

Съдържание

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЕСИЯ 2020—2021 г.

Заседания от 18 до 21 януари 2021 г.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

I Резолуции, препоръки и становища

РЕЗОЛЮЦИИ

Европейски парламент

Сряда, 20 януари 2021 г.

2021/C 456/01	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно прилагането на европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (2019/2207(INI))	2
2021/C 456/02	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно укрепването на единния пазар: бъдещето на свободното движение на услуги (2020/2020(INI))	14
2021/C 456/03	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно постигането на ефективни дългосрочни резултати от политиката във връзка с Европейската година на културното наследство (2019/2194(INI))	24
2021/C 456/04	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно изкуствения интелект: въпроси, свързани с тълкуването и прилагането на международното право, доколкото ЕС е засегнат, в сферата на употребата за граждански и военни цели и в сферата на държавната власт извън обхвата на наказателното правосъдие (2020/2013(INI))	34
2021/C 456/05	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно преразглеждането на насоките за трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) (2019/2192(INI))	47

2021/C 456/06	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно мониторинг на прилагането на правото на Съюза през 2017, 2018 и 2019 г. (2019/2132(INI))	56
2021/C 456/07	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно изпълнението на общата външна политика и политика на сигурност — годишен доклад за 2020 г. (2020/2206(INI))	64
2021/C 456/08	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана — годишен доклад за 2020 г. (2020/2207(INI))	78
2021/C 456/09	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2019 г. (2020/2208(INI))	94
Четвъртък, 21 януари 2021 г.		
2021/C 456/10	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно свързаността и отношенията между ЕС и Азия (2020/2115(INI))	117
2021/C 456/11	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно „Повече риба в моретата?“ Мерки за насърчаване на възстановяването на запасите над максималния устойчив улов (МУУ), включително зони за възстановяване на рибните ресурси и защитени морски зони (2019/2162(INI))	129
2021/C 456/12	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно задържането на Алексей Навални (2021/2513(RSP))	137
2021/C 456/13	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно последните събития във връзка с Националното събрание на Венесуела (2021/2508(RSP))	141
2021/C 456/14	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно достъпа за всеки до достойни жилища на разумни цени (2019/2187(INI))	145
2021/C 456/15	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. с препоръки към Комисията относно правото на откъсване от работната среда (2019/2181(INL))	161
2021/C 456/16	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно реформиране на списъка на ЕС на данъчните убежища (2020/2863(RSP))	177
2021/C 456/17	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно смекчаване на последиците от земетресенията в Хърватия (2021/2504(RSP))	185
2021/C 456/18	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно перспективата за равенство между половете по време на кризата с COVID-19 и в периода след кризата (2020/2121(INI))	191
2021/C 456/19	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно стратегията на ЕС за равенство между половете (2019/2169(INI))	208
2021/C 456/20	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно преодоляването на неравенството между половете в областта на цифровите технологии: участие на жените в цифровата икономика (2019/2168(INI))	232
2021/C 456/21	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно репресиите срещу демократичната опозиция в Хонконг (2021/2505(RSP))	242
2021/C 456/22	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно положението с правата на човека в Турция, и по-специално случая със Селахатин Демирташ и други лица, лишени от свобода заради убежденията си (2021/2506(RSP))	247
2021/C 456/23	Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно положението с правата на човека във Виетнам, и по-специално случая на журналистите в областта на правата на човека Фам Чи Дунг, Нгуен Туонг Туи и Ле Ху Мин Туан (2021/2507(RSP))	251

III Подготвителни актове

Европейски парламент

Вторник, 19 януари 2021 г.

2021/C 456/24	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно проекта на решение на Съвета относно сключването на измененията на Споразумението за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Северно море с нефт и с други опасни вещества („Споразумението от Бон“) по отношение на разширяването на обхвата на посоченото споразумение и присъединяването на Кралство Испания към същото споразумение (11487/2020 — С9-0351/2020 — 2020/0205(NLE))	256
2021/C 456/25	P9_TA(2021)0002 Изключване на някои спот валутни бенчмаркове от трети държави и замяната на някои бенчмаркове, чието изготвяне е в процес на прекратяване ***I Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на изключването на някои валутни бенчмаркове за валути на трети държави и определянето на заместващи бенчмаркове за някои бенчмаркове в процес на прекратяване (COM(2020)0337 — С9-0209/2020 — 2020/0154(COD)) P9_TC1-COD(2020)0154 Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на изключването на някои спот валутни бенчмаркове от трети държави и замяната на някои бенчмаркове, чието изготвяне е в процес на прекратяване и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012	258
2021/C 456/26	P9_TA(2021)0003 Инструмент за техническа подкрепа ***I Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на инструмент за техническа подкрепа (COM(2020)0409 — С9-0148/2020 — 2020/0103(COD)) P9_TC1-COD(2020)0103 Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Инструмент за техническа подкрепа	258
2021/C 456/27	P9_TA(2021)0004 Упражняване на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила ***I Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 654/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно упражняването на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила (COM(2019)0623 — С9-0197/2019 — 2019/0273(COD)) P9_TC1-COD(2019)0273 Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 654/2014 относно упражняването на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила	259
2021/C 456/28	Решение на Европейския парламент да не се представят възражения срещу делегирания регламент на Комисията от 4 декември 2020 г. за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2020/427 по отношение на датата на прилагане на измененията на някои подробни правила за производството на биологични продукти, съдържащи се в приложение II към Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета (С(2020)08462 — 2020/2902(DEA))	263

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

2021/C 456/29

P9_TA(2021)0015

ФЕПНЛ: специални мерки за преодоляване на кризата, породена от COVID-19 ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 223/2014 във връзка с въвеждането на специални мерки за преодоляване на кризата, породена от COVID-19 (COM(2020)0223 — C9-0151/2020 — 2020/0105(COD))

P9_TC1-COD(2020)0105

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 21 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 223/2014 във връзка с въвеждането на специални мерки за преодоляване на кризата, свързана с избухването на COVID-19

Легенда на използваните знаци

- * Процедура на консултация
- *** Процедура на одобрение
- ***I Обикновена законодателна процедура (първо четене)
- ***II Обикновена законодателна процедура (второ четене)
- ***III Обикновена законодателна процедура (трето четене)

(Посочената процедура се базира на правното основание, предложено в проекта на акт.)

Изменения, внесени от Парламента:

Новите части от текста се посочват с получер курсив. Заличените части от текста се посочват със символа ■ или се зачеркват. Заместванията се обозначават, като се посочва с получер курсив новият текст и се заличава или зачерква заместваният текст.

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЕСИЯ 2020—2021 г.

Заседания от 18 до 21 януари 2021 г.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

Сряда, 20 януари 2021 г.

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

P9_TA(2021)0006

Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно прилагането на европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (2019/2207(INI))

(2021/C 456/01)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 2, 3, 6 и 7 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и член 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), и по-специално членове 4, 47, 48 и 52 от нея,
- като взе предвид съдебната практика на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) относно взаимното признаване, основните права и задълженията съгласно член 2 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) относно правото на живот ⁽¹⁾,
- като взе предвид Рамково решение на Съвета 2002/584/ПВР от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки ⁽²⁾ („Рамково решение относно ЕЗА“),
- като взе предвид Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции ⁽³⁾,
- като взе предвид Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. за изменение на рамкови решения 2002/584/ПВР, 2005/214/ПВР, 2006/783/ПВР, 2008/909/ПВР и 2008/947/ПВР, с което се укрепват процесуалните права на лицата и се насърчава прилагането на принципа за взаимното признаване на решения, постановени в отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите — членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане ⁽⁵⁾,
- като взе предвид докладите на Комисията относно изпълнението на европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (COM(2005)0063 и SEC(2005)0267, COM(2006)0008 и SEC(2006)0079, COM(2007)0407 и SEC(2007)0979 и COM(2011)0175 и SEC(2011)0430),

⁽¹⁾ Вж. решение на ЕСПЧ от 9 юли 2019 г. по дело Romeo Castaño/Белгия относно нарушение на процесуален аспект на член 2 от ЕКПЧ (ефективно разследване).

⁽²⁾ ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 337, 16.12.2008 г., стр. 102.

⁽⁴⁾ ОВ L 81, 27.3.2009 г., стр. 24.

⁽⁵⁾ ОВ L 294, 11.11.2009 г., стр. 20.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид преразгледания текст на наръчника относно начините за издаване и изпълнение на европейската заповед за арест,
- като взе предвид своите резолюции от 15 декември 2011 г. относно условията на задържане в ЕС ⁽⁶⁾, резолюцията си от 27 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно преразглеждането на европейската заповед за арест ⁽⁷⁾, и резолюцията си от 5 октомври 2017 г. относно системите на местата за лишаване от свобода и условията в тях ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята позиция, приета на първо четене, от 17 април 2019 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на програма „Правосъдие“ ⁽⁹⁾,
- като взе предвид Пътната карта на Съвета от 2009 г. за укрепване на процесуалните права на заподозрени лица или на обвиняеми в рамките на наказателното производство ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство ⁽¹²⁾,
- като взе предвид Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане ⁽¹³⁾,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство ⁽¹⁴⁾,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство ⁽¹⁵⁾,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест ⁽¹⁶⁾,
- като взе предвид Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси ⁽¹⁷⁾,
- като взе предвид проучването от юни 2020 г., извършено от Службата на ЕП за парламентарни изследвания (EPRS), за оценка за прилагането на европейската заповед за арест на европейско равнище,
- като взе предвид доклада на Комисията от 2 юли 2020 г. относно прилагането на Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (COM(2020)0270),
- като взе предвид оценката на европейската добавена стойност по отношение на европейската заповед за арест, завършена през януари 2014 г. по искане на EPRS, и проучването на EPRS от декември 2017 г. относно цената на „отказа от Европа“ във връзка с процесуалните права и условията на задържане,

⁽⁶⁾ ОВ С 168 Е, 14.6.2013 г., стр. 82.

⁽⁷⁾ ОВ С 285, 29.8.2017 г., стр. 135.

⁽⁸⁾ ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 94.

⁽⁹⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0406.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 295, 4.12.2009 г., стр. 3.

⁽¹¹⁾ ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1.

⁽¹²⁾ ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1.

⁽¹³⁾ ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1.

⁽¹⁴⁾ ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1.

⁽¹⁵⁾ ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1.

⁽¹⁶⁾ ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1.

⁽¹⁷⁾ ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид окончателния доклад на Съвета от 27 май 2009 г. относно четвъртия кръг на взаимно оценяване, озаглавен „Практическо прилагане на европейската заповед за арест и съответните процедури за предаване между държавите членки“,
 - като взе предвид доклада на Комисията от 26 септември 2019 г. относно прилагането на Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (COM(2019)0560),
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 13 декември 2018 г. относно взаимното признаване по наказателноправни въпроси — „Насърчаване на взаимното признаване чрез повишаване на взаимното доверие“⁽¹⁸⁾,
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 16 декември 2019 г. относно алтернативни на задържането мерки: използването на санкции и мерки, невключващи лишаване от свобода, в областта на наказателното правосъдие⁽¹⁹⁾,
 - като взе предвид Стратежията на ЕС за правата на жертвите (2020 — 2025 г.) (COM(2020)0258),
 - като взе предвид докладите на националните, европейските и международните НПО,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета⁽²⁰⁾,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 30 септември 2020 г., озаглавено „Доклад относно върховенството на закона за 2020 г. Ситуация в областта на върховенството на закона в Европейския съюз, (COM(2020)0580),
 - като взе предвид своята резолюция от 7 октомври 2020 г. относно създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права⁽²¹⁾,
 - като взе предвид Факултативния протокол от 2002 г. към Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание,
 - като взе предвид работата, извършена от Агенцията на Европейския съюз за основните права, и по-специално докладите, озаглавени „Правата на практика: достъп до адвокат и процесуални права в наказателните производства и в производствата по европейската заповед за арест“ от 13 септември 2019 г., „Условия на задържане в наказателния процес в Европейския съюз: правила и реалност“ от 11 декември 2019 г. и „Задържане за извършено престъпление и алтернативи: аспекти на основните права при процедури за трансгранични прехвърляния в ЕС“ от 9 ноември 2016 г. и базата данни за условията на задържане в наказателния процес, създадена през декември 2019 г.,
 - като взе предвид конвенциите, препоръките и резолюциите на Съвета на Европа относно въпросите, свързани с местата за лишаване от свобода, и относно сътрудничеството в областта на наказателното право,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността, както и член 1, параграф 1, буква д) от решението на Председателския съвет от 12 декември 2002 г. относно процедурата по разрешаване на изготвянето на доклади по собствена инициатива и приложение 3 към него,
 - като взе предвид доклада на комисията по конституционни въпроси,
 - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A9-0248/2020),
- A. като има предвид, че съдебното сътрудничество в Съюза е важен елемент за справяне с екологичните, социалните, икономическите и дигиталните предизвикателства;

⁽¹⁸⁾ ОВ С 449, 13.12.2018 г., стр. 6.

⁽¹⁹⁾ ОВ С 422, 16.12.2019 г., стр. 9.

⁽²⁰⁾ ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 138.

⁽²¹⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0251.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- Б. като има предвид, че процедурата по европейската заповед за арест (ЕЗА) е опростена трансгранична и ускорена съдебна процедура по предаване, която беше приета по спешност след терористичните нападения от 9/11 и която от създаването си се превърна във водещия и най-често използвания инструмент за взаимно признаване по наказателноправни въпроси;
- В. като има предвид, че като цяло ЕЗА бележи успех и замести екстрадициите с предаване; като има предвид, че времето за предаване намаля средно на 40 дни през 2017 г. от средно 50 дни през 2016 г., когато лицето не е дало съгласието си, въпреки че в някои държави членки има забавяне или неспазване на изискванията за взаимно признаване; като има предвид, че в редки случаи някои от държавите членки съобщиха за процедури с продължителност до 90 дни, когато лицето не е дало съгласието си;
- Г. като има предвид, че от 150 000 ЕЗА, издадени между 2005 г. и 2016 г., бяха изпълнени 43 000; като има предвид, че тези необработени числа са подвеждащи по отношение на използваната методология и на цялостния успех, както обясни Комисията;
- Д. като има предвид, че съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси на равнището на ЕС се основава на взаимното признаване, формулирано от Европейския съвет в Тампере през 1999 г.; като има предвид, че Договорът от Лисабон промени значително конституционната конфигурация на ЕС и предвиди в член 82 от ДФЕС изрично правно основание за правилата и процедурите за гарантиране на взаимното признаване на всички форми на присъди и съдебни решения;
- Е. като има предвид, че взаимното признаване не е нова концепция, разработена в пространството на свобода, сигурност и правосъдие, а първоначално беше развита на вътрешния пазар (концепция „*Cassis de Dijon*“); като има предвид обаче, че взаимното признаване в областта на наказателното правосъдие има различна логика и различно правно основание от взаимното признаване на правилата за достъп до пазара; като има предвид във връзка с това, че взаимното признаване в пространството на свобода, сигурност и правосъдие има специфични особености, като се имат предвид последиците за основните права и националния суверенитет и степента, в която е необходимо то да се улесни чрез хармонизиране на материалното и процесуалното наказателно право, особено по отношение на процесуалните гаранции; като има предвид, че всяко отстъпване от прилагането на принципа на взаимно признаване по наказателноправни въпроси може да има отрицателни последици и да засегне прилагането му в други области, като например вътрешния пазар;
- Ж. като има предвид, че взаимното признаване означава, че съдебните решения от други държави членки се признават пряко, като непризнаването е изключение, и че изпълнението на съдебно решение не следва да бъде отказано само на основание, че е постановено в друга държава членка; като има предвид, че прилагането на взаимното признаване на решения, постановени от други държави членки, не е съвместимо с преразглеждането на такива решения, освен ако това се извършва на основанията, предвидени в Рамковото решение относно ЕЗА; като има предвид, че сътрудничеството и взаимното доверие между компетентните съдебни органи трябва да преобладават при прилагането на този инструмент; като има предвид, че взаимното признаване и основните права трябва да вървят паралелно;
- З. като има предвид, че взаимното признаване изисква високо равнище на взаимно доверие между държавите членки и е следствие от него въз основа на общо разбиране за принципите на правовата държава и основните права; като има предвид, че Европейският съюз изисква това доверие в този исторически и решаващ момент, за да се справи успешно с общите предизвикателства; като има предвид, че укрепването на доверието е от ключово значение за гладкото функциониране на ЕЗА;
- И. като има предвид, че създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права следва да бъде от основно значение за укрепването на взаимното доверие, тъй като има за цел да посочи областите, в които е необходимо подобрение по отношение на принципите на правовата държава; като има предвид, че недостатъчното и непоследователно прилагане на Рамковото решение относно ЕЗА от някои държави членки не допринася за укрепването на това взаимно доверие; като има предвид, че механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права може да бъде полезен за осигуряване на елементи за гарантиране на последователно прилагане, когато екзекуциите са били отхвърлени въз основа на нарушение на основните права, и следователно за засилване на взаимното признаване между държавите членки;
- Й. като има предвид, че взаимното доверие изисква държавите членки да спазват правото на ЕС, и по-специално основните права, признати от Хартата, и принципите на правовата държава, като например независимостта на съдебната власт;

Сряда, 20 януари 2021 г.

- К. като има предвид, че ЕЗА спомогна за развитието и консолидирането на пространството на свобода, сигурност и правосъдие; като има предвид, че член 6 от ДЕС относно Хартата и ЕКПЧ, член 8, член 15, параграф 3, членове 16 и 18 — 25 от ДФЕС, директивите относно процесуалните права и Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно правата на жертвите ⁽²²⁾ са ключови елементи от рамката на пространството на свобода, сигурност и правосъдие; като има предвид, че неправилното прилагане на ЕЗА би могло да има вредни последици за полицейското и съдебното сътрудничество в целия Съюз, за физическите лица и техните семейства, както и за функционирането на Шенгенското пространство и основните права;
- Л. като има предвид, че принадлежността към Европейския съюз предполага зачитане на редица ценности, като човешко достойнство, свобода, демокрация, равенство, принципи на правовата държава и зачитане на правата на човека, включително правата на хората, принадлежащи към малцинства, съгласно установеното както в член 2 от ДЕС, така и в съответните правни системи на държавите членки;
- М. като има предвид, че един Съюз на равенството, който закриля, трябва да гарантира защитата на всички жертви на престъпления ⁽²³⁾, като същевременно защитава също така правата на заподозрените и обвиняемите лица; като има предвид, че ЕС прие инструменти, насочени към укрепване на правата на жертвите, чрез приемане на различни инструменти в допълнение към задържането и предаването на заподозрените или осъдените лица;
- Н. като има предвид, че повечето въпроси, свързани с прилагането на ЕЗА, бяха изяснени от Съда на ЕС в определени случаи, като например *ne bis in idem* ⁽²⁴⁾, съдебен орган ⁽²⁵⁾, предимство и хармонизация на равнището на ЕС ⁽²⁶⁾, независимост на съдебната власт ⁽²⁷⁾, основни права ⁽²⁸⁾, двойна наказуемост ⁽²⁹⁾, основания за отказ, както и екстрадиране на граждани на ЕС в трети държави ⁽³⁰⁾; като има предвид, че същевременно съдебните решения не могат да заменят добре изготвеното законодателство на равнището на Съюза;
- О. като има предвид, че двойната наказуемост е понятие на международната екстрадиция и макар и слабо съвместимо с взаимното признаване, на практика това понятие може да е необходимо по много ограничен начин във връзка с исканите за предаване лица в съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС; като има предвид, че двойната наказуемост е само незадължително основание за отказ да бъде издадена ЕЗА и изпълнителните органи рядко се позовават на нея; като има предвид, че списъкът на престъпленията без двойна наказуемост вече включва широк спектър от престъпления, много от които все още не са много добре хармонизирани в държавите членки, и като има предвид, че този списък следва да бъде преразгледан и евентуално разширен в съответствие с процедурата, предвидена в член 2, параграф 3 от Рамковото решение относно ЕЗА;
- П. като има предвид, че понятието за взаимно признаване няма да изисква хармонизиране на материалното наказателно право и на производствата като такива, но като има предвид, че практиката на съдебно сътрудничество показва, че хармонизирането на някои и ограничени общи стандарти и определения е необходимо за улесняване на взаимното признаване, както се признава в член 82, параграф 2 от ДФЕС; като има предвид, че през последните няколко години беше постигнат известен напредък, а именно приемането на шест директиви относно процесуалните права, на Директива 2012/29/ЕС, алтернативни на ЕЗА мерки, като например европейската заповед за разследване (ЕЗР), и хармонизирането на някои престъпления; като има предвид обаче, че шестте директиви относно процесуалните гаранции все още не са приложени изцяло и правилно, което продължава да буди загриженост;
- Р. като има предвид, че Комисията подчерта, че съществуват трудности при прилагането на някои разпоредби на Директива 2013/48/ЕС, по-специално по отношение на възможността за достъп до адвокат както в изпълняващата, така и в издаващата държава членка; като има предвид, че транспонирането на останалите директиви относно процесуалните гаранции, съдържащи специфични разпоредби относно ЕЗА (2010/64/ЕС; 2012/13/ЕС; (ЕС) 2016/800 и (ЕС) 2016/1919), до момента е недостатъчно, включително по отношение на отчитането на равните процесуални възможности;

⁽²²⁾ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57).

⁽²³⁾ Стратегия на ЕС за правата на жертвите (2020 — 2025 г.).

⁽²⁴⁾ Съд на ЕС, C-261/09, Mantello.

⁽²⁵⁾ Съд на ЕС, C-453/16 PPU, Özçelik; C-452/16 PPU, Poltorak; C-477/16 PPU, Kovalkovas; съединени дела C-508/18 и C-82/19 PPU, OG и PI.

⁽²⁶⁾ Съд на ЕС, C-399/11, Melloni или C-42/17, M.A.S. и M.B.

⁽²⁷⁾ Съд на ЕС, C-216/18 PPU, Minister for Justice and Equality.

⁽²⁸⁾ Съд на ЕС, съединени дела C-404/15 и C-659/15 PPU, Aranyosi и Căldăraru; C-128/18, Dorobantu.

⁽²⁹⁾ Съд на ЕС, C-289/15, Grundza.

⁽³⁰⁾ Съд на ЕС, C-182/15, Petruhhin. C-191/16, Pisciotti. C-247/17, Raugevicius; C-897/19 PPU, I.N./Ruska Federacija и др.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- С. като има предвид, че други инструменти спомогнаха за решаването на някои въпроси, свързани с ЕЗА, като например Директива 2014/41/ЕС относно ЕЗР и Регламент (ЕС) 2018/1805 относно взаимното признаване на решения за обезпечаване и конфискация⁽³¹⁾, и приложиха принципите на взаимното признаване към други видове съдебни решения;
- Т. като има предвид, че пътната карта на ЕС от 2009 г. за укрепване на наказателнопроцесуалните права отчита въпроса за сроковете на досъдебно задържане; като има предвид, че условията в местата за лишаване от свобода са проблем в много държави членки и трябва да бъдат в съответствие с ценностите, заложи в член 2 от ДЕС; като има предвид, че в някои държави членки съществуват проблеми, свързани с принципите на правовата държава, както е отразено в решенията на ЕСПЧ;
- У. като има предвид, че в своята резолюция от 27 февруари 2014 г. относно прегледа на ЕЗА Европейският парламент призова, наред с другото, за въвеждане на задължително основание за отказ, когато има значителни основания да се счита, че изпълнението на тази мярка не би било съвместимо със задължението на изпълняващата държава членка съгласно член 6 от ДЕС и Хартата; като има предвид, че през 2017 г. въпросите, свързани с основните права, доведоха до отказ да бъдат предадени лица в 109 случая;
- Ф. като има предвид, че взаимното признаване изисква специалистите, включително адвокати по наказателно право, да бъдат обучавани по право на ЕС;
- Х. като има предвид, че Евроюст изпълнява основна роля в улесняването и координирането на изпълнението на ЕЗА; като има предвид, че съдействието на Евроюст все по-често се търси при изпълнението на ЕЗА, с което работното ѝ натоварване значително се увеличи; като има предвид, че само през 2019 г. Евроюст улесни изпълнението на ЕЗА в 703 нови дела и 574 висящи дела; като има предвид, че Евроюст е независима и самостоятелна агенция успоредно с Европейската прокуратура;
- Ц. като има предвид, че сравненията на данни показват тенденция на нарастване на броя на ЕЗА, като броят на издадените ЕЗА нараства на годишна база;
- Ч. като има предвид, че хармонизираното прилагане на ЕЗА, заедно с пълното и правилно прилагане на директивите относно процесуалните права, подобреното използване на алтернативни на ЕЗА мерки и установяването на минимални стандарти на ЕС, като например относно условията в местата за лишаване от свобода и условията на задържане, ще предотврати търсенето на най-благоприятната правна система; като има предвид, че пълното и правилно прилагане на ЕЗА във всички държави членки е необходимо за правилното оценяване на функционирането на съответните законодателни инструменти и на необходимостта от евентуални изменения;

Обща оценка на прилагането на ЕЗА

1. посочва, че ЕЗА е голямо постижение и представлява ефективен, полезен и незаменим инструмент за борба с тежките трансгранични престъпления и за подвеждане на извършителите на тежки престъпления под отговорност в държавата членка, в която е образувано или се провежда наказателно производство, и има положително въздействие върху поддържането на пространството на свобода, сигурност и правосъдие; признава, че ЕЗА улеснява и подобрява значително сътрудничеството при предаванията; посочва обаче, че през последните 20 години светът преминава през цифрова трансформация, която промени екосистемата на престъпността;
2. отбелязва наличието на някои проблеми; счита, че те не поставят под въпрос или излагат на риск системата, а показват, че тя трябва да бъде подобрена и актуализирана и че тези въпроси трябва да бъдат разгледани, за да се премахнат някои „мъртви точки“ и по този начин да се укрепят цялостната система и да се гарантира спазването на принципите на правовата държава и основните права във всички държави членки; заявява, че Шенгенското пространство и цифровата трансформация създадоха многобройни възможности за гражданите на ЕС; отбелязва обаче, че отворените граници и новите технологии изискват също така ефективни инструменти за правоприлагане и наказателно преследване на тежки транснационални престъпления от страна на съдебната система;
3. отбелязва, че тези проблеми са свързани главно с условията на задържане и условията в местата за лишаване от свобода, пропорционалността, изпълнението в производства по ЕЗА на процесуалните гаранции, заложи в правото на ЕС, по-специално двойното процесуално представителство както в изпълняващата, така и в издаващата държава, и обучението,

⁽³¹⁾ ОВ L 303, 28.11.2018 г., стр. 1.

Сряда, 20 януари 2021 г.

специфичните въпроси, свързани с принципите на правовата държава, изпълнението на наказанието лишаване от свобода⁽³²⁾, сроковете⁽³³⁾ и задочно постановените решения; потвърждава, че някои дела повдигнаха въпроса за двойната наказуемост⁽³⁴⁾; установява в други случаи непоследователност при прилагането на основанията за отказ на изпълнение на ЕЗА; освен така подчертава липсата на цялостна система за данни, която да позволява съставянето на надеждна статистика както на качествено, така и на количествено ниво по отношение на издаването, изпълнението или отказа на изпълнение на ЕЗА; отбелязва, че тези проблеми не само подронват взаимното доверие между държавите членки, но и че тяхната цена в социално и икономическо отношение за засегнатите лица, техните семейства и обществото като цяло е много висока;

4. отбелязва, че някои въпроси са частично решени и че се правят опити за тяхното разрешаване чрез комбинация от актове с незадължителна юридическа сила (Наръчник за ЕЗА), взаимни оценки, помощ от Евроюст, финансиране на програми за обучение и набори от инструменти за специалистите в рамките на програмата на ЕС в областта на правосъдието, практиката на Съда на ЕС и допълващо законодателство (Рамково решение 2009/299/ПВР и приемането на директиви относно процесуалните права на заподозрените и обвиняемите лица, както е предвидено в пътната карта от 2009 г., и по-специално Директива 2013/48/ЕС), въпреки че други проблеми продължават да съществуват;

5. посочва, че ЕЗА следва да бъде засилена и подобрена, за да се увеличи нейната ефективност и непосредственост и спазването от нейна страна на решенията на националните съдилища, като същевременно се зачита пропорционалността, тъй като една от целите на един по-силен Съюз изисква държавите членки да имат доверие в правните системи и системите за лишаване от свобода на други държави членки, за които този механизъм е от съществено значение; припомня, че всяко отслабване на взаимното признаване по наказателноправни въпроси може да доведе само до отслабването му в други области и че това би било вредно за ефективното справяне с общите политики, като например вътрешния пазар;

6. отбелязва, че Протоколи № 21 и № 22 към ДЕС предвиждат специален статут за две държави членки — Ирландия има право на избор за участие, а Дания не участва в наказателното право на ЕС, което означава, че те участват в системата на ЕЗА, но не непременно в други инструменти, като например директивите за процесуалните гаранции; подчертава, че е важно да се гарантира съгласуваност в областта на свободата, сигурността и правосъдието;

7. подчертава, че ЕЗА не следва да се използва неправомерно за леки престъпления, когато не съществуват основания за досъдебно задържане; припомня, че използването на ЕЗА следва да бъде ограничено до тежки престъпления, когато това е строго необходимо и пропорционално; настоятелно призовава за използването при възможност на правни инструменти с по-ниска степен на намеса, като например ЕЗП, преди да бъде издадена ЕЗА; посочва, че издаващите органи следва да извършват проверки за пропорционалност, като отчетат i) тежестта на престъплението, ii) наказанието, което е вероятно да бъде наложено, ако бъде доказана вината на лицето за извършване на престъплението, iii) вероятността от задържане на лицето в издаващата държава членка след предаването, iv) въздействието върху правата на исканото за предаване лице и на неговото семейство и v) интересите на жертвите на престъплението; призовава държавите членки и техните съдебни органи да обработват случаите на ЕЗА без ненужно забавяне, след като ЕЗА е издадена, за да гарантират минимални периоди на досъдебно задържане;

8. подчертава, че според Съда на ЕС отказът да се изпълни ЕЗА е изключение от взаимното признаване и трябва да се тълкува ограничително⁽³⁵⁾, когато се прилага едно от основанията за непризнаване (членове 3 и 4 от Рамковото решение относно ЕЗА) или една от гаранциите (член 5 от същото) или в съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС;

9. призовава отказът да бъде допустим, когато са налице съществени основания да се предполага, че изпълнението на ЕЗА би било несъвместимо със задължението на изпълняващата държава членка в съответствие с член 6 от ДЕС и Хартата посочва, че когато изпълнението на заповедта е отказано поради нарушение на основните права, изпълняващата държава членка трябва да изгъкне сериозния риск от нарушаване на основните права и да установи основанията за отказ на изпълнение въз основа на фактически и обективни елементи, за да се избегне правна несигурност и потенциална безнаказаност; припомня, че съгласно практиката на Съда на ЕС Хартата е общият стандарт за защита на основните права в ЕС⁽³⁶⁾;

Препоръки за подобряване на функционирането на ЕЗА

10. призовава Комисията да предостави ясни, разбираеми, всеобхватни и съпоставими данни, тъй като съществуващите данни са обърквани и могат да създадат невярна представа за (не)ефективността на ЕЗА; призовава Комисията да определи метода, по който държавите членки следва да изпълняват задължението си за систематично събиране и предаване на надеждни и актуални данни на Комисията; призовава Комисията да направи оценка на възможността за създаване на обща база данни със съдебните решения във връзка с ЕЗА, като се използват само анонимизирани данни, която ще се превърне

⁽³²⁾ Съд на ЕС, C-579/15, *Popławski*.

⁽³³⁾ Съд на ЕС, C-168/13 PPU, *Jeremy F.*

⁽³⁴⁾ Съд на ЕС, с насоките от решението по дело C-289/15, *Grundza*, които се позовават на Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета.

⁽³⁵⁾ Вж. напр. Съд на ЕС, C-216/18 PPU, *Minister for Justice and Equality*.

⁽³⁶⁾ Вж. Съд на ЕС, дело C-399/11, *Melloni*, т. 63 и дело C-128/18, *Dorobantu*, т. 79.

Сряда, 20 януари 2021 г.

в интелигентен и ефективен инструмент за оценка на съдебното сътрудничество, откриване на слабости и по-добра подготовка за всякакви корекции; припомня, че съдебното сътрудничество е ключов елемент за гарантиране на социална, икономическа, екологична и цифрова стабилност; повтаря призива си към Комисията да изиска всеобхватни данни от държавите членки, свързани с действието на механизма на ЕЗА и да включи тези данни в следващия си доклад за прилагането;

11. счита, че е необходимо да бъдат приети допълнителни хоризонтални мерки с цел укрепване на принципа на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 от ДЕС, и за повишаване на взаимното доверие в националните системи за наказателно правосъдие, като по този начин се постигне по-ефикасно съдебно сътрудничество; посочва, че проверката за двойна наказуемост ограничава взаимното признаване и според Съда на ЕС трябва да се тълкува тясно; подчертава обаче, че продължават да съществуват опасения поради липсата на правилно определение за престъпленията, за които вече не се прилага правилото за двойна наказуемост; отбелязва, че в идеалния случай взаимното признаване следва да функционира автоматично⁽³⁷⁾, без повторна проверка за съществените основания за повдигане на обвинение, и че изпълнението на решенията не следва да бъде отказано, освен ако са налице основания за позоваване на някое от основанията за отказ, изброени изчерпателно в Рамковото решение относно ЕЗА, или ако има други обстоятелства, които съгласно практиката на Съда на ЕС могат да обосноват налагане на ограничения на принципите на взаимно признаване и взаимно доверие между държавите членки;

12. подчертава, че принципът на взаимно признаване трябва да се основава на взаимно доверие, което може да се постигне само ако зачитането на основните и процесуалните права на заподозрените и обвиняемите лица в наказателните производства са гарантирани в целия Съюз; припомня значението на прилагането на директивите относно процесуалните права с цел да се гарантира правото на справедлив процес; в това отношение настоятелно призовава Комисията да гарантира пълното и правилното прилагане на тези директиви и да обмисли откриването на производство за установяване на неизпълнение на задължение срещу държави членки, ако е необходимо;

13. призовава Комисията да анализира общите за законодателството на всички държави членки престъпления с цел да се определи по-добре в кои случаи следва да се използва ЕЗА и да се улесни преценката за пропорционалност; призовава Комисията да извърши формална и съществена оценка на съгласуваността на списъка от 32 категории престъпления, за които не се изисква проверка за двойна наказуемост, включително критерии като тежестта на престъплението, неговото трансгранично измерение или увреждащото му въздействие за подкопаване на основните ценности на Съюза; отбелязва, че е необходимо е да се осигури по-голяма правна сигурност за всички участници в прилагането, и по този начин да се избегнат ненужни спорове; призовава Комисията да направи пълна оценка на въпросите за изготвянето, когато е възможно, на хомогенен списък на категориите престъпления, по конкретни видове престъпления и интереси, защитени от закона; предлага също така да се направи оценка на включването на приложение с определения за всяко изброено в списъка престъпление, за да се улесни тълкуването;

14. подчертава, че е важно да се направи оценка на включването на допълнителни престъпления или категории престъпления, като например престъпления срещу околната среда (напр. престъпления, свързани със замърсяване от кораби), определени форми на отклонение от данъчно облагане, престъпления от омраза, сексуално насилие, основано на пола насилие, престъпления, извършени чрез цифрови средства, като кражба на самоличност, престъпления, включващи използване на насилие или сериозна заплаха за обществения ред в държавите членки, както и престъпления срещу конституционната неприкосновеност на държавите членки, извършени чрез използване на насилие, геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления в рамките на засилен ангажимент за съдебно сътрудничество и сътрудничество в областта на принципите на правовата държава и на основните права между държавите членки; подчертава, че по-тясното съдебно сътрудничество по отношение на престъпления от такова естество би помогнало на Съюза да постигне своите собствени приоритетни цели, като същевременно укрепи концепцията за зачитане на демокрацията и принципите на правовата държава в Съюза;

15. приветства наскоро създадената от Комисията координационна група по въпросите на ЕЗА; вярва, че тази група ще допринесе за засилване на бързия обмен на актуална и надеждна информация и добри практики и за укрепване на сътрудничеството, което следва да доведе до по-уеднаквено прилагане на ЕЗА между съдебните органи, както и до по-добър обмен на информация между адвокати, представляващи засегнати лица от ЕЗА в изпълняващите и издаващите държави членки;

16. припомня, че по принцип минималният срок по член 2, параграф 2 от Рамковото решение относно ЕЗА има за цел да се гарантира пропорционалността на ЕЗА; призовава при все това Комисията да анализира възможността за намаляване на минималния тригодишен срок за определени престъпления, като например трафик на хора и сексуална експлоатация на деца, както и детска порнография;

⁽³⁷⁾ Вж. например съобщението на Комисията от 26 юли 2000 г. относно взаимното признаване на окончателните решения по наказателноправни въпроси (COM(2000)0495).

Сряда, 20 януари 2021 г.

17. призовава Комисията да изясни въпроса за престъпленията, аксесорни или свързани с основните престъпления, които отговарят на прага във връзка с ЕЗА, например като разгледа възможността за актуализиране на наръчника за ЕЗА или евентуално чрез инструменти на ЕС в областта на хармонизирането на наказателното право, включително информацията за прилагането на ЕЗА в държавите членки в това отношение; в това отношение припомня, че с ЕЗА не се регламентира предаването поради аксесорни и свързани престъпления и че принципът на особеността може бъде приложим, като да възпрепятства издаващата държава членка да преследва тези престъпления;

18. подчертава колко е важно да се определят по-точно задълженията и правомощията на националните органи и органите на ЕС, участващи в процедурите по ЕЗА, и да се гарантира, че те са специализирани и имат практически опит; потвърждава, че широката свобода на преценка на изпълняващия орган се счита за слабо съвместима или че дори противоречи на принципа на взаимно признаване извън основанията за непризнаване, предвидени в членове 3 и 4 от Рамковото решение относно ЕЗА и получили тълкуване от Съда на ЕС; счита, че при преразглеждане на Рамковото решение относно ЕЗА трябва да се предвиди процедура, с която ЕЗА може, ако е необходимо, да бъде потвърдена в издаващата държава членка от съд, следовател или прокурор, с цел да се преодолеят различните тълкувания на термина „съдебен орган“; счита, че, ако може да бъде предвидена правна сигурност във връзка с престъпления, които очевидно попадат в обхвата на определението за двойна наказуемост, и с тези, които не попадат в него, в такъв случай това право на преценка следва да бъде ограничено в случаите на двойна наказуемост; потвърждава, че укрепването на принципите на правовата държава, основните права, условията в затворите и знанията на практикуващите юристи в други правни системи ще допринесе за засилване на взаимното доверие и взаимното признаване;

19. призовава Комисията да продължи да извършва оценка на транспонирането на нормативните актове за ЕЗА и на други инструменти за съдебно сътрудничество и да открива производство за установяване на неизпълнение на задължение срещу държави членки, когато това е необходимо;

20. призовава държавите членки да прилагат ЕЗА и приложимите решения на Съда на ЕС относно ЕЗА, както и други правни инструменти по наказателноправни въпроси своевременно и по правилен начин; подчертава, че инструменти като Рамково решение 2008/909/ПВР за трансфера на затворници, Рамково решение 2008/947/ПВР относно пробацията и алтернативните санкции, Европейската заповед за разследване, Европейската заповед за надзор, Европейската конвенция за трансфер на производства по наказателни дела⁽³⁸⁾ допълват ЕЗА и осигуряват полезни нейни алтернативи, които са с по-ниска степен на намеса; подчертава, че ЕЗА следва да се използва само ако всички други алтернативни възможности са изчерпани и че държавите не следва да прибегват до ЕЗА в ситуации, при които мярка с по-малка степен на намеса би довела до същите резултати, например изслушвания чрез видеоконферентна връзка или подобни средства; настоятелно призовава органите на държавите членки, когато е възможно, да използват такива алтернативни инструменти, вместо да издават ЕЗА;

21. призовава държавите членки да гарантират, че съдебните органи могат да разпоредят нормативно предвидени алтернативни мерки вместо задържане и принудителни мерки в производствата по ЕЗА, особено когато лицето даде съгласие за своето предаване, освен ако е необходим отказ и той е обоснован;

22. отбелязва обезпокоителния доклад на Комисията за прилагането на Директива 2013/48/ЕС; настоятелно призовава Комисията да продължи да прави оценки дали държавите членки спазват директивата и да предприема подходящи мерки, включително откриване на производства за установяване на неизпълнение на задължение срещу държави членки, за да гарантира спазването на нейните разпоредби; настоятелно призовава Комисията да положи повече усилия, за да гарантира пълното прилагане на всички директиви относно процесуалните гаранции, за да гарантира, че исканите за предаване лица могат да се ползват с ефективна защита в трансгранични производства; настоятелно призовава Комисията да обмисли предприемане на действия в светлината на неадекватното прилагане на Препоръка на Комисията от 27 ноември 2013 г. относно процесуалните гаранции за уязвими лица, които са заподозрени или обвиняеми в наказателно производство⁽³⁹⁾, по-специално що се отнася до уязвими пълнолетни лица;

23. призовава държавите членки да осигурят гъвкавост за езиковия режим на ЕЗА и да разработят и прилагат общи практики в това отношение, като същевременно зачитат правото на устен и писмен превод за лицата в наказателното производство в съответствие с Директива 2010/64/ЕС; във връзка с това призовава държавите членки да въведат необходимите механизми за избягване на забавяния или пречки; изразява съжаление, че Рамковото решение относно ЕЗА не установява крайни срокове за предаването на преведени ЕЗА;

24. призовава Комисията да осигури еднакво прилагане и ефективно следене на сроковете;

⁽³⁸⁾ Договор № 073 на Съвета на Европа, 15 май 1972 г.

⁽³⁹⁾ ОВ С 378, 24.12.2013 г., стр. 8.

Сряда, 20 януари 2021 г.

25. призовава Комисията да осигури достатъчно финансиране за Евроюст и Европейската съдебна мрежа (ЕСМ), което да им даде възможност да улесняват и координират ЕЗА; изразява съжаление във връзка с факта, че настоящите бюджетни кредити на Комисията за Евроюст са недостатъчни с оглед на предизвикателствата, пред които е изправена агенцията по отношение на постоянно нарастващия ѝ обем на работа, и че те са довели до стагнация във финансирането въпреки увеличеното работно натоварване; посочва, че е от съществено значение бюджетът на Евроюст да съответства на нейните задачи и приоритети, за да може тя да изпълнява мандата си; отново призовава за специфична за ЕЗА съдебна мрежа;

26. призовава Комисията и държавите членки да осигурят подходящо финансиране за правна помощ за лица, за които се провеждат производства за ЕЗА, включително за правна помощ и в издаващата, и в изпълняващата държава членка, преди да бъде разпоредено предаване, също така финансиране за подходящо квалифицирани устни и писмени преводачи, специфично обучение за специалистите в областта на ЕЗА, включително за полицията, прокуратурата, съдебната система и адвокатите на защитата, и по-специално в области като аспектите на ЕЗА, свързани с основните права, оценката на пропорционалността и алтернативните на задържането мерки, представителство в случаи на ЕЗА, както и във връзка с процедурата за отправяне на преюдициално запитване към Съда на ЕС, както и искането на гаранции от органите на други държави членки; отбелязва стойността на програмите на Европейската мрежа за съдебно обучение (EMCO), като например симулации на ЕЗА и езиково обучение; подчертава, че за да се гарантират равни процесуални възможности, адвокатите следва да имат достъп до целево и достъпно обучение на ниски цени; призовава Комисията да насърчава и улеснява предоставянето на такова обучение;

27. призовава Комисията, в сътрудничество с държавите членки, да подкрепи и евентуално да доразвие EMCO и съществуващите национални платформи за обучение на съдебната власт и, ако е необходимо, да стартира допълнителна платформа за обучение на експерти и практикуващи юристи относно инструментите за взаимно признаване, включително ЕЗА; признава, че следва да им се предоставят знания за тясната връзка между инструментите, включително да се създаде общо пространство за обмен на опит;

28. отбелязва, че сътрудничеството между органите, включително по зачитането на основните права, може да бъде подобро чрез използване на сигурни технологии и цифровизация; приветства създаването на базата данни на Агенцията на ЕС за основните права (FRA) относно условията на задържане в хода на наказателното производство; изисква да бъде разработена централизирана база данни относно националните съдебни практики по прилагането на ЕЗА (както е и в други области на правото на ЕС)⁽⁴⁰⁾; счита, че специфична публична база данни на адвокати, работещи в областта на ЕЗА, би допринесла за гарантиране на правото на достъп до адвокат;

29. призовава да се извършва редовен преглед на неизпълнените ЕЗА и да се разглежда въпросът дали те заедно със съответните сигнали на Шенгенската информационна система II (ШИС II) и Интерпол следва да се оттеглят; също така призовава за оттеглянето на ЕЗА и съответните сигнали на ШИС II и Интерпол, ако въпросната ЕЗА е била отхвърлена на императивни основания, например на основание на принципа *ne bis in idem*;

30. призовава Комисията да вземе предвид становищата на националните парламенти в съответствие с Протокол № 2 към ДЕС, ако реши да предложи законодателни актове в областта на наказателното право на ЕС, тъй като тяхното участие осигурява проверка на прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност в наказателното право на ЕС;

Препоръки относно основните права

31. призовава държавите членки да спазват задълженията, произтичащи от член 2 от ДЕС, относно човешкото достойнство, свободата, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава и правата на човека, включително правата на малцинствата; подчертава, че държавите членки трябва да гарантират, че всяко лице, включително жертвите на престъпления или издирваните лица по ЕЗА, чиито гарантирани от правото на Съюза права и свободи са нарушени, има право на ефективни средства за защита пред съд в съответствие с член 47 от Хартата и установената практика на Съда на ЕС; подчертава, че окончателното решение относно правните средства за защита в изпълняващата държава, като то зачита в пълна степен правото на ефективни средства за защита, трябва да се взема в рамките на срока, определен от приложимия инструмент за взаимно признаване, а при липсата на изричен срок — достатъчно бързо, за да се гарантира, че целта на процеса на взаимно признаване не се излага на опасност;

32. отбелязва, че макар прилагането на процедурата по член 7, параграф 1 от ДЕС да има последици за взаимното признаване, според практиката на Съда на ЕС изпълняващият орган трябва да прецени във всеки конкретен случай дали има сериозни основания да се приеме, че след предаването лицето ще бъде изложено на риск от нарушаване на неговите основни права; подчертава, че задействането на член 7, параграфи 1 и 2 от ДЕС не означава автоматично непризнаване, като се има

⁽⁴⁰⁾ Вж. Оценката за прилагането на ЕЗА на европейско равнище от юни 2020 г. на Службата на ЕП за парламентарни изследвания.

Сряда, 20 януари 2021 г.

предвид значението на сътрудничеството по наказателноправни въпроси и функционирането на цялата система на ЕС за съдебно сътрудничество; подчертава ролята на Евроюст за подпомагане на държавите членки при издаването или изпълнението на заповеди в този контекст, с оглед укрепване на доверието и взаимното доверие; ето защо препоръчва въвеждането на система от предпазни мерки, включително спиране на изпълнението на инструмента, за да бъдат подкрепени предоставените гаранции и същевременно се засилят надеждността и взаимното признаване между държавите членки;

33. изтъква връзката между условията на задържане и мерките, свързани с ЕЗА, и припомня на държавите членки, че член 3 от ЕКПЧ и относимата съдебна практика налагат на държавите членки не само отрицателни задължения, но и положителни задължения, като изискват от тях да гарантират, че условията в затворите са съвместими с човешкото достойнство и че при нарушаване на права се провежда щателно, ефективно разследване; призовава Комисията да проучи наличните правни и финансови средства на равнището на Съюза за подобряване на стандартите за задържане;

34. изразява загриженост от условията в затворите в някои държави членки; в тази връзка приветства новата База данни на FRA относно условията на задържане в хода на наказателното производство⁽⁴¹⁾ и счита, че тя е първата положителна стъпка към по-добра единна оценка на условията в затворите в целия ЕС;

35. отново призовава⁽⁴²⁾ държавите членки да подобрят лошите условия в затворите; призовава Комисията да използва изцяло възможността за финансиране на модернизацията на местата за задържане чрез Структурните фондове на ЕС; припомня в тази връзка, че в своите заключения от 2018 г. относно насърчаването на взаимното признаване чрез повишаване на взаимното доверие⁽⁴³⁾ Съветът също прикани Комисията да насърчава използването на фондовете на ЕС, за да подпомага държавите членки в преодоляването на проблема, свързан с лошите условия на задържане;

36. отново подчертава значението на създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права под формата на евентуално законодателно предложение и основано на междуинституционално споразумение, което да се състои от ежегоден независим и основан на доказателства преглед, за да се оценява съответствието на практиката на всички държави — членки на ЕС с член 2 от ДЕС, както и от специфични за всяка държава препоръки, с цел подобряване на взаимното доверие между държавите членки; отбелязва, че един механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права ще бъде основно средство за принос към укрепване на взаимното доверие между държавите членки в контекста на прилагането на Рамковото решение относно ЕЗА;

37. призовава Комисията да проучи възможността за предвиждане на допълващи инструменти относно процесуалните права, като например относно допустимостта на доказателства и условията в местата за лишаване от свобода при предварително задържане, по-специално въз основа на стандартите на Съвета на Европа, включително относно сроковете за предварително задържане; заявява, че Комисията следва да се стреми към най-високи стандарти, като същевременно изцяло защита принципите на субсидиарност и на пропорционалност; счита, че липсата на минимални стандарти на равнището на ЕС относно условията в местата за лишаване от свобода и условията на предварителното задържане, както и липсата на ограничение на използването на предварително задържане като мярка само в крайни случаи и на разглеждане на алтернативни решения, наред с липсата на надеждна преценка на това дали производството е на етап, на който може да започне съдебната фаза, може да доведе до необосновани и прекомерно дълги срокове на предварително задържане на заподозрените и обвиняемите лица; припомня, че това положение се изостря още повече поради пандемията от COVID-19; призовава Комисията да постигне минимални стандарти за целия ЕС, по-специално по отношение на процесуалните гаранции в наказателния процес и на условията в местата за лишаване от свобода и условията на задържане, както и подобри средствата за информиране на националните изпълняващи органи относно условията в местата за задържане под стража и местата за лишаване от свобода във всяка държава членка;

38. подчертава, че не съществува механизъм за гарантиране на подходящи последващи действия във връзка с гаранциите, предоставени от издаващите съдебни органи гаранции след предаването; изисква от Комисията да проучи възможните мерки в тази насока;

39. призовава Комисията да извърши, наред с другото, оценка на спазването на принципа *ne bis in idem*, проверка за пропорционалност при издаването на ЕЗА въз основа на всички релевантни фактори и обстоятелства като например тежестта на престъплението, дали случаят е подготвен за съдебен процес, въздействието върху правата на издирваното лице, последиците за разходите и наличието на подходящи алтернативни мерки с по-малка степен на намеса, също така да предвиди стандартизирана процедура за консултации, чрез която компетентните органи в издаващата и изпълняващата държава членка могат да обменят информация във връзка с изпълнението на дадена ЕЗА, с подготвеността за съдебната фаза и със случаите на конфликт на компетентност, както и преглед на възможните законодателни действия съгласно член 82, параграф 1 от ДФЕС;

⁽⁴¹⁾ База данни на FRA относно условията на задържане в хода на наказателното производство за периода 2015-2019 г., <https://fra.europa.eu/en/databases/criminal-detention/criminal-detention/home>

⁽⁴²⁾ Резолюция на Европейския парламент от 5 октомври 2017 г. относно системите на местата за лишаване от свобода и условията в тях (ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 94).

⁽⁴³⁾ ОВ С 449, 13.12.2018 г., стр. 6.

Сряда, 20 януари 2021 г.

40. призовава държавите членки да ратифицират Факултативния протокол към Конвенцията на ООН против изтезанията;
41. изтъква, че недостатъците в съдебното сътрудничество, включително във връзка с ЕЗА, биха могли да накърнят интересите на жертвите и могат да доведат до отказ на достъп до правосъдие и до липса на защита на жертвите; подчертава, че безнаказаността в резултат на недостатъци в съдебното сътрудничество биха могли да окажат увреждащо и негативно въздействие върху принципите на правната държава, съдебните системи, доверието на обществото в институциите, както и, в по-общ план, върху самите жертви;
42. подчертава, че съгласно FRA информацията, предоставяна на обвиняемите относно процесуалните им права в наказателното производство, е различна както от гледна точка на обхвата, така и на начина, по който се предава; призовава държавите членки да въведат гаранции за ефективно информиране на засегнатите лица за техните процесуални права веднага, щом бъдат заподозрени в извършването на престъпление;
43. отбелязва стандартите на Европейския съд по правата на човека, както и изискванията съгласно Директива 2013/48/ЕС и съгласно Директива 2010/64/ЕС; припомня, че гарантирането на адекватно време за подготовка на делото и осигуряването на пълен и бърз достъп до материалите по делото биха подобрили качеството на представителството; подчертава, че предвид трансграничния характер на производството за ЕЗА, което често включва обвиняеми, които не говорят езика на изпълняващата държава членка, гарантирането на достъп до устен превод на първоначалния етап от производството, и по-специално улесняването на комуникацията с адвокат е съществена гаранция за справедлив процес и е изискване съгласно Директива 2010/64/ЕС; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че правото на достъп до адвокат и до правна помощ в издаващата и в изпълняващата държава членка е гарантирано както в законодателството, така и в практиката;

За съгласувана правна рамка на ЕЗА

44. заявява, че механизмът на ЕЗА е ефективен; счита обаче, че основните въпроси във връзка с ЕЗА са свързани с нейната съгласуваност и ефективност, като в това отношение има възможност за подобрене, дори и повдигането на въпроси относно спазването на ценностите на ЕС и основните права да е в ограничена степен;
45. призовава Комисията да осигури съгласувана политика за взаимно признаване, в която се вземат предвид практиката на Съда на ЕС, настоящото равнище на хармонизация на наказателното право и процес на държавите членки, както и основните права, признати от Хартата;
46. призовава Комисията да проведе проучване на различни казуси във връзка с инструменти за взаимно признаване, за да се предотвратят различия и да се осигури координирането и правилното взаимодействие между тези инструменти; настоятелно призовава по-специално да се наблюдава практическото прилагане на инструмента в различните държави, с цел да се определят добрите практики, които водят до висока степен на спазване на заповедите за арест, издадени от някои държави, както и специфичните трудности, срещани при особено високо ниво на неспазване на ЕЗА;
47. счита, че установените проблеми във връзка със съгласуваността при прилагането на Рамковото решение относно ЕЗА могат да се преодолеят с комбинация от практически мерки (обучение на практикуващи юристи), незадължителни актове (ръководства и препоръки), много целенасочено законодателство (определение за понятията „съдебен орган“, принципа „*ne bis in idem*“, „основни права“ и др.) и, като втора стъпка, допълване на целенасоченото законодателство (относно предварителното задържане) чрез средства, преценени като необходими, като се взема предвид деветият кръг от взаимното оценяване; счита, че Комисията следва да работи за пълното и правилно прилагане на ЕЗА във всички държави членки, като взема под внимание практиката на Съда на ЕС;
48. в средносрочен план препоръчва насърчаването на кодекс на ЕС за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, който систематично кодифицира действащото законодателство, за да се гарантират правна сигурност и съгласуваност на различните инструменти на ЕС;

Брексит

49. призовава Комисията да продължи преговорите с Обединеното кралство, насочени към запазване на стандартите на ЕС по отношение на процесуалните и основните права на заподозрените и обвиняемите; изразява загриженост, че резултатите, постигнати в Обединеното кралство след въвеждането на ЕЗА, могат да претърпят драстична промяна в обратна посока;

o

o o

50. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0007

Укрепване на единния пазар: бъдещето на свободното движение на услуги

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно укрепването на единния пазар: бъдещето на свободното движение на услуги (2020/2020(INI))

(2021/C 456/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар ⁽¹⁾ („Директива за услугите“),
- като взе предвид Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионални квалификации ⁽²⁾ („Директива за професионалните квалификации“),
- като взе предвид Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар ⁽³⁾,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2018/957 на Европейския парламент и на Съвета от 28 юни 2018 г. за изменение на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2018/958 на Европейския парламент и на Съвета от 28 юни 2018 г. относно проверката за пропорционалност преди приемането на ново регулиране на професии ⁽⁵⁾ („Директива за проверка на пропорционалността“),
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2018/1724 от 2 октомври 2018 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на единна цифрова платформа за предоставяне на достъп до информация, до процедури и до услуги за оказване на помощ и решаване на проблеми и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 ⁽⁶⁾ (Регламента за единната цифрова платформа),
- като взе предвид Директива 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване ⁽⁷⁾ („Директива за трансграничното здравно обслужване“),
- като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2018 г. относно пакета за единния пазар ⁽⁸⁾,
- като взе предвид изследването от февруари 2019 г., възложено от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, озаглавено „Принос към растежа: Единният пазар на услуги — Осигуряване на икономически ползи за гражданите и предприятията“,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 19 април 2018 г., озаглавено „Европейски сектор на търговията на дребно, пригоден за 21-ви век“ (COM(2018)0219),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 10 март 2020 г., озаглавено „Установяване и преодоляване на пречките пред единния пазар“ (COM(2020)0093),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 10 март 2020 г., озаглавено „Дългосрочен план за действие за по-добро изпълнение и ефективно прилагане на правилата на единния пазар“ (COM(2020)0094),

⁽¹⁾ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

⁽³⁾ ОВ L 159, 28.5.2014 г., стр. 11.

⁽⁴⁾ ОВ L 173, 9.7.2018 г., стр. 16.

⁽⁵⁾ ОВ L 173, 9.7.2018 г., стр. 25.

⁽⁶⁾ ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 45.

⁽⁸⁾ ОВ С 388, 13.11.2020 г., стр. 39.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 май 2020 г., озаглавено: „COVID-19: към поетапен и координиран подход за възстановяване на свободата на движение и премахване на контрола по вътрешните граници“ (С(2020)3250),
 - като взе предвид препоръката на Съвета от 26 ноември 2018 г. относно насърчаването на автоматичното взаимно признаване на квалификациите за висше образование и за завършен гимназиален етап на средно образование и квалификациите по обучение и на резултатите от периоди на учене в чужбина⁽⁹⁾,
 - като взе предвид писмото на министър-председателите на държавите членки до Председателя на Европейския съвет от 26 февруари 2019 г. за предприемане на действия във връзка с бъдещото развитие на вътрешния пазар,
 - като взе предвид специалния доклад на Европейската сметна палата от 14 март 2016 г., озаглавен „Осигурила ли е Комисията ефективно изпълнение на Директивата за услугите?“,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид становището на комисията по заетост и социални въпроси,
 - като взе предвид доклада на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (А9-0250/2020),
- А. като има предвид, че Директивата за услугите и Директивата за професионалните квалификации са ключови инструменти за осигуряване на свободното движение на услуги в рамките на Европейския съюз, но известна част от потенциала на единния пазар по отношение на услугите все още е неоползотворена;
- Б. като има предвид, че услугите представляват 73 % от БВП на ЕС и на тях се дължи 74 %⁽¹⁰⁾ от заетостта, показателен за което е фактът, че 9 от 10 нови работни места в Европейския съюз се създават в този сектор, докато дялът на услугите по отношение на вътрешната търговия в ЕС е едва около 20 %, като генерира само 6,5 % от БВП на ЕС; като има предвид, че според резултатите от изследвания потенциалните ползи, свързани със задълбочаването на единния пазар на услуги чрез ефективно прилагане и по-добра хармонизация на законодателството, биха могли да достигнат до 297 милиарда евро, което съответства на 2 % от БВП на ЕС; като има предвид, че 27 %⁽¹¹⁾ от добавената стойност на промишлените стоки в ЕС се генерира от услугите и че 14 милиона работни места, подпомагащи производството, са в сектора на услугите; като има предвид, че съществуват редица услуги, които имат сложни вериги на доставка и поради това са в по-малка степен обект на търговия;
- В. като има предвид, че постигането на баланс между икономическите свободи, социалните права, интересите на потребителите, работниците и предприятията и общия интерес е от жизненоважно значение за уредбата на единния пазар; като има предвид, че привеждането на икономическия растеж в съответствие с аспектите на качествено развитие, например подобряването на качеството и безопасността на живота и висококачествените услуги, е от решаващо значение за оценката на развитието на единния пазар и следва да доведе до по-нататъшно подобрене по отношение на правата на потребителите и работниците;
- Г. като има предвид, че висококачествените услуги са в интерес на потребителите, а разпокъсаността на единния пазар в резултат от необосновано национално регулиране и някои търговски практики, които водят, наред с другото, до по-малко конкуренция, не само възпрепятстват предприятията, но също така вредят на потребителите, които имат по-малък избор и плащат по-високи цени;
- Д. като има предвид, че Директивата за услугите, която обхваща около две трети от дейностите по предоставяне на услуги, изключва от своя обхват — в съответствие със специалните нормативни уредби, които са от общ интерес, член 2 от Протокол 26 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и член 14 от ДФЕС — изцяло или отчасти социалните, здравните и други обществени услуги; като има предвид, че може да се наложи услугите от общ интерес да бъдат предоставяни, възлагани и организирани от държавите членки в съответствие с местните изисквания и обстоятелства, за да се отговори на нуждите на ползвателите във възможно най-голяма степен на местно равнище;
- Е. като има предвид, че настоящем ЕС е изправен пред рецесия и нарастваща безработица, причинена от пандемията от COVID-19, както и че задълбочаването на единния пазар на услуги е ключов метод за засилване на търговските потоци в ЕС и подобряване на веригите за създаване на стойност, като по този начин се допринася за икономическия растеж;

⁽⁹⁾ ОВ С 444, 10.12.2018 г., стр. 1.

⁽¹⁰⁾ Евростат, „Европейската икономика от началото на хилядолетието“, Европейски съюз, Брюксел, 2018 г.

⁽¹¹⁾ Rytter Synesen, E. и Hvidt Thelle, M., Making EU Trade in Services Work for All (Търговията на ЕС с услуги в полза на всички), Copenhagen Economics, Копенхаген, 2018 г.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- Ж. като предвид, че заетите в сектора на услугите лица, които работиха неуморно по време на пандемията от COVID-19 в Европейския съюз, са неблагоприятно засегнати поради сериозна икономическа несигурност или поради позицията им на работници на първа линия; като има предвид, че е необходимо този въпрос да бъде разгледан на равнището на ЕС;
- З. като има предвид, че държавите членки следва да прилагат и да извършват мониторинг на преразгледаната Директива относно командироването на работници⁽¹²⁾ правилно и своевременно, за да бъдат защитени командированите работници по време на командироването им и за да се избегнат ненужни ограничения на свободното предоставяне на услуги, като предвидят задължителни разпоредби относно условията на труд и защитата на здравето и безопасността на работниците;
- И. като има предвид, че е необходим пазар на услуги, който е по-интегриран и взаимосвързан в по-голяма степен, за да се постигнат целите на Европейския съюз на социалните права, да се предприемат мерки във връзка с изменението на климата, да се изгради устойчива икономика, включително цифрова търговия, и да се разгърне пълният потенциал на Европейския зелен пакт;
- Й. като има предвид, че различните регулаторни възможности на равнище ЕС и на национално равнище, както и непълното и неподходящото транспониране и прилагане на действащото законодателство водят до пропуски в гарантирането на изпълнението, тъй като може да се окаже невъзможно да се гарантира ефективно изпълнението на разпоредбите, които не се прилагат правилно; като има предвид, че последователното и ясно законодателство е предпоставка за преодоляване на пречките пред свободното движение на услуги; като има предвид, че може да се окаже трудно да бъдат установени нарушенията на законодателството в областта на услугите и да се предприемат мерки във връзка с тези нарушения, като се използват съществуващите механизми за гарантиране на изпълнението, особено на местно равнище;
- К. като има предвид, че административните процедури, различаващите се разпоредби на национално равнище и особено пречките за достъпа до необходимата информация усложниха участието в трансграничната търговия, особено за малките и средните предприятия (МСП); като има предвид, че съществуващите инструменти за подкрепа на нуждите на по-малките дружества, например портала порталът „Вашата Европа — Предприятия“, центровете за разглеждане на случаи SOLVIT, единните точки за контакт на порталите на електронното управление, единният цифров портал и други инструменти, следва да бъдат популяризирани по-добре, за да се засили трансграничната търговия с услуги;
- Л. като има предвид, че не се извършва системно събиране на данни в целия ЕС, целящо да се осигурят подходящи данни относно мобилните работници или да им се даде възможност да установят своя статус на социално осигуряване и да се ползват от различните придобити права; като има предвид, че достъпът до информация относно приложимите правила, както и ефективното спазване, мониторинг и прилагане са необходими предварителни условия за справедлива мобилност и за борба срещу злоупотребите със системата; като има предвид, че поради това цифровите технологии, които могат да улеснят надзора и гарантирането на изпълнението на законодателството за защита на правата на мобилните работници, следва да бъдат насърчавани и използвани в съответствие с правилата за защита на данните;
- М. като има предвид, че липсата на инструменти за автоматично признаване на дипломи, квалификации, умения и компетентност между държавите членки оказва отрицателно въздействие върху мобилността на учещите, чираците, завършилите степен на образование и квалифицираните работници и по този начин се възпрепятстват обменът на идеи в рамките на ЕС, потенциалът за иновации на икономиката на ЕС и изграждането на един наистина интегриран европейски единен пазар;

Действия за преодоляване на пречките в рамките на единния пазар

1. подчертава, че насърчаването на единния пазар, включително свободното, справедливо и безопасно движение на услуги и хора, защитата на потребителите и строгото гарантиране на прилагането на достиженията на правото на ЕС, е от първостепенно значение за предприемането на действия с цел преодоляване на икономическата криза, причинена от COVID-19; настоятелно призовава всички държави членки да облекчат неоснователните и непропорционални бариери, които възпрепятстват свободното движение на услуги в рамките на единния пазар във възможно най-кратък срок; изразява съжаление, че в предложението от Комисията план за възстановяване не се предвижда конкретно финансиране, свързано с движението на услуги, като се признава неговото значение като инструмент за икономическо възстановяване;
2. подчертава, че в целия Европейски съюз предприятията и работниците следва да могат да се движат свободно, за да предлагат своите услуги, но недостатъчното прилагане и гарантиране на изпълнението на правилата на единния пазар, неподходящите електронни процедури, необоснованите регулаторни ограничения за доставчиците на услуги и бариерите пред достъпа до регулирани професии продължават да създават пречки, които лишават гражданите от работни места, потребителите — от по-голям избор, а предприемачите, особено МСП, микропредприятията и самостоятелно заетите лица —

⁽¹²⁾ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1).

Сряда, 20 януари 2021 г.

от възможности; призовава държавите членки да намалят ненужните изисквания и да цифровизират процеса на документиране за трансграничното предоставяне на услуги; подчертава нарастващото значение на ориентирането към услуги, т.е. нарастващата роля на услугите в сектора на производството, и подчертава, че пречките пред търговията с услуги се превръщат във все по-голяма степен в пречки за производството; подчертава, че пълното прилагане и гарантиране на изпълнението на Директивата за услугите има потенциала да намали пречките пред търговията и да засили вътрешната за ЕС търговия в сектора на услугите; призовава Комисията да определи график от конкретни действия във връзка със заключенията от съобщенията на Комисията от 10 март 2020 г., озаглавени „Установяване и преодоляване на пречките пред единния пазар“ (СОМ(2020)0093) и „Дългосрочен план за действие за по-добро изпълнение и ефективно прилагане на правилата на единния пазар“ (СОМ(2020)0094);

3. приветства факта, че хармонизирането на квалификациите чрез взаимно признаване, до което доведе Директивата за професионалните квалификации, е успешно по отношение на няколко професии, и насърчава държавите членки да преразгледат и координират правилата, уреждащи изискванията за достъп и упражняване във връзка с конкретни дейности или професии; подчертава необходимостта от подобряване на възможностите за съпоставяне на професионални квалификации с цел да се гарантира по-лесен преход към взаимното признаване на квалификации в сферата на образованието и обучението по отношение на сектора на услугите в целия ЕС;

4. подчертава, че европейската професионална карта се използва само за пет регулирани професии и следователно не се използва нейният пълен потенциал; поради това призовава Комисията да увеличи броя на професиите, за които се прилага европейската професионална карта, по-специално за да включва инженерството;

5. припомня специфичния статут, който имат регулираните професии в рамките на единния пазар, и тяхната роля за защитата на обществен интерес; подчертава, че този специфичен статут следва да не бъде използван с цел да се поддържат неоснователните национални монополи при предоставянето на услуги, които водят до разпокъсаност на единния пазар;

6. посочва, че автоматичното взаимно признаване на дипломи, квалификации, умения и компетентност между държавите членки ще окаже също така положително въздействие върху единния пазар и свободното движение на работници и услуги; приветства готовността на държавите членки да насърчават автоматичното взаимно признаване на квалификациите, получени в чужбина, и на резултатите от периодите на учене в чужбина; призовава обаче държавите членки да разширят обхвата на автоматичното взаимно признаване, за да включва всички равнища на образование, и да усъвършенстват или да въведат необходимите процедури възможно най-скоро;

7. призовава за насърчаване на Европейската квалификационна рамка и за улесняване на нейното прилагане в целия Европейски съюз, за да се гарантира, че тя ще се превърне в широко приет инструмент за признаване; приветства усилията на Комисията за премахване на неоправданите ограничения за професионалните квалификации и счита, че тя трябва да продължи да бъде активна и бдителна, като следва своята политика за установяване на нарушения, когато държавите членки не спазват законодателството на ЕС относно признаването на квалификации;

8. изразява съжаление във връзка с необоснованата правна сложност и административните пречки пред възлагането на обществени поръчки в областта на услугите в рамките на ЕС, които се дължат на все още съществуващите различия в прилагането на национално равнище на Директива 2014/24/ЕС⁽¹³⁾; призовава Комисията да следи и насърчава по-нататъшната секторна хармонизация и предоставянето на насоки относно процедурите за възлагане на обществени поръчки, като крайната цел е да се извлекат потенциалните ползи и да се намалят разходите за трансгранични обществени поръчки за МСП, микропредприятията и самостоятелно заетите лица; подчертава значението на услугите, които улесняват измеримото намаляване на екологичния отпечатък на ЕС („зелени услуги“), и настоятелно призовава държавите членки да повишат осведомеността и да се възползват в по-голяма степен от съществуващите схеми за насърчаване на устойчивите услуги при обществените поръчки, за да се постигне кръгова и устойчива икономика;

9. припомня, че целта на Директивата за услугите е да се гарантират висококачествени услуги, да се намали разпокъсаността на вътрешния пазар, да се задълбочи интеграцията и да се укрепва единният пазар въз основа на прозрачна и справедлива лоялна конкуренция и да се създадат необходимите условия, за да могат предприятията да реализират пълния си потенциал и да се осигурят ползи за потребителите, както и да се допринесе за устойчивото развитие и за растежа на конкурентоспособността на икономиката на ЕС;

10. счита, че развитието на услугите, свързани с революционни или нововъзникващи технологии, изисква подходящ пазарен мащаб, за да бъдат оправдани инвестициите и да се подкрепи разрастването на участващите дружества; отбелязва, че разпокъсаността на вътрешния пазар често възпира подобни инвестиции;

⁽¹³⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

Сряда, 20 януари 2021 г.

11. изразява съжаление, че много иновативни или разрастващи се дружества се стремят да се установят извън ЕС, след като достигнат определен размер, като същевременно продължават да извършват дейност на единния пазар; счита, че постигането на свобода на предоставяне на услуги може да допринесе за връщането на производството обратно в Европейския съюз и за конкурентоспособността на предприятията от ЕС на световните пазари;
12. отбелязва, че две трети от дейностите по предоставяне на услуги са включени в обхвата на Директивата за услугите, и насърчава Комисията да оцени и подобри нейното прилагане с цел укрепване на нормативната уредба на единния пазар;
13. припомня, че трансграничните здравни услуги попадат в обхвата на свободното предоставяне на услуги в съответствие с Директивата за професионалните квалификации, с Директивата за проверка на пропорционалността и със съдебната практика на Съда, при условие че е признат специалният характер на здравните услуги и общественото здраве е защитено; отбелязва, че Директивата за трансграничното здравно обслужване беше приета и на основание член 114 от ДФЕС; подчертава, че националните разпоредби трябва да не създават допълнителни пречки за предоставянето на трансгранични здравни услуги при съпоставка с Директивата за трансграничното здравно обслужване, в съответствие със съдебната практика на Съда в приложение на разпоредбите на Договора относно свободното движение на услуги; подчертава необходимостта от премахване също така на необоснованите и непропорционални пречки на национално равнище, като същевременно се гарантира високо равнище на здравеопазване за всички граждани на ЕС;
14. припомня, че принципите на Директивата за услугите и на Директивата за професионалните квалификации улесняват свободното движение на услуги; призовава Комисията да издаде актуализирани насоки относно Директивата за услугите с цел да засили гарантирането на прилагането, както и хармонизирането и спазването във всички държави членки и от всички доставчици на услуги;
15. признава специалния статут на услугите от общ интерес и необходимостта да се гарантират тези услуги в обществен интерес, както е постановено от Съда, като се вземат предвид принципите на субсидиарност и пропорционалност, установени в Протокол № 26 към ДФЕС относно услугите от общ интерес; изразява съжаление обаче, че някои държави членки все още използват необосновани причини от обществен интерес, за да изолират своя вътрешен пазар по отношение услуги, които може да не се считат за услуги от общ интерес или за услуги от общ икономически интерес;
16. подчертава, че изисквания като неоснователни териториални ограничения, неоснователни езикови изисквания и тестове за икономическа необходимост могат да създадат неоправдани и непропорционални пречки пред трансграничния обмен, ако се прилагат в прекомерна степен;
17. настоятелно призовава да не се използва COVID-19 като основание за ограничаване на свободното движение на услуги в рамките на единния пазар, освен ако не е надлежно обосновано, и възлага на Комисията да остане бдителна за всякакви злоупотреби с тази обосновка;
18. изразява съжаление — като признава специалния статут на обществените услуги и необходимостта да се гарантират тези услуги в обществен интерес — че държавите членки понякога използват понятието за неикономически услуги от общ интерес, за да изключат определени сектори от обхвата на правилата на вътрешния пазар, въпреки че това не е оправдано от общия интерес; подчертава необходимостта от допълнително определяне на значението на термина, за да се избегнат разпокъсаност на национално равнище и различни тълкувания;
19. приветства насоките на Комисията относно сезонните работници от 16 юли 2020 г., засягащи упражняването на свободното движение на погранични, командировани и сезонни работници в ЕС в контекста на пандемията от COVID-19, и призовава държавите членки да гарантират, че пограничните работници и сезонните работници могат да преминават границите, като същевременно се гарантират безопасни условия на труд;
20. отбелязва, че Комисията е решила да оттегли предложението си за процедура за нотифициране на услуги; изразява съжаление, че не може да бъде постигнат никакъв законодателен резултат въз основа на позицията на Парламента, която имаше за цел да се предотврати въвеждането на ненужни регулаторни пречки в сектора на услугите чрез подход на партньорство между държавите членки и Комисията;
21. отбелязва, че Комисията наскоро реши да оттегли предложенията си за електронна карта за услуги; припомня, че комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите отхвърли тези предложения, които трябваше да съдържат мерки за преодоляване на административните усложнения за доставчиците на трансгранични услуги, които все още са в сила; призовава за нова оценка на положението, за да се решат съществуващите административни проблеми, като същевременно се спазват Директивата за услугите, както и принципите на пропорционалност и субсидиарност;

Сряда, 20 януари 2021 г.

22. настоятелно призовава държавите членки да осигурят правилното прилагане и гарантиране на изпълнението на действащото законодателство, да уведомяват Комисията, в съответствие с член 15, параграф 7 от Директивата за услугите, за всяко ново законодателство и проекти на закони, подзаконови и административни актове, които определят изисквания съгласно посоченото в член 15, параграф 6 от Директивата за услугите, заедно с основанията за тези изисквания, да избягват необосновани изисквания и да въведат опростени електронни процедури за получаване на документите, необходими за трансграничното предоставяне на услуги, като по този начин се осигуряват условия на равнопоставеност за предприятията и работниците, като същевременно се гарантира най-високо равнище на защита на потребителите;
23. подчертава, че по-голяма трансгранична мобилност може да бъде постигната чрез прилагане на принципа на взаимно признаване, както и чрез хармонизиране на правилата във всички държави членки; подчертава, че Европейският съюз подкрепя и допълва дейностите на държавите членки в областта на социалната политика съгласно член 153 от ДФЕС, в който изрично се посочва, че разпоредбите на ЕС, приети съгласно член 153, трябва да не засягат правото на държавите членки да определят основните принципи на своите системи за социална сигурност и трябва да не засягат значително финансовото равновесие на тези системи, както и да не възпрепятстват държавите членки да поддържат или въвеждат по-строги защитни мерки, съвместими с Договорите;
24. подчертава, че хората с увреждания продължават да се сблъскват с множество препятствия, поради което за тях е трудно или невъзможно да се възползват пълноценно от свободното движение на услуги; призовава държавите членки да приложат незабавно Европейския акт за достъпността, за да отстранят на практика пречките за хората с увреждания и да гарантират наличието на достъпни услуги, както и пригодността на условията, при които се предоставят услугите; подчертава, че е от първостепенно значение да се постигне напълно достъпен единен пазар, който гарантира равното третиране и приобщаването на хората с увреждания;
25. призовава Комисията да предостави структурирана помощ и да издаде насоки за държавите членки относно начина на извършване на предварителни оценки за пропорционалност на новото регулиране на услугите на национално равнище съгласно Директивата относно проверката за пропорционалност;
26. призовава националните парламенти активно да се ангажират в подкрепа на гарантирането на изпълнението на действащите разпоредби и да упражняват правомощията си за контрол върху националните органи;
27. настоятелно призовава заинтересованите лица, бизнес средите и социалните партньори да продължават да участват в призивите към правителствата да вдъхнат нов живот на сектора на услугите в ЕС и да засилят секторната и междусекторната оперативна съвместимост в области като околната среда, транспорта и здравеопазването, за да работят за създаването на взаимосвързани трансгранични услуги; подчертава, че всички заинтересовани страни следва да насърчават устойчив, справедлив и основан на правила единен пазар на услуги с високи социални и екологични стандарти, качествени услуги и лоялна конкуренция;

Гарантиране на изпълнението на действащото законодателство

28. отбелязва, че свободното движение на услуги е в основата на единния пазар и би могло да осигури значителни икономически ползи, както и високи стандарти за опазване на околната среда и за защита на потребителите и работниците, когато се зачита балансът между пазарната икономика и социалното измерение на Европейския съюз, както е посочено в член 3 от Договора за Европейския съюз, при условие че е налице достатъчно и активно гарантиране на изпълнението от страна на компетентните органи, националните съдилища и Комисията, както и спазване на националните разпоредби и на разпоредбите на ЕС от страна на предприятията; подчертава, че границите между държавите членки следва да останат отворени, за да се гарантират основните принципи на ЕС; подчертава, че всяко временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници по време на кризисно положение, например здравна криза, трябва да се извършва внимателно и само като крайна мярка, въз основа на внимателна координация между държавите членки, тъй като затварянето на границите застрашава основните принципи на ЕС, и също така подчертава, че щом бъдат отменени националните правила за ограничаване на движението, непосредственият акцент трябва да бъде поставен върху премахването на граничния контрол;
29. посочва, че предприятията и потребителите в целия Европейски съюз имат полза от адекватното прилагане и гарантиране на изпълнението на действащото законодателство; насърчава Комисията да използва всички средства, с които разполага, за да гарантира изцяло изпълнението на действащите правила и своевременно да взема решения относно жалбите, за да гарантира, че значимите въпроси от гледна точка на крайния ползвател се разглеждат ефективно; призовава оценката на алтернативните механизми за решаване на спорове и производствата за установяване на неизпълнение на задължения да се прилагат стриктно и без ненужно забавяне, когато се установят нарушения на съответното законодателство, които са в противоречие с правилното функциониране на вътрешния пазар, и се въвеждат непропорционални тежести;
30. подчертава, че държавите членки могат да се позовават на императивни съображения от обществен интерес само когато те са легитимни; подчертава обаче правото на държавите членки да регулират сектора на услугите в общ обществен интерес с цел защита на потребителите и на качеството на услугите;

Сряда, 20 януари 2021 г.

31. призовава Комисията да подобри мониторинга на резултатите на държавите членки и на качеството при транспонирането, прилагането и гарантирането на изпълнението на законодателството, включително годишен доклад по тези въпроси, и да разработи съвместно с държавите членки, социалните партньори и други заинтересовани страни прозрачни и основани на участието оценки, които се основават на количествени и качествени критерии;
32. изразява съжаление поради факта, че двадесет държави членки са забавили транспонирането на Директивата за услугите в националното си законодателство; припомня, че наборът от инструменти, като например единните звена за контакт, все още е ограничен и че доставчиците на услуги не са достатъчно информирани за всички възможности, с които разполагат; поради това призовава Комисията да информира заинтересованите страни чрез, наред с другото, реклама в интернет за възможностите, които предоставя Директивата;
33. подчертава, че създаването на динамичен пазар и условия на равнопоставеност за трансграничното предоставяне на услуги на информационното общество е ключов елемент от бъдещата конкурентоспособност на икономиката на ЕС; призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки по отношение на все още съществуващите пречки пред трансграничното предоставяне на услуги на информационното общество в законодателния пакет за цифровите услуги;
34. призовава за по-голяма активност от страна на Комисията, за да се гарантират ефективна координация и обмен на информация между държавите членки, така че да се избегне дублирането на процедури и проверки по отношение на трансграничното предоставяне на услуги;
35. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да определят структурата и начина на действие на новосъздадената работна група „Правоприлагане в областта на единния пазар“ (SMET), включително нейното практическо измерение, и да изготвят график от конкретни действия в съответствие с приоритетите, определени от SMET⁽¹⁴⁾, като създадат нов дългосрочен план за действие за по-добро прилагане и гарантиране на изпълнението на правилата на единния пазар, така че да се увеличи максимално потенциалът на единния пазар на услуги; счита, че SMET може да осигури допълнителна стойност, като гарантира последователното прилагане на всички стратегии за единния пазар и споделянето на данни и показатели за постиженията; насърчава SMET да създаде отворена и прозрачна база данни, съдържаща конкретните нетарифни пречки на национално равнище и текущите процедури за установяване на нарушения;
36. подчертава значението на преюдициалните заключения за формирането на правото на ЕС; изразява съжаление, че макар продължителността на процедурата за вземане на решения вече да е значително намалена, средната стойност от 14,4 месеца⁽¹⁵⁾ все още е висока; призовава Съда да направи оценка на начините за допълнително намаляване на продължителността, за да се избегнат проблеми за доставчиците на услуги и получателите на услуги в рамките на единния пазар; подчертава, че преюдициалните заключения оказват важно въздействие върху развитието на единния пазар и върху намаляването на необоснованите пречки в неговите рамки;

Подобряване на регулаторната информация и яснота чрез засилване на ролята на единните звена за контакт

37. отбелязва, че пандемията от COVID-19 изведе на преден план липсата на регулаторна яснота и на ефективна комуникация между държавите членки относно често променящи се разпоредби; подчертава ключовото значение на единната цифрова платформа и единните звена за контакт като онлайн точка за достъп до информация, процедури и услуги за подпомагане в областта на единния пазар на равнище ЕС и на национално равнище, както е предвидено в Директивата за услугите;
38. препоръчва на държавите членки да прилагат единната цифрова платформа по благоприятен за гражданите и МСП начин и да превърнат единните звена за контакт от обикновени регулаторни портали в напълно функциониращи портали; счита, че това следва да бъде постигнато, като в рамките на платформата се предоставят ориентирани към ползвателите информация, услуги за подпомагане и опростени процедури и чрез свързване на единната цифрова платформа с единните звена за контакт, така че платформата да се превърне в място за виртуално обслужване на едно гише във възможно най-голяма степен и да се гарантира максимално равнище на насоченост към ползвателите; предлага да се приемат стандартите за проектиране на Europa Web Guide, за да се гарантира лесен за ползване и разпознаваем интерфейс за всички единични звена за контакт;
39. препоръчва Комисията и държавите членки да предоставят систематично чрез единната цифрова платформа лесна за ползване информация за всички нови законодателни актове на ЕС, които създават права или задължения за гражданите и предприятията; препоръчва за тази цел Комисията и държавите членки често да се консултират често със заинтересованите лица; подчертава, че прозрачността, равното третиране и недискриминацията са от съществено значение за свободното движение на услуги;

⁽¹⁴⁾ Съобщение на Комисията, озаглавено „Установяване и преодоляване на пречките пред единния пазар“ (COM(2020)0093).

⁽¹⁵⁾ Съд на Европейския съюз, Годишен преглед: Годишен доклад за 2019 г.

Сряда, 20 януари 2021 г.

40. отбелязва, че държавите членки трябва да гарантират, че всички осъществими административни процедури относно установяването на дружествата и свободното предоставяне на услуги могат да бъдат извършвани в цифрова среда в съответствие с Регламента относно единната цифрова платформа; настоятелно призовава държавите членки да ускорят своята работа по цифровизацията, особено по отношение на процедурите, които засягат предприятията и потребителите, за да им дадат възможност да извършват административните процедури дистанционно и онлайн; настоятелно призовава Комисията да удвои усилията на участниците, и по-специално активно да подкрепя държавите членки, които постигат по-слаби резултати;

41. препоръчва Комисията да подпомага националните органи във всяка държава членка в действията за подобряването на единните звена за контакт, за да се улесни комуникацията на английски език между участващите органи, в допълнение към техния местен език, и да служи като посредник в случай на неспазване на сроковете или липса на отговор на запитванията; подчертава, че единичното звено за контакт следва да предоставя на потребителите, служителите и предприятията следната информация и подкрепа, като същевременно се спазват кратките срокове:

- разпоредбите на национално равнище и на равнище ЕС, които дружествата трябва да прилагат в рамките на въпросната държава членка, и информация за служителите, включително относно трудовото право, протоколите за здравословни и безопасни условия на труд, приложимите колективни споразумения, организациите на социалните партньори и структурите за консултации на работници и служителите, където те могат да се информират за своите права и да докладват за злоупотреби;
- действията, които дружествата трябва да предприемат, за да спазват тези разпоредби, обобщени по процедури, с насоки за необходимите действия стъпка по стъпка;
- документите, с които предприятията трябва да разполагат, и в какъв срок трябва да са на разположение тези документи;
- органите, с които предприятията трябва да се свържат, за да получат необходимото разрешение, и т.н.;

42. подчертава, че единните звена за контакт следва да предоставят цялата необходима информация относно всички свързани с бизнеса изисквания към дружествата в съответната държава членка; отбелязва, че примерите за горепосоченото включват изискванията за професионални квалификации, ДДС (ставки, изисквания за регистрация, задължения за отчитане и др.), подоходния данък и задълженията в областта на социалното осигуряване и на трудовото право; подчертава, че цялата значима законодателна и административна информация, както и всички значими документи, предоставени от всяко единно звено за контакт, следва да са достъпни на английски език, ако това е възможно и целесъобразно, освен на местния език;

43. препоръчва единичните звена за контакт да бъдат по-добре свързани и да обменят информация относно изискванията и процедурите, които дружествата трябва да спазват в своите държави членки, както и специфична за сектора информация относно професионалните квалификации; препоръчва единните звена за контакт да подпомагат чуждестранните дружества, които желаят да извършват стопанска дейност във въпросната държава членка, както и местните дружества, които желаят да изнасят услуги и стоки в други държави членки, като им предоставят информацията, която се обменя, и необходимите данни за контакт; във връзка с това насърчава Комисията да проучи допълнителни полезни взаимодействия, например с Европейския орган по труда (ЕОТ), с цел насърчаване на този обмен на информация; призовава Комисията да оцени, в сътрудничество с държавите членки, дали единните звена за контакт ще се нуждаят от допълнителни ресурси за изпълнението на тези задачи;

44. настоятелно призовава за сътрудничество между единните звена за контакт на държавите членки, за да се гарантира, че на дружествата и другите заинтересовани лица се предоставя своевременно, точна, изчерпателна и актуална информация на местния език и на английски език;

45. призовава Комисията да изпълнява координираща роля при обмена на информация между единните звена за контакт и когато е целесъобразно, да предоставя насоки на държавите членки, за да се рационализират процедурите, по-специално за МСП; подчертава, че това сътрудничество следва също така да гарантира обмен на знания между държавите членки, включително относно мобилните работници, както по отношение на най-добрите комуникационни практики, така и по отношение на административните и ненужните изисквания в рамките на единния пазар;

46. подчертава, че всички единни звена за контакт следва да бъдат лесно достъпни чрез единната цифрова платформа и следва да предоставят информация и да предлагат административни услуги на държавите членки, като използват достъпна терминология и като са изцяло на разположение, с обучен персонал на информационно бюро, предоставящ ефективна и лесна за ползване подкрепа;

47. настоятелно призовава държавите членки да се ангажират изцяло с цифровизацията на обществените услуги и да прилагат всички компоненти на системата за електронен обмен на данни за социалната сигурност, за да се засили сътрудничеството между държавите членки и институциите за социално осигуряване и да се улесни свободната и справедлива мобилност на работниците в ЕС; призовава държавите членки да подобрят сътрудничеството и обмена на информация във връзка със системите за социална сигурност;

Сряда, 20 януари 2021 г.

48. призовава Комисията и държавите членки да насърчават използването на цифрови инструменти и призовава държавите членки да осигурят на инспекциите по труда достатъчни ресурси, за да се борят с всички форми на злоупотреба; призовава Комисията да предложи инициатива за социалноосигурителен номер на ЕС, който ще предостави правна сигурност на работниците и предприятията, като същевременно ще се контролират ефективно практиките на възлагане на подизпълнители и ще се води борба с измамите в областта на социалната сигурност, например фиктивна самостоятелна заетост, фиктивно командироване и дружества от типа „пошенска кутия“; освен това призовава държавите членки да гарантират, че извършваните проверки са пропорционални, обосновани и недискриминационни; настоятелно призовава Комисията възможно най-скоро да осигури пълноценното функциониране на ЕОТ, за да се гарантира по-добра координация между националните инспекции по труда и да се работи за преодоляване на трансграничния социален дъмпинг;

49. настоятелно призовава Комисията да гарантира, че всички нови директиви, регламенти или препоръки относно единния пазар на услуги включват изискване за укрепване на единните звена за контакт по отношение на техните функции и заделяне на достатъчно ресурси за изпълнението на евентуални допълнителни функции в рамките на Директивата за услугите, без да се засяга разпределението на функциите и правомощията между органите в рамките на националните системи;

Извършване на оценка: информационно табло за единния пазар и показатели за рестриктивност

50. подкрепя предварителната инициатива на Комисията за актуализиране на информационното табло за единния пазар с нов набор от показатели, с които да се оценява прилагането от страна на държавите членки на съответното законодателство в областта на единния пазар; насърчава Комисията да допълни публикуваните данни със съответните данни от ИСВП, SOLVIT, централният регистър за вписване на жалби CHAP и други съответни ресурси; подчертава, че следва да се постави акцент върху качеството на прилагането;

51. препоръчва в актуализираното информационно табло за единния пазар да се поставя акцент върху докладването на съответните въпроси от гледна точка на крайния ползвател, като се направи оценка дали се намират решения за проблемите и жалбите, например в рамките на SOLVIT или на мрежата на европейските потребителски центрове; изразява също така съжаление, че инструментът SOLVIT в много държави членки почти не се използва и често не разполага с най-модерните възможности; подчертава, че е необходима по-голяма прозрачност по отношение на нарушенията на свободното предоставяне на услуги; счита, че информационното табло за единния пазар следва да включва подходяща информация, включително броя на жалбите, броя на разгледаните случаи, съответния сектор на нарушенията, броя на приключените случаи и резултата или мотивите за приключване на случая;

52. настоятелно призовава Комисията да приеме метод за количествена и качествена оценка, включващ всички съответни заинтересовани лица, който да обхваща по-специално целите от общ интерес и качеството на предоставяната услуга; подчертава, че методът за качествени показатели следва да е прозрачен и да оценява разликите в предварителното и последващото регулиране; отбелязва, че е важно да се оцени дали съответните директиви на ЕС се прилагат своевременно и по начина, предвиден в съзаконодателите на ЕС;

53. препоръчва актуализираното информационното табло за единния пазар да свързва качеството на прилагането със съществуващите показатели за рестриктивност и да описва ограниченията по отношение на услугите в нови и съществуващи области на политиката и различаващите се равнища на прилагане и гарантиране на изпълнението на законодателството на ЕС; освен това препоръчва европейският семестър също така да се използва за укрепване на единния пазар, тъй като премахването на най-проблемните регулаторни и административни тежести е актуален проблем; насърчава Европейската комисия да включва средносрочните дейности на държавите членки, които имат за цел да продължи премахването на административни и регулаторни пречки на единния пазар на услуги, когато представя специфичните за всяка държава препоръки;

54. счита, че при оценката на напредъка на държавите членки в изпълнението на структурните реформи Комисията следва да анализира техните постижения във връзка с реализирането на потенциала на единния пазар и работата за постигане на по-устойчива икономика;

55. приканва Комисията да актуализира съществуващите и да въведе нови показатели, които да помагат на държавите членки да определят в кои области може да се положат усилия, за да се подобрят техните резултати от прилагането на политики, и да следи усилията им в това отношение;

56. настоятелно призовава държавите членки да определят годишни национални цели за отваряне на търговията с услуги и да извършват оценки в това отношение; препоръчва на Комисията да използва информационното табло за единния пазар, за да покаже отворения характер на търговията с услуги в държавите членки, пример за което е сравнителният доклад за иновациите, тъй като това би дало възможност на държавите членки да поемат надеждни, конкретни и измерими ангажменти за по-добро прилагане и ефективно гарантиране на изпълнението в областта на търговията с услуги в рамките на ЕС;

Сряда, 20 януари 2021 г.

o

o o

57. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0008

Постигане на ефективни дългосрочни резултати от политиката във връзка с Европейската година на културното наследство

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно постигането на ефективни дългосрочни резултати от политиката във връзка с Европейската година на културното наследство (2019/2194(INI))

(2021/C 456/03)

Европейският парламент,,

- като има предвид преамбюла на Договора за Европейския съюз (ДЕС), в който се посочва, че подписалите страни черпят вдъхновение „от културното, религиозното и хуманистичното наследство на Европа“ и желаят да „задълбочат солидарността между своите народи при зачитане на тяхната история, култура и традиции“, както и член 3, параграф 3 от ДЕС,
- като взе предвид член 167 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално член 22 от нея,
- като взе предвид Конвенцията за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване, приета от Генералната конференция на ЮНЕСКО в рамките на нейната 33-та сесия на 20 октомври 2005 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид Конвенцията за опазване на световното културно и природно наследство, приета от Генералната конференция на ЮНЕСКО на нейната 17-та сесия на 16 ноември 1972 г. (Конвенцията за световното културно и природно наследство) ⁽²⁾,
- като взе предвид Конвенцията за опазване на нематериалното културно наследство, приета от Генералната конференция на ЮНЕСКО на нейната 32-ра сесия на 17 октомври 2003 г. ⁽³⁾,
- като взе предвид Конвенцията за опазване на подводното културно наследство, приета от Генералната конференция на ЮНЕСКО на нейната 31-ва сесия на 2 ноември 2001 г. ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Хагската конвенция от 1954 г. за защита на културните ценности в случай на въоръжен конфликт ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Конвенцията относно мерките за забрана и предотвратяване на незаконен внос, износ и прехвърляне на правото на собственост на културни ценности, приета от Генералната конференция на ЮНЕСКО на нейната 16-а сесия на 14 ноември 1970 г. ⁽⁶⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 15 ноември 2018 г. относно работния план за културата за периода 2019 — 2022 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 22 май 2018 г. до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Нова европейска програма за култура“ (COM(2018)0267),
- като взе предвид доклада на Комисията от 28 октомври 2019 г. до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно изпълнението, резултатите и общата оценка на Европейската година на културното наследство 2018 (COM(2019)0548),

⁽¹⁾ <https://en.unesco.org/creativity/convention>.

⁽²⁾ <http://whc.unesco.org/archive/convention-en.pdf>.

⁽³⁾ https://ich.unesco.org/doc/src/2003_Convention_Basic_Texts_2018_version-EN.pdf.

⁽⁴⁾ <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000126065.locale=en>.

⁽⁵⁾ <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000082464.locale=en>.

⁽⁶⁾ <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000133378.locale=en>.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 11 декември 2019 г. до Европейския парламент, Европейския съвет, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно Европейския зелен пакт (COM(2019)0640),
- като взе предвид Директива 2014/60/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за връщане на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 8 септември 2015 г., озаглавена „За интегриран подход към културното наследство на Европа“ ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своя доклад от 23 ноември 2018 г. относно Нова европейска програма за култура,
- като взе предвид резолюцията си от 19 септември 2019 г. относно значението на европейската историческа памет за бъдещето на Европа ⁽⁹⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 25 ноември 2014 г. относно основано на участието управление на културното наследство ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид резолюцията на Съвета от 26 юни 2000 г. относно опазването и обогатяването на европейското кинематографично наследство ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 21 май 2014 г. относно културното наследство като стратегически ресурс за устойчива Европа ⁽¹²⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 8 юни 2018 г. относно извеждането на преден план на културното наследство в политиките на ЕС ⁽¹³⁾,
- като взе предвид Рамковата конвенция на Съвета на Европа за значението на културното наследство за обществото (Конвенцията от Фаро) от 13 октомври 2005 г. ⁽¹⁴⁾,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 5 декември 2018 г., озаглавен „Европейска рамка за действия в областта на културното наследство“ (SWD(2018)0491),
- като взе предвид резолюцията от 22 ноември 2019 г. на Съвета на Европейския съюз и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно културното измерение на устойчивото развитие (13956/19),
- като взе предвид проучването на Евробарометър относно културното наследство (Специално проучване на Евробарометър 466) ⁽¹⁵⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 22 юли 2014 г., озаглавено „За интегриран подход към културното наследство на Европа“ (COM(2014)0477),
- като взе предвид становището на Комитета на регионите от ноември 2014 г. относно съобщението на Комисията „За интегриран подход към културното наследство на Европа“ (2015/C 195/04) ⁽¹⁶⁾,
- като взе предвид Решение (ЕС) 2017/864 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 г. относно Европейска година на културното наследство (2018 г.) ⁽¹⁷⁾,

⁽⁷⁾ ОВ L 159, 28.5.2014 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ С 316, 22.9.2017 г., стр. 88.

⁽⁹⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0021.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 463, 23.12.2014 г., стр. 1.

⁽¹¹⁾ ОВ С 193, 11.7.2000 г., стр. 1.

⁽¹²⁾ ОВ С 183, 14.6.2014 г., стр. 36.

⁽¹³⁾ ОВ С 196, 8.6.2018 г., стр. 20.

⁽¹⁴⁾ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list?module=treaty-detail&treatynum=199>.

⁽¹⁵⁾ <https://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/80882>.

⁽¹⁶⁾ ОВ С 195, 12.6.2015 г., стр. 22.

⁽¹⁷⁾ ОВ L 131, 20.5.2017 г., стр. 1.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид препоръката на Комисията от 27 октомври 2011 г. относно цифровизацията и предоставянето чрез Интернет на материали в областта на културата, както и за съхранението на материали в цифров вид (2011/711/ЕС) ⁽¹⁸⁾,
- като взе предвид декларацията за сътрудничество за постигане на напредък в областта на цифровизацията на културното наследство от 9 април 2019 г. ⁽¹⁹⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно Работна програма на Комисията за 2020 г. — Съюз с по-големи амбиции (COM(2020)0037),
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 19 септември 2018 г. относно приноса на селските райони в Европа към Европейската година на културното наследство (2018 г.) за гарантиране на устойчивостта и сближаването на градските/селските райони (NAT/738-EESC-2018-01641),
- като взе предвид Декларацията от Давос от 2018 г. относно насърчаването на висококачествено застроената среда (Baukultur) в Европа ⁽²⁰⁾,
- като взе предвид Декларацията от Леуварден от 23 ноември 2018 г. за адаптивното повторно използване на архитектурното наследство ⁽²¹⁾,
- като взе предвид декларацията, приета по време на неофициалната среща на министрите на държавите членки, отговарящи за културните и европейските въпроси, от 3 май 2019 г. след пожара в катедралата Нотр-Дам в Париж ⁽²²⁾,
- като взе предвид заключенията на Европейска културна конвенция на Съвета на Европа от 19 декември 1954 г. ⁽²³⁾,
- като взе предвид призива за действие от Берлин на Европа Ностра („Културното наследство за бъдещето на Европа“) от 22 юни 2018 г. ⁽²⁴⁾ и нейния Парижки манифест („Relançons l'Europe par la culture et le patrimoine culturel!“) от 30 октомври 2019 г. ⁽²⁵⁾,
- като взе предвид проучването от 2015 г., озаглавено „Културното наследство е от значение за Европа“ ⁽²⁶⁾,
- като взе предвид Декларацията от Барселона относно туризма и културното наследство („По-добри места за живот, по-добри места за посещения“) от 11 октомври 2018 г. ⁽²⁷⁾,
- като взе предвид проучването от 2018 г., озаглавено „Опазване на културното наследство от природни и причинени от човека бедствия“ ⁽²⁸⁾,
- като взе предвид документа от 2019 г. на Международния съвет за паметниците и обектите (ICOMOS), озаглавен „Европейските принципи за качество на финансираните от ЕС интервенции с потенциално въздействие върху културното наследство“ ⁽²⁹⁾,
- като взе предвид Международната харта за консервация и реставрация на паметниците и забележителните места (Венецианска харта от 1964 г.) ⁽³⁰⁾,
- като взе предвид Конвенцията от Гранада от 1985 г. за опазване на архитектурното наследство на Европа ⁽³¹⁾,

⁽¹⁸⁾ ОВ L 283, 29.10.2011 г., стр. 39.

⁽¹⁹⁾ https://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=58564.

⁽²⁰⁾ https://davosdeclaration2018.ch/media/Brochure_Declaration-de-Davos-2018_WEB_2.pdf.

⁽²¹⁾ https://www.ace-cae.eu/uploads/tx_jidocumentsview/LEEUWARDEN_STATEMENT_FINAL_EN-NEW.pdf

⁽²²⁾ <https://www.diplomatie.gouv.fr/en/french-foreign-policy/europe/news/article/declaration-adopted-during-the-informal-meeting-of-european-union-member-state>.

⁽²³⁾ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list?module=treaty-detail&treatynum=018>.

⁽²⁴⁾ <https://www.europanostra.org/wp-content/uploads/2018/09/Berlin-Call-Action-Eng.pdf>

⁽²⁵⁾ https://www.europanostra.org/wp-content/uploads/2019/11/Paris-Manifesto_English.pdf

⁽²⁶⁾ http://blogs.encatc.org/culturalheritagecountsforeurope/wp-content/uploads/2015/06/CHCfe_FULL-REPORT_v2.pdf.

⁽²⁷⁾ <https://onedrive.live.com/?authkey=%21ALGmRQscySOLV5Q&cid=19E1928B8C6B7F5A&id=19E1928B8C6B7F5A%21157090&parId=19E1928B8C6B7F5A%21105860&o=OneUp>.

⁽²⁸⁾ <https://op.europa.eu/portal2012-portlet/html/downloadHandler.jsp?identifier=8fe9ea60-4cea-11e8-be1d-01aa75ed71a1&format=pdf&language=en&productionSystem=cellar&part=>

⁽²⁹⁾ http://openarchive.icomos.org/2083/1/European_Qualit/y_Principles_2019_EN.PDF.

⁽³⁰⁾ https://www.icomos.org/charters/venice_e.pdf.

⁽³¹⁾ <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168007a087>.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид Конвенцията от Валета от 1992 г. за опазване на археологическото наследство на Европа⁽³²⁾,
 - като взе предвид наградите за европейско наследство/наградите „Европа Ностра“,
 - като взе предвид целите на ООН за устойчиво развитие, по-специално цели 4, 11 и 13,
 - като взе предвид тематичния клъстер по стълб 2 на „Хоризонт Европа“ „Култура, творчество и приобщаващо общество“⁽³³⁾,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 1295/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на програма „Творческа Европа“ (2014 — 2020 г.) и за отмяна на Решения № 1718/2006/ЕО, № 1855/2006/ЕО и № 1041/2009/ЕО⁽³⁴⁾,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета⁽³⁵⁾,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 1301/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно Европейския фонд за регионално развитие и специални разпоредби по отношение на целта „Инвестиции за растеж и работни места“, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1080/2006⁽³⁶⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 11 септември 2018 г. относно езиковото равенство в ерата на цифровите технологии⁽³⁷⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 13 ноември 2018 г. относно минимални стандарти за малцинствата в ЕС⁽³⁸⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 11 септември 2013 г. относно застрашените от изчезване европейски езици и езиковото многообразие в Европейския съюз⁽³⁹⁾,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 1291/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за установяване на „Хоризонт 2020“ — рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014–2020 г.) и за отмяна на Решение № 1982/2006/ЕО⁽⁴⁰⁾,
 - като взе предвид ангажиментите, поети от номинирания тогава член на Комисията, отговарящ за иновациите, научните изследвания, образованието, културата и младежта, на нейното изслушване на 30 септември 2019 г. пред Европейския парламент,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по култура и образование (A9-0210/2020),
- A. като има предвид, че материалното, нематериалното, природното и цифровото културно наследство на Европа е източник на богатство, наследен от миналото и свидетелстващ за европейската история, култура и традиции в цялото им многообразие, който постоянно се обогатява с течение на времето и трябва да се запази, за да бъде предаден на бъдещите поколения;
- Б. като има предвид, че европейското културно наследство е източник за историческата памет и историческите познания, укрепващ общото ни чувство за принадлежност;

⁽³²⁾ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168007bd25>.

⁽³³⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/research_and_innovation/strategy_on_research_and_innovation/presentations/horizon_europe_en_investing_to_shape_our_future.pdf.

⁽³⁴⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 221.

⁽³⁵⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 320.

⁽³⁶⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 289.

⁽³⁷⁾ ОВ С 433, 23.12.2019 г., стр. 42.

⁽³⁸⁾ ОВ С 363, 28.10.2020 г., стр. 13.

⁽³⁹⁾ ОВ С 93, 9.3.2016 г., стр. 52.

⁽⁴⁰⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 104.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- В. като има предвид, че културата и културното наследство спомагат за укрепването на идентичността на отделния човек и насърчават социалното сближаване, стабилността и разбирателството в обществото;
- Г. като има предвид, че културното наследство е ценност само по себе си и има множество пластове (местен, регионален, национален, европейски и световен) и форми (материални, нематериални, природни, цифрови и цифровизирани), които са взаимосвързани;
- Д. като има предвид, че културното наследство допринася значително за секторите на културата и творчеството в Европа и извън нея;
- Е. като има предвид, че над 300 000 души в Европа са заети в сектора на културното наследство, а 7,8 милиона работни места в Европа са непряко свързани с него;
- Ж. като има предвид, че по време на Европейската година на културното наследство през 2018 г. бяха проведени повече от 23 000 прояви, достигнали до над 12,8 милиона души (2,5 % от населението на ЕС-28)⁽⁴¹⁾ в държавите членки⁽⁴²⁾;
- З. като има предвид, че стратегическата визия на Европейската година на културното наследство, изразена в нейното мото „Нашето наследство: там, където се срещат миналото и бъдещето“, продължава да е валидна като ръководен принцип за трайни резултати от нея, насочени към изграждане на връзки между европейското културно наследство и настоящото културно производство, както и за насърчаване на участието от страна на европейските граждани;
- И. като има предвид, че дейностите на Европейската година на културното наследство бяха съсредоточени върху младото поколение и върху интерактивните и творческите проекти;
- Й. като има предвид, че 2018 г. — Европейската година на културното наследство — беше година с важни исторически годишнини; като има предвид, че през тази година се проведоха много национални и международни чествания и възпоменателни събития, които оставиха значителен отпечатък върху европейската културна карта;
- К. като има предвид, че едно от постиженията на Европейската година на културното наследство беше създаването на мрежа на европейските заинтересовани страни с установяването на трайни връзки; като има предвид, че тази мрежа следва да бъде устойчива и дълготрайна;
- Л. като има предвид, че местните и общоевропейските неправителствени организации (НПО) и организираното гражданско общество допринесоха в огромна степен за успеха на Европейската година на културното наследство;
- М. като има предвид, че според проучването на Евробарометър относно културното наследство 84 % от респондентите в държавите членки са на мнение, че културното наследство е важно за тях лично и за тяхната местна общност, а осем от всеки десет (80 %) считат, че то е важно за Европейския съюз като цяло;
- Н. като има предвид, че близо една трета от обектите в списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО се намират в ЕС-27 — 326 културни обекта, 26 природни обекта и пет смесени обекта; като има предвид, че в Европа като цяло се намират почти половината от обектите в списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО;
- О. като има предвид, че в представителния списък на ЮНЕСКО на нематериалното културно наследство на човечеството са включени най-малко 131 вписвания, свързани с държавите от ЕС-27;
- П. като има предвид, че свързани с Европа и Северна Америка са 52 % от вписванията в международния регистър на ЮНЕСКО „Световна памет“;
- Р. като има предвид, че досега на 48 европейски обекта е присъден Знакът за европейско наследство;
- С. като има предвид, че близо девет от всеки десет (88 %) анкетирани европейци считат, че културното наследство на Европа следва да се преподава в училищата⁽⁴³⁾;

⁽⁴¹⁾ Изчисления, основаващи се на: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Population_and_population_change_statistics.

⁽⁴²⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0548&from=BG>, стр. 4.

⁽⁴³⁾ <https://ec.europa.eu/culture/bg/cultural-heritage/cultural-heritage-eu-policies/kulturno-nasledstvo-i-obrazovanie>, стр. 68.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- Т. като има предвид, че Европейската година на културното наследство 2018 показва, че културното наследство може да осигури основа за международни проекти, които включват граждани от всички възрастови групи и им дават възможност да се свързват с експерти; като има предвид, че тези проекти се оказаха добър инструмент за повишаване на осведомеността за общата европейска културна история;
- У. като има предвид, че възходът на цифровизацията създава нови възможности и предизвикателства за секторите на културата и творчеството в Европа;
- Ф. като има предвид, че работният план за културата за периода 2019 — 2022 г., приет от Съвета на 21 декември 2018 г., включва устойчивостта на културното наследство като първи от петте приоритета за европейското сътрудничество в изготвянето на политики в областта на културата;
- Х. като има предвид, че пандемията от COVID-19 наруши повечето културни събития и създава драстични пречки за хората да посещават една голяма част от културното наследство на Европа, да му се наслаждават и да го изучават, като цифровите средства често са единственият възможен начин за достъп до него; като има предвид, че ограниченията или забраната на публични събирания и събития, затварянето на музеи и ограниченията за пътуване имат много вредни последици за хората на изкуството и културните дейци;
- Ц. като има предвид, че в рамките на текущите преговори относно МФР за периода 2021 — 2027 г. се открива възможност за създаване на нови и благоприятни условия за инвестиции в културното наследство от европейските структурни и инвестиционни фондове;

Признаване на стойността на културното наследство

1. счита, че културното наследство е безценен ресурс, който ни дава възможност да размишляваме върху историята и да подходим критично към нея, като спомага за открояването не само на различното в нашата памет, но и на общите елементи, които свързват всички нас, като по този начин насърчава многообразието, диалога, сближаването, солидарността и взаимното разбирателство, а също така обогатява знанието за нашите материални, нематериални, природни и цифрови активи;
2. признава ролята на културното наследство за насърчаване на творчеството, иновациите и устойчивостта, както и за развиване на интелектуалните способности; счита, че културното наследство може също така да бъде източник на вдъхновение и удоволствие и може да допринесе за развлекателните дейности;
3. подчертава, че езиците стимулират и правят възможно богатството и многообразието на европейското културно наследство, тъй като майчините езици са носители на ценности и знания и често служат за предаване на нематериалното културно наследство; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да предприемат повече действия за защита, развитие и насърчаване на езиковото многообразие в цифровата ера, включително като заделят достатъчен бюджет за политиките, свързани с класифицираните като застрашени езици, и като повишават осведомеността сред гражданите на ЕС за езиковото и културното богатство, което представляват съответните общности;
4. припомня на Комисията и на държавите членки необходимостта пълноценно да включат културното наследство на малцинствата в Европа във всяко разглеждане на въпроса за европейското наследство, като се ангажират да признават и насърчават приноса им за културното, езиковото и художественото богатство и многообразие на Съюза, и като се стремят да определят и да прилагат съгласувани и координирани мерки за устойчиво управление и насърчаване на тези култури;
5. подчертава ролята на европейските и паневропейските културни прояви и традиционни културни фестивали за повишаване на осведомеността за културното богатство и многообразие на Европа; насърчава държавите членки да популяризират и подкрепят подобни дейности и да защитават своите традиции; настоятелно призовава Комисията да обмисли да финансира подобни инициативи;

Образование и умения

6. подчертава значението на всички видове образование — формално, неформално и самостоятелно — свързани с културното наследство и хуманитаристиката, включително история и философия, във всички възрасти; счита, че следва да се обърне специално внимание на учениците и студентите с увреждания, както и на тези в неравностойно положение; отново подчертава колко е важно да бъдат включвани различни художествени форми, като музика, кино, театър, литература, дизайн и архитектура, в учебните програми или в съпътстващите ги странични дейности; счита, че следва да се прави по-активна промоция на различните съществуващи материали, създадени по повод на Европейската година на културното наследство, като например съответния комплект за електронно побратимяване; призовава Комисията да интегрира по-цялостно културното наследство в своята стратегия за европейско пространство за образование, за да помогне на студентите да развият силно чувство за европейско гражданство;

Сряда, 20 януари 2021 г.

7. във връзка с това счита, че Домът на европейската история трябва да получи подходящо финансиране, така че да може да се превърне в център на знания и сътрудничество за млади изследователи, учители и учаци се от целия ЕС и да може да служи и като инструмент за популяризиране на европейското културно наследство; счита, че е необходимо да се разработят допълнителни начини за насърчаване на достъпа до Дома, наред с другото, чрез цифрови посещения, за да може той да изпълнява пълноценно ролята си на портал, в който всички групи от обществеността да научават за споделения опит от европейските събития и различните им тълкувания; във връзка с това насърчава постепенното създаване в рамките на Дома, в зависимост от финансовите възможности, на общоевропейска мрежа на центрове с цел сътрудничество;
8. подчертава нарастващата роля, която цифровото образование може да изиграе за да направи възможно изучаването на културното наследство и ученето чрез него; отбелязва необходимостта от разработване на висококачествени инициативи за електронно обучение, включително масови отворени онлайн курсове (МООК), за да се подобри достъпът до изучаването на културното наследство и да се засилят уменията, свързани с наследството, в цяла Европа; счита във връзка с това, че планът за действие в областта на цифровото образование може да допринесе значително за каузата и призовава предложената актуализация на този план да включва подкрепа за образованието в областта на културното наследство;
9. изразява загриженост относно нарастващата липса на квалифицирани занаятчии, специалисти по реставрация и експерти в областта на културното наследство и трудностите при привличането на млади хора да се учат на тези видове умения; подчертава липсата на системен подход и ефективни механизми, например курсове за обучение по традиционни технически умения, за предаване на съответните умения и знания, което излага на риск европейското наследство; счита, че в бъдеще качествено опазване на културното наследство ще бъде възможно само ако съответните умения и знания бъдат изцяло запазени, включително чрез цифрови средства, и бъдат предадени; ето защо призовава Комисията да гарантира, че бъдещите инициативи за опазване на културното наследство ще включват и опазване на необходимите за това практики и знания; припомня колко е ценен обменът и във връзка с това подчертава значението на програмата „Еразъм +“, която дава възможност за мобилност и на чираците;
10. изтъква отново необходимостта от подобряване на социално-икономическите условия, условията на труд и баланса между половете, както и от насърчаване на възможностите за мобилност за операторите и работниците, заети в сектора на културното наследство, включително и за лицата с увреждания; отбелязва в тази връзка колко е важно признаването на професионалните квалификации;
11. подчертава необходимостта да се продължат и задълбочат усилията за повишаване на осведомеността за ценността на културното наследство за Европа, както и за диалог с гражданите и заинтересованите страни на местно равнище; подчертава, че за насърчаване на социалното сближаване е важно по-добре да се познава европейското културно наследство, и отбелязва, че достъпът до такива знания би благоприятствал по-специално социалната и културната интеграция на гражданите с мигрантски произход и техните семейства;
12. приветства предложението на Комисията за създаване на нова общност на знание и иновации (ОЗИ) в областта на културните и творческите индустрии в рамките на Европейския институт за иновации и технологии (ЕИТ), която да отразява социалното многообразие и в която културното наследство също така да бъде разглеждано като източник на вдъхновение за съвременните творби и решения;

Цифрово културно наследство

13. признава значението на цифровото културно наследство, благодарение на което все повече хора, включително хората в неравностойно положение и хората с увреждания, имат уникални възможности и равен достъп за ползване на материали в областта на културата; признава нарастващото значение на цифровото културно наследство, особено по време на пандемията и свързаните с тях ограничителни мерки, при което виртуалните посещения на музеи и изложби, цифровите библиотеки, онлайн енциклопедиите и други подобни цифрови решения представляват утеха и единствено средство за хората да достигат до културното наследство и културата като цяло и да се ползват от тях; подчертава колко е важна цифровизацията на културния материал, така че той не само да се запази за бъдещите поколения (функцията за съхраняване), но и да стане по-лесно достъпен за аудиторията чрез качване на културното наследство онлайн;
14. подчертава, че съответните технологични постижения, например цифрови проучвания, 3D моделиране и отпечатване, разширена реалност, виртуална реалност, както и ролята на изкуствения интелект (ИИ) и големите информационни масиви откриват нови възможности не само за улавяне, съхраняване и визуализиране на културното наследство, но и за обработване, анализиране и възстановяване на това наследство и разработването на приложения за него;
15. подчертава значението на проекта Europeana, който служи като европейска цифрова библиотека, архив, музей и образователна платформа; призовава за по-големи усилия за по-нататъшно развитие на платформата, включително като се предоставя подходящо финансиране за нея и като тя се популяризира сред широката общественост и учителите;

Сряда, 20 януари 2021 г.

16. изразява мнението, че материалите, които ще бъдат цифровизирани, трябва да бъдат подбрани по безпристрастен начин, така че да се гарантира надеждността на цифровите архиви и колекциите;
17. подчертава необходимостта и от насърчаване на съществуването и стойността на цифровизираните архиви, както и от подобряване на цифровите умения на обществеността, така че да нарасне ползването на цифрово съдържание;
18. счита, че онлайн енциклопедиите представляват безценен ресурс на проверена и надеждна информация, който дава възможност за достъп до културното наследство и играе роля за неговото опазване и популяризиране, и също така са важен инструмент за класифициране и предоставяне на постоянен достъп до създаденото в цифров вид културно наследство; счита, че следва да се отделят повече ресурси за насърчаване, разработване и развитие на онлайн енциклопедии;
19. подчертава, че оперативната съвместимост е ключова, за да се гарантира, че цифровото съдържание ще бъде използваемо многократно в дългосрочен план; подчертава във връзка с това ролята на стандартите и рамковите уредби;
20. призовава за засилено сътрудничество между държавите членки, както и между съответните сектори, с цел цялостно насърчаване на цифровизираното културно наследство; приветства декларацията за сътрудничество за постигане на напредък в цифровизацията на културното наследство, която до момента е подписана от почти всички държави членки;
21. подчертава необходимостта от разработване на всеобхватна рамка на ЕС с подходящо финансиране за защита и насърчаване на цифровизираното и създаденото в цифров вид културно наследство; отбелязва необходимостта от национални политики за опазване, при които решенията за подбор се основават на ясно определени принципи и се извършват в условия на отчетност; отбелязва безценния принос, който цифровите уредници могат да дадат, за да се гарантира, че цифровото културно наследство ще бъде защитено и достъпно за европейската и световната публика на различни езици; отбелязва с интерес множеството проекти за цифровизация, които вече са осъществени чрез ЕФРР, и призовава за следващия програмен период да се осигури непрекъснатост на този вид финансиране;
22. призовава за широкообхватна актуализация на препоръката на Комисията от 27 октомври 2011 г. относно цифровизацията и предоставянето чрез Интернет на материали в областта на културата, както и за съхранението на материали в цифров вид, за да се вземат предвид технологичният напредък, предизвикателствата и възможностите от последното десетилетие; счита обаче, че акцентът върху цифровото наследство не следва да бъде за сметка на опазването на съществуващото материално и нематериално културно наследство и свързаните с него работни места;

Икономически потенциал и устойчивост

23. подчертава, че секторът на културното наследство допринася за икономическото развитие, като има значимо странично въздействие и върху други икономически сектори; отново изтъква силната взаимовръзка между културното наследство и устойчивото развитие;
24. признава, че устойчивият културен туризъм има значителен потенциал за генериране на растеж и работни места в ЕС, тъй като вече четирима от всеки десет туристи избират своето местоназначение въз основа на предлаганите там културни възможности; подчертава обаче, че насърчаването на културния туризъм трябва да се извършва по приобщаващ начин по отношение на местните общности и икономики, начини на живот и традиции и трябва да се постигне баланс между икономическите, социалните, културните и екологичните изисквания; отбелязва, че предлаганите във връзка с културното наследство възможности могат да си възвърнат само минимален дял от икономическата стойност, която генерират, като поради това имат нужда от нови, алтернативни и стабилни източници на финансиране, за да продължат да действат като катализатори на устойчив туризъм;
25. посочва, че наличието на обекти на културното наследство насърчават хората да пътуват и да се запознават с различни общества и култури; припомня, че 72 % от анкетираните на възраст между 15 и 24 години са съгласни с това, че културното наследство може да повлияе на техния избор за ваканционна дестинация; подчертава във връзка с това ролята, която може да играе инициативата „DiscoverEU“; отбелязва обаче, че младите хора не извличат равностойна полза от инициативата; призовава Комисията да намери начин за по-широко включване на млади хора в неравностойно социално положение, от селските и отдалечените райони на държавите членки, както и от държавите членки, които не разполагат с добри железопътни връзки с други страни от ЕС;
26. настоятелно призовава държавите членки да въведат силни механизми за предотвратяване на прекомерната експлоатация на културното наследство, включително поради лошо управлявани туристически потоци; предупреждава за въздействието на краткосрочните търговски интереси, които създават риск от уронване на автентичността на културните обекти и практики и влошаване на тяхното качество; приветства във връзка с това стартирането на програмата „Културното наследство в действие“, която се стреми да допринася чрез партньорско обучение за укрепването на политиките в областта на културното наследство на местно и регионално равнище; подчертава готовността си да наблюдава и подкрепя програмата, ако тя се окаже успешна;

Сряда, 20 януари 2021 г.

27. признава значението на европейските столици на културата за популяризиране на градовете и регионите, тъй като чрез изграждане на икономическа рамка около своите културни, художествени и социални проекти те интегрират концепцията за устойчив туризъм и укрепват своето материално и нематериално наследство, традиции и иновации в полза на всички европейски граждани и на хората по света;
28. препоръчва по-нататъшни усилия за стимулиране на пътуването до по-слабо известни и популярни дестинации и селски райони, както и пътуванията извън сезона, така че да се насърчава устойчивостта и достъпността на туризма, особено за хората с увреждания и по-възрастните; подчертава ролята, която ЕЗФРСР може да играе в подкрепа на местните инициативи в областта на туризма, по-специално чрез програмата LEADER; призовава тази програма да получи адекватно финансиране за програмния период 2021 — 2027 г.;
29. изразява загриженост относно въздействието върху културното наследство на замърсяването, вандализма, кражбите, лошото управление на туризма и неконтролираното развитие, както и глобалното затопляне и изменението на климата, по-специално поради зачестилите екстремни метеорологични явления, включително риска от проливни дъждове, големи горешини, наводнения, пожари и силни ветрове; подчертава необходимостта от действие, включително чрез споделяне на знания между държавите членки, и призовава Комисията да предложи конкретни действия за опазване и защита на културното наследство с оглед на тези природни и предизвикани от човека опасности;
30. подчертава ролята на гражданското общество и значението и стойността на доброволческата дейност за опазване и дори за откриване на културното наследство и за изтъкване на значението му, както и знанията, експертния опит и енергията, с които доброволците допринасят за каузата; призовава Комисията и държавите членки да продължат да подкрепят действия в тази връзка; отбелязва ролята, която Европейският корпус за солидарност може да играе, за да се даде възможност на младите хора да участват в опазването и обновяването на европейското наследство и в повишаването на осведомеността; приветства специалната покана, отнасяща се до сферата на културното наследство, за участие в тази инициатива;
31. изразява също така загриженост относно заплахите за културното наследство, произтичащи от тероризма, както в рамките на Европа, така и извън нея; осъжда разрушаването на обекти на културното наследство; счита, че ЕС следва да играе по-активна роля в насърчаването на реставрирането, консервацията и опазването на културното наследство в целия свят;
32. счита, че ЕС следва да включи опазването на културното наследство като едно от условията за страните — кандидатки за присъединяване;
33. отново заявява, че незаконният трафик на предмети на културата и незаконната търговия с тях, включително чрез цифрови канали, е сериозен проблем с глобално измерение, който изисква координирани действия не само сред държавите членки, но и на международно равнище; посочва, че при всички размисли по темата за европейското наследство е необходим и нов поглед към произведенията и културните блага, плячкосани, откраднати или незаконно придобити по време на войни; отново изразява подкрепата си за активното насърчаване на изследванията за установяване на произхода в контекста на Европейската година на културното наследство;

Към стратегически подход спрямо културното наследство

34. призовава Комисията да приеме по-интегриран подход към културното наследство, като материалното, нематериалното, природното и цифровото наследство се третираат равностойно и тези измерения се разглеждат като взаимосвързани и неделими;
35. подчертава необходимостта от създаване и оказване на подходяща подкрепа на постоянна платформа, включваща като централен елемент организираното гражданско общество, за сътрудничество и координация на политиките в областта на културното наследство, най-вече на равнището на ЕС;
36. отчита създаването на Европейската рамка за действие в областта на културното наследство; подчертава, че действията, включени в рамката, трябва да бъдат изпълнени и подкрепени с подходящи ресурси;
37. счита, че констатациите и препоръките от съответните проучвания, възложени от Комисията, следва да бъдат отразени в нейните действия за опазване на културното наследство;
38. отново отправя своето искане към Комисията за създаване на единен портал на ЕС, наречен „Опознайте Европа“, обединяващ информацията от всички програми на ЕС за финансиране на културното наследство, и едновременно приемане на общ подход в рамките на Комисията чрез подобряване на сътрудничеството между различните области на политиката, свързани с културното наследство;
39. изразява съжаление, че комуникационната дейност относно Знака за европейско наследство не е достатъчно развита и призовава за подкрепа за създаването на мрежа от съответните обекти; счита, че местата, на които вече е присъден този знак, трябва да бъдат насърчавани и трябва да им бъде предложена логистична подкрепа;

Сряда, 20 януари 2021 г.

40. призовава за стратегическо сътрудничество между Европейския съюз и други международни организации, по-специално ЮНЕСКО и Съвета на Европа, за да се координират по-добре усилията и общите стандарти за опазване и насърчаване на културното наследство и да се обменят най-добри практики;
41. отбелязва, че почти три четвърти от анкетираните европейци считат, че публичните органи следва да отделят повече ресурси за културното наследство; изтъква необходимостта от увеличаване на финансирането на ЕС за дейности, свързани с културното наследство;
42. подчертава необходимостта от увеличаване на финансирането за културното наследство и културата като цяло в многогодишната финансова рамка (МФР) за периода след 2020 г.; отново призовава за удвояване на бюджета за програмата „Творческа Европа“ и утвърждаване на бюджета за програмата „Еразъм +“ в следващата МФР; подчертава потенциала на „Творческа Европа“ за изграждане на връзки между живото изкуство и материалното и нематериалното културно наследство; призовава за увеличаване на бюджетните средства за научни изследвания в областта на културното наследство в „Хоризонт Европа“; отбелязва необходимостта от полезни взаимодействия между другите секторни политики, както и между структурните фондове, различните програми на Съюза (включително „Хоризонт Европа“, „Творческа Европа“ и LIFE) и схемите за финансиране, за да се даде действително предимство на културното наследство; отбелязва колко е важно да се увеличи потенциалът на европейските структурни и инвестиционни фондове по отношение на опазването на културното наследство; потвърждава своята позиция, че инвестициите в инфраструктура за културен и устойчив туризъм следва да се считат за малки по мащаб и допустими за подпомагане, когато съфинансирането от ЕФРР не надвишава 10 милиона евро, и че когато инфраструктурата се счита за световно културно наследство, таванът следва да бъде увеличен на 20 милиона евро;
43. счита, че Европейският зелен пакт следва да включва действия за смекчаване на въздействието на изменението на климата върху културното наследство и да отчита, че културното наследство може да играе важна роля за постигането на целите за устойчивост на климата чрез образование, изследвания и възобновяване на устойчиви европейски традиционни практики;
44. приветства предоставянето на широк и свободен онлайн достъп за обществеността до културното наследство като бърз отговор и израз на солидарност от страна на секторите на културата и творчеството по време на кризата с COVID-19; изразява тревога във връзка с огромното въздействие, което последиците от COVID-19 ще окажат върху културното наследство и секторите на културата и творчеството; призовава Комисията да извърши цялостен анализ на въздействието на пандемията върху съответните сектори и по-специално върху сектора на културното наследство; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да предложат адекватна и целенасочена финансова подкрепа за облекчаване на кризата в тези сектори и за подпомагане на заетите в тях лица, включително достъп до социални обезщетения за лицата с нестандартни форми на заетост;
45. призовава за увеличаване на усилията да се използва импулсът на Европейската година на културното наследство, за да се превърне той в трайни политики на местно, регионално, национално и европейско равнище, тъй като това от своя страна би довело до положителен икономически, културен и социален принос и би помогнало за развитието на чувство за принадлежност към европейското културно пространство у всички европейци, както и за споделена отговорност за съхраняването, обогатяването и популяризирането на културното наследство; приканва Комисията да обмисли организирането на още една Европейска година на културното наследство в бъдеще;
46. призовава културното измерение на европейската интеграция, включително културното наследство, да бъде включено в стратегическите теми за обсъждане на предстоящата конференция за бъдещето на Европа;

o

o o

47. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията.

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0009

Изкуствен интелект: въпроси, свързани с тълкуването и прилагането на международното право

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно изкуствения интелект: въпроси, свързани с тълкуването и прилагането на международното право, доколкото ЕС е засегнат, в сферата на употребата за граждански и военни цели и в сферата на държавната власт извън обхвата на наказателното правосъдие (2020/2013(INI))

(2021/C 456/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид преамбюла на Договора за Европейския съюз и членове 2, 3, 10, 19, 20, 21, 114, 167, 218, 225 и 227 от него,
- като взе предвид правото на петиции, предвидено в членове 20 и 227 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход ⁽¹⁾ (Директива за равенството между расите),
- като взе предвид Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽²⁾ (Директивата за равно третиране в областта на заетостта),
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) ⁽³⁾ (ОРЗД) и като взе предвид Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2018/1488 на Съвета от 28 септември 2018 г. за създаване на Съвместно предприятие за европейски високопроизводителни изчислителни технологии ⁽⁵⁾,
- като взе предвид предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2018 г. за създаване на програмата „Цифрова Европа“ за периода 2021 — 2027 г. (COM(2018)0434),
- като взе предвид своята резолюция от 16 февруари 2017 г., съдържаща препоръки към Комисията относно гражданскоправни норми за роботиката ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 1 юни 2017 г. относно цифровизацията на европейската промишленост ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2018 г. относно автономните оръжейни системи ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 септември 2018 г. относно езиковото равенство в ерата на цифровите технологии ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.

⁽³⁾ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89.

⁽⁵⁾ ОВ L 252, 8.10.2018 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ C 252, 18.7.2018 г., стр. 239.

⁽⁷⁾ ОВ C 307, 30.8.2018 г., стр. 163.

⁽⁸⁾ ОВ C 433, 23.12.2019 г., стр. 86.

⁽⁹⁾ ОВ C 433, 23.12.2019 г., стр. 42.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид своята резолюция от 12 февруари 2019 г. относно всеобхватната европейска промишлена политика в областта на изкуствения интелект и роботиката ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 11 декември 2019 г. до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Европейският зелен пакт“ (COM(2019)0640),
- като взе предвид Бялата книга на Комисията от 19 февруари 2020 г. за изкуствения интелект — Европа в търсене на високи постижения и атмосфера на доверие (COM(2020)0065),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 19 февруари 2020 г. относно Европейска стратегия за данните (COM(2020)0066),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 19 февруари 2020 г., озаглавено „Изграждане на цифровото бъдеще на Европа“ (COM(2020)0067),
- като взе предвид доклада от 8 април 2019 г. на създадената от Комисията през юни 2018 г. експертна група на високо равнище по въпросите на изкуствения интелект, озаглавен „Ethics Guidelines for trustworthy AI“ (Насоки относно етичните аспекти за надежден ИИ),
- като взе предвид Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства, Протокол № 12 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици,
- като взе предвид Европейската етична харта за използване на изкуствения интелект в съдебните системи и тяхната среда, приета от Работната група на Съвета на Европа за качество на правосъдието (CEPEJ-GT-QUAL) през декември 2018 г.,
- като взе предвид препоръката на Съвета на ОИСР относно изкуствения интелект, приета на 22 май 2019 г.,
- като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид становищата на комисията по външни работи, на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, на комисията по транспорт и туризъм и на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи,
- като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A9-0001/2021),

Увод

- А. като има предвид, че изкуственият интелект (ИИ), роботиката и свързаните с тях технологии се разработват бързо и оказват пряко въздействие върху всички аспекти на нашите общества, включително основните социални и икономически принципи и ценности;
- Б. като има предвид, че ИИ води до революция във военната доктрина и оборудване чрез дълбока промяна в начина на функциониране на армиите, главно поради интегрирането и използването на нови автономни технологии и способности;
- В. като има предвид, че разработването и проектирането на т.нар. „изкуствен интелект“, роботиката и свързаните с тях технологии се извършва от хора и техният избор определя потенциала на технологиите в полза на обществото;
- Г. като има предвид, че една обща рамка на Съюза трябва да обхваща разработването, внедряването и използването на ИИ, роботиката и свързаните с тях технологии и трябва да гарантира зачитането на човешкото достойнство и правата на човека, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз;
- Д. като има предвид, че Съюзът и неговите държави членки носят особена отговорност да гарантират, че тъй като ИИ, роботиката и свързаните с тях технологии могат да бъдат използвани трансгранично, т. трябва да са насочени към човека, т.е. принципно да се използват в услуга на човечеството и общото благо с цел да допринесат за благополучието и общия интерес на техните граждани; като има предвид, че Съюзът следва да подпомага държавите членки да постигнат това, по-специално тези, които са започнали да обмислят възможното разработване на правни стандарти или законодателни промени в тази област;

⁽¹⁰⁾ ОВ С 449, 23.12.2020 г., стр. 37.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- Е. като има предвид, че европейските граждани биха имали полза от подходящ, ефективен, прозрачен и съгласуван регулаторен подход на равнището на Съюза, който да определя достатъчно ясни условия за дружествата, за да могат те да разработват приложения и да планират своите бизнес модели, като същевременно се гарантира, че Съюзът и неговите държави членки запазват контрол върху регулаторните норми, които трябва да бъдат установени, така че те да не бъдат принудени да въвеждат или приемат стандарти, установени от други;
- Ж. като има предвид, че етичните насоки — като например принципите, приети от експертната група на високо равнище по въпросите на изкуствения интелект — представляват добра отправна точка, но не са достатъчни, за да се гарантира, че дружествата действат честно и гарантират действителна защита на отделните лица;
- З. като има предвид, че тази особена отговорност налага да се разгледа по-специално въпросите, свързани с тълкуването и прилагането на международното право по отношение на активното участие на ЕС в международни преговори, доколкото ЕС е засегнат от употребата за граждански и военни цели на този вид ИИ, роботика и свързаните с тях технологии, а въпросите за държавната власт по отношение на тези технологии остават извън обхвата на наказателното правосъдие;
- И. като има предвид, че е от съществено значение да се осигури подходяща и всеобхватна правна рамка за етичните аспекти на тези технологии, както и за отговорността, прозрачността и отчетността (по-специално за ИИ, роботиката и свързаните с тях технологии, които се считат за високорискови); като има предвид, че тази рамка трябва да отразява приложимостта на присъщите европейски и универсални хуманистични ценности към цялата верига за създаване на стойност при разработването, прилагането и използването на ИИ; като има предвид, че тази етична рамка трябва да се прилага за разработването (включително научните изследвания и иновациите), внедряването и използването на ИИ, при пълно зачитане на правото на Съюза и на ценностите, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз;
- Й. като има предвид, че целта на това разглеждане е да се проучи до каква степен нормите на международното публично и частно право и на правото на ЕС могат да уредят тези технологии, както и да се открият предизвикателствата и рисковете, които технологиите създават за държавната власт, така че те да могат да бъдат преодолени по подходящ и пропорционален начин;
- К. като има предвид, че Европейската комисия не разглежда военните аспекти на използването на изкуствения интелект в своята Бяла книга;
- Л. като има предвид, че хармонизиращият европейски подход към тези проблеми изисква да се приеме общо определение за изкуствен интелект и да се следи за спазването на основните ценности на Европейския съюз, принципите, установени в Хартата на основните права, и международното право относно правата на човека;
- М. като има предвид, че ИИ предоставя безпрецедентни възможности за подобряване на резултатите в транспортния сектор, като спомага за преодоляване на предизвикателствата, свързани с увеличаването на търсенето на пътувания, опасенията във връзка с безопасността и околната среда, като същевременно прави всички видове транспорт по-интелигентни, по-ефикасни и по-удобни;
- Н. като има предвид, че разглеждането на равнището на ЕС на въпросите, свързани с ИИ в областта на отбраната, е абсолютно необходимо за разработването на европейски капацитет в този сектор;

Определение за изкуствен интелект

1. счита, че е необходимо да се приеме обща европейска правна рамка с хармонизирани определения и общи етични принципи, включваща използването на ИИ за военни цели; поради това призовава Комисията да приеме следните определения:

— „система с ИИ“ означава система, която е или базирана на софтуер, или вградена в хардуерни устройства, и проявява поведение, наподобяващо интелект, като, наред с другото, събира и обработва данни, анализира и тълкува заобикалящата я среда и като предприема действия с известна степен на автономност за постигането на конкретни цели;

— „автономна“ означава система с ИИ, която функционира чрез тълкуване на определени входящи данни и чрез използване на набор от предварително определени инструкции, без да се ограничават до такива инструкции, въпреки че поведението на системата е ограничено от и е насочено към изпълнение на целта, която ѝ е била зададена, и други съответни проектни решения, взети от разработчика;

2. подчертава, че политиките на Европейския съюз и неговите държави членки в областта на сигурността и отбраната се ръководят от принципите, залегнали в Европейската харта на основните права и в Устава на Организацията на обединените нации, като в последния се съдържа призив към всички държави да се въздържат от отправяне на заплахи за насилие и от употреба на насилие в отношенията помежду им, както и от международното право, от принципите на правата на човека и на зачитането на човешкото достойнство, както и от общо разбиране за универсалните ценности на ненакърнимите

Сряда, 20 януари 2021 г.

и неотчуждими права на човешката личност, на свободата, демокрацията, равенството и правовата държава; подчертава, че всички свързани с отбраната дейности в рамките на Съюза трябва да зачитат тези универсални ценности, като същевременно насърчават мира, стабилността, сигурността и напредъка в Европа и в света;

Международно публично право и използване на изкуствения интелект за военни цели

3. счита, че ИИ, който се използва във военен и в граждански контекст, трябва да подлежи на човешки контрол, така че във всеки един момент човек да има възможност да го коригира, спре или да го деактивира в случай на непредвидимо поведение, случайна намеса, кибератаки или намеса от трети страни с технология, основаваща се на ИИ, или когато трети страни придобиват такава технология;
4. счита, че зачитането на международното публично право, по-специално хуманитарното право, което недвусмислено се прилага за всички оръжейни системи и техните оператори, е фундаментално изискване, което държавите членки трябва да спазват, особено при защита на цивилното население или за предприемане на предпазни мерки в случай на нападение, като например военна агресия или кибервойна;
5. подчертава, че ИИ и свързаните с него технологии могат да играят роля също и в нерегламентирани или нетрадиционни военни действия; предлага към научноизследователската и развойната дейност и използването на ИИ в тези случаи да се прилагат същите условия, както при конвенционални конфликти;
6. подчертава, че използването на ИИ предоставя възможност за укрепване на сигурността на Европейския съюз и на неговите граждани и че за ЕС е от съществено значение да възприеме интегриран подход при бъдещите международни дебати по тази тема;
7. призовава научноизследователската общност в областта на ИИ да интегрира този принцип във всички гореспоменати основани на ИИ системи, предназначени за военни цели; счита, че никой орган на властта няма право да въвежда каквито и да било изключения от тези принципи или да сертифицира такава система;
8. отново заявява, че автономният процес на вземане на решения не следва да освобождава хората от отговорност и че те трябва винаги да носят крайната отговорност за процесите на вземане на решения, така че да може да се установи човекът, отговорен за решението;
9. подчертава, че при използването на ИИ във военен контекст държавите членки, страните в конфликт, както и отделните лица трябва във всеки един момент да спазват задълженията си съгласно приложимото международно право и да носят отговорност за действията, произтичащи от използването на такива системи; подчертава, че при всички обстоятелства предвижданите, случайните или нежеланите действия и въздействия на системите, основани на ИИ, трябва да се считат за отговорност на държавите членки, страните в конфликт, както и на отделните лица;
10. приветства възможностите за използване на системи с изкуствен интелект за обучение и учения, чийто потенциал не бива да се подценява, особено като се има предвид, че ЕС провежда учения с двойно гражданско и военно естество;
11. подчертава, че по време на етапите на проектиране, разработване, внедряване и използване на системи, задействани с ИИ, трябва във всеки един момент да бъдат взети надлежно предвид потенциалните рискове, по-специално по отношение на случайните граждански жертви и травми, случайната загуба на човешки живот и щетите за гражданската инфраструктура, както и рисковете, свързани с неволно участие, манипулация, разпространение, кибератаки, намеса от трети страни с автономна технология, основана на ИИ, или когато трети страни придобиват такава технология;
12. припомня, че съгласно консултативното становище на Международния съд от 8 юли 1996 г. принципът на оригиналността не може да бъде посочван в подкрепа на която и да било дерогация, отнасяща се до спазването на действащите норми на международното хуманитарно право;
13. счита, че освен че ще подпомага операциите, ИИ ще бъде от полза и за личния състав на въоръжените сили чрез масирано обработване на техните здравни данни и разширяване на наблюдението на здравето, ще определя рисковите фактори, свързани със средата и условията на труд, и ще предлага подходящи защитни мерки за ограничаване на въздействието върху здравето на служителите;

Сряда, 20 януари 2021 г.

14. заявява отново, че регулаторните усилия трябва да бъдат подкрепяни от пълноценни схеми за сертифициране и надзор, както и от ясни механизми, даващи възможност за одитиране, обясняване, отчитане и проследяване, така че регулаторната рамка да не загуби своята актуалност вследствие на технологичните промени;

15. подчертава колко важно е участието на Европейския съюз в един извънредно свързан свят за създаването на международна правна рамка за използването на изкуствения интелект; настоятелно призовава ЕС да поеме водеща роля и съвместно с Организацията на обединените нации и международната общност да играе активна роля в насърчаване на тази глобална рамка, уреждаща използването на ИИ за военни и други цели, като се гарантира, че това използване остава строго в рамките на ограниченията, установени от международното право и международното хуманитарно право, по-специално Женевските конвенции от 12 август 1949 г.; подчертава, че тази рамка не трябва по никакъв начин да нарушава или да позволява да се нарушават повелите на обществената съвест и хуманността, както се посочва в клаузата „Мартенс“, и трябва да е съобразена с правилата за безопасност и изискванията за защита на потребителите; настоятелно призовава ЕС и държавните членки да определят надеждни системи за наблюдение и оценка за разработването на технологии в областта на ИИ, по-специално тези, използвани за военни цели в авторитарни държави;

16. подчертава, че роботиката не само ще даде възможност на военния персонал да стои на разстояние, но и ще предостави по-добра самозащита, като например при операции в заражена среда, борба с пожари, разчистване на мини на сушата или в морето и отбрана срещу рояци от дронове;

17. подчертава факта, че разработването, внедряването, използването и управлението на ИИ трябва да зачитат основните права, ценности и свободи, залегнали в Договорите на ЕС, и призовава държавите членки да се въздържат от внедряването на високорискови системи с ИИ, които представляват заплаха за основните права; отбелязва публикуването на Бялата книга на Комисията за изкуствения интелект и насърчава по-задълбоченото изследване на потенциалния риск за основните права, който произтича от използването на ИИ от държавните органи и агенции, органите и институциите на Европейския съюз;

18. призовава Комисията да улесни научните изследвания и разискването на възможностите за използване на ИИ за предоставяне на помощ при бедствия, предотвратяване на кризи и поддържане на мира;

19. приветства създаването на група на ООН от правителствени експерти за насърчаване на отговорното поведение на държавите в кибернетичното пространство в контекста на международната сигурност и призовава ЕС да взема цялостно участие в работата на тази група;

20. призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията (върховен представител/заместник-председател) да подготви почвата за преговори в световен мащаб с оглед на въвеждането на режим за контрол над оръжията, използващи ИИ, и актуализирането на всички съществуващи договорни инструменти относно контрола върху въоръженията, разоръжаването и неразпространението на оръжия, така че да бъдат взети предвид задействанията с ИИ системи, използвани при воденето на военни действия; призовава за обща позиция на Съвета, определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване, така че изцяло да се вземат предвид и да се обхванат оръжейните системи, задействани с ИИ;

21. повтаря, че тези правила трябва винаги да спазват принципите, посочени в Римската конвенция от 17 юли 1998 г., за забрана на геноцид, на престъпления срещу човечеството и на военни престъпления;

22. посочва явните рискове, свързани с вземането на решения от страна на човек, ако тези решения се основават единствено на генерирани от машини данни, профили и препоръки; посочва, че цялостната структура на основаните на ИИ системи следва също така да включва насоки относно надзор и контрол от страна на човек; призовава да бъде наложено задължение за прозрачност и обяснимост на приложенията с ИИ и необходимостта от човешка намеса, а също така и други мерки, като например независими одити и специални стрес тестове, за да се улесни и осигури спазването на изискванията; подчертава, че такива одити следва да се извършват периодично от независим орган, който ще осъществява надзор на високорисковите приложения с ИИ, използвани от държавни органи или от военни сили;

23. подчертава, че е важно да се провери как високорисковите технологии с ИИ достигат до решения; припомня, че трябва да се съблюдават принципите на недискриминация и пропорционалност и че трябва да бъдат изяснени въпросите за причинно-следствената връзка, задълженията и отговорността, както и прозрачността, отчетността и обяснимостта, за да се определи дали и в каква степен държавата като активен субект на международното публично право, но също така и като упражнява своята компетентност, може да действа с помощта на системи, базирани на ИИ, с определена самостоятелност, без да нарушава задълженията, произтичащи от международното право, като правото на справедлив процес;

Сряда, 20 януари 2021 г.

24. набляга на значението на това да се инвестира в човешки умения, включително цифрови умения, за да могат лицата, упражняващи регулирани професии, включително дейности, свързани с упражняването на държавна власт, например правораздаване, да се адаптират към научния напредък, включващ основаните на ИИ решения; призовава държавите членки и Комисията да вземат надлежно това предвид като част от изпълнението на Директива 2005/36/ЕО⁽¹¹⁾;

25. настоява, че системите с ИИ трябва винаги да спазват принципите на отговорност, равенство, управляемост, предпазливост, отчетност, носене на отговорност, предсказуемост, проследимост, надеждност, доверие, прозрачност, обяснимост, способност да откриват възможните промени в обстоятелствата и оперативната среда, разликата между бойци и цивилни лица, както и принципа на пропорционалност; подчертава, че при последния принцип законността на дадено военно действие зависи от запазването на баланс между целта и използваните средства, и оценката на тази пропорционалност трябва винаги да се извършва от човек;

26. подчертава, че при използването на системи, задействани с ИИ, в областите на сигурността и отбраната, е необходимо пълно разбиране на ситуацията от човешкия оператор, предсказуемост, надеждност и устойчивост на системите, задействани с ИИ, както и способност на човешкия оператор за откриване на евентуални промени в обстоятелствата и оперативната среда и способност да се намесва в или да преустановява нападение, за да се гарантира, че принципите на международното хуманитарно право, по-специално принципите на разграничение, пропорционалност и предпазливост при нападения, се прилагат напълно по цялата верига на командване и контрол; подчертава, че системите, задействани с ИИ, трябва да позволяват на отговорните лица да упражняват пълноценен контрол, да поемат цялата отговорност за системите и да отговарят във всички случаи на употреба на тези системи; призовава Комисията да насърчава диалога, по-тясното сътрудничество и полезните взаимодействия между държавите членки, изследователите, представителите на академичните среди, участниците от гражданското общество, по-специално водещите дружества, както и военните власти, за да се гарантира, че процесите на изготвяне на политики за свързаните с отбраната регламенти в областта на ИИ са приобщаващи;

27. подчертава, че Парламентът призова за изготвяне и спешно приемане на обща позиция относно смъртоносните автономни оръжейни системи (LAWS), за предотвратяването на разработването, производството и употребата на автономни смъртоносни оръжейни системи, способни да нападат без значим контрол от страна на човека, както и за започване на действителни преговори за тяхната забрана; в тази връзка припомня своята резолюция от 12 септември 2018 г. относно автономните оръжейни системи; припомня, че терминът „смъртоносни автономни оръжейни системи“ (LAWS) означава оръжейни системи без значим контрол от страна на човека по отношение на функциите от решаващо значение, а именно намирането и атакуването на цели; подчертава, че всяко решение за избор на цел и за предприемане на смъртоносни действия посредством оръжейни системи с определена степен на автономност винаги трябва да се взема от човешки оператори, упражняващи пълноценен контрол, наблюдение и необходимата преценка в съответствие с принципите на пропорционалност и необходимост; подчертава, че при никакви обстоятелства не може да се позволява задействани с ИИ системи да заменят човешки решения в тази област;

28. отбелязва също така, че въпросът за автономните оръжейни системи като специфична категория изкуствен интелект във военната област следва да бъде обсъждан и договарян на международно равнище, по-специално в рамките на форума на Конвенцията на ООН за някои конвенционални оръжия; обръща внимание на текущия международен дебат относно LAWS за регулиране на нововъзникващи военни технологии, при който до настоящия момент не е постигнато споразумение; посочва, че ЕС едва неотдавна постигна съгласие да започне да обсъжда последиците от развитието на ИИ и цифровизацията в сектора на отбраната; счита, че ЕС може да играе съществена роля в подпомагането на държавите членки при хармонизирането на техния подход към ИИ във военната сфера, за да ръководи международни дискусии;

29. настоява за необходимостта от обшоевропейска стратегия срещу LAWS и забрана на т.нар. „роботи убийци“;

30. подчертава, че ИИ, използван във военен контекст, трябва да отговаря на минимален набор от изисквания, по-специално следва да е в състояние да разграничава бойци, лица, които не са бойци на бойното поле, и бойци на бойното поле, да разпознава кога участник в бойните действия се предава или е извън битката, да нямам безразборни последици, да не причиняват ненужно страдание на хора, да не са пристрастни или обучени на базата на умишлено непълни данни и да спазват принципите на международното хуманитарно право, пропорционалност при използването на сила и предпазливост преди намесата;

31. счита, че използването на смъртоносните автономни оръжейни системи поставя основни етични и правни въпроси относно способността на човека да контролират тези системи и изисква технологията, основаваща се на ИИ, да не може да взема автономни решения, свързани с правните принципи на разграничаване, пропорционалност и предпазливост;

⁽¹¹⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

Сряда, 20 януари 2021 г.

32. призовава за прозрачни намаляващи риска мерки на международно равнище за разработването и използването на военен ИИ, по-специално по отношение на принципите на териториална цялост, ненамеса и използването на сила; подчертава, че при разглеждането на правните и етичните въпроси в европейската рамка относно ИИ е важно да се вземат предвид военните аспекти; припомня своята позиция относно забраната на разработването, производството и използването на LAWS; изразява съжаление, че не съществуват изрични конвенции в световен мащаб за използването на тези оръжия;

33. признава, че динамиката на съвременната надпревара във въоръжаването, която произтича от разработването от големите във военно отношение държави на смъртоносни автономни оръжейни системи, изпреварва напредъка и ефективното всеобщо прилагане и изпълнение на общи правила и правни рамки, тъй като информацията за разработването и внедряването на тези системи е класифицирана и националните държави имат очевиден интерес от създаването на най-бърз и най-ефективен нападателен капацитет, без да бъдат вземани предвид съществуващите и потенциалните бъдещи правни рамки или принципи;

34. счита, че LAWS следва да бъдат използвани само като крайна мярка и да бъдат законни само ако подлежат на строг контрол от страна на човека, като човекът има възможност да поеме командването по всяко време, тъй като пълноценната човешка намеса и надзор са от съществено значение в процеса на вземане на смъртоносни решения и тъй като човешките същества следва винаги да носят отговорност при вземането на решения за избор между живота и смъртта; счита, че системите, неподлежащи на какъвто и да било контрол и надзор от страна на човека („human off the loop“) трябва да бъдат забранени без никакви изключения и при всички обстоятелства;

35. призовава върховния представител/заместник-председател, държавите членки и Европейския съвет да разработят и приемат спешно обща позиция относно автономните оръжейни системи, която да гарантира значим контрол от страна на човека по отношение на функциите от решаващо значение на тези системи, включително по време на тяхното използване, да заема единна позиция в рамките на съответните форуми и да действат в съответствие с тази позиция; във връзка с това призовава върховния представител/заместник-председател, държавите членки и Съвета да споделят най-добри практики и идеи от експерти, представители на академичните среди и гражданското общество, както е отразено в позицията от 12 септември 2018 г. относно автономните оръжейни системи, в която се посочва, че нападенията винаги следва да се извършват със значителна човешка намеса;

36. насърчава всички държави да направят оценка на това дали и как автономните военни изделия са допринесли за националната им сигурност и каква може да бъде евентуалната полза за тяхната национална сигурност от оръжейни системи, задействани с ИИ, по-специално от потенциала на тези технологии за подпомагане и повишаване на нивото на вземането на решения от хора в съответствие с международното хуманитарно право и неговите принципи; припомня, че всяка смъртоносна автономна оръжейна система или всяко оръжие с висока степен на автономност може да функционират неправилно поради лошо съставен код или кибернетична атака от страна на вражеска държава или недържавен субект;

37. настоява, че LAWS следва да се използват само в специфични случаи и в съответствие с процедури за разрешаване, уредени предварително и подробно в текстове, до които съответната държава — независимо дали е член на Организацията на Северноатлантическия договор, или не — осигурява публичен достъп или поне достъп за своя национален парламент;

38. счита, че LAWS трябва да спазват разпоредбите на Конвенцията от 10 октомври 1980 г. относно определени конвенционални оръжия, и по-специално забраната за причиняване на „прекомерни наранявания“;

39. предлага, за да се предотврати неконтролираното им разпространение, LAWS да бъдат включени в списъка на оръжията, за които се прилагат разпоредбите на Договора за търговията с оръжие от 2 април 2013 г. — списък, включен в член 2 от този договор;

40. с цел да се избегне всяко объркване на хора с роботи, изисква забрана на антропоморфизацията на LAWS;

41. приветства споразумението между Съвета и Парламента за изключване на смъртоносните автономни оръжия „които не разполагат с възможност за значим контрол от страна на човека по отношение на решенията за подбор и атакуване при извършването на нападения“ от дейността, финансирани по линия на Европейския фонд за отбрана (ЕФО); припомня своята позиция, че използването, разработването или производството на LAWS, които не подлежат на значим контрол от страна на човека, не отговаря на условията за финансиране по линия на ЕФО;

42. призовава Комисията да подкрепи научните изследвания, разработването, внедряването и използването на ИИ за опазването на мира и предотвратяването на конфликти;

Сряда, 20 януари 2021 г.

43. отбелязва, че глобалната екосистема на ИИ е доминирана от американски и китайски цифрови гиганти, които развиват вътрешния капацитет и купуват много обещаващи дружества; поради това изразява твърдото си убеждение, че с цел да се избегне изоставане в областта на технологиите за изкуствен интелект, ЕС трябва да постигне напредък в установяване на по-добър баланс между фундаменталните изследвания и промишлените приложения, като същевременно се разработят сравнителни стратегически предимства чрез по-нататъшно изграждане на собствения му потенциал и ресурси;

44. подчертава, че доколкото попадат в обхвата на определението за машина, посочено в Директива 2006/42/ЕО ⁽¹²⁾, роботите следва да бъдат проектирани и спобени в съответствие със стандартите и мерките за безопасност, предвидени там;

45. припомня амбицията на ЕС да бъде световен фактор за мир и призовава за разширяване на ролята му в усилията за глобално разоръжаване и неразпространение на оръжия, както и за действия и политики от негова страна за поддържане на международния мир и сигурност, като се гарантира спазването на международното хуманитарно право и на правото в областта на правата на човека, както и защитата на гражданските лица и на гражданската инфраструктура;

46. подчертава необходимостта от проучване на потенциалното въздействие на ИИ като стратегически фактор за общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) на ЕС, особено във военните и гражданските мисии и операции, както и за развитието на способностите на ЕС;

47. припомня, че самите наши съюзници на национално равнище, в рамките на НАТО или на ЕС са в процес на интегриране на ИИ в своите военни системи; счита, че оперативната съвместимост с нашите съюзници трябва да бъде запазена посредством общи стандарти, които са от съществено значение за провеждането на операции в коалиция; припомня, че освен това сътрудничеството в областта на ИИ следва да се осъществява в обхвата на европейска рамка, която — както се предлага в стратегията на ЕС за ИИ — е единствената подходяща рамка за действително генериране на мощни полезни взаимодействия;

48. счита, че ЕС трябва внимателно да наблюдава и разглежда последиците от напредъка в областта на ИИ в полза на отбраната и военните действия, включително потенциално дестабилизиращо разработване и внедряване, и да ръководи научните изследвания и разработки по етични въпроси, като гарантира неприкосновеността на личните данни и личния достъп и контрол, както и взема предвид икономическите и хуманитарните въпроси;

49. припомня своята позиция от 12 септември 2018 г. относно автономните оръжейни системи, в която се посочва, че не трябва да се осъществяват военни удари без пълноценна човешка намеса; призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията, държавите членки и Европейския съвет да приемат обща позиция относно автономните оръжейни системи, която да гарантира пълноценен контрол от страна на човека върху критичните функции на оръжейните системи, включително по време на разгръщане; потвърждава своята подкрепа за работата на групата от експерти на ООН по въпросите на смъртоносните автономни оръжейни системи, съставена от експерти на държавите — страни по Конвенцията за конвенционалните оръжия, която продължава да бъде съответният международен форум за дискусии и преговори относно правните предизвикателства, породени от автономните оръжейни системи; призовава за ускоряване на всички текущи многостранни усилия, така че нормативните и регулаторните рамки да не бъдат изпреварени от технологичното развитие и от новите методи за водене на война; призовава върховния представител/заместник-председател, в рамките на продължаващите дискусии относно международната регулация на LAWS от страна на държавите — страни по ККО, да продължи ангажмента си и да помогне незабавно за напредъка на усилията за изработването на нова регулаторна рамка на световно равнище и на правно обвързващ инструмент, уреждащ определенията, концепциите и характеристиките на нововъзникващите технологии в областта на LAWS, етичните и правните въпроси, свързани с човешкия контрол, особено що се отнася до техните функции от решаващо значение, като например подбора и атакуването на дадена цел, запазването на отговорността и отчетността на човека и на необходимата степен на взаимодействие между човек и машина, включително концепцията за контрол и преценка, извършвани от човек; призовава тези усилия да гарантират спазването на международното хуманитарно право и на правото в областта на правата на човека по време на различните етапи от жизнения цикъл на задействаните с ИИ оръжия, с цел договаряне на конкретни препоръки за изясняване, разглеждане и разработване на аспекти на нормативната рамка, свързани с нововъзникващите технологии в областта на LAWS;

50. счита, че за глобалната сигурност е от първостепенно значение да има ефективен механизъм за прилагане на правилата за неразпространение на LAWS и за всякакви бъдещи технологии в областта на ИИ с нападателна цел;

⁽¹²⁾ Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно машините и за изменение на Директива 95/16/ЕО (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 24).

Сряда, 20 януари 2021 г.

Държавна власт: примери от граждански области, включително от здравеопазването и правосъдието

51. подчертава, че държавите членки трябва да действат ефективно за намаляване на зависимостта си от чуждестранни данни и без да нарушават в значителна степен правилата на пазара, да следят за това притежаването от влиятелни частни групи на най-усъвършенствените технологии в областта на ИИ да не поставя под въпрос публичната власт или дори да я заменя с частни субекти, особено ако тези частни групи са собственост на трета държава извън Европейския съюз;

52. подчертава, че използването на системите с ИИ в процеса на вземане на решения от публичните органи може да доведе до пристрастни решения, които засягат неблагоприятно гражданите и следователно следва да подлежат на строги критерии за контрол по отношение, наред с другото, на тяхната сигурност, прозрачност, отчетност, недискриминация, социална и екологична отговорност; настоятелно призовава държавите членки да направят оценка на рисковете, свързани с решенията, основани на ИИ, във връзка с упражняването на държавна власт, и да осигурят гаранции, като например пълноценен надзор от страна на човека, изисквания за прозрачност и възможност за обжалване на тези решения;

53. настоятелно призовава държавите членки да направят оценка на рисковете, свързани с технологиите, основани на ИИ, преди да автоматизират дейностите, свързани с упражняването на държавна власт, като правораздаването; призовава държавите членки да обмислят необходимостта да се осигурят гаранции, като надзор от квалифициран специалист и стриктни правила относно професионалната етика;

54. подчертава значението на предприемането на действия на европейско равнище за насърчване на така необходимите инвестиции, инфраструктура за данни, научни изследвания, включително научни изследвания в областта на използването на изкуствен интелект от страна на публичните органи, и обща етична рамка;

55. подчертава, че Европейският съюз трябва да се стреми към стратегическа устойчивост, така че никога повече да не се окаже неподготвен в случай на криза, и изтъква, че това е от изключително значение, особено по отношение на изкуствения интелект и неговите приложения във военната сфера; подчертава, че веригите на доставка на системите с ИИ за военни цели, които могат да доведат до технологична зависимост, следва да бъдат преразгледани и тези зависимости следва да бъдат постепенно премахнати; призовава за увеличаване на инвестициите в европейски ИИ за отбранителни цели и в критичната инфраструктура, която го поддържа;

56. приканва Комисията да направи оценка на последиците от мораториум върху използването на системи за лицево разпознаване и, в зависимост от резултатите от тази оценка, да разгледа възможността за мораториум върху използването на тези системи в публичното пространство от публичните органи и в помещенията, предназначени за образование и здравеопазване, както и върху използването на системи за лицево разпознаване от правоприлагащите органи в не изцяло публични пространства, като например летищата, докато техническите стандарти могат да се считат за напълно съответстващи на основните права, получените резултати са непредубедени и недискриминаращи, както и съществуват строги предпазни мерки срещу злоупотреби, които гарантират необходимостта и пропорционалността на използването на тези технологии;

57. подчертава значението на киберсигурността за ИИ както при офанзивни, така и при дефанзивни сценарии; във връзка с това отбелязва значението на международното сътрудничество и на публикуването и споделянето на слабости в сигурността на ИТ и начини за справяне с тях; призовава за международно сътрудничество в областта на киберсигурността за ефективно използване и внедряване на ИИ, както и за предпазни мерки срещу кибератаки и злоупотреба с ИИ; отбелязва освен това двойната употреба на ИТ системите (т.е. използването за граждански и военни цели) и на ИИ и призовава за тяхното ефективно регулиране;

58. счита, че държавите членки следва да насърчват технологиите в областта на ИИ, които работят за хората, и че лицата, които са били обект на решение на публичен орган въз основа на информацията от система с ИИ, следва да бъдат информирани за това, да получават бързо посочената в предходния параграф информация, да им е предоставена възможност за обжалване на това решение и да изберат жалбата да бъде разглеждана без намесата на система, използваща изкуствен интелект; призовава държавите членки да обмислят необходимостта да създадат гаранции, както е предвидено в Директива (ЕС) 2018/958⁽¹³⁾, като надзор от квалифициран специалист и правила относно професионалната етика;

59. подчертава, че правенето на предвиждания въз основа на обмена, достъпа или използването на такива данни трябва да се управлява от изискванията за качество, почтеност, прозрачност, сигурност, неприкосновеност на личния живот и контрол; подчертава необходимостта през цялото време на разработването, внедряването и използването на ИИ, роботиката и свързаните с тях технологии да се спазва правната рамка на ЕС относно защитата на данните и неприкосновеността на личния живот, така че да се повишат сигурността и доверието на гражданите в тези технологии;

⁽¹³⁾ Директива (ЕС) 2018/958 на Европейския парламент и на Съвета от 28 юни 2018 г. относно проверката за пропорционалност преди приемането на ново регулиране на професии (ОВ L 173, 9.7.2018 г., стр. 25).

Сряда, 20 януари 2021 г.

60. отбелязва бързото развитие на основаващите се на ИИ приложения, които разпознават уникални характерни елементи, като лицеви характеристики, движения и нагласи; предупреждава за проблемите, свързани с нарушаването на неприкосновеността на личния живот, на недискриминацията и защитата на личните данни, свързани с използването на автоматизирани приложения за разпознаване;
61. подчертава, че всяко решение, отнасящо се до физическо лице, което се основава единствено на автоматизирано обработване, включително профилиране, и което поражда неблагоприятни правни последици за субекта на данните или съществено го засяга, е забранено съгласно ОРЗД, освен ако е разрешено от правото на Съюза или на държавата членка, при спазване на подходящи мерки за защита на правата, свободите и законните интереси на субекта на данните;
62. призовава за обяснимост на алгоритмите, за прозрачност и регулаторен надзор, когато изкуственият интелект се използва от публичните органи, както и за извършване на оценки на въздействието преди държавните органи да внедрят инструменти, използващи технологии с ИИ; призовава Комисията и Европейския комитет по защита на данните да изготвят насоки и препоръки, както и да разработят най-добри практики, за да уточнят допълнително критериите и условията, приложими за решенията, основаващи се на профилиране и използване на ИИ от страна на държавните органи;
63. отбелязва, че изкуственият интелект играе все по-фундаментална роля в здравеопазването, по-специално чрез алгоритми за подпомагане на диагностиката, асистирана от роботи хирургия, интелигентни протези, персонализирано лечение въз основа на моделирането на тялото на всеки отделен пациент в три измерения, социални работи за подпомагане на възрастни хора, цифрови терапии, предназначени да подобрят независимостта на някои психично болни хора, прогнозна медицина и софтуер за реакция при епидемии;
64. при все това настоява при всяко използване на ИИ в общественото здравеопазване да се гарантира защитата на личните данни на пациентите и да се избягва неконтролираното разпространение на тези данни;
65. призовава при всяко използване на ИИ в общественото здравеопазване да се зачита принципът на равното третиране на пациентите по отношение на достъпа до лечение, да се запазва връзката лекар — пациент и във всеки един момент да се зачита Хипократовата клетва, така че лекарят винаги да може да се отклонява от решението, предложено от ИИ, като по този начин остава отговорен за всяко решение;
66. отбелязва, че използването на ИИ в борбата с престъпността и киберпрестъпността би могло да донесе широк спектър от възможности и шансове; същевременно потвърждава, че следва да продължи да се налага принципът „което е незаконно офлайн, е незаконно и онлайн“;
67. отбелязва, че ИИ все повече се използва в областта на правосъдието, за да се вземат по-рационални решения, които са в по-точно съответствие с действащото законодателство; приветства факта, че се очаква използването на ИИ да ускори съдебните производства;
68. счита, че е необходимо да се изясни дали е целесъобразно решенията на правоприлагащите органи да бъдат частично делегирани на ИИ, като същевременно се запази човешкият контрол върху окончателното решение;
69. подчертава, че използването на ИИ в съдебната система би могло да подобри анализа и събирането на данни и защитата на жертвите и че това би могло да бъде проучено в научноизследователската и развойната дейност и придружено от оценки на въздействието, по-специално по отношение на гаранциите за справедлив процес и срещу предубежденията и дискриминацията, като се прилага принципът на предпазливост; припомня обаче, че това не представлява замяна на участието на човека при постановяване на присъди или вземането на решения;
70. припомня значението на принципите на управление, прозрачност, безпристрастност, отчетност, справедливост и интелектуална неприкосновеност при използването на ИИ в наказателното правосъдие;
71. настоятелно призовава държавите членки да направят оценка на рисковете, свързани с технологиите, основани на ИИ, преди да автоматизират дейностите, свързани с упражняването на държавна власт, особено в областта на правосъдието; призовава държавите членки да обмислят необходимостта от осигуряване на гаранции, като надзор от квалифициран специалист и правила относно професионалната етика;
72. отбелязва, че някои технологии с ИИ позволяват автоматизиране на обработката на информация и действия в безпрецедентен мащаб, като например масово наблюдение в гражданската и военната област, което представлява заплаха за основните права и проправя път за незаконна намеса в държавния суверенитет; призовава за упражняване на контрол върху дейностите за масово наблюдение съгласно нормите на международното право, включително по отношение на въпросите, свързани с юрисдикцията и правоприлагането; изразява сериозна загриженост относно някои вече разработени приложения за социален ранкинг с висока степен на намесителство, тъй като те сериозно застрашават зачитането на основните права; призовава за изрична забрана на използването на масов социален ранкинг от страна на публичните органи като средство за ограничаване на правата на гражданите; призовава за засилване на отчетността на частните субекти в съответствие с

Сряда, 20 януари 2021 г.

международното право предвид хегемонията и контрола върху вземането на решения на някои частни субекти на разработването на тези технологии; в този контекст призовава Комисията, Съвета и държавите членки да обърнат особено внимание на преговорите, сключването и ратифицирането на международни споразумения, свързани с трансграничните семейни дела, като например международното отвлечане на деца, и да гарантират, че в този контекст системите на ИИ винаги се използват при ефективна проверка от човека и при зачитане на справедливия съдебен процес в рамките на ЕС и в държавите — страни по посочените споразумения;

73. изисква обществеността да бъде информирана относно използването на ИИ в областта на правосъдието и това използване да не поражда дискриминация, произтичаща от програмни дефекти; подчертава, че трябва да се зачита правото на всяко лице да има достъп до публично длъжностно лице, както и правото на отговорното длъжностно лице лично да взема решение и да се отклонява от решението, предложено от ИИ, когато счита това за необходимо с оглед на подробностите по съответния въпрос; подчертава правото на обвиняемия да обжалва решението в съответствие с националното законодателство, като в никакъв случай не се премахва отговорността на съдебния орган;

74. призовава следователно всички тези употреби в публичната и административната сфера да се считат за информация, която е обществено достояние, и да се избягва дискриминация поради програмни дефекти;

75. подчертава, че е важно да се предостави възможност за подходящо внедряване и използване на ИИ; призовава държавите членки да осигурят подходящо обучение на своя граждански и военен персонал, за да може той точно да идентифицира и избягва дискриминация и пристрастност в наборите от данни;

76. изразява дълбока загриженост във връзка с технологиите за дълбинно фалшифициране, които дават възможност за създаването на все по-реалистични фалшификации на снимки, аудио- и видеоматериали, които биха могли да се използват за изнудване, за генериране на фалшиви новини или за подкопаване на общественото доверие и оказване на влияние върху обществения дискурс; счита, че подобни практики имат потенциал за дестабилизиране на държави, разпространяване на дезинформация и влияние върху избори; поради това призовава за задължение всички материали, представляващи дълбинни фалшификации, или други реалистично изглеждащи синтетични видеоматериали да бъдат обозначени от създателя си с етикет „недействително“, както и за строги ограничения при тяхното използване за изборни цели и за надеждни политики на прилагане; призовава за подходящи научни изследвания в тази област, за да се гарантира, че технологиите за противодействие на тези явления вървят в крак със злонамереното използване на ИИ;

Транспорт

77. отбелязва значителният икономически потенциал на приложенията с ИИ, включително за оптимизиране на дългосрочните резултати, поддръжка, прогнозиране на сривове и планиране на строителството в областта на транспортната инфраструктура и сгради, както и за безопасност, енергийна ефективност и разходи; поради това призовава Комисията да продължи да насърчава научните изследвания в областта на ИИ, както и обмена на добри практики в областта на транспорта;

78. подчертава необходимостта от популяризиране на изкуствения интелект с цел насърчаване на мултимодалността, оперативната съвместимост и енергийната ефективност на всички видове транспорт с цел повишаване на ефективността на организацията и управлението на движението на потоците от стоки и пътници, по-добро използване на инфраструктурата и ресурсите в рамките на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) и преодоляване на пречките пред създаването на истинско единно европейско транспортно пространство;

79. припомня ползите от Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS) — безпрепятствена система за автоматична защита на влаковете, и подкрепя развитието и международната стандартизация на автоматизацията на железопътните операции;

80. приветства работата на Проекта за изследване на управлението на въздушното движение в единното европейско небе (SESAR) по отношение на безпилотните летателни системи и системите за управление на въздушното движение както в гражданския, така и във военния сектор;

81. припомня, че автономните превозни средства имат голям потенциал за подобряване на мобилността и безопасността, както и че те могат да носят ползи за околната среда, и призовава Комисията и държавите членки да осигурят сътрудничество между регулаторите и всички заинтересовани страни във връзка с въвеждането на автоматизирани превозни средства в ЕС;

82. отбелязва, че секторът на корабоплаването в световен мащаб се промени значително благодарение на интегрирането на ИИ през последните години; припомня текущите всеобхватни обсъждания в Международната морска организация относно ефективното интегриране в регулаторната ѝ рамка на нови и нововъзникващи технологии, като например автономни кораби;

Сряда, 20 януари 2021 г.

83. подчертава, че интелигентните транспортни системи намаляват задръстванията, повишават безопасността и достъпността и допринасят за подобряване на управлението на потоците на пътното движение, ефикасността и възможностите за мобилност; обръща внимание, че традиционните транспортни мрежи са изложени в по-голяма степен на киберзаплахи; припомня значението на наличието на достатъчно ресурси и по-нататъшните изследвания на рисковете за сигурността за гарантирането на безопасността на автоматизираните системи и техните данни; приветства намерението на Комисията да включи киберсигурността като редовна точка от дневния ред за обсъждане в рамките на свързаните с транспорта международни организации;

84. приветства усилията за въвеждане на системи с ИИ в публичния сектор и ще подкрепи по-нататъшните дискусии относно внедряването на ИИ в транспорта; призовава Комисията да извърши оценка на използването на ИИ и подобни технологии в транспортния сектор и да състави неизчерпателен списък на високорисковите сегменти в системите с ИИ, заместващи решенията в рамките на прерогативите на публичните органи в тази област;

85. подчертава, че Европейският фонд за отбрана и постоянното структурирано сътрудничество следва да стимулират сътрудничеството между държавите членки и европейската отбранителна промишленост, за да се разработят нови европейски отбранителни способности в областта на ИИ и да се гарантира сигурността на доставките, като се вземат предвид етичните съображения; подчертава необходимостта от избягване на разпокъсаност чрез изграждане на мостове между различните участници и области на приложение, като се насърчава съгласуваността и оперативната съвместимост на всички равнища и се поставя акцент върху съвместната работа по архитектурни и платформени решения; припомня освен това, че следващият Механизъм за свързване на Европа, който също насърчава интелигентната инфраструктура, ще осигури фонд за адаптирането и развитието на гражданска или военна транспортна инфраструктура с двойна употреба в трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) с цел повишаване на полезните взаимодействия между потребностите, свързани с отбраната, и гражданските нужди и подобряване на военната мобилност в рамките на Съюза; във връзка с това подчертава необходимостта от допълнителни европейски инвестиции, научни изследвания и лидерство в технологиите, характеризиращи се както с осезаемо въздействие върху икономическия растеж, така и със значителен потенциал за двойна употреба;

86. подчертава, че множество инвестиции в нови технологии в областта на транспорта и мобилността са пазарно ориентирани, но че често търговски стандартни технологии и продукти с двойна употреба биват използвани по новаторски начини за военни цели; във връзка с това подчертава, че потенциалът за двойна употреба в решения, задействани от ИИ, трябва да бъде вземан под внимание, когато се изготвят стандарти за използване на ИИ в различни области на търговския и военния сектор; призовава за включването на високи етични стандарти и политики при разработването на отбранителни технологии, продукти и оперативни принципи;

87. изтъква, че ефективният превоз на стоки, боеприпаси, въоръжение и войски е съществен елемент от успешните военни операции; подчертава, че се очаква ИИ да играе важна роля и да създава многобройни възможности в областта на военната логистика и транспорт; посочва, че държавите по света, включително държавите — членки на ЕС, интегрират оръжейни и други системи с ИИ в сухопътни, военноморски и военновъздушни платформи; припомня, че приложенията с ИИ в транспортния сектор биха могли да осигурят нови възможности и да позволят нови форми на тактика, като например съчетаването на множество системи, като безпилотни летателни апарати, безпилотни кораби или танкове, в независимо и координирано действие;

Международно частно право

88. отбелязва, че тъй като поради нарастващия международен характер на човешката дейност възникват все по-голям брой съдебни спорове по международното частно право — онлайн или в реалния свят, ИИ може да помага за разрешаването им, като създава модели, даващи възможност да се установява компетентността и приложимото право за всеки отделен случай, но също така и да се определят най-чувствителните стълкновения на закони и да се предлагат решения за тяхното уреждане;

89. при все това счита, че за използването на ИИ в международното частно право трябва обществеността да бъде информирана по подходящ начин, да се избягва дискриминация при програмирането, която би довела до системно предпочитание към едно, а не друго национално право, трябва да се зачита правото на предварително определен от закона съд, да се дава възможност за обжалване в съответствие с приложимото право и да се позволява на всеки съдия да не се съобразява с решението, предлагано от ИИ;

90. подчертава, че движението на автономни превозни средства в Европейския съюз, което може да породи особено голям брой международни частноправни спорове, трябва да бъде предмет на специални европейски правила, определящи приложимия правен режим в случай на трансгранични вреди;

91. изтъква, че в контекста на нарастващото значение на научноизследователската и развойна дейност в частния сектор и значителните инвестиции от трети държави ЕС е изправен пред силна конкуренция; поради това подкрепя усилията на ЕС за по-нататъшно развитие на неговите конкурентни предимства и счита, че ЕС следва да се стреми да действа като фактор, определящ стандартите за ИИ в един извънредно свързан свят, като приеме ефективна стратегия спрямо своите външни партньори, която ускорява усилията му за установяване на световни етични норми за ИИ на международно равнище

Сряда, 20 януари 2021 г.

в съответствие с правилата за безопасност и изискванията за защита на потребителите, както и с европейските ценности и правата на гражданите, включително основните права; счита, че това е от ключово значение и за конкурентоспособността и устойчивостта на европейските дружества; призовава Комисията и държавите членки да засилят сътрудничеството с трети държави и международни организации, като например ООН, ОИСР, Г-7 и Г-20, и да се ангажират с по-широк диалог за справяне с предизвикателствата, произтичащи от развитието на тази бързо променяща се технология; счита, че тези усилия следва да са насочени, по-специално към установяване на общи стандарти и подобряване на оперативната съвместимост на системите, задействани с ИИ; призовава Комисията да насърчава диалога, по-тясното сътрудничество и полезните взаимодействия между държавите членки, изследователите, представителите на академичните среди, участниците от гражданското общество, по-специално водещите дружества, както и военните власти, за да се гарантира, че процесите на изготвяне на политики за свързаните с отбраната регламенти в областта на ИИ са приобщаващи;

Ръководни принципи

92. счита, че технологиите с ИИ и мрежовите системи следва да са насочени към осигуряване на правна сигурност за гражданите; поради това подчертава, че съдебните норми и правилата за юрисдикцията следва да продължат да се прилагат, като същевременно се отчитат интересите на гражданите, както и необходимостта от намаляване на риска от търсене на най-благоприятната правна система; припомня, че ИИ не могат да заменят човешкото участие в съдебния процес, когато става въпрос за постановяване на присъда или за вземане на каквото и да било окончателно решение, тъй като тези решения трябва да се вземат винаги от човек и да се подчиняват на строга проверка от страна на човек и на правилата на справедливия съдебен процес; настоява, че при използването на доказателства, осигурени от технологии с помощта на ИИ, съдебните органи следва да са задължени да изложат мотивите за своите решения;

93. припомня, че ИИ е продукт на научния прогрес, който не трябва да води до отстъпление в правото, а точно обратното, да бъде винаги обхванат от правна рамка — в Европейския съюз от правото на неговите институции и на неговите държави членки — и че при никакви обстоятелства не може ИИ, роботиката и свързаните с тях технологии да нарушават основните права, демокрацията и върховенството на закона;

94. подчертава, че използването на ИИ за целите на отбраната следва да бъде: отговорно, справедливо, проследимо, надеждно и управляемо;

95. счита, че изкуственият интелект, роботиката и свързаните с тях технологии, включително софтуерът, алгоритмите и данните, използвани или генерирани от такива технологии независимо от отрасъла, в който се използват, следва да бъдат разработвани по сигурен и технически стриктен начин;

о

о о

96. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0010

Преразглеждане на насоките за трансевропейската транспортна мрежа (TENT)**Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно преразглеждането на насоките за трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) (2019/2192(INI))**

(2021/C 456/05)

Европейският парламент,

- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа и за отмяна на Решение № 661/2010/ЕС⁽¹⁾ (Регламента за TEN-T),
- като взе предвид своята законодателна резолюция от 17 април 2019 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Механизъм за свързване на Европа (MCE)⁽²⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2019/2144 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно изискванията за одобрение на типа на моторни превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства, по отношение на тяхната обща безопасност и защитата на пътниците и уязвимите участници в движението по пътищата⁽³⁾ (Регламент за общата безопасност),
- като взе предвид Директива (ЕС) 2019/1936 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. за изменение на Директива 2008/96/ЕО относно управлението на безопасността на пътните инфраструктури⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 19 юни 2020 г. относно транспорта и туризма през 2020 г. и след това⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2016 г. относно подобряване на връзките и достъпността на транспортната инфраструктура в Централна и Източна Европа⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2018 г. относно военната мобилност⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно Европейския зелен пакт⁽⁸⁾,
- като взе предвид Специален доклад № 10/2020 на Европейската сметна палата от 16 юни 2020 г., озаглавен „Транспортни инфраструктури в ЕС: необходимо е ускорено изпълнение на мегапроектите, за да се постигнат в срок ефектите от изградената мрежа“⁽⁹⁾,
- като взе предвид Преглед № 09/2018 на Европейската сметна палата от 6 декември 2018 г., озаглавен „Изграждане на успешен транспортен сектор на ЕС: какви са предизвикателствата?“⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид специален доклад № 13/2017 на Европейската сметна палата от 3 октомври 2017 г., озаглавен „Единна европейска система за управление на железопътното движение: ще стане ли политическият избор реалност?“⁽¹¹⁾,
- като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм (A9-0251/2020),

⁽¹⁾ ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 1.⁽²⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0420.⁽³⁾ ОВ L 325, 16.12.2019 г., стр. 1.⁽⁴⁾ ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 1.⁽⁵⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0169.⁽⁶⁾ ОВ C 215, 19.6.2018 г., стр. 152.⁽⁷⁾ ОВ C 388, 13.11.2020 г., стр. 22.⁽⁸⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0005.⁽⁹⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_10/SR_Transport_Flagship_Infrastructures_BG.pdf⁽¹⁰⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/LR_TRANSPORT/LR_TRANSPORT_BG.pdf⁽¹¹⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR17_13/SR_ERTMS_RAIL_BG.pdf

Сряда, 20 януари 2021 г.

- А. като има предвид, че модерната, устойчива и достъпна мултимодална транспортна инфраструктура и ориентираната към бъдещето логистика са от основно значение за доброто функциониране на вътрешния пазар и за връзката и конкурентоспособността на ЕС, и като има предвид, че тя е фактор за устойчива, финансово достъпна, интелигентна, ефикасна, оперативна съвместима и безопасна мобилност;
- Б. като има предвид, че трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) следва да гарантира икономическо, социално и териториално сближаване и достъпност в целия ЕС и неговите региони, включително селските, планинските, рядко населените, периферните, островните най-отдалечените региони, като по този начин се стимулират икономическият растеж и създаването на работни места, насърчават се цифровизацията и иновациите, се води борба с изменението на климата и се повишават приспособимостта и издръжливостта;
- В. като има предвид, че TEN-T има жизненоважен принос за постигането на политическите цели на ЕС в политиките за присъединяване и съседство, особено чрез трансгранични проекти, и като има предвид, че поддържането и укрепването на тесни транспортни връзки с трети държави в рамките на TEN-T и по-нататъшното интегриране на държавите от Западните Балкани и от Източното партньорство следователно са от съществено значение за ЕС;
- Г. като има предвид, че завършването на TEN-T е от решаващо значение за напредъка към по-устойчиви видове транспорт, като например железопътен транспорт и транспорт по вътрешните водни пътища, и за въвеждането на алтернативни горива в съответствие с целите на Европейския зелен пакт и намаляването на емисиите на парникови газове;
- Д. като има предвид, че е необходимо балансирано развитие на транспортните коридори в цяла Европа, което да гарантира свързаност север-юг и изток-запад в цяла Европа, за да се засили допълнително икономическото, териториалното и социалното сближаване;
- Е. като има предвид, че в текущите преговори относно финансирането по Механизма за свързване на Европа (МСЕ) през следващите години следва да се вземе надлежно предвид ангажиментът на държавите членки да завършат основната мрежа на TEN-T до 2030 г., а широкообхватната мрежа — до 2050 г.;
- Ж. като има предвид, че навременното завършване на мрежата на TEN-T при сегашния темп изглежда застрашено, особено предвид значителните забавяния на трансграничните проекти, липсващите връзки и връзките за „последната миля“ поради финансови, оперативни и административни затруднения, с които се сблъскват организаторите на проектите; като има предвид, че в доклада на Европейската сметна палата (ЕСП) се посочва, че слабостите в надзорната рамка на Комисията и процесите на вземане на политически решения на национално равнище, както и слабият тласък и интерес от страна на някои държави членки към TEN-T са ключови фактори за забавянето;
- З. като има предвид, че ресурсите, отпуснати за завършване на TEN-T в рамките на програмата за МСЕ, са застрашени от значително намаляване, особено след заключенията на Европейския съвет, приети през юли 2020 г., като за общия пакет за транспорта е предвидена сума, която очевидно е недостатъчна;
- И. като има предвид, че изпълнението на мрежата на TEN-T следва да се ръководи от принципа на еднакво третиране на коридорите от основната мрежа, без да се предпочитат едни за сметка на други;
- Й. като има предвид, че политиката за TEN-T следва да насърчава внедряването в целия ЕС на новаторски и достъпни транспортни решения, на преминаване към други видове транспорт, на решения за мобилност с ниски и нулеви емисии, интелигентни транспортни системи (например ИТС, речната информационна система (RIS)), инфраструктура за зареждане с електроенергия и за презареждане с гориво и на алтернативни горива; като има предвид, че иновациите и цифровизацията на TEN-T изискват допълнителни инвестиции;
- К. като има предвид, че продължаващата криза, предизвикана от COVID-19, показва екзистенциалното значение на транспортния и логистичния сектор и на работници от този отрасъл за икономиката, която разчита на безпрепятствени мрежи за превоз на пътници и стоки като артерии и е от съществено значение за функционирането на веригите на доставки; като има предвид, че развитието на ефективна и издръжлива транспортна инфраструктура следва да бъде в основата на всички европейски и национални планове и усилия за възстановяване, с особен акцент върху мултимодалните транспортни връзки между пристанища, летища, железопътни линии и сухоземни пътища;
- Л. като има предвид, че Европейската година на железопътния транспорт през 2021 г. е възможност за даване на ход на промяна, която превръща железопътния транспорт в гръбнака на пътническия и товарния транспорт в целия Съюз, и за изтъкване на решаващата роля на мрежите TEN-T за постигане на напредък в социално-икономическото сближаване и развитие, като същевременно се укрепва вътрешният пазар и се насърчават по-конкурентоспособни и ефикасни устойчиви видове транспорт с оглед на увеличаването на преминаването към железопътен транспорт и завършването на единното европейско железопътно пространство до 2030 г.;

Сряда, 20 януари 2021 г.

Трансевропейска транспортна мрежа (TEN-T), пригодна за бъдещето

1. подчертава добавената стойност на коридорите на основната мрежа, обхващаща основните пътнически и товарни превози между и в рамките на държавите членки; счита, че европейската добавена стойност на тези проекти е ключов фактор, който генерира публична подкрепа; счита, че своевременното им завършване до 2030 г. е абсолютно наложително, като се отдава приоритетно значение на премахването на участъците с недостатъчен капацитет и на липсващите връзки, както и на завършването на трансграничните участъци, наред с модернизацията и повишаването на качеството на съществуващите мрежови участъци по коридорите;
2. припомня, че политиката за TEN-T следва да насърчава оперативна съвместими мрежи; отбелязва, че вътрешните сухопътни гранични региони в ЕС съставляват 40 % от територията на ЕС и една трета от неговото население; отново заявява, че при преразглеждането на Регламента за TEN-T и неговото прилагане следва да се обърне особено внимание на улесняването на трансграничните връзки, подобряването на оперативната съвместимост и на оказването на принос за мултимодалната интеграция на транспортната инфраструктура в целия Съюз;
3. призовава държавите членки, които все още не са съгласували в достатъчна степен своите национални транспортни планове и програми с целите на TEN-T, да преодолеят този недостатък без ненужно забавяне, с оглед на прилагането и спазването на сроковете, целите и времевите рамки, определени в съответното законодателство на ЕС; припомня освен това, че поради мрежовото естество на TEN-T несъответствието или нефункционирането дори на един малък сегмент от нея могат да затруднят ефикасността и конкурентоспособността на системата като цяло; поради това призовава за спешно установяване и завършване на тези „горещи точки“ и стратегически сегменти;
4. счита, че преразглеждането на регламента за TEN-T е важна възможност мрежата да бъде съобразена с бъдещето, за да се гарантира доброто функциониране на вътрешния пазар на ЕС и по-нататъшната реализация на Единното европейско транспортно пространство, както и конкурентоспособността на ЕС в световен мащаб за следващите десетилетия, а също така и да се подпомага преходът на Съюза към интелигентна, устойчива, ефикасна и безопасна мобилност; подчертава в този контекст значението на актуализирането на мрежата, за да се вземат предвид новите пазарни реалности, климатичните, екологичните и обществените промени и цифровите потребности, на повишаването на ефикасността на съществуващата мрежа и ускоряването на внедряването на алтернативни горива за транспорта;
5. счита, че е важно TEN-T да бъде разработвана допълнително, така че акцентът да се поставя върху взаимовръзката между основните и широкообхватните мрежи, включително в селските, периферните, слабонаселените и най-отдалечените региони и в разделите, както и в разделите, които разполагат с най-големия потенциал за генериране на социално-икономически ползи; подчертава, че преди завършването на основната мрежа не следва да се правят съществени промени в картите; подчертава обаче необходимостта от ограничени корекции на TEN-T, така че те да отразяват развитието на транспортните мрежи и с цел подобряване на свързаността между различните коридори и на периферните региони, включително укрепване на трансграничните железопътни връзки отвъд основните оси, по-специално липсващите връзки от по-малък мащаб с висока европейска добавена стойност в трансграничните региони, както и чрез засилване на взаимното допълване между TEN-T и регионалните политики, както и от задоволяване на променящите се екологични, икономически и обществени потребности; призовава Комисията да поеме всички корекции, предвидени при преразглеждането на МСЕ⁽¹²⁾, както и изискванията, произтичащи от предложението на Комисията за регламент относно оптимизирането на мерките за постигане на напредък по осъществяването на TEN-T (COM(2018)0277);
6. настоятелно призовава Комисията да дава приоритет в рамките на TEN-T на пълното въвеждане на алтернативни горива за всички видове транспорт, по-специално горива от възобновяеми източници с цел декарбонизация, включително разработването на подходящи технологии, инфраструктура за зареждане с електроенергия и за презареждане с гориво (например съоръжения за зареждане с електроенергия и за презареждане с втечнен природен газ и с водород), безопасност, стандарти за сигурност и оперативна съвместимост, както и регулаторната рамка за алтернативните горива, за да се постигне климатична неутралност до 2050 г., при спазване на принципа за технологична неутралност и осигуряване на технологично разнообразие; призовава за пътна карта на ЕС за пътна инфраструктура, приведена в съответствие с пътната карта на автомобилната промишленост, за да се гарантира, че инвестициите в инфраструктура вървят ръка за ръка с производството на превозни средства в краткосрочен и средносрочен план;
7. подчертава необходимостта от по-нататъшно насърчаване на транспортните връзки във и с градските възли, железопътните гари и центрове, вътрешните и морските пристанища, летищата, логистичните центрове и мултимодалните платформи, включително чрез завършването и модернизирането на връзките с тях, както в основната, така и в широкообхватната мрежа, за да се гарантира безпрепятствена, ефикасна, достъпна, интегрирана, интелигентна, безопасна,

⁽¹²⁾ По-специално корекциите, посочени в част III от приложението (към законодателната резолюция на Европейския парламент относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Механизъм за свързване на Европа (МСЕ)).

Сряда, 20 януари 2021 г.

взаимосвързана, добре оборудвана и устойчива система за мобилност за пътническия транспорт и логистиката на товарния транспорт, както и чрез разработване на услуги за продажба на директни билети, като по този начин се насърчава ефективната смяна на видовете транспорт и по-специално повишаването свързаността на градските възли и селските райони;

8. ето защо подчертава, че е необходимо предстоящото преразглеждане на насоките за трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) да върви ръка за ръка с обявеното преразглеждане на Директивата за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива ⁽¹³⁾, както и на Регламента ⁽¹⁴⁾ относно европейска железопътна мрежа за конкурентоспособен товарен превоз ⁽¹⁵⁾;

9. подчертава, че научните изследвания, иновациите и цифровизацията играят ключова роля за по-нататъшното декарбонизиране на транспорта, като същевременно се справят с увеличаването на обема на транспорта както по отношение на превоза на пътници, така и по отношение на товарния транспорт, като подобряват мултимодалната оперативна съвместимост и правят транспорта по-безопасен, по-ефикасен и издръжлив в съответствие с целите на Европейския зелен пакт; подчертава необходимостта TEN-T да насърчава иновативни цифрови приложения във всички видове транспорт, включително интелигентни транспортни системи, Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS), системите за контрол на движението на корабите и информационните системи, службите за управление на речните информационни системи, системите за управление на въздушното движение (изследването на управлението на въздушното движение в единното европейско небе) и системите за мониторинг на структурното състояние на инфраструктурите; Изменение 165 в този контекст отново изтъква значението на завършването на проекта „Галилео“; насърчава Комисията да популяризира сред държавите членки финансирането на тези системи по линия на Механизма за възстановяване и устойчивост;

10. посочва, че интелигентните и автономни решения за мобилност стават търговски жизнеспособни и че модернизирването на съответната устойчива транспортна и цифрова инфраструктура в рамките на TEN-T трябва да бъде ускорено, като същевременно се гарантира трансгранична оперативна съвместимост и киберсигурност, за да се улеснява безопасната експлоатация на автоматизирани и свързани превозни средства, отговарящи на изискванията на новоприетия Регламент относно общата безопасност;

11. подчертава, че европейската подкрепа за научноизследователска и развойна дейност в областта на иновативните видове транспорт е крайно необходима, като например за разработването на безпилотни летателни апарати и технологията „маглев“ (vlak на магнитна възглавница); подчертава, че европейските партньорства в областта на различните видове транспорт могат да имат много положително въздействие върху безопасното, ефикасно и интелигентно разгръщане на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T);

12. застъпва мнението, че хармонизираните стандарти за инфраструктура за цялата мрежа са фактор, способстващ за създаването на истински Единно европейско транспортно пространство; счита, че е важно да се поддържа и модернизира съществуващата инфраструктура, особено в трансграничните части, с оглед на технологичния напредък, променливия характер на стандартите за безопасност, повишаването на ефикасността, повишаването на качеството на експлоатационните характеристики, увеличаването на капацитета, новите функции, повишаването на трансграничната надеждност и оперативна съвместимост и необходимостта от възприемане на подход, основан на жизнения цикъл, и от повишаване на издръжливостта на инфраструктурата на въздействието на кризи като пандемите и изменението на климата; отбелязва обаче, че финансирането от МСЕ не е достатъчно за постигането на всички тези цели; отбелязва, че координацията между държавите членки е от ключово значение за контролиране на системните кризи и за осигуряване на непрекъснат поток на стоки, както и за доставката на основни стоки за населението на Съюза; призовава Комисията да предложи законодателна рамка, за да се подобри управлението на риска, издръжливостта и приспособяването към изменението на климата на транспортната инфраструктура по основната мрежа за всички видове транспорт;

13. счита, че незадоволителната поддръжка на мрежата може да окаже въздействие върху непрекъснатостта, устойчивостта и функционирането, а оттам и върху издръжливостта на TEN-T; изтъква значението на редовната и стандартизирана поддръжка на инфраструктурата на TEN-T, особено на мостовете и тунелите, за да се осигури трайна висококачествена инфраструктура; призовава Комисията да въведе ясен референтен показател за изисквания за качеството на инфраструктурата, по-специално на мостовете и тунелите, и да разработи общ европейски подход за проверките и оценките на качеството на инфраструктурата на TEN-T; призовава Комисията да създаде план за мониторинг на основната мрежа, що се отнася до поддръжката на европейско равнище; призовава Комисията и държавите членки, заедно с Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и с националните насърчителни банки и институции (ННБИ), да проучат нови схеми за финансиране с цел улесняване на инвестициите за поддръжка на мрежата; освен това призовава държавите членки да разработят специфични национални планове за обикновено и извънредно финансиране на поддръжката;

⁽¹³⁾ Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1).

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЕС) № 347/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура и за отмяна на Решение № 1364/2006/ЕО, както и за изменение на регламенти (ЕО) № 713/2009, (ЕО) № 714/2009 и (ЕО) № 715/2009 (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 39).

⁽¹⁵⁾ Регламент (ЕС) № 913/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2010 г. относно европейска железопътна мрежа за конкурентоспособен товарен превоз (ОВ L 276, 20.10.2010 г., стр. 22).

Сряда, 20 януари 2021 г.

Финансиране, управление и надзор

14. подчертава, че за да се осигурят достатъчно инвестиции в инфраструктурата на TEN-T, е от съществено значение всички съответни фондове на ЕС (MCE, InvestEU, европейските структурни и инвестиционни фондове, Механизъмът за възстановяване и устойчивост, „Хоризонт Европа“ и др.) и отпускането на заеми от Европейската инвестиционна банка да бъдат адаптирани към специфичните потребности на транспортния сектор, както и че държавите членки трябва да се ангажират с подходящо финансиране; изразява дълбоко съжаление във връзка с решението на Европейския съвет да предложи бюджетни съкращения за ориентирани към бъдещето програми като MCE и InvestEU, особено като се има предвид ключовата подпомагаща роля, която програмата MCE играе за завършването на мрежата TEN-T; отбелязва, че много амбициозната програма на ЕС за декарбонизация трябва да бъде подкрепена със съответно финансиране и финансови инструменти, за да има успех, като същевременно се запазва конкурентоспособността на участващите в това начинание отрасли; призовава Комисията да засилва полезните взаимодействия и съгласуваността на политиките между съответните инструменти на ЕС отвъд Механизма за свързване на Европа (напр. Европейския фонд за регионално развитие) и освен това да оптимизира използването на инструменти за смесено финансиране с цел привличане на частни инвеститори и осигуряване на публично финансиране; отбелязва, че имащите значение и ориентирани към климата и околната среда финансови инструменти в рамките на Европейския зелен пакт следва да бъдат предоставени на разположение за инвестиции в мрежата на TEN-T, които могат да спомогнат за ефективното намаляване на емисиите в транспортния сектор;

15. изразява съжаление, че в предложението за нова многогодишна финансова рамка (МФР) и в плана за възстановяване държавите членки все още не дават силен сигнал за инфраструктурни инвестиции, нито отдават приоритетно значение на завършването на TEN-T; ето защо подчертава, че средствата по инструмента Next Generation EU предоставят уникална възможност за гарантиране на изграждането на основните мрежи на TEN-T до 2030 г.; призовава Комисията да информира ежегодно Парламента във връзка с напредъка по изграждането; призовава Комисията при преговорите с държавите членки да заделни подходящ дял от средствата за подпомагане на разработването на транспортни политики на ЕС и да представи окончателен доклад пред Парламента; приканва Комисията да гарантира, че националните програми за прилагане на Механизма за възстановяване и устойчивост отреждат важна роля на инвестициите в модерна, цифрова, устойчива и безопасна транспортна инфраструктура;

16. припомня, че завършването на Европейската система за управление на железопътното движение (ERTMS) по железопътната линия и във влаковете е основна предпоставка за създаването на Европейско железопътно пространство, както и за даването на възможност за правилното функциониране на железопътния пазар в коридорите на TEN-T; подчертава във връзка с това, че са необходими приблизително 15 милиарда евро за завършването на ERTMS в основните мрежи и че Комисията следва да играе важна роля в координирането на операциите по финансиране и внедряване;

17. подчертава, че спазването на срока, определен в Директивата относно рационализирането на TEN-T⁽¹⁶⁾, следва да се взема предвид при оценяването на проектите по отношение на критериите за зрялост при подбора на проекти, установени с Механизма за свързване на Европа (MCE); освен това счита, че възникващите забавяния следва да дават основание за започването на разследване на напредъка на проекта и за преразглеждане на финансовата помощ, получена от Съюза линия на Механизма за свързване на Европа, както е предвидено в член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1316/2013⁽¹⁷⁾, което би могло да доведе до намаляване или оттегляне на безвъзмездните средства;

18. подчертава, че въпреки че мрежата на TEN-T се реализира постепенно и завършването на основната мрежа е краткосрочният приоритет, тъй като то е „гръбнакът“ за развитието на устойчива мултимодална транспортна мрежа и стимулира развитието на цялата широкообхватна мрежа, важно е да се гарантира достатъчно финансиране за широкообхватната мрежа, която не е обхваната от основната мрежа, за да се предотвратяват нарастващите различия; подчертава в този контекст, че и двете нива на TEN-T са от решаващо значение за свързаността и логистичната интеграция на ЕС;

19. счита, че средствата на ЕС, особено тези, отпуснати по линия на MCE, следва да допринасят гъвкаво и ефективно за завършването на трансгранични проекти и липсващи връзки по корекционен начин, когато предполагаемите несъответствия или дисбаланси между тежестта на разходите, които ще бъдат финансирани на национално равнище, и социално-икономическите ползи, очаквани от всяка страна на границата и от по-широка европейска перспектива, излагат на риск напредъка към навременното приключване на проекта; в този контекст призовава Комисията да прилага по-целенасочен подход чрез използване на по-висок процент на съфинансиране по проектите с най-високата европейска добавена стойност, за да бъдат отключени националните инвестиции;

⁽¹⁶⁾ Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно оптимизирането на мерките за постигане на напредък по осъществяването на трансевропейската транспортна мрежа (COM(2018)0277), променено на предложение за директива съгласно Бележка 8726/20 на Съвета от 12 юни 2020 г. (2018/0138(COD)).

⁽¹⁷⁾ Регламент (ЕС) № 1316/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на Механизъм за свързване на Европа, за изменение на Регламент (ЕС) № 913/2010 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 680/2007 и (ЕО) № 67/2010 (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 129).

Сряда, 20 януари 2021 г.

20. изразява дълбока загриженост поради забавянето на завършването на проектите, по-специално на трансграничните проекти, които възпрепятстват навременното създаване на непрекъснати коридори на основната мрежа на TEN-T и които водят до повишаване на разходите за проектите; призовава държавите членки да изпълняват своите задължения по отношение на своите части от мрежата и да гарантират ефективни и своевременни административни и съдебни процедури, като зачитат изцяло правото на ЕС и националното право, и ги призовава настоятелно да ускоряват цифровизацията на административните и съдебните процеси; припомня на държавите членки да засилят сътрудничеството с органите на други държави членки при трансгранични проекти, например чрез създаването на съвместен орган по взаимно съгласие, по-специално с цел координиране на графика и крайните срокове, и настоятелно призовава държавите членки да започнат да прилагат без по-нататъшно забавяне новата директива за рационализиране на TEN-T; призовава Комисията да подпомага държавите членки, които желаят да въведат клаузи за материално изключване — в съответствие с правото на Съюза — които биха могли да ускорят значително националните съдебни производства;

21. подчертава, че изпълнението от страна на държавите членки на мерките на ЕС за рационализиране на процедурите за издаване на разрешения, на процедурите за възлагане на трансгранични обществени поръчки и на други административни процедури е от решаващо значение за намаляването на техническите пречки и на административната тежест, а оттам и на възможните забавяния и по-високите разходи във връзка с проекти за транспортната инфраструктура за TEN-T; отбелязва, че това е от особено значение, когато става въпрос за даването на по-голяма сигурност за организаторите на проекти и потенциалните частни инвеститори⁽¹⁸⁾; призовава Комисията да добави глава относно намаляването на неоправданите административни тежести в докладите за напредъка на TEN-T;

22. настоятелно призовава Комисията да засили своя надзор върху изпълнението на TEN-T, като използва правомощията, които вече са ѝ предоставени от регламента, като засилва съответните инструменти, за да изиска от държавите членки да изпълняват своите задължения, и като засилва ролята на европейските координатори в управлението на коридорите, по-специално що се отнася до трансграничните връзки, както и ролята на определения орган за „обслужване на едно гише“ в процедурата за издаване на разрешения; приканва Комисията да засилва и да използва разпоредбите на член 56 от Регламент (ЕС) № 1315/2013 при преразглеждането на насоките за TEN-T, насочени към насърчаване на държавите членки да ускоряват планирането и завършването на проектите; призовава Комисията да изясни как трябва да се тълкуват правилата и изискванията за целите на оценката, докладването и оценките на допустимостта; приканва Комисията да насърчава обмена на най-добри практики относно участието на гражданското общество и заинтересованите страни и консултациите между държавите членки и да ги популяризира на европейско, национално, регионално и местно равнище;

23. приканва държавите членки да засилват съгласуваността между националните транспортни планове и мрежите на TEN-T, за да се гарантира правилното прилагане на Регламента за TEN-T;

24. счита, че на Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз (ERA) следва да се отреди по-важна роля в осъществяването на TEN-T, особено по отношение на трансграничната оперативна съвместимост, подобряването на безопасността, повишаването на конкурентоспособността и внедряването на ERTMS; призовава за увеличаване на бюджета на ERA за 2021 г., така че на Агенцията да бъдат осигурени подходящи финансови средства за изпълнение на задачите, особено като се има предвид, че 2021 г. беше определена за Европейска година на железопътния транспорт;

Видове транспорт

25. изтъква значението на повишаването на качеството на пътната инфраструктура на TEN-T в целия Съюз;

26. във връзка с това призовава Комисията да предприеме допълнителни мерки за увеличаване на въвеждането на алтернативни горива и разгръщането на точки за зареждане с електроенергия и на станции за зареждане с водород, като се вземат предвид възможните бъдещи решения за алтернативни горива и при пълно зачитане на принципа на технологична неутралност;

27. призовава за мерки за по-нататъшно засилване на пътната безопасност и за поддържане и подобряване на експлоатационната безопасност през целия жизнен цикъл на критичната инфраструктура, като се вземат предвид нуждите на непритежавашите моторни превозни средства ползватели на транспорта, и с цел защита на уязвимите участници в пътното движение; припомня значението на популяризирането на новаторски и интелигентни решения за пътната безопасност, за да се постигне стратегическата цел на ЕС за визия „Нулева смъртност“; подчертава необходимостта от изпълнение на новите изисквания за безопасност, съдържащи се в Директива (ЕС) 2019/1936, и посочва, че за тази цел са необходими допълнителни инвестиции в адаптирането и поддръжката на инфраструктурата, които следва да бъдат гарантирани; подчертава, че всяко опростяване на регулаторните изисквания при преразглеждането на насоките за TEN-T не следва да се извършва за сметка на най-високите стандарти за безопасност;

28. припомня на Комисията и на държавите членки необходимостта от осигуряване на достатъчно безопасни и сигурни зони за паркиране за камионите по TEN-T, за да се повиши както пътната безопасност, така и благосъстоянието на ползвателите на мрежата, по-специално на транспортните работници;

⁽¹⁸⁾ Както е посочено във временното споразумение от 17 юни 2020 г., произтекло от междуинституционални преговори относно Регламента относно оптимизирането на мерките за постигане на напредък по осъществяването на трансевропейската транспортна мрежа.

Сряда, 20 януари 2021 г.

29. подчертава, че следва да бъдат въведени и приспособени специални сертифицирани участъци в мрежата на TEN-T, както и в мрежата от магистрали, за да се изпълнят минималните стандарти за ефективност за автоматизираните и полуавтоматизираните превозни средства и да се изпълнят стандартите за ефективност на инфраструктурата, що се отнася до видимостта, състоянието на светлинните сигнали, пътните знаци и пътните маркировки;

30. посочва потенциала на новите и активните видове свързана мобилност в градския и местния превоз на хора и стоки; призовава Комисията и държавите членки да работят в тясно сътрудничество с регионите и градовете, особено в трансграничен план, с цел подобряване и завършване на липсващата инфраструктура за „последната миля“ и интермодалните и трансграничните връзки по цялата трансевропейска транспортна мрежа, като по този начин се дава възможност за по-безпрепятствено и ефикасно използване на инфраструктурата и услугите, което на свой ред води до предотвратяване на задръстванията и намаляване на емисиите;

31. отново подчертава решаващата роля на железопътния транспорт за декарбонизация на транспортния сектор и припомня значението на цялостното изпълнение на четвъртия пакет за железопътния транспорт, така че железопътният транспорт да разгръне изцяло своя потенциал; призовава развитието на железопътната инфраструктура да бъде придружавано от мерки за намаляване на необоснованите административни тежести; призовава Комисията да докладва ежегодно на Парламента относно напредъка в тази област; счита, че насърчаването на модалните промени и на ефикасния железопътен и комбиниран транспорт, по-специално в трансгранични ситуации и когато съществуват липсващи връзки в интензивно използваните участъци, трябва да бъде приоритет за TEN-T и следва да се осъществява чрез пълно разгръщане на ERTMS, премахване на регулаторните, оперативните и техническите пречки в мрежата и чрез гарантиране на равен достъп за железопътните оператори, ускоряване на електрификацията, осигуряване на взаимосвързаност и оперативна съвместимост, включително чрез оптимизиране на инфраструктурния капацитет и модернизиране на оборудването на подвижния състав, подпомагане на научните изследвания и иновациите, включително съвместното предприятие Shift2Rail и оптимизирането на железопътните коридори за превоз на товари в съответствие с търсенето, особено в логистичните възли като пристанища и летища; освен това подчертава необходимостта от определяне на транзитни и крайни възли в рамките на мрежата, като същевременно основните възли се оборудват с платформи за транзит, за да се улеснява потокът от пътници и стоки; подчертава значението на проектите за подобряване на достъпността, особено за хората с увреждания и възрастните хора;

32. призовава Комисията да приема редовно задължителни периодични цели за разгръщането на ERTMS, за да се завърши нейното въвеждане в основната мрежа на TEN-T до 2030 г.; счита, че ERA следва да действа като ефикасен и ефективен системен орган и да изпълнява своята засилена роля и отговорности по отношение на ERTMS по линия на четвъртия пакет за железопътния транспорт; призовава за пътна карта за изпълнението на ERTMS в коридорите за железопътен товарен превоз, която да бъде финансирана чрез проект от общ интерес по линия на Механизма за възстановяване и устойчивост; изтъква значението на регулаторната стабилност, що се отнася до техническите спецификации за оперативна съвместимост, като средство за отключване на инвестициите в ERTMS и изисква от Комисията да анализира внимателно допълнителните промени при актуализирането на TCOC за 2030 г. и да гарантира съвместимост;

33. подчертава, че европейската железопътна инфраструктура трябва да гарантира достатъчен капацитет както за товарните, така и за пътническите влакове, като осигурява по-голямо използване на инфраструктурата и генерира по-голяма възвръщаемост на инвестициите; настоятелно призовава Комисията да отдава приоритетно значение на трансграничната железопътна свързаност, за да се засили преминаването към използването на друг вид транспорт в международния пътнически транспорт; подчертава в този контекст потенциала на ношните влакове за щадящо климата и конкурентоспособно пътуване; счита, че безпрепятственият трансграничен железопътен транспорт в рамките на мрежата TEN-T и европейските коридори за железопътни товарни превози изисква задължително трансгранично сътрудничество между управителите на инфраструктурата; призовава Комисията като част от прегледа на TEN-T да предложи обвързващи мерки за операторите на инфраструктурата;

34. подчертава, че разработването на високоскоростни и висококачествени пътнически железопътни услуги по цялата основна мрежа на TEN-T трябва да бъде висш приоритет през следващите години с цел създаване на широкообхватна мрежа от високоскоростни железопътни връзки между големите европейски градове, които понастоящем са лишени от тези услуги, и значително повишаване на устойчивостта и конкурентоспособността на устойчивите видове сухопътен транспорт;

35. подчертава значението на транспорта по вътрешните водни пътища като устойчив вид транспорт и подчертава необходимостта от гарантиране на подготвена за бъдещето инфраструктура с голям капацитет, както и от гарантиране на надеждността, качеството и добрата плавателност на водните пътища, по-специално в контекста на изменението на климата; признава важната роля на пристанищата като стратегически възли както в основната, така и в широкообхватната мрежа; призовава Комисията да гарантира безпрепятствени връзки между основните и широкообхватните вътрешни и морски пристанища и железопътните и сухопътните мрежи, за да се улесни мултимодалността; призовава да се предприемат действия, за да се гарантира хармонизираното трансгранично внедряване на RIS и да се улесни възприемането на новаторски, ефикасни и устойчиви решения в сектора;

36. призовава за пътна карта за развитие на вътрешните водни пътища, която да бъде финансирана чрез проект от общ интерес по линия на Механизма за възстановяване и устойчивост;

Сряда, 20 януари 2021 г.

37. подчертава ролята на висококачествените морски връзки не само за международната търговия на ЕС, но и за търговията в рамките на ЕС; подчертава важната роля на стълба „Морски магистрали“ на TEN-T и на морския транспорт на къси разстояния като устойчиви видове транспорт в този контекст; счита, че целта на стълба „Морски магистрали“ е да улеснява основаните на нуждите морски връзки и услуги на къси разстояния, които са интегрирани неразривно и допълват сухопътния транспорт, да улеснява сътрудничеството между морските пристанища и да повишава тяхната свързаност с хинтерланда, както и да насърчава разработването и въвеждането на чисти и алтернативни горива, при условие че бъде извършена оценка на въздействието и са намерени решения за енергийна ефективност за морския транспорт; поради това призовава Комисията да оцени кои крайни точки на основните коридори следва да бъдат предоставени като морски връзки с други основни коридори и къде картите на TEN-T следва да бъдат актуализирани в съответствие с констатациите от тази оценка;

38. подчертава жизненоважната роля на морските и вътрешните пристанища като стратегически възли на транспортната мрежа, които свързват морския превоз на къси разстояния и презокеанския морски транспорт с железопътни линии, пътища, вътрешни водни пътища и тръбопроводи, и като средоточия на логистичните вериги на доставки; подчертава, че е важно да се гарантира достъпността на пристанищата от TEN-T за най-големите плавателни съдове чрез мерки за гарантиране на капацитета; изтъква трансграничното измерение на морските пристанища и подчертава, че пристанищата са не само компонент на морския транспорт, но и клъстери на всички видове транспорт, както и че те са част от енергийния сектор, промишлеността и синята икономика; отбелязва значението и засиленото развитие на сътрудничеството между пристанища и образуването на клъстери; счита, че поради това TEN-T следва да улеснява проекти, насочени към увеличаване на полезните взаимодействия в рамките на пристанищата между транспортната, енергийната и цифровата инфраструктура, и да предвижда действия за модернизиране на железопътните и сухопътните връзки с морските пристанища и с пристанищата по вътрешните водни пътища, когато е необходимо, за да се подпомага преминаването към други видове транспорт и да се подобрява устойчивата логистика;

39. подчертава значението на морските връзки на къси разстояния за регионалната свързаност, особено за периферните региони и островите; счита, че изискванията за морските магистрали изключват националните морски връзки на къси разстояния; поради това настоятелно призовава Комисията да опрости тези изисквания в регламента за TEN-T, така че морските връзки да бъдат поставени на равна нога със сухопътните връзки, като се вземат предвид по-специално връзките с пристанищата от широкообхватната мрежа;

40. подчертава наличния потенциал за значително намаляване на емисиите от сектора на корабоплаването чрез инвестиции в пристанищна инфраструктура, които подпомагат използването на алтернативни горива и преминаването към зареждане на акумулаторни батерии и снабдяване с електроенергия при престоя на плавателните съдове в пристанищата; посочва, че на подобни инвестиции следва да се отдава особен приоритет като начин за насърчване на мултимодалния транспорт, базиран на пристанищата; изисква от Комисията да доразвива наличните финансови инструменти за стимулиране на инвестициите за тази цел и да продължи да подпомага текущото разработване на различни чисти технологии чрез стимулиране на научните изследвания;

41. настоятелно призовава Комисията да признае по-широката роля на пристанищата освен чисто транспортните им функции, когато става въпрос за усилията за декарбонизация, особено що се отнася до техния потенциал за оказване на принос за използване на възможности за вятърна енергия от разположени на сушата и в морето инсталации;

42. подчертава, че въздушният транспорт и свързаните с него инфраструктури, като например летищата, са от съществено значение за свързване на ЕС в световен мащаб и във вътрешен план, включително в неговите селски, рядко населени, периферни, островни и най-отдалечени региони, и за осигуряване на мултимодалност, например чрез оперативна съвместимост, по-специално с железопътния транспорт, както и за създаване на полезни взаимодействия между съответните агенции на ЕС; счита, че TEN-T е важен инструмент за ускоряване на използването на алтернативните горива в сектора, както и за тяхната инфраструктура за зареждане с електроенергия и за презареждане с гориво чрез осигуряване на необходимия капацитет на летищата в основната и широкообхватната мрежа; счита, че по-нататъшното разработване на инициативата „Единно европейско небе II +“ е спешно неотложно и от решаващо значение за постигането на по-ефикасна и устойчива инфраструктурна свързаност; припомня, че кризата, предизвикана от COVID-19, показва значението на въздушния транспорт за икономиката, както и за свързаността на пътищите и стоките, и следователно необходимостта да се гарантира неговата издръжливост спрямо нови рискове и кризи;

43. счита, че следва да се насърчават полезните взаимодействия и взаимното допълване на TEN-T и TEN-E, като същевременно изцяло се гарантират съществуващите и бъдещите възможности за финансиране и равнищата на финансиране за развитието на TEN-T; подчертава в този контекст, че тръбопроводите не само се разглеждат като елемент на енергийната инфраструктура, но и като фактор за прехода към по-устойчив транспорт; признава ролята на тръбопроводите като връзка между промишлените клъстери и транспортните възли и като средство за превоз на стоки и подчертава тяхното значение за прилагането на някои технологии за декарбонизация;

44. подчертава, че е необходимо всички държави членки да имат развита, интелигентна, безопасна и устойчива мрежа на TEN-T, която улеснява мобилността, свързаността и териториалната достъпност в целия ЕС, особено в периферните райони, островните и най-отдалечените региони, за да се насърчава и стимулира европейският и международният туризъм; призовава Комисията да проучи възможните полезни взаимодействия с велосипедната мрежа EuroVélo и нейните 16 коридора, по-специално чрез увеличаване на финансовата подкрепа, за да се насърчава местният и щадящият околната среда велосипеден туризъм в ЕС;

Сряда, 20 януари 2021 г.

Стратегическа ориентация

45. подчертава стратегическата стойност за ЕС на поддържането в рамките на TEN-T на тесни транспортни връзки с трети държави и на по-нататъшното интегриране на държавите партньори на ЕС в рамките на Европейската зона за свободна търговия (ЕАСТ), Западните Балкани и Транспортната общност в Югоизточна Европа, както и на държавите от Източното партньорство, а също така и за насърчаване на по-добрата свързаност с периферните райони на ЕС; счита също така за целесъобразно, като се имат предвид стратегическите инвестиции и повишаването на влиянието от страна на трети държави в този регион, разширяването на транспортните връзки по TEN-T до държавите кандидатки, държавите от Южното Средиземноморие и Източното партньорство, както и до Азия, въз основа на стандартите на ЕС и на гарантиране на реципрочност; подчертава освен това стратегическото значение на Средиземно море за Съюза и необходимостта от засилване на инфраструктурата на държавите от Южното Средиземноморие и на островните региони на ЕС;

46. изтъква значението на запазването на връзките на TEN-T с Обединеното кралство, като се започне с признаването му за „съседна държава“, както е определено в член 3, буква б) от Регламента за TEN-T, като същевременно се гарантира изпълнението и завършването на съвместно договорените инфраструктурни проекти по TEN-T и се гарантира участието на Обединеното кралство във финансирането на тази връзка; призовава Комисията да отдели особено внимание на външните граници на ЕС и да наблюдава въздействието на оттеглянето на Обединеното кралство върху граничните региони; припомня основната роля на Обединеното кралство и т.нар. сухопътен мост като част от мрежата TEN-T и признава отрицателното въздействие на Брексит върху свързаността, достъпността и икономическото сближаване между Ирландия и континентална Европа, както и на цялата територия на остров Ирландия; призовава Комисията да гарантира ефективната връзка на Ирландия с континентална Европа, като се обръща особено внимание на морските маршрути, чрез основната и широкообхватната мрежа, независимо от формата на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство;

47. подчертава, че TEN-T, със своите основни центрове, има стратегическа функция за Съюза; настоятелно призовава Комисията да разработва планове за защита на стратегическата инфраструктура и на TEN-T като цяло; призовава Комисията да гарантира, че стратегическият интерес на ЕС, забраната на дъмпинга на цените, пълното спазване на високите трудови стандарти на ЕС и на принципа на реципрочност, що се отнася до достъпа до обществени поръчки, се прилагат изцяло при тържествените процедури за проекти по TEN-T;

48. подчертава значението на увеличаването на полезните взаимодействия между трансевропейските мрежи в областта на транспорта, енергетиката и телекомуникациите, както и между съответните им коридори, за да се гарантира безпрепятствен достъп до пазара и разпространение на алтернативни горива за транспорта и да се вземат предвид променящите се цифрови потребности на транспортния сектор и на неговите ползватели;

49. подчертава, че транспортната инфраструктурна политика предоставя ясна възможност за увеличаване на полезните взаимодействия между отбранителните потребности и TEN-T с общата цел за подобряване на военната мобилност в целия Съюз, като се вземат под внимание географският баланс и потенциалните ползи за гражданската защита; настоява, че транспортната инфраструктура в участъците от трансевропейската мрежа, които са били определени като подходящи за двойна употреба, следва да бъде адаптирана в строго съответствие с принципа на двойната употреба, за да се отговори както на нуждите на гражданите, така и на нуждите във връзка с отбраната; призовава Комисията да поддържа първоначалното си предложение за финансирането на военната мобилност по линия на МФР за периода 2021 — 2027 г.;

o

o o

50. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0011

Мониторинг на прилагането на правото на ЕС през 2017, 2018 и 2019 г.

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно мониторинг на прилагането на правото на Съюза през 2017, 2018 и 2019 г. (2019/2132(INI))

(2021/C 456/06)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС), и по-специално членове 2 и 3 от него,
- като взе предвид годишните доклади на Комисията относно мониторинга на прилагането на правото на Европейския съюз за 2017, 2018 и 2019 г. (COM(2018)0540, COM(2019)0319) и COM(2020)0350),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Укрепване на върховенството на закона в Съюза — План за действие“ (COM(2019)0343),
- като взе предвид своята резолюция от 14 юни 2018 г. относно мониторинга на прилагането на правото на ЕС за 2016 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 9 юни 2016 г. за открита, ефикасна и независима администрация на Европейския съюз ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2013 г., съдържаща препоръки към Комисията относно административно-процесуалното право на Европейския съюз ⁽³⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 21 декември 2016 г., озаглавено: „Право на ЕС: по-добри резултати чрез по-добро прилагане“ ⁽⁴⁾ (C(2016)8600),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 април 2012 г., озаглавено „Осъвременяване на начина, по който се осъществяват контактите с жалбоподателя във връзка с прилагането на законодателството на Общността“ (COM(2012)0154),
- като взе предвид Междунституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ⁽⁵⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Доклад относно върховенството на закона за 2020 г. Ситуация в областта на върховенството на закона в Европейския съюз“ (COM(2020)0580),
- като взе предвид доклада на Комисията до Европейския парламент и Съвета въз основа на член 10 от Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата срещу организираната престъпност (COM(2016)0448),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет и Съвета, озаглавено „Девети доклад за напредъка към постигането на ефективен и истински Съюз на сигурност“ (COM(2017)0407),

⁽¹⁾ ОВ С 28, 27.1.2020 г., стр. 108.

⁽²⁾ ОВ С 86, 6.3.2018 г., стр. 126.

⁽³⁾ ОВ С 440, 30.12.2015 г., стр. 17.

⁽⁴⁾ ОВ С 18, 19.1.2017 г., стр. 10.

⁽⁵⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО ⁽⁶⁾ на Комисията (4ДБИП), във вида, в който е изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, и за изменение на Директива 2009/138/ЕО и Директива 2013/36/ЕС ⁽⁷⁾ (5ДБИП),
 - като взе предвид Преглед № 07/2018 на Европейската сметна палата, озаглавен „Прилагане на правото на ЕС на практика: надзорни отговорности на Европейската комисия съгласно член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз (обзорен доклад)“,
 - като взе предвид Преглед № 02/2020 на Европейската сметна палата, озаглавен „Законотворчество в Европейския съюз след близо 20 години прилагане на подход за по-добро регулиране“,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид становищата на комисията по конституционни въпроси и на комисията по петиции,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A9-0270/2020),
- A. като има предвид, че съгласно член 4, параграф 3 от ДЕС и член 288, параграф 3 и член 291, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) държавите членки носят основната отговорност за правилното транспониране, прилагане и изпълнение на правото на ЕС и в рамките на определения срок и за предоставянето на достатъчни правни средства за осигуряването на ефективна правна защита в областите, обхванати от правото на ЕС; като има предвид, че европейското законодателство е ефективно само ако, от една страна, е транспонирано своевременно, пълно и точно, и от друга страна — правилно прилагано в националното право от държавите членки, което е необходимо, за да се гарантират ползите от политиките на ЕС за всички европейски граждани и равнопоставени условия за предприятията на международния пазар; като има предвид, че в законодателството на ЕС следва да се зачитат принципите на лоялно сътрудничество, на предоставената компетентност, на субсидиарност и пропорционалност;
- Б. като има предвид, че е необходимо да се признае значението на активния принос на националните парламенти за правилното функциониране на ЕС и за гарантиране на зачитането на принципа на субсидиарност в съответствие с процедурата, заложената в Протокол № 2 от ДФЕС относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност; като има предвид, че следва да продължим да насърчаваме по-тесното сътрудничество с националните парламенти в процеса на законотворчество; припомня, че през 2019 г. са внесени 159 доклада и никакви мотивирани становища от общо съответно 4 918 и 439 през последните девет години; като има предвид, че към днешна дата процедурата „жълт картон“ е активирана само три пъти, а процедурата „оранжев картон“ не е използвана никога;
- В. като има предвид, че диалогът между институциите на ЕС и националните органи е допринесъл за разрешаването на 90 % от производствата за установяване на нарушение от 2014 г. насам, без необходимост от сезиране на Съда на Европейския съюз („Съда на ЕС“); като има предвид, че производствата за установяване на нарушение следва да се използват като крайна мярка; като има предвид, че законодателството на ЕС следва да бъде формулирано по начин, който улеснява транспонирането му в националното право;
- Г. като има предвид, че процедурите на EU Pilot са въведени с цел бързо разрешаване при подходящи случаи на потенциални нарушения на правото на ЕС на ранен етап, посредством структуриран диалог за разрешаване на проблеми между Комисията и държавите членки; като има предвид, че тяхното използване е намалало от 2017 г. насам, тъй като е признато, че то добавя допълнително бюрократично равнище към производството, без да носи реална добавена стойност; като има предвид, че Комисията все още не е отговорила на многократните призови на Парламента да бъде информиран за откритите производства в EU Pilot, както и относно започването на процедура за нарушение, особено когато те са в резултат на петиции;
- Д. като има предвид, че през 2016 г. Комисията определи приоритетите за работата си по случаи на нарушения и жалби, като се съсредоточи върху най-тежките нарушения на правото на ЕС, засягащи в значителна степен интересите на гражданите и предприятията, както и като има предвид, че 2017 г. беше първата година, през която този нов, по-целенасочен подход беше приложен от Комисията;

⁽⁶⁾ ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73.

⁽⁷⁾ ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 43.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- Е. като има предвид, че производствата за установяване на нарушение, както и другите механизми, насърчаващи прилагането и спазването на изискванията, гарантират, че гражданите и предприятията на ЕС не са засегнати неблагоприятно от късното или непълното транспониране или от неправилното прилагане на правото на ЕС от страна на държавите членки; като има предвид, че производствата за установяване на нарушение имат обратен ефект — гражданите плащат цената за непълното транспониране или неправилното прилагане на европейското право от страна на държавите членки; като има предвид, че е желателно да се въведе по-ефективно междуинституционално сътрудничество както на национално равнище, така и на равнището на ЕС, и да се въведат нови механизми или да се преразгледат съществуващите, за да се гарантира правилното прилагане на правото на ЕС;
- Ж. като има предвид, че зачитането на принципите на правовата държава е предварително условие за гарантиране на демокрацията и основните права; като има предвид, че зачитането на принципите на правовата държава е необходимо условие за спазването на всички права и задължения, произтичащи от Договорите и вторичното законодателство; като има предвид, че ЕС изпълнява роля в разрешаването на проблеми, свързани с принципите на правовата държава, когато такива възникват; като има предвид, че националните съдилища в държавите членки гарантират ефективното прилагане на правата и задълженията, предвидени от правото на ЕС; като има предвид, че независимите и ефективни правосъдни системи в държавите членки са предпоставка за взаимно доверие, което стои в основата на общото пространство на свобода, сигурност и правосъдие, благоприятната среда за инвестициите, устойчивостта на дългосрочния растеж и защитата на финансовите интереси на ЕС;
- З. като има предвид, че защитата на основните права и гражданските свободи, безпристрастните и независими съдилища, медийният плюрализъм и независимостта на медиите от политическо влияние или натиск, зачитането на законността от страна на поднационалните структури и борбата срещу корупцията и проникването на организираната престъпност в законната икономика са основни условия за гарантиране на справедливо третиране пред закона, защита на правата на гражданите, предотвратяване на злоупотребите и гарантиране на отчетността на лицата, управляващи обществените дела; като има предвид, че свободата, плюрализмът и независимостта на медиите са основни елементи на правото на свобода на изразяване на мнение, и като има предвид, че независимите и свободни медии играят ключова роля в едно демократично общество, както е посочено в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и в ДЕС; като има предвид, че кампаниите за дезинформация, имащи за цел да подведат обществеността относно дейностите на ЕС, са насочени и към мерките, предприемани за гарантиране на правилното прилагане на правото на ЕС в държавите членки;
- И. като има предвид, че в член 21 от Хартата се забранява всяка форма на дискриминация, включително основана на увреждане; като има предвид, че множество законодателни актове, предназначени конкретно за прилагането на този основен принцип, все още не се прилагат правилно в няколко държави членки;
- Й. като има предвид, че според Европол между 0,7 и 1,28 % от годишния брутен вътрешен продукт на ЕС се използват за подозрителни финансови дейности, например изпиране на незаконно придобити средства, и като има предвид, че Комисията започна производства за установяване на нарушение срещу повечето държави членки за това, че не са транспонирали правилно директивите относно борбата с изпирането на пари (4ДБИП и 5ДБИП);
- К. като има предвид, че някои държави членки са въвели програми, които пряко или непряко включват продажбата на гражданство на ЕС, и като има предвид, че бяха изразени сериозни опасения относно възможността с тези програми да има злоупотреби, които да водят до проблеми, свързани със сигурността и прозрачността, подкопаването на доверието на гражданите в ценностите и принципите на ЕС и улесняването на тероризма, организираната престъпност и изпирането на пари;
- Л. като има предвид, че според доклада на Комисията Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета относно борбата с организираната престъпност⁽⁸⁾ не гарантира необходимото минимално равнище на сближаване, основано на единна концепция за престъпна организация, що се отнася до управлението или участието в престъпна организация; като има предвид, че рамковото решение позволява на държавите членки да не въвеждат понятието „престъпна организация“ в националното си право, а да продължат да прилагат действащото национално наказателно право чрез използване на общите правила относно участието и подготовката за конкретни престъпления, и като има предвид, че това може да доведе до допълнителни различия в практическото прилагане на рамковото решение;

⁽⁸⁾ Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета въз основа на член 10 от Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата срещу организираната престъпност (COM(2016)0448).

Сряда, 20 януари 2021 г.

- М. като има предвид, че бежанската криза показва необходимостта от спешна реформа на общата европейска система за убежище и от по-ефективно споделяне на отговорностите между държавите членки; като има предвид, че задължителните механизми за спешно преместване на търсещи убежище лица от Италия и Гърция се оказаха неефективни, като доведоха по-специално до сериозни последици от физически и психологически характер за ненавършилите пълнолетие, и по-специално за непридружените ненавършили пълнолетие лица; като има предвид, че Комисията започна производства за установяване на нарушение срещу Чешката република, Полша и Унгария за това, че отказаха да се съобразят с решенията за преместване;
- Н. като има предвид, че съгласно Кодекса на шенгенските граници временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници се разрешава единствено при изключителни обстоятелства и като крайна мярка; като има предвид, че много държави членки са нарушили правилата, като са удължили времетраенето на граничния контрол без надлежна обосновка; като има предвид, че Комисията не счете за уместно да започне производства за установяване на нарушение срещу тези държави членки;
- О. като има предвид, че свободата, плурализмът и независимостта на медиите са основни елементи на правото на свобода на изразяване на мнение; като има предвид, че медиите играят ключова роля в едно демократично общество, както е посочено в Хартата и в ДЕС;
- П. като има предвид, че целта на Директива 2014/59/ЕС за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници е да се ограничат нанесените вреди върху публичните бюджети от въздействието на икономическите кризи, като чрез споделяне на загубите се ограничат последиците от неизпълнението на задълженията на банките за акционерите, притежателите на облигации и титулярите на сметки с повече от 100 000 EUR; като има предвид, че има риск притежателите на сметки, а следователно и вложителите, да трябва да плащат за лошото управление, довело до неизпълнението на задълженията на банките, съгласно разпоредбите на Директивата за възстановяване и реструктуриране на банките (ДВПБ), и по-специално предвиденото в нея споделяне на загубите;
- Р. като има предвид, че през 2019 г. Комисията продължи да наблюдава прилагането от страна на държавите членки на Директивата за капиталовите изисквания IV, Директивата относно схемите за гарантиране на депозитите, ДВПБ и Директивата относно йерархията на кредиторите на банките; като има предвид, че през 2019 г. срещу 12 държави членки бяха образувани производства за установяване на нарушение поради неприемане на необходимите мерки за пълното транспониране на Директивата относно йерархията на кредиторите на банките;
1. приветства годишните доклади на Комисията относно прилагането на правото на ЕС за 2017, 2018 и 2019 г., включително докладите по държави; признава, че тези годишни доклади, правото на петиции и Европейската гражданска инициатива са ценни инструменти, даващи възможност на законодателите на ЕС да установяват евентуални проблеми; приветства ангажимента на Комисията да отдава голямо значение на приноса на гражданите, предприятията и други заинтересовани страни в откриването на нарушения на правото на ЕС; настоятелно призовава Комисията да засили обществения дебат по годишните ѝ доклади;
 2. отбелязва значителния брой петиции, отразяващи тревога на граждани във връзка с предполагаеми нарушения на върховенството на закона в държавите членки, и приветства участието на гражданите в упражняването на техните права; счита, че този мониторинг е от решаващо значение, за да се установят и предотвратят рисковете за върховенството на закона и правата и свободите на гражданите на ЕС, преди да е необходим формален отговор; приветства в тази връзка първия годишен доклад на Комисията относно върховенството на закона като нов инструмент за превенция и част от новия годишен европейски механизъм за върховенство на закона; отново заявява подкрепата си за създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права, който да се управлява от междуинституционално споразумение;
 3. припомня, че всяка година Парламентът получава значителен брой петиции от загрижени граждани, изразяващи недоволство от прилагането на правото на ЕС в държавите членки; изразява особена загриженост относно практиката голяма част от вносителите на петиции да се насочват към други органи; отново изразява загриженост, че този подход може да доведе до това гражданите да считат, че гласът им не се чува от институциите на ЕС; подчертава важната роля, която играят гражданското общество и другите заинтересовани страни, по-специално лицата, подаващи сигнали за нередности, при мониторинга и докладването относно прилагането на правото на ЕС;
 4. изразява загриженост, че през 2019 г. Комисията е стартирала 797 нови производства за установяване на нарушение, което е повече, отколкото през 2018 г. (644) и 2017 г. (716); също така изразява загриженост, че през 2019 г. Комисията е изпратила 316 мотивирани становища в сравнение със 157 през 2018 г. и 275 през 2017 г.; отбелязва обаче, че през 2019 г. 1 564 производства за неизпълнение на разпоредбите все още не са били приключени, което е леко намаление в сравнение с 1 571 неприключени производства в края на 2018 г. и леко увеличение в сравнение с все още неприключените през 2017 г. (1 559); приветства факта, че през 2019 г. броят на неприключените производства за неизпълнение на разпоредбите със задължения за транспониране е намалял до 599 — 21 % по-малко от броя на неприключените производства в края на 2018 г. (758);

Сряда, 20 януари 2021 г.

5. подчертава ключовата роля на Съда на ЕС като единствената институция, отговаряща за произнасяне по действителността на правото на ЕС, с което се гарантира правилното му тълкуване и прилагане от институциите и държавите — членки на ЕС; припомня, че преюдициалното производство е основен механизъм на правото на ЕС, който помага да се поясни как следва да се тълкува и прилага правото на ЕС; насърчава националните юрисдикции да сезират Съда на ЕС в случай на съмнение, като по този начин предотвратяват производство по установяване на неизпълнение на задължения;

6. отбелязва, че през 2019 г. са образувани производства за установяване на нарушение в следните основни области на политиката, подредени в низходящ ред според броя на делата: околна среда, вътрешен пазар, промишленост, бизнес и МСП, мобилност и транспорт; отбелязва със съжаление, че законодателството в областта на околната среда е създадо най-голям брой проблеми при транспонирането и правоприлагането през 2019 г., като за сравнение през 2018 г. околната среда е заемала трето място по отношение на броя на новите производства за установяване на нарушение;

7. отбелязва, че според тези доклади четирите области, в които са образувани най-голям брой производства за установяване на неизпълнение на задължения във връзка с транспонирането срещу държавите членки през тези години, са били околната среда, мобилността, транспорта и вътрешният пазар;

8. подчертава, че липсата на правоприлагане не само подкопава ефективността на вътрешния пазар, но и оказва пряко въздействие върху индивидуалните права и поради това засяга надеждността и престижа на Съюза; счита, че големият брой производства за установяване на нарушение показва, че гарантирането на навременно, правилно и ефективно прилагане на правото на ЕС в държавите членки продължава да бъде сериозно предизвикателство и приоритет; призовава Комисията да предостави повече информация относно прилаганите критерии по линия на новия методологичен подход, прилаган от 2017 г., който е насочен към определяне на най-сериозните случаи на нарушения и жалби в правото на ЕС; изразява съжаление, че поради нарастващия брой производства от 2017 г. постепенно се увеличава средното време, необходимо за разследване на потенциални нарушения на правото на ЕС; призовава Комисията да намали средното време за разглеждане на жалби и производства за установяване на нарушение; призовава Комисията, когато е целесъобразно, драстично да намали времето, необходимо за изправяне на държавите членки пред Съда съгласно член 258 и член 260 от ДФЕС;

9. отбелязва със загриженост, че средното закъснение в ЕС по отношение на транспонирането се е увеличило, като през 2019 г. транспонирането на директиви в националното законодателство е отнемало три месеца повече отколкото през 2018 г.; призовава за подходящо определяне на сроковете за законодателните процедури, за да се осигури достатъчно време за транспониране; подчертава, че правото на ЕС трябва да бъде формулирано по ясен и разбираем начин, като се зачитат принципите на правна яснота, прозрачност и правна сигурност; призовава за подходящи предварителни и последващи оценки на въздействието на правото на ЕС; припомня, че законодателството, което дава най-сериозно основание за производства по установяване на неизпълнение на задължения, е резултат от директиви; припомня, че регламентите са актове с пряко приложение и задължителни за всички държави членки; във връзка с това приканва Комисията в рамките на възможното да си служи с регламенти, когато възнамерява да прави законодателни предложения;

10. отбелязва контролната роля на Парламента, когато чрез петиции и въпроси привлича вниманието на Комисията към недостатъци в прилагането на правото на ЕС в държавите членки; насърчава Комисията да осъществява още по-внимателен надзор над начина, по който се прилага правото на ЕС в държавите членки, в съответствие с обзорния доклад на Европейската сметна палата; подчертава, че тесният и структуриран диалог на ранен етап между Комисията и държавите членки е ключов елемент за ефективното и правилно прилагане на правото на ЕС, а също така и за справяне с проблемите, свързани със свръхрегулирането по време на транспонирането и прилагането на правото на ЕС; припомня необходимостта от създаване на обща база данни и уебсайт за всички части на законодателната процедура с цел повишаване на прозрачността при законодателните разисквания; призовава Комисията да насърчава спазването на изискванията по по-съгласуван начин сред различните области на политиката, и когато това е възможно и целесъобразно, да засили превантивните инструменти, като например изготвянето на планове за прилагане, пътни карти, обяснителни документи, специални уебсайтове и обмен на добри практики, целящи да помогнат на държавите членки да разпознават проблемите на транспонирането, да се справят с тях на ранен етап от производствата за установяване на нарушение, както и да им помагат за намиране на решения и по този начин да засилят ефективността на законодателството на ЕС;

11. признава работата, извършена от Европейската комисия, и зачитането от нея на принципа на субсидиарност; подчертава ключовата роля на националните парламенти, а когато е приложимо и на регионалните парламенти, в предварителния контрол на проектите на законодателни актове на ЕС; отбелязва, че съществуващите форми на сътрудничество с националните парламенти биха могли да се подобрят; изразява съжаление относно текущата структура на процедурата за контрол на субсидиарността, която принуждава отговарящите за ЕС комисии на националните парламенти да отделят прекомерно много време за технически и правни оценки, като същевременно трябва да спазват кратки срокове; предлага тези механизми да бъдат преразгледани с цел да станат по-функционални и ефективни и да се даде възможност за разработване на по-политически подход към контрола на субсидиарността в целия ЕС; предлага по-голяма ангажираност в контрола на субсидиарността на Европейския комитет на регионите, който представлява регионалните и местните органи;

Сряда, 20 януари 2021 г.

12. изразява сериозна загриженост, че голям брой държави членки не прилагат директивите относно борбата с изпирането на пари (4ДБИП и 5ДБИП); настоятелно призовава държавите членки спешно да транспонират правилно тези директиви; приветства приемането от Комисията на съобщението, озаглавено „Към по-добро прилагане на рамката на ЕС за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма“, което заедно с поредица доклади може да предостави подкрепа на европейските и националните органи да се справят по-добре с изпирането на пари, включително с риска от финансиране на тероризма;

13. изразява загриженост във връзка с последиците от някои програми за инвестиции и гражданство, наскоро приети от някои държави — членки на ЕС; призовава Комисията да въведе законодателство, което да забранява тези практики;

14. изразява съжаление за това, че европейското законодателство за борба с трансграничната организирана престъпност, включително, наред с другото, с трафика на наркотици и трафика на хора, не е еднородно и адекватно; изисква от Комисията да продължи да следи за правилното транспониране на Рамковото решение относно борбата с организираната престъпност, като използва предоставените ѝ от Договорите правомощия за прилагане на законодателството; призовава Комисията да представи законодателно предложение за директива въз основа на член 83, параграф 1 от ДФЕС за преразглеждане на Рамково решение 2008/841/ПВР относно борбата срещу организираната престъпност, включително актуализация на определенията за въпросните престъпления, за да отдаде специално значение на трансграничния характер на престъпните организации, на няколко пъти подчертан в докладите на компетентните европейски агенции, по-специално Европол и Евроюст, включително по-високите санкции и добавянето на престъплението „престъпно сдружаване“, което в модела на мафията се характеризира с тактика на сплашване, сдружаване с изричното намерение за извършване на престъпна дейност, както и способността за оказване на влияние върху публичните органи; счита, че в този контекст е желателно да има общо европейско законодателство относно защитата на лицата, които сътрудничат с правоприлагащите органи;

15. подчертава, че е важно да има законодателство, което да дава възможност на правоприлагащите органи ефективно да се справят с незаконно придобитите активи и да не позволява на престъпниците да се възползват от облагите от своите престъпления и после да включват постъпленията си в законната икономика или ги ползват за финансиране на други престъпни дейности; отбелязва, че въпреки предстоящото влизане в сила на Регламент (ЕС) 2018/1805 в съответното европейско законодателство има пропуски; следователно приветства ангажимента на Комисията да преразгледа цялата правна рамка за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в ЕС и да анализира евентуалната нужда от допълнителни общи правила, по-специално по отношение на аспектите на изземването или конфискацията на облаги от престъпна дейност, включително при липса на окончателна присъда, и по отношение на управлението на такива активи;

16. приветства усилията на Комисията да продължи да наблюдава пълното транспониране на директивите относно процесуалните права в европейското пространство на свобода, сигурност и правосъдие; подчертава обаче безпокойството си от постоянните трудности, срещани при транспонирането на Директива 2012/29/ЕС, с която се установяват минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления⁽⁹⁾; подчертава своята загриженост във връзка с производствата за установяване на нарушение, образувани срещу различни държави членки поради това, че не са транспонирани Директива (ЕС) 2016/800 относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство⁽¹⁰⁾;

17. подчертава необходимостта от подобряване на законодателството на ЕС в областта на данъчното облагане с цел подобряване на прозрачността, отчетността и ефективността на данъчните системи, както и ограничаване на неполярната конкуренция между държавите членки и разпространението на т.нар. „данъчни убежища“; счита, че справедливото данъчно облагане и решителните мерки за борба с данъчните измами, отклоненията от данъчно облагане, агресивното данъчно планиране и изпирането на пари трябва да играят централна роля в политиката на ЕС; призовава Комисията и държавите членки да разработят конкурентоспособна, справедлива и строга система за данъчно облагане, която е подходяща за цифровата ера и новите бизнес модели;

18. изразява съжаление, че Комисията не е решила да открие производства за установяване на нарушение срещу онези държави членки, които са нарушили шенгенските правила;

19. изразява съжаление, че държавите членки не са изпълнили ангажиментите си за солидарност и споделяне на отговорност при преместването на лицата, търсещи убежище;

⁽⁹⁾ ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1.

Сряда, 20 януари 2021 г.

20. настоятелно призовава държавите членки да транспонират законодателството на ЕС за борба с тежките престъпления и тероризма; посочва по-специално недостатъците при транспонирането в няколко държави членки, определени от Комисията във връзка с Директивата (ЕС) 2017/541 за борбата с тероризма⁽¹¹⁾; отбелязва, че повечето държави членки, срещу които Комисията води производства за установяване на нарушение през 2019 г. заради нетранспониране на Директивата (ЕС) 2016/681 за резервационните данни на пътниците⁽¹²⁾, междувременно са уведомили Комисията за мерките, приети за транспониране на този акт;

21. призовава институциите на ЕС да гарантират пълното прилагане на Хартата във всички свои решения, действия и политики като средство за грижливо запазване на плурализма, медийната независимост и свободата на медиите; изразява загриженост относно състоянието на медиите в ЕС; изразява съжаление във връзка с всички практики, целящи сплашване или заплашване на журналисти; отново заявява в това отношение своя призив към Комисията да изготви всеобхватно предложение за законодателен акт с цел да се установят минимални стандарти в ЕС срещу практиките на стратегически съдебни производства, насочени срещу участието на обществеността; счита, че Комисията следва да предприеме действия, за да се предвидят възпиращи мерки за предотвратяване на злоупотреби с правния инструмент, целящи да сплашат или навредят на журналистите;

22. осъжда увеличаващия се брой кампании за дезинформация, насочени към това да подвеждат обществеността относно дейностите на ЕС, както и към мерките, предприемани за гарантиране на правилното прилагане на правото на ЕС в държавите членки; призовава Комисията да се бори с това явление, тъй като то има за цел да накърни демократичния процес и доверието на гражданите в демократичните институции на ЕС; призовава Комисията да изпълни ясен, всеобхватен и широк набор от действия за борба с разпространението и въздействието на онлайн дезинформацията в Европа и да гарантира защитата на европейските ценности и демократични системи;

23. изразява загриженост във връзка със сериозните пропуски, констатирани при прилагането на законодателството на ЕС в областта на околната среда и енергетиката, по-специално по отношение на управлението и обезвреждането на отпадъци, енергийната ефективност, загубата на биологично разнообразие, свръхексплоатацията на природни ресурси и защитени зони, недостатъчното пречистване на градските отпадъчни води и замърсяването на въздуха, които имат сериозни последици и за здравето на хората; отбелязва със загриженост наличието на 19 текущи производства за установяване на нарушение за неправилно транспониране на разпоредбите на Директивата относно екологичната отговорност, която е от съществено значение за гарантиране на правилното прилагане на принципа „замърсителят плаща“ и на отговорността за увреждане на околната среда като цяло;

24. отбелязва по-специално, че по-голямата част от държавите членки постоянно и системно нарушават европейските стандарти за пределно допустимите стойности на концентрация за замърсители на въздуха; подчертава, че деградацията на екосистемите и загубата на биологично разнообразие са сериозни проблеми в целия ЕС; призовава Комисията да предложи ново законодателство за възстановяване на екосистемите, което би надградило и надхвърлило съществуващите задължения, които вече се изискват съгласно Директивата за местообитанията и друго законодателство на ЕС; призовава Комисията категорично да гарантира бързото, пълно и правилно транспониране на всички директиви на ЕС по отношение на околната среда във всички свои държави членки, като се вземат предвид приоритетите, посочени в съобщението, озаглавено „Право на ЕС: по-добри резултати чрез по-добро прилагане“;

25. подчертава, че липсата на съгласуван и всеобхватен набор от кодифицирани правила за добра администрация, приложими в целия Съюз, затруднява гражданите и предприятията да могат лесно и напълно да разбират своите права съгласно законодателството на Съюза; във връзка с това подчертава, че кодифицирането на разпоредбите за добра администрация под формата на регламент, установяващ различните аспекти на административните процедури — включително уведомленията, задължителните срокове, правото на изслушване и правото на всеки да получи достъп до досието си — са равнозначни на укрепването на правата на гражданите и на прозрачността; счита, че с този регламент биха се увеличили ефективността, ефикасността и капацитетът на публичните администрации и услугите, и че в тази връзка би се удовлетвори необходимостта от инвестиции и реформи в Европейския съюз;

26. повтаря призива си за приемането на регламент относно открита, ефикасна и независима администрация на ЕС въз основа на член 298 от ДФЕС, и отбелязва, че Комисията не е представила предложение като последващо действие във връзка с това искане; във връзка с това още веднъж призовава Комисията да представи законодателно предложение за административно-процесуално право на ЕС, като вземе предвид мерките, предприети досега в тази област от Парламента;

27. отбелязва факта, че е налице особена липса на транспониране, прилагане и надзор на правото на ЕС в областта на свободата, сигурността и правосъдието въпреки настояването на Комисията и Съвета относно голямата неотложност на тези предложения по време на законодателния процес; призовава Комисията и националните органи активно и всеобхватно да наблюдават и налагат прилагането на правото на ЕС в тази област;

⁽¹¹⁾ ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6.

⁽¹²⁾ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 132.

Сряда, 20 януари 2021 г.

28. признава, че за да се гарантира правилното прилагане на правото на ЕС и правилното функциониране на вътрешния пазар, гражданите и предприемачите трябва да бъдат информирани за въпроси, произтичащи от ежедневно прилагане на правото на ЕС; призовава за по-тясно сътрудничество в тази област, включително чрез службата SOLVIT;

29. изразява съжаление относно продължаващата липса на единност между държавите членки в ефективното прилагане на законодателството, насочено към изграждане на социален и приобщаващ Съюз и борба с всички форми на дискриминация срещу уязвимите групи; изразява загриженост във връзка със сериозните недостатъци и забавяния в прилагането на правото на ЕС, което попада в обхвата на Европейския стълб на социалните права, по-специално във връзка с прилагането на законодателството относно здравето и безопасността на работниците на работното място — Директивата за работното време ⁽¹³⁾ и законодателството относно равното третиране и заплащане за жените и мъжете; подчертава широкото тълкуване на понятието за равно заплащане за еднакъв труд, предоставено от Съда на ЕС в неговите решения, и призовава Комисията да направи повече, за да се справи с дискриминацията и разликата в заплащането между половете на европейско равнище;

30. призовава Комисията да гарантира, че държавите членки не използват пандемията от COVID-19 като претекст за неправилното прилагане на правото на ЕС и че всяко забавяне в транспонирането на директиви в националния правен ред е надлежно обосновано;

31. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на Комитета на регионите, Европейския икономически и социален комитет и на националните парламенти.

⁽¹³⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 18.11.2003 г., стр. 9).

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0012

Изпълнение на общата външна политика и политика на сигурност — годишен доклад за 2020 г.

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно изпълнението на общата външна политика и политика на сигурност — годишен доклад за 2020 г. (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност,
- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ),
- като взе предвид декларацията на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията (върховния представител/заместник-председател) относно политическата отчетност ⁽¹⁾,
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН, озаглавена „Преобразуване на нашия свят: програма до 2030 г. за устойчиво развитие“, от 25 септември 2015 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 22 януари 2018 г. относно интегрирания подход към външните конфликти и кризи,
- като взе предвид третия доклад на групата на ООН от водещи международни и регионални експерти за Йемен, озаглавен „Йемен: пандемия от безнаказаност в една измъчена земя“, който обхваща периода от юли 2019 г. до юни 2020 г.,
- като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз от 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 8 април 2020 г. относно действията на ЕС за глобално реагиране на COVID-19 (JOIN(2020)0011),
- като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2020 г. относно равенството между половете в рамките на външната политика и политиката на сигурност на ЕС ⁽²⁾,
- като взе предвид препоръката от 13 март 2019 г. на Европейския парламент до Съвета, Комисията и заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно правомощията и мандата на специалните представители на ЕС ⁽³⁾,
- като взе предвид Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,
- като взе предвид Европейската програма за сигурност за периода 2015 — 2020 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 10 юни 2020 г., озаглавено „Борба с дезинформацията за COVID-19: боравене с точни факти“ (JOIN(2020)0008),
- като взе предвид своята резолюция от 17 април 2020 г. относно координирани действия на ЕС за борба с пандемията от COVID-19 и последиците от нея ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 210, 3.8.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0286.

⁽³⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0172.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0054.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид заключенията на Съвета от 17 юни 2020 г. относно сигурността и отбраната,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 9 септември 2020 г., озаглавено „Стратегически прогнозен доклад за 2020 г. — Очертаване на курса към по-издръжлива Европа“,
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 18 юни 2019 г., 15 юли 2019 г., 14 октомври 2019 г. и 12 декември 2019 г., изявлението на министрите на външните работи на ЕС от 15 май 2020 г. и заключенията на Европейския съвет от 20 юни 2019 г., 17 октомври 2019 г. и 1 октомври 2020 г. относно незаконните дейности на Турция в Източното Средиземноморие и заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г. относно Североизточна Сирия,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 29 април 2020 г., озаглавено „Подкрепа за Западните Балкани за борба с COVID-19 и за възстановяване след пандемията. Принос на Европейската комисия за срещата на лидерите от ЕС и от Западните Балкани на 6 май 2020 г.“ (СОМ(2020)0315),
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (А9-0266/2020),
- А. като има предвид, че Парламентът има задължението и отговорността да упражнява демократичен контрол върху общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) и следва да получава необходимата информация по прозрачен и навременен начин, както и ефективните средства за пълноценно изпълнение на тази роля, включително по отношение на всички промишлени програми в областта на отбраната;
- Б. като има предвид, че ОВППС на ЕС се стреми да гарантира сигурност и стабилност, като същевременно насърчава европейските ценности — свобода, демокрация, равенство, принципи на правовата държава и зачитане на правата на човека;
- В. като има предвид, че светът е изправен пред ситуация на агресивна геополитическа конкуренция, която изисква бързи и подходящи външнополитически механизми и възможности;
- Г. като има предвид, че нуждата от по-силна, по-амбициозна, надеждна и обединена обща външна политика е придобила ключово значение, тъй като ЕС е изправен пред множество геополитически предизвикателства в по-широкия регион, които засягат пряко или непряко всички негови държави членки и граждани;
- Д. като има предвид, че поради липсата на единство между неговите държави членки ЕС не разгръща потенциала си в областта на външната политика и политиката на сигурност;
- Е. като има предвид, че нито една държава — членка на ЕС, не е в състояние самостоятелно да се справи с което и да е от световните предизвикателства, пред които Европа е изправена днес; като има предвид, че една амбициозна и ефективна ОВППС трябва да бъде подплатена с подходящи финансови ресурси и с подобрени механизми за вземане на решения;
- Ж. като има предвид, че в контекста на пандемията от COVID-19 състоянието на демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи се влоши в много части на света, а кампаниите за дезинформация и кибератаките от държави, които не са членки на ЕС, се увеличиха; като има предвид, че по-изявени станаха изолационистки, едностранни и антиглобалистски тенденции и системно съперничество вместо многостранното сътрудничество съгласно основания на правила международен ред;
- З. като има предвид, че предизвикателства като възраждането на популизма и авторитаризма, все по-голямото нежелание за зачитане на международното право, правата на човека и принципите на правовата държава, нападенията срещу либералната демокрация и многостранното сътрудничество, съчетани с конкуренцията между големите сили, която се превърна в съперничества, особено между САЩ и Китай, представляват реално предизвикателство за международната сигурност и за ценностите, интересите и влиянието на ЕС, като съществува риск ЕС да остане извън сферите на вземане на решения и да бъде изключително неблагоприятно засегнат от тази конкуренция;
- И. като има предвид, че европейската политика за съседство (ЕПС) е основен инструмент по отношение на държавите от източното и южното съседство на ЕС;
- Й. като има предвид, че нестабилността и непредсказуемостта по границите на Съюза и в непосредственото му съседство представляват пряка заплаха за сигурността на Съюза и неговите държави членки; като има предвид, че пандемията от COVID-19 може да доведе до влошаване на обстановката в областта на международната сигурност; като има предвид, че тежките икономически и социални последици от тази пандемия ще окажат сериозно въздействие върху настоящите равнища на бедност и на неравенство в световен план и че поради това може да доведат до дълбоки социални вълнения и силни протести, като се превърнат в нов елемент на нестабилност в много държави, намиращи се в състояние на несигурност; като има предвид, че много от възникващите през последните години заплахи, включително

Сряда, 20 януари 2021 г.

киберзаплахите, изменението на климата и пандемията, вече се превърнаха в реалности, които оказват все по-силни въздействия върху различните аспекти от живота на човека, както и върху възможностите за развитие, световния геополитически ред и стабилността;

- К. като има предвид, че използването на глобалната морска информация е от съществено значение, за да се гарантира стратегическо наблюдение, да се даде възможност за анализ на рисковете и за ранно предупреждение в полза на Съюза и държавите членки и да се засили информационната подкрепа за гражданските и военните операции за морска сигурност;
- Л. като има предвид, че противодействието на тероризма е важен приоритет в Европейската програма за сигурност за периода 2015 — 2020 г.;
- М. като има предвид, че пандемията от COVID-19 подчерта уязвимостта на ЕС по отношение на авторитарните режими, нестабилността на традиционните външни съюзи на ЕС и необходимостта от това Съюзът да гарантира външна политика, която да съответства на неговите основни ценности; като има предвид, че това изисква ЕС да преосмисли външните си отношения и да ги базира на принципите на солидарност и многостранно сътрудничество; като има предвид, че пандемията от COVID-19 и нейните широкообхватни последици засягат особено силно най-уязвимите, главно в региони с по-слабо развито здравеопазване и социални системи;
- Н. като има предвид новите многоизмерни предизвикателства, възникнали през последните години, като разпространението на оръжия за масово унищожение, поставянето под съмнение на договорите за неразпространение на оръжие, задълбочаването на регионални конфликти, довели до разселване на население, конкуренцията за природни ресурси, енергийната зависимост, изменението на климата, установяването на провалени държави, тероризма, транснационалната организирана престъпност, кибератаките или кампаниите за дезинформация;
- О. като има предвид, че с оглед на провала на важни споразумения в областта на контрола над въоръженията и разоръжаването и на бързите развития на новите оръжейни технологии основен фокус на ОВППС следва да станат разоръжаването, контролът над въоръженията и неразпространението на оръжия, за да се опазят както гражданите на ЕС, така и международната стабилност и сигурност; като има предвид, че Общата позиция 2008/944/ОВППС трябва да бъде актуализирана така, че критериите да се прилагат и изпълняват стриктно;

Позициониране на ЕС като „предпочитан партньор“ в един променящ се геополитически ред

1. подчертава, че пандемията от COVID-19 е предупредителен сигнал за необходимостта от по-силна, по-автономна, по-обединена и решителна външна политика и политика на сигурност с цел укрепване на лидерството на Съюза на международната сцена, за да се защити и развие основаният на правила международен ред, който гарантира многостранното сътрудничество, демокрацията и правата на човека, както и за да се насърчат по-решително неговите ценности и интереси в целия свят; подчертава, че за да постигне това, ЕС първо трябва да подпомогне успешно своите партньори от близките съседни държави;
2. насърчава и защитава ролята на ЕС като надежден партньор в световен мащаб, търсен „предпочитан партньор“ за трети страни, принципен, но не догматичен, честен посредник, фактор за пример при разрешаване на конфликти и медиация, който насърчава дипломатията и диалога като предпочитания начин за осъществяване на конструктивна роля в глобални конфликти, като водещ застъпник на устойчиво развитие и основен поддръжник на многостранната рамка, но също и като глобален участник, готов да действа самостоятелно и решително, когато е необходимо, за да защити собствените ценности и интересите на ЕС, поема отговорност, като гарантира собствената си сигурност и насърчава международния мир и стабилност въз основа на принципите и ценностите на Хартата на ООН и тези, които са заложили в международното право, и при зачитане на международния основан на правила ред; счита, че за засилване на влиянието на ЕС в глобален план и насърчаване на неговия положителен модел на сила и на неговата отговорна роля в глобалното управление, както и за да му се даде възможност да поеме своята стратегическа отговорност в близките съседни държави, са необходими креативност, по-проактивна нагласа и по-голямо единство и солидарност сред държавите членки, както и ангажимент и ресурси от държавите членки;
3. подчертава, че разрастващата се нестабилност в света, средата на все по-силно конфронтиране, подкопаването на многостранното сътрудничество и нарастването на авторитаризма, както и многостранните глобални предизвикателства, особено увеличаващият се климат на конфликт, който води до продължаването, а понякога и възобновяването на въоръжени конфликти, включително по източната и южната граница на европейския континент, тероризмът, изменението на климата и растящите заплахи за природните ресурси, неконтролираните мигрантски потоци, рисковете, свързани със здравето, хибридните заплахи, като например кампании за дезинформация, активни мерки и кибератаки, наред с другото, следва да стимулират ЕС да развива своята стратегическа автономност, като същевременно засилва сътрудничеството със своите съюзници; подчертава значението за Съюза в това отношение от създаването на по-голямо стратегическо сътрудничество с трети държави на базата на доверие и взаимна изгода и за създаването на съюзи с единомислещите демокрации, включително от южното полукукло, както и на *ad hoc* коалиции с други единомислещи партньори, когато това е необходимо;

Сряда, 20 януари 2021 г.

4. в това отношение подчертава необходимостта Съюзът да си сътрудничи отблизо с ключови партньори на глобално равнище и да изпълнява активна роля в защитата на ключови институции за международното право и многостранната система; набляга на значението на това да се укрепи партньорството на ЕС с ООН и с НАТО, както и да се задълбочи сътрудничеството с организации като Съвета на Европа, ОССЕ, Асоциацията на народите от Югоизточна Азия (АСЕАН), Африканския съюз, Организацията на американските държави (ОАД), Арабската лига, Общността на латиноамериканските и карибските държави (CELAC) и Меркосур; призовава за засилено сътрудничество и координация между ЕС и НАТО, като се обединят знанията и ресурсите и се избягва дублирането, за да се изгради общ допълващ подход към текущите и бъдещите регионални и глобални предизвикателства за сигурността, както и към конфликтните ситуации, здравните кризи, асиметричните и хибридните заплахи, киберзаплахите и дезинформацията; подчертава значението на Международния наказателен съд (МНС) за разследването на престъпления срещу човечеството и за защитата на техните жертви и приветства изразената от Съюза силна подкрепа за Съда, който наскоро стана обект на натиск и атаки;

5. изразява загриженост относно безпрецедентния мащаб на спонсирани от държавата и от други спонсори кампании за дезинформация и пропаганда, които имат разрушителни последици за обществата, включително в съседните на Европа държави, по-специално в Западните Балкани; осъжда манипулирането и използването на информацията като оръжие, включително от страна на злонамерени държавни, поддържавни и недържащи субекти, и платформите и организациите, използвани от авторитарни трети държави за пряко и косвено финансиране и повлияване на политическите партии и фактори в Европа; приветства така необходимата реакция от страна на институциите на ЕС спрямо това ново предизвикателство, като например създаването на нова специална комисия в Парламента с акцент върху външната намеса, включително дезинформацията, във всички демократични процеси в ЕС, и приемането на решението на Съвета за ограничителни мерки срещу кибератаките, застрашаващи Съюза или неговите държави членки⁽⁵⁾; подчертава необходимостта от реакция, която не ограничава основните права и свободи; отбелязва значението на ефективната стратегическа комуникация в ЕС и приветства укрепването на Stratcom в рамките на Европейска служба за външна дейност (ЕСВД), както и нейните усилия да открива и потушава кампаниите за дезинформация; подчертава необходимостта ЕС допълнително да засили своя капацитет да се бори проактивно с фалшивите новини и с дезинформацията като заплаха за демокрацията, както и да подобри своята култура на сигурност с цел да защитава по-добре своите информационни и комуникационни мрежи; призовава ЕС да заеме водеща позиция на застъпничество в полза на рамка за сътрудничество в областта на колективната самоотбрана срещу хибридните заплахи и зловредното влияние на авторитарните режими, по-специално върху демократичното управление и частните предприятия в световен мащаб; подчертава поради това необходимостта ЕС да заздрави своите съюзи с други глобални демократични участници, за да се противопоставя на такива заплахи в световен план, включително чрез реформирани, по-устойчиви многостранни институции;

6. настоятелно заявява, че външната политика и политиката на сигурност на ЕС трябва да се ръководят от преследването на целите, посочени в член 21 от ДЕС, като демокрация, човешко достойнство, права на човека и основни свободи, включително свободата на религията или убежденията, защитата на всички малцинства и религиозни общности, включително християни, евреи, мюсюлмани, невярващи и други, и насърчаването на равенството между половете; приветства във връзка с това неотдашното решение на Комисията да поднови мандата на специалния пратеник за утвърждаване на свободата на религията и убежденията извън ЕС, но настоява да има назначение възможно най-скоро; призовава делегациите на ЕС да следят отблизо положението с правата на човека в световен мащаб, да установяват тенденциите и да подпомагат гражданите и организациите на гражданското общество в усилията им за обръщане на отрицателните тенденции във връзка с правата на човека в световен мащаб; подчертава, че външната политика и политиката на сигурност на ЕС става по-ефективна чрез използване на обвързаност с условия при нейните икономически и политически стимули; във връзка с това припомня, че Комисията следва да наблюдава и докладва редовно на Парламента относно положението с правата на човека в третите държави, които се ползват от отмяната на визовия режим, и следва да спре тази отмяна в случай на нарушения в съответната държава; призовава Комисията и Съвета да засилят програмите на Съюза за подкрепа на демокрацията в световен мащаб чрез насърчаване на продемократичните процеси отдолу нагоре и подкрепа на работата на европейските политически фондации за засилване на демократичните процеси; отправя отново своя призив, отправен в препоръката му от 13 март 2019 г., за реформа и преглед на специалните представители и специалните пратеници на ЕС;

7. подчертава, че ЕС следва да работи за отстраняване на първопричините за миграцията, като например бедността, продоволствената и хранителната несигурност, безработицата, нестабилността и липсата на сигурност в трети държави, от които произтича незаконна масова миграция; подчертава, че следва да се постави ударение и върху подпомагане на развитието на стабилни институции, за да се насърчи устойчиво обществено развитие в тези държави;

⁽⁵⁾ Решение (ОВППС) 2019/797 на Съвета от 17 май 2019 г. относно ограничителни мерки срещу кибератаки, застрашаващи Съюза или неговите държави членки (ОВ L 129 I, 17.5.2019 г., стр. 13).

Сряда, 20 януари 2021 г.

Ново равнище на амбицията за ОВППС: стратегически регионални подходи, основани на по-силна политическа воля

8. припомня, че нито една държава — членка на ЕС, не разполага с достатъчно способности и ресурси, за да се справи ефективно с настоящите международни предизвикателства; счита, че в този контекст ЕС се нуждае преди всичко от по-силна и истинска политическа воля от страна на държавите — членки на ЕС, за съвместно договаряне и прокарване на целите на външната политика на ЕС, като например предотвратяване на конфликти и споразумения за мир, и за противодействие на опитите на трети държави да отслабят и разделят ЕС, включително чрез подкопаване на европейските ценности; подчертава, че само един силен и обединен Европейски съюз с установена външна политика, политика за сигурност и отбрана и с подкрепата на държавите — членки на ЕС, по отношение на върховния представител/заместник-председател в прилагането на договорените цели ще може да играе силна роля в новата геополитическа среда; призовава институциите на ЕС и държавите членки да координират всички действия в отговор на кризата, предизвикана от COVID-19, помежду си и с международни партньори, за да се насърчи последователен и приобщаващ глобален отговор на пандемията, и приветства във връзка с това подхода „Екип Европа“;

9. повтаря призива си за преразглеждане на глобалната стратегия на ЕС, за да се извлекат поуки от новата геополитическа динамика, настоящите заплахи, включително пандемията от COVID-19 и очакваните бъдещи предизвикателства, както и да се направи преоценка на целите и средствата на ОВППС; подчертава, че докато задълбочава сътрудничеството си с международни партньори и съюзници, ЕС трябва да ускори вземането на решения в областта на външните работи и способността си да работи с единомислещи партньори, като същевременно заздравя многостранното сътрудничество и укрепи своите стратегически способности да действа и автономно, ако е необходимо; подчертава, че ЕС има отговорността да изгради своята стратегическа автономност, свързана с въпроси от областта на общата дипломация, сигурността и отбраната, както и от областта на икономиката, здравеопазването и търговията, за да се разрешат многото общи предизвикателства пред защитата на неговите интереси, норми и ценности в света след пандемията; ето защо подчертава необходимостта европейските държави да запазят способността си да вземат решения и да действат сами; настоятелно призовава държавите членки бързо да въведат и приложат новия регламент за създаване на механизми за скрининг на чуждестранните инвестиции в сектори от решаващо значение; настоятелно призовава държавите — членки на ЕС, да създадат нов форум за многостранно сътрудничество, като се разчита на наследството на Координационния комитет за многостранен стратегически контрол върху износа, за да осъществяват мониторинг и контрол на износа на технологии, търговските потоци и чувствителните инвестиции към предизвикващи безпокойство държави;

10. застъпва становището, че все още съществува голям неизползван потенциал за комбиниране и интегриране на всички елементи на „твърдата“ и „меката“ сила на външната дейност на ЕС за постигане на целите на ОВППС; във връзка с това припомня, че дипломатията на Европейския парламент представлява важен стълб на външната политика на ЕС, който разполага със свои собствени различаващи се и допълващи се инструменти и канали; счита, че поради това Европейският парламент следва да бъде признат за неразделна част от подхода на „Екипа Европа“, насърчаван от Комисията и от ЕСВД; подчертава в това отношение значението на ролята на Парламента при посредничеството и подкрепата за демокрацията, както и ценния принос на парламентарните асамблеи към европейската външна дейност, също и във връзка със сигурността и отбраната, както и необходимостта от насърчаване на тяхната дейност и от гарантиране на безпрепятственото протичане на тяхната работа; призовава върховния представител/заместник-председател, Комисията и председателите на Съвета постоянно да информират Парламента и да го включват във външните действия на ЕС;

11. счита, че амбицията за силна, автономна и напълно развита външна политика и политика на сигурност на ЕС включва и наличието на дипломатически корпус със същите характеристики, формиран от самото начало със специална европейска насоченост; в този смисъл подкрепя напредъка към създаването на Европейско дипломатическо училище, на което да бъде възложено израждането на автономна система за подбор и обучение на бъдещите дипломати на Съюза в рамките на една истинска европейска дипломатическа кариера;

12. подчертава, че разпоредбите на Договора за ЕС относно консултирането и предоставянето на информация на Парламента в областта на ОВППС следва да се преобразуват в ясни правила относно споделяне на относимите документи, включително проектите на стратегии, по прозрачен и навременен начин; счита, че има необходимост от съществено подобряване на начина, по който понастоящем Комисията и ЕСВД предават на Парламента информация с чувствителен и поверителен характер; призовава също да се направи проверка по какъв начин могат да се подобрят качеството, обхватът и форматът на заседанията на комисиите и обмена с ЕСВД и Комисията; счита, че „декларацията относно политическата отчетност“ от 2010 г. вече не е подходяща основа за отношенията между Парламента и върховния представител/заместник-председател и следва да бъде заменена от междуинституционално споразумение с цел увеличаване на правата на Парламента да упражнява демократичен контрол в съответствие с Договорите; освен това припомня, че поиска извършване на преглед на решението на Съвета за създаване на ЕСВД;

13. изразява съжаление относно липсата на напредък в подобряването на процеса на вземане на решения по въпроси, свързани с ОВППС, което оказва въздействие върху ефикасността, бързината и надеждността на действията и вземането на решения на ЕС на международната сцена; призовава държавите членки незабавно да стартират дебат относно възможността да преминат от гласуване с единодушие към гласуване с квалифицирано мнозинство поне в определени области на ОВППС, като например решенията относно въпросите, свързани с правата на човека, и санкциите, като конкретно средство за засилване на влиянието на ЕС на глобалната сцена;

Сряда, 20 януари 2021 г.

14. приветства приемането на нов глобален режим на ЕС за санкции в областта на правата на човека (Акт на ЕС, подобен на „Магнитски“), който позволява на ЕС да налага целеви санкции на лицата, отговорни за тежки нарушения и погазване на правата на човека в световен мащаб; препоръчва в бъдеще обхватът на режима на санкции да бъде разширен, така че да включва и корупционните действия;
15. призовава за преразглеждане на списъците на забранено оборудване за износ в трети държави, за да се избегнат ситуации, при които държавите членки предоставят инструменти с финансовата подкрепа на ЕС, които в крайна сметка се използват за потисничество на гражданите;
16. подкрепя дебата в целия ЕС относно новите формати на сътрудничество, като например Европейски съвет за сигурност, тъй като е крайно време ефективните формати да бъдат въведени официално, а институциите да подобрят последователността и влиянието на външната политика и политиката на сигурност на ЕС; счита, че тази идея следва да бъде обсъдена в рамката на Конференцията относно бъдещето на Европа, и също така отново призовава за създаване на Съвет на министрите на отбраната;
17. подчертава факта, че ЕС поема ангажимент да укрепи ролята на ООН на международната сцена, и във връзка с това изтъква необходимостта от реформиране на системата на ООН, така че да се засили съгласуваността на действията на всички нейни агенции, организации и програми с цел гарантиране на съответното изпълнение на целите за устойчиво развитие на Програмата до 2030 г.; отново призовава държавите членки да подкрепят реформите в състава и функционирането на Съвета за сигурност, за да стане по-ефективен и работещ, което е от ключово значение за гарантиране на световния мир, и да има програма, която да надхвърля военната сигурност и да включва потока на разселени лица и бежанци, продължителната сигурност, изменението на климата и борбата с пандемията;
18. подчертава ключовото значение на партньорството на Европейския съюз в протичащите демократични и изборни процеси и за гарантирането на тяхната прозрачност и легитимност;
19. признава, че стабилността, сигурността, мирът и благоденствието на Западните Балкани и на източните и южните съседни държави засягат пряко стабилността и сигурността на Съюза и на неговите държави членки, както и неговата репутация като глобален геополитически фактор; подчертава факта, че Европейският съюз е най-големият търговски партньор и инвеститор в държавите от Западните Балкани и Източното партньорство; призовава ЕС да поеме своята стратегическа отговорност в съседните си държави и да играе по-активна, единна и ефективна роля в посредничеството и мирното разрешаване на продължаващите напрежения и конфликти, както и за предотвратяването на бъдещи конфликти в съседните държави; счита, че това може да се постигне, като се дава приоритет на усилията за превантивно изграждане на мир, включително превантивна дипломатия, както и на механизмите за ранно предупреждение, като се създават положителни стимули за социално-икономическа стабилизация и развитие и като се укрепва устойчивостта на обществата, подкрепена с подходящи бюджетни ресурси; отново потвърждава силната си подкрепа за Нормандския формат, Берлинската конференция за Либия и групата „Минск“;
20. отново изразява ангажимента си за процеса на разширяване, който продължава да бъде основна политика на ЕС, насърчаваща промяната, и приветства преразгледаната методология от Комисията и по-силния акцент в нея върху политическия характер на процеса на разширяване; подкрепя европейската перспектива за държавите от Западните Балкани и приветства потвърждението на категорична подкрепа на държавите членки за тази перспектива, както е посочено в Декларацията от Загреб от 6 май 2020 г., както и решението за започване на преговорите за присъединяване за Албания и Северна Македония; призовава Съвета и Комисията незабавно да стартират междуправителствените конференции с тези две държави, а в по-общ план да ускорят процеса на присъединяване, тъй като държавите от Западните Балкани географски, исторически и културно са част от Европа; настоятелно призовава по-специално България да спре да се противопоставя на откриването на междуправителствената конференция със Северна Македония; подчертава, че интеграцията на тези държави към ЕС е от ключово значение за стабилността и сигурността на континента като цяло, както и за влиянието на ЕС в региона и отвъд него; подчертава, че процесът на присъединяване следва да осигурява устойчива демократична, икономическа и екологична трансформация и социално сближаване и да гарантира добросъседските отношения и регионалното сътрудничество; припомня, че процесът на разширяване трябва е основан на заслуги и базиран на строги и справедливи условия в съответствие с критериите от Копенхаген; отново заявява, че приемането на реформи трябва да бъде осезаемо на място, и подчертава необходимостта да се осигурят ясни, прозрачни и последователни референтни показатели за присъединяването, както и непрекъсната политическа, финансова (ИПП III) и техническа подкрепа в хода на целия процес, с ясно измерване на напредъка на място; подчертава, че държавите кандидатки и потенциалните държави кандидатки следва да бъдат приведени в съответствие със съответните декларации относно ОВППС на върховния представител/заместник-председател от името на ЕС и с решенията на Съвета;
21. приветства резултатите от срещата на високо равнище между ЕС и държавите от Източното партньорство и изразява надежда, че шестте държави ще се ангажират истински с процесите на реформи, необходими за изграждането на общества, които са по-демократични, по-проспериращи, по-справедливи, по-стабилни и по-близо до основните ценности и принципи; подчертава, че сътрудничеството с държавите от Източното партньорство и с други съседни на ЕС държави следва да бъде

Сряда, 20 януари 2021 г.

приоритет на ОВППС поради жизненоважните интереси на ЕС за развитието и демократизацията на тези държави; призовава Комисията и ЕСВД да продължат да укрепват икономическите контакти и свързаността, използвайки споразуменията за търговия и инвестиции, достъпа до единния пазар и засилените контакти между хората, включително чрез улесняване и либерализиране на визовия режим, когато бъдат изпълнени всички условия; подчертава, че горепосоченото би могло да послужи като стимул за насърчване на демократичните реформи и за приемане на правилата и стандартите на ЕС; призовава ЕС да поддържа индивидуално разграничаване в рамките на държавите от Източното партньорство, основано на принципа „повече за повече“ и „по-малко за по-малко“; признава уникалния опит и експертизата на държавите от Източното партньорство, включително техния принос към мисиите, бойните групи и операциите в рамките на общата политика на сигурност и отбрана (ОПСО) на ЕС, и призовава за задълбочаване на сътрудничеството между ЕС и Източното партньорство в свързаните с отбраната на ЕС политики;

22. подкрепя исканията на народа на Беларус за свобода, демокрация и достойнство и за провеждане на нови, свободни и честни президентски избори; признава важната роля на Координационния съвет като представител на протестиращия беларуски народ; остро осъжда прилагането на сила срещу мирни демонстранти и приветства приемането на санкции срещу режима на Лукашенко, включително и срещу самия Александър Лукашенко, и потвърждава позицията си да не признава резултатите от фалшифицираните президентски избори от 9 август 2020 г.; изисква от ЕС да преразгледа внимателно отношенията между ЕС и Беларус с оглед неспазването от страна на режима на задълженията му по международното право и споразуменията с ЕС, както и да създаде стимули за социално-икономическа стабилизация, развитие и подкрепа на демократични сили;

23. подчертава значението на ангажимента на ЕС да подкрепя суверенитета, независимостта и териториалната цялост на своите партньори в рамките на техните международно признати граници; изразява загриженост относно разпространението на зоните на горещите конфликти в най-близките до ЕС съседни държави, както и замразените конфликти и продължаващата фактическа окупация на териториите на суверенни държави от страна на Руската федерация; отново осъжда агресивната политика на Русия спрямо Украйна, негативната роля на Русия в няколко замразени конфликти и натиска на Русия срещу някои от непосредствените съседи на ЕС в допълнение към нарушенията на правата на кримските татари, блокадата на Азовско море, продължаващото изземване на газовите находища на Украйна в Черно море и нарушаването от страна на Русия на териториалната цялост на Грузия и Молдова; остава изцяло ангажиран с политиката на непризнаване на незаконното анексиране на Крим; призовава Русия да поеме своята отговорност, да използва влиянието си върху подкрепяните от Русия сепаратисти и да изпълни изцяло ангажиментите си по споразуменията от Минск; подчертава необходимостта от това ЕС да засили действията си в мирното разрешаване на така наречените замразени конфликти, също и в диалог с участващи трети държави, активно да насърчава решения на базата на нормите и принципите на международното право, Хартата на ООН и Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на ОССЕ, както и да увеличи подкрепата за засегнатите от конфликти граждански лица, вътрешно разселените лица и бежанците; настоява също така Руската федерация да преустанови окупацията си на грузинските територии Абхазия и Цхинвали/Южна Осетия и да спре фактическото интегриране на двете грузински територии в руската администрация;

24. взема надлежно предвид споразумението за пълно примирие в Нагорни Карабах и около него, подписано от Армения, Азербайджан и Русия на 9 ноември 2020 г.; изразява надежда, че с това споразумение ще бъде спасен животът както на граждански лица, така и на военен персонал, и ще бъдат открити по-светли перспективи за мирно уреждане на този смъртоносен конфликт; изразява съжаление, че статуквото е променено чрез военна сила, вместо с мирни преговори; остро осъжда убийството на граждански лица и унищожаването на граждански обекти и места за поклонение, осъжда докладваното използване на касетъчни боеприпаси в конфликта; настоятелно призовава както Армения, така и Азербайджан да ратифицират Конвенцията за забраната на касетъчните боеприпаси, която изцяло забранява използването им, без повече забавяне; подчертава, че все още не е постигнато трайно разрешаване и че процесът на постигане на мир и определяне на бъдещия правен статут на региона следва да се ръководи от съпредседателите на групата „Минск“ и да се основава на основните принципи на групата; подчертава неотложната нужда да се гарантира, че хуманитарната помощ може да достигне до нуждаещите се, че сигурността на арменското население и неговото културно наследство в Нагорни Карабах е гарантирана и че вътрешно разселените лица и бежанците имат възможност да се върнат по местата, където са живеели преди; призовава за надлежно разследване на всички твърдения за военни престъпления, а отговорните лица да бъдат изправени пред правосъдието; призовава ЕС да участва по-пълноценно в разрешаването на конфликта и да не оставя съдбата на региона в ръцете на други сили;

25. приветства предстоящото съвместно съобщение на Комисията и върховния представител относно подновено партньорство с държавите от южното съседство; призовава ЕС да признае особеностите на всяка отделна държава от Южното Средиземноморие в своите политики за региона; призовава ЕС да засили сътрудничеството с регионалните участници като Арабската лига, Африканския съюз и Съюза за Средиземноморието и активно да подкрепи вътрешнорегионалното сътрудничество между държавите от южното съседство като незаменим инструмент за безопасността и устойчивото икономическо развитие; подчертава необходимостта от укрепване на отношенията на Съюза с държавите от Северна Африка; изразява съжаление, че 25 години след началото на т.нар. процес от Барселона все още не е постигната целта за изграждане на пространство на споделен просперитет, стабилност и свобода със средиземноморските държави от южното съседство; подкрепя изцяло Берлинския процес и приветства всички инициативи на ООН за намиране на цялостно политическо решение на кризата в Либия;

Сряда, 20 януари 2021 г.

26. подчертава необходимостта ЕС да обърне по-голямо внимание на продължаващия конфликт в Сирия и да работи за изправянето пред правосъдието на членовете на сирийския режим и неговите съюзници, по-специално от Русия и Иран, които са отговорни за многобройни военни престъпления, извършени от 2011 г. насам;

27. счита, че ЕС следва да продължава да изпълнява проактивна роля във връзка с мирния процес в Близкия изток и сключването на споразумение, включително по въпроси, свързани с окончателно споразумение относно статуса между страните, като вземе под внимание по-специално необходимостта да се запазят условията на място за мирно дюдържавно решение въз основа на границите от 1967 г., като Йерусалим е столица на двете държави, като Държавата Израел, чиято сигурност е гарантирана, и една независима, демократична, съседна и жизнеспособна държава Палестина съществуват една до друга в условия на мир и сигурност въз основа на правото на самоопределение и пълно зачитане на международното право;

28. отбелязва Авраамовите споразумения, с които бяха нормализирани дипломатическите отношения между Израел и Обединените арабски емирства и Бахрейн; във връзка с това приветства ролята на Съединените щати за постигането на Авраамовите споразумения; отбелязва факта, че арабски държави, като например Египет и Йордания, които от години поддържат дипломатически отношения с Израел, изиграха важна роля в насърчаването на диалога относно мирния процес в Близкия изток, включително относно сигурността и стабилността; подчертава продължавашото значение на инвестирането в пълноценни преговори между Израел и Палестина; приветства факта, че едно от условията за Авраамовите споразумения беше спирането на плановете за анексиране на Западния бряг, и призовава всички страни да го спазват;

29. приветства скорошното споразумение на палестинските политически сили, че парламентарните и президентските избори ще се състоят през следващите шест месеца, и подчертава, че демократичните избори остават ключов приоритет за Съюза; подчертава необходимостта да се подпомогне мирният процес в Близкия изток и да се осигурят адекватни финансови ресурси за работата на Агенцията на ООН за подпомагане и строителство за палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) в тясно сътрудничество с международната общност на донорите;

30. приветства ангажимента на ЕС да запази Съвместния всеобхватен план за действие (СВПД) и да гарантира пълното му прилагане от всички страни; подчертава, че това многостранно споразумение е изключително важно постижение на Европейската дипломатия и че остава ключов стълб на световната структура за неразпространението на оръжия, като изпълнява ролята на крайъгълен камък за регионален мир, сигурност и стабилност, и че в интерес на ЕС е да се гарантира цялостното му запазване и прилагане; призовава САЩ да се въздържат от предприемане на едностранни действия, като по този начин допринесат за мира и сигурността в регионален и световен мащаб, както и за основан на правила световен ред; настоятелно призовава върховния представител/заместник-председател да използва всички налични политически и дипломатически начини за защита на СВПД; призовава върховния представител/заместник-председател, с оглед на съществуващото съперничество в региона на Персийския залив, да засили политическия диалог с държавите от региона с оглед насърчаване на деескалацията и цялостната регионална архитектура за сигурност в съответствие със заключенията на Съвета по външните работи от 10 януари 2020 г.; във връзка с това призовава върховния представител/заместник-председател да обмисли назначаването на специален пратеник за региона на Персийския залив, който да улесни тази задача;

31. призовава Франция, Германия и Обединеното кралство, като страни по СВПД, ЕС и неговите държави членки да изградят своето единство, отпор и устойчивост спрямо вторични санкции от трети държави и да приложат мерки за защита на законните интереси на ЕС, включително чрез пълното въвеждане в действие на инструмента в подкрепа на търговския обмен (INSTEX); отхвърля едностранното, извънтериториално повторно налагане на санкции от страна на Съединените щати след тяхното оттегляне от СВПД, тъй като това подкопава законните икономически и външнополитически интереси на ЕС, по-специално като възпрепятства хуманитарната търговия с Иран по време на COVID-19; призовава САЩ да се присъединят безусловно отново към СВПД, което трябва да върви ръка за ръка с насърчаване на връщането на Иран към пълното спазване на ангажиментите му по споразумението; осъжда в тази връзка решението на Иран да започне обогатяването на уран до 20 %, което е пряко и сериозно нарушение на споразумението за ядрената програма;

32. отбелязва доклада на групата на ООН от водещи международни и регионални експерти за Йемен, съгласно който правителството на Йемен, хутите, Южният преходен съвет и членовете на коалицията, ръководена от Саудитска Арабия и Обединените арабски емирства, са извършили тежки нарушения на международните права на човека и международното хуманитарно право, които се квалифицират като военни престъпления, като безразборни нападения срещу граждански лица и граждански структури; призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират, че няма безнаказаност за най-тежките престъпления, като, наред с другото, подкрепят сезирането на ситуацията в Йемен пред Международния наказателен съд; призовава ЕС и неговите държави членки да въведат целеви санкции срещу длъжностни лица в Саудитска Арабия и Обединените арабски емирства, които са били замесени в предполагаеми военни престъпления; отново призовава държавите членки да прекратят продажбите на оръжие на Саудитска Арабия и ОАЕ, което само ги прави съучастници в продължаването на конфликта и удължаването на страданията на йеменския народ;

Сряда, 20 януари 2021 г.

33. счита, че ЕС трябва спешно да определи по-добра геополитическа и цялостна стратегия за кратко-, средно- и дългосрочните си отношения с Турция, по-специално в контекста на продължаващото отстъпление и нарастващата настъпателност на външната политика на Турция, която допринася за ескалацията на напрежението и оказва дестабилизиращо въздействие, което застрашава регионалния мир и стабилността в Източното Средиземноморие, Близкия изток и Южен Кавказ, и на ролята ѝ в конфликти в Сирия, Ирак, Либия и Нагорни Карабах;

34. призовава ЕС да играе водеща роля в Средиземноморието, като се превърне във фактор, който може да гарантира стабилността на региона, включително с оглед на противодействието на организираната престъпност, на борбата с тероризма и незаконната имиграция; подчертава, че текущата законодателна работа по Новия пакт за миграцията и убежището е ключова възможност за съзаконодателите на ЕС да подобрят политиката на ЕС в областта на убежището и миграцията с цел ЕС да стане по-малко зависим от Турция;

35. отново изтъква, че водените с Турция преговори за присъединяване са официално замразени с оглед на положението с правата на човека, отстъпването от демократичните принципи и предизвикателствата пред принципите на правовата държава в Турция; счита, че отношенията с Турция не могат да се основават на илюзорен и остарял процес на присъединяване; подчертава, че от общ стратегически интерес за Европейския съюз, неговите държави членки и Турция е в Източното Средиземноморие да бъде установена стабилна и сигурна среда; припомня обаче, че съществуващият диалог, който трябва да има приоритет при установяването на тази стабилна и сигурна среда, може да съществува само като се избягва едностранна провокация, особено с военни, военноморски или въздушни действия; припомня във връзка с това пълната солидарност на ЕС с неговите държави членки Гърция и Кипър;

36. отново заявява, че Съюзът е готов да използва всички инструменти и възможности, с които разполага, включително тези, които са предвидени в член 29 от ДЕС и член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за да защитава своите интереси и тези на своите държави членки; припомня заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г., призоваващи държавите членки за категорични национални позиции по отношение на политиката си за износ на оръжие за Турция въз основа на разпоредбите на Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета, включително стриктното прилагане на четвърти критерий относно регионалната стабилност, и призовава върховния представител/заместник-председател и Съвета да обмислят въвеждането на инициатива за задължаване на всички държави членки да спрат разрешаването на износа на оръжие за Турция в съответствие с настоящата обща позиция; припомня заключенията на Съвета от 1 октомври 2020 г., в които се подчертава, че ЕС ще използва всички инструменти и възможности, с които разполага, включително налагане на режим на санкции на Турция, за да защити своите интереси и интересите на своите държави членки; отправя отново призива си към върховния представител/заместник-председател, докато Турция продължава настоящите си незаконни едностранни действия в Източното Средиземноморие, нарушавайки суверенитета на държави — членки на ЕС, и в противоречие на международното право, и докато отказва да участва в диалог, основан на международното право; призовава ръководството на НАТО да изрази по възможно най-категоричен начин пред Турция, че няма да толерира агресивните действия на държавата срещу други членове на НАТО;

37. решително осъжда подписването на двата меморандума за разбирателство между Турция и Либия относно определянето на границите на морските зони и относно всеобхватно сътрудничество в областта на сигурността и военното дело, които са свързани помежду си и са в явно нарушение както на международното право, така и на резолюцията на Съвета за сигурност на ООН за налагане на оръжейно ембарго на Либия;

38. категорично осъжда дестабилизиращата роля на Турция, която допълнително подкопава крехката стабилност в целия регион на Южен Кавказ; призовава Турция да се въздържа от всякаква намеса в конфликта в Нагорни Карабах, включително предлагане на военна подкрепа за Азербайджан, да спре да извършва своите действия за дестабилизиране и активно да насърчава мира; освен това осъжда прехвърлянето от Турция на чуждестранни терористи от Сирия и от други места към Нагорни Карабах, както се съобщава от международни участници, включително от съпредседателите на групата „Минск“ на ОССЕ; изразява съжаление за желанието ѝ да дестабилизира групата „Минск“ на ОССЕ, която има амбиции да играе по-решаваща роля в конфликта;

39. подчертава, че е от основно значение и от взаимен интерес за ЕС и за Обединеното кралство, задълбочен от техните общи принципи и споделени ценности, както и от географската им близост и дългосрочното им споделено стратегическо сътрудничество, да се споразумеят за общи действия в отговор на предизвикателствата пред политиката в областта на външните отношения, сигурността и отбраната, въз основа на принципите на многостранно сътрудничество, разрешаването на конфликти чрез диалог и дипломация, както и на международното право, като се има предвид, че повечето международни заплахи засягат с еднакъв интензитет и двете страни; приветства сключването на Споразумението за търговия и сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство, което осигурява яснота и сигурност за гражданите и предприятията от двете страни; подчертава, че понастоящем разглежда подробно Споразумението между ЕС и Обединеното кралство и възнамерява да следи отблизо неговото прилагане във всичките му детайли;

Сряда, 20 януари 2021 г.

40. подчертава, че трансатлантическото сътрудничество остава от ключово значение и е първостепенно в общата външна политика и политиката на сигурност на ЕС; призовава за повишаване на усилията за постигане на стабилно и обновено трансатлантическо партньорство и постоянен диалог на базата на взаимно уважение и конкретни действия за насърчаване на многостранното сътрудничество, принципите на правовата държава, правата на човека, трансатлантическата сигурност и икономическото сътрудничество и борбата срещу изменението на климата, както и за поддръжане на основана на правила международна система с цел справяне с текущите и бъдещи предизвикателства и кризи в областта на външната политика, сигурността и търговията, със специален акцент върху настоящата извънредна ситуация в областта на здравеопазването и свързаните с нея икономически и политически предизвикателства;

41. настоява трансатлантическото партньорство да бъде съживено, за да стане по-ефективна борбата с пандемията и други големи международни предизвикателства, като изменението на климата; признава нуждата да се открие нова основа за сътрудничество между ЕС и САЩ срещу националистическите, авторитарните и хегемонистките амбиции, експанзионистичните напрежения в Близкия изток и Персийския залив, многополюсността на икономическите заинтересовани страни, чието господство нараства, и настоящата икономическа криза от двете страни на Атлантическия океан; приветства инициативата на ЕС за установяване на трансатлантически диалог по отношение на Китай;

42. счита, че това сътрудничество може да процъфтява само ако е основано на отношения на споделени ценности и интереси и на зачитане на международното право и многостранните институции, но и на доверие, което за съжаление през последните години беше подкопано от прекомерни едностранни действия, които отслабиха и многостранните рамки, с които са ангажирани ЕС и неговите държави членки; във връзка с това изразява съжаление относно тенденцията за едностранни действия на администрацията на президента на САЩ Доналд Тръмп; подчертава, че по-слабите връзки на Запад дават възможност на нелибералните държави да запълнят празнината в лидерството на международната сцена; изразява надеждата си, че САЩ ще се откажат от следвания от тях през последните години курс на оттегляне от основания на правила многостранен световен ред, което ще позволи възобновяването на тясно единство в рамките на такива трансатлантически действия, които са в пълно съответствие с общите ценности и принципи, споделяни от ЕС и САЩ; отново подчертава необходимостта европейските държави — членки на НАТО, да поемат повече отговорности за споделяне на тежестта при защита на трансатлантическото пространство и да отговорят на нови хибридни заплахи; подчертава, че обединяването на силите със САЩ в миротворчески начинания в бъдеще би донесло повече синергия и ще даде възможност за по-добро реагиране на глобалните предизвикателства;

43. осъжда най-категорично масовото нападение над Конгреса на САЩ от страна на бунтовници, подбуждани от конспиративните теории и неоснователните твърдения на президента Доналд Тръмп, че президентските избори от 3 ноември 2020 г. са били манипулирани; разчита на САЩ да гарантират мирно предаване на властта на новоизбрания президент Джоузеф Байдън и на новоизбрания вицепрезидент Камала Харис; изразява тревога във връзка с възхода на популизма и екстремизма от двете страни на Атлантическия океан и подчертава неотложната необходимост от защита на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава в световен мащаб;

44. призовава за поддръжането на силна и единна позиция спрямо Руската федерация, включително чрез преразглеждане на петте основни политически принципа на ЕС; призовава за разработване на нова стратегия за ЕС и Русия, която би дала ясен сигнал на продемократичната фракция в руското общество за продължаващата готовност от страна на ЕС да се ангажира и сътрудничи; призовава за засилване на режима на санкции, особено с оглед на текущите развития, свързани с опита за убийство на Алексей Навални на руска територия с използване на военен нервен агент от групата „Новичок“, разработен в Русия; приветства предложенията на Съвета за външни работи относно ограничителни мерки, свързани с използването на химически оръжия при опита за убийство на Алексей Навални; отново призовава за независимо международно разследване на неговото отравяне;

45. отново заявява, че спазването на споразуменията от Минск е ключово условие за всяка съществена промяна в отношенията между ЕС и Русия; изразява съжаление относно отрицателната роля на Русия в кампанията за дезинформация и други форми на хибридна война срещу ЕС и Запада в стремеж да отслабят нашето вътрешно сближаване и като резултат способността да действат ефективно на световната сцена; изразява съжаление и относно целенасочените убийства на територията на ЕС и използването на химически оръжия, както и трудната вътрешна ситуация, когато става въпрос за правата на човека и основните свободи; подчертава необходимостта от оказване на натиск върху Руската федерация да спазва международното право и международните договори; изразява загриженост относно многократните нарушения от страна на Русия на споразуменията и стандартите за контрол на оръжията, довели до срив на Договора за ликвидиране на ракетите със среден обхват на действие (INF), както и за нейните нарушения на Конвенцията за забрана на химическото оръжие чрез използване на военни нервни агенти както на своя територия, така и на територията на ЕС;

46. подчертава, че Африка е важен стратегически партньор в многостранната система; приветства настоящите усилия за преработване и значително подобряване на стратегията на ЕС и Африка посредством модел, който не се основава на взаимоотношения донор-получател, а на съвместно и координирано партньорство на равноправни участници и на установяването на взаимноизгодни отношения и с ясно разбиране на техните съответни и на взаимните интереси и отговорности с цел развитие на справедливо, ориентирано към хората и устойчиво партньорство, включително от гледна точка на правата, сигурността и сътрудничеството в борбата срещу тероризма; във връзка с това подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание на положението в региона на Сахел предвид нарастващата нестабилност и значителното пряко и непряко въздействие на събитията в този регион върху ЕС; настоява за европейска визия за солидарност в политиката за подпомагане за разработването и консолидирането на споразумения за политическо партньорство с оглед на развитието на

Сряда, 20 януари 2021 г.

положението в Либия, но също и във връзка с правата на човека; призовава за общ подход и усилия на ЕС за засилване на неговата свързаност с, осведоменост за и ангажимент към Африка; припомня, че присъствието и надеждната ангажираност на Европа са от решаващо значение за облекчаване на хуманитарните и социално-икономическите предизвикателства;

47. отбелязва значението на европейските мисии за изграждане на капацитет и за обучение при насърчаването на мира, сигурността и стабилността в Африка; отново посочва значението на мисиите и операциите на Европейския съюз за стабилизиране, разположени в Африка, особено в регионите на юг от Сахара и на Сахел, и призовава ЕСВД и Съвета да гарантират, че мандатът и средствата на мисиите на ОВППС в Африка ще бъдат укрепени, като им се осигуряват средствата, с които да продължават да функционират ефективно, за да преодоляват сериозните предизвикателства, пред които са изправени; подчертава водещата роля на ЕС в разрешаването на конфликти по дипломатически и мирен път, включително чрез инициативи за посредничество и програми за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция;

48. вярва, че укрепването на отношенията с Латинска Америка и Карибския регион е от основно значение за геополитическата стратегия на ЕС в света; подчертава необходимостта от това Съюзът да укрепя връзките, обединяващи ЕС с Латинска Америка и Карибския регион, които заедно представляват една трета от членовете на ООН, на основата на общи ценности и принципи, особено в защитата на основания на правила многостранен ред, насърчаването на зелена програма и борбата с бедността и неравенствата; настоятелно призовава Съюза да запази положението си на предпочитан партньор на латиноамериканските държави пред перспективата други геополитически субекти да заемат по-голямо място в региона;

49. във връзка с това призовава за целенасочена, многостранна ангажираност с региона, подкрепена от общо послание на ЕС, с което се насърчават стратегии, помагачи за съвместно справяне с общите предизвикателства, като насърчаване на мира, сигурността и просперитета, като същевременно се осигурява общ фронт за действие пред лицето на породените от изменението на климата заплахи; подчертава, че Латинска Америка е важна за Европейския съюз, и призовава този регион да продължава да се счита за регион от висок геостратегически интерес за ОВППС, като ЕС участва в насърчаването на демокрацията и на правата на човека в региона и съдейства за икономическото му развитие; подчертава, че зачитането на принципите на правовата държава и стабилната политическа и правна рамка, включително борбата с корупцията и безнаказаността, както и напредъкът към демокрация и зачитането на правата на човека и насърчаването на основните свободи са крайъгълните камъни за по-задълбочена интеграция и сътрудничество с държавите от Латинска Америка и Карибския регион; подчертава, че е важно да се насърчава и завърши преподписването на всеобхватните споразумения с Чили и Мексико, както и споразумението за асоцииране между ЕС и Меркосур, и подчертава че те са ключови съюзници и партньори на ЕС; изразява сериозната си загриженост относно липсата на зачитане на демокрацията и принципите на правовата държава, както и относно нападенията срещу демократично избрани лидери на опозицията, журналисти, студенти и защитници на правата на човека, по-специално тези, които работят в областта на екологичните проблеми, и техните адвокати;

50. отново изразява своята подкрепа за мирния процес в Колумбия и за неговото прилагане, което е решаваща стъпка за бъдещето на колумбийските граждани и за стабилизирането на региона; призовава да се поддържа силна обща позиция спрямо режима във Венесуела и спрямо посегателствата срещу правата на човека, извършвани от режима на президент Николас Мадуро, както и по отношение на режима на санкции, по-специално с оглед на последните събития и обвиненията, отправени напоследък от различни организации, включително от ООН;

51. подчертава колко е важно ЕС да се стреми към единна, реалистична, ефективна, строга и по-решителна стратегия, която да обединява всички държави членки и да формира отношенията към Китайската народна република (КНР) в интерес на ЕС като цяло, съгласно която той следва проактивно и убедително да търси по-балансиран и реципрочни икономически отношения, основани на европейските ценности и интереси, с много силен и специален акцент върху зачитането на правата на човека и свободата на религията или убежденията; подчертава колко е важно да се цели постигането на общ подход със САЩ и други единомислещи партньори относно Китай;

52. призовава политиката на ЕС по отношение на Китай да се основава на следните принципи: да сътрудничи, когато е възможно; да се конкурира, когато е нужно; да се бори, когато е необходимо; припомня, че настъпателната публична дипломатия на Китай направи редица държави зависими от нейните инвестиции и заеми; подчертава, че ЕС трябва активно да увеличи своето присъствие и видимост в държавите партньори по света като основен инвеститор и донор на помощ за развитие;

53. насърчава КНР да поеме по-голяма отговорност при справянето с глобалните предизвикателства, като същевременно запазва сътрудничеството в многостранни рамки, когато е възможно, включително по-специално предприемане на по-амбициозни действия по отношение на климата в съответствие с целите на Парижкото споразумение и по отношение на биологичното разнообразие, както и подкрепа на многостранни мерки в отговор на пандемията COVID-19, включително чрез позволяване на международно разследване на произхода на заболяването; изразява съжаление относно дезинформацията от страна на Китай за произхода на пандемията от COVID-19, манипулирането от Китай на многостранната система, разпространението на китайското вредно влияние, кибератаките и корумпираните инвестиционни проекти; приветства ефективните усилия на Тайван да ограничи разпространението на коронавируса и неговата солидарност към ЕС, както се вижда от направеното дарение в размер на над седем милиона хирургически маски на много държави членки по време на пандемията;

Сряда, 20 януари 2021 г.

54. призовава Комисията, Съвета и върховния представител/заместник-председател да продължат да изпращат послания към Китай, че ЕС няма да толерира продължаващи нарушения на правата на човека в Хонконг, Тибет и Синцзян, нито отношението към хората, принадлежащи към малцинства, и да играят определяща роля в международен план, за да се гарантират автономията на Хонконг; осъжда нарушаването на модела „една държава, две системи“ чрез приемането в Китай на Закона за националната сигурност, който сериозно подкопава високата степен на автономност на Хонконг и оказва вредно въздействие върху независимостта на съдебната власт и върху свободата на изразяване в Хонконг; изразява безпокойства за въздействието от налагането на Закона за националната сигурност на Хонконг върху отношенията между Китай и Тайван; подчертава, че продължаващото подкопаване на автономията на Хонконг от страна на Пекин не само противоречи на задълженията на Китай по двустранни договори и международното право, но също така поставя под въпрос ролята на Пекин като надежден партньор; отбелязва, че Парламентът ще вземе предвид нарушенията на правата на човека в континентален Китай и Хонконг, когато бъде помолен да одобри всеобхватното споразумение за инвестиции и бъдещи търговски сделки с Китай; насърчава държавите членки да прилагат пакета от мерки, съгласуван от Съвета по външни работи на 28 юли 2020 г., както и Резолюцията на Парламента от 19 юни 2020 г.⁽⁶⁾; изисква от Комисията и държавите членки активно да се противопоставят на жестокото преследване на уйгури в Синцзян, както и на други етнически и религиозни малцинствени групи, особено християните и тибетците; призовава държавите членки и върховния представител/заместник-председател да приемат санкции в рамките на глобалния режим на ЕС за санкции в областта на правата на човека срещу китайските длъжностни лица и държавните структури, отговорни за организирането на политиката на масово задържане на уйгури и на принудителен труд в Китай;

55. потвърждава отново, че Съюзът ще пропължи да наблюдава ситуацията в Тайван и преразглеждането и подобряването на политическите и търговските отношения между ЕС и Република Китай (Тайван); призовава КНР да постигне мирно разрешаване на всички спорове относно сухоземните и морските граници в съответствие с международното право и да избягва всички провокативни военни действия, насочени към дестабилизиране в Южнокитайско море; подчертава, че запазването на мира, стабилността и свободата на движение в региона на Индийския и Тихия океан остава от критично значение за интересите на ЕС и неговите държави членки; отбелязва с дълбока загриженост неотдавнашната ескалация на напрежението на границата между Индия и Китай, както и в Южнокитайско море и Тайванския пролив, включително все по-провокативните военни маневри на Китай, насочени към Тайван; призовава всички засегнати страни да разрешат разногласията си по мирен начин чрез конструктивен диалог и да се въздържат от предприемане на едностранни действия за промяна на статуквото; счита, че отношенията между двете страни на пролива следва да се развиват конструктивно, без дестабилизиращи инициативи или принуда, наложена от която и да е от страните, и че всяка промяна в отношенията между двете страни на пролива не трябва да се извършва срещу волята на гражданите на Тайван; призовава ЕС и неговите държави членки да преразгледат политиките си за ангажираност с Тайван и да си сътрудничат с международни партньори за подпомагане демокрацията в Тайван да се поддържа без външни заплахи; призовава ЕС и неговите държави членки да се застъпят за членството на Тайван като наблюдател в Световната здравна организация, Световната здравна асамблея и други международни организации, механизми и дейности, както и в глобалната мрежа за превенция на заболяванията;

56. подчертава необходимостта от това ЕС да обърне по-голямо внимание на стратегически региони, които получават все повече международно внимание, като например, наред с другото, Африка и Арктика, както и региона на Индийския и Тихия океан, в които Китай провежда политика на разширяване, спрямо която ЕС трябва да разработи съгласуван отговор; отбелязва необходимостта от допълнително разширяване на сътрудничеството с важни единомислещи партньори в региона на Индийския и Тихия океан като Япония, Индия, Южна Корея, Австралия и Нова Зеландия; приветства във връзка с това усилията за разработване на европейска стратегия за държавите от региона на Индийския и Тихия океан, основана на принципите и ценностите на ЕС, която може да включва съвместни военни учения на Австралия и НАТО в Тихия океан; счита, че като част от една съгласувана стратегия за Китай, в която ЕС и държавите членки работят заедно, за да се противопоставят, когато е необходимо, ЕС следва да се стреми към по-тясно сътрудничество с държавите от региона и с други демокрации, за които стратегията за свързаност на ЕС следва да се използва в пълна степен; предупреждава срещу усилията на Китай за по-решително разпространение на властта си в региона, и особено в Тайван, което води до гранични спорове с много от съседите му;

57. подчертава необходимостта да се използва потенциалът за допълнително подобряване на по-нататъшните отношения между ЕС и Индия, като се вземат предвид развитието в региона и важната роля на Индия както в региона, така и в световен мащаб;

58. приветства включването на съвместно съобщение относно Арктика в работната програма на Комисията за 2021 г.; счита за необходимо ЕС да има стратегия за Арктика;

Укрепване на капацитета и средствата на ЕС в областта на ОВППС

59. подчертава подкрепата си за постепенното определяне и постигане на напредък по отношение на обща политика в областта на отбраната, насочена към засилване на ОВППС и нейните цели и задачи, предвидени в Договорите, за създаването на пълноценен отбранителен съюз, който да признава специфичното конституционно положение на неутралните държави, да бъде основан на ясни стратегически цели и да бъде насочен към сигурността на хората и устойчивия мир; във връзка с това приветства инициативата за приемане на стратегически компас през 2022 г.; подчертава необходимостта от допълнително разширяване на отношенията между ЕС и НАТО, като подчертава тяхната съвместимост и взаимно

⁽⁶⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0174.

Сряда, 20 януари 2021 г.

стратегическо значение; призовава европейските държави да инвестират повече в своите отбранителни способности, да балансират отговорностите в рамките на НАТО и да станат по-равнопоставен партньор на САЩ; признава приноса на мисиите и операциите по линия на ОПСО за мира, международната сигурност и стабилност; приветства напредъка към създаването на Европейския механизъм за подкрепа на мира; набляга на необходимостта да се премине от декларации към действие, по-специално чрез предоставяне на ЕС на истинска европейска промишлена база в областта на отбраната посредством Европейски фонд за отбрана с необходимия бюджет, и да се гарантира по-бързо и последователно прилагане на постоянното структурирано сътрудничество в посока на постигане на стратегическа автономност на ЕС, като се даде възможност на ЕС да насърчава по-интегриран вътрешен пазар за отбранително оборудване; подчертава значението на провеждането на всеобхватни консултации с множество заинтересовани лица с оглед насърчаването на обща стратегическа култура в областта на сигурността и отбраната;

60. припомня, че участието на жените в процесите на постигане на мир и сигурност може да изиграе важна роля за определяне на успеха и устойчивостта на споразуменията за мир, както и на трайността и качеството на мира; подчертава, че ангажиментите и декларациите относно насърчаване на програмата за жените, мира и сигурността (ЖМС) и равното представяне на жените във външната политика и политиката на сигурност често остават по-скоро реторични, отколкото целенасочени и гарантиращи действителното изпълнение, което води до ограничен напредък по целите на програмата в световен мащаб; припомня по-успешното разрешаване на конфликти, когато равенството между половете се зачита през целия процес, и призовава за засилено участие, по-специално в процесите на вземане на решения, и за повече ръководни длъжности за жени в мисии по линия на ОПСО; призовава също така за по-систематично интегриране на принципа на равенство между половете в такива мисии, за гарантирани обучения за равенството между половете и програмата за ЖМС за целия разположен в ЕС военен и граждански персонал, включително ръководители на ЕСВД от средно и горно ниво на управление и ръководители и командири на мисии и операции по линия на ОПСО, за активен принос към прилагането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността; призовава за конкретни и измерими цели по отношение на многообразието и присъствието на жени на ръководни длъжности в ЕСВД, включително целта да се достигне до 50 % жени на ръководни длъжности, като ръководители на делегации, специални представители на ЕС и ръководители на мисии и операции по линия на ОПСО; призовава предстоящите План за действие относно равенството между половете (GAP) III и План за действие за ЖМС да намерят израз в национални планове за действие, включително междинна оценка, и включване на плана за действие за ЖМС като приложение към Плана за действие относно равенството между половете III;

61. подчертава, че ЕС трябва да поеме водеща роля в световен мащаб за справяне с последиците от пандемията, което изисква достатъчно финансови ресурси; подчертава необходимостта от по-амбициозна многогодишна финансова рамка (МФР) в областта на външната дейност и отбраната, включително увеличаване на разпределението на средства за ОВППС, Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС), Инструмента за предприемаческа помощ (ИПП III), Европейския фонд за отбрана (ЕФР) и военната мобилност, и призовава Съвета да гарантира ранното одобряване на Европейския механизъм за подкрепа на мира; изразява съжаление за предложените от Съвета съкращения в инструментите за външно финансиране в новата МФР и липсата на финансиране чрез инструмента на Европейския съюз за възстановяване Next Generation EU; подчертава, че тези съкращения могат да възпрепятстват ролята на ЕС на глобалната сцена и да нанесат удар по способността му да стабилизира и трансформира присъединяващите се държави; подчертава, че Парламентът трябва да участва пълноценно в стратегическото управление, годишните и многогодишните работни програми и контрола на инструментите за външно финансиране; припомня необходимостта от сериозно увеличаване в следващата МФР на бюджета на ЕС за превенция на граждански конфликти и увеличаване на финансирането, предназначено за изграждане на мира, диалога, посредничеството и помириенето;

62. призовава за укрепване на отбранителните способности, като същевременно се даде приоритет на пропуските в способностите, идентифицирани в плана за развитие на способностите (CDP) и координирания годишен преглед на отбраната (CARD), по-специално чрез задълбочени дейности за сътрудничество, като например обединяване и споделяне на достатъчно финансиране за значими проекти и по-амбициозно постоянно структурирано сътрудничество (ПСС), ЕФР, военната мобилност и европейската космическа програма; отбелязва, че тези стъпки следва да бъдат от полза за НАТО и за трансатлантическите отношения; подчертава необходимостта от допълнително съгласуване на инструментите и механизмите в рамките на сътрудничеството на ЕС в областта на отбраната и призовава във връзка с това за оптимизиране на ресурсите и за избягване на ненужното дублиране на разходите или инструментите; призовава за по-голяма подкрепа и повече персонал и за подходящи и постоянни бюджетни средства за отдела за стратегически комуникации на ЕСВД, при условие че се прави независима задълбочена оценка на миналите и настоящите му дейности; призовава да се преразгледа мандатът на отдела за стратегически комуникации на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), за да се включи в него външната намеса от страна на нови участници, като например Китай;

63. отново призовава за по-силна подкрепа на стратегията на ЕС за морска сигурност, тъй като свободата на корабоплаване е изправена пред все повече предизвикателства както в световен мащаб, така и в съседните държави; подчертава, че свободата на корабоплаване следва да бъде зачитана във всеки един момент; препоръчва, за да се постигне ефективно управление на общата морска информация, да се укрепи и подкрепи структурната координация между националните институции, организации и органи, по-специално като се разреши сближаването на двата основни граждански и военни компонента, на които се основава осведомеността за положението в морската област;

Сряда, 20 януари 2021 г.

64. подчертава значението на мисиите и операциите по линия на ОПСО; подчертава съществуването на рамкови споразумения с трети държави с цел участието им в операции за управление на кризи на ЕС; посочва, че тези споразумения разкриват колективния подход, който е водещ при постигането на мир и сигурност;

65. обръща внимание на заплахите в средносрочен до дългосрочен план, които ще трябва да бъдат разглеждани от ОВППС в бъдеще, включително рисковете за сигурността, свързани с авторитарните режими, недържавните субекти, изменението на климата, киберзаплахите, химичните, биологичните, радиологичните и ядрените (ХБРЯ) атаки, хибридните заплахи, включително по-широкото използване на изкуствения интелект, кампаниите за дезинформация, надпреварата в областта на космическото пространство и неговото милитаризиране и нововъзникващите технологии, тероризма и неконтролираните мигрантски потоци, наред с вече установените геополитически предизвикателства; подчертава необходимостта ЕС да постигне напредък относно идентифицирането и разпознаването на хибридни заплахи; призовава ЕС да повиши осведомеността за тези заплахи и да изгради обща способност за устойчивост; подчертава, че срещу такива заплахи може да се противодейства само чрез координирани действия и своевременни и подходящи инвестиции в европейски научни изследвания и иновации; приветства създаването от Парламента на специална комисия по изкуствен интелект в цифровата ера като форум за разглеждане на стратегически въпроси, свързани с изкуствения интелект; счита, че е важно да се осигури по-добра връзка между вътрешните и външните аспекти на политиките на ЕС, за да се гарантира, че политиките на ЕС работят за постигането на целите на ОВППС, включително енергийната политика на ЕС;

66. подчертава необходимостта от разработване на съгласувано измерение на ОВППС, тъй като изменението на климата все повече играе ролята на икономически, социален и политически дестабилизатор и мултипликатор на риска;

67. приветства основаващия се на разузнавателна информация анализ на заплахите, който понастоящем се извършва от върховния представител/заместник-председател като отправна точка за бъдещия стратегически компас, и призовава за дебат в Парламента относно резултатите от този анализ; приветства новия подход на Комисията за включване на стратегическите прогнози в изготвянето на политиките на ЕС, включително по въпроси, свързани с външната политика и сигурността;

o

o o

68. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията и на държавите членки.

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0013

Изпълнение на общата политика за сигурност и отбрана — годишен доклад за 2020 г.

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана — годишен доклад за 2020 г. (2020/2207(INI))

(2021/C 456/08)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора от Лисабон,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 20 декември 2013 г., 26 юни 2015 г., 15 декември 2016 г., 22 юни 2017 г., 28 юни 2018 г., 14 декември 2018 г., 20 юни 2019 г., 12 декември 2019 г. и 21 юли 2020 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно общата политика за сигурност и отбрана от 25 ноември 2013 г., 18 ноември 2014 г., 18 май 2015 г., 27 юни 2016 г., 14 ноември 2016 г., 18 май 2017 г., 17 юли 2017 г., 25 юни 2018 г., 17 юни 2019 г. и 17 юни 2020 г.,
- като взе предвид Заключенията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно създаването на Граждански пакт в областта на ОПСО,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 10 декември 2018 г. относно жените, мира и сигурността,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 19 юни 2017 г. относно разработването на рамка за съвместен дипломатически отговор на ЕС срещу злонамерени действия в киберпространството,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно младежта, мира и сигурността от 7 юни 2018 г. и относно младежта във външната дейност от 5 юни 2020 г.,
- като взе предвид Решение (ОВППС) 2019/797 на Съвета от 17 май 2019 г. относно ограничителни мерки срещу кибератаки, застрашаващи Съюза или неговите държави членки⁽¹⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно допълнителни усилия за укрепване на устойчивостта на хибридни заплахи и за борба с тях от 10 декември 2019 г.,
- като взе предвид документа, озаглавен „Обща визия, общи действия: по-силна Европа — Глобална стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз“, който беше представен от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) на 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение до Европейския парламент и Съвета относно плана за действие за военната мобилност от 28 март 2018 г. (JOIN(2018)0005),
- като взе предвид съвместните декларации от 8 юли 2016 г. и 12 юли 2018 г. на председателите на Европейския съвет и Комисията и генералния секретар на НАТО,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации,
- като взе предвид Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа,
- като взе предвид общия набор от 42 предложения, одобрени от Съвета на ЕС и Съвета на НАТО на 6 декември 2016 г., и докладите за напредъка от 14 юни 2017 г. и 5 декември 2017 г. относно прилагането им, както и новия набор от 32 предложения, одобрени от двата Съвета на 5 декември 2017 г.,

⁽¹⁾ ОВ L 129 I, 17.5.2019 г., стр. 13.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид петия доклад за напредъка от 16 юни 2020 г. в прилагането на общия набор от предложения, одобрен от Съвета на ЕС и Съвета на НАТО на 6 декември 2016 г. и 5 декември 2017 г.,
- като взе предвид огромното въздействие, което излизането на Обединеното кралство от ЕС ще окаже върху потенциалните отбранителни способности на ЕС, тъй като то е една от най-ефективните европейски военни сили,
- като взе предвид незаконното нахлуване и анексиране на Крим от страна на Русия,
- като взе предвид нарушаването на въздушното пространство и морските граници на държавите членки от страна на Русия,
- като взе предвид увеличеното икономическо и военно присъствие на Китай в държави от Средиземноморието и Африка,
- като взе предвид заплахата от вътрешен и чуждестранен тероризъм, предимно от групировки като ИДИЛ,
- като взе предвид новите технологии като изкуствен интелект, космически способности и квантова изчислителна техника, които представляват нови възможности за човечеството, но създават и нови предизвикателства в областта на отбранителната и външната политика, които изискват ясна стратегия и консенсус между съюзниците,
- като взе предвид втория доклад за напредъка по приоритетите на ЕС и ООН за периода 2019 — 2021 г. в областта на мироопазващите операции и управлението на кризи,
- като взе предвид резолюции 3212(1974), 32/15(1977), 33/15(1978), 34/30(1979) и 37/253(1983) на Общото събрание на ООН,
- като взе предвид резолюции 353(1974), 361(1975), 367(1975), 458(1979), 541(1983), 550(1984), 649(1990), 716(1991), 750(1992), 774(1992), 789(1992), 889(1993), 939(1994), 1032(1995), 1062(1996), 1250(1999), 2009(2011), 2095(2013) и 2174(2014) на Общото събрание на ООН,
- като взе предвид целите за устойчиво развитие (ЦУР) на Организацията на обединените нации, обръщайки специално внимание на ЦУР 16, която е насочена към насърчаване на мирни и приобщаващи общества за устойчиво развитие,
- като взе предвид публикацията на ООН от юни 2018 г., озаглавена „Да осигурим нашето общо бъдеще: Програма за разоръжаване“,
- като взе предвид Преглед № 09/2019 на Европейската сметна палата (ЕСП) относно европейската отбрана,
- като взе предвид своите резолюции от 14 декември 2016 г.⁽²⁾, 13 декември 2017 г.⁽³⁾, 12 декември 2018 г.⁽⁴⁾ и 15 януари 2020 г.⁽⁵⁾ относно изпълнението на общата външна политика и политика на сигурност,
- като взе предвид своята резолюция от 13 юни 2018 г. относно отношенията между ЕС и НАТО⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята препоръка до Съвета и до заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) относно подготовката на процеса на преглед на Договора за неразпространение на ядреното оръжие (ДНЯО) през 2020 г., вариантите за контрол над ядрените оръжия и за ядрено разоръжаване,
- като взе предвид своята резолюция от 17 септември 2020 г. относно износа на оръжие: прилагане на Обща позиция 2008/944/ОВППС⁽⁷⁾,

⁽²⁾ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 50.

⁽³⁾ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ С 388, 13.11.2020 г., стр. 91.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0008.

⁽⁶⁾ ОВ С 28, 27.1.2020 г., стр. 49.

⁽⁷⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0224.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2019 г. относно бъдещето на Договора за ликвидиране на ракетите със среден обхват на действие и въздействието върху Европейския съюз ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята позиция от 18 април 2019 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейския фонд за отбрана ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята препоръка до Съвета относно решението за създаване на Европейски механизъм за подкрепа на мира ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2018 г. относно автономните оръжейни системи ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 23 юли 2020 г. относно заключенията на извънредното заседание на Европейския съвет на 17– 21 юли 2020 г. ⁽¹²⁾,
- като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0265/2020),

1. припомня амбицията на ЕС да бъде глобален фактор за мира и сигурността и призовава неговите действия и политики да се стремят към поддържане на международния мир, сигурността, сътрудничеството и ефективното многостранно сътрудничество, глобалната стабилност и активна подкрепа за основания на правила международен ред, международното право, правата на човека и демокрацията в съответствие с принципите и ценностите на Устава на ООН и целите, определени в член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС);

2. подчертава, че предвид настоящите нарастващи многостранни заплахи за глобалната, регионалната и националната сигурност и стабилност, пред които ЕС е изправен в една изключително многополюсна и непредвидима среда с по-напористи и конкуриращи се глобални и регионални сили и променящи се съюзи, само чрез общата тежест на един силен и обединен Европейски съюз и неговите държави членки, в тясно сътрудничество с демократични държави със сходни виждания, европейските участници ще имат потенциала да разработят по-стабилна обща политика за сигурност и отбрана (ОПСО), за да имат по-силна и по-целесъобразна роля на международната сцена в новата геополитическа среда и да допринасят за мира, човешката сигурност, устойчивото развитие, просперитета, свободата, зачитането на основните права и ценности и демокрацията;

3. отбелязва, че трайното влошаване на стратегическата среда на Съюза пряко или косвено засяга сигурността на неговите държави членки и на гражданите му; подчертава, че в тази нестабилна и непредвидима среда Съюзът и неговите държави членки трябва заедно да играят по-голяма роля за гарантиране на сигурността на неговите държави членки, граждани и ценности от многостранни заплахи, рискове и предизвикателства;

4. отбелязва целта на Европейския съюз да развие европейска стратегическа автономност, което е амбиция, основана на способността на Съюза да оценява независимо дадена кризисна ситуация и да взема автономни решения, както и на способността му да действа автономно, когато обстоятелствата го изискват, за да защитава своите интереси и ценности при пълно зачитане на съюзите и на стратегическите си партньори, като същевременно се спазва принципът на взаимно допълване с НАТО;

5. призовава ЗП/ВП и Съвета да предоставят общо официално определение за стратегическа автономност и да определят много ясно нейните цели, средства и ресурси за прилагане; счита способността да действа автономно за важно средство за ЕС да засили своите многостранни действия, да стане по-малко уязвим на външни заплахи и да бъде по-надежден партньор в един многостранен, основан на правила ред;

6. счита, че пандемията от COVID-19 показва уязвимостта на ЕС и зависимостта му от трети държави; поради това подчертава още по-важната необходимост от засилване на усилията на ЕС за стратегическа автономност в този контекст;

7. отбелязва, че е постигнат известен напредък в изпълнението на ОПСО; приветства факта, че ЕС остава ангажиран с увеличаването на световното си присъствие и способността си да действа като глобален застъпник и гарант на сигурността, включително чрез своите мисии и операции по линия на ОПСО, с цел постигане на устойчив мир, стабилност, сигурност и просперитет и с активния си принос за преодоляването на конфликтите по света, и по-специално в съседните на ЕС държави;

⁽⁸⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0130.

⁽⁹⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0330.

⁽¹¹⁾ ОВ С 433, 23.12.2019 г., стр. 86.

⁽¹²⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0206.

Сряда, 20 януари 2021 г.

8. приветства съобщението на ЗП/ВП, че до края на 2020 г. ще бъде представен анализ на общите заплахи и предизвикателства, който ще осигури основата за обсъждания на политиката с държавите членки и за разработването на стратегически компас; отбелязва, че стратегическият компас ще подобри и ще направлява осъществяването на определеното през 2016 г. равнище на амбиция на ЕС и ще определи стратегически подход, конкретни цели и задачи в четирите ключови области: управлението на кризи, устойчивостта, способностите и партньорствата, не по-късно от 2022 г.; подчертава, че това е необходимо, тъй като ЕС трябва да разработи примерни сценарии за военни и граждански намеси и да бъде добре подготвен на оперативно и на политическо равнище; изразява надежда, че стратегическият компас, като първа стъпка към развитието на независим оперативен капацитет на ЕС, ще проправи пътя към по-хармонизирана стратегическа култура и по този начин ще улесни вземането на решения в Съюза;

9. обмисля представянето на собствени доклади и препоръки относно ключовите области на стратегическия компас с цел предоставяне на парламентарни мнения и насоки в съответствие с нашите демократични институционални принципи;

10. подчертава първостепенното геополитическо значение за Съюза на устойчивата регионална стабилност, сигурността и просперитета и на предотвратяването на дестабилизиращи процеси в неговите съседни райони, както на изток и на юг, така и в Арктика; подчертава ключовата роля на операциите EUFOR Althea и EULEX Косово за насърчаване на стабилността и сигурността чрез повишаване на устойчивостта на държавите и насърчаване на изграждането на капацитет в регион със стратегическо значение за ЕС; приветства удължаването на мандатите на мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово (EULEX Косово) и на консултативната мисия на Европейския съюз в Украйна (EUAM Украйна) и отново подчертава значението на участието по линия на ОПСО в Западните Балкани и Източното съседство; насърчава преразглеждането на текущата мисия по линия на ОПСО — EUAM Украйна, за да се определи как тя може да подпомогне допълнително сигурността на Украйна;

11. посочва факта, че нестабилността в европейското южно съседство, и по-специално в регионите на Сахел, Западна Африка и Африканския рог, в крайна сметка има отрицателни вторични последици, по-специално за южното съседство на ЕС, и поради това представлява пряко предизвикателство за управлението на нашите външни европейски граници;

12. изразява загриженост, че военните сили на Руската федерация все още окупират големи части от Украйна и Грузия в нарушение на международното право, че те все още присъстват в Република Молдова и че Русия продължава да дестабилизира мира и сигурността в региона; изразява загриженост относно безпрецедентния мащаб на спонсорирани от държавата кампании за дезинформация в Източното съседство; продължава да осъжда руската военна намеса и незаконното анексиране на Кримския полуостров, както и поддържането на замразения конфликт в Молдова; подчертава необходимостта от обща позиция по отношение на политиката на ЕС в този контекст;

13. приветства прекратяването на враждебните действия във и около Нагорни Карабах; подчертава със загриженост военното участие на трети държави в конфликта, и по-специално дестабилизиращата роля и намесата на Турция; призовава за международно разследване на предполагаемото присъствие на чуждестранни бойци и използването на касетъчни боеприпаси и фосфорни бомби; призовава Европейския съюз и международните органи да гарантират, че няма безнаказаност за военните престъпления в Нагорни Карабах и за използването на забранени оръжия в конфликта в Нагорни Карабах; настоява, че е необходимо да се позволи преминаването на хуманитарната помощ, да се пристъпи незабавно към размяната на затворници и жертви, както и че е необходимо да се запази културното наследство на Нагорни Карабах;

14. изразява дълбока загриженост относно неотдавнашната ескалация на напрежението в някои потенциални горещи точки в региона на Индийския и Тихия океан, като например оспорваната граница между Индия и Китай, Източнокитайско и Южнокитайско море и Тайванския проток, включително относно все по-провокативните военни маневри на Китай, насочени към Тайван; призовава всички засегнати страни да разрешат разногласията си по мирен начин, за да се намали напрежението, и да се въздържат от предприемане на едностранни действия за промяна на статуквото; подчертава значението на мирното развитие в Тайванския проток за поддържането на мира, стабилността и просперитета на Китай и Тайван, и в Азиатско-тихоокеанския регион, което продължава да бъде от решаващо значение за интересите на ЕС; призовава ЕС и неговите държави членки да преразгледат политиките си за ангажираност с Тайван и да работят с международни партньори със сходни виждания, за да защитят демократичен Тайван от външни заплахи; изразява загриженост относно кампанията за дезинформация, стартирана от злонамерени трети държави за подкопаване на усилията в борбата с пандемията от COVID-19 срещу демокрациите в региона на Индийския и Тихия океан, включително Тайван; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят значимото и прагматично участие на Тайван като наблюдател в срещите, механизмите и дейностите на Световната здравна организация (СЗО), с цел съвместна борба срещу глобалната криза в общественото здраве;

15. изразява изключителна загриженост и категорично осъжда незаконните действия и заплахите за военни действия срещу държавите членки, извършвани от Турция в Източното Средиземноморие; отбелязва със загриженост, че едностранните действия, водени от Турция, въпреки усилията за деескалация, нарушават международното право и пряко засягат суверенитета на някои държави членки; отново заявява готовността на Съюза да използва всички инструменти

Сряда, 20 януари 2021 г.

и възможности, с които разполага, включително в съответствие с член 29 от ДЕС и член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), за да защити своите интереси и интересите на своите държави членки; припомня неотдавнашните заключения на Съвета относно Източното Средиземноморие и призовава за нова цялостна стратегия между ЕС и Турция;

16. подчертава, че достъпът до безопасна питейна вода може да доведе до сериозни конфликти; подчертава, че Европейският съюз трябва да създаде политическа стратегия за улесняване на решенията в тези области с висок дестабилизиращ потенциал, като същевременно насърчава държавите, разположени в най-важните зони на конфликти, свързани с води, да подпишат Конвенцията за водите от Хелзинки от 1992 г., завършена в Ню Йорк през 1997 г. — Конвенция за опазване и използване на трансграничните водни течения и международните езера;

Консолидиране на амбициите на Европейския съюз: повишаване на ефективността на мисиите и операциите по линия на ОПСО в непредвидима и дестабилизирана среда

17. счита, че ОПСО се основава главно на способността на Съюза да разгръща граждански и военни мисии и операции в кризисни ситуации, които засягат сигурността на Съюза и неговите държави членки или изискват международна намеса съгласно международното право и Устава и резолюциите на ООН; отбелязва, че понастоящем Съюзът разгръща 11 граждански и шест военни мисии и операции, от които, що се отнася до последните, три са изпълнителни (ATALANTA, EUNAVFOR MED IRINI, EUFOR ALTHEA), а три не са (мисиите на ЕС за обучение — EUTM Мали, EUTM Сомалия, EUTM ЦАР); припомня, че мандатите на мисиите по линия на ОПСО имат за цел, наред с другото, да насърчават реформа в сектора за сигурност, да постигат напредък в правосъдната реформа и да укрепват военното и полицейското обучение; препоръчва редовна подходяща оценка на мисиите и операциите, за да се установи къде тяхната ефективност може да бъде допълнително засилена; подчертава значението на това мисиите да бъдат разгръщани по-бързо, по-гъвкаво и по-съгласувано;

18. за съжаление отбелязва, че все още липсва политическа готовност от страна на някои държави членки да участват в мисии и операции по линия на ОПСО по значим и надежден начин; подчертава значението на това мисиите и операциите да станат по-стабилни както по отношение на човешките ресурси, така и на мандатите; призовава държавите членки да увеличат приноса на сили и активи към всички мисии и операции по линия на ОПСО, като обърнат специално внимание на съществуващите недостатъци, тъй като проблемът с финансирането на мисиите и операциите по линия на ОПСО е от решаващо значение за тяхната устойчивост, особено по време на криза, както и проблемът с потенциално нарастващото напрежение и конфликти; подчертава, че бюджетът за ОПСО не следва да се подкопава;

19. изтъква, че участието на жените в мисиите по линия на ОПСО допринася за ефективността на мисиите и засилва доверието в ЕС като защитник на равните права на мъжете и жените в световен мащаб; призовава за съдържателно интегриране на принципа на равенство между половете във формулирането на ОПСО, по-специално чрез по-добър баланс между половете в персонала и ръководството на мисиите и операциите по линия на ОПСО и специално обучение на разгрънатия персонал; приветства факта, че всички граждански мисии по линия на ОПСО вече са определили съветник по въпросите на равенството между половете, и призовава военните мисии по линия на ОПСО да направят същото; насърчава държавите членки да предложат жени за кандидати за съществуващите вакантни длъжности; призовава целия военен и цивилен персонал, разположен в ЕС, да бъде достатъчно обучен по въпросите на равенството между половете и прилагането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН за жените, мира и сигурността, и по-специално за това как да се включи перспективата за пола в неговите задачи; изразява съжаление във връзка с факта, че броят на жените, работещи в мисии по линия на ОПСО и особено в рамките на военни операции, продължава да бъде много нисък; настоятелно призовава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да насърчава необходимостта от конкретна цел и политически ангажимент за увеличаване на броя на жените в мисиите и операциите на ЕС за управление на кризи; настоятелно призовава държавите членки да потърсят начини за укрепване на политиките за набиране и задържане на персонал и да насърчават участието на жените в миротворческите и мироопазващите мисии; подчертава необходимостта от включване на нов бюджетен ред на ЕС, който да финансира длъжността на съветниците по въпросите на равенството между половете във военните мисии по линия на ОПСО;

20. подчертава глобалния ангажимент на Съюза в Сахел и в Африканския рог посредством шест граждански (EUCAP Мали, EUCAP Нигер, EUCAP Сомалия) и военни (EUTM Мали, EUTM Сомалия, EUNAVFOR ATALANTA, EUNAVFOR MED Irini) мисии;

21. отбелязва, че военните операции по линия на ОПСО все повече имат тенденцията да представляват мисии за обучение на въоръжените сили (мисии за обучение на ЕС), без изпълнително измерение; счита, че без да се засяга неизпълнителното измерение на тези мисии, мандатът следва да бъде укрепен, за да се позволи на европейските съветници да проверяват възможно най-близо до местата на разполагане дали програмата на формацията е била добре изпълнена и е напълно в съответствие с действителните оперативни нужди на местните въоръжени сили; отбелязва, че това също така би позволило

Сряда, 20 януари 2021 г.

по-доброто предотвратяване на лошото управление и случаите на злоупотреби, след като обучените сили бъдат разположени по места; подчертава, че такъв е по-специално случаят с EUTM Мали, където малийските въоръжени сили са разположени в много различни и трудни области, като поради това се изисква надзор на начина, по който европейските формации понастоящем се осъществяват;

22. подчертава, че само няколко мисии по линия на ОПСО предоставят обучение относно сексуалния и основания на пола тормоз, и призовава ЕСВД и държавите членки да осигурят задължително обучение с оглед на борбата с тези видове тормоз в рамките на всички мисии и операции и да гарантират ефективната защита на жертвите и на лицата, сигнализиращи за нередности; призовава за осъвременяване на Актуализираните общи стандарти за поведение за мисиите и операцията по линия на ОПСО, за да се включи принципът на нулева толерантност към непредприемането на действия от страна на ръководството и администрацията на ЕС по отношение на сексуалното насилие и насилието, основано на пола;

23. приветства заключенията на Съвета от 12 октомври 2020 г. относно операция EUFOR Althea и готовността му да продължи мандата на операцията с цел подпомагане на властите на Босна и Херцеговина да поддържат безопасна и сигурна среда в рамките на подновено разрешение на ООН; признава предизвикателствата, породени от пандемията от COVID-19, и приветства служителите на мисиите за това, че продължават да работят пълноценно в тези времена;

24. отбелязва, че положението със сигурността в Сомалия е много тревожно и е дестабилизиращ фактор в целия Африкански рог и дори извън него; във връзка с това счита, че укрепването на EUTM Сомалия с консултативен капацитет в командните структури би позволило да се упражнява значително влияние върху начина на извършване на операцията в рамките на многостранната военна помощ;

25. насърчава усилията, положени относно процеса на регионализация, който беше започнат чрез регионалното консултативно и координационно звено (РККЗ), и решението на Съвета от 12 февруари 2019 г. да го въведе във втора фаза, като по този начин засили регионалния подход на ЕС в Сахел, и по-специално в мисията EUTM Мали, чрез разширяване на обхвата ѝ до държавите от Г-5 от Сахел с цел повишаване на ефективността и оперативността на действията на ЕС през границите на държавите от Г-5 от Сахел и подкрепяне на трансграничното сътрудничество, като така се направи по-ефективна работата на мисиите EUCAP Сахел Мали, EUCAP Сахел Нигер и EUTM Мали; призовава за преименуването ѝ на EUTM Сахел; отбелязва, че съгласуваността и сътрудничеството в областта на сигурността с африканските държави са от решаващо значение за постигането на стабилност и дългосрочното развитие на континента; счита, че регионализацията на подхода на ОПСО в Сахел е уместна, но изисква по-ясна организация между вече съществуващите граждански и военни мисии по линия на ОПСО, местните участници и другите международни организации (т.е. мироопазващата мисия на ООН MINUSMA (Интегрирана многостранна мисия на ООН за стабилизиране в Мали) и операцията „Баркан“, ръководена от френската армия), за да се осигурят оперативно взаимодействие и координирани усилия на равнището на Съюза;

26. изразява загриженост относно продължаващата кампания за дезинформация по отношение на ЕС в Централноафриканската република; призовава ЗП/ВП да предприеме действия, за да идентифицира ефективно произхода на кампанията за дезинформация и да противодейства на такива атаки; приветства стартирането на EUTM ЦАР с цел подпомагане на реформата в сектора на сигурността в Централноафриканската република и разширяването на мандата на EUTM ЦАР; счита, че Съюзът трябва да подобри бързо и ефективно своите възможности за доставяне на оборудване в допълнение към обучението, осигурявано от мисиите EUCAP и EUTM; отбелязва, че създаването на Европейския механизъм за подкрепа на мира би гарантирало всеобхватен подход към изграждането на капацитета на силите на нашите партньори; подчертава, че напористите, присъстващи и действащи чуждестранни участници, които не споделят непременно същите етични принципи като Съюза и неговите държави членки, запълват пропуските в капацитета и участват в оборудването на тези сили, без да зачитат върховенството на закона и международните стандарти;

27. изразява дълбока загриженост относно влошаването на положението по отношение на сигурността и хуманитарното положение в региона на Сахел, където тероризмът оказва повишен натиск върху държавите от Г-5 от Сахел и върху съседните им държави, като изостря местното политическо, етническо и религиозно напрежение; подчертава значението на подкрепата, предоставяна от мисиите и операцията на ЕС в Сахел в тази връзка; припомня, че е жизненоважно да се запазят дългосрочните инвестиции, направени от международната общност, за да се работи за постигането на сигурност и стабилност в Мали и Сахел; приветства възобновяването на дейностите по линия на мисиите и операцията на ЕС в Мали;

28. призовава за нов подход на оперативно равнище към реформата в сектора на сигурността, подпомагането на сигурността и изграждането на военен капацитет, който да включва извлечените поуки, по-специално в Мали, и който да поставя акцент върху а) демократичния контрол на всички сили за сигурност, включително въоръжените сили, б) демократичното и прозрачното управление на сектора, в) систематичния мониторинг на пълното и стриктно спазване от всички участници на международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право и г) ясни механизми за прекратяване или оттегляне в случай на безнаказаност и продължаващи нарушения;

Сряда, 20 януари 2021 г.

29. отбелязва по-доброто равнище на координация между гражданските и военните мисии в три държави: Мали, Централноафриканската република и Сомалия; приветства координираните усилия на мисията на ЕС за изграждане на капацитет в Сомалия (EUCAP Сомалия) и EUTM Сомалия в допълването на оперативното сближаване между сомалийската полиция и сомалийската армия в освободените от влиянието на „Аш-Шабаб“ зони; подчертава, че интегрираният подход на инструменти, бюджетни инструменти и участници в EUAM CAR и EUTM CAR следва да бъде повторен, когато е целесъобразно, в други мисии и операции по линия на ОПСО;

30. приветства започването на операция EUNAVFOR MED Irini, която има за цел да допринесе за траен мир, сигурност и стабилност чрез подкрепа за прилагането на оръжейното ембарго срещу Либия в съответствие с Резолюция 2526 (2020) на Съвета за сигурност на ООН, обучението на либийската брегова охрана и възпрепятстването на трафика на хора; по-специално настоятелно призовава държавите членки спешно да предоставят разузнавателните средства, средствата за наблюдение и разузнаване, и полицейските и военноморските ресурси, необходими за укрепване на досега ограничените способности на операция Irini, и насърчава засилването на сътрудничеството с текущата морска операция на НАТО „Морски страж“, както и сътрудничеството с регионалните партньори; припомня международните задължения по отношение на търсенето и спасяването по море; призовава ЗП/ВП да използва в пълна степен активите на ЕС в тази област, по-специално сателитния и разузнавателния център на ЕС; приветства продължаващия напредък към стабилизиране на положението в Либия; призовава ЕС да поеме активна роля в процеса на медиация, за да допринесе за полагането на необходимите основи за мирна, стабилна и демократична Либия;

31. отбелязва решението на Съвета от 20 юни 2020 г. да удължи мандатите на три от гражданските си мисии по линия на ОПСО: мисията на Европейския съюз за подкрепа за интегрирано управление на границите в Либия (EUBAM Libya), мисията на Европейския съюз за подпомагане на контролно-пропускателен пункт Рафа (EUBAM Rafah) и полицейската мисия на Европейския съюз за палестинските територии (EUPOL COPPS);

32. призовава за доразвиване и засилване на гражданско-военното вземане на решения в ЕС и на структурите за командване и контрол при същевременно гарантиране на отделни военни и граждански вериги на командване;

33. отбелязва, че стратегическият преглед на способностите за планиране и провеждане на военни операции (MPCC) трябва да започне през 2020 г.; призовава ЗП/ВП, предвид въздействието на този преглед върху планирането, командването и контрола на военните мисии и операции, да информира своевременно Парламента относно наличните и избраните варианти; отново заявява, че ЕС се нуждае от постоянна и пълноценна структура за военно командване, за да може да действа автономно, и следователно призовава Съвета да приложи такава структура;

34. отбелязва цялостния напредък и усилията, положени в изпълнението на Гражданския пакт в областта на ОПСО, чиято цел е гражданската ОПСО да стане по-способна, по-ефективна, гъвкава и реагираща както на национално равнище чрез разработване и прилагане на национални планове за изпълнение с цел увеличаване на националния принос към гражданската ОПСО, така и на равнището на ЕС чрез разработването на съвместен план за действие; призовава за пълното прилагане на Гражданския пакт в областта на ОПСО до началото на лятото на 2023 г.; отбелязва предизвикателствата, свързани със способностите, пред които е изправена гражданската ОПСО, що се отнася до наличието на достатъчно експерти от полицията, съдии, прокурори, други експерти от сектора на правосъдието и гражданската сигурност; счита, че ЕС трябва да извърши своята всеобхватна оценка на гражданските мисии EUCAP Сахел Мали, EUCAP Сахел Нигер, EUCAP Сомалия и EUAM ЦАР от гледна точка на техните мандати, бюджети и човешки ресурси, за да станат напълно оперативни и ефективни; призовава държавите членки да предоставят подробен годишен преглед, в който се отчита напредъкът в изпълнението на Гражданския пакт в областта на ОПСО; призовава всички заинтересовани страни да засилят сътрудничеството и да укрепят полезните взаимодействия между гражданските и военните мисии, разгърнати на едно и също място, особено във връзка с мобилността и сигурните цифрови инфраструктури; приветства създаването на Центъра за високи постижения в управлението на граждански кризи, който беше открит през септември 2020 г., и насърчава държавите членки да участват активно в неговата работа;

35. приветства непрекъснатостта и запазването на присъствието на мисиите и операциите по линия на ОПСО въпреки изключително трудната обстановка и отрицателното въздействие, причинено от пандемията от COVID-19; настоятелно призовава бюджетът, ресурсите, планирането и оборудването на мисиите и операциите на ЕС по линия на ОПСО да бъдат оценени и приспособени с оглед на поуките, извлечени от COVID-19, за да се гарантира поддържането на оперативната ефективност; подчертава значението ЕС да обмисли какво повече би могло да се направи за свеждане до минимум и управление на риска от заразяване на персонала; изразява сериозна загриженост относно засилващото се отрицателно въздействие на COVID-19 върху съществуващите кризи и счита, че е наложително ЕС да предотврати компрометирането от

Сряда, 20 януари 2021 г.

COVID-19 на многогодишния напредък в укрепването на мира; изразява тревога във връзка с вълната от дезинформация, най-вече срещу мисиите и операциите по линия на ОПСО, по време на пандемията от COVID; подчертава необходимостта ЕС да засили своите инструменти за стратегическа комуникация и публичната дипломация главно в държавите, в които са разгърнати мисиите и операциите по линия на ОПСО;

36. признава приноса на гражданските и военните мисии по линия на ОПСО в поддържането на мира, стабилността и укрепването на международната сигурност и подпомагането на трети държави в борбата срещу тероризма; призовава настоятелно ЕС за укрепване на институционалния му капацитет за предотвратяване на конфликти и за медиация; призовава за по-проактивен подход в разрешаването на продължителни конфликти в държавите в непосредствена близост до ЕС; призовава за чувствителни към конфликтите и насочени към хората подходи, които поставят сигурността и правата на хората в центъра на ангажимента на ЕС;

37. счита, че Съюзът трябва да съсредоточи усилията си върху мисиите и операциите, в които той има най-голяма добавена стойност; поради това би приветствал размисъл относно целесъобразността и ефикасността на някои мисии;

38. призовава за бързо приемане и прилагане на Европейския механизъм за подкрепа на мира с цел повишаване на ефективността на мисиите на ЕС, подпомагане на неговите партньори и допринасяне за мироопазващите операции; подчертава, че с този инструмент ще се финансират част от разходите за отбранителните дейности на ЕС, включително общите разходи за военни операции по линия на ОПСО и тези, свързани с изграждане на военен капацитет за партньорите в държавите, в които ЕС извършва намеса, и че следва да му бъде предоставен бюджет, който е достатъчно голям, за да се преодолеят ефективно текущите предизвикателства, свързани с обучение, операции, мисии, проекти и военно оборудване, включително оръжия, муниции и транспорт, в пълно съответствие с осемте критерия на общата позиция, международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право, и с действащите разпоредби за прозрачност, както е посочено в препоръката му от 28 март 2019 г. относно създаването на Европейския механизъм за подкрепа на мира; припомня необходимостта от извършване на цялостни предварителни оценки на риска и от внимателен мониторинг на използването от държавите получатели, по-специално в регионите, засегнати от голяма нестабилност на политическия пейзаж и голяма пропускливост на националните граници, и от въвеждането на необходимите предпазни мерки на равнището на ЕС за предотвратяване на придобиването на тези оръжия от терористични групи и други злонамерени участници;

39. приветства обявяването в речта за състоянието на Съюза през 2020 г. на писмо за намеренията във връзка със съвместно съобщение относно стратегически подход в подкрепа на разоръжаването, демобилизацията и реинтеграцията на бивши бойци през 2021 г., като навременно преразглеждане на концепцията на ЕС от 2006 г. за подкрепа на мерки, свързани с демобилизация, разоръжаване и реинтеграция (ДРР); подчертава значението на реформата в сектора на сигурността като приоритет, особено за нашите граждански мисии по линия на ОПСО, чиято основна цел трябва да бъде прилагането на подхода за човешка сигурност; подчертава, че новият стратегически подход относно ДРР трябва да гарантира съгласуваност между инструментите на ОПСО и помощта на ЕС за развитие;

Развитие на ефективни способности на ОПСО

40. приветства инициативите на ЕС за развитие на способностите, като Европейската програма за промишлено развитие в областта на отбраната (CARD), постоянното структурирано сътрудничество (ПСС) и бъдещия Европейски фонд за отбрана (ЕФО) и предшестващите го програми — Подготвителното действие във връзка с научни изследвания в областта на отбраната (PADR) и Европейската програма за промишлено развитие в областта на отбраната (EDIDP), тъй като те могат да допринесат за по-голяма съгласуваност, координация, оперативна съвместимост при прилагането на ОПСО и проправянето на пътя към изпълнението на задачите от Петербург и укрепването на солидарността, сближаването, устойчивостта и стратегическата автономност на Съюза;

41. признава, че интегрирането на инициативите на ЕС за развитие на способностите и пълноценното участие на повече държави членки във важни европейски проекти в областта на отбраната, които понастоящем се провеждат на почти изключителна двустранна основа (т.е. бъдещата система за въздушен бой (Future Air Combat System, FCAS) и основната система за бойни действия по суша (Main Ground Combat System, MGCS), е от ключово значение за успеха на европейския процес на интеграция в сферата на отбраната и би представлявало ясна добавена стойност за европейските усилия към подобряване на сътрудничеството, интеграция в отбраната и оперативна съвместимост в полза на мисиите и операциите по линия на ОПСО;

42. отбелязва, че е от решаващо значение да се повиши съгласуваността, приобщаването, координаността и последователността на всички инструменти на ЕС за планиране в областта на отбраната и на всички инструменти и инициативи за развитие на способности, така че те да създават значими полезни взаимодействия и взаимно укрепване, да избягват дублирането, да гарантират ефективно и стратегическо използване на ресурсите, да осигуряват оперативна съвместимост и да улесняват бързото разгръщане;

Сряда, 20 януари 2021 г.

43. призовава държавите членки да увеличат своите разходи за отбрана и да се стремят към цел за 2 % от БВП;

44. приветства постигнатото споразумение относно регламента за ЕФО и призовава за бързото приемане и създаване на ЕФО, който ще разгледа и ускори постигането на съгласуваните общи приоритети за развитие на способностите за отбрана в областта на въздушното пространство, сушата, морето и киберпространството и по този начин ще насърчи способността на ЕС да действа като глобален участник и международен източник и фактор за сигурността; призовава държавите членки, Съвета и Комисията да осигурят адекватно финансиране на ЕФО и да се съсредоточат върху структурни проекти с висока добавена стойност, като по този начин улесняват индустриалното сътрудничество между държавите членки и консолидирането на силна европейска отбранителна технологична и индустриална база (EDTIB) и засилват техническите, индустриалните и стратегическите способности, така че да се укрепят способността на ЕС автономно да създава и разполага с военни способности и да се запази европейската технологична автономност в дългосрочен план; насърчава инициативите за развиване на отбранителни способности, за да се улесни ангажирането на малките и средните предприятия;

45. обръща внимание на силно чувствителния и стратегически характер на научните изследвания в областта на отбраната и на необходимостта от регулиране на достъпа на субекти, контролирани от трети страни, които не са в ЕС, до проекти, финансирани от ЕФО, с цел съгласуваност с амбицията на ЕС за стратегическа автономност; подчертава, че участието на трети държави в ЕФО в някои специфични и изключителни отговарящи на условията случаи, когато то придава доказана технологична и оперативна добавена стойност на определени проекти, следва да се осъществява на основата на ефективна реципрочност, не следва да отслабва стратегическите интереси на ЕС в областта на сигурността, не следва да подкопава целите на ЕФО и трябва да бъде в строго наблюдавано съответствие с правилата, определени в предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски фонд за отбрана (COM(2018)0476), като например запазването на интелектуалната собственост в рамките на ЕС;

46. приветства стратегическия преглед на първия етап на ПСС до края на 2020 г., включително информация за напредъка на програмата и определяне на необходимите разпоредби за повишаване на ефективността на ПСС и ориентирането му в по-голяма степен към целите; счита, че ПСС е инструмент, който допринася за засилване на устойчивото и ефикасното сътрудничество и интеграцията на ЕС в областта на отбраната чрез подобряване на отбранителните способности и оперативната съвместимост на участващите държави членки, особено по отношение на наличността, гъвкавостта и способността за разгръщане на силите; припомня, че проектите по линия на ПСС следва да спомагат за максимално увеличаване на ефективността на разходите за отбрана; счита, че ПСС следва да се използва като допълващ инструмент за постигане на целите на ЕС и да допринася за целите на НАТО; приветства скоростното приемане на решението относно участието на трети държави в ПСС, въпреки че отбелязва, че всяко подобно изключително участие в отделни проекти по линия на ПСС трябва да осигурява добавена стойност за държавите — членки на ЕС, и за проектите, както и да допринася за укрепването на ПСС и ОПСО и за изпълнението на по-сложни ангажименти, предмет на много строги политически, материалноправни и правни условия, и да се извършва въз основа на установена и ефективна реципрочност;

47. призовава участващите държави членки (УДЧ) да покажат пълна политическа ангажираност, усилия и стратегическа амбиция, за да осигурят необходимите ресурси и да изпълнят амбициозните и обвързващи общи ангажименти, за които са се договорили, като същевременно гарантират осезаем напредък в бързото и ефективно изпълнение на настоящите проекти по линия на ПСС; изтъква, че проектите от първата вълна са главно проекти за изграждане на капацитет, включващи възможно най-много държави членки, и че приобщаващият характер на проектите по линия на ПСС не следва да води до размиване на амбициите на участващите държави членки; изразява загриженост, че пропуските и критичните недостатъци в способностите, определени в процеса по приоритетната цел чрез плана за развитие на способностите (CDP) и координирания годишен преглед на отбраната (CARD), не биха били адекватно или изцяло запълнени и преодолени, за да се извършват успешни военни операции; съветва да се направи преглед на настоящите 47 проекта по линия на ПСС, за да се провери постигнатият напредък и да се идентифицират онези проекти, които биха могли да бъдат групирани по преценка на участващите държави членки; насърчава участващите държави членки да се съсредоточат върху проекти по линия на ПСС, които осигуряват истинска добавена стойност с по-оперативен акцент, взаимноизгодни печалби и стратегически фактори за Съюза, както и такива със стратегическо измерение, насочени към бъдещи заплахи за сигурността; силно насърчава държавите членки, като част от реформата на системата на бойните групи на ЕС, да проучат възможностите за включването ѝ в ПСС, за да се увеличи нейният оперативен капацитет, възможността ѝ за модулиране и гъвкавостта ѝ чрез създаване на постоянно действащи многонационални звена, на които е възложено изпълнението на военни задачи, определени в член 43 от ДЕС, и за засилване на способността на ЕС да провежда надеждни операции за управление на кризи;

Засилване на сътрудничеството със стратегическите партньори

48. приветства напредъка, постигнат в сътрудничеството между ЕС и НАТО след съвместната декларация във Варшава през 2016 г.; приветства напредъка, постигнат при прилагането на общия набор от предложения от 2016 и 2017 г., по-специално засилването на политическия диалог между ЕС и НАТО на всички равнища, както и структурирания диалог относно военната мобилност, усилията за осигуряване на по-голяма съгласуваност между съответните процеси на планиране

Сряда, 20 януари 2021 г.

в областта на отбраната и по-тясното сътрудничество в областта на киберсигурността и отбраната и в борбата с хибридните заплахи и кампанията за дезинформация; отбелязва степента на сътрудничеството между НАТО и ЕС по отношение на подпомагането на гражданските органи да ограничат и да спрат разпространението на пандемията от COVID-19; призовава ЕС и НАТО да засилят допълнително взаимното укрепване на сътрудничеството, включително между мисиите и операциите, и да задълбочат стратегическото си партньорство; подчертава значението на по-нататъшното засилване на партньорството между ЕС и НАТО в областта на военната мобилност; подчертава значението на организирането и изпълнението на съвместни обучения и учения между европейските въоръжени сили, както и паралелни и координирани учения между ЕС и НАТО;

49. в тази връзка приветства операцията „Atlantic Resolve“ и засиленото присъствие на предна линия на НАТО на европейския континент, и признава значението на войските на НАТО в усилията за възпиране на по-нататъшната руска агресия и осигуряване на решаваща подкрепа в случай на конфликт;

50. припомня, че НАТО продължава да бъде крайъгълният камък на колективната отбрана за онези държави членки, които са и членки на Организацията на Северноатлантическия договор, както е изрично признато в ДФЕС; подчертава, че сътрудничеството между ЕС и НАТО следва да се основава на взаимно допълване и напълно да защита специфичните характеристики и роли на всяка от двете институции и че не следва ненужно да възпроизвежда или заменя структури; припомня, че сътрудничеството в областта на отбраната е един от стълбовете на трансатлантическото сътрудничество и остава от първостепенно значение за взаимната сигурност на съюзническите и партньорските държави, и поради това отново заявява необходимостта от по-здрави отношения; припомня, че съгласно принципа за „единен комплект въоръжени сили“ развитието на отбранителните способности на ЕС не представлява конкурентна заплаха за Алианса и ще бъде от полза за държавите, които са страни, участващи както в ОПСО, така и в НАТО, както и че по-ефективното сътрудничество в областта на сигурността и отбраната на ЕС следва да се счита за фактор, който укрепва европейския стълб на НАТО, както и за това ЕС да играе по-голяма роля в гарантирането на собствената си сигурност; счита, че инициативите за развитие на способностите следва да гарантират оперативна съвместимост между съюзниците и да улесняват бързото разгръщане; отбелязва със загриженост, че някои различия са подкопали солидарността на Алианса след действията, извършени от Турция в Източното Средиземноморие;

51. подчертава необходимостта от укрепване на статута на ЕС като гарант на морската сигурност, засилване на устойчивостта на ЕС и на държавите членки по отношение на кризисни ситуации в техните териториални води, както и на значението на една съгласувана морска стратегия за борба с незаконните недържавни участници в моретата; счита за необходимо да се хармонизират правилата относно намесата и стандартите за оборудване и да се засили обучението на служителите, за да се извършват координирани и единни действия в рамките на европейски и международни операции или в случай на морски кризи, събития и инциденти; подчертава необходимостта от сътрудничество между ЕС и НАТО с оглед на постигането на общ ефективен подход към заплахите в областта на морската сигурност, като например трансграничната и организираната престъпност, включително мрежите на организираната престъпност, които улесняват трафика на хора, оръжия и наркотици, контрабандата и морското пиратство;

52. решително подкрепя стратегическото партньорство между ЕС и ООН в управлението на кризи и гражданското, полицейското и военното опазване на мира; приветства напредъка, постигнат при изпълнението на осемте съвместно определени и договорени приоритета на ЕС и ООН за периода 2019 — 2021 г. относно мироопазващите операции и управлението на кризи; настоятелно призовава държавите членки да окажат по-голям принос за мироопазването от страна на ООН и призовава за съдействието на институциите на ЕС в това отношение; отбелязва, че е постигнат известен напредък в засилването на сътрудничеството между мисиите и операциите на място, по-специално чрез подписването на Рамковото споразумение между ЕС и ООН за предоставяне на взаимна подкрепа на 29 септември 2020 г. в контекста на съответните им мисии и операции на място, програмата за жените, мира и сигурността (ЖМС), която допринася за изпълнението на плана за действие на ЕС относно жените, мира и сигурността, предотвратяването на конфликти, както и напредъка на политическо и стратегическо равнище; призовава ЕС и ООН да проучат допълнително възможностите за по-тясно сътрудничество, особено в съвместните оперативни зони, в области, включващи планирането на прехода на мисиите, договореностите за подкрепа на място, обмена на информация извън зоните на мисиите и планирането на действията при извънредни ситуации с оглед на COVID-19, както и в областта на климата и отбраната;

53. отново потвърждава, че въпреки излизането си от ЕС Обединеното кралство продължава да бъде близък стратегически партньор на ЕС и на неговите държави членки и че е изключително важно да се поддържа засилено и тясно сътрудничество в областта на отбраната и сигурността между ЕС и Обединеното кралство, тъй като както ЕС, така и Обединеното кралство, споделят една и съща стратегическа среда и едни и същи заплахи за техния мир и сигурност; насърчава Обединеното кралство да участва в мисиите и операциите по линия на ОПСО, операциите за управление на кризи, в развитието на отбранителни способности, в съответните агенции на Съюза, както и в проекти в рамките на ПСС, като същевременно се зачитат независимостта на ЕС за вземане на решения, суверенитетът на Обединеното кралство, принципът на балансирана права и задължения, въз основа на ефективна реципрочност и наличието на справедлив и целесъобразен финансов принос; отбелязва оттеглянето на Обединеното кралство от ОПСО на 31 декември 2020 г.; призовава за въвеждане на процедури за бърза подмяна, за да се гарантира непрекъснатостта на мисиите и операциите по линия на ОПСО, в които изпратените на място британски членове на персонала са имали значителна роля;

Сряда, 20 януари 2021 г.

54. призовава ЕС да поддържа по-тясно сътрудничество със съществуващите регионални сили като Африканския съюз, Икономическата общност на западноафриканските държави (ECOWAS), Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (ASEAN) и Арктическият съвет и с държави извън НАТО със сходни възгледи;

55. призовава за по-систематично прилагане на Резолюция № 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността (ЖМС), тъй като са изминали 20 години след приемането ѝ, както и за укрепване на програмата на ЕС за ЖМС; призовава за съдържателно интегриране на принципа на равенство между половете във формулирането на ОПСО, по-специално чрез по-добър баланс между половете в персонала и ръководството на мисиите и операциите по линия на ОПСО и специално обучение на изпратения по места персонал;

56. призовава за прилагането на Резолюция № 2250 на Съвета за сигурност на ООН относно младежта, мира и сигурността и за пълноценното включване на младежта и въпросите на младежта в анализите на конфликти, които стоят в основата на предоставяната подкрепа от мисиите и операциите по линия на ОПСО; призовава за мерки на ЕС за увеличаване на възможностите за пълноценното участие на младите хора в поддържането и насърчаването на мира и сигурността;

57. призовава ЕС да преодолее последователните и нарастващи заплахи за опазването и защитата на културното наследство и да пресече контрабандата с произведения на културата, особено в зони на конфликт; отбелязва, че лишаването на обществата от тяхното културно наследство и от техните исторически корени ги прави по-уязвими от радикализацията и по-податливи на глобални джихадистки идеологии; призовава ЕС да разработи обширна стратегия за противодействие на подобни заплахи;

Повишаване на устойчивостта и подготвеността на Съюза

58. изразява загриженост, че някои участници в световен мащаб и все повече регионални участници умишлено заобикалят или се опитват да разрушат основания на правила международен ред, многостранното сътрудничество и ценностите на устойчивия мир, просперитета и свободата, които съответстват на основите, върху които е изграден Европейският съюз; отбелязва, че пандемията от COVID-19 разкри новите и увеличи съществуващите уязвимости и напрежения в световен мащаб; подчертава, че пандемията засили обществената подкрепа за Съюз, който е по-малко зависим от останалия свят, който е по-добре защитен и който може да действа независимо; призовава за по-силна роля на Европейския съюз на международната сцена, за повече европейско единство, солидарност и устойчивост и за по-единна външна политика, при която ефективното многостранно сътрудничество е основен елемент; приветства заключенията на Съвета от юни 2020 г., в които се призовава за силен Европейски съюз, който насърчава мира и сигурността и който защитава своите граждани;

59. подчертава важната роля на въоръжените сили по време на пандемията от COVID-19 и приветства военната помощ за гражданските органи, по-специално в разполагането на полеви болници, превоза на пациенти и доставката и разпределението на оборудване; счита, че този ценен принос показва необходимостта от това да се направи преглед на извлечените поуки, за да се засилят военните активи и способности на държавите членки в подкрепа на Механизма за гражданска защита на Съюза като основен инструмент за справяне с извънредни ситуации, както и за целите на хуманитарната помощ; също така счита, че за ефективното преодоляване на здравни кризи е изключително важно военният медицински персонал на държавите членки да се подготви за бързо участие; отново изтъква значението на взаимната помощ и солидарността в съответствие с член 42, параграф 7 от ДЕС и член 222 от ДФЕС;

60. подчертава значението на военната мобилност; счита за необходимо да се пропължи напред и да се улесни пълната военна мобилност в цяла Европа и поради това призовава за опростяването и хармонизирането на процедурите, за да се даде възможност на държавите членки да действат по-бързо, тъй като военната мобилност е от полза при управлението на граждански кризи; настоява за това колко е важно наличието на подходящ бюджет за проекти за военна мобилност; приветства факта, че проектът за военна мобилност е част от ПСС; настоява за необходимостта от създаване на европейски механизми, насочени към улесняване на трансграничното използване на военните логистични способности за справяне с такива извънредни ситуации, за да се даде възможност за по-добра координация, взаимодействие, солидарност и подкрепа; настоява, че подобно съдействие и солидарност по време на пандемии и подобни кризи биха могли да обхванат, наред с другото, държавите партньори в непосредствена близост до ЕС; подчертава необходимостта от повишаване на подготвеността на ЕС в областта на химическите, биологичните, радиологичните и ядрените материали и на неговите необходими способности; подчертава необходимостта от засилване на наблюдението и защитата на жизненоважната и критичната инфраструктура, по-специално по отношение на подводните оптични кабели за интернет;

61. счита, че е важно да се осигури по-добра връзка между вътрешните и външните аспекти на политиките на ЕС, за да се гарантира, че политиките на ЕС работят за постигането на общите цели в областта на външната политика и политиката на сигурност, включително енергийната политика на ЕС;

Сряда, 20 януари 2021 г.

62. счита за изключително важно да се защитят всички слаби места на Европейския съюз, за да се гарантира ефективната обща отбрана на европейските граждани; отбелязва със загриженост нарастващата милитаризация на Кримския полуостров и опитите на Руската федерация за дестабилизиране на Черноморския регион, като тази ситуация доведе до признаването на срещата на върха на НАТО в Уелс през 2014 г. на уязвимостта на източния фланг на Северноатлантическия алианс; призовава ЕС да признае уязвимостта на държавите членки от Източна Европа като начин за засилване на европейската отбрана и да разработи съвместно с НАТО всеобхватна стратегия за сигурност и отбрана на източния фланг;

Проактивно противодействие и предотвратяване на хибридните заплахи

63. приветства приетия набор от приоритети и насоки за сътрудничеството на ЕС в областта на борбата с хибридните заплахи и повишаването на устойчивостта спрямо тези заплахи, включително борбата с дезинформацията, хибридна война, шпионажа, фалшивите новини и пропагандата, и създаването на система за бързо предупреждение за улесняване на сътрудничеството с G-7 и НАТО; приканва ЕС и неговите държави членки да развият и укрепят сигурността на своите информационни и комуникационни системи, включително сигурни канали за комуникация; подчертава значението и неотложната необходимост ЕС в по-голяма степен да засили и инвестира в своята стратегическа комуникация и способностите си да стане по-устойчив, за да преодолее и отстрани цялата външна намеса, която заплашва неговата демократична система, суверенитет и граждани; подчертава важната роля на Оперативната група на ЕС за стратегическа комуникация с Източното съседство, признава съществената работа, извършена по линия на проекта „EUvsDisinfo“, и призовава за допълнителна бюджетна и политическа подкрепа за допълнително подобряване на способността ѝ за борба с дезинформацията и за информиране относно действията и политиките на ЕС;

64. подчертава неотложната необходимост ЕС да въведе по-надеждна стратегия за откриване и активно противодействие на агресивни и злонамерени кампании за дезинформация срещу него от страна на трети държави и недържавни участници; подчертава необходимостта от преразглеждане на мандата на екипа на ЕСВД за стратегически комуникации за справяне с външната намеса и за включване в него на проверители на факти, изследователи, стартиращи фирми и организации на гражданското общество; настоява за необходимостта от предоставяне на достатъчно персонал и финансиране за всички служби на ЕС, които работят в областта на външната намеса и дезинформацията, с цел по-добро идентифициране, разследване и противодействие на опитите за намеса в демократичните процеси на ЕС или на действията на ЕС в чужбина; подчертава значението на сътрудничеството и предоставянето на помощ на държавите партньори, по-специално на тези в непосредствена близост до ЕС, в усилията им да се справят и да противодействат на злонамерената външна намеса, по-специално на дезинформацията и пропагандата, тъй като в много случаи подобни действия имат за цел да отклонят тези държави от пътя на продемократичните реформи и атакуват европейските ценности и идеали;

65. приветства приемането от Съвета на решение, което за първи път позволява на ЕС да налага целенасочени ограничителни мерки за възпиране и реагиране на кибератаки, които представляват външна заплаха за ЕС или за неговите държави членки, включително кибератаки срещу трети държави или международни организации, и да налага санкции на лица или образувания, отговорни за кибератаки; подчертава необходимостта от подобряване на системата за ограничаване на издаването на визи като част от механизма на ЕС за прилагане на санкции чрез използване на биометрични визови процедури, за да се ограничат пътуванията до ЕС под фалшива самоличност на субектите, участващи в хибридни войни; подчертава неотложната необходимост от по-нататъшно интегриране на кибернетичните аспекти в системите на ЕС за управление на кризи; подчертава, че по-тясното сътрудничество за предотвратяване и противодействие на кибератаките е от съществено значение в тези времена на особена уязвимост, за да се постигне напредък по отношение на международната сигурност и стабилност в киберпространството; в тази връзка приветства значителния напредък, постигнат от проекта по линия на ПСС за екип за бързо реагиране при кибератаки; призовава за засилване на подкрепата за Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност (ENISA) и за силна координация в това отношение със Съвместния център на НАТО за високи постижения в областта на кибернетичната отбрана; призовава за засилена координация на равнище ЕС по отношение на установяването на колективна отговорност за злонамерени киберинциденти, както и за по-тясно сътрудничество с международни организации и държави със сходни възгледи; изразява особена загриженост във връзка с непрекъснатото разкриване на кибератаки с малък мащаб или прониквания в системите на критичната инфраструктура, които остават пасивни, но биха могли да окажат съществено въздействие; настоятелно призовава държавите членки да извършат съкращения в своите системи на критичната инфраструктура, като например производството на електроенергия и стратегическите комуникации, на всички равнища;

66. признава нарастващото значение на способностите за кибернетично и автоматизирано разузнаване и подчертава, че те създават заплахи за всички институции и държави — членки на ЕС; настоятелно призовава всички институции и държави — членки на ЕС, да продължат да подобряват своите кибернетични и автоматизирани технологии и освен това насърчава сътрудничеството в областта на технологичния напредък в това отношение;

67. подчертава значението на повишаването на способностите в областта на квантовата изчислителна технология и подчертава необходимостта от засилване на сътрудничеството между ЕС и САЩ в тази област, за да се гарантира, че квантовата изчислителна технология се реализира първо между партньори, които са в топли отношения и които подкрепят същите цели;

Сряда, 20 януари 2021 г.

68. отбелязва нарастващото значение на сигурността на космическото пространство и сигурността на сателитите; подчертава значението на Сателитния център на Европейския съюз и възлага на агенцията да анализира и да предостави доклад относно безопасността и/или уязвимостта на сателитите на ЕС и на държавите членки спрямо космически отпадъци, кибератака и пряко ракетно нападение;

Предоставяне на Съюза на средствата за изпълнение на ОПСО

69. подчертава, че адекватните равнища на финансови ресурси, персонал и активи са от съществено значение, за да се гарантира, че Съюзът има силата и способността да насърчава мира и сигурността в рамките на своите граници и по света; призовава държавите членки да демонстрират политическа воля, за да отговорят на европейските амбиции в областта на отбраната и да изпълнят своите ангажименти;

70. изразява съжаление във връзка с липсата на амбиция на Европейския съвет в многогодишната финансова рамка (МФР) за инициативи в областта на сигурността и отбраната; настоятелно призовава Комисията да представи и изпълни амбициозна стратегическа работна програма за ЕФО (както за научноизследователска, така и за друга дейност), който е предназначен за засилване на съвместните действия и трансграничното сътрудничество в целия Съюз, и за военна мобилност, за да се помогне на държавите членки да действат по-бързо и по-ефективно, включително чрез финансиране на транспортна инфраструктура с двойно предназначение и опростяване на дипломатическите формалности и на митническите правила; призовава ЕС да изгради своя собствена система за балистична ракетна отбрана, както и интегрирана и многопластова стратегическа система за въздушна отбрана, която също е предназначена и за противорействие на свръхзвукови ракети; припомня, че европейските граждани ясно и последователно са призовавали Съюза да засили ролята си за осигуряване на устойчива стабилност и сигурност и това може да бъде постигнато единствено с необходимите финансови средства и амбициозна МФР в областта на външната дейност и отбраната;

71. предупреждава за опасността от липса на амбиция за финансиране на европейските инициативи в областта на отбраната в МФР, в съчетание със значителните и некоординирани съкращения в националните бюджети за отбрана в резултат на кризата с COVID-19; подчертава необходимостта държавите членки да заделят необходимите финансови ресурси на национално равнище, за да се даде възможност на Съюза да действа като глобален фактор за мир; в този смисъл споделя оценката на Европейската сметна палата, че „държавите — членки на ЕС, далеч не разполагат с военните способности, от които се нуждаят, за да отговорят на равнището на амбиция на ЕС във военната сфера“;

72. припомня, че докато общите европейски проекти и инициативи в областта на отбраната са от основно значение за преодоляване на недостатъците в областта на свързаната с отбраната научноизследователска и развойна дейност, обединяването на ресурси и координирането на усилията, по-голямата част от отбранителните активи, използвани за мисии по линия на ОПСО, продължават да се произвеждат от държавите членки и да се плащат от националните бюджети за отбрана;

73. настоятелно призовава държавите членки да спазват своя официален ангажимент на равнището на Съвета и да поемат своята отговорност за решенията си в Съвета за разгръщане на граждански и военни мисии, като предоставят на Съюза необходимия персонал и способности за постигане на целите, за които единодушно са се споразумели, и по този начин да изпълнят своя ангажимент за един по-сигурен Европейски съюз;

74. подчертава ползата от международното участие в мисиите и операциите по линия на ОПСО като фактор за засилването на способностите на ЕС, и призовава за укрепване на изпълнението на действащите рамкови споразумения за участие, които насърчават колективния характер на приноса за мира и сигурността;

75. отбелязва важната работа, извършена от Сателитния център на ЕС, и подчертава, че Съюзът трябва да разполага с подходящи ресурси в областта на сателитните изображения и събирането на информация; подчертава, че Сателитният център на ЕС следва да се ползва от структурно финансиране от Съюза, за да може да запази своя принос към действията на Съюза, по-специално за да предоставя сателитни изображения с висока резолюция в подкрепа на мисиите и операциите по линия на ОПСО;

Създаване на амбициозна програма на ЕС за глобален контрол върху оръжията, неразпространение на оръжия и разоръжаване

76. изразява тревога във връзка с настоящите заплахи за международните ценности и върховенството на закона и потенциалното бъдещо подкопаване на глобалната архитектура за неразпространение на оръжия и разоръжаване; изразява опасение, че неспазването на, оттеглянето от или неудължаването на основните договори за контрол върху оръжията би нанесло сериозна вреда на международните режими за контрол на оръжията, които са осигурявали стабилност в продължение на десетилетия, би уронило отношенията между държавите, притежаващи ядрени оръжия, би създавало непосредствена заплаха за европейската сигурност, по-специално по отношение на липсата на норми, които уреждат и намаляват тактическите ядрени оръжия и ядрените оръжия с малък и среден обем и би могло да доведе до нова надпревара в ядреното въоръжаване; подчертава неотложната необходимост от възстановяване на трансграничното доверие;

77. отбелязва със загриженост приемането за нормално на опасната реторика относно ползата от ядрените оръжия; отново потвърждава, че международният мир и сигурност се укрепват в свят, в който не съществуват или не се разпространяват ядрени оръжия, и че разоръжаването означава не само намаляване на броя на активните бойни глави, но и намаляване на военната и политическата роля, отредена на този вид оръжия;

Сряда, 20 януари 2021 г.

78. потвърждава отново пълната си подкрепа за ангажимента на ЕС и неговите държави членки към ДНЯО като крайъгълен камък на режима за неразпространение на ядреното оръжие и ядрено разоръжаване; отново призовава за категорична обща позиция на ЕС преди конференцията, в която се настоява за приемането на конкретни и ефективни мерки по време на 10-ата конференция за преглед на ДНЯО, която би била ключов елемент за запазване на стратегическата стабилност и за избягване на нова надпревара във въоръжаването;

79. отново изразява дълбокото си съжаление във връзка с оттеглянето от Договора за ликвидиране на ракетите със среден обхват на действие (INF) от страна на САЩ и Руската федерация; отбелязва отговорността на Русия за разпадането на Договора, тъй като тя упорито не се съобразява с него; изразява съжаление относно факта, че разпадането на Договора може да доведе до ескалация на напрежението и до увеличаване на ядрените и военните заплахи и рискове, като същевременно се застраши бъдещето на режимите за контрол върху оръжията; подчертава, че решително се противопоставя на нова надпревара във въоръжаването между САЩ и Руската федерация и на потенциалните последици от нея за Европа и на повторна милитаризация на европейска територия; настоятелно призовава Съвета и ЗП/ВП да стартират инициатива, ръководена от ЕС, с цел да се настоява за превръщането на Договора за ликвидиране на ракетите със среден обхват на действие в многостранен договор;

80. припомня, че режимите на ефективен международен контрол на оръжията, разоръжаването и неразпространението са крайъгълният камък на световната и европейската сигурност и стабилност;

81. призовава САЩ и Руската федерация да постигнат по-нататъшен напредък в преговорите за удължаване на срока на действие на новия договор START, чийто срок на действие изтича през февруари 2021 г.; счита, че удължаването на срока на действие на договора би дало на двете страни допълнително време за продължаване на преговорите с оглед постигане на съгласие по нов инструмент за контрол върху оръжията; призовава за незабавното участие на други държави, по-специално на Китай, във всички съществуващи договори (като например договора „НОВ СТАРТ“, Договора за ликвидиране на ракетите със среден обхват на действие и договора „Открито небе“) или в бъдещите преговори относно инструментите за контрол на ядрените оръжия;

82. изразява съжаление във връзка с избирателното прилагане от страна на Русия на нейните задължения съгласно Договора „Открито небе“; изразява дълбокото си съжаление във връзка с решението на САЩ да се оттеглят от договора „Открито небе“ — основен инструмент за контрол на оръжията, който допринесе за изграждането на доверие и за предоставянето на по-малките държави на ценната способност да наблюдават и проверяват военните действия на своите съседи; призовава останалите страни, подписали договора, да продължат да го прилагат, като същевременно гарантират, че той продължава да бъде функционален и полезен; призовава САЩ да отмени решението си за оттегляне от договора „Открито небе“;

83. приветства финансовия принос на ЕС за проектите и дейностите на Организацията за забрана на химическото оръжие (ОЗХО); приветства приемането от Съвета на режим на хоризонтални санкции за справяне с нарастващата употреба и разпространение на химическо оръжие; осъжда неотдавнашното използване на химически оръжия и счита, че липсата на отчетност за подобни инциденти подкопава международната норма срещу химическите оръжия; призовава ЕС да поеме инициативата за разглеждане на въпроса за безнаказаността при използването на химически оръжия и да обмисли как да се укрепи ОЗХО, за да се гарантират своевременно и точно разпределение и ефективни механизми за отговор; призовава ЕС да продължи усилията си за борба с разпространението и използването на химическо оръжие и да подкрепи глобалната забрана на химическото оръжие, установена в Конвенцията за забрана на химическото оръжие (КЗХО);

84. изразява дълбока загриженост относно опита за убийство на видния руски опозиционен лидер Алексей Навални с помощта на забранен нервен агент, който съгласно КЗХО се счита за използване на химическо оръжие и съответно представлява тежко нарушение на международните норми; призовава за независимо международно разследване на случая; приветства решението на Съвета да наложи санкции, за да се търси отговорност от всички лица, отговорни за отравянето;

85. отправя искане към ЗП/ВП да представи предложения за укрепване на наличния експертен опит в областта на неразпространението и контрола на оръжията в ЕС и да гарантира, че ЕС играе силна и конструктивна роля в развитието и укрепването на световните основи на правила усилия за неразпространение и контрол на оръжията и за архитектура за разоръжаване; в това отношение приветства назначаването на нов специален пратеник по въпросите на разоръжаването и неразпространението; осъзнава, че спешно са необходими международни споразумения в областта на контрола на оръжията; посочва, че в контекста на ядреното възпиране разработването на свръхзвукови ракети може да подкопае принципите на взаимно гарантирано унищожение, и поради това призовава за инициран от ЕС договор за контрол на оръжията в световен мащаб относно използването, обхвата, скоростта, доктрината, проверката на ядрените товари и разполагането в близост до крайбрежията на свръхзвукови оръжейни системи;

86. отново заявява пълната си ангажираност към запазването на ефективни режими на международен контрол на оръжията, разоръжаването и неразпространението като крайъгълен камък на глобалната и европейската сигурност; подчертава пълната си подкрепа за работата на Службата на ООН по въпросите на разоръжаването и за Програмата на ООН за разоръжаване; припомня своя ангажимент за прилагане на политиките, насочени към постигане на напредък по отношение на намаляването на всички ядрени арсенали;

Сряда, 20 януари 2021 г.

87. приветства заключенията на Съвета относно преразглеждането на неговата Обща позиция 2008/944/ОВППС от 8 декември 2008 г., определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване⁽¹³⁾; изразява твърдото си становище, че тъй като ЕС е все по-амбициозен в областта на отбраната, съществува необходимост от по-голямо сближаване, прозрачност и последователност в политиките на държавите членки в областта на износа на оръжие, както и от засилване на публичния надзор; призовава държавите членки да преодолеят своите различни тълкувания на общата позиция и напълно да спазват осемте ѝ критерия, и по-специално строго да прилагат четвъртия критерий относно регионалната стабилност и да предотвратяват всеки износ на военно оборудване, което би могло да бъде използвано срещу други държави членки; приветства положените усилия за увеличаване на прозрачността и публичния и парламентарен контрол върху износа на оръжие; призовава за съвместни усилия за подобряване на оценките на риска, проверките на крайните потребители и проверките след доставката;

88. настоятелно призовава държавите членки да спазват Кодекса за поведение на ЕС при износа на оръжие; отново заявява необходимостта от строгото прилагане от всички държави членки на правилата, установени в Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета; припомня, че държавите членки поеха ангажимент за категорични национални позиции по отношение на политиката си за износ на оръжие за Турция въз основа на разпоредбите на Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета, включително стриктното прилагане на четвъртия критерий относно регионалната стабилност; отново призовава ЗП/ВП, докато Турция продължава настоящите си незаконни едностранни действия в Източното Средиземноморие, нарушавайки суверенитета на някоя държава членка (по-специално Гърция и Кипър), и в противоречие на международното право, и докато тя отказва да участва в диалог, основан на международното право, да представи в Съвета инициатива за спиране от страна на всички държави членки на износа за Турция на оръжие за всички видове военно оборудване, включително оръжия, оръжия с двойна употреба и ноу-хау в съответствие с общата позиция;

89. приветства дейностите на ЕС, насочени към подкрепа на всеобщото прилагане на Договора за търговията с оръжие, и призовава всички основни държави — износителки на оръжие, да го подпишат и ратифицират възможно най-скоро;

90. отбелязва, че технологичните развития в областта на изкуствения интелект (ИИ) поставят нови етични предизвикателства; призовава ЕС да поеме водеща роля в глобалните усилия за създаване на всеобхватна регулаторна рамка, за да се гарантира пълноценен контрол от страна на човека върху критичните функции, свързани с избор и атакуване на цели, при разработването и използването на оръжия, основани на ИИ; призовава ЗП/ВП, държавите членки и Европейския съвет да приемат съвместна позиция относно автономните оръжейни системи, която да гарантира пълноценен контрол от страна на човека върху критичните функции на оръжейните системи; настоява за започване на международни преговори за общо определение и рамка за използването на оръжия с известна степен на автономност и призовава за приемането на правно обвързващ инструмент, с който да се забранят смъртоносните автономни оръжия без пълноценен човешки контрол;

91. призовава ЕС да поеме водеща роля в глобалните усилия за създаване на всеобхватна и ефективна система за глобален контрол върху оръжията за ракети и разпространение на технологии за бойни безпилотни летателни апарати;

Гарантиране на демократичен контрол, легитимност и приобщаваща ангажираност

92. подчертава необходимостта Парламентът да разглежда всички въпроси, свързани с отбраната, по последователен начин; призовава за преоценка и разширяване на мандата на подкомисията по сигурност и отбрана с оглед на нарастващия брой инициативи в областта на отбраната на равнището на ЕС и на създаването на ГД „Отбранителна промишленост и космическо пространство“ (ГД DEFIS) на Комисията;

93. приветства редовния обмен на мнения със ЗП/ВП по въпросите на ОПСО и призовава ЗП/ВП да гарантира, че становищата на Парламента са надлежно вземани под внимание; подчертава необходимостта от осигуряване на редовни брифинги от специалните представители, специалните пратеници и командващите мисии и операции на ЕС; счита, че с Парламента следва да се провеждат предварителни консултации относно стратегическото планиране на мисиите по линия на ОПСО, промените в техните мандати и планове за прекратяването им; призовава за всеобхватното прилагане на член 36 от ДЕС;

94. подчертава необходимостта от развиване на все по-тясно сътрудничество с националните парламенти по въпросите на ОПСО, за да се гарантира засилена отчетност, прозрачност и контрол;

95. отново подчертава значението на подобряването на инструментите, с които разполага гражданското общество, за да се гарантира пълноценното му и значимо участие във формулирането на свързаната с отбраната политика и ефективния ѝ надзор;

⁽¹³⁾ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

Сряда, 20 януари 2021 г.

o

o o

96. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, генералния секретар на ООН, генералния секретар на НАТО, агенциите на ЕС в областта на сигурността и отбраната, както и на правителствата и на националните парламенти на държавите членки.

Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0014

Правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2019 г.

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2019 г. (2020/2208(INI))

(2021/C 456/09)

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека (ВДПЧ) и други договори и инструменти на ООН в областта на правата на човека,
- като взе предвид Европейската конвенция за правата на човека,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Харта на основните права“),
- като взе предвид Европейския стълб на социалните права, и по-конкретно принципи 2, 3, 11 и 17 от него,
- като взе предвид членове 2, 3, 8, 21 и 23 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид членове 17 и 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз, представена на 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид 17-те цели на ООН за устойчиво развитие (ЦУР) и Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие,
- като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП) и общите коментари на Комитета на ООН по правата на човека,
- като взе предвид Международния пакт за икономическите, социалните и културните права (МПИСКП) и общите коментари на Комитета на ООН по икономически, социални и културни права,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и общите препоръки на Комитета на ООН за премахване на дискриминацията по отношение на жените,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето (КООНПД) от 20 ноември 1989 г. и двата факултативни протокола към нея, приети на 25 май 2000 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания от 30 март 2007 г.,
- като взе предвид политическата декларация на Общото събрание на ООН относно ХИВ и СПИН: „Към бърза процедура за ускоряване на борбата с ХИВ и за прекратяване на епидемията от СПИН до 2030 г.“, приета на 8 юни 2016 г.,
- като взе предвид Декларациите на ООН за правата на лицата, принадлежащи към национални или етнически, религиозни и езикови малцинства, приети на 18 декември 1992 г.,
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 22 декември 2018 г. относно глобален призив за конкретни действия за пълното премахване на расизма, расовата дискриминация, ксенофобията и свързаните с тях прояви на нетърпимост, както и цялостното изпълнение и последващите действия във връзка с Декларацията и Програмата за действие от Дърбан,
- като взе предвид решението на Общото събрание на ООН, в което 22 август се определя като Международен ден на ООН на възпоменание на жертвите на актове на насилие, основани на религиозна принадлежност или убеждения, прието на 28 май 2019 г.,
- като взе предвид Резолюция 2467 на Съвета за сигурност на ООН от 29 април 2019 г. относно свързаното с конфликти сексуално насилие,

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността и стратегическия подход на ЕС към жените, мира и сигурността за периода 2019 — 2024 г. (ЖМС),
- като взе предвид инициативата „Spotlight“ на ЕС и ООН, насочена към премахването на насилието над жени и момичета,
- като взе предвид Пекинската платформа за действие и Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието, както и резултатите от конференциите за техния преглед,
- като взе предвид Конвенция № 190 на Международната организация на труда (МОТ) от 21 юни 2019 г. относно насилието и тормоза,
- като взе предвид Декларацията на МОТ от 21 юни 2019 г. относно бъдещето на труда по случай стогодишнината на МОТ,
- като взе предвид Меморандума за разбирателство от 16 август 2019 г. относно сътрудничеството между Програмата на ООН за околната среда и Службата на върховния комисар по правата на човека на ООН,
- като взе предвид Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици, приета на 5 ноември 1992 г.,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (наричана по-долу „Конвенцията от Истанбул“) от 11 май 2011 г., която не е ратифицирана от всички държави членки,
- като взе предвид Плана за действие относно правата на човека и демокрацията за периода 2015 — 2019 г., озаглавен „Да запазим правата на човека като приоритет в дневния ред на ЕС“ от 28 април 2015 г. (JOIN(2015)0016), приет от Съвета на 20 юли 2015 г., и неговия средносрочен преглед от юни 2017 г. (SWD(2017)0254),
- като взе предвид плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията за периода 2020—2024 г., приет от Съвета на 17 ноември 2020 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 18 февруари 2019 г. относно приоритетите на ЕС във форумите на ООН по правата на човека през 2019 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 17 юни 2019 г. относно действията на ЕС за укрепване на основаното на правила многостранно сътрудничество,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 15 юли 2019 г. относно приоритетите на ЕС в рамките на ООН и на 74-тата сесия на Общото събрание на ООН,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г. относно демокрацията,
- като взе предвид насоките на ЕС за насърчване и защита на упражняването на всички човешки права от лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица (ЛПБТИ), приети на 24 юни 2013 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС за утвърждаване и защита на свободата на религията и убежденията, приети на 24 юни 2013 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС относно смъртното наказание, актуализирани от Съвета на 12 април 2013 г., относно свободата на изразяване на мнение онлайн и офлайн, приети от Съвета на 12 май 2014 г., и относно защитниците на правата на човека, приети от Съвета на 14 юни 2004 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС в областта на правата на човека по отношение на недискриминацията във външната дейност, приети от Съвета на 18 март 2019 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС в областта на правата на човека по отношение на безопасната питейна вода и добрите санитарни условия, приети от Съвета на 17 юни 2019 г.,
- като взе предвид преработените насоки за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, приети от Съвета на 16 септември 2019 г.,

Сряда, 20 януари 2021 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 6 октомври 2020 г., озаглавено „Съобщение от 2020 г. относно политиката на ЕС за разширяване“ (COM(2020)0660) и геополитическата програма на законодателния мандат на ЕС в периода 2019 — 2024 г.,
 - като взе предвид доклада на Комисията от юни 2020 г., озаглавен „Правно признаване на пола в ЕС: пътят на транссексуалните хора към пълно равенство“,
 - като взе предвид съвместното съобщение на Комисията от 25 ноември 2020 г., озаглавено „План за действие на ЕС III относно равенството между половете (GAP) III — амбициозна програма за равенство между половете и за овластяване на жените във външните дейности на ЕС“ (JOIN(2020)0017), както и заключенията на председателството на Съвета от 16 декември 2020 г. относно GAP III,
 - като взе предвид второто проучване на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA) относно ЛГБТИ в ЕС от 14 май 2020 г., озаглавено „Дългосрочен път за постигане на равенство за ЛГБТИ“,
 - като взе предвид решението на Омбудсмана на ЕС от 30 юли 2020 г. относно ролята на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на религията и убежденията извън ЕС,
 - като взе предвид докладите на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на религията и убежденията извън ЕС и докладите на интергрупата на Европейския парламент за свобода на религията и убежденията и религиозна толерантност,
 - като взе предвид Годишния доклад на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света през 2019 г.,
 - като взе предвид своята резолюция от 13 септември 2017 г. относно корупцията и правата на човека в трети държави ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2018 г. относно нарушаването на правата на коренното население по света, включително заграбването на земи ⁽²⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2019 г. относно насоки на ЕС и мандат на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на вероизповеданието и убежденията извън ЕС ⁽³⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2018 г. ⁽⁴⁾, както и предходните си резолюции по предишни годишни доклади,
 - като взе предвид всички свои резолюции, приети през 2019 г. относно нарушенията на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава (известни като „резолюции по неотложни въпроси“), в съответствие с член 144 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид своята награда „Сахаров“ за свобода на мисълта, която през 2019 г. беше присъдена на Илхам Тохти, уйгурски защитник на правата на човека, професор по икономика, застъпник за правата на уйгурското малцинство в Китай и на политическите затворници, държани в Китай,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид становището на комисията по правата на жените и равенството между половете,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0259/2020),
- A. като има предвид, че честването през 2019 г. на 10-ата годишнина на Хартата на основните права припомни на Съюза поетия от него ангажимент и произтичащото от Договорите задължение да предприеме решително действия за защита, насърчаване и прилагане на правата на човека както в рамките на своите граници, така и отвъд тях; като има предвид, че по този повод ЕС потвърди отново своя ангажимент да остане влиятелен участник на световната сцена и да продължи да играе водеща роля като глобален защитник на демокрацията и правата на човека;

⁽¹⁾ ОВ С 337, 20.9.2018 г., стр. 82.

⁽²⁾ ОВ С 118, 8.4.2020 г., стр. 15.

⁽³⁾ ОВ С 411, 27.11.2020 г., стр. 30.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0007.

Сряда, 20 януари 2021 г.

- Б. като има предвид, че равенството между половете е основна ценност на ЕС и правото на равно третиране и недискриминация е основно право, залегнало в Договорите и в Хартата на основните права, и като има предвид, че следователно интегрирането на принципа на равенство между половете следва да се прилага и въвежда като хоризонтален принцип във всички дейности и политики на ЕС;
- В. като има предвид, че християните са най-преследваната религиозна група в света, представляваща 80 % от всички преследвани вярващи; като има предвид, че това преследване обхваща широк кръг от форми — от обикновена дискриминация в областта на образованието, заетостта и социалния живот до ограничения по отношение на всички форми на изразяване на мнение и дори физически нападения срещу християнски общности, което се доближава до международното определение за геноцид, прието от ООН;
- Г. като има предвид, че в продължение вече на 25 години Пекинската декларация и платформа за действие от 1995 г. подчертава значението на равните права и възможности за жените, както и тяхното равно участие във вземането на решения и в демократичния процес за укрепване на демокрацията;
- Д. като има предвид, че липсата на жени, участващи в развитието на изкуствения интелект (ИИ), увеличава риска от пристрастност; като има предвид, че научното образование е важно за придобиването на умения, достойни условия на труд и работни места на бъдещето, както и за разчупване на стереотипите, свързани с пола, според които това са типично мъжки области, за да се даде възможност на жените да упражняват пълноценно своите човешки права;
- Е. като има предвид, че при отбелязването на 30-ата годишнина на КООНПД през ноември 2019 г. ЕС подчерта своя ангажимент за разработване на всеобхватна стратегия за правата на децата и на родителите и поставянето им в центъра на политиките на ЕС; като има предвид, че на 20 ноември 2019 г. Парламентът беше домакин на специална конференция, на която бяха разгледани редица въпроси, включително предизвикателствата пред защитата на правата на детето в един непрекъснато променящ се цифров свят, по-конкретно във връзка със забраната на достъпа до детска порнография и борбата с тормоза и насилието, преодоляването на пречките пред пълноценното упражняване на правата на децата и справянето с променящия се характер на въоръжените конфликти и тяхното въздействие върху бъдещето на децата, в т. ч. въздействието на тези конфликти върху тяхното развитие, образование и по-нататъшен живот, като същевременно се вземат под внимание изявленията, направени от децата в рамките на дискусиите;
- Ж. като има предвид, че кризата със световната пандемия от COVID-19, мерките, предприети от държавите, задълбочаването на причинените от това неравенства и затруднения, особено за най-уязвимите и маргинализираните групи, както и за жените, и въздействието ѝ върху международните отношения, основания на правила международен ред и конфликтите без съмнение ще се отразят дългосрочно върху всички въпроси, свързани със зачитането на правата на човека;
- З. като има предвид например, че кризата, предизвикана от пандемията, принуди повечето държави да приемат спешни мерки, ограничаващи свободата на упражняване на много права на човека, на първо място сред които са свободата на движение и свободата на събранията, или ги принуди да създадат нови средства за наблюдение с цел да се предотврати предаването на вируса на COVID-19; като има предвид, че в духа на гарантиране на основните свободи в краткосрочен и дългосрочен план основателно бяха повдигнати въпроси относно необходимостта от тези мерки и тяхната законосъобразност, пропорционалност, недискриминационен характер, продължителност и последици; като има предвид, че пандемията беше придружена и от допълнителни отрицателни тенденции, които подкопават демокрацията и ограничават пространството на гражданското общество в някои държави;
- И. като има предвид, че глобалната рецесия, причинена от пандемията, може да накара правителствата да отдадат приоритетно значение на стимулирането на икономическата активност и привличането на инвестиции; подчертава, че това не следва да става за сметка на тяхната амбиция по отношение на политическите цели и стандарти за някои други области, като например защитата на правата на човека, действията в областта на климата и борбата срещу бедността, по-специално бедността на децата и техните семейства;
- Й. като има предвид, че подеъмът на авторитарните и популистки движения на световно равнище крие заплаха за ценностите и принципите, на които се основава Съюзът;
- К. като има предвид, че нелибералните режими се отдалечават все повече от посоката на зрелите демокрации и западните демократични стандарти, което ги стабилизира на позиции, водещи до постоянни и умишлени нарушения на правата на човека; като има предвид, че тези нелиберални режими ограничават основните права и свободи и по този начин създават невярно впечатление за легитимност на избори, които не могат да се считат за свободни, справедливи или прозрачни;

Сряда, 20 януари 2021 г.

- Л. като има предвид, че извънредните ситуации, свързани с околната среда, включително изменението на климата и обезлесяването, са резултат от действия на човека и водят до нарушения на правата на човека не само за хората, които са пряко засегнати, но и за човечеството като цяло; като има предвид, че е важно да се признае връзката между правата на човека и опазването на околната среда; като има предвид, че осигуряването на достъп до вода е от съществено значение, когато става въпрос за предотвратяване на напрежението в определени региони;
- М. като има предвид, че по-тясната съгласуваност между вътрешните и външните политики на ЕС, както и между външните политики на ЕС, представлява задължително изискване за успешната и ефективна политика на ЕС в областта на правата на човека; като има предвид, че политиките в подкрепа на правата на човека, демокрацията, принципите на правовата държава и борбата с безнаказаността следва да се интегрират във всички други политики на ЕС с външно измерение, като политиките в областта на развитието, миграцията, сигурността, борбата с тероризма, правата на жените и равенството между половете, политиката за разширяване и политиката за търговия; като има предвид, че по-голямата съгласуваност следва да даде възможност на ЕС да реагира по-бързо на ранен етап на нарушенията на правата на човека и да бъде по-активен и надежден участник в областта на правата на човека в световен мащаб;
- Н. като има предвид, че пълното зачитане на правата на човека и европейските стандарти от страна на държавите — партньори на ЕС, и в съседните на ЕС държави, включително при управлението на бежанската криза и при справянето с миграцията, е един от ключовите приоритети на Европейския съюз; като има предвид, че положението с правата на човека, засегнато от пандемията от COVID-19, буди безпокойство в съседни държави, които трябва да предприемат подходящи мерки в тази връзка и да работят заедно със съответните им граждански общества, включващи и проевропейски и демократично ориентирани хора;
- О. като има предвид, че забраните за пътуване, целящи да попречат на защитници на правата на човека да участват в международни събития, бяха използвани от все по-голям брой държави, особено в Азия, Близкия изток, Африка и Латинска Америка;

Права на човека и демокрация: общи тенденции и основни предизвикателства

1. приветства начина, по който реагираха във връзка с пандемията от COVID-19 онези държави членки, които определиха правото на живот и на здраве за свой основен приоритет; подчертава, че в същото време е от решаващо значение да се гарантира, че хората имат подходящ стандарт на живот; подчертава, че всички мерки в отговор на пандемията трябва да се основават и да зачитат правата на човека и принципите на недискриминация и да гарантират напредъка по отношение на ЦУР;
2. подчертава необходимостта да се гарантира пълното зачитане на правата на човека и придържането към принципа, че правата на човека са всеобщи и непркосновени, неделими, взаимозависими и взаимосвързани, и да се осъжда всеки опит за пощепяването им;
3. изразява много сериозна загриженост относно отстъплението по отношение на демократичните стандарти и стандартите в областта на правата на човека и относно упражняването на основните свободи, наблюдавано в някои държави вследствие на кризата; счита, че това отстъпление се дължи предимно на възхода на авторитаризма, както и на опустошителните икономически и социални последици от кризата и използването им като претекст за манипулиране на държавни институции и избирателни графици, за потискане на действията на защитниците на правата на човека, по-конкретно на защитниците на малцинствата, на политическите опоненти, медиите или представителите на гражданското общество, както и за ограничаване на основните свободи и правата на човека, включително на правата на лица от групи, изложени на дискриминация, като религиозни и верски малцинства и ЛГБТИ лица, за цели, които не са свързани с пандемията; подчертава в тази връзка увеличаването на изказванията, подбуждащи към омраза, основани на раса, етническа принадлежност, религия или каста, дезинформация, насочването към уязвими групи, обвинени в разпространение на вируса, увеличаването на домашното и основаното на пола насилие и неравенството между половете; изразява загриженост относно случаи на дискриминация при разпределянето на помощ, свързана с пандемията от COVID-19; отхвърля всеки отказ да се предостави помощ при каквито и да било обстоятелства, включително въз основа на религия; подчертава също така със загриженост използването, в нарушение на правата на човека, на цифровите технологии с цел ограничаване на пандемията чрез проследяване на гражданите и извличане на личните им данни;
4. потвърждава, че държавите трябва да се въздържат от използване на пандемията от COVID-19 за консолидиране на авторитарна власт, за отслабване на демокрацията и принципите на правовата държава или за погазване на правата на човека; изразява дълбоката си загриженост във връзка с изострянето на мерките, предприети от авторитарните режими, насочени към потушаване на несъгласието и намаляване на възможностите за действие на гражданското общество; отбелязва значението на гражданското общество, чието съществуване дава възможност за гъвкави, своевременни и ефективни реакции срещу режимите, които нарушават международното право, правата на човека и демокрацията; изразява загриженост относно факта, че извънредните мерки, свързани с COVID-19, често не са обвързани с ясни задължения за отмяната им след приключване на кризата;

Сряда, 20 януари 2021 г.

5. припомня, че всеобщият достъп до здравеопазване е право на човека и подкрепя всеки напредък към всеобщо здравно осигуряване, който е от съществено значение за устойчивото развитие; приветства глобалната реакция на Европейския съюз в отговор на пандемията от COVID-19 въз основа на подхода „Екип Европа“, с който се поставя акцент върху изразяването на солидарност и предлагането на материална помощ за партньорите, по-специално за най-уязвимите и най-засегнатите държави;
6. отбелязва със загриженост недостатъците в много държави на системата на здравеопазването, които подкопават правото на хората на физическо и психическо здраве и на лечение, както и недостатъците на профилактичните действия за избягване на заразата, на водните и санитарните мерки, на информацията и на недискриминацията по отношение на достъпа и правата; приветства изявлението на Комисията, че следва да се осигурят ваксини срещу вируса COVID-19 в световен мащаб и че ЕС ще положи всички усилия за тази цел;
7. припомня, че в контекста на пандемията от COVID-19 държавите трябва да гарантират, че техните реакции включват съобразен с равенството между половете и междусекторен подход, за да се гарантират правата на всички жени и момичета да живеят без дискриминация и насилие, както и правото им на достъп до услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве, от които се нуждаят;
8. припомня, че пандемията доведе също така до намаляване на мониторинга и документирането на нарушения на правата на човека в световен мащаб; подкрепя международните усилия за оценка на различаващите се национални реакции на пандемията по отношение на ограниченията на политическите, социалните и икономическите свободи и за работа по създаването на съвместна рамка, основана на човешките права, която да дава информация за бъдещи реакции на здравни кризи; приветства в този контекст развитието на Глобалния мониторинг от страна на Комисията и Международния институт за демокрация и електорална помощ (IDEA);
9. остро осъжда многобройните случаи на дискриминация, нетърпимост, преследване и убийства, свързани с раса, етническа принадлежност, националност, социална класа, увреждане, каста, религия, убеждения, език, възраст, пол, сексуална ориентация, полова идентичност, изразяване на половата принадлежност и полови характеристики, които продължават да съществуват в много държави и общества; изразява съжаление във връзка със стигматизирането на лица или общности чрез изявления и действия, в които липсва толерантност и които са изпълнени с омраза; счита, че широкото разпространение на расизма, антисемитизма и ксенофобията в много страни е неприемливо; настоява правителствата по света ясно да осъждат и възприемат подход на нулева толерантност към расизма и дискриминацията;
10. подчертава огромната и увеличаваща се заплаха за правата на човека поради факта, че изменението на климата, разрушаването на околната среда и загубата на биологично разнообразие водят до лишаване на хората от основното право на живот вследствие по-специално на увеличаването на глада по света, икономическите и социални неравенства, ограниченията на достъпа до вода, както и допълнителните смъртни случаи вследствие на недохранване и увеличаването на разпространението на болести; подчертава, че изменението на климата подкопава също така упражняването на други права на човека, включително правото на продоволствена сигурност, безопасна питейна вода и канализация, здравеопазване, адекватна жилищна политика, самоопределение, работа и развитие; освен това обръща внимание на рисковете за мира и сигурността, свързани с изменението на климата, тъй като продоволствената несигурност и недостигът на вода могат да доведат до конкуренция за природните ресурси, а след това до нестабилност и конфликти във и между държави; обръща специално внимание на връзката между експлоатацията на природни ресурси и прякото или непряко финансиране на конфликти, войни и насилие, включително от страна на някои участници от частния сектор; подчертава, че най-слабо развитите страни са най-уязвими към изменението на климата, тъй като за тях е най-трудно да устоят на опустошителното му въздействие, въпреки че произвеждат по-малко парникови газове от по-богатите държави, които е по-малко вероятно да бъдат засегнати от изменението на климата;
11. заявява, че утвърждаването и защитата на правата на човека и действията в областта на климата и околната среда са взаимосвързани, тъй като в частност международното право в областта на правата на човека предоставя достъп до правни средства за защита и за обезщетения за вредите, причинени от изменението на климата, прилагане на мерки за борба с изменението на климата и търсене на отговорност от държавите, предприятията и физическите лица за действията им в отговор на изменението на климата, и действия, които допринасят за допълнителното увреждане на околната среда;
12. подчертава, че биологичното разнообразие и правата на човека са взаимосвързани и взаимозависими, и припомня задълженията на държавите по отношение на правата на човека за опазване на биологичното разнообразие, от което тези права зависят, включително като се предвиди участието на гражданите в решенията, свързани с биологичното разнообразие, и като се осигури достъп до ефективни правни мерки за защита в случаите на загуба и влошаване на биологичното разнообразие; изразява подкрепата си за създаването на нова нормативна уредба на международно равнище по отношение на престъпленията срещу околната среда; в тази връзка насърчава ЕС и държавите членки да подкрепят признаването на екоцида като международно престъпление съгласно Римския статут на Международния наказателен съд (МНС);

Сряда, 20 януари 2021 г.

13. подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание на помощта за лицата, разселени в резултат на изменението на климата и околната среда; счита, че е важно да се работи на международно равнище за определяне на понятието „лица, разселени по екологични причини“ в рамките на Организацията на обединените нации с оглед на създаването на международна правна рамка и приемането на общ подход за защита на лицата, принудени да напуснат мястото, където живеят; потвърждава, че последиците от изменението на климата върху околната среда може да задълбочат принудителното разселване и поради това подчертава необходимостта от бързо прилагане на политиките за намаляване на последиците от изменението на климата в съответствие с Парижкото споразумение;

14. изразява сериозна загриженост относно обезлесяването, незаконната минна дейност и производството на незаконни наркотици, по-специално в Амазония през 2019 г., като се има предвид, че горите допринасят за смекчаване на последиците от изменението на климата чрез поглъщане и съхранение на въглероден диоксид; подчертава, че коренното население често е било първата жертва на обезлесяването, което застрашава тяхното право на земя, наред с други права, и достъп до жизненоважни ресурси; подчертава в това отношение правото да се определят и установяват приоритети и стратегии за самостоятелното им развитие и за използването на техните земи, територии и други ресурси; подчертава, че безнаказаността на нарушаването на правата на коренното население е движеща сила за обезлесяването и поради това счита за изключително важна отчетността за тези нарушения; отбелязва, че незаконната експлоатация на природните ресурси може да доведе до сериозни неблагоприятни последици за социалните, икономическите, културните, гражданските и политическите права на местните общности, включително основното право на народите на самоопределение и принципа на постоянен суверенитет върху техните природни ресурси;

15. приветства нарастващия стремеж и мобилизирането на гражданите, и по-специално на по-младите поколения, за политически и обществени промени, които ще допринесат за зачитането на правата на човека, демократичното управление, равенството и социалната справедливост, по-амбициозни действия в областта на климата и по-добра защита на околната среда; подчертава появата през 2019 г. на масови протестни движения във всички региони по света, отразяващи тези стремежи, изискващи промени в институционалния и икономически ред на обществата, действия за борба с изменението на климата и действия, които подкрепят развитието на едно по-справедливо глобално общество; осъжда факта, че в много държави хората са лишени от правото на мирни демонстрации чрез правни, административни и други мерки, като например потушаване на демонстрации чрез използване на сила, тормоз и произволно задържане; подчертава, че през 2019 г. бяха арестувани стотици мирни демонстранти, много от които бяха подложени на малтретиране и произволно задържане и бяха задължени да платят тежки глоби в съдебни процеси, при които не бяха гарантирани минималните процесуални стандарти; подчертава, че е важно да се запази мирният характер на протестните действия и изразява загриженост относно някои подривни групи, които са се възползвали от възможността, предоставена от демонстрациите и изразяването на социални движения, за да осъществят планове си чрез насилие и смушаване на ежедневиия живот; призовава правителствата да не използват несъразмерна сила срещу мирни демонстранти и да търсят отговорност от всички извършители на подобни действия;

16. счита, че е от съществено значение да се предоставят политически отговори на легитимните искания на обществата, семействата и отделните личности, които да се основават на приобщаващ диалог, който води до позитивна промяна; от друга страна осъжда това, че някои правителства разпоредиха потискане на мирните движения, по-специално чрез прекомерна употреба на сила от страна на силите за сигурност с цел задушаване на несъгласните и критичните гласове;

17. подчертава, че по света системно продължават да се използват убийства, физически нападения, клевети, лишаване от свобода, смъртни заплахи, тормоз, сплашване и ограничения на свободата на изразяване срещу защитници на правата на човека, включително на правата на жените и на правата на вероизповеданията и убежденията, местни общности, групи от коренното население, защитници на околната среда и земята, неправителствени организации (НПО) и активисти на гражданското общество, лица, сигнализиращи за нередности, и журналисти; отбелязва, че защитниците на правата на жените са изправени пред специфични за пола заплахи;

18. изразява дълбока загриженост относно използването от някои държави на репресивно законодателство в областта на киберсигурността и борбата с тероризма с цел вземане на мерки срещу защитниците на правата на човека; подчертава, че съществуват политически тенденции към засилване на национализма и злоупотреба с религията с цел политическа изгода, което води до нетърпимост;

19. подчертава, че е задължение на институциите на ЕС активно да подкрепят организациите и физическите лица, ангажирани със защитата на демокрацията и правата на човека; изисква правосъдие и отчетност за всички нападения срещу защитници на правата на човека; призовава ЕС да подкрепя и закриля защитниците на правата на човека в цялото им многообразие; във връзка с това подчертава, че действията на Парламента са от голямо значение, за да бъдат чути гласовете на тези организации и лица, както и за да се окаже натиск върху органите на трети държави с цел незабавното и безусловно освобождаване на защитниците на правата на човека, задържани заради дейността си; подкрепя работата на европейските политически фондации за засилване на демократичните процеси и за насърчаване на ново поколение политически лидери в целия свят;

Сряда, 20 януари 2021 г.

20. изразява сериозна загриженост във връзка с продължаващите войни и военни конфликти, както и продължителната окупация или анексиране на територии, които дават повод за тежки нарушения на международното хуманитарно право и правата на човека, по-специално геноцид, масови убийства, принудителни разселвания на цивилно население, включително на религиозни малцинства, и използване на сексуално насилие, по-специално срещу жени и деца; решително осъжда участието на диктаторски или авторитарни сили във войни чрез посредници и подчертава, че договорените политически решения са предпоставка за траен мир; изразява дълбока загриженост от повишеното международно политическо напрежение, а в някои региони на света — от засилената дейност на недържавни въоръжени групи и терористични организации и развитието на общностно насилие;

21. изразява съжаление от факта, че макар през 2020 г. ООН да чества своята седемдесет и пета годишнина, редица правителства, вдъхновени от егоцентристки настроения, предприеха действия за противопоставяне на многостранното сътрудничество и на усилията за международно сътрудничество, което да допринесе за мира, разрешаването на конфликти и защитата на правата на човека въз основа на целите и принципите на Конвенцията на ООН за правата на човека, международното право, Устава на ООН и Заключителния акт от Хелзинки; критикува непоемането от страна на демократичните държави на съвместна лидерска роля в международен план, с помощта на което да се даде съгласуван отговор на тежките нарушения на международното право в областта на правата на човека и да се обединят силите за постигане на напредък в областта на правата на човека и демокрацията и да се подкрепят международните системи, основани на правила, и настоятелно призовава ЕС и държавите членки да запълнят тази празнина в лидерството;

22. изразява съжаление от тежкото положение на мигрантите и бежанците по света, и по-специално на разселените жени, деца, хора с увреждания и хронични заболявания, хора с различна сексуална ориентация и хора, принадлежащи към преследвани етнически, религиозни и верски малцинства, които са сред най-уязвимите; отбелязва, че броят на международните мигранти през 2019 г. се изчислява на почти 272 милиона души⁽⁵⁾, което се равнява на 3,5 % от световното население, от които над 20 милиона са бежанци⁽⁶⁾, и че през последните две години се случиха мащабни събития, свързани с разселването и миграцията; отбелязва увеличаването на броя на лицата, търсещи убежище през 2019 г., които кандидатстват за международна закрила в държавите — членки на ЕС-27⁽⁷⁾, в резултат на репресивни практики и нарушения на правата на човека от страна, наред с другото, на диктатури, които незаконно са завзели политическата власт; осъжда политическите мерки, които накърняват човешките права на мигрантите и бежанците и излагат на риск тяхната безопасност и живот; категорично осъжда случаите на дискриминация, нетолерантност, преследване и убийства, свързани с миграцията или статута на бежанец; отхвърля отрицателната тенденция към тормоз и криминализиране на работата на лицата, които защитават човешките права на мигрантите и бежанците и им предоставят помощ;

23. приветства факта, че усилията за постигане на напредък по отношение на правата на жените и момичетата са придобили още по-голямо значение в световен мащаб; отбелязва обаче, че все още няма държава в света, която да е постигнала равенство между половете;

24. подчертава, че насилието, основано на пола, в това число убийствата на жени и дискриминацията, продължават да са широко разпространени във всеки регион на света, включително в ЕС, което се дължи на неравенство между половете, неравноправни норми, свързани с пола, и динамика на силите, културни практики, като например дискриминация, основана на кастов признак, или отдавна установени дискриминационни правни системи, както и на пропаганда и действия по дезинформация, които подкопават правата на жените; осъжда експлоатацията на жените чрез трафик на хора и всички форми на насилие, основано на пола, включително сексуално, физическо и психологическо насилие, които са сред най-разпространените и системни нарушения на правата на човека;

25. подчертава освен това използването на сексуално насилие срещу жени поради техните убеждения, религия, философска или сексуална ориентация или гражданска дейност в защита на правата на човека; подчертава, че жените и момичетата от етнически, религиозни малцинства и малцинства по убеждения са двойно по-уязвими на насилие и дискриминация, основани на пола; припомня, че насилието срещу лесбийки и бисексуални жени под формата на „поправително изнасилване“ продължава да бъде системен проблем в някои държави поради социалното стигматизиране и дискриминационните правни системи;

26. осъжда продължаващото отстъпление по отношение на равенството между половете и правата на жените, включително всички опити да се отстъпва от съществуващите права и защити в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права, както и от законодателството, политиките и практиките, които продължават да отричат или ограничават тези права в много държави по света; в този смисъл осъжда отказа на достъп до финансово достъпно, висококачествено и широкообхватно сексуално образование, семейно планиране, съвременни противозачатъчни средства, безопасни и законни аборти и майчини грижи, както и злоупотребите и лошото отношение към жени в родилните домове, структурите за проследяване на бременност и за следродилни грижи, както и принудителните практики по отношение на сексуалното

(5) Доклад за световната миграция за 2020 г. — Международна организация по миграция (https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf).

(6) Съгласно данни, публикувани от ВКБООН (<https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download/?url=fd4f>).

(7) Статистически данни за предоставянето на убежище — Евростат (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics).

Сряда, 20 януари 2021 г.

и репродуктивното здраве, които не зачитат свободното и информирано съгласие на жените; подчертава необходимостта от защита на родителите в уязвимо положение, по-специално самотните родители и тези с големи семейства, за да им се помогне да избегнат бедността и социалното изключване; посочва необходимостта от създаване на социална и икономическа среда и условия, които да дадат възможност на родителите да продължат своето професионално развитие;

27. подчертава необходимостта от защита на майките в уязвимо положение, по-специално самотните майки, за да се избегне бедност и социално изключване; посочва необходимостта от създаване на социална и икономическа среда и условия, които да дадат възможност на майките да продължат своето професионално развитие;

28. осъжда също така правителствата по света, които се противопоставят на исканията на жените за равни права или подстрекават негативни реакции в това отношение; подчертава важната роля, която жените играят чрез своята дейност в политическите и социалните движения, и изразява съжаление във връзка с високата цена, която трябва да плащат, като стават жертва на насилие, причинено от тежки репресии и война, както и на сексуална експлоатация по време на въоръжени конфликти;

29. изразява дълбока загриженост във връзка с продължаващите тежки нарушения в световен мащаб на правата на децата, които се извършват и през 2019 г. — годината на 30-ата годишнина на КООНПД, а именно детски труд, ранни и принудителни бракове, трафик и експлоатация на деца, включително за сексуални цели, мобилизиране и записване за военна служба на деца във въоръжени групи, използване на деца войници във въоръжени конфликти, сексуално насилие над деца, проституция, раздяла на семейства и задържане на деца, включително по имиграционни причини, както и предизвикателствата, пред които се изправят момичетата по отношение на сексуалното и основано на пола насилие, ненавременната бременност, заразяване с ХИВ и отпадане от училище; счита за много жалко, че в контекста на пандемията много деца и младежи е трябвало да напуснат училище и да започнат работа, за да посрещнат основните си нужди и да подпомогнат своите домакинства; подчертава, че това нежелано развитие представлява отстъпление по отношение на училищното образование на децата;

30. изразява дълбоко съжаление и осъжда терористичните атаки и бомбените атентати от първата половина на 2019 г., насочени срещу ярващи и техните места за поклонение, които трябва да бъдат запазени и защитавани; изразява тревога, че тези ужасяващи актове съвпаднаха с кампании, подбуждащи към омраза и провеждани от определени политически лидери и терористични групи, които имат за цел да премахнат или ограничат правото на свобода на мисълта, съвестта, религията или убежденията; настоятелно призовава държавите да утвърждават свободата на мисълта, съзнанието, религията и убежденията и да защитават уязвимите религиозни малцинства и малцинствата по убеждения, като предприемат своевременни действия срещу извършителите на насилие или подбуждане към омраза;

Утвърждаване и защита на демокрацията и правата на човека — в основата на външната политика на ЕС

31. припомня, че Съюзът се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, солидарността, правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, както се посочва в член 2 от ДЕС; подчертава, че утвърждаването на тези ценности във външен план, насърчаването на демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека, както и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации и международното право са в основата на общата външна политика и политика на сигурност на ЕС, в съответствие с член 21 от ДЕС и стратегическия интерес на Съюза, и следва да бъдат отразени по ефективен и последователен начин във всички области на отношенията на Съюза с държави, които не са членки на ЕС;

32. подчертава значението на усилията на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и на Комисията да се противопоставят и да реагират по надежден и категоричен начин на нарушенията на правата на човека, където и да възникват те, включително в близките държави партньори, и непрекъснато да повишават осведомеността и познанията на служителите на ЕС и неговите държави членки по отношение на правата на човека и равенството между половете; припомня, че ефективното участие и пълноценният диалог с гражданското общество са основен елемент на успешната политика в областта на правата на човека; призовава всички делегации на ЕС и техните съответни координационни центрове за правата на човека да спазват последователно задължението си да се срещат със защитници на правата на човека, включително с жени правозащитници и с членове на гражданското общество, да посещават задържани активисти, членове на демократичното дисидентско общество и защитници на правата на човека, да следят техните съдебни процеси и да се застъпват за тяхната закрила на място; призовава също така делегациите на ЕС да улесняват подобни действия, когато те биват предприемани от членове на ЕП при посещения в рамките на официални командировки на Европейския парламент; подчертава, че е важно да се разгледат не само последиците, но и първопричините за нарушенията на правата на човека;

Сряда, 20 януари 2021 г.

Работа на ЕС на многостранно равнище

33. настоятелно призовава ЕС и държавите членки да разработят ясна стратегия за борба с нарастващия брой оттегляния и отстъпления на държави от международната рамка за правата на човека в съответствие със заявените ангажименти за многостранен подход в плана за действие относно правата на човека и демокрацията, както и опитите на международно равнище за подкопаване на понятието „права на човека“, установено във ВДПЧООН; подчертава своето становище, че международното право в областта на правата на човека и обещанието за постигане на ЦУР до 2030 г. следва да продължат да бъдат от първостепенно значение; препоръчва ЕС да продължи да полага усилия, като работи заедно с държавите и заинтересованите страни, независимо дали споделят същите ценности като ЕС, с цел запазване или развиване на международните стандарти в областта на правата на човека в съответствие с член 21 от ДЕС;

34. призовава държавите членки да направят външната политика и политиката на сигурност на ЕС по-ефективна, като използват правилото за гласуване с квалифицирано мнозинство в Съвета, особено по въпроси, свързани с правата на човека, и по-конкретно такива, които попадат в обхвата на плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, и за приемането на санкции; призовава държавите членки да заемат единна, категорична позиция на ЕС в рамките на многостранните форуми и да действат съгласувано, когато се изправят пред кризи, подлагащи на изпитание основните ценности и интереси на Европейския съюз, тъй като това е единственият начин Съюзът да играе водеща роля на международната сцена и да използва своето влияние, за да доведе до положителни промени и да отговори по-координирано на глобалните предизвикателства, най-вече утвърждаването и защитата на правата на човека, както и свързаните с околната среда и климата предизвикателства;

35. отново заявява, че ЕС ще бъде признат за надежден и ефективен на световната сцена само ако основните му ценности, по-специално тези за зачитане на свободата, демокрацията, правата на човека, принципите на правовата държава и равенството, са надеждни във външен план, а това ще бъде възможно само ако ЕС гарантира вътрешната и външната съгласуваност на своите политики по тези въпроси; призовава ЕС и неговите държави членки да дадат пример, стриктно да отстояват правата на човека, да гарантират последователност при защитата и спазването на неговите ценности и да гарантират благоприятна среда за гражданско общество;

36. изразява съжаление от факта, че авторитарните режими злоупотребяват с многостранни институции, като се стремят да неутрализират многостранните институции и механизми в областта на правата на човека по отношение на възможността, с която разполагат, да подвеждат под отговорност държави за нарушения на правата на човека; призовава ЕС и неговите държави членки да работят съвместно с единомислещи демократични съюзници в подкрепа на реформата на многостранните институции, така че те да станат по-устойчиви на негативното влияние на авторитарните режими; изразява съжаление и от факта, че местата в Съвета на ООН по правата на човека често са заемани от държави с доказан опит в тежки нарушения на тези права, и призовава държавите — членки на ЕС да бъдат изключително предпазливи по отношение на начините си на гласуване и да избягват да подкрепят държави, които кандидатстват за членове на Съвета на ООН по правата на човека, като същевременно явно нарушават същите тези права;

37. счита, че диалозите за правата на човека с държави извън ЕС може да са полезен инструмент за двустранен ангажимент за насърчаване и защита на правата на човека, ако се провеждат по ориентиран към резултатите начин и редовно се преразглеждат; припомня, че в насоките на ЕС относно диалозите за правата на човека се посочват редица критерии за започване на диалог, включително „степенна, до която правителството има воля да подобри положението, степенна на ангажираност, показана от правителството по отношение на международните конвенции за правата на човека, готовността на правителството да си сътрудничи с процедурите и механизмите за правата на човека на Организацията на обединените нации, както и отношението на правителството към гражданското общество“; призовава ЕСВД да извършва редовна оценка на всеки диалог, както е предвидено в насоките на ЕС; настоятелно подчертава значението на изнасянето на отделни случаи в контекста на диалозите за правата на човека и на гарантирането на адекватни последващи действия и прозрачност по тях;

Специален представител на ЕС за правата на човека

38. приветства назначаването на 28 февруари 2019 г. на Иймън Гилмор за специален представител на ЕС за правата на човека (СПЕС); потвърждава, че назначаването на СПЕС не следва да подлежи на предварително изслушване в Парламента; насърчава специалния представител на ЕС да полага дипломатически усилия за повишаване на ефективността на политиката на ЕС в областта на правата на човека, да консолидира международните съюзи за утвърждаване на програмата в областта на правата на човека и да убеди партньорите от цял свят да приемат и прилагат политики, които да следват най-високите стандарти за демокрация, права на човека, принципи на правовата държава и добро управление, както и международното право и норми, по-специално международното хуманитарно право и международното наказателно правосъдие; препоръчва освен това СПЕС да удвои усилията си за гарантиране на вътрешната съгласуваност в ЕС при определянето и прилагането на външната политика на ЕС в областта на правата на човека; настоява неговите редовни доклади до Съвета да бъдат споделяни и с Парламента; призовава ЕС да повиши видимостта на СПЕС и прозрачността на неговите дейности и мисии, включително

Сряда, 20 януари 2021 г.

чрез специален раздел в интернет сайта на СПЕС, да направи тази длъжност постоянна, с подходящи ресурси и възможност да докладва за постиженията при посещения в трети държави, както и да разпространява позицията на ЕС по свързани с правата на човека въпроси като част от цялостната реформа на длъжността СПЕС;

Международни споразумения

39. повтаря своя призив клаузи за правата на човека системно да бъдат включвани във всички международни споразумения, по-конкретно отнасящите се до търговията и сдружаването между ЕС и държави, които не са членки на ЕС, и да бъдат надлежно прилагани и наблюдавани, включително чрез измерими критерии и редовни оценки на въздействието, с участието на Парламента и на гражданското общество; подчертава, че тези клаузи следва да предвиждат механизми за гарантиране на тяхното ефективно прилагане, както и процедури, в които се определят ясни и убедителни последици в случай на нарушаване на споразуменията, включително временно спиране на прилагането му или, като крайна мярка, оттеглянето на ЕС от споразуменията; призовава за по-добра координация и комуникация между специализираните участници, които отговарят за съответните области на политиката, като тези на търговията и правата на човека, с цел по-ефикасно интегриране в търговската и инвестиционната политика на аспектите, свързани с правата на човека; настоятелно призовава за установяването на механизми за независим мониторинг на правата на човека във връзка с търговските и чуждестранните инвестиционни споразумения, както и за независим механизъм за подаване на жалби, така че тези механизми да предоставят на засегнатите граждани и на местните заинтересовани лица ефективно право на защита;

40. подчертава, че утвърждаването и защитата на демокрацията и правата на човека в трети държави може да бъде ефективно постигнато чрез обвързаност с условия при икономическите и политическите стимули на ЕС, като например достъп до финансиране от ЕС, предоставяне на Обща система за преференции (ОСП) и на допълнителни митнически облекчения и предоставяне на отмяна на шенгенския визов режим от ЕС; в този контекст припомня, че съгласно Регламент (ЕС) 2018/1806 Комисията следва да наблюдава и докладва редовно на Парламента, в т.ч. по въпроси, свързани с положението с правата на човека в третите държави, които са бенефициери на отмяна на визовия режим, и следва да спре освобождаването от изискване за виза в случай на нарушения в съответната държава;

Инструмент за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество

41. призовава за изпълнението и предвиждането на подходящ бюджет за дейности и подкрепа за насърчване и защита на демокрацията и правата на човека по линия на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС), които да отговарят на равнището на ангажиментите и амбициите на Съюза;

42. призовава Комисията да наблюдава и да включи като част от годишния си доклад относно постигането на целите на ИССРМС глава относно зачитането на правата на човека и спазването на член 8 — Общи принципи на инструмента от страните партньори, които се ползват от нейното финансиране; призовава Комисията да предложи подходящи мерки, включително преустановяване на финансирането от ЕС за държавните участници и пренасочване на помощта към гражданското общество, в случай на сериозно нарушаване на правата на човека или на принципите на ИССРМС от страна на бенефициерите; призовава за по-голяма прозрачност по отношение на разпоредбите, свързани с правата на човека, във финансовите споразумения, и за изясняване на механизма и критериите за прекратяване на действието на подобни споразумения в случай на нарушаване на правата на човека, демократичните принципи и принципите на правовата държава и при тежки случаи на корупция; призовава Комисията да се въздържа стриктно от използването на бюджетна подкрепа за правителства на трети държави като оперативно условие в държавите, в които се наблюдават широкоразпространени нарушения на правата на човека и репресии срещу защитниците на правата на човека;

43. призовава ЕС да обърне особено внимание на оценката и предотвратяването на всяко нарушение, свързано със собствените политики, проекти и финансиране на Съюза в трети държави, включително чрез създаване на механизъм за подаване на жалби за лица или групи, чиито права биха били нарушени от дейностите на ЕС в тези държави;

44. приветства неопенимата помощ, предоставена на организациите на гражданското общество навсякъде по света в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека, който продължава да бъде водещият инструмент на Европейския съюз при прилагането на външната му политика в областта на правата на човека; призовава за по-нататъшно засилване на финансирането на гражданското общество и правата на човека в рамките на глобалния инструмент приемник;

45. призовава Комисията да създаде, в сътрудничество с ЕСВД, рамка за годишно отчитане от страна на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) относно нейните операции извън ЕС, що се отнася до спазването на общите принципи, ръководещи външната дейност на Съюза, както е посочено в член 21 от ДЕС и стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека; настоятелно призовава Комисията да гарантира, че проектите, подкрепени от ЕИБ, съответстват на политиката на ЕС и на ангажиментите в областта на правата на човека, и че съществуват механизми за отчетност за физическите лица, за да могат да докладват за случаи на нарушения, свързани с дейностите на ЕИБ; призовава ЕИБ да продължи да работи за прерастването на своята политика относно социалните стандарти в политика за правата на човека в областта на банковата дейност; призовава за включването на показателите за правата на човека в изготвяните от нея оценки на проектите;

Сряда, 20 януари 2021 г.

План за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията

46. приветства приемането на плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света за периода 2020 — 2024 г.; изразява разочарованието си от факта, че ЕСВД не обърна дължимото внимание на предложението на Парламента и на неговата подкомисия по правата на човека да допринесе активно за подготовката на този план в дух на добро междунституционално сътрудничество;

47. призовава ЕСВД и Комисията да провеждат редовни консултации с гражданското общество и да участват в структуриран и редовен диалог с компетентните органи на Парламента относно изпълнението на новия план за действие, за да се даде възможност на Парламента да играе своята роля в дейностите по плана за действие, по-специално чрез парламентарна дипломация, и да изпълнява ефективно своята роля по упражняването на контрол; препоръчва да бъде създаден набор от референтни показатели и от показатели за напредъка с цел ефективно наблюдение на изпълнението на плана за действие; призовава ЕСВД да докладва за напредъка, постигнат по отношение на целите на плана за действие спрямо посочените показатели; изисква ЕСВД да проследява редовно резолюциите и разискванията на Парламента, които имат отношение към изпълнението на плана за действие; настоява държавите членки да поемат отговорност за плана за действие и да допринесат за годишния доклад относно неговото изпълнение, като докладват за своите собствени дейности, извършени в рамките на този стратегически документ;

Отговор на глобалните предизвикателства в областта на правата на човека и демокрацията*Демократично управление и осигуряване на пространство за гражданското общество*

48. застъпва становището, че демократичното управление и принципите на правовата държава са подложени на атака в световен мащаб поради съчетание от фактори, включващи възход на авторитаризма и популизма, увеличаване на неравенствата и бедността, натиск върху гражданското общество, разпространение на фалшиви новини, дезинформация, киберзаплахи и хибридна война, политическа намеса и кампании, водени от външни участници, загуба на доверие в публичните органи, поляризиране на обществата и отслабване на колективните организации, защитаващи обществен интерес; подчертава също така, че атаките срещу свободата на медиите и опитите за манипулиране на обществен дебат чрез разпространяване на фалшиви новини в социалните медии никога досега не са били толкова чести и толкова силни; изразява загриженост, че авторитарните практики, като например стигматизирането на представители на гражданското общество като „чуждестранни агенти“, се възпроизвеждат и разпространяват в световен мащаб;

49. призовава ЕС и неговите държави членки да продължат да работят по укрепването на демократични институции и прозрачни и надеждни изборни процеси в целия свят, да насърчават и стимулират демократични дебати, да водят борбата с неравенствата, да гарантират работата на организациите на гражданското общество, да подкрепят диалога между различните прослойки на обществото, да водят борба с корупцията и безнаказаността и да укрепват независимостта и безпристрастността на съдебната власт и на механизма за отчетност; призовава ЕС допълнително да повиши усилията си за наблюдение на избори и за по-тясно сътрудничество с международните организации, особено с тези от специално значение като Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа;

50. подчертава, че корупцията и нарушенията на правата на човека са неразривно свързани; призовава ЕС да включи борбата с корупцията в своята програма в областта на правата на човека; отново изтъква задължението на ЕС да защитава организациите за борба с корупцията, разследващите журналисти и лицата, подаващи сигнали за нередности, които работят за разкриването на корупция и измами;

Действия в областта на климата и права на човека

51. заявява, че насърчаването и защитата на правата на човека и действията в областта на климата и околната среда са взаимосвързани, тъй като в частност международното право в областта на правата на човека предвижда правни средства за обезщетения за вредите, причинени от изменението на климата, прилагане на мерки за борба с изменението на климата и търсене на отговорност от държавите, в частност най-замърсяващите, предприятията и лицата, вземащи решения, за действията им в отговор на изменението на климата;

52. подкрепя приобщаващ и основан на правата подход за засилване на действията в областта на климата, който гарантира участието на обществеността и достъпа до правосъдие в процеса на вземане, прилагане и преразглеждане на политическите решения, свързани с изменението на климата и последиците от него; потвърждава, че борбата с изменението на климата върви ръка за ръка с подкрепата и защитата на тези, които защитават планетата и нейните природни ресурси, включително защитниците на земята и околната среда и коренното население;

Подход на ЕС към конфликтите, отчетността във връзка с нарушенията на правата на човека и борбата с безнаказаността

53. подчертава сложния характер на съвременните конфликти, които често се развиват на национално или регионално равнище, понякога под формата на хибридни или кибератаки, включват много страни, включително терористични организации и недържавни участници, и имат катастрофални хуманитарни последици, по-конкретно поради трудността да се разграничат бойците от цивилните граждани; призовава ЕС да засили действията си в отговор на конфликтите, като

Сряда, 20 януари 2021 г.

предприема мерки във връзка с първопричините за тях, инвестира в усилията за предотвратяване на конфликти и в посредничеството, търси и поддържа пространство за намиране на политически решения, изгражда съюзи с единомислещи държави и регионални организации, предоставя допълнителна финансова и техническа подкрепа и персонал за мироопазващи граждански мисии и военни операции и насърчава инициативи за изграждане на доверие между воюващите страни; призовава също така ЕС да гарантира интегрирането на перспективата за равенство между половете в рамките на тези усилия, като увеличи ролята на жените и младите хора в предотвратяването и разрешаването на конфликти, както и в операциите за поддържане на мира, за предоставяне на хуманитарна помощ и за възстановяване след конфликти, правосъдието в условията на преход и поощряването на правата на човека и демократичните реформи; призовава също така ЕС да предприеме мерки във връзка с трафика на хора и сексуалното и основаното на пола насилие и да гарантира устойчив достъп до основни и животоспасяващи здравни услуги; настоява, че е важно да се гарантира съгласуваността на политиката на ЕС по отношение на ситуации на окупация или анексиране на територия; припомня, че международното хуманитарно право следва да направлява политиката на ЕС по отношение на всички подобни ситуации, включително в случаи на продължителна окупация;

54. призовава всички правителства да предоставят безпрепятствен достъп до всички свои територии за международните наблюдатели, включително за специалния представител на ЕС, върховния комисар на ООН по правата на човека и специалните процедури на ООН; подчертава значението на осигуряването на безпрепятствен достъп на ключовите международни хуманитарни организации и международни наблюдатели до районите, засегнати от текущи конфликти и военна агресия;

55. призовава държавите членки да спазват стриктно разпоредбите на член 7 от Договора на ООН за търговията с оръжие относно износа и оценката на износа и Общата позиция на ЕС относно износа на оръжие, като отказват всякакво прехвърляне на оръжие и оборудване за наблюдение, което би довело до риск от това, държавни или недържащи вносители да извършат или да улеснят извършването на нарушения на правата на човека или на международното хуманитарно право, включително в контекста на Европейския механизъм за подкрепа на мира;

56. призовава държавите членки да създадат стълб за правата на човека в рамките на Европейския механизъм за подкрепа на мира, който да съдържа, наред с другото, целта за овластяване и подкрепа на гражданското общество, включително чрез програми със средства, специално предназначени за подкрепа на защитниците на правата на човека като участници в изграждането на мира; призовава държавите членки да разгледат възможността за включване на задължителни гаранции за правата на човека и оценки на въздействието в бъдещия Европейски механизъм за подкрепа на мира, включително спазване на строга политическа рамка за надлежна проверка на правата на човека в областта на отбраната и сигурността, вдъхновена от политиката на ООН за надлежна проверка на правата на човека;

57. потвърждава категоричната си подкрепа за МНС и призовава държавите — страни по Римския статут, да предоставят на МНС адекватни финансови ресурси, за да може той да изпълнява задачите си в рамките на своя мандат; призовава МНС да продължи своята работа безпристрастно и независимо; призовава ЕС и неговите държави членки да насърчат всички членове на ООН да ратифицират и прилагат Римския статут; призовава страните, подписали Римския статут, да си сътрудничат с МНС; счита, че нападенията срещу МНС са повод за дълбоко съжаление и накрая осъжда индивидуалните санкции, наложени на негови служители, и по-специално тези срещу главния прокурор на МНС, които са неприемливи; призовава държавите — страни по конвенцията, да предприемат конкретни действия за премахване на тези санкции и да подкрепят засегнатите от тях; подчертава, че МНС е единствената международна институция, която има способността да води наказателно преследване по някои от най-ужасяващите престъпления в света и да защитава жертви, които не разполагат с друга инстанция за защита; признава дейността на независимата експертна група по преразглеждането, натоварена със задачата да определи областите за реформи, и призовава МНС да предприеме всички необходими мерки за подобряване на своите резултати, ефективност и положително въздействие, по-специално върху общностите и жертвите, засегнатите от неговата работа; призовава ЕС и държавите членки да продължат да защитават независимостта и безпристрастността на МНС срещу атаки, които имат за цел да възпрепятстват функционирането на международното наказателно правосъдие; призовава Комисията и ЕСВД да проучат начини и да представят нови инструменти, с цел да се направи принос в борбата с международните престъпления, да се помогне на жертвите на нарушения на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право да получат достъп до международно правосъдие и правна защита и обезщетение, в т. ч. чрез изграждане на капацитета на държавите членки и на държавите извън ЕС да прилагат принципа на универсална юрисдикция в националните си правни системи;

58. отново призовава заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) да назначи специален представител на ЕС по международно хуманитарно право и международно правосъдие с мандат да насърчава, интегрира и представлява ангажимента на ЕС за борба с безнаказаността;

59. призовава държавите членки и Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида да подкрепят разследващия екип на ООН при събирането, запазването и съхранението на доказателства за престъпления, които се извършват понастоящем или които са извършени наскоро, така че тези доказателства да не бъдат изгубени;

Сряда, 20 януари 2021 г.

60. посочва, че е необходимо да се гарантира правосъдие за всички жертви на нарушения на международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право и с оглед на всички продължаващи въоръжени конфликти призовава за незабавно прекратяване на военните действия; подчертава, че международната общност носи отговорност за прекратяване на безнаказаността и на грубите нарушения, извършвани в някои държави;

61. изразява дълбока загриженост във връзка с използването на изтезания под формата на сексуално и основано на пола насилие като средство за водене на война; подчертава, че сексуалните престъпления и основаното на пола насилие се считат съгласно Римския статут за военни престъпления, престъпления срещу човечеството или деяния, съставляващи геноцид или изтезания; призовава за съгласувани действия за прекратяване на използването на сексуалното насилие като средство за водене на война; приветства Резолюция 2467 на Съвета за сигурност на ООН относно свързаното с конфликти сексуално насилие и всички свързани с това резолюции на Съвета за сигурност на ООН, като се започне от Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, в която се потвърждава ангажиментът на Съвета за сигурност на ООН за предотвратяване на използването на сексуално насилие като тактическо средство за водене на война и тероризъм чрез използването на всички средства, с които разполага, включително санкции и други целенасочени мерки срещу извършителите; подчертава, че е необходимо да се гарантира предоставянето на цялата необходима сигурна медицинска и психологическа помощ и услуги на жените, жертви на изнасилване по време на война, включително достъп до безопасен аборт, както е предвидено в международното хуманитарно право; призовава ЕС да се бори срещу безнаказаността за нарушения на сексуалните и репродуктивните права в ситуации на конфликт и подкрепя правата на жените и момичетата на истина, ефективни правни средства за защита и обезщетения за нарушения на тези права; приветства освен това създаването на 30 октомври 2019 г. от ООН на Световен фонд за жертвите на сексуално насилие, свързано с конфликти, с цел да им се помогне да получат обезщетения;

62. припомня докладите на ООН за оценка на прилагането на и усилията за корективна помощ при сексуална експлоатация и злоупотреби, извършени от персонал на ООН или свързан с него персонал в рамките на операции по поддържане на мира; подчертава, че е необходимо ООН, държавите — членки на ЕС, и органите на общата политика за сигурност и отбрана на ЕС да разследват, подвеждат под отговорност и издават присъди незабавно и най-решително срещу всеки служител на ООН, национален служител или служител на ЕС, извършил акт на сексуално насилие; подчертава необходимостта от реформа на съответните структури по начин, който да прекрати безнаказаността на служителите на ООН и ЕС, и чрез установяване на функциониращи и прозрачни механизми за контрол и отговорност; счита за неприемливо, че правните действия във връзка с твърдения за насилие остават изцяло доброволни и зависими от държавата, изпратила съответните военни части; изразява убеждение, че подобни тежки престъпления биха могли също така да се намалят и предотвратят чрез обучение и образование; припомня, че е спешно такива престъпления да бъдат предотвратявани в бъдеще, също така с цел възстановяване на доверието на местното население в международните мироопазващи операции;

63. подчертава връзката между нарушенията на правата на човека и ширещата се безнаказаност и липсата на отговорност в регионите и държавите, които са засегнати от конфликти или се характеризират с политически мотивирани случаи на сплашване, дискриминация, тормоз и нападения, отвличания, полицейска бруталност, произволни арести и случаи на изтезания и убийства; призовава ЕС да подкрепя действията за борба с безнаказаността и да насърчава отговорността в страните, където динамиката на безнаказаността възнагражда онези, които носят най-голяма отговорност, и отнема правата на жертвите;

64. изразява съжаление във връзка с необходимостта от предприемане на действия спрямо лауреата на наградата „Сахаров“ Аун Сан Су Чи, но приветства решението за временно отнемане на наградата ѝ в отговор на нейното бездействие по отношение на продължаващите престъпления срещу общността рохингия в Мيانмар и поради факта, че тя приема тези престъпления;

65. изразява своята загриженост, че извънсъдебни убийства, изтезания и други нарушения на правата на човека се извършват в името на борбата с незаконните наркотици; отново заявява, че борбата с престъпността не оправдава нарушенията на правата на човека, и призовава да бъдат събирани най-добрите практики, включващи подход за ограничаване на вредите до минимум, който се основава на принципите на правовата държава;

66. приветства работата и приноса в борбата с безнаказаността на г-жа Анес Каламар, специален докладчик на ООН за извънсъдебните екзекуции, екзекуциите по бързата процедура и произволните екзекуции, която е провеждала разследвания на предполагаеми случаи на извънсъдебни убийства през 2019 г., например убийството на журналиста Джамал Хашогджи, като същевременно е била подложена на сплашване и заплахи;

67. подкрепя реформите на съдебната власт, за да се гарантира нейната безпристрастност и независимост, включително разглеждането на въпроси, свързани с набирането и назначаването на съдии, корупцията и предубежденията по отношение на пола в рамките на съдебната власт;

Сряда, 20 януари 2021 г.

68. призовава за спешното приемане и прилагане на автономен, гъвкав и реактивен глобален механизъм на ЕС за санкции в областта на правата на човека, т.нар. „закон „Магнитски“ на ЕС“, като съществена част от съществуващите инструменти на ЕС в областта на правата на човека и външната политика, които биха засилили ролята на ЕС като глобален фактор в областта на правата на човека, като позволят налагането на целенасочени санкции срещу физически лица, държавни и недържавни субекти и други образувания, отговорни за тежки нарушения на правата на човека или съучастници в такива, включително действия на системна корупция, свързани с тежки нарушения на правата на човека; приветства приемането на механизми за санкции в областта на правата на човека във все повече държави; подчертава колко е важно тази система да е в съответствие с механизма на ЕС за съдебен контрол; подчертава необходимостта от разпределяне на достатъчно ресурси, за да се даде възможност за ефективното прилагане на механизма; призовава за създаването на консултативен комитет на равнище ЕС с участието на Парламента; подчертава, че този механизъм ще допринесе за борбата с нарушенията на правата на човека и безнаказаността и за закрилата на активистите и защитниците на правата на човека по целия свят, както и за утвърждаване на значението на ефективните действия на Европейския съюз по отношение на санкциите за нарушения на правата на човека, което означава да се използва гласуване с квалифицирано мнозинство; приветства приемането на решението на Съвета относно целенасочени ограничителни мерки за възпиране и противодействие на кибератаки, представляващи външна заплаха за Съюза и за неговите държави членки;

69. счита, че пандемията от COVID-19 не следва да се използва като претекст за облекчаване на режимите на санкции; подчертава обаче, че санкциите не следва да възпрепятстват предоставянето на хуманитарна помощ, включително медицинска помощ, в съответствие с международното хуманитарно право;

Защитници на правата на човека

70. осъжда убийствата, произволното задържане, изтезанията, преследването, тормоза, сплашването, изнудването, дистанционното цифрово и физическо наблюдение и кампаниите за оклеветяване на защитниците на правата на човека, техните семейства и адвокати, както и на тези, които ги подкрепят и са съпричастни с тях; отбелязва с голяма загриженост непрестанно нарастващия брой през 2019 г. на придружените с насилие нападения и убийствата на защитници на правата върху земята и защитници на околната среда, заради категоричната им позиция в защита на природните ресурси и правото на хората да живеят в безопасна и здравословна среда; отбелязва, че в някои части на света тези нападения са достигнали опасни равнища; подчертава в този контекст особената уязвимост на защитниците на правата на човека и необходимостта от подходяща защита, за да може те да осъществяват жизненоважната си дейност в среда без тормоз и преследване; подчертава ролята, която организациите на верска основа могат да играят при реагирането на хуманитарни кризи, насърчването на мира, справедливостта и зачитането на правата на човека, проповядването на ненасилие и посредничеството при преговорите за разрешаване на конфликти;

71. изразява особена загриженост във връзка с увеличаващия се брой присъди, налагани, без да се гарантират минималните стандарти за справедлив съдебен процес, изисквани съгласно международното право; призовава ЕС да продължи да използва сътрудничеството и дипломатията, за да се гарантира, че правото на справедлив съдебен процес се спазва в пълна степен за всеки отделен човек;

72. призовава за прекратяване на всички нападения срещу защитници на правата на човека, за освобождаване на всички произволно задържани лица и за наказване на отговорниците за това; призовава ЕС и неговите държави членки да разработят стратегическа визия на високо равнище за борба с нарастващия брой нападения в световен мащаб срещу защитници на правата на човека, включително чрез приемането на категорични заключения на Съвета по външни работи, в които министрите на външните работи следва да призват за амбициозни глобални действия на ЕС в защита на защитниците на правата на човека; призовава институциите на ЕС да засилят подкрепата си за защитниците на правата на човека като основна и неразделна част от външната политика на Съюза в областта на правата на човека; подчертава, че политическият диалог и сътрудничеството с органите на държави извън ЕС, наблюдението на съдебни процеси, срещите със защитници на правата на човека при посещенията в държавите, посещенията при задържани защитници на правата на човека, подкрепата за преместването им и публичните изявления са основни инструменти за изпълнение на тази политика; призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат своите усилия, като действат по-единно и използват тези инструменти по последователен и еднакъв начин, независимо от засегнатата държава, в случаите, когато правата на защитници на правата на човека са били нарушени; призовава ЕС и неговите държави членки да публикуват в този дух ежегодно заключения на Съвета, като извършват преглед на своите действия по отношение на защитниците на правата на човека и определят стратегически ангажменти по отношение на тези защитници на най-високо равнище; подчертава непрекъснатите действия през 2019 г. на Парламента и неговата подкомисия по правата на човека за подкрепа на защитниците на правата на човека и привличане на вниманието към тяхното положение, включително лауреатите и кандидатите за наградата „Сахаров“, особено когато те са в опасност или са изправени пред нарушения на техните права;

73. призовава ЕС да гарантира достъпа на жените — защитници на правата на човека, изправени пред основано на пола насилие, до механизми за защита и ресурси, да им окаже политическа подкрепа, да увеличи финансовите средства за независими организации на гражданското общество, които утвърждават правата на жените и момичетата, и да приеме като приложение към насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека инструментариум, който да осигури практически стъпки за ЕС да отговори по-добре на нуждите на жените — защитници на правата на човека в световен мащаб;

Сряда, 20 януари 2021 г.

74. призовава ЕС и неговите държави членки да повишат равнището на амбиция с цел осигуряване на освобождаването на хвърлените в затвора защитници на правата на човека, включително по отношение на емблематичните случаи в това отношение, които са показателни за начина, по който репресивните правителства по света непрекъснато използват закона в опит да оклеветаят и заглушават защитниците на правата на човека; подчертава, че сред тези случаи са лауреати на наградата „Сахаров“ на Европейския парламент и финалисти за тази награда;

75. настоятелно призовава делегациите на ЕС и представителствата на държавите членки да продължават да използват публичната дипломация и инициативи с цел даване на гласност за отделни случаи, свързани със защитници на правата на човека, и, когато е целесъобразно, да улесняват издаването на спешни визи и да предоставят временен подслон в държавите — членки на ЕС;

76. призовава ЕС и неговите държави членки да подобрят достъпа до визи на ЕС за краткосрочно преместване на защитници на правата на човека, по-специално чрез включването на инструкции в Наръчника на ЕС за визите относно предоставянето на улеснения на защитниците на правата на човека и членовете на техните семейства, и да работят за изменение на правните инструменти относно визите, по-специално Визовия кодекс;

77. приветства подновяването през ноември 2019 г. за още три години на механизма на ЕС за защитниците на правата на човека ProtectDefenders.eu; припомня значението на този механизъм по отношение на нарастващите нужди и многообразието на проблемите, пред които са изправени защитниците на правата на човека; призовава за укрепване на този механизъм и за подлагането му на постоянна преоценка в съответствие с неговите потребности;

Права на жените и равенство между половете

78. призовава Комисията и държавите членки за съгласувано прилагане на стратегията за равенство между половете както в рамките на ЕС, така и извън него, и за предприемане на ефективни и конкретни мерки за противодействие на враждебните действия срещу правата на жените, равенството между половете и сексуалното и репродуктивното здраве и права;

79. припомня, че сексуалното и репродуктивното здраве и права и адекватното сексуално образование са права на човека; призовава ЕС и държавите членки да потвърдят изконните права на жените на физическа неприкосновеност, достойнство и самостоятелно вземане на решения и да утвърждават универсалността и неделимостта на всички права на човека във всякакъв контекст, както и да защитават и насърчават по-специално тези, които са под най-голяма заплата, като например сексуалното и репродуктивното здраве и права;

80. приветства заключенията на председателството на Съвета, подкрепени от 24 държави членки, относно плана за действие на ЕС относно равенството между половете и за овластяване на жените във външната дейност на ЕС за периода 2021 — 2025 г. (GAP II), с категорични ангажменти и действия в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права; във връзка с това призовава за засилване на подкрепата на ЕС за държави извън ЕС, по-специално за обхванатите от процеса на разширяване и съседните държави, които прилагат нови политики и законодателни промени с оглед на привечдането на националните правни уредби в съответствие с международните ангажменти и ангажиментите във връзка с ЦУР по отношение на правата на жените и равенството между половете, предотвратяването и борбата с насилието над жени и момичета, защитата на жените — защитници на правата на човека, напредъка в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права на жените, предоставянето на младите хора на научно обосновано, цялостно и адекватно сексуално образование, осигуряването на възможност за безопасно съзряване на момичетата и жените и предотвратяването и прекратяването на сексуалното и основаното на пола насилие, гениталното осакатяване на жени и други вредни практики, включително ранните и принудителните бракове;

81. освен това призовава ЕС и държавите членки да насърчават равенството между половете и сексуалното и репродуктивното здраве и права във всички свои външни действия, включително в рамките на многостранни и двустранни форуми, със специално внимание към маргинализираните или уязвимите групи, като например ЛГБТИ, и целта за постигане на всеобщо здравно осигуряване чрез интервенции, свързани със сексуалното и репродуктивното здраве и права и ХИВ;

82. насърчава да се направи много повече от това единствено да се отстраняват първопричините за структурните неравенства между половете чрез гарантиране на равни възможности и засилване на участието на жените;

83. посочва необходимостта от създаване на социална и икономическа среда и условия, които да дадат възможност на родителите да продължат своето професионално развитие;

Сряда, 20 януари 2021 г.

84. призовава държавите членки да възприемат общ подход и да си сътрудничат с международни институции за получаването на нови, съпоставими и групирани по показатели данни, както и да разработят целенасочена политика и да предприемат законодателни действия за борба с нарушенията на правата на човека, и призовава Комисията да включи в своите преговори и споразумения за сътрудничество със съответните държави ангажименти и показатели за изкореняване на практиката на генитално осакатяване на жени;

85. припомня, че Конвенцията от Истанбул, като първия всеобщоприложим договор за борба с насилието срещу жени и момичета и домашното насилие, установява еталона за международните стандарти, които трябва да бъдат ратифицирани и прилагани; отново заявява, че присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул е признато за ключов приоритет на стратегията на ЕС за равенство между половете за периода 2020 — 2025 г.; призовава ЕС и всички негови държави членки, които все още не са ратифицирали и приложили Конвенцията от Истанбул, да направят това възможно най-скоро; призовава ЕС да работи с други държави, така че те да засилят действията си в областта на образованието, здравеопазването и социалните услуги, събирането на данни, финансирането и програмирането, както и да се осъществява по-добра превенция и реакция на сексуалното и основаното на пола насилие по целия свят;

86. подчертава, че жените и момичетата мигранти и бежанци, които се нуждаят от закрила, следва да се разглеждат като носители на права;

87. приветства напредъка, постигнат по отношение на инициативата „Spotlight“ на ЕС и ООН; призовава Комисията да гарантира, че проектите, финансирани от инициативата, работят за справяне с първопричините за нарушенията на правата на жените, включително продължаването на вредните стереотипи, основани на пола;

Права на детето

88. отново призовава ЕС и неговите държави членки да засилят сътрудничеството и диалога си с държави, които не са членки на ЕС, като определят правата и закрилата на детето за приоритет, с цел правата на детето да се зачитат навсякъде по света и нито едно дете да не бъде пренебрегнато; във връзка с това настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да работят с държавите партньори и да поемат ангажимент за предоставяне на допълнителни финансови средства, по-специално в рамките на официалната помощ за развитие, за да се посрещнат световните предизвикателства в областта на здравеопазването и образованието на децата, включително правото на образование, провеждано на основния език на детето, премахването на детския труд, борбата с насилието, сексуалното насилие и ранните и принудителните бракове, трафика и експлоатацията, както и набирането и използването на деца при въоръжени конфликти, на които стават жертви милиони деца; припомня, че висшият интерес на детето включва закрилата, грижата и безопасността на детето в среда, в която децата могат да растат и да получават необходимата подкрепа и закрила и удовлетворяване на основните им потребности; подчертава, че образованието е съществено средство за борба с дискриминацията и насилието срещу децата; призовава за мерки за улесняване на достъпа на децата до образование;

89. приветства вниманието, отделено на действията на ЕС за защита и насърчаване на правата на детето по повод 30-ата годишнина от Конвенцията на ООН за правата на детето, и отново призовава Комисията да проучи как ЕС може да се присъедини към Конвенцията на ООН за правата на детето като организация;

Права на хората с увреждания

90. приветства ратифицирането през 2019 г. на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и на факултативния протокол към нея; подчертава, че е важно да се вземат изцяло предвид специфичните потребности на хората с увреждания; призовава ЕС да включи борбата с дискриминацията, основана на увреждане, в политиките си за външна дейност и помощ за развитие и да се бори за осигуряване на равен достъп до пазара на труда и до образование и обучение, както и да насърчава решения за облекчаване на живота на хората с увреждания в обществото; отново подчертава значението на ефективното прилагане на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания както от държавите — членки на ЕС, така и от неговите институции, особено по отношение на задълженията на ЕС относно хуманитарната помощ и международното сътрудничество във всички съответни политики на ЕС; подчертава значението на недискриминацията и необходимостта от надеждно интегриране на принципа на всеобща достъпност и от гарантиране на зачитането на всички права на хората с увреждания;

Права на лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица

91. осъжда заклеймяването, произволното задържане, изтезанията, преследването и убийствата на ЛГБТИ лица и подбуждането към насилие срещу тях; изразява съжаление във връзка с нарастващите различия между държавите, които се стремят към по-добра защита на правата на ЛГБТИ лицата, по-специално чрез декриминализиране на хомосексуалността, и тези, които ги подпохват и оставят свободно пространство за преследване, дискриминиране и заклеймяване на ЛГБТИ лицата; счита, че практиките и актовете на насилие срещу отделни лица въз основа на тяхната реална и предполагаема сексуална ориентация, полова идентичност или изразяване на полова принадлежност или полови характеристики не бива да остават ненаказани и трябва да бъдат премахнати;

Сряда, 20 януари 2021 г.

92. призовава ЕС да играе водеща роля в защитата на правата на човека и борбата с дискриминацията и заклеймяването на ЛГБТИ лицата, така наречената „терапия за конверсия“, гениталното осакатяване и насилствената стерилизация на транссексуалните лица; освен това призовава ЕС да използва всички дипломатически инструменти, с които разполага, за да се застъпва за декриминализирането на доброволните сексуални отношения между еднополови партньори, и да дава пример за справяне с насилието и дискриминацията, основани на сексуалната ориентация, половата идентичност, изразяването на пола принадлежност и половите характеристики, чрез ефективно прилагане на новата стратегия за равенство по отношение на ЛГБТИ+ лицата както в ЕС, така и извън него; призовава ЕС и държавите членки да прилагат изцяло и последователно насоките на ЕС за насърчване и защита на упражняването на всички човешки права от ЛГБТИ лицата в цялата си външна политика;

93. подчертава, че пандемията от COVID-19 силно засегна ЛГБТИ общностите поради нарастване на домашното насилие срещу ЛГБТИ лица, принудително поставени под карантина или върнати в дискриминационно настроени семейства и домакинства, увеличаване на безработицата и бездомността, невъзможност за достъп до животоспасяващо медицинско лечение, като например услуги, свързани с HIV, и медицински грижи, свързани с промяна на пола, което доведе до търсене на изкупителни жертви; призовава за включването на ЛГБТИ лицата в програми за подпомагане на пострадали от COVID-19;

Коренно население

94. изразява сериозна загриженост във връзка със страданието и уязвимостта на коренните общности и лица, което се дължи, наред с другото, на последиците от изменението на климата, пандемията от COVID-19, загубата на техните земи и средства за препитание вследствие на корпоративните дейности и свързаните с това щети; изразява съжаление относно факта, че коренното население продължава да се сблъсква с широко разпространена и системна дискриминация и преследване в световен мащаб, включително принудително разселване, произволни арести и убийства на защитници на правата на човека и на земята; препоръчва ЕС и неговите държави членки да включат позовавания на коренното население и правата, съдържащи се в Декларацията на ООН за правата на коренното население, в съответните и нововъзникващи рамки за надлежна проверка, и да гарантират, че многонационалните дружества ще бъдат подведени под отговорност, в случай че нарушават своите задължения;

95. отново призовава ЕС, неговите държави членки и техните партньори в международната общност да приемат всички необходими мерки за признаване, защита и утвърждаване на правата на коренното население, включително на техните езици, земи, територии и ресурси; приветства работата на гражданското общество и НПО по тези въпроси; отново потвърждава необходимостта от създаване на механизъм за подаване на жалби във връзка с нарушения и злоупотреби с правата на коренното население в резултат на дейностите на многонационални предприятия; припомня своето решение за назначаване в рамките на Парламента на постоянен докладчик по въпросите на коренното население с цел наблюдение на положението на коренното население от гледна точка на правата на човека; призовава държавите да ратифицират разпоредбите на Конвенция № 169 на МОТ от 27 юни 1989 г. относно коренното население и племенните народи;

96. настоятелно призовава правителствата да провеждат политики за развитие и опазване на околната среда, които зачитат икономическите, социалните и културните права и приобщават коренното и местното население в съответствие с целите на ООН за устойчиво развитие;

Расизъм, дискриминация, ксенофобия и свързани с тях прояви на нетърпимост

97. приветства приемането през 2019 г. от Съвета на насоките на ЕС в областта на правата на човека по отношение на недискриминацията във външната дейност; призовава ЕС и неговите държави членки да използват всички инструменти, с които разполагат, за да гарантират, че ще се търси отговорност от лицата, отговорни за нарушения на правата на основание дискриминация въз основа на раса, каста (въз основа на работата или произхода), религия, етнически произход или националност;

98. отбелязва с голяма загриженост мащаба и последиците от кастовите йерархии, дискриминацията, основана на кастов признак, и продължаващите нарушения на правата на човека въз основа на кастова принадлежност, включително лишаването от достъп до съдебната система или до заетост, продължаващата сегрегация, бедност и стигматизация, както и обусловените от кастовата система пречки за упражняване на основните права на човека и улесняване на човешкото развитие; отново призовава за разработването на политика на ЕС относно дискриминацията, основана на кастов признак; отново призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат усилията си и да подкрепят инициативи на равнището на ООН и в делегации и мисии на ЕС в трети държави за премахване на дискриминацията, основана на кастов признак;

99. припомня значението на активната подкрепа на приобщаващите и антирасистките инициативи, особено предвид увеличаването на ксенофобските и расистките нападения в световен мащаб, в контекста на нарастващите призови за социална справедливост, които надигнаха вълна от протести в целия свят;

Сряда, 20 януари 2021 г.

100. отново подчертава решаващата роля на образованието за разрушаване на предрасъдъците и стереотипите и за насърчване на толерантността, разбирателството и многообразието и изтъква, че образованието е ключов инструмент за ликвидиране на структурната дискриминация и расизма в нашите общества; призовава държавите членки да насърчват политиките за борба с дискриминацията във всички области; счита, че борбата с расизма е хоризонтален въпрос и че тя следва да бъде взета предвид във всички области на политиката на Съюза;

101. призовава всички делегации на ЕС и техните съответни координационни центрове за правата на човека да спазват последователно задължението си за оценка и анализ на състоянието на недискриминацията и да го представят в своите стратегии на ЕС за правата на човека и демокрацията за всяка отделна държава в главата, отнасяща се за недискриминацията и изключването, както и в съответните им раздели, свързани със специфичните основания за дискриминация и/или за дискриминирани групи; подчертава, че актуализациите по отношение на състоянието на недискриминацията в годишните доклади за изпълнението на стратегиите за правата на човека и демокрацията за всяка отделна държава и докладите на ръководителите на мисии са от съществено значение за подготовката и осигуряването на информация за диалозите за правата на човека, като в насоките се посочва и че ЕС трябва да насърчава и подкрепя активното участие на гражданското общество в многостранни форуми и механизми във връзка с дискриминацията, основана на кастов признак (въз основа на работата или произхода);

Национални, етнически и езикови малцинства

102. изразява съжаление във връзка с факта, че въпреки международните си задължения и ангажименти за защита на малцинствата много държави провеждат политика на принудително асимилиране на национални, етнически и езикови малцинства, като не зачитат техните основни и човешки права;

103. призовава правителствата на държавите — партньори на ЕС, да зачитат основните права на човека на националните, етническите и езиковите малцинства, включително тяхната култура, език, религия, традиции и история, с цел опазване на културите и многообразието; отново изтъква необходимостта от изпълнение на задълженията и ангажиментите, които те са поели съгласно международните договори и споразумения, например препоръките на Съвета на Европа;

Свобода на мисълта, съвестта, религията или убежденията

104. изразява възмущение от броя на убийствата, нападенията и актовете на преследване, дискриминация, тормоз и подстрекаване към антагонизъм, както и от броя на ограниченията на правата, които бяха наложени през 2019 г., срещу отделни лица и групи поради тяхната религия, убеждения, атеизъм или агностицизъм; отново потвърждава подкрепата си за жертвите на насилие, основано на тяхната религия или убеждения, и ангажимента си за премахване на това насилие; подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание на положението на преследваните религиозни групи по света, които се сблъскват с дискриминация, заплахи, закони за богохулството, закони срещу приемането на друга религия, разрушаване на техните храмове, насилие, поробване, изнасилване, насилствени изчезвания, екзекуции и геноцид; подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание, наред с другото, на положението на преследваните християни по света, които формират по-голямата част от религиозните групи, изправени пред дискриминация, насилие и смърт;

105. освен това изразява загриженост относно злоупотребата с религията и превръщането ѝ в инструмент за подкопаване на други права на човека, включително сексуалното и репродуктивното здраве и права и правата на ЛГБТИ лицата; изразява съжаление във връзка с факта, че някои държави вече имат, прилагат или възнамеряват да приемат наказателни разпоредби, които предвиждат наказания за богохулство, приемане на друга религия или вероотстъпничество; подчертава, че свободата на религията и убежденията включва правото да не се вярва, правото да се възприемат теистични, нетеистични, агностични или атеистични възгледи и правото на вероотстъпничество;

106. призовава Комисията, ЕСВД и държавите членки да прилагат насоките на ЕС относно утвърждаването и защитата на свободата на религията и убежденията; отново призовава Съвета и Комисията да извършат прозрачна и цялостна оценка на ефективността и добавената стойност на позицията на специалния пратеник преди започване на процеса на подновяване на този мандат и позиция от Комисията; настоява, че след оценката работата му следва да бъде обезпечена с достатъчно ресурси, за да се повиши ефективността на ЕС в тази област; изразява съжаление от забавянето при извършването на тази оценка; призовава Комисията да гарантира прозрачността на номинирането, мандата, дейностите и задълженията за докладване на следващия специален пратеник и да гарантира неговия ангажимент по отношение на универсалността, неделимостта и взаимозависимостта на всички права на човека и на европейските ценности; припомня на Комисията необходимостта от адекватна подкрепа за институционалния мандат, капацитета и задълженията на специалния пратеник;

107. приветства Световния обмен по въпросите на религията в обществото, стартиран от ЗП/ВП в Брюксел на 6 септември 2019 г.; препоръчва при все това да се обърне еднакво внимание както на вътрешнорелигиозните, така и на междурелигиозните отношения; във връзка с това призовава за развитието на подкрепата на ЕС за вътрешнорелигиозния диалог на местно равнище с цел борба с екстремизма и изказванията, проповядващи вражда и омраза; призовава освен това целите за насърчване и защита на свободата на мисълта, съвестта, религията и убежденията да бъдат интегрирани в по-широк кръг от дейности на ЕС, свързани с правата на човека;

Сряда, 20 януари 2021 г.

108. отново подчертава значението, което отдава на академичната свобода, и настоятелно призовава ЕС и държавите членки да увеличат своите дипломатически усилия чрез двустранни или многостранни ангажименти във връзка със заплахите или нападенията срещу академичната свобода от страна на държавни и недържавни участници, по-специално придружените с насилие нападения над институции и членове на академичните среди, както и във връзка с дискриминационните политики или практики, неоснователните ограничения или натиска върху научните изследвания или изразяването и непропорционалното наказателно преследване или задържане; призовава ЕСВД и Комисията да преразгледат съществуващите механизми за подкрепа и закрила на защитниците на правата на човека с цел развиване на капацитета за установяване на случаи на нападения срещу академичната свобода и предоставяне на помощ, включително предоставяне на защита и подкрепа при извънредни ситуации; призовава Комисията да гарантира постоянна подкрепа на високо равнище за Европейския междууниверситетски център за правата на човека и демократизацията и Световния център за правата на човека и демокрацията, които са начело на подкрепата на ЕС за образованието в областта на правата на човека в световен мащаб;

Свобода на изразяване, свобода на медиите и право на информация

109. осъжда убийствата, отвлеченията, лишаването от свобода, тормоза, сплашването и нападенията, включително с физически и съдебни средства, на които са подложени множество журналисти, блогъри и лица, сигнализиращи за нередности, както и контролирането или спирането на интернет и медиите; припомня, че свободата на изразяване и свободата на медиите са съществени основи на демократичното общество; признава значението на правото на информация в съвременните общества, включително на родния език за всички етнически общности, както и ролята на всички форми на комуникация за развитието на култура на плурализъм; припомня, че медиите следва да спазват принципа на недискриминация;

110. осъжда опитите на някои режими и органи да премахнат или ограничат правата на свобода на изразяване или свобода на медиите, които те обосновават непропорционално като необходими за целите на укрепването на сигурността или общественото здраве, или за борбата с тероризма, клеветите, обидите или богохулството; подчертава новата вълна на цензура от страна на някои правителства, които използват като оправдание борбата с фалшивите новини по време на пандемията от COVID-19;

111. осъжда насочените към малцинствата атаки, използващи дезинформация и пропаганда и имащи за цел разклащане на устоите на ценностите, защитавани от ЕС; изразява сериозно безпокойство във връзка с нарастващия брой на изказванията, проповядващи вражда и омраза, и на подбуждането към насилие в онлайн и офлайн комуникацията, тъй като те представляват пряка заплаха за принципите на правовата държава и за ценностите, присъщи на правата на човека; отбелязва, че засилената социална и политическа поляризация, задълбочавана от алгоритмите на социалните медии, които прилагат изкушаващи ума техники, подхранва радикализма, напълно блокира критичното мислене, прави диалога невъзможен и проправя пътя към екстремизъм;

112. препоръчва да бъдат въведени най-добрите възможни предпазни мерки срещу разпространението на дезинформация и враждебна пропаганда, като бъде разработена правна уредба на равнище ЕС и на международно равнище, имаща за цел справяне с хибридните заплахи, в т.ч. кибер- и информационната война; продължава да подкрепя инициативи, които способстват за разграничаването на фалшивите новини или пропагандната дезинформация от информацията, събрана в рамките на действителна и независима журналистическа работа;

113. подчертава случаите на медийна концентрация в ръцете на физически лица, както и липсата на прозрачност по отношение на собствеността на медиите, ограничаващи плурализма, който е от съществено значение за достъпа до безпристрастна информация;

114. категорично осъжда необоснованите съдебни производства срещу журналисти с цел те да бъдат обявени в несъстоятелност (стратегически съдебни производства, насочени срещу участието на обществеността, SLAPP производства) и да бъдат заглушени, особено в случаи на корупция; подчертава необходимостта от създаване на платформи за ранно предупреждение, когато журналисти са в опасност, както и платформи за защита на тяхната работа, така че техни колеги да продължат текущите разследвания без прекъсване, породено от страх от правни последици;

115. припомня, че евентуалните ограничения на свободата на изразяване на мнение или свободата на медиите трябва да служат на легитимна цел в съответствие с международните задължения, залегнали в член 19 от Международния пакт за граждански и политически права;

116. призовава ЕС да положи всички усилия за защита на свободата на изразяване и свободата на медиите, както и на тези, които се опитват да се застъпят за тези свободи; призовава ЕС и държавите членки да осъдят всички средства на физическо или съдебно сплашване, които се използват против журналисти в опит да бъдат накарани да мълчат; настоятелно призовава СПЕС да обърне специално внимание на защитата на свободата, независимостта и плурализма на медиите по света; подчертава, че е от значение да се осигури ефективно и системно прилагане на Насоките на ЕС относно свободата на изразяване онлайн и офлайн и да се наблюдава редовно тяхното въздействие;

Сряда, 20 януари 2021 г.

117. подчертава продължаващата промяна в медийната среда и нарастващото използване на социалните мрежи в световен мащаб; подчертава предизвикателствата и рисковете, които това развитие поражда по отношение на нарушенията на свободата на изразяване на мнение онлайн и офлайн, цензурата, защитата на данните, изказванията, проповядващи вражда и омраза, тормоза и безопасността на журналистите и лицата, сигнализиращи за нередности, наред с другото; призовава Комисията да извършва мониторинг на политиките и практиките на дружествата в областта на социалните медии, и по-специално техните инструменти за саморегулиране, които имат отражение върху упражняването на свободата на изразяване в световен мащаб, и да представи предложения за промени в политиката или законодателството, когато това е целесъобразно;

Смъртно наказание, изтезания и други форми на малтретиране

118. осъжда използването на изтезания, нечовешкото или унижително отнасяне и смъртното наказание, които продължават да се прилагат в много държави в целия свят; призовава държавите, които все още не са направили това, да наложат незабавно мораториум върху смъртното наказание като първа стъпка към неговото премахване; приветства като положително развитие през 2019 г. отслабването на политическата подкрепа за запазване на смъртното наказание в някои държави, които не са го премахнали; при все това изразява съжаление относно решенията на някои национални съдебни органи, които доведоха до увеличаване на броя на екзекуциите в сравнение с предходните години; призовава ЕС да продължи да осъжда системно използването на смъртното наказание и да провежда комуникационни кампании срещу смъртното наказание в световен мащаб; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да защитават премахването на смъртното наказание на всички международни форуми и да мобилизират възможно най-широка подкрепа за тази позиция;

119. потвърждава ангажимента си за забрана на изтезанията навсякъде по света, подкрепя за жертвите и търсене на отговорност от извършителите на изтезания; приветства актуализирането на насоките на ЕС за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание; настоятелно призовава всички държави членки и други държави, които все още не са направили това, да ратифицират Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание и факултативния протокол към нея, чиято 35-а годишнина беше отбелязана през 2019 г.; потвърждава значението на организациите на гражданското общество и защитниците на правата на човека в борбата с изтезанията и другите форми на малтретиране;

Борба със съвременното робство и трафика на хора

120. призовава за по-решителна международна реакция за премахване на съвременното робство и трафика на хора и техните мрежи чрез въвеждането на нови задължения за надлежна проверка, изискващи предприятията да установяват, оценяват, спират, предотвратяват и смекчават подобни ситуации и да оказват сътрудничество на органите за подобряване на наказателната политика срещу трафикантите и лицата, които експлоатират или извличат ползи от съвременното робство; припомня, че тези неприемливи условия на труд подкопават човешкото достойнство и основните права на човека; призовава държавите, които все още не са го направили, да ратифицират конвенциите на МОТ, имащи значение за борбата с тези заплахи и с детския труд;

Икономически, социални и културни права

121. призовава ЕС да засили усилията си за утвърждаване и защита на икономическите, социалните и културните права чрез външната политика и външната дейност на ЕС, по-специално чрез ефективно използване на клаузите за правата на човека в международните споразумения, включително разпоредбите относно труда, както и чрез инвестиции в културата и образованието като двигатели за трайна промяна; приветства приемането на Конвенцията на МОТ за борба с насилието и тормоза, която съдържа нови и задължителни международни трудови стандарти, които са от съществено значение за преодоляването на тези два проблема в сферата на труда и за защитата на жертвите; подчертава необходимостта от специална защита за майките на работното място, по време на и след бременността им, включително по отношение на майчиното здраве, отпуски и обезщетенията по майчинство, защитата на заетостта и недискриминацията, както и кърменето;

122. осъжда факта, че продължават да се нарушават правата на работниците и синдикалните права по цял свят и че свободата на сдружаване, правото на колективно договаряне, правото на информация, консултации и участие и на предприемане на колективни действия, както и правото на справедливо заплащане, достойни условия на труд и здравословни и безопасни условия на труд, са в основата на тези нарушения;

123. припомня, че достъпът до култура и образование е сред основните права; отбелязва значението на културната дипломатия за насърчаване на ценностите на мира и зачитането на правата на човека; призовава ЕС да интегрира културата, образованието и съответните права в рамките на политиката си за правата на човека в своите външни споразумения;

Сряда, 20 януари 2021 г.

Бизнес и права на човека

124. приветства опитите, предприети от редица европейски дружества да прилагат свои политики за корпоративна отговорност, да зачитат правата на човека и да прилагат различните политики и законодателство, въведени, за да насърчават или изискват надлежна проверка в различните държави членки; призовава установените в ЕС дружества да изпълняват своята корпоративна отговорност, като се стремят да се придържат към етичните правила и стандарти, възприети в рамките на единния пазар на ЕС;

125. призовава за създаване на задължителен инструмент на ЕС за надлежна проверка на правата на човека и околната среда, който изисква от дружествата да участват активно в определянето, оценката, смекчаването на последиците, предотвратяването и уведомяването за всякакви неблагоприятни въздействия от страна на техните предприятия и вериги за доставки върху правата на човека, приложим за корпоративните органи, ръководителите на предприятия и изпълнителните директори в случай на нарушение и предоставящ достъп до правосъдие и правни средства за защита на жертвите; приветства съобщението, че предложението на Комисията ще включва режим на отговорност; призовава Комисията да разгледа възможността за включване на допълнителни видове отговорност, включително наказателна отговорност, за най-тежките нарушения;

126. препоръчва включването на правно задължение за полагане на грижи като конкретен елемент на този инструмент, за да се предотврати използването на съвременното робство и детския труд от страна на предприятията в техните вериги за доставки в чужбина; препоръчва въвеждане на изискване за прозрачност като част от инструмента за надлежна проверка, за да се улесни възможността за достъп на жертвите до обезщетение по жалби; призовава за създаване на ефективни механизми за защита на лицата, подали жалби, от отмъщение, включително законодателство за противодействие на SLAPP производствата; припомня многобройните нарушения на правата на човека, които може да възникнат във връзка с експлоатацията на природните ресурси;

127. подчертава, че е важно всички държави да прилагат изцяло ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека и призовава държавите — членки на ЕС, които все още не са приели национални планове за действие относно бизнес правата, да направят това възможно най-скоро; насърчава ЕС и неговите държави членки да участват конструктивно в работата на междуправителствената работна група на ООН относно транснационалните корпорации и други стопански предприятия по отношение на правата на човека;

128. подчертава необходимостта от създаване на международно обвързващ инструмент за регулиране, в рамките на международното право в областта на правата на човека, на дейностите на многонационалните и транснационалните корпорации и други дружества;

Нови технологии и права на човека

129. изразява загриженост във връзка с използването на различни инструменти, основани на данни и нови технологии, в отговор на пандемията от COVID-19; подчертава рисковете, които често е трудно да бъдат забелязани и които те представляват по отношение на упражняването на основните свободи, злоупотребата с власт и повишената уязвимост от кибератаки, когато няма въведени ефективни технически и правни гаранции; изразява загриженост във връзка с продължаващото използване на технологии за наблюдаване и ограничаване на свободата на изразяване на мнение и като средство за тормоз; призовава ЕС, като лидер в определянето на световни стандарти за неприкосновеност на личния живот и защита на данните, да установи нови норми и най-добри практики както за използване в рамките на ЕС, така и като решения, които да бъдат предмет на подражание в световен мащаб, с цел да се предотвратят потенциално вредните последици от новите инструменти, основани на данни;

130. като припомня своята резолюция от 27 февруари 2014 г. относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати⁽⁸⁾, изразява трайната си загриженост във връзка с използването на такива летателни апарати извън международната правна рамка; отново призовава ЕС спешно да разработи правно обвързваща рамка за използването на въоръжени безпилотни летателни апарати, за да се гарантира, че държавите членки, в съответствие със своите правни задължения, не извършват незаконни целенасочени убийства и не улесняват такива убийства от страна на трети държави; освен това призовава Комисията надлежно да информира Парламента относно използването на финансови средства на ЕС за всички проекти в областта на научноизследователската и развойната дейност, свързани с производството на безпилотни летателни апарати; призовава за извършването на оценки на въздействието в областта на правата на човека по отношение на бъдещи проекти за разработване на безпилотни летателни апарати; припомня своята резолюция от 12 септември 2018 г. относно автономните оръжейни системи⁽⁹⁾; настоятелно призовава ЗП/ВП и държавите членки да забранят разработването, производството и използването на изцяло автономни оръжия без пълноценен контрол от страна на човека върху критичните функции за избиране и атакуване на цели; настоява за започване на международни преговори за правно обвързващ инструмент, с който да се забранят смъртоносните автономни оръжия без пълноценен човешки контрол; настоятелно призовава ЗП/ВП и държавите членки да приемат обща позиция за международни преговори по този въпрос;

⁽⁸⁾ ОВ С 285, 29.8.2017 г., стр. 110.

⁽⁹⁾ ОВ С 433, 23.12.2019 г., стр. 86.

Сряда, 20 януари 2021 г.

Мигранти и бежанци

131. настоятелно призовава правителствата да се ангажират с ответни действия, основани на зачитането на правата на човека и човешкото достойнство, и решения за справяне с уязвимостта на мигрантите и бежанците и с потребността им от закрила, в съответствие с принципите на солидарност и партньорство, като разясняват възможността за подходящи и достъпни законни пътища за миграция; призовава ЕС и държавите членки да премахнат първопричините за миграцията, принуждаващи отделните лица и семейства да напускат родната си страна поради факта, че не могат да живеят в достойна и защитена среда;

132. подчертава необходимостта от борба с криминалните организации и физически лица, които се занимават с трафик на хора; изразява съжаление относно мрачната ситуация, с която се сблъскват бежанците в бежанските лагери, липсата на перспективи, дългото чакане за обработването на молбите за убежище и проблема с достъпа до основни медицински грижи и — в случая на децата — до образование; настоятелно призовава за намиране на алтернативи на задържането на мигранти и бежанци, които да не включват лишаване от свобода, и в този контекст отхвърля всяко нечовешко или унижително отношение към мигрантите; подчертава, че е важно да се зачитат правата на човека при осъществяване на задължителна проверка на здравословното състояние и изтъква, че на всички лица, търсещи убежище, и на мигрантите трябва да се гарантира достъп до основни услуги, включително всеобхватно здравеопазване; подчертава, че е важно правото на убежище да бъде зачитано в световен мащаб;

133. призовава компетентните органи на държавите — членки на ЕС, да се отнасят с добронамереност и старание към лицата, които искат да получат статут на бежанци, в съответствие с принципите на правовата държава, както и да подкрепят събирането на семейства с цел да се прекратят ситуации, в които бежанци са разделени от близките си роднини, и по-специално от децата си;

Подкрепа на демокрацията

134. призовава ЕС да увеличи подкрепата си за демократичната гражданска активност, която нараства от 2019 г. насам в контекста на възхода на популизма, национализма и авторитарните режими; призовава Комисията и Съвета да засилят програмите на Съюза за подкрепа на демокрацията в световен мащаб чрез насърчаване на продемократичните процеси отдолу нагоре и изграждане на институционална устойчивост; подчертава в тази връзка дейностите за подкрепа на демокрацията, осъществявани от Парламента, включително програми за наблюдение на избори, посредничество, обучение и наставничество, които трябва да се адаптират към развитието на положението в държавите партньори, като същевременно се вземат под внимание културните и националните характеристики на третите държави с цел засилване на диалога и партньорството с тях; подкрепя призива в заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г. относно демокрацията и в плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света за периода 2020 — 2024 г. за насърчаване на по-гъвкав, иновативен, дългосрочен и чувствителен към конфликти подход за подкрепа на демокрацията; приветства и, в този контекст, насърчава и подкрепя работата на независимите организации, които осъществяват дейността си в съответствие с основните ценности на Европейския съюз и насърчават демократичния преход по цял свят;

135. поема ангажимент да насърчава по-голяма прозрачност на демократичните процеси, по-специално на финансирането на политически и тематично ориентирани кампании от различни недържавни участници;

o

o o

136. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на правителствата и на парламентите на държавите членки, на Съвета за сигурност на ООН, на генералния секретар на ООН, на председателя на 75-ата сесия на Общото събрание на ООН, на председателя на Съвета на ООН по правата на човека, на върховния комисар на ООН по правата на човека, както и на ръководителите на делегациите на ЕС.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0016

Свързаността и отношенията между ЕС и Азия**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно свързаността и отношенията между ЕС и Азия (2020/2115(INI))**

(2021/C 456/10)

Европейският парламент,

- като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз от 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 19 септември 2018 г., озаглавено „Свързване на Европа и Азия — основни елементи за стратегия на ЕС“ (JOIN(2018)0031),
- като взе предвид Партньорството за устойчива свързаност и висококачествена инфраструктура между ЕС и Япония от 27 септември 2019 г.,
- като взе предвид съвместната декларация на ЕС и САЩ от 12 юли 2012 г. относно Азиатско-тихоокеанския регион,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 28 май 2018 г. относно засилено сътрудничество на ЕС в областта на сигурността във и със Азия,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 15 май 2019 г., относно „ЕС и Централна Азия: нови възможности за по-силно партньорство“ (JOIN(2019)0009),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 9 март 2020 г., озаглавено „Към цялостна стратегия с Африка“ (JOIN(2020)0004),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 16 април 2019 г. относно „Европейският съюз, Латинска Америка и Карибския басейн — с обединени сили за общо бъдеще“ (JOIN(2019)0006),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 27 април 2016 г., относно „Интегрирана политика на Европейския съюз за Арктика“ (JOIN(2016)0021),
- като взе предвид съвместното съобщение на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 18 март 2020 г., озаглавено „Политиката за Източното партньорство след 2020 г.: Повишаване на устойчивостта — Източно партньорство, което постига резултати в полза на всички“ (JOIN(2020)007),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 6 октомври 2020 г. относно „Икономически и инвестиционен план за Западните Балкани“ (COM(2020)0641),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 29 април 2020 г., озаглавено „Подкрепа за Западните Балкани за борба с COVID-19 и за възстановяване след пандемията — принос на Европейската комисия за срещата на лидерите от ЕС и от Западните Балкани на 6 май 2020 г.“ (COM(2020)0315),
- като взе предвид програмата за свързаност за Западните Балкани, приета през 2015 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външната политика и политиката на сигурност от 7 юни 2017 г. относно „Стратегически подход за устойчивост“ (JOIN(2017)0021),

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид Програмата на ООН до 2030 г. за устойчиво развитие (2015 г.) и Програмата за действие от Адис Абеба за финансиране на развитието (2015 г.),
 - като взе предвид принципите на Г-20 за инвестиране в качествена инфраструктура (2019 г.) и „Пътна карта за инфраструктурата като клас активи“ (2018 г.),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 29 януари 2020 г., за „Сигурно внедряване на 5G в ЕС — прилагане на инструментариума на ЕС“ (СОМ(2020)0050),
 - като взе предвид изявлението на председателя и заключенията от 13-ото заседание на министрите на външните работи от Азия — Европа (АСЕМ), проведено на 20 и 21 ноември 2017 г.,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид становищата на комисията по международна търговия и комисията по транспорт и туризъм,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (А9-0269/2020),
- А. като има предвид, че разширената глобална стратегия за свързаност за ЕС се нуждае от ефективно управление и широко участие на държавите членки, както и на заинтересованите страни от икономическата и обществената сфера, за да представлява ефективно основните ценности на ЕС и неговите общи интереси;
- Б. като има предвид, че в един все по-свързан и глобален свят ЕС трябва да прилага и демонстрира стратегии за свързаност, за да защитава своите интереси, ценности и позиции и да укрепва сътрудничеството със своите партньори в областта на цифровите технологии и в областта на здравеопазването, сигурността, екологичния преход, транспорта, енергетиката и най-вече свързването на хората в мрежи; като има предвид, че значителният икономически потенциал между Европа, Азия и други континенти остава неоползотворен поради липсата на физическа и цифрова инфраструктура;
- В. като има предвид, че значението на една ефективна стратегия за свързаност на ЕС беше допълнително подчертано от пандемията от COVID-19, която направи много видими както слабостите, така и силните страни на европейските и световните мрежи за свързаност; като има предвид, че икономическият стимул след COVID-19 предоставя нова възможност и може да се използва като превратен момент за насочване на инвестициите към по-голяма устойчивост, цифровизация и екологосъобразност, като същевременно насърчава нашите програми за свързаност с цел по-голяма издръжливост;
- Г. като има предвид, че една глобална стратегия за свързаност трябва да използва устойчив и основан на правила подход и следва да служи на целите на ключовите политики на ЕС, като икономическо възстановяване, Европейския зелен пакт, цифровата трансформация, насърчаването на правата на човека в световен мащаб и ефективното многостранно сътрудничество; като има предвид, че регионалните и глобалните рамки за сигурност следва да допринесат за създаването на безопасна среда за доброто функциониране на отношенията между държавите; като има предвид, че тези рамки следва да надграждат силните страни на Европа в търговската политика и дипломацията и да се справят с нови и неотложни предизвикателства, като например здравеопазването и сигурността в световен мащаб, хибридните заплахи, тероризма и бедността;
- Д. като има предвид, че свързаността вече е съществен компонент от голям брой стратегии на ЕС; като има предвид, че съгласуваността и видимостта на всички политики за свързаност следва да бъдат подобрили; като има предвид, че глобалната свързаност оказва въздействие върху конкурентоспособността на Европа и на трети държави, като предоставя търговски възможности за европейските и други дружества, по-специално МСП, да постигнат общ просперитет;
- Е. като има предвид, че една устойчива стратегия за свързаност следва да служи за постигането на целите на ООН за устойчиво развитие;
- Ж. като има предвид, че изпълнението на стратегията на ЕС за свързаност ще изисква специални публични финансови ресурси в Многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2021 — 2027 г., разпределение на човешките ресурси и подновени усилия за улесняване на участието на частния сектор, както е изрично посочено в съвместното съобщение относно свързването на Европа и Азия от 2018 г.; като има предвид, че много региони в развитие се нуждаят от значително количество инвестиции, основани на правила, за да постигнат нова икономическа динамика, особено след пандемията от COVID-19;
- З. като има предвид, че за ЕС, като една от най-големите икономики в света и пионер в регионалното сътрудничество и обединяването на хората, глобалната стратегия за свързаност има потенциала да донесе добавена стойност за изпълнението и насърчаването на нейната глобална програма, включително подхода „Екип Европа“ и регионалните програми, например работата по европейска стратегия за държавите от Индийския и Тихия океан и сътрудничеството в рамките на АСЕМ чрез полезни взаимодействия между ключовите политики на ЕС, като по този начин се издига ролята на ЕС като глобален участник;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- И. като има предвид, че споразуменията за свободна търговия на ЕС с Япония и Южна Корея ще генерират повече търговия между Азия и Европа и ще изискват подобрения в транспортната инфраструктура;
- Й. като има предвид, че партньорството за свързаност между ЕС и Япония от 2019 г. придаде допълнително значение на стратегията; като има предвид, че следва да се установят партньорства и с други азиатски партньори, включително Индия, като бързо развиващ се глобален фактор; като има предвид, че Африка и съседните на Европа държави следва да бъдат определени като приоритетни региони по отношение на свързаността;
- К. като има предвид, че съвместното съобщение относно отношенията между ЕС, Латинска Америка и Карибския басейн също трябва да бъде включено в стратегията;
- Л. като има предвид, че глобалната стратегия за свързаност трябва да бъде включена в работната програма на Комисията за 2021 г.;
- М. като има предвид, че поддържането на съществуващата инфраструктура за екологосъобразни видове транспорт в Европа и извън нея е от основно значение; като има предвид, че Европа трябва да инвестира повече в устойчива инфраструктура, като например модерна високоскоростна железопътна мрежа, която би могла да замени някои въздушни транспортни маршрути в Европа; като има предвид, че опитът показва, че неустойчивите проекти генерират високо равнище на задлъжнялост и разхищение на ресурси, подкопават ползите за местните общности от инвестициите в инфраструктура, водят до повишено замърсяване и вредят на околната среда;
- Н. като има предвид, че през последните години глобалните участници признаха потенциала за транспортна свързаност и поеа водещата роля в преследването на стратегическо развитие на световната инфраструктура; като има предвид, че се появяват нови възможности за транспортните мрежи между ЕС и Азия, особено в железопътния и морския транспорт; като има предвид, че кризата с COVID-19 показва, че непрекъснатостта на транспорта с Азия беше от съществено значение за гарантиране на веригата на доставки за всички видове стоки; като има предвид, че транспортът между ЕС и Азия се отличава на световната сцена по отношение на обема на търговията и изминатите разстояния; като има предвид, че е необходимо да се гарантират безопасността, сигурността и екологичната устойчивост, особено с оглед на емисиите на парникови газове, на всички видове транспорт, използвани между ЕС и Азия;

Принципи на стратегията за свързаност

1. подчертава основната роля, която свързаността играе в геополитическите отношения на ЕС и неговите държави членки, и подчертава факта, че свързаността като основна ориентация на Европейския съюз е дълбоко вкоренена в подхода на ЕС към вътрешните и международните предизвикателства; отбелязва, че политиките за свързаност се прилагат успешно в ЕС и че действията в областта на свързаността все повече се включват в много от външните отношения на ЕС;
2. насърчава Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да създадат глобална стратегия за свързаност на ЕС като продължение на настоящата стратегия за свързаност между ЕС и Азия с цел нашата философия и политики за свързаност да бъдат приведени в съответствие с целта за засилване на ролята на ЕС като истински и незаменим геополитически и геоекономически участник с единно послание и като межкултурен фактор, и за укрепване на партньорствата с демокрациите по света, които споделят нашите основни ценности; като има предвид, че конкретни регионални приоритети и политики като тези за Източното партньорство, Европейската политика за съседство, съвместното съобщение относно отношенията с Латинска Америка и Карибския басейн и бъдещата стратегия за държавите от Индийския и Тихия океан трябва да бъдат приведени в съответствие със стратегията;
3. настоява, че глобалните предизвикателства ще се задълбочат, ако светът се разцепи на съпернически си лагери или бъде напълно фрагментиран; поради това счита, че свързаността трябва да се насърчава като принцип, при който се търси сътрудничество, винаги когато това е необходимо и възможно;
4. подчертава, че свързаността следва да служи като ключов приоритет в работата на ЕС с оглед на потвърждаването на амбицията на Европа, постигането на по-активна европейска позиция в световната политика и създаването на условия за Европа да си сътрудничи на двустранна основа с други държави и в рамките на многостранни форуми за насърчаване на свързаност, която е фискално, икономически, социално и екологично устойчива;
5. очаква стратегията да допринесе за прилагането на основните рамкови политики на ЕС за изграждане на силен и справедлив Съюз, инвестиране в мирни и основани на уважение международни отношения, съдействие за устойчив икономически и социален напредък, включително на основата на амбициозни търговски споразумения, които да бъдат двигател на Европейския зелен пакт и цифровата трансформация, както и насърчаване на световната справедливост;
6. счита, че насърчаването на устойчива форма на глобализация ще изисква съвместна работа с трети държави при изпълнението на Парижкото споразумение и целите за устойчиво развитие като основни елементи на стратегията;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

7. счита, че стратегията трябва да разглежда цялостно широк спектър от политически, икономически, културни и свързани с устойчивостта и сигурността измерения, въз основа на основните ценности на ЕС и неговите споделени интереси, трябва да изпълнява водещи проекти, които демонстрират нашите ценности за свобода, човешки права, принципите на правовата държава, демокрацията, солидарността срещу дискриминацията, устойчивостта, реципрочността, прозрачността по отношение на социалната справедливост, еднаквите условия на конкуренция, реципрочността и придържането към основано на правила многостранно сътрудничество и трябва да засили международната роля на ЕС като фактор, който определя нормите; разбира, че за нейното изпълнение трябва да бъдат заделени подходящи човешки и финансови ресурси;

8. приканва заинтересованите страни от икономическата и обществената сфера и съответните експерти в тази област на равнище ЕС и в държавите членки да участват в разработването и прилагането на стратегията; призовава Комисията да създаде подходящи форуми за такова участие; настоява, че парламентите трябва да играят активна роля в оформянето и надзора на политиката за свързаност;

9. припомня, че за да се генерират устойчив растеж и работни места, са необходими инвестиции в областта на свързаността; подчертава, че тези инвестиции следва да зачитат общественото благо, прозрачността, пазарната ефективност, еднаквите условия на конкуренция, в т.ч. справедливия достъп до пазарите за възлагане на обществени поръчки, и фискалната жизнеспособност, като същевременно се избягва натрупването на дълг; подчертава, че тези инвестиции трябва да подкрепят икономическата устойчивост, съвместима с Парижкото споразумение декарбонизацията на икономиката, развитието на нови умения за работната сила и спазването на високи стандарти в областта на околната среда и биологичното разнообразие; освен това подчертава, че те трябва да се придържат към строгите стандарти на ЕС относно социалните и трудовите права, прозрачността, правата на човека, надлежната проверка и доброто управление и да дават гласност на хората, засегнати от съответните проекти, въз основа на подходящи, приобщаващи и публични консултации със заинтересованите страни и открит достъп, също и за местните заинтересовани страни, като например МСП;

10. приканва всички европейски държави да се присъединят към стратегията на ЕС за свързаност, включително държавите от Европейската асоциация за свободна търговия, Западните Балкани и съседните на Европа държави, а така също и функционално да интегрират различните развиващи се региони; насърчава Обединеното кралство да обедини усилията си с ЕС за стратегическо насърчаване на международната свързаност, по-специално в светлината на неотдавнашния доклад на Камарата на общините относно бъдещето на международната политика на Обединеното кралство; счита, че проектите, извършвани под наблюдението на няколко европейски държави, следва да бъдат приоритетни;

11. поставя най-голям акцент върху необходимостта от справедливо сътрудничество с нашите партньори и други съответни държави и региони, като същевременно се използва „мека сила“ за популяризиране на европейските ценности и за осигуряване на силни и трайни партньорства; счита, че стратегията трябва да създава общи ползи, да гарантира реципрочен достъп до пазара и да предотвратява едностранни зависимости или капани на дълга, които застрашават автономията на участващите държави, и следва да се провежда в условия на взаимно уважение;

12. подчертава решаващото значение на Западните Балкани като приоритет за стратегията; счита, че стратегията може да създаде положителни взаимодействия с други политически и икономически процеси в региона, по-специално регионалната интеграция; счита, че съществуващите инфраструктурни планове за държавите от Западните Балкани, като например Програмата на ЕС за свързаност за Западните Балкани, следва да бъдат хармонизирани със стратегията; приветства импулса за инвестиции в свързаност в Западните Балкани в контекста на Икономическия и инвестиционен план за Западните Балкани; освен това изтъква значението на Източното партньорство и акцента върху свързаността, подчертани в съвместното съобщение от 18 март 2020 г.;

Управление на стратегията

13. подчертава, че стратегията трябва да бъде предмет на мониторинг и да бъде координирана с преследването на целта за вътрешна свързаност в рамките на ЕС и между ЕС и бъдещите му членове, като например чрез трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) или инициативата „Три морета“, като се укрепват общите ценности, стандарти и интереси и се предоставя споделена отговорност за стратегията на институциите на ЕС и държавите членки; счита, че без активна ангажираност на държавите членки стратегията ще бъде автомобил без коледа;

14. подчертава многоизмерния характер на стратегията, който ще изисква ефективна координация на съществуващите стратегии, политики и проекти за международна свързаност и оперативна съвместимост; очаква в тази връзка да бъде подобрена и рационализирана съществуващата координация между ЕСВД и генералните дирекции на Комисията;

15. подчертава, че стратегията трябва да има по-ясно ръководство и разделение на правомощията в рамките на Комисията, на всяко съответно ниво, включително на най-високо равнище; поради това предлага изпълнението на стратегията да се обсъжда редовно от групата комисари за по-силна Европа, която да служи като орган за координация по въпросите на свързаността, съпредседателствана от заместник-председателя/върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) и от координатор на Комисията по въпросите на свързаността, в идеалния случай — изпълнителен заместник-председател;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

16. препоръчва ЕСВД да осигурява секретариата на органа за координация на свързаността, докато съответното работно равнище следва да включва всички имащи отношение генерални директори и да се председателства съвместно от генералните секретари на Комисията и ЕСВД, за да се увеличат максимално полезните взаимодействия и ефективността;
17. подчертава значението на включването на Парламента, Съвета, държавите членки и националните парламенти в стратегията; настоява Комисията да поеме задължението за редовни доклади, описващи постиженията в изпълнението на стратегията, които да бъдат обсъдени подробно от Парламента и Съвета; насърчава назначаването на национални координатори за свързаност в правителствата на държавите членки; счита, че създаването на специална работна група на Съвета би могло да повиши съгласуваността по въпросите на свързаността, привеждането в действие и ангажираността сред държавите членки; предлага по въпросите на свързаността да се използва гласуване с квалифицирано мнозинство, освен в области, които са от значение за националната сигурност или са свързани с нея;
18. счита, че обменът на информация със съответните заинтересовани страни и активното им участие, включително финансовите институции на ЕС, е от съществено значение за успеха на стратегията, като се има предвид съществуващият недостиг на инвестиции в тази област; препоръчва създаването на експертна група на високо равнище като консултативен орган към Комисията по въпросите на международната свързаност, включващ представители на бизнеса, както е предвидено в предложението за консултативна група на стопанските дейци, посочено в съвместното съобщение от 19 септември 2018 г., заедно с гражданското общество и други заинтересовани страни, включително от областите на правата на човека, околната среда и трудовите права, както и международни финансови институции, със специален акцент върху Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) като банка на ЕС и в съответствие с критерия за равенство между половете;
19. изразява твърдо убеждение, че европейските банки за развитие и банките за развитие на държавите членки, инвестиционните агенции и агенциите за експортно кредитиране следва да играят централна роля в управлението на инвестициите в проекти за международна свързаност, особено по отношение на мобилизирането на участието на частния сектор във финансирането и изпълнението на проекти и предоставянето на съвети относно нуждите от инвестиции или съществуващите рамки, в зависимост от нивото на развитие на държавата; застъпва се за създаването на „обслужване на едно пише“ за частния сектор;
20. предвижда роли за ЕИБ и Европейската банка за възстановяване и развитие в този контекст; твърдо вярва, че активното насърчаване на участието на частния сектор в подходящи за банково финансиране проекти за международна свързаност трябва да бъде крайъгълен камък на стратегията; изисква да се ускори текущата работа по укрепването на европейската архитектура за финансиране на развитието с оглед на възможното създаване на напълно обособена европейска банка за развитие; подкрепя сътрудничеството с други международни финансови институции въз основа на европейските ценности и стратегически интереси;
21. подчертава, че за да бъде стратегията надеждна, тя трябва да разполага с необходимите инструменти и средства за нейното прилагане в мащаб, който съответства на амбицията; приветства значителните суми на финансирането от ЕС за международно сътрудничество, не на последно място значителния размер на безвъзмездните средства в сравнение с други големи световни сили, които възлиза на 345 милиарда евро в периода 2014 — 2018 г.;
22. критикува факта, че обществената осведоменост и видимостта на международния принос на ЕС за насърчаването и финансирането на политиките за свързаност са недостатъчно развити и призовава за незабавни адекватни промени; освен това подчертава необходимостта от разработване на специална комуникационна политика за стратегията и призовава за по-ясно и ефективно съобщаване на ползите, постиженията и целите на стратегията, за да се гарантира необходимата подкрепа за нейния успех; подчертава потенциала на водещите проекти в това отношение;
23. счита, че за постигането на целите на стратегията следва да бъдат разпределени достатъчно публични средства в рамките на МФР за периода 2021 — 2027 г.; призовава стратегията да бъде заложена в бъдещите регламенти относно Инструмента за съдействие, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС) и Инструмента за предприемаческа помощ III, така че да се даде възможност на ЕС да постигне ефективно целите на стратегията, чрез използването на финансови програми на ЕС като InvestEU и по-специално Европейския фонд за устойчиво развитие плюс, гаранцията за външна дейност и географски инвестиционни механизми, като Механизма за инвестиции по линия на добросъседството, Механизма за инвестиции за Централна Азия и Механизма за инвестиции в Азия; освен това подчертава възможността да се помогне на страните партньори да разработят местни механизми за финансиране;
24. счита, че стратегията, макар да следва многоизмерен подход, трябва да бъде ясно съсредоточена върху набор от определящи приоритети; приветства специалното включване на програмата за свързаност на ЕС в програмата на тройката председателства на Европейския съвет от Германия, Португалия и Словения; подчертава значението на определянето на водещи проекти за съответните сектори, които трябва да имат силна европейска добавена стойност, да представляват стратегически обществен интерес и да демонстрират уникалния подход на ЕС, основан на ценности; призовава Комисията и ЕСВД да предложат критерии за определяне на такива проекти;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

25. приветства инициативи като принципите на Г-20 за инвестиране в качествена инфраструктура и резолюцията на Асамблеята на ООН по околната среда относно устойчивата инфраструктура; насърчава Комисията, ЕСВД и държавите членки да популяризират стратегическия подход на ЕС към международната свързаност във всички многостранни и плурилатерални форуми, като например Общото събрание на ООН, АСЕМ или Г-7;

Приоритети на Стратегията

Екологичен преход

26. подчертава ролята на ЕС за изпълнението на Парижкото споразумение чрез насърчаване на кръговата икономика и устойчивите на изменението на климата инвестиции, наред с другите инвестиции; счита, че отговорът на изменението на климата, декарбонизацията на икономиките, опазването на биологичното разнообразие и на околната среда следва да бъде основен приоритет на стратегията, по-специално по отношение на развитието на инфраструктурата; посочва, че поддържането на съществуващата инфраструктура за екологосъобразни видове транспорт в Европа и извън нея е от първостепенно значение; призовава за систематично екологизиране на съответните инвестиции в областта на свързаността; в тази връзка препоръчва да се установят прозрачни тръжни критерии относно разходите за целия жизнен цикъл на продуктите или услугите, както и съответствие със стандартите и разпоредбите на ЕС; счита, че социално справедливото и устойчиво екологизиране на сътрудничеството за развитие, инвестициите в инфраструктура във всички области и по-специално енергийното измерение са въпроси от висок приоритет; счита сътрудничеството в областта на алтернативните енергийни източници и енергийната ефективност за ключов водещ проект; предлага сътрудничеството в областта на разработването на възобновяеми енергийни източници да се превърне в стълб на свързаността между ЕС и Африка; разглежда изграждането на капацитет за устойчивост като основно измерение; приветства амбициозното научно сътрудничество за постигане на напредък по отношение на смекчаването на последиците от изменението на климата и адаптирането към него, за опазване на биологичното разнообразие и за насърчаване на кръговата икономика, устойчивия растеж и справедливия преход;

Транспорт

27. силно насърчава приемането на глобален съгласуван подход чрез работа в тясно сътрудничество с трети държави за възстановяване и поддържане на свързаността, устойчивата транспортна инфраструктура и промишлеността в подкрепа на световните вериги на доставки; приветства сътрудничеството между ЕС и Азия, по инициативи като програмата „Транспортен коридор Европа — Кавказ — Азия“ и насърчаването на нови инициативи за устойчив транспорт с важни азиатски партньори като Индия и Централна Азия;

28. подчертава, че ЕС следва да свърже добре разработената рамкова политика за TEN-T с мрежи в Азия, като същевременно завърши свои собствени проекти за TEN-T в ЕС, като например „Rail Baltica“ и други; приветства приемането на икономическия и инвестиционен план на ЕС за Западните Балкани и продължаващото разширяване на TEN-T в Западните Балкани и държавите от Източното партньорство, което следва да се разглежда като ключов елемент от стратегията за свързаност, предвид географското ѝ положение; счита, че трябва да бъде назначен специален координатор за TEN-T за държавите, обхванати от процеса на разширяване, и за тези от Източното партньорство;

29. подчертава значението на железопътните връзки; изтъква необходимостта от гарантиране на уеднаквен правен режим за железопътния превоз на стоки на територията на Евразийския континент; призовава за разширяване на прилагането на техническите спецификации на ЕС, по-специално за стандартите за безопасност при железопътен превоз на опасни товари и за спазване на съответните насоки на ОТИГ⁽¹⁾ съгласно приложение 2 към СМГС⁽²⁾, и за създаване на нови икономически перспективи чрез отваряне на пазарите и насърчаване на възможностите за инвестиции;

30. подчертава значението на текущите преговори за широкообхватни споразумения в областта на въздушния транспорт с партньорските държави в Азия, по-специално споразумението между ЕС и Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (АСЕАН), което би създавало справедливи и прозрачни пазарни условия, основани на ясна регулаторна рамка и по-специално на придържането към високите стандарти на Европейския съюз; подчертава значението на подкрепата на ЕС за азиатските държави за смекчаване на въздействието на гражданското въздухоплаване върху изменението на климата;

⁽¹⁾ Междуправителствена организация за международни железопътни превози.

⁽²⁾ Съглашение за международно железопътно сточно съобщение на Организацията за сътрудничество на железниците.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

31. призовава Комисията да продължи да осъществява напредък в своите инициативи в областта на морския транспорт за цифровизация и опростяване на административните формалности и за укрепване на морската сигурност на пристанищата в Азия чрез Международната морска организация и споразуменията за морски транспорт; подчертава необходимостта от по-нататъшно сътрудничество с трети държави в Азия чрез съответните споразумения за морски транспорт, които ще спомогнат за регулиране, улесняване и повишаване на устойчивостта на морския трафик;

32. подчертава, че стратегията трябва да гарантира задължението на превозвачите от Азия да спазват стандартите на ЕС в сектора на автомобилния транспорт; призовава за сътрудничество между Комисията и държавите членки относно прилагането на законодателството на ЕС и на националното законодателство в сектора;

Цифрова трансформация

33. обръща специално внимание на факта, че цифровизацията е ключово измерение за 21-ви век и подчертава нейното въздействие върху ежедневието на всеки човек по света; поради това призовава Комисията и държавите членки да проявят по-големи амбиции по отношение на цифровата трансформация; очаква ЕС да се превърне в конкурентоспособен глобален участник в цифровизацията наравно със САЩ и Китай; в този контекст счита, че насърчаването на цифровата свързаност и цифров достъп чрез мрежи с много голям капацитет, основани на оптични кабели и 5G мрежи, е важен приоритет за ЕС; счита, че развитието на отворена стратегическа автономност в този сектор трябва да включва диверсификация на веригата на доставки на производителите на оборудване чрез насърчаване на отворени и оперативно съвместими мрежови структури и партньорства за цифровизация с трети държави и региони, които споделят нашите ценности и използват технологиите в пълно съответствие с основните права; настоятелно призовава Комисията да обвърже проектите за свързаност с трети държави с етичното използване на технологиите, както във вътрешен план, така и в чужбина; подчертава в тази връзка, че свързаният със сигурността аспект е от първостепенно значение;

34. подчертава факта, че ЕС, като фактор, който определя нормите, следва да се стреми към съвместно лидерство при определянето, защитата и осъществяването на напредък в международните норми, стандарти и практики, основани на мирна, сигурна, изградена върху принципите на правовата държава и отворена среда на ИКТ, устойчива и отговорна цифровизация, като същевременно се преодоляват заплахите за киберсигурността и се защитават правата и свободите на човека онлайн, включително защитата на личните данни;

35. препоръчва значително да се разшири сътрудничеството в областта на защитата на данните с държавите от АСЕАН и с Индия, Япония, САЩ, Австралия, Канада, Южна Корея, Нова Зеландия и други, за да се постигне напредък при вземането на решения относно адекватността на потоците от данни; счита, че разпоредбите относно електронната търговия и цифровата търговия в търговските споразумения следва да служат на целите на стълба за цифровизацията в стратегията; отбелязва по отношение на потоците от данни, че от страна на ЕС вече са внесени различни предложения в преговорите, съобразени със защитата на данните и Общия регламент относно защитата на данните⁽³⁾; отбелязва, че решението относно адекватното ниво на защита за Япония дава пример за насърчаване на цифровата интеграция; застъпва се за обвързване на програмата за цифрова свързаност с предстоящата стратегия на ЕС за глобално сътрудничество в областта на цифровите технологии;

36. подчертава, че 5G инфраструктурата е елемент от стратегическата устойчивост на Европа; призовава Комисията да изработи план за развитие на европейска 5G инфраструктура и постепенно премахване на 5G технологията, изградена от трети държави, които не споделят европейските ценности и стандарти; настоятелно призовава Комисията решително да обвърже проектите за свързаност с трети държави с етичното използване на технологиите, както във вътрешен план, така и в чужбина; приветства разпоредбите за киберсигурността в програмата „Цифрова Европа“ по отношение на тръжната процедура; застъпва се за включването на подхода на набора от инструменти за 5G в насърчаването на цифровата свързаност предвид неговите възможности за извънтериториално прилагане; насърчава Комисията да работи за възпроизвеждане на международните споразумения на ЕС за мобилен роуминг с партньорите в областта на свързаността; приветства инициативата „Интернет от следващо поколение“ и инвестициите в проекти за цифрова инфраструктура, като например дълбоководния кабел на консорциума „Building Europe Link to Latin America“; препоръчва на Комисията да определи реалните нужди от целенасочена цифрова официална помощ за развитие (ОПР); предлага Комисията да насърчава сътрудничеството за развитие на 6G с държави със сходни възгледи като водещ проект;

Междудличностно измерение

37. счита, че междудличностното измерение е основен стълб на стратегията и следва да бъде приоритизирано допълнително; в тази връзка призовава за реципрочни възможности за мобилност между Европа и Азия; подчертава необходимостта от подходящо финансиране на публичната дипломация;

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

38. поставя силен акцент върху насърчаването на междуличностните контакти между студентите, стажантите в областта на професионалното обучение, младите специалисти, академичните среди, гражданското общество, изследователите от НПО и културните области, което е ключово за взаимното разбирателство и уважение; застъпва се за такова сътрудничество на основата на приобщаване, реципрочност и равенство между половете; призовава по-специално за укрепване на младежкото измерение чрез младежки форуми за взаимно насърчаване на владенето на чужди езици, студентския и академичния обмен и взаимното признаване на дипломите; във връзка с това препоръчва отварянето на платформата eTwinning за държавите партньори в областта на свързаността; припомня възможностите за регионален обмен, като например между новатори и за сътрудничество между градовете; подчертава, че свързаността отваря възможности Европа да бъде точно в центъра, където се срещат научни изследвания, иновации и инвестиции; смята, че в контекста на този стълб следва да се обърне специално внимание на въпросите, свързани с малцинствата;

39. приветства инициативите, приети за Западните Балкани, насочени към насърчаване на младежкото сътрудничество и обмен, както и на професионалното образование и обучение, и насърчава предлагането на подобни програми на други партньори по стратегията, като се започне с държавите от Източното партньорство; отбелязва, че свързаността между ЕС и Западните Балкани е неразделна част от стратегията, тъй като държавите от региона са бъдещи членове на ЕС;

40. приветства организирането на Форума на младите лидери между ЕС и АСЕАН и на Форума за стратегически мислители през февруари 2018 г., както и срещите на високо равнище на младите лидери на Фондация „Азия-Европа“ наред със срещите на високо равнище на АСЕМ; предлага тези събирания да се провеждат редовно и да се създават подобни годишни форуми като част от отношенията между ЕС и Африканския съюз;

41. призовава Комисията да приведе стратегията в съответствие с предстоящата стратегия на ЕС за сътрудничество в областта на научните изследвания и инвестициите; призовава Комисията да следва стратегическия си подход към сътрудничеството в областта на научните изследвания и иновациите (НИИ) чрез подобряване на отношенията с партньори със сходни възгледи, включително като вземе предвид статута на асоцииран партньор, и като основава сътрудничеството на такива универсални принципи като академичната свобода, свободния достъп, защитата на интелектуалната собственост, еднаквите условия на конкуренция, интегритета на научните изследвания и защитата на личните данни; насърчава приемането на специфични за всяка държава политики за сътрудничество в областта на научните изследвания; подчертава значението на установяването на критерии за идентифициране на чувствителни сектори в областта на научните изследвания и иновациите, включително в областта на технологиите с двойна употреба;

Търговия, инвестиции, конкурентоспособност и стандарти

42. отбелязва, че ЕС следва да засили връзките си с приемащите държави и да им представи надеждно и устойчиво алтернативно предложение за финансиране на свързаността;

43. счита, че междуличностното измерение е от съществено значение и за основаване на конкурентоспособността на ценностите на ЕС и за ефективна европейска икономическа дипломатия;

44. счита, че търговската политика следва да играе ключова роля за постигане на целите на стратегията чрез насърчаване на справедлива и устойчива търговия и инвестиции; подчертава значението на укрепването на икономическата устойчивост чрез диверсификация на веригите за доставки, както и чрез засилване на регионалната интеграция; подчертава, че стратегията следва да върви ръка за ръка с усилия за увеличаване на достъпа до съответните пазари, включително обществените поръчки, и да насърчава отворена и прозрачна инвестиционна среда, отключваща възможности и допринасяща за глобалната конкурентоспособност; подчертава значението на сътрудничеството в областта на надлежната проверка, правата на интелектуална собственост и географските указания;

45. в тази връзка подчертава централната роля на международните екологични и социални стандарти и стандарти за устойчивост в търговските и инвестиционни споразумения; припомня прегледа на плана за действие на Комисията от 15 точки и обсъжданията в Съвета относно търговията и устойчивото развитие; призовава Комисията да прилага изцяло инструментите за търговска защита, за да се гарантира, че европейските предприятия не са подложени на неполярни търговски практики, и да прилага ефективно главите за търговия и устойчиво развитие в съответствие с Парижкото споразумение, целите за устойчиво развитие и конвенциите на МОТ с оглед на разработването на стратегията и стремежа към устойчива интеграция; счита, че Комисията и ЕСВД следва да прилагат по-стратегически подход към общата схема от преференции, включително чрез засилване на действията на най-високо политическо равнище, за повишаване на нейната ефективност по отношение на стандартите в областта на правата на човека, международната трудова среда и доброто управление;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

46. подчертава значението на стратегическите отношения и системното съперничество между ЕС и Китай и призовава държавите членки и институциите на ЕС да демонстрират единомислие и координиран подход по отношение на Китай; отново призовава Китай за постигане на напредък с амбициозна реформа на Световната търговска организация, включително всеобхватни правила относно субсидиите за промишлеността, и отчита опасенията във връзка с нарушаващите пазара практики на китайските държавни предприятия, принудителния трансфер на технологии и локализирането на данни, свръхкапацитета и свързания с това дъмпингов износ, както и други нелоялни търговски практики; счита, че разширяването на еднаквите условия на конкуренция за трети пазари е от първостепенно значение за дългосрочните възможности на европейските предприятия;

47. подчертава ролята на международните търговски споразумения, договорени от ЕС, и значението на правилното им прилагане; счита, че свързаността следва да бъде включена в съобщението на Комисията относно прегледа на търговската политика; подчертава международните норми и прозрачните стандарти за насърчване на качествена инфраструктура и мрежова оперативна съвместимост; призовава Комисията да направи съществуващите споразумения по-амбициозни, като систематично включва политика на стандартизация в двустранните партньорства и търговските споразумения, за да се насърчи многостранното определяне на стандарти и широкото възприемане на международно съгласувани стандарти и прозрачното регулаторно сътрудничество в пълно съответствие с правото на регулиране;

48. счита, че моделът на ЕС за политика на стандартизация има предимството да бъде иновативен, отворен и приобщаващ и трябва да му се предостави възможност да продължи да се справя с глобалната конкуренция между различни модели на стандартизация; очаква Комисията да играе активна роля в насърчването на политиката на стандартизация; поради това препоръчва отговорността за координиране на политиката на ЕС в областта на стандартизацията да бъде възложена на високопоставен служител на Комисията, в идеалния случай на члена на Комисията, отговарящ за вътрешния пазар; призовава Комисията и ЕСВД да се координират по-ясно с подобни демократични партньори съмишленици в международните форуми за определяне на стандарти с цел насърчване на международните стандарти, които подкрепят демокрацията, принципите на правовата държава и основните права;

Здраве

49. счита, че пандемията от COVID-19 показва спешната необходимост да се даде приоритет на сектора на здравеопазването като нова област от решаващо значение за сътрудничеството, по-специално по отношение на устойчивостта на здравните системи, достъпа до лекарства, медицинско оборудване и ваксини, засилването на стратегическата автономия на ЕС в областта на здравеопазването, избягването на едностранни зависимости и гарантирането на безопасни и разнообразни промишлени вериги на доставки във фармацевтичната и здравната област, обмена на най-добри практики в областта на управлението на кризи и политиките за превенция на пандемии, както и реципрочност при управлението на пътуванията и отварянето на границите; предлага усилията на ЕС в областта на здравеопазването на ЕС да се свържат със стратегията и да се партнират с други регионални механизми, като например Центъра на АСЕАН за борба със заразните болести; подчертава, че ЕС трябва да използва свързаността в областта на здравеопазването за извличане на поуки от примери за успешно управление на пандемията от страна на партньори съмишленици като Нова Зеландия, Република Корея и Тайван;

50. подчертава извлечените поуки от пандемията от COVID-19 по отношение на важността на координираните мерки за гарантиране, че световните транспортни маршрути и веригите на доставка остават отворени и сигурни;

Сигурност

51. изразява убеждение, че измерението на стратегията, свързано със сигурността, трябва спешно да бъде развито, като се вземат предвид рисковете, поради които свързаността може да бъде превърната в оръжие; подчертава необходимостта от геополитически подход към глобалното сътрудничество, за да може ЕС успешно да се справи с новите предизвикателства в областта на сигурността, включително киберсигурността, цифровата свързаност, критичната инфраструктура и потенциалната двойна употреба на технологиите; подчертава сериозността на терористичните заплахи; подчертава нарастващите опасения във връзка със сигурността в съседните на Европа държави; настоятелно призовава ЕСВД и държавите членки да играят по-активна роля по тези въпроси;

52. подчертава необходимостта от развиване на по-силно измерение на сигурността в нашето партньорство с Африка; припомня заключенията на Съвета от 2018 г. относно засилено сътрудничество на ЕС в и с Азия в областта на сигурността; отбелязва нарастващото значение за ЕС на опасенията във връзка със сигурността в региона на Индийския и Тихия океан, изразена в стратегиите на държавите членки за Индийския и Тихия океан; подкрепя инициативата за разработване на обща стратегия на ЕС за Индийския и Тихия океан и сътрудничество с партньори от региона на Индийския и Тихия океан, включително обмен между военните; счита, че откритостта, просперитетът, приобщаването, устойчивостта, прозрачността, реципрочността и жизнеспособността следва да бъдат водещи принципи в сътрудничеството с региона на Индийския и Тихия океан;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

Партньорства за свързаност

53. горещо приветства създаването на партньорство между ЕС и Япония за устойчива свързаност и качествена инфраструктура с акцент върху устойчивата свързаност със Западните Балкани, Източна Европа, Централна Азия, региона на Индийския и Тихия океан и Африка; изразява надежда, че ЕС и Япония активно ще насърчават партньорството за свързаност между съответните целеви групи и ще успеят да дадат тласък на привеждането в действие на партньорството през първата половина на 2021 г.;

54. приветства Споразумението за икономическо партньорство между ЕС и Япония, което влезе в сила на 1 февруари 2019 г., и засилената координация между ЕИБ, Японската агенция за международно сътрудничество и Японската банка за международно сътрудничество, по-специално по отношение на финансирането на екологосъобразната свързаност; счита, че Западните Балкани и Югоизточна Азия предоставят много добри възможности за сътрудничество между ЕС и Япония в областта на свързаността с трети партньори; вижда голям потенциал за участие на частния сектор, включително МСП; освен това се застъпва за разглеждане на аспектите на сигурността на сътрудничеството в областта на свързаността между Япония и ЕС, включително морската сигурност;

55. горещо приветства текущите преговори за изграждане на партньорство за свързаност с Индия; изразява надежда, че ротационните председателства на Съвета на ЕС, както и предстоящите председателства на G-20 от страна на Италия и на Индия ще използват своето влияние за постигането на напредък; отбелязва инициативата за свързаност на регионалната инфраструктура в Южна Азия; отбелязва участието на Индия в Инициативата от Бенгалския залив за многосекторно техническо и икономическо сътрудничество и Международния транспортен коридор север-юг; счита, че с оглед на настоящите обстоятелства Индия следва да играе по-голяма роля и че трябва да се търси по-задълбочено сътрудничество между ЕС и държавите от Южна Азия; застъпва се за подпомагане на координирането на различните стратегии за свързаност в Азия, от които Световната банка е изброила общо 16;

56. припомня, че както Руската федерация, така и Турция също имат интерес да станат заинтересовани страни в свързаността между ЕС и Азия; има желание да си партнира с тях, когато е възможно; признава, че през последните две десетилетия страните от Централна Азия са се възползвали в значителна степен от по-добра интеграция в световната икономика; счита, че ЕС следва да играе много по-голяма роля и да се превърне в един от ключовите участници в региона, използвайки търговията и инвестициите като двигател за споделен просперитет; изразява загриженост, че проектите, финансирани от Китай в Централна Азия, не са прозрачни; настоява да се даде приоритет на високите трудови и екологични стандарти и да се гарантира устойчивост на дълга;

57. приветства проучвателния обмен между ЕС и Корея относно партньорство за свързаност и изразява надежда, че ще бъде постигнат добър напредък през 2021 г.; застъпва се за създаването на партньорство за свързаност между ЕС и АСЕАН, имащо за цел свързване с вече съществуващия генерален план за свързаност на АСЕАН и портфейл от проекти, наред с други цели; признава, че тъй като регионът на АСЕАН е третият по големина търговски партньор на ЕС след САЩ и Китай, за износителите от ЕС ще има значителни ползи от осигуряването на по-добър достъп до пазара и засилването на сътрудничеството чрез всеобхватни споразумения за партньорство; застъпва се за регионално споразумение за свободна търговия между ЕС и АСЕАН; насърчава използването на инвестиции за намаляване на обезлесяването и за разнообразяване на устойчивото селско стопанство;

58. приветства постиженията на съвместното изявление на министрите от ЕС и АСЕАН относно свързаността от 1 декември 2020 г. и призовава ЕС незабавно да започне разработването и прилагането на инструменти и рамки за сътрудничество с АСЕАН в областта на свързаността;

59. отбелязва инициативите на Австралия в областта на регионалната политика за свързаност и обмена на ЕС с Австралия относно свързаността в географските области, представляващи интерес; настоятелно призовава за по-тясно сътрудничество с Австралия, за да се покаже солидарност между демокрациите; вижда потенциал за сътрудничество с партньори в басейна на река Мекон;

60. подчертава необходимостта от сътрудничество в областта на свързването с Тайван с оглед на извличането на поуки от най-добрите му практики при справяне с пандемията от COVID-19, засилване на междуличностните контакти, намаляване на цифровото разделение в региона на Югоизточна Азия и проучване на възможността за инвестиционно споразумение между ЕС и Тайван;

61. призовава Комисията да направи оценка на Регионалното споразумение за всеобхватно икономическо партньорство и ролята на Китай в него;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

62. изразява твърдото си убеждение, че ЕС следва да засили сътрудничеството със САЩ; приветства иницираната от САЩ концепция Blue Dot Network (BDN); призовава Комисията и ЕСВД да се ангажират със САЩ по BDN, за да засилят трансатлантическото сътрудничество по основаната на правила и устойчива свързаност, като същевременно подчертава опасенията по отношение на последната; изразява надежда за бъдещо сътрудничество, особено по отношение на поддържането на високи стандарти за качество на проектите за свързаност и насърчаването на участието на частния сектор;

63. подкрепя ангажиментите за укрепване на партньорството между ЕС и Латинска Америка и Карибския басейн, както беше подчертано в съвместното съобщение от 2019 г., включително относно цифровата икономика и свързаността; подчертава значението на укрепването на партньорството с Латинска Америка и Карибския басейн, които напълно споделят европейските основни ценности и интереси;

64. посочва, че ЕС е работил с Китай в контекста на платформата за свързаност между ЕС и Китай с умерени резултати; счита, че инициативата „Един пояс, един път“ е в центъра на твърдата външна политика на Китай; изразява готовност да обмисли възможността за партньорство с инициативата „Един пояс, един път“ в конкретни случаи, когато това не компрометира основните принципи на ЕС, когато инициативата отговаря на международните стандарти и когато участващите проекти се разглеждат от Комисията, за да се гарантира, че отговарят на нормите и стандартите на ЕС като социални, екологични и фискални стандарти и устойчивост, прозрачност, приобщаване, принципи на правовата държава, зачитане на правата на човека и реципрочност, за да не се увеличи международното влияние на трети държави, които действат с принуда и за да се гарантира целостта на общия пазар и политическото сближаване на ЕС; счита, че в този контекст следва да се постави акцент върху подобряването на евразийската транспортна инфраструктура, особено за мултиmodalен и устойчив транспорт;

65. подчертава значението на текущата работа на платформата за свързаност между ЕС и Китай в усилията ѝ да проучи възможностите за сътрудничество в областта на транспорта между разширената трансевропейска транспортна мрежа (TEN-T) на ЕС и инициативата „Един пояс, един път“; подчертава необходимостта от глобален и всеобхватен подход за гарантиране на свободна и лоялна конкуренция за предприятията в областта на развитието на транспортната инфраструктура с Китай, включително пълна прозрачност и еднакви условия; в тази връзка подчертава, че договорните клаузи в тази област трябва да станат възможно най-прозрачни и да гарантират защитата на основните интереси на ЕС;

66. отбелязва, че политиките за свързаност следва да намалят отрицателните външни ефекти, като например въздействието върху околната среда и замърсяването; подчертава значението на устойчивостта за цялата стратегия; насърчава ЕС да се ангажира с азиатските държави партньори, за да направи транспортната свързаност с Азия по-безопасна и по-сигурна, не на последно място в областта на потоците от данни, мобилността и киберсигурността;

67. подчертава значението на най-отдалечените региони на Европа, по-специално на тези, които се намират по-близо до Азия, и подчертава техния икономически потенциал; насърчава Комисията да улесни инвестициите в тези територии с цел увеличаване на тяхната свързаност и стимулиране на икономиките им;

68. призовава Комисията и ЕСВД да развият силен капацитет за наблюдение в стратегиите за свързаност на други държави и региони, включително по отношение на реално използваните финансови ресурси, въздействието върху финансовата стабилност, устойчивото развитие и спазването на правата на човека, принципите на правовата държава, доброто управление и принципите на многостранното сътрудничество; подчертава потенциала на „Екип Европа“ за намиране на полезни взаимодействия в усилията на ЕС и държавите членки за свързаност; препоръчва да се работи с държавите партньори за наблюдение на дългосрочните последици върху структурните политики, промишленото и икономическото модернизиране и намаляването на бедността;

Глобална свързаност

69. категорично подчертава факта, че стратегията трябва да обърне специално внимание на свързаността със съседните на Европа държави и със съседния континент Африка, предвид все по-голямото му геополитическо значение за различни глобални участници; очаква тези усилия да отразят опита на ЕС в политиките за насърчаване на свързаността, осъществявани в Африка по линия на сътрудничеството за развитие; призовава тази цел да бъде обсъдена на високо равнище с Африканския съюз и това да доведе до създаването на партньорство за свързаност между ЕС и Африка до края на 2021 г.;

70. приветства Комисията и заместник-председателя/върховния представител за тяхната готовност да представят стратегия за Арктика през 2021 г. и призовава ЕС да се ангажира активно в Арктика; изразява своята загриженост относно въздействието на изменението на климата върху този нестабилен регион; отбелязва по-специално потенциалното отваряне на нов маршрут за корабоплаване до Азия поради топенето на морския лед, който би могъл да се използва и за цифрови връзки, като например оптични кабели, и отбелязва инициативата на Китай „Арктически път на коприната“; очаква устойчивата свързаност да бъде в основата на тези усилия;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

71. отбелязва успеха на първия „Форум за свързаност на Европа“ през 2019 г.; изразява съжаление за отмяната на форума през 2020 г. поради COVID-19; очаква с нетърпение следващия форум, който ще бъде организиран през 2021 г., ако пандемията не попречи на това; счита, че предстоящите форуми следва да се използват за включване на всички евроазиатски партньори в областта на свързаността, включително Русия и Китай, в многостранни дискусии относно съответните им визии за бъдещия ред в областта на икономиката, политиката и сигурността в Евразия;

72. очаква Комисията да представи нов комуникационен подход с ясно наративно послание, за да се създаде подходяща видимост и достатъчна отчетност за политиките на ЕС в областта на свързаността и резултатите от тях; настоятелно призовава за промяна на марката на стратегията на ЕС за свързаност на ясен и привлекателен език и условия, които изразяват специфичния, основан на ценности европейски подход към свързаността, и ясна пътна карта за прилагане и реализиране на стратегията;

o

o o

73. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на държавите членки и на партньорите на ЕС в областта на свързаността.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0017

Мерки за насърчаване на възстановяването на рибните запаси над МУУ**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно „Повече риба в моретата?“ Мерки за насърчаване на възстановяването на запасите над максималния устойчив улов (МУУ), включително зони за възстановяване на рибните ресурси и защитени морски зони (2019/2162(INI))**

(2021/C 456/11)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз и членове 11, 39 и 191 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството (ОПОР) ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) ⁽²⁾,
- като взе предвид член 13 от ДФЕС, съгласно който при формулирането на политиките на Съюза в областта рибарството, наред с други области, Съюзът и държавите членки трябва да вземат под внимание факта, че животните са същества с усещания, и във връзка с това да обърнат особено голямо внимание на релевантните изисквания в областта на хуманното отношение към животните,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2019/1241 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за опазване на рибните ресурси и защита на морските екосистеми чрез технически мерки ⁽³⁾,
- като взе предвид Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽⁴⁾ и Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 г. относно защитата на животните по време на умъртвяване ⁽⁶⁾ и в частност член 3 от него, чийто основен принцип, според който „По време на умъртвяването им и свързаните операции животните се предпазват от всяка болка, уплаха или страдание, които могат да бъдат избегнати“, се прилага и за рибите,
- като взе предвид Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране ⁽⁷⁾ (Директива за морското пространствено планиране),
- като взе предвид Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници ⁽⁸⁾, в частност по отношение на оттичането на изкуствени торове,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽⁹⁾ и Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 22.⁽²⁾ ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.⁽³⁾ ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 105.⁽⁴⁾ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7.⁽⁵⁾ ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7.⁽⁶⁾ ОВ L 303, 18.11.2009 г., стр. 1.⁽⁷⁾ ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 135.⁽⁸⁾ ОВ L 375, 31.12.1991 г., стр. 1.⁽⁹⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.⁽¹⁰⁾ ОВ L 264, 25.9.2006 г., стр. 13.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид стратегията на ЕС за биологичното разнообразие за 2030 г., изложена в съобщението на Комисията от 20 май 2020 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за биологичното разнообразие за 2030 г. — Да осигурим полагащото се място на природата в нашия живот“ (COM(2020)0380),
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2018 г. относно международното управление на океаните: дневен ред за бъдещето на нашите океани в контекста на целите за устойчиво развитие за 2030 г. ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид доклада на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) относно състоянието на световното рибно стопанство и аквакултурите от 2020 г. (доклад „SOFIA 2020“),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 май 2020 г., озаглавено „Стратегия „От фермата до трапезата“ за справедлива, здравословна и екологосъобразна продоволствена система“ (COM(2020)0381),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 16 юни 2020 г., озаглавено „Към по-устойчив риболов в ЕС: актуално състояние и насоки за 2021 г. (COM(2020)0248),
- като взе предвид Декларацията от Йоханесбург за устойчиво развитие от 2002 г., Плана за изпълнение от Йоханесбург и заключителния документ от Конференцията на ООН по въпросите на устойчивото развитие („Рио + 20“) от юни 2012 г., озаглавен „Бъдещето, което искаме“,
- като взе предвид доклада от 2020 г. на Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР) на Комисията относно наблюдението на изпълнението на общата политика в областта на рибарството (STECF-Ad-hoc-20-01),
- като взе предвид Конвенцията за биологичното разнообразие (КБР), и по-специално цел 11 от целите за биологичното разнообразие от Аичи, които са част от стратегическия план за биологичното разнообразие за периода 2011–2020 г. към КБР,
- като взе предвид доклада от 2019 г. за глобална оценка на биологичното разнообразие и екосистемните услуги на Междуправителствената научно-политическа платформа относно биоразнообразието и предлаганите от екосистемите услуги (IPBES),
- като взе предвид специалния доклад от 2019 г. на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) относно океаните и криосферата в един променящ се климат,
- като взе предвид резолюцията на Международния съюз за опазване на природата (IUCN) от 2016 г. относно увеличаването на покритието на защитените морски зони за ефективно опазване на морското биологично разнообразие,
- като взе предвид Цел за устойчиво развитие (ЦУР) № 14 на Програмата на ООН до 2030 г. за устойчиво развитие за опазване и устойчиво използване на океаните, моретата и морските ресурси,
- като взе предвид доклада на Комисията от 25 юни 2020 г. относно изпълнението на Рамковата директива за морска стратегия (COM(2020)0259),
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2020 г. относно петнадесетото заседание на Конференцията на страните (COP15) по Конвенцията за биологично разнообразие ⁽¹²⁾,
- като взе предвид доклада на Световната банка от 2017 г., озаглавен „Нов поглед върху потъналите милиарди: напредък и предизвикателства в световното морско рибарство“,
- като взе предвид Специален доклад № 1/2017 на Европейската сметна палата от 21 февруари 2017 г., озаглавен „Необходими са повече усилия за осъществяване на пълния потенциал на мрежата „Натура 2000““,
- като взе предвид Доклад № 17/2019 на Европейската агенция за околната среда (ЕАОС) от 25 юни 2020 г., озаглавен „Послания за морските екосистеми II“,

⁽¹¹⁾ ОВ С 458, 19.12.2018 г., стр. 9.

⁽¹²⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0015.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид решението на Европейския омбудсман по дело 640/2019/FP относно прозрачността на процеса на вземане на решения на Съвета на ЕС, по отношение на приемането на годишни регламенти за определяне на риболовни квоти (общ допустим улов),
 - като взе предвид доклад на ЕАОС № 3/2015 от 1 октомври 2015 г., озаглавен „Защитени морски зони в европейските морета: Преглед и перспективи за бъдещето“,
 - като взе предвид доклада на Комисията от 1 октомври 2015 г. за постигнатия напредък в изграждането на морски защитени територии (съгласно изискванията на член 21 от Рамковата директива за морска стратегия 2008/56/ЕО) (СОМ(2015)0481),
 - като взе предвид доклада на Комисията от 31 юли 2018 г. за оценка на програмите от мерки на държавите членки съгласно Рамковата директива за морска стратегия (СОМ(2018)0562),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 16 юни 2020 г., озаглавено „Към по-устойчив риболов в ЕС: актуално състояние и насоки за 2021 г. (СОМ(2020)0248),
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство (А9-0264/2020),
- А. като има предвид, че общата политика в областта на рибарството (ОПОР) има за цел да гарантира, че свързаните с риболова и аквакултурата дейности са екологично устойчиви в дългосрочен план и се управляват по начин, който съответства на целите за постигане на икономически и социални ползи и ползи за заетостта, както и за допринасяне за продоволственото снабдяване; като има предвид, че за да бъде постигната целта за постепенно възстановяване и поддържане на популациите от рибни запаси над нивата на биомаса, които позволяват максимален устойчив улов, равнището на експлоатация, позволяващо максимален устойчив улов трябваше да бъде постигнато до 2015 г. при възможност и чрез постепенно, постъпателно нарастване най-късно до 2020 г. за всички запаси;
- Б. като има предвид, че ЦУР 14 призовава за опазване и устойчиво използване на океаните, моретата и морските ресурси;
- В. като има предвид, че Рамковата директива за морска стратегия (РДМС) има за цел защитата и опазването на морската среда, предотвратяването на влошаването на нейното състояние и възстановяването на морските екосистеми, както и постигането на добро екологично състояние на морските води на ЕС до 2020 г.;
- Г. като има предвид, че съгласно РДМС доброто екологично състояние се основава на 11 дескриптора; като има предвид, че дескриптор 3 се отнася до популациите на всички риби и ракообразни, които са обект на промишлен риболов и попадат в рамките на безопасните биологични граници, като наблюдаваното разпределение по възраст и размер на популациите е показател за наличието на здрави запаси;
- Д. като има предвид, че има три основни критерия за оценка по дескриптор 3 за добро екологично състояние — (I.) устойчивост на експлоатацията, (II.) репродуктивна способност и (III.) запазване на дела на по-старите и по-големите риби, но че само 10,5 % от запасите могат да бъдат оценени с оглед на критерии (I.) и (II.) и липсва задоволителна обща методология за оценка на европейско равнище по критерий (III.);
- Е. като има предвид, че събирането на данни за някои рибни запаси се нуждае от неотложно подобряване, по-специално за запасите в Черно море, Средиземно море и Макаронезия, с оглед извършване на научна оценка, която да е от съществено значение за устойчивото управление на запасите;
- Ж. като има предвид, че приетите в рамките на ОПОР мерки за управление на рибарството дават резултати, тъй като броят на експлоатираните на устойчиви равнища рибни запаси нараства, като по този начин се създават условия за по-високи добиви от запасите, които са били свръхексплоатирани;
- З. като има предвид, че все още около 38 % от запасите в североизточната част на Атлантическия океан и около 92 % от запасите, които са научно оценени в Средиземно море и Черно море, са свръхексплоатирани, което означава експлоатирани над равнищата на максималния устойчив улов (МУУ), според НТИКР, въпреки правното изискване за прекратяване на прекомерния риболов до 2020 г.; отбелязва, че 62,5 % от запасите в Средиземно море и Черно море са били свръхексплоатирани през 2017 г. според доклада на ФАО „SOFIA 2020“;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- И. като има предвид, че предложените от Комисията стойности на общия допустим улов (ОДУ) са били в съответствие с МУУ за всички 78 вида рибни запаси в североизточната част на Атлантическия океан, за които има научни становища;
- Й. като има предвид, че през 2019 г. Съветът определи ОДУ за 62 от 78 вида в съответствие с МУУ; като има предвид, че поради това се очаква през 2020 г. повече от 99 % от разтоварванията в Балтийско море, Северно море и Атлантическия океан, управлявани изключително от ЕС, да бъдат от устойчиво управляван риболов;
- К. като има предвид, че в североизточната част на Атлантическия океан биомасата е продължила да се увеличава от 2007 г. насам, а през 2018 г. количеството ѝ е било с 48 % по-голямо в сравнение с 2003 г. при напълно оценените запаси. като има предвид, че в Средиземно море и в Черно море положението остава почти непроменено от началото на събирането на серии от данни през 2003 г., въпреки че от 2012 г. насам може да има леко увеличение на биомасата;
- Л. като има предвид, че риболовът при максимален икономически улов (МИУ) се отнася до равнището на улов, при което икономическите ползи за флотите са максимизирани, при което устойчивостта на сектора се подобрява и при което запасите се поддържат над МУУ;
- М. като има предвид, че при риболова, включващ множество видове, управлението на видовете въз основа на модела на МУУ не може да се прилага, дори при добре проучените от научна гледна точка и документирани видове риболов;
- Н. като има предвид, че научните изследвания по този въпрос породиха загриженост относно дългосрочното отрицателно въздействие, което някои употреби на риболовни техники, като дънни съоръжения и устройства за привличане на рибата, оказват върху запасите, морското биологично разнообразие и морската среда;
- О. като има предвид, че ОПОР все още не се прилага изцяло и че някои от нейните мерки, като например създаването на зони за възстановяване на рибните ресурси, все още не са използвани;
- П. като има предвид, че според Междуправителствената платформа за биологично разнообразие и екосистемни услуги (IPBES) 66 % от морската среда е променена в резултат на човешки натиск и че според ФАО 34,2 % от рибните запаси се ловят на биологично неустойчиви нива;
- Р. като има предвид, че Международният съюз за опазване на природата и природните ресурси (IUCN) се застъпва за трансформирането на най-малко 30 % от всички морски местообитания до 2020 г. в мрежа от защитени морски зони (ЗМЗ) с висока степен на защита, наред с други ефективни мерки за защита по зони, като целта е да не се извършват добивни дейности в поне 30 % от океанските води, без да се вземат предвид социално-икономическите последици;
- С. като има предвид, че в доклада на ФАО „SOFIA 2020“ се потвърждава, че управлението е най-добрият инструмент за опазване и единственият път към постигане на устойчивост и че запасите, които са обект на ефективно управление, са все по-устойчиви, като 78,7 % от текущите разтоварвания на морски риби в световен мащаб са от биологически устойчиви запаси;
- Т. като има предвид, че в стратегията на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г. се призовава за правно обвързваща цел за защита на най-малко 30 % от морската територия на ЕС и за това, 10 % от морската територия на ЕС да бъде строго защитена;
- У. като има предвид, че електронното наблюдение от разстояние, например чрез предаване на местоположението на плавателните съдове в близко до реално време, и засилването на проверките на място играят положителна роля за прилагането на ЗМЗ;
- Ф. като има предвид, че загубата на морско биологично разнообразие има социално-икономическо въздействие върху сектора на рибарството, крайбрежните и отвъдморските общности и обществото като цяло и поради това следва да бъде предотвратена; като има предвид, че според Световната банка възстановяването на рибните популации би донесло по-големи икономически ползи от сегашното състояние на морските рибни популации;
- Х. като има предвид, че здравословните местообитания, включително плитчините, подводните ливади и кораловите рифове, са от съществено значение за възстановяването на функционирането на морските екосистеми и за възстановяването на рибните запаси, както и за осигуряването на въглеродни поглътители с цел смекчаване на последиците от изменението на климата;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Ц. като има предвид, че добре управляваните ЗМЗ са от съществено значение за увеличаване на биологичното разнообразие и за опазване на естествените местообитания на други видове, като например птиците;
- Ч. като има предвид, че съществува категоричен научен консенсус, че ЗМЗ могат да бъдат от полза за рибарството поради разпространението на ефектите и положителното им въздействие върху попълването на рибните запаси, например чрез опазването на местата за размножаване, на младите екземпляри и големите риби майки с висок репродуктивен капацитет;
- Ш. като има предвид, че замърсяването с произход от сушата, особено в частично затворени морски басейни, както и от други морски дейности, също оказва въздействие върху възстановяването на рибните запаси;
- Щ. като има предвид, че през 2018 г. общата биомаса на видовете с въведени квоти в рамките на управляваните от ЕС запаси е била с 48 % по-голяма отколкото през 2003 г.;
- АА. като има предвид, че уловената в дивата природа риба е най-здравословният и най-благоприятният за околната среда източник на протеин на земята благодарение на ниския въглероден отпечатък на риболовната промишленост; като има предвид, че следователно морските храни са най-добрият избор за борба с изменението на климата;
- АБ. като има предвид, че препоръката на Европейския омбудсман за проактивно публикуване на документи, свързани с приемането на разпоредбите за ОДУ, засега не е била последвана от Съвета на ЕС;
- АВ. като има предвид, че риболовът на равнището на МУУ продължава да носи положителни резултати в североизточната част на Атлантическия океан;

Подобряване на управлението на рибарството с цел прекратяване на прекомерния улов

1. отново призовава за пълно прилагане на ОПОР с цел възстановяване и поддържане на популациите на рибни запаси над нивата на биомаса, позволяващи МУУ;
2. подчертава, че природата, рибата и другите живи организми имат своя присъща стойност, дори и да остават неексплоатирани от човешки дейности;
3. призовава Комисията и държавите членки да засилят научния обхват с целта за това, 100 % от рибните запаси, експлоатирани в европейски води, да бъдат оценени най-късно до 2025 г., и МУУ да може да бъде изчисляван за всички тези запаси, когато това е възможно от научна гледна точка;
4. посочва, че държавите членки отговарят за събирането на данни и че тези данни са от съществено значение за оценката на здравето на рибните запаси; припомня, че съгласно член 23 от Регламент (ЕС) 2017/1004⁽¹³⁾ Комисията трябва да представи на Парламента и на Съвета доклад относно прилагането и функционирането на този регламент;
5. призовава Комисията да направи своите предложения за ОДУ, а Съветът да определи ОДУ на равнището на МУУ, както е предвидено в Регламента за ОПОР;
6. призовава Комисията, държавите членки и научната общност да разработят научно обоснован модел за оптимизиране на управлението и експлоатацията на хибридни рибни стопанства; отбелязва, че този модел следва да направи възможно прилагането на сходни управленски цели по отношение на използването на МУУ в рамките на ОПОР, позволявайки проследяването на развитието на прилаганите правила за управление;
7. настоятелно призовава Комисията да засили прилагането на екосистемния подход към управлението на рибарството, включително чрез все по-голямо прилагане на подходи, насочени към множество видове, за да се сведе до минимум отрицателното въздействие на риболовните дейности и други фактори, като например изменението на климата върху морските екосистеми, рибните запаси и обществото, и да се гарантира устойчивостта на океаните по отношение на изменението на климата; отново заявява, че пълното документиране на улова и качеството на данните са от ключово значение за подобряване на управлението на рибарството; призовава Европейската комисия и държавите членки да предприемат необходимите стъпки за подобряване на събирането на данни относно любителския риболов, като се има предвид неговото въздействие върху околната среда и социално-икономическата му стойност;

⁽¹³⁾ Регламент (ЕС) 2017/1004 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 година за установяване на рамка на Съюза за събиране, управление и използване на данни в сектора на рибарството и за подкрепа при изготвянето на научни становища във връзка с общата политика в областта на рибарството, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета (ОВ L 157, 20.6.2017 г., стр. 1).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

8. призовава Комисията да продължи да подкрепя плановете за подобряване на селективността и, с оглед на прилагането на екосистемен подход към управлението на рибарството, да установи кои практики са вредни за запасите, биологичното разнообразие в средата на океаните и морската среда и да въведе мерки за ограничаване и промяна на тези практики;
9. счита, че след оценката на ОПОР до 2022 г. ЕС следва, когато е необходимо, да адаптира настоящите практики за управление на рибарството и да ускори прехода към риболов със слабо въздействие, с цел не само да се запазят рибните запаси на настоящите равнища, но и, което е по-важно, да се възстановят рибните запаси и да се възстановят морските екосистеми, при консултиране със заинтересованите страни, по-специално сектора на рибарството, и да се подкрепят тези мерки чрез Европейския фонд за морско дело и рибарство;
10. счита, че вниманието и подкрепата следва да бъдат насочени по-специално към дребномашабния риболов, който е потенциално по-малко агресивен и по-устойчив, не само по отношение на управлението на биологичните ресурси, но и от социално-икономическа гледна точка;
11. призовава Комисията да подкрепи хармонизирането на показателите по критерий (III.) за добро екологично състояние съобразно РДМС с цел определяне на референтни показатели и методология за оценка, които да са общи за всички държави членки;
12. призовава Комисията да проучи целесъобразността на използването на показатели, различни от МУУ, в управлението на рибарството, които да отчитат взаимодействията между видовете и социално-икономическите фактори, както и последиците от изменението на климата и замърсяването; отбелязва, че други показатели като МИУ се проучват и прилагат от някои държави;
13. посочва, че ограничаването на натиска от човешките дейности изисква повече научни изследвания и иновации в сектора на рибарството с оглед на разработването на добри практики, свързани с кръговата икономика, устойчивостта и селективността на риболовните съоръжения;
14. подчертава значението на дребномашабния крайбрежен риболов и счита, че този сектор може значително да улесни прехода към устойчиво управление на рибните запаси; призовава всяка от държавите членки съответно да увеличи процента на националните квоти, разпределени за този сектор;
15. призовава Комисията да гарантира, че държавите членки приемат програми за събиране на данни, които обхващат въздействието на риболовните дейности върху околната среда като цяло, включително върху прилова на уязвими видове и върху морското дъно;
16. изисква Съветът проактивно да публикува всички документи, свързани с приемането на разпоредбите за ОДУ, в съответствие с препоръката на Европейския омбудсман и с Регламент (ЕО) № 1049/2001 и Регламент (ЕО) № 1367/2006;

Разширяване на мрежата от защитени територии и подобряване на нейното управление

17. подчертава, че макар Европейският съюз да е постигнал напредък и да изпълнява целта за определяне на 10 % от водите в Европа като защитени зони, мрежата от ЗМЗ далеч не е напълно ефективна и само много малък дял от съществуващите ЗМЗ имат планове за управление и мерки за защита;
18. подчертава, че когато бъдат успешни, ЗМЗ предлагат големи социално-икономически ползи, особено за крайбрежните общности и сектора на рибарството и туризма, и че ЗМЗ могат да изпълняват ключови екологични функции за размножаването на рибните запаси (осигуряване на места за хвърляне на хайвера и размножаване) и да подобряват тяхната устойчивост;
19. приветства предложението на Комисията, включено в нейната стратегия за биологичното разнообразие до 2030 г., най-малко 30 % от морската територия на ЕС да бъде защитена, включително чрез зони за възстановяване на рибните запаси, съобразно предвиденото от ОПОР, и зони, където най-разрушителните риболовни техники и икономически дейности са ограничени;
20. призовава за това, 1/3 от тази територия (т.е. 10 % от европейските води) да се ползва от високо равнище на защита, което да включва зони, в които целият улов и всички икономически дейности са забранени (т.е. зони, в които уловът е забранен);

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

21. призовава Комисията да придружава всяко законодателно предложение с оценки на въздействието въз основа на най-добрите налични научни становища и при тясно координиране с местните общности и органи;
22. настоятелно призовава Комисията да приеме насоки за целите на ЗМЗ, които да бъдат приложени на равнището на всеки морски регион на ЕС, за да се гарантира балансирано географско разпределение и екологична представителност;
23. настоятелно призовава държавите членки да продължат да определят защитени морски зони съобразно директивите за птиците⁽¹⁴⁾ и местообитанията⁽¹⁵⁾ и Рамковата директива за морска стратегия, за да бъдат постигнати тези цели;
24. призовава за създаването на ЗМЗ като част от съгласувана мрежа от свързани зони, включително крайбрежни и дълбоководни морски зони; припомня изискването за преустановяване на риболова с дънни съоръжения под 400 m в зони, в които е известно, че съществуват или е вероятно да се появят уязвими морски екосистеми (УМЕ);
25. настоятелно призовава Комисията да определи строги научно обосновани насоки за управление на ЗМЗ за държавите членки и да установи класификация на ЗМЗ, вземайки предвид техния етап на създаване, плановете им за управление и екологичните ползи от тях, като се основава на съществуващите насоки, като например световните стандарти на IUCN;
26. настоява, че Комисията трябва да придружава споразуменията в областта на рибарството с трети държави с мерки за управление, като например защитени морски зони, като по този начин се дава възможност за подобряване на управлението на рибните запаси и за справяне с множеството кумулативни последици от тези споразумения, като например замърсяването, незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов, и развитието на някои практики, като например промишления риболов, които излагат на риск устойчивостта на някои запаси;
27. настоятелно призовава държавите членки да определят силни и ефективни планове за управление на съществуващите и бъдещите ЗМЗ и да въведат по-строги мерки за контрол, наблюдение и надзор, за да се гарантира спазването на ЗМЗ;
28. призовава както секторите на търговския и любителския риболов, така и съответните организации с компетентност в управлението на човешките и икономическите дейности в морето (например регионалните организации за управление на рибарството (РОУР) или Международната морска организация) да бъдат включени в контрола, наблюдението и надзора на ЗМЗ;
29. подчертава, че е необходимо да се засили контролът върху мерките за управление на рибарството в рамките на защитените зони по „Натура 2000“, представени от държавите — членки на ЕС, за да се гарантира постигането на природозащитните цели в съответствие с член 11 от ОПОР;
30. подчертава, че определянето на зоните и разработването на мерки за управление следва да се основават на най-добрите налични научни становища;
31. признава, че успехът на ЗМЗ и други защитени зони зависи от наличието на солидна научна основа и от приемането им от рибарите с търговска цел и рибарите любители, крайбрежните общности и други заинтересовани страни, както и от ясната комуникация относно това какво се опазва, как и защо; поради това призовава за включване на сектора на рибарството, включително неговия непромишлен компонент и научните организации за управление на рибарството, както и на други релевантни заинтересовани страни, в проектирането, управлението и наблюдението на ЗМЗ; призовава за насърчаване на участието на гражданското общество чрез създаването на зони за морско образование;
32. подчертава значението на наличието на цялостен и последователен подход при създаването на ЗМЗ, като не само се ограничават търговските риболовни дейности, но и се разглеждат и други дейности, като например проучването и експлоатацията на изкопаеми горива, минното дело, едромашабните аквакултурни дейности, драгирането, разположените в морето ветроенергийни паркове, транспорта и любителския риболов и други любителски дейности;
33. приканва държавите членки да разширят мрежата от зони за възстановяване на рибните запаси в рамките на ОПОР, особено когато са налице явни доказателства за висока концентрация на риба под минималния референтен размер за опазване или за зони за размножаване; подчертава необходимостта от включване на оценката на определянето и успеха на тези зони в предстоящия доклад относно функционирането на ОПОР;

⁽¹⁴⁾ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

⁽¹⁵⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

34. призовава Комисията и държавите членки, в рамките на международни преговори за договор за опазване и устойчиво използване на морското биологично разнообразие в зоните извън национална юрисдикция и в рамките на РОУР, да подкрепят амбициозен глобален механизъм за създаване на ЗМЗ в открито море или в зони извън национална юрисдикция, да поемат проактивна роля, след като бъде постигнато споразумение относно морското биологично разнообразие извън националните юрисдикции, в създаването на нови ефективно управлявани инструменти за управление, основани на района, включително ЗМЗ в открито море; припомня, че създаването на ЗМЗ в райони извън национална юрисдикция трябва да бъде подкрепено от оценки на социално-икономическото и екологичното въздействие въз основа на най-добрите налични научни становища;

35. призовава Комисията и държавите членки да популяризират идеята, че океаните като цяло предоставят на човечеството екосистемни услуги и че поради това океаните трябва да бъдат признати за глобални общи блага в международните преговори под егидата на ООН;

Справяне с други фактори на околната среда, които застрашават възстановяването на рибните запаси

36. подчертава, че бързите и решителни действия за борба с изменението на климата са от съществено значение за опазването на здравето на популациите от морски организми и местообитанията, а оттам и за непрекъснатостта на устойчивата риболовна дейност и за продоволствената сигурност в дългосрочен план; припомня, че съгласно член 2 от Парижкото споразумение относно изменението на климата страните трябва да се стремят към повишаване на способността за адаптиране към неблагоприятните последици от изменението на климата и насърчаване на развитие при ниски емисии на парникови газове по начин, който не застрашава производството на храни.

37. подчертава положителния принос на ЗМЗ за приспособяването към изменението на климата чрез укрепване на устойчивостта на екосистемите; призовава настоятелно държавите членки да укрепят ролята на мрежите ЗМЗ в своите национални стратегии за климатична адаптация;

38. подчертава, че възстановяването на рибните запаси и тяхното поддържане на устойчиво равнище също така изискват справяне с някои антропогенни въздействия, свързани с изменението на климата, като например намаляване на кислорода и увеличаване на киселинността, както и различни основно сухоземни, но също и морски източници на замърсяване, които имат отрицателно въздействие върху възстановяването на рибните запаси или допринасят за тяхната уязвимост, като например нитрати, отпадъчни води, торове, пестициди, токсични химикали, замърсяване от промишлени дейности и масов туризъм, остатъчни продукти от аквакултури, замърсяване с пластмаси и микропластмаси, слънцезащитни кремове, хормони, шумово замърсяване, изтичания на нефт и изгубени или изхвърлени риболовни съоръжения;

39. призовава Комисията да публикува проучване относно въздействието на тези разнообразни източници на замърсяване върху възстановяването на рибните запаси и върху морските екосистеми;

40. подчертава необходимостта от включване на рибарите в борбата срещу замърсяването на моретата и океаните; поради това призовава Комисията да призове настоятелно държавите членки да приемат законодателство, което позволява на рибарите да носят на сушата всички отпадъци, уловени в морето; счита, че тези разпоредби следва да въведат система от стимули за рибарите и за използването на подходящи системи за събиране;

41. подчертава, че е важно да се увеличи процентът на оцеляване на нецелевите видове чрез намаляване на нараняванията и стреса при улавяне и освобождаване;

42. призовава Комисията да разгледа тези искания и да им отговори в своя нов план за действие за опазване на рибните ресурси и опазване на морските екосистеми, който планира да представи до 2021 г., и в своя преглед на ОПОР, както и във всички предстоящи законодателни предложения;

o

o o

43. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0018

Задържането на Алексей Навални**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно задържането на Алексей Навални (2021/2513(RSP))**

(2021/C 456/12)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно Русия, и по-специално резолюцията от 17 септември 2020 г. относно положението в Русия: отравянето на Алексей Навални ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека, Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) и Международния пакт за граждански и политически права,
 - като взе предвид Декларацията на Организацията на обединените нации относно защитниците на правата на човека, приета от Общото събрание на ООН на 9 декември 1998 г.,
 - като взе предвид Конвенцията за забрана на разработването, производството, натрупването и употребата на химическо оръжие и за неговото унищожаване (Конвенция за забрана на химическото оръжие),
 - като взе предвид Конституцията на Руската федерация, по-специално глава 2, и по-конкретно член 29, който защитава свободата на словото, както и международните задължения в областта на правата на човека, които Русия се е ангажирала да спазва като член на Съвета на Европа, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и ООН,
 - като взе предвид изявленията на председателя на Европейския съвет и на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 17 януари 2021 г. и на председателя на Европейската комисия от 18 януари 2021 г. след задържането на Алексей Навални,
 - като взе предвид изявленията на ръководителите на държавите — членки на ЕС, относно задържането на Алексей Навални след пристигането му в Москва,
 - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 1 октомври 2020 г.,
 - като взе предвид резултатите от заседанието на Съвета по външни работи от 12 октомври 2020 г. и постигнатото политическо споразумение за налагане на ограничителни мерки срещу лицата, свързани с опита за убийство на Алексей Навални,
 - като взе предвид решенията на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) по делата Навални срещу Русия от 17 октомври 2017 г., Навални срещу Русия от 15 ноември 2018 г. и Навални срещу Русия (№ 2) от 9 април 2019 г.,
 - като взе предвид глобалния режим на ЕС за санкции в областта на правата на човека, известен като европейския закон „Магнитски“, приет от Съвета на 7 декември 2020 г.,
 - като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- A. като има предвид, че Алексей Навални, виден руски политик, адвокат и активист за борба с корупцията, е разкрил множество корупционни афери с участието на стопански предприятия и руски политици, предвождал е различни публични протести в рамките на цяла Русия и се е превърнал в един от най-успешните лидери на руската опозиция;
- B. като има предвид, че Алексей Навални е един от най-сериозните съперници на руските органи и президента Путин и че поради своята решителност и смелост е знак на надежда за всички в Русия, които вярват, че свободата, демокрацията, политическият плюрализъм и отчетността са възможни в тяхната страна;

⁽¹⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0232.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- В. като има предвид, че на 17 януари 2021 г. Алексей Навални беше задържан на международното летище „Шереметиево“ в Москва при завръщането си в Русия след медицинско лечение в Германия, след като беше отровен в Русия, и му беше отказан достъп до неговите адвокати;
- Г. като има предвид, че на 18 януари 2021 г. Алексей Навални беше осъден на 30 дни лишаване от свобода, в очакване на съдебен процес, в рамките на безпрецедентно и набързо организирано производство за разпит, което се проведе в полицейски участък в отсъствие на адвоката на Навални;
- Д. като има предвид, че около 70 души, включително журналисти и поддръжници на Алексей Навални, бяха задържани, докато чакаха завръщането му;
- Е. като има предвид, че Алексей Навални беше транспортиран до Германия със съгласието на руските органи, за да получи медицинско лечение, след като беше отровен на 20 август 2020 г.; като има предвид, че съвместен проект на мрежа от разследващи журналисти, включващ разследващата група „Белингкат“, успя да идентифицира няколко от извършителите, участвали в отравянето, като всички те са служители на службите за сигурност на Руската федерация;
- Ж. като има предвид, че в болница „Шарите“ в Берлин стигнаха до заключението, че Алексей Навални е бил отровен с невропаралитично вещество от групата „Новичок“, включваща невропаралитични вещества за военни цели, разработени от Съветския съюз и Руската федерация, до които имат достъп само военните структури и тайните служби в Русия; като има предвид, че характерът на отравянето беше потвърден от множество лаборатории в Германия, Франция и Швеция, както и от Организацията за забрана на химическото оръжие (ОЗХО);
- З. като има предвид, че съгласно Конвенцията за забрана на химическото оръжие всяко отравяне на лице чрез употребата на невропаралитично вещество се счита за използване на химическо оръжие, както и че употребата на химически оръжия от когото и да било, при каквито и да е обстоятелства, представлява сериозно нарушение на международното право и международните стандарти в областта на правата на човека;
- И. като има предвид, че ЕС, заедно с международни партньори, призова руските органи да разследват задълбочено опита за убийство на Алексей Навални със забранено невропаралитично химическо вещество, да сътрудничат изцяло на ОЗХО, за да гарантират безпристрастно международно разследване, и да изправят виновните пред съда; като има предвид, че до момента руските органи не са провели такова задълбочено и безпристрастно разследване и Русия изрично е отхвърлила всякакви призови за разследване;
- Й. като има предвид, че на 15 октомври 2020 г. ЕС, поради липсата на каквото и да било руско разследване или сътрудничество с ОЗХО, наложи санкции на шест руски лица и едно образувание, замесени в престъплението;
- К. като има предвид, че фактът, че опитът за убийство на Алексей Навални се състоя в навечерието на местните и регионалните избори в Русия през септември 2020 г., хвърля особено тревожна светлина върху състоянието на демокрацията, основните свободи и правата на човека в страната;
- Л. като има предвид, че руската Федерална служба за изпълнение на наказанията обяви, че Алексей Навални е задържан в очакване на съдебно заседание, тъй като е нарушил условията на наложено му по-рано наказание с отложено изпълнение във връзка с т.нар. дело Ив Роше, докато всъщност той се е възстановявал от опит за убийство, организиран от руските органи;
- М. като има предвид, че в решение от 17 октомври 2017 г. ЕСПЧ постанови, че Алексей Навални и неговият брат Олег са несправедливо осъдени за финансови престъпления по т.нар. дело Ив Роше през 2014 г. и че руските съдилища са взели „произволни и явно несъстоятелни“ решения по делото, и разпореди Руската федерация да изплати на двамата братя над 80 000 евро за вреди и разходи;
- Н. като има предвид, че Алексей Навални вече е бил нападан, задържан, арестуван и осъждан, в опити да се спрат политическите и обществените му дейности; като има предвид, че руските органи използват предишните политически мотивирани присъди срещу Алексей Навални, за да му попречат да се кандидатира на президентските избори в Русия през 2018 г.;
- О. като има предвид, че на 18 януари 2021 г. руските органи образуваха ново наказателно производство срещу Алексей Навални по обвинения в измама, свързана с прехвърлянето на пари към различни благотворителни организации;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- П. като има предвид, че правата на свобода на мисълта и на словото, на сдружаване и на мирни събрания са залегнали в Конституцията на Руската федерация; като има предвид, че Руската федерация е подписала Всеобщата декларация за правата на човека и Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) и е член на Съвета на Европа, и че следователно се е ангажирала да спазва международните стандарти и принципи, уреждащи принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи;
- Р. като има предвид, че според известната руска организация за защита на правата на човека „Мемориал“ в Руската федерация има над 300 затворници по политически и религиозни причини; като има предвид, че ЕС проявява солидарност с всички дисиденти и с руския народ, които въпреки заплахата за свободата и живота си и натиска от страна на Кремъл и руските органи продължават да се борят за свобода, права на човека и демокрация;
- С. като има предвид, че в Русия положението с правата на човека и принципите на правовата държава продължава да се влошава, като органите системно се опитват да заглушат свободата на словото, да ограничат свободата на събранията, да възпрепятстват дейностите на опозиционните сили, да реагират с репресии срещу всички дейности, целящи разкриването на корупция, и да дадушат дейностите на руското гражданско общество;
- Т. като има предвид, че нарушаването на международното право в Украйна и Грузия и поръчваните от държавата убийства и физическо отстраняване на опозиционни лидери, журналисти и други лица, както в случаите с Борис Немцов, Анна Политковская, Сергей Магнитски и други, остават ненаказани; като има предвид, че тези многобройни опити за убийство чрез отравяне и други средства, както и отказът да се сътрудничи по съдебното дело във връзка със свалянето на полет МН17, доведоха до исторически спад в отношенията с Руската федерация;
- У. като има предвид, че от декември 2020 г. Европейският съюз разполага в своя инструментариум с глобалния режим за санкции в областта на правата на човека, насочен срещу физически и юридически лица, които носят отговорност, участват или са свързани със сериозни нарушения и злоупотреби с правата на човека в световен мащаб;
1. призовава за незабавното и безусловно освобождаване на Алексей Навални и на всички лица, задържани във връзка с неговото завръщане в Русия, независимо дали са журналисти, сътрудници на екипа, или граждани, демонстриращи подкрепа;
 2. категорично осъжда задържането на Алексей Навални и на неговите поддръжници, както и политически мотивираната репресия срещу тях от страна на руските органи, включително чрез използването на съдебната система; освен това осъжда опита за посегателство върху живота на Алексей Навални и изразява дълбоката си загриженост относно свиващото се пространство за политическата опозиция, дисидентските гласове и гражданското общество в Руската федерация;
 3. осъжда най-категорично действията на Руската федерация и счита, че те са неподобавачи за член на Съвета на Европа и ОССЕ, който е поел ангажименти да зачита основните свободи, правата на човека и принципите на правовата държава, залегнали в Европейската конвенция за правата на човека и в Международния пакт за граждански и политически права; насърчава Съвета на Европа и ОССЕ да предприемат подходящи мерки за оценка на нарушенията на ангажиментите, поети от Руската федерация;
 4. припомня, че задържането на политически опоненти е в разрез с международните ангажименти на Русия, и настоява съдебната система да бъде деполитизирана и да се спазват правата на справедлив съдебен процес и на достъп до правни съвети; призовава Комитета на министрите и държавите — членки на Съвета на Европа, да използват правомощията, залегнали в член 46, параграф 4 от ЕКПЧ, за да отнесат до ЕСПЧ въпроса за нарушението на задължението от страна на Руската федерация;
 5. призовава руските органи да преустановят тормоза, сплашването, насилието и репресиите срещу независимите и дисидентските гласове, като сложат край на ширещата се безнаказаност, която вече доведе до загубата на живота на много журналисти, активисти, защитници на правата на човека и политици от опозицията, и да осигурят необходимите условия, за да могат тези лица да извършват своите дейности, без да се страхуват за своя живот или за този на членовете на техните семейства или приятели;
 6. счита, че опитът за убийство на Алексей Навални и задържането му веднага след завръщането му в Русия имат за цел да възпрат по-нататъшното разкриване на сериозната корупция в режима и са част от системните усилия за заглушаване и елиминиране на Алексей Навални, на политическата опозиция и на други дисидентски гласове в страната, по-специално с оглед на предстоящите парламентарни избори през есента на 2021 г.; счита, че с тези действия режимът разкрива своето презрение към народа, безмилостно се стреми да остане на власт и лишава хората от каквото и да било шанс за демокрация и свобода; изразява своята солидарност с демократичните сили в Русия, които са радетели за отворено и свободно общество;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

7. подчертава решимостта си да следи отблизо развитието на положението с Алексей Навални и неговото физическо и психическо благосъстояние, за което отговорност носят единствено руските органи;
8. осъжда многократното използване от страна на Руската федерация на нервнотоксични химически вещества срещу руски граждани и припомня, че използването на химическо оръжие при каквито и да е обстоятелства представлява престъпление, наказуемо съгласно международното право, по-специално съгласно Конвенцията за забрана на химическите оръжия; продължава да настоява руските органи да разкрият напълно и изцяло на Организацията за забрана на химическото оръжие своята програма „Новичок“ и без допълнително забавяне да разследват, да изправят пред съда и да потърсят отговорност от виновниците за престъплението, извършено срещу Алексей Навални; отново призовава за международно разследване на нарушенията на Русия на международните и ангажменти в областта на химическите оръжия;
9. призовава Съвета да заеме активна позиция по този въпрос на следващите си заседания и значително да засили ограничителните мерки на ЕС спрямо Русия, включително чрез санкциониране на физическите и юридическите лица, участвали в решението за задържане и лишаване от свобода на Алексей Навални; освен това счита, че ЕС следва да наложи допълнителни целенасочени ограничителни мерки в рамките на глобалния режим на ЕС за санкции в областта на правата на човека срещу всички лица, които са участвали пряко или носят отговорност за атаките срещу Алексей Навални;
10. настоятелно призовава Съвета да въведе санкции срещу руските олигарси, свързани с режима, и членовете на вътрешния кръг на президента Путин, както и срещу медийни пропагандатори, които притежават активи в Европейския съюз и се ползват със свобода на пътуване до държавите членки; счита, че тези санкции следва да обхванат и непосредствените членове на техните семейства; поддържа становището, че Европейският съюз вече не следва да бъде гостоприемно място за руското богатство с неясен произход;
11. призовава ЕС и неговите държави членки да разработят нова стратегия за отношенията на ЕС с Русия, съсредоточена около подкрепата за гражданското общество, което насърчава демократичните ценности, принципите на правовата държава, основните свободи и правата на човека; призовава ЕС и неговите държави членки да направят критичен преглед на сътрудничеството с Русия в различни външнополитически платформи и по проекти като „Северен поток 2“, чието завършване ЕС трябва да спре незабавно;
12. призовава руското правителство и Държавната дума да преразгледат правната рамка за изборите и законодателните актове за чуждите агенти и нежеланите организации, за да улеснят плурализма и свободните и честни избори в съответствие с международните стандарти и да осигурят еднакви условия за кандидатите от опозицията; отправя искане към руското правителство да гарантира на всички демократични партии равен достъп и равни шансове на предстоящите избори за Държавна дума, тъй като нерегистрирането на партии представлява злоупотреба с процедурата за регистриране и унищожава политическата конкуренция и плуралистичната демокрация; подчертава, че е налице все по-голямо сближаване на нагласите и тактиките между режима в Русия и диктатурата в Беларус; отбелязва, че и двата режима се страхуват от нарастващото търсене на промяна сред народа им, поради което кражбата на избори им се вижда като подходящо политическо решение;
13. изразява съжаление, че на Алексей Навални не беше позволено да говори пред Комисията по правни въпроси и права на човека на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ), което беше предвидено да стане на 19 януари 2021 г., а същевременно на руската парламентарна делегация неотдавна беше разрешено да се завърне в ПАСЕ;
14. отново призовава Европейската служба за външна дейност и държавите членки да продължат да следят отблизо положението с правата на човека в Руската федерация и призовава делегацията на ЕС в Русия и посолствата на държавите членки да продължат да наблюдават съдебните дела на организации на гражданското общество, политици от опозицията и активисти, включително делото на Алексей Навални; призовава ЕС да увеличи подкрепата си за руските дисиденти, неправителствените организации и организациите на гражданското общество, както и за независимите медии и репортери;
15. призовава държавите — членки на ЕС, да координират позициите си спрямо Русия и да изразяват единна позиция в двустранните и многостранните форуми с руските органи; освен това подчертава, че ЕС следва да се възползва от смяната на администрацията във Вашингтон, за да укрепи трансатлантическото единство в защитата на демокрацията и основните ценности срещу авторитарните режими; припомня, че Парламентът подкрепя руския народ в борбата му за основните свободи, правата на човека и демокрацията;
16. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите членки, на Съвета на Европа, на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, както и на президента, правителството и Държавната дума на Руската федерация.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0019

Последните събития във връзка с Националното събрание на Венесуела**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно последните събития във връзка с Националното събрание на Венесуела (2021/2508(RSP))**

(2021/C 456/13)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно Венесуела, и по-специално резолюцията от 31 януари 2019 г. относно положението във Венесуела ⁽¹⁾, резолюцията от 16 януари 2020 г. относно положението във Венесуела след незаконното избиране на нов председател и ново Бюро на Националното събрание (парламентарен преврат) ⁽²⁾ и резолюцията от 10 юли 2020 г. относно хуманитарното положение във Венесуела и миграционната и бежанската криза ⁽³⁾,
- като взе предвид декларациите на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) от 6 януари 2021 г. и от 7 декември 2020 г. относно Венесуела и относно изборите за Национално събрание, проведени на 6 декември 2020 г., както и предходните изявления на говорителя на ЗП/ВП от 4 и 16 юни 2020 г. относно последните събития във Венесуела,
- като взе предвид изявленията на Международната контактна група от 8 декември 2020 г. относно изборите за Национално събрание на Венесуела, проведени на 6 декември 2020 г., от 16 юни 2020 г., с което се отхвърля като нелегитимно назначаването на новия състав на Националния избирателен съвет (CNE) от Върховния съд (TSJ), и от 24 юни 2020 г. относно влошаващата се политическа криза във Венесуела,
- като взе предвид изявленията на Групата от Лима, и по-конкретно изявлението от 5 януари 2021 г.,
- като взе предвид изявлението на своята комисия по външни работи от 11 юни 2020 г. относно атаките срещу Националното събрание на Венесуела,
- като взе предвид изявлението на съпредседателите на своята Група за подкрепа на демокрацията и координация на избори от 2 декември 2020 г. относно непризнаването от Европейския парламент на парламентарните избори във Венесуела, проведени на 6 декември 2020 г.,
- като взе предвид неотдавнашните изявления на генералния секретар на Организацията на американските държави относно положението във Венесуела,
- като взе предвид Решение (ОВППС) 2020/898 на Съвета от 29 юни 2020 г. за изменение на Решение (ОВППС) 2017/2074 относно ограничителни мерки с оглед на положението във Венесуела ⁽⁴⁾, с което бяха добавени 11 водещи венесуелски длъжностни лица в списъка на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки,
- като взе предвид първия доклад на независимата международна мисия на ООН за установяване на фактите относно Боливарска република Венесуела, публикуван на 16 септември 2020 г.,
- като взе предвид Международната донорска конференция, организирана на 26 май 2020 г. с цел изразяване на солидарност с венесуелските бежанци и мигранти в Латинска Америка и Карибския басейн,
- като взе предвид Конституцията на Венесуела,
- като взе предвид Римския статут на Международния наказателен съд (МНС),
- като взе предвид доклада на МНС, озаглавен „Дейностите по предварително разследване (2020 г.) — Венесуела I“, от 14 декември 2020 г.,
- като взе предвид член 132, параграфи 2 и 4 от своя Правилник за дейността,

⁽¹⁾ ОВ С 411, 27.11.2020 г., стр. 185.

⁽²⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0013.

⁽³⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0193.

⁽⁴⁾ ОВ L 205 I, 29.6.2020 г., стр. 6.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- А. като има предвид, че проведените на 6 декември 2020 г. във Венесуела незаконни и нелегитимни парламентарни избори бяха организирани, без да бъдат спазени минималните международни стандарти за надежден процес, и при провеждането им не бяха зачетени политическият плюрализъм, демокрацията, прозрачността и принципите на правовата държава; като има предвид, че изборителната активност беше изключително ниска и следователно е очевидно, че народът на Венесуела отхвърля изборите; като има предвид, че демократичните сили във Венесуела се договориха единодушно да не участват в този изборен фарс; като има предвид, че споразумението беше подписано от 27 политически партии, включително четирите най-големи опозиционни партии „Народна воля“, „Справедливостта на първо място“, „Демократична дейност“ и „Ново време“; като има предвид, че изборите не отговаряха на условията, изисквани от венесуелските закони;
- Б. като има предвид, че международната общност, в това число ЕС, Международната контактна група, Групата от Лима и Съединените щати, отхвърли провеждането на парламентарните избори през 2020 г. поради пълната липса на свободни и честни условия и не призна резултатите от този изборен процес за легитимни или представителни за волята на народа на Венесуела; като има предвид, че тези незаконни избори свиха още повече демократичното пространство в страната буквално до минимум и създадоха големи пречки пред разрешаването на политическата криза във Венесуела;
- В. като има предвид, че на 26 декември 2020 г. легитимното Национално събрание, избрано през 2015 г. и председателствано от Хуан Гуайдо, пристъпи към приемането на законодателство с цел удължаване на своя конституционен и административен мандат с една година, до провеждането на свободни, честни, проверими и демократични избори във Венесуела;
- Г. като има предвид, че на 13 юни 2020 г. нелегитимният Върховен съд назначи нови членове на Националния изборителен съвет, без никакви законови правомощия за това; като има предвид, че съгласно членове 187 и 296 от Конституцията на Венесуела тези назначения са единствено от изключителната компетентност на Националното събрание — орган, демократично избран от народа на Венесуела; като има предвид, че международната общност не е признала никое административно или съдебно решение, взето едностранно от тези нелегитимни органи; като има предвид, че длъжностните лица, отговорни за тези решения, също са включени в списъка на санкционираните от Съвета лица;
- Д. като има предвид, че през юли 2020 г. Службата на Върховния комисар по правата на човека на ООН, ръководена от Мишел Башле, установи, че „решенията на Върховния съд намаляват възможността за създаване на условия за провеждане на демократични и надеждни изборни процеси“ и че тези съдебни решения „назначават нови ректори в Националния изборителен съвет без консенсуса на всички политически сили“;
- Е. като има предвид, че на 10 януари 2019 г. Николас Мадуро незаконно узурпира президентската власт пред Върховния съд, в нарушение на конституционния ред;
- Ж. като има предвид, че на 23 януари 2019 г. законно и демократично избраният председател на Националното събрание Хуан Гуайдо положи клетва като временен президент на Венесуела в съответствие с член 233 от Конституцията на Венесуела;
- З. като има предвид, че ЕС и Парламентът многократно призоваваха за „възстановяване на демокрацията и принципите на правовата държава във Венесуела чрез надежден политически процес“; като има предвид, че Николас Мадуро публично отхвърли възможността за незабавно провеждане на свободни и честни, прозрачни, приобщаващи и надеждни президентски, парламентарни и местни избори, в отговор на исканията на ЗП/ВП, Международната контактна група и Парламента;
- И. като има предвид, че чрез своята резолюция от 31 януари 2019 г. Парламентът призна Хуан Гуайдо за законен временен президент на Боливарска република Венесуела, в съответствие с Конституцията на Венесуела;
- Й. като има предвид, че 25 от 27-те държави членки са признали Хуан Гуайдо за единствен легитимен временен президент на страната до свикването на нови свободни, прозрачни и надеждни президентски избори с цел възстановяване на демокрацията; като има предвид, че много други демократични държави са направили същото;
- К. като има предвид, че на 12 ноември 2020 г. Съветът удължи срока на прилагане на ограничителните мерки срещу Венесуела до 14 ноември 2021 г.; като има предвид, че тези мерки включваха ембарго върху оръжията и върху оборудването за вътрешни репресии, както и забрана за пътуване и замразяване на активите на 36 венесуелски лидери и висши длъжностни лица;
- Л. като има предвид, че през 2017 г. Парламентът присъди своята награда „Сахаров“ за свобода на мисълта на демократичната опозиция и политическите затворници във Венесуела;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- М. като има предвид, че COVID-19 допълнително изостри и без това критичното положение във Венесуела; като има предвид, че сривът на здравната система, хиперинфлацията, сериозният недостиг на храна и лекарства и тежката хуманитарна криза принудиха поне около една шеста от населението да напусне страната, като до края на 2020 г. са напуснали над пет и половина милиона граждани на Венесуела;
- Н. като има предвид, че прокуратурата на МНС обяви на 14 декември 2020 г., преди предварителния си доклад, след подробна оценка и анализ на наличната информация, че има основателни причини да се счита, че гражданските органи, членовете на въоръжените сили и лицата, подкрепящи правителството във Венесуела, са отговорни за „лишаване от свобода, изтезания, изнасилване и/или други форми на сексуално насилие и преследване на група или общност по политически причини и може да са извършили много тежки престъпления срещу човечеството“; като има предвид, че окончателното решение по този въпрос ще бъде взето през първата половина на 2021 г.; като има предвид, че на 16 септември 2020 г. независимата международна мисия на ООН за установяване на фактите относно Венесуела докладва, че правителството и силите за сигурност на режима, със знанието на президента Мадуро и някои от неговите министри, са извършили престъпления срещу човечеството, включително екзекуции и изтезания, като посочва, че венесуелската държава трябва да потърси отговорност от лицата, отговорни за извънсъдебните екзекуции, насилственото изчезване, произволното задържане и изтезанието на лица, и да предотврати извършването на по-нататъшни действия от такова естество;
- О. като има предвид, че последният доклад, публикуван от Института CASLA на 14 януари 2021 г., предоставя доказателства за стратегическото планиране на систематичните репресии и продължаващите престъпления срещу човечеството, извършвани от режима, и разкрива нови модели на изтезания, увеличаване на незаконните центрове за тайно задържане и изтезание на лица, както и намесата на други държави в подстрекаването и извършването на тези престъпления; като има предвид, че в този доклад се подчертават също така нечовешките условия, при които политическите затворници биват държани в подземни килии и биват изложени на непрекъснати физически и психически изтезания, което не отговаря на минималните стандарти за третиране на лишените от свобода, приети от Първия конгрес на ООН относно предотвратяването на престъпността и отношението към правонарушителите, проведен в Женева през 1955 г., и одобрени от Икономическия и социален съвет с резолюции 663 С (XXIV) от 31 юли 1957 г. и 2076 (LXII) от 13 май 1977 г.;
- П. като има предвид, че политическият затворник от коренното население, от етническата група пемон, Салвадор Франко е починал от заболяване във венесуелски затвор на 3 януари 2021 г., без да получи медицинска помощ въпреки факта, че от ноември 2020 г. е имало съдебно разпореждане за преместването му в болница, което е било пренебрегнато;
- Р. като има предвид, че от 5 януари 2021 г. режимът засили своите атаки и преследване на малкото останали в страната свободни и независими медии, като конфискува техните активи и средства, принуждавайки ги незабавно да прекратят дейността си;
- С. като има предвид, че според новинарски репортажи и информация, предоставена от активисти в областта на правата на човека, неотдавна в сблъсък между полицията и банди във венесуелската столица Каракас са загинали най-малко 23 души, като правителството е изправено пред международен контрол и разследване за убийства, извършени от силите за сигурност;
1. отново заявява, че докато във Венесуела не се проведат истински свободни, надеждни, приобщаващи, прозрачни и напълно демократични избори, той ще продължи да счита Националното събрание, избрано през декември 2015 г., неговия председател Хуан Гуайдо и неговата делегирана комисия, също председателствана от Хуан Гуайдо, за единствен легитимен демократичен представителен политически орган във Венесуела, тъй като те бяха последният свободен израз на волята на венесуелските граждани в изборен процес; призовава Съвета и държавите членки да признаят недвусмислено конституционното продължаване на мандата на легитимното Национално събрание на Венесуела, избрано през 2015 г., и на законния временен президент на Венесуела Хуан Гуайдо;
 2. изразява съжаление и отхвърля незаконните и нелегитимни парламентарни избори, свързани с фалшифицирания изборен процес, организиран на 6 декември 2020 г., и отново заявява, че изборният процес не отговаряше на международно приетите условия и стандарти, нито на законите на Венесуела, че той не беше свободен и честен, нито представляваше волята на народа на Венесуела; не признава легитимността, нито законността на сформираното с измама Национално събрание, учредено на 5 януари 2021 г. въз основа на тези недемократични избори;
 3. отново заявява, че единственото устойчиво решение на кризата във Венесуела, която има много измерения и оказва въздействие върху целия регион, е да се следва политически, мирен и демократичен път напред, с организирането на надеждни, приобщаващи, свободни, честни и прозрачни президентски, парламентарни, регионални и местни избори, които да бъдат проведени при спазване на международните стандарти, с гаранции за осигуряване на еднакви условия и безпрепятствено участие на всички политически партии, под обективно международно наблюдение;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

4. изразява солидарност и пълна подкрепа за народа на Венесуела, който страда от последиците от тежка хуманитарна и политическа криза, която в момента се утежнява от пандемията от COVID-19; обръща внимание на обезпокояващата миграционна криза и нейните отрицателни последици за целия регион и приветства усилията и солидарността, демонстрирани от съседните държави;
5. изисква безусловното и незабавно освобождаване на над 350 политически затворници, задържани във Венесуела — цифра, удостоверена от Наказателноправния форум на Венесуела и Организацията на американските държави;
6. отново подчертава задължението да се гарантира в пълна степен зачитането и защитата на правата на човека във Венесуела и поема ангажимент да бъде особено бдителен по отношение на всякакви репресивни действия, особено срещу членове на демократичните сили; осъжда заплахите, отправени от заместник-председателя на незаконно учреденото Национално събрание Ирис Варела, че ще разпореди задържането и наказателното преследване, конфискацията на имуществото и отнемането на гражданството на членовете на опозицията и на президента Хуан Гуайдо;
7. осъжда последните репресии на режима срещу свободата на изразяване и закриването на вестници и медии, които не следват политическите насоки на режима на Мадуро;
8. приветства неотдавнашното решение на Съвета от 29 юни 2020 г. за разширяване на целевите санкции, които да обхванат още 11 физически лица, което няма да навреди на населението на Венесуела, и призовава тези санкции да бъдат незабавно засилени и разширени; счита, че органите на ЕС трябва следователно да ограничат свободата на движение на лицата от този списък, както и на най-близките им роднини, и да блокират техните активи и визи; освен това призовава за незабавна забрана на търговията и разпространението на „кърваво злато“ от Венесуела в ЕС;
9. отново подчертава, че е важно да се продължи тясното сътрудничество с международните съюзници, и по-специално с новата администрация на САЩ и Групата от Лима, за да се даде нов тласък на машабните международни дипломатически усилия за връщане на демокрацията, принципите на правовата държава и благоденствието на народа на Венесуела; призовава ЗП/ВП и Съвета да провеждат политика на високо равнище, координирана със САЩ и Групата от Лима, с цел да се допринесе за по-всеобхватен стратегически подход към международните дипломатически усилия и да се направи задълбочена оценка на повторната ескалация на положението във Венесуела;
10. призовава легитимното Национално събрание и неговия председател Хуан Гуайдо да гарантират пълна прозрачност при управлението на средствата, за да се обезпечи пълна отчетност;
11. припомня, че кризата във Венесуела е най-недостатъчно финансираната в света, и призовава международната общност да изпълни финансовите си ангажименти и да изплати сумите, заделени за хуманитарната криза във Венесуела, както беше договорено на донорската конференция;
12. изцяло подкрепя започването на разследвания от страна на МНС на широкомащабните престъпления и репресивни действия, извършени от режима на Венесуела; призовава Европейския съюз да подкрепи инициативата на държавите — страни по Римския статут на МНС, за започване на разследване на твърденията за престъпления срещу човечеството, извършени от режима на Мадуро, за да се потърси отговорност от отговорните лица;
13. твърдо подкрепя призива на генералния секретар на ООН за пълно и независимо разследване на извършените убийства, в съответствие с вече приетите от организацията резолюции;
14. призовава за създаването на контактна група от членове на Европейския парламент и от демократично избрани представители на делегираната комисия на Националното събрание с цел улесняване на редовните контакти и диалога с легитимните демократични сили във Венесуела;
15. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката за сигурност, законния временен президент на Републиката и председател на Националното събрание на Боливарска република Венесуела Хуан Гуайдо, правителствата и парламентите на държавите от Групата от Лима, Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея, генералния секретар на Организацията на американските държави, както и на генералния секретар на ООН.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0020

Достъп за всеки до достойни жилища на разумни цени**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно достъпа за всеки до достойни жилища на разумни цени (2019/2187(INI))**

(2021/C 456/14)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС), и по-специално член 3, параграф 3 от него, и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално членове 9, 14, 148, 151, 153, 160 и 168 от него, както и Протокол № 26 към ДФЕС относно услугите от общ интерес,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално дял IV от нея (Солидарност),
- като взе предвид Всеобщата декларация на ООН за правата на човека, и по-специално членове 8 и 25 от нея,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания,
- като взе предвид заключителните наблюдения на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания от септември 2015 г. относно първоначалния доклад на Европейския съюз до Комитета от юни 2014 г.,
- като взе предвид целите за устойчиво развитие (ЦУР), приети от световните лидери през септември 2015 г. и одобрени от Съвета, по-специално ЦУР 11 относно устойчиви градове и селища и ЦУР 3 относно осигуряване на здравословен живот и насърчаване на благосъстоянието на всички хора от всички възрастови групи;
- като взе предвид Женевската харта на ООН за устойчиви жилища и нейната цел да се осигури достъп до достойно, подходящо, финансово достъпно и здравословно жилищно настаняване за всички ⁽¹⁾,
- като взе предвид насоките на СЗО относно жилищата и здравето от 2018 г. „Препоръки за насърчаване на здравословни жилища за устойчиво и справедливо бъдеще“ ⁽²⁾,
- като взе предвид Европейския стълб на социалните права (ЕССП), провъзгласен от Европейския съвет, Европейския парламент и Европейската комисия през ноември 2017 г., и по-специално неговите принципи № 19 „Жилищно настаняване и помощ за бездомните хора“ и № 20 „Достъп до основни услуги“,
- като взе предвид преразгледаната Европейска социална харта, и по-специално член 30 относно правото на закрила срещу бедност и социална изолация, член 31 относно правото на жилище и член 16 относно правото на семейството на социална, правна и икономическа защита,
- като взе предвид плана за действие на партньорството за жилищно настаняване в рамките на Програмата на ЕС за градовете от 2018 г. ⁽³⁾,
- като взе предвид Новата програма за градовете, приета през октомври 2016 г. на Конференцията на ООН по въпросите на жилищната политика и устойчивото градско развитие (Хабитат III), която се провежда на всеки 20 години,
- като взе предвид доклада на работната група на високо равнище относно инвестициите в социална инфраструктура в Европа от 2018 г. ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ https://www.unece.org/fileadmin/DAM/hlm/charter/Language_versions/ENG_Geneva_UN_Charter.pdf

⁽²⁾ <https://www.who.int/publications/i/item/who-housing-and-health-guidelines>

⁽³⁾ https://ec.europa.eu/futurium/en/system/files/ged/final_action_plan_euua_housing_partnership_december_2018_1.pdf

⁽⁴⁾ Доклад на работната група на високо равнище относно инвестициите в социална инфраструктура в Европа: Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe (Насърчаване на инвестициите в социална инфраструктура в Европа), от Ливе Франсен, Джино дел Буфало и Едоардо Ревилио (януари 2018 г.).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид становището на Комитета на регионите, озаглавено „Към европейска програма за жилишно настаняване“⁽⁵⁾,
- като взе предвид изявлението на Евроградове от 2016 г. относно държавната помощ и местните обществени услуги⁽⁶⁾,
- като взе предвид заключителното комюнике от 19-та неформална среща на европейските министри, отговарящи за жилищната политика, проведена на 9 и 10 декември 2013 г.⁽⁷⁾,
- като взе предвид резолюцията от 2014 г. на кметовете на големи европейски градове относно правото на жилище⁽⁸⁾,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 26 април 2017 г., озаглавен „Преглед на постигнатото по препоръката от 2013 г. на тема „Инвестициите в децата — изход от порочния кръг на неравностойното положение“ (SWD(2017)0258),
- като взе предвид доклада на специалния докладчик на ООН от 30 декември 2015 г. относно подходящите жилищни условия като компонент на правото на подходящ стандарт на живот и правото на недискриминация в този контекст (A/HRC/31/54)⁽⁹⁾, в който бездомничеството се анализира като глобална криза в областта на правата на човека, която изисква спешна глобална реакция;
- като взе предвид пакета от мерки на Комисията в областта на социалните инвестиции от 2013 г.,
- като взе предвид препоръката на Комисията от 20 февруари 2013 г., озаглавена „Инвестициите в децата: изход от порочния кръг на неравностойното положение“ (2013/112/EU),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 април 2011 г., озаглавено „Рамка на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите до 2020 г.“ (COM(2011)0173), и последващите доклади за изпълнението и оценката,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Рамка за качеството за услугите от общ интерес в Европа“ (COM(2011)0900),
- като взе предвид предложението за решение на Комисията от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 14 октомври 2020 г., озаглавено „Вълна на саниране за Европа — екологизиране на нашите сгради, създаване на работни места, подобряване на качеството на живот“ (COM(2020)0662),
- като взе предвид законодателната си резолюция от 10 юли 2020 г. относно предложението за решение на Съвета относно насоки за политиките за заетост на държавите членки⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 15 юни 2020 г. относно европейската защита на трансграничните и сезонните работници в контекста на кризата, предизвикана от COVID-19⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно Европейския зелен пакт⁽¹²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 октомври 2019 г. относно политиките за заетост и социалните политики за еврозоната⁽¹³⁾,

⁽⁵⁾ <https://dmsearch.cor.europa.eu/search/opinion>

⁽⁶⁾ https://nws.euocities.eu/MediaShell/media/EUROCITIES%20statement%20on%20state%20aid%20and%20local%20public%2020services_16%2001%202016%20final.pdf

⁽⁷⁾ <http://www.iut.nu/wp-content/uploads/2017/07/Housing-Ministers%C2%B4-Communiqu%C3%A9.pdf>

⁽⁸⁾ <https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/resources/docs/resolution-for-social-housing-in-europe.pdf>

⁽⁹⁾ https://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?si=A/HRC/31/54

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0194.

⁽¹¹⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0176.

⁽¹²⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0005.

⁽¹³⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0033.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид своята резолюция от 26 март 2019 г. относно финансовите престъпления, данъчните измами и избягването на данъци ⁽¹⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 март 2019 г. относно европейския семестър за координация на икономическите политики: аспекти, свързани със заетостта и социалната политика, в годишния обзор на растежа за 2019 г. ⁽¹⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 2 март 2020 г. относно Европейската стратегия за хората с увреждания след 2020 г. ⁽¹⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 ноември 2017 г. относно борбата срещу различните видове неравенство като средство за стимулиране на създаването на работни места и на растежа ⁽¹⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 октомври 2017 г. относно политиките относно минималния доход като средство за борба срещу бедността ⁽¹⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 7 юли 2016 г. относно прилагането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, и по-специално окончателните забележки на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания ⁽¹⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2016 г. относно бежанците: социално приобщаване и интеграция на пазара на труда ⁽²⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 26 май 2016 г. относно бедността през призмата на равенството между половете ⁽²¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 април 2016 г. относно постигане на целта за борба с бедността в контекста на увеличаването на разходите на домакинствата ⁽²²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 ноември 2015 г. относно намаляване на неравенството, и по-специално на бедността сред децата ⁽²³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 ноември 2015 г. относно политиката на сближаване и маргинализираните общности ⁽²⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2014 г. относно стратегия на ЕС за борба с бездомността ⁽²⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 юни 2013 г. относно общинските жилища в Европейския съюз ⁽²⁶⁾,
- като взе предвид доклада на Организацията на обединените нации от 26 декември 2019 г. относно Насоките за прилагане на правото на подходящо жилищно настаняване на специалния докладчик относно подходящите жилищни условия като компонент на правото на подходящ стандарт на живот и правото на недискриминация в този контекст,
- като взе предвид Препоръка CM/Rec(2010)5 на Комитета на министрите на Съвета на Европа от 31 март 2010 г. за мерки за борба с дискриминацията, основана на сексуалната ориентация и половата идентичност,

⁽¹⁴⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0240.

⁽¹⁵⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0202.

⁽¹⁶⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0156.

⁽¹⁷⁾ ОВ С 356, 4.10.2018 г., стр. 89.

⁽¹⁸⁾ ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 156.

⁽¹⁹⁾ ОВ С 101, 16.3.2018 г., стр. 138.

⁽²⁰⁾ ОВ С 101, 16.3.2018 г., стр. 2.

⁽²¹⁾ ОВ С 76, 28.2.2018 г., стр. 93.

⁽²²⁾ ОВ С 58, 15.2.2018 г., стр. 192.

⁽²³⁾ ОВ С 366, 21.10.2017 г., стр. 19.

⁽²⁴⁾ ОВ С 366, 21.10.2017 г., стр. 31.

⁽²⁵⁾ ОВ С 482, 23.12.2016 г., стр. 141.

⁽²⁶⁾ ОВ С 65, 19.2.2016 г., стр. 40.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид второто проучване сред ЛГБТИ лицата, проведено през май 2020 г. от Агенцията на Европейския съюз за основните права;
 - като взе предвид Европейската гражданска инициатива „Жилища за всички“⁽²⁷⁾,
 - като взе предвид проучването на Комисията от юни 2020 г., озаглавено „Правно признаване на предпочитания пол в ЕС: пътят на транссексуалните хора към пълно равенство“⁽²⁸⁾;
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (A9-0247/2020),
- A. като има предвид, че достъпът до подходящо жилище е основно право, което трябва да се разглежда като предпоставка за упражняването на останалите основни права и за достъпа до тях, както и за воденето на живот в достойни за човека условия; като има предвид, че националните, регионалните и местните органи на държавите членки имат задължението да определят своя собствена жилищна политика и да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че в рамките на техните жилищни пазари това основно право се зачита;
- Б. като има предвид, че както е посочено в член 151 от ДФЕС, Съюзът и държавите членки, като осъзнават основните социални права, като тези, залегнали в Европейската социална харта, подписана в Торино на 18 октомври 1961 г., и в Хартата на Общността за основните социални права на работниците от 1989 г., си поставят за цел насърчване на заетостта, подобряване на условията на живот и труд, така че да се постигне тяхното хармонизиране, като същевременно се осъществява подобряване, осигуряване на подходяща социална закрила, диалог между управлението на предприятията и работниците, развитие на човешките ресурси с оглед постигане на устойчиви високи равнища на заетост и борба с изключването от обществения живот;
- В. като има предвид, че ЕС и неговите държави членки имат задължение да осигурят достъпа на всички хора до достойни жилища на достъпни цени в съответствие с основните права, заложили например в членове 16, 30 и 31 от Европейската социална харта и в Европейския стълб на социалните права;
- Г. като има предвид, че съгласно член 36 от Хартата на основните права на Европейския съюз „Съюзът признава и зачита достъпа до услугите от общ икономически интерес, предвиден от националните законодателства и практики в съответствие с Договорите“ с цел да насърчава социалното и териториално единство на Съюза; като има предвид, че услугите от общ интерес се класифицират като такива от публичните органи на държавите членки и следователно са обвързани със специфични задължения за предоставяне на обществени услуги; като има предвид, че тези услуги могат да бъдат предоставяни от държавата или частния сектор; като има предвид, че тези услуги включват социалното жилищно настаняване като социална услуга от общ интерес; като има предвид, че социалните услуги от общ интерес отговарят на нуждите на уязвимите граждани в съответствие с принципите на солидарност и равен достъп; като има предвид, че в съобщението на Комисията относно рамката за качеството за услугите от общ интерес в ЕС се гарантира достъпът на всички граждани до основни услуги и се насърчава качеството в областта на социалните услуги;
- Д. като има предвид, че в ЦУР 11 се призовава за конкретни цели за 2030 г., за да се гарантира достъпът на всички до подходящи, безопасни и финансово достъпни жилища и основни услуги, за обновяване на бедните квартали и за подобряване на приобщаващата и устойчива урбанизация и капацитета за основано на участието, интегрирано и устойчиво планиране и управление на селищата във всички държави;
- Е. като има предвид, че все по-голям брой жители на ЕС с ниски и средни доходи се сблъскват с трудности по отношение на финансовата достъпност на жилищата, имат прекомерно високи разходи за жилище и поддръжка, живеят в жилища, в които са налице опасения за безопасността и които са нездравословни, с ниско качество, трудно достъпни, енергийно неефективни или пренаселени, или тези лица са бездомни или застрашени от отстраняване от заеманите от тях жилища;
- Ж. като има предвид, че увеличаването на броя на завършените жилищни проекти не подобрява значително достъпа до жилищно настаняване за лицата, чийто доход е твърде нисък, за да могат да си позволят да плащат наем по пазарни цени, но твърде висок, за да отговарят на условията за социално жилище; като има предвид, че този проблем засяга по-специално самотни родители, големи семейства и млади хора, които навлизат на пазара на труда;

⁽²⁷⁾ https://europa.eu/citizens-initiative/initiatives/details/2019/000003_bg

⁽²⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/legal_gender_recognition_in_the_eu_the_journeys_of_trans_people_towards_full_equality_web.pdf

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

3. като има предвид, че по данни на Eurofound неподходящите жилищни условия струват на икономиките на ЕС 195 милиарда евро годишно ⁽²⁹⁾; като има предвид, че през 2018 г. 17,1 % от жителите на ЕС са живеели в пренаселени жилища ⁽³⁰⁾; като има предвид, че в ЕС 28,5 % от младежите на възраст между 25 и 34 години живеят с родителите си; като има предвид, че тази стойност зависи от различни, предимно социално-икономически фактори, както и от наличието на жилища ⁽³¹⁾; като има предвид, че до 2030 г. над две трети от световното население ще живее в градовете ⁽³²⁾;
- И. като има предвид, че между 2010 г. и 2018 г. делът на хората в ЕС, чиито разходи за жилища надвишават 40 % от техния приравнен разполагаем доход, възлиза на 10,2 %, въпреки че се отчитат съществени разлики между отделните държави — членки на ЕС;
- Й. като има предвид, че цените на жилищата растат непрекъснато всяка година и то с по-бързи темпове от разполагаемия доход; като има предвид, че понастоящем за европейските граждани жилищните разходи представляват най-голямото разходно перо;
- К. като има предвид, че съгласно изчисленията жилищният пазар генерира около 25 трилиона евро и поради това е от съществено значение за създаването на работни места и движеща сила на икономическата активност, като оказва влияние върху трудовата мобилност, енергийната ефективност, търсенето и устойчивостта на инфраструктурата, устойчивия транспорт и градското развитие, наред с много други области;
- Л. като има предвид, че през последните десетилетия достъпността на жилищата и жилищните условия за собствениците и наемателите с ниски доходи са се влошили; като има предвид, че почти 38 % от изложените на риск от бедност домакинства са изразходвали над 40 % от своя разполагаем доход за жилища; като има предвид, че ако се вземат предвид жилищните разходи, броят на изложените на риск от бедност хора в ЕС се увеличава на 156 милиона;
- М. като има предвид, че през последното десетилетие разходите за наем в ЕС са се увеличили, а между 2007 и 2019 г. в 22 държави членки са се увеличили и цените на жилищата;
- Н. като има предвид, че последните доказателства, събрани след избухването на пандемията от COVID-19, показват, че в средносрочен план икономическата рецесия и загубата на работни места могат допълнително да увеличат дела на хората с прекомерно високи жилищни разходи и на бездомните в ЕС;
- О. като има предвид, че в много държави членки жилищната криза засяга по-сериозно градските райони, където вече е трудно да се намерят финансово достъпни жилища на пазарни цени, включително за домакинства със средни доходи;
- П. като има предвид, че жилищната криза засяга както богатите, така и не толкова богатите държави, което води до социално изключване и пространствена сегрегация; като има предвид, че достъпът до достойни жилища на достъпна цена е по-труден за уязвимите групи, към които спадат работещите бедни, жените, младите хора, и по-специално младите безработни лица, самотните родители, големите семейства, възрастните хора, особено тези, които живеят сами, ЛГБТИК лицата, мигрантите, бежанците, хората с увреждания, хората с физически или психиатрични заболявания, както и хората от маргинализирани общности, в т.ч. ромите;
- Р. като има предвид, че кризата, свързана с COVID-19, задълбочи жилищната несигурност, свърхзадлъжнялостта и риска от отстраняване от жилище и изпадане в бездомност, и показва несигурното положение на много хора, особено на възрастните хора, но също така и на работниците мигранти и сезонните работници, които нямат достъп до жилища, които да отговарят на здравните изисквания и изискванията за социално дистанциране;
- С. като има предвид, че проучването на Eurofound във връзка с COVID-19 показва, че през април 2020 г. 38 % от респондентите обявяват, че финансовото им състояние вече се е влошило, а 47 % ⁽³³⁾ съобщават, че срещат трудности да се издържат — стойност, която достига 87 % сред безработните лица; като има предвид, че сред тях близо 30 % вече са имали просрочени плащания за битови сметки, а 22 % — за плащания за наем или ипотечен заем, като една пета от хората изпитват страх за стабилността на жилищната си ситуация поради просрочени наеми; като има предвид, че проучванията на Eurofound показват, че през 2016 г. 14 % от хората в ЕС-28 съобщават, че имат просрочени

⁽²⁹⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/inadequate-housing-is-costing-europe-eu194-billion-per-year>

⁽³⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/digpub/housing/index.html?lang=en>

⁽³¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20190514-1>

⁽³²⁾ https://www.un.org/en/events/citiesday/assets/pdf/the_worlds_cities_in_2018_data_booklet.pdf

⁽³³⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2020/addressing-household-over-indebtedness>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

задължения, тъй като не са били в състояние да извършват плащания по график, свързани с наеми или ипотечни заеми, потребителски кредити, заеми от приятели или роднини или сметки за битови или телефонни услуги; като има предвид, че за 21 % съществува опасност от свръхзадлъжнялост, ако се включи делът на хората, които изпитват затруднения (или големи затруднения) да се издържат, но (все още) нямат просрочени задължения;

- Т. като има предвид, че пандемията от COVID-19 оказа опустошително въздействие върху европейския пазар на труда, за който Международната организация на труда изчислява, че през второто тримесечие е налице загуба на работно време, която се равнява на 44 милиона работни места на пълно работно време; като има предвид, че кризата с COVID-19 влоши положението на неправителствените и благотворителните организации, които традиционно помагат на хора в трудни жилищни или житейски ситуации, и доведе до несигурност относно способността им да продължават да предоставят своите услуги;
- У. като има предвид, че отстраняването от имот се определя като постоянно или временно отстраняване на отделни лица, семейства и/или общности против тяхната воля от домовете и/или земята, която обитават, без предоставяне на и без достъп до подходящи форми на правна или друга защита, които да са в съответствие с международното право в областта на правата на човека; като има предвид, че отстраняването от имот отдавна е признато за грубо нарушение на правата на човека;
- Ф. като има предвид, че липсата на подходящо жилище представлява сериозно предизвикателство за много граждани в ЕС; като има предвид, че понастоящем няма точни данни за броя на бездомните хора в ЕС, а стриктното събиране на данни е в основата на всяка ефективна публична политика;
- Х. като има предвид, че през последното десетилетие в много държави членки процентът на бездомничеството се е увеличил вследствие на нарастващите жилищни разходи, въздействието на икономическата криза и последвалите политики, включително замразяването или съкращаването на социални програми и обезщетения;
- Ц. като има предвид, че програмата „Housing First“ („Жилище преди всичко“) представлява интегрирана стратегия за борба с бездомничеството, съчетаваща помощно жилищно настаняване със социални услуги и интегриране на бездомните хора на пазара на труда; като има предвид, че приемането на нейните принципи от държавите членки може значително да спомогне за намаляване на бездомничеството;
- Ч. като има предвид, че принцип № 19 от Европейския стълб на социалните права се отнася до помощта за жилищно настаняване и до бездомните хора; като има предвид, че Комисията обяви, че до февруари 2021 г. ще представи план за действие за изпълнението на този принцип; като има предвид, че бездомничеството е нарушение на правото на подходящо жилищно настаняване и на редица други права на човека, включително правото на недискриминация, здравеопазване, вода и канализация, сигурност на личността и защита от жестоко, унизително и нечовешко отношение⁽³⁴⁾, и с това е в пълно противоречие с целите на ЕС за социален напредък и с неговия социален модел; като има предвид, че вследствие на жилищния си статус бездомните лица и лицата, живеещи в неформални жилища, често са подложени на криминализиране, тормоз, стигматизация, социално изключване и дискриминационно отношение; като има предвид, че те също така често биват лишавани от достъп до санитарно-хигиенни съоръжения, биват задържани и прогонвани от общностите и подлагани крайни форми на насилие; като има предвид, че продължителността на живота на бездомните хора е значително по-ниска от тази на общото население;
- Ш. като има предвид, че определението за бездомничество следва да включва както неговия материален аспект (липсата на минимално подходящо жилище), така и социалния му аспект (сигурно място за установяване на семейни или социални отношения, участие в обществения живот и достоен живот)⁽³⁵⁾; като има предвид, че кризата, предизвикана от COVID-19, показва, че борбата с бездомничеството е въпрос, засягащ общественото здравеопазване, и че може да бъдат намерени решения, например чрез предоставяне на временно жилище и налагане на мораториум върху отстраняването от жилища — мерки, които бяха приложени в няколко държави членки;
- Щ. като има предвид, че делът на бездомничеството се увеличава в най-малко 24 държави членки; като има предвид, че всяка нощ в Европейския съюз 700 000 бездомни хора са принудени да се спят в приюти или на улицата, което за последните 10 години представлява увеличение от 70 %.

⁽³⁴⁾ Окончателен доклад на специалния докладчик на ООН за правото на подходящо жилищно настаняване, стр. 3.

⁽³⁵⁾ Доклад на специалния докладчик на Организацията на обединените нации относно подходящите жилищни условия като компонент на правото на подходящ стандарт на живот и правото на недискриминация в този контекст, A/HRC/31/54.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- АА. като има предвид, че съществува недостиг на социални и достъпни жилища на разумни цени; като има предвид, че 9,6 % от населението на ЕС-27 живеят в домакинства, които изразходват 40 % или повече от своя приравнен разполагаем доход за жилищно настаняване ⁽³⁶⁾; като има предвид, че тежестта на жилищните разходи е по-голяма за хората с увреждания, като коефициентът на прекомерните жилищни разходи за хората с увреждания е 12,5 % в сравнение с 9,9 % за хората без увреждания;
- АБ. като има предвид, че достъпността на жилищата трябва да се разглежда в цялостната ѝ връзка с моделите и развитието на доходите, както и със справедливостта при разпределението и прекомерното нарастване на жилищните разходи, и че тя има ясно свързано с пола измерение; като има предвид, че неефективността на пазара на жилища застрашава социалното сближаване в Европа, увеличава бездомничеството и бедността и засяга доверието в демокрацията; като има предвид, че за да се справят с всички тези предизвикателства, националните и местните органи трябва да могат да приемат подходящи жилищни политики, включително мерки за държавна помощ, за да създадат условия и подкрепят инвестициите в социални и достъпни жилища;
- АВ. като има предвид, че в Европа равнището на публичните разходи за социални жилища варира между отделните държави, като някои държави поставят в по-голяма степен от други акцента върху подпомагането в сектора на обществените жилища; като има предвид обаче, че от финансовата криза от 2008 г. насам необходимостта от социални жилища става все по-голяма, тъй като хората с по-ниски доходи са изправени пред засилен финансов натиск по отношение на жилищата; като има предвид, че в държавите, които прилагат универсален модел на социално жилищно настаняване, обикновено секторът на отдаване на жилища под наем е голям, като общата цел е да се насърчава социалното многообразие и да се предотвратява сегрегацията, основаваща се на социално-икономически фактори ⁽³⁷⁾;
- АГ. като има предвид, че през 2018 г. цените на жилищните имоти се повишиха в почти всички държави членки спрямо 2015 г.; като има предвид, че през последните три години цените на жилищните имоти в ЕС са се повишили средно с 5 %;
- АД. като има предвид, че през последните години публичните инвестиции в социални жилища са намалели; като има предвид, че разходите на правителствата за социални жилища (трансфери и капитал) представляват едва 0,66 % от европейския БВП, което е под последните исторически ниски равнища и показва тенденция към по-нататъшно намаляване;
- АЕ. като има предвид, че жилищният фонд в ЕС се разраства значително, но въпреки това недостигът на жилища остава значителен проблем;
- АЖ. като има предвид, че 10,3 % от хората в ЕС имат прекомерно високи жилищни разходи;
- АЗ. като има предвид, че неподходящите жилищни условия и бездомничеството се отразяват отрицателно не само на физическото и психическото здраве, благосъстоянието и качеството на живот на отделните лица, но и на достъпа им до заетост и до други икономически и социални услуги;
- АИ. като има предвид, че достъпът до съоръжения за отдих, общински центрове, паркове и зелени площи също оказва положително въздействие върху условията на живот; като има предвид, че инвестициите в социални жилища следва също така да подкрепят изграждането на повече общностна физическа инфраструктура (общински центрове, спортни съоръжения и др.), както и общностни програми за по-нататъшно подобряване на качеството на живот на хората;
- АЙ. като има предвид, че СЗО определи жилищата като ключов сектор за действия за справяне с неравенствата в здравеопазването ⁽³⁸⁾; като има предвид, че в своите жилища 2,1 % от европейските граждани не разполагат с вътрешна баня, душ или тоалетна; като има предвид, че повечето от тези граждани живеят в пет държави членки: Румъния (27,7 %), България (15,3 %), Литва (10,6 %), Латвия (9,9 %) и Естония (5,3 %) ⁽³⁹⁾; като има предвид, че селските райони са особено засегнати от недостатъчните инвестиции в достъпа до канализация и други основни комунални услуги; като има предвид, че при определянето и прилагането на своите политики и дейности Европейският съюз следва да осигури високо ниво на защита на човешкото здраве;

⁽³⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Housing_statistics&oldid=497245#Housing_affordability

⁽³⁷⁾ Банка за развитие на Съвета на Европа, Жилищно неравенство в Европа, 2017 г., стр. 34.

⁽³⁸⁾ https://www.who.int/social_determinants/Guidance_on_pro_equity_linkages/en/

⁽³⁹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20191119-1>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- АК. като има предвид, че според Комисията домакинствата с деца като цяло са изложени на по-висок риск от изключително лоши жилищни условия, а делът на децата, живеещи в пренаселени домакинства, е по-висок за децата, живеещи в бедност, отколкото за населението като цяло; като има предвид, че липсата на достъп до социални жилища е пречка за децата от домакинства с ниски доходи, причина за което е недостатъчното предлагане на социални жилища, водещо до дълги периоди на чакане; като има предвид, че жилищата с подходящо отопление и с наличие на безопасна питейна вода и канализация и жилищата като цяло са ключов елемент за здравето, благосъстоянието, растежа и развитието на децата; като има предвид, че наличието на подходящо жилище допринася и за ученето и образованието на децата ⁽⁴⁰⁾;
- АЛ. като има предвид, че енергийната бедност е постоянен бич, който засяга милиони хора в ЕС, и като има предвид, че COVID-19 задълбочава тази криза, като ограниченията водят до рязко нарастване на потреблението на енергия и на разходите за енергия; като има предвид освен това, че вследствие на COVID-19 голям брой работници са загубили работата си или част от доходите си въпреки мерките за финансова подкрепа и режима на работа при непълно работно време, въведен от повечето държави членки и подпомаган от ЕС; като има предвид, че помощите за жилищно настаняване и субсидиите за наем често не са достатъчни, за да покрият действителните жилищни разходи, а в някои държави много строгите критерии възпрепятстват достъпа до помощи за жилищно настаняване за уязвими групи;
- АМ. като има предвид, че обществата застаряват и търпят демографски промени; като има предвид, че жилищните нужди се променят с възрастта в съответствие с промяната на начина на живот или семейното положение; като има предвид, че пречките пред жилищното настаняване включват недостъпност, самота, опасения във връзка с безопасността и разходи за поддръжка;
- АН. като има предвид, че жилищата трябва да са безопасни, удобни и лесни за поддръжка, като това е особено важно за по-възрастните хора;
- АО. като има предвид, че енергийната ефективност на жилищния фонд има пряко отражение върху енергийната бедност и разходите за поддръжка; като има предвид, че пазарът на газ и енергия е един от най-печелившите сектори в света, но почти 7 % от домакинствата в ЕС не са в състояние да плащат сметките си за комунални услуги ⁽⁴¹⁾; като има предвид, че домакинствата с по-ниски доходи също плащат повече за електроенергия; като има предвид, че вълната на саниране може да играе важна роля за енергоспестяване, намаляване на разходите и потреблението на енергия и следователно за подпомагане на облекчаването на енергийната бедност и подобряването на комфорта, санитарните условия и условията на живот за всички;
- АП. като има предвид, че декарбонизацията на икономиката на ЕС до 2050 г. е обща цел в борбата срещу последиците от изменението на климата и че енергията, използвана за отопление и охлаждане на сгради, е една от основните причини за това изменение на климата; като има предвид, че посредством Европейския зелен пакт Европейският съюз си постави цел за повишаване на енергийната ефективност на сградите;
- АР. като има предвид, че в момента повече от половината държави — членки на ЕС, разполагат с над 500 жилища на 1000 жители; като има предвид, че тази стойност е най-висока в държавите, които са туристически дестинации и в които ваканционните жилища, построени за използване с цел почивка през активния сезон в популярни туристически дестинации, не способстват за посрещане на нуждите от жилищно настаняване на обществото като цяло ⁽⁴²⁾;
- АС. като има предвид, че бежанците, лицата, търсещи убежище, мигрантите, особено тези без документи, вътрешно разселените лица, лицата без гражданство, лицата с увреждания, децата и младите хора, коренното население, жените, ЛГБТИК лицата, възрастните хора и членовете на расовите, етническите и религиозните малцинства са непропорционално представени сред хората, живеещи в бездомничество, в неформални или в неподходящи жилища, и често са изтласкани в най-маргиналните и опасни райони; като има предвид, че в резултат на жилищния си статус споменатите по-горе хора се сблъскват често и с междусекторна дискриминация; като има предвид, че при определянето и осъществяването на своите политики и дейности Европейският съюз се стреми да се бори срещу дискриминацията, основана на пол, раса или етнически произход, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;
- АТ. като има предвид, че на 12 ноември 2020 г. Комисията прие първата си стратегия за равенство на ЛГБТИК лица;

⁽⁴⁰⁾ Проучване за осъществимост за гаранция за децата: Документ за обсъждане на целевата група относно децата, живеещи в несигурна семейна ситуация.

⁽⁴¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200120-1>

⁽⁴²⁾ <https://www.oecd.org/els/family/HM1-1-Housing-stock-and-construction.pdf>.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- АУ. като има предвид, че в CM/Rec(2010)5 Комитетът на министрите на Съвета на Европа препоръчва на държавите членки да вземат мерки, за да се гарантира, че от достъп до адекватно жилище може да се ползват ефективно и еднакво всички лица без дискриминация на основание сексуална ориентация или полова идентичност; като има предвид, че той също така препоръчва да се обърне подходящо внимание на рисковете от бездомничество, на които са изложени ЛГБТИК лицата, включително млади хора и деца, които могат да бъдат особено уязвими по отношение на социалното изключване, включително от собствените си семейства;
- АФ. като има предвид, че проучването на Комисията относно правното признаване на предпочитания пол в ЕС подчертава дискриминацията спрямо транссексуалните лица и лицата с неконформистка полова идентичност по отношение на достъпа до пазара на жилища, включително загубата на домовете им поради изискването за развод при някои процеси на признаване на пола в ЕС; като има предвид, че достъпът до правно признаване на предпочитания пол увеличава вероятността транссексуалните лица да намерят жилище в случаите, в които се изисква документите им да съответстват на изразената от тях полова принадлежност;
- АХ. като има предвид, че Комисията разполага със значителен брой правомощия, свързани с жилищния пазар, включително банков надзор, парична политика, заеми и ипотечни кредити, включително правила за просрочване на плащания и уреждане на дългове, както и капацитет за намеса в случай на спекулативни балони, публични разходи за социално финансиране на жилища и необслужвани кредити; като има предвид, че съгласно Протокол № 26 към ДФЕС изпълнението на услугите от общ икономически интерес (УОИИ), като например осигуряването на социални и финансово достъпни жилища, следва да се основава на конкретни задачи, прехвърлени на национални, регионални или местни органи, които да отразяват нуждите и пропорционалната подкрепа за жилищно настаняване и за общността;
- АЦ. като има предвид, че спекулативните придобивания на жилища и земя играят важна роля за постоянното повишаване на цените на жилищата; като има предвид, че се забелязва рязко и непрекъснато увеличение на цените на жилищата и пазарните наеми, по-специално в градовете и градските и крайградските райони;
- АЧ. като има предвид, че отстраняването от имот се определя като постоянно или временно отстраняване на отделни лица, семейства и/или общности против тяхната воля от домовете и/или земята, която обитават, без предоставяне на и без достъп до подходящи форми на правна или друга защита, които да са в съответствие с международното право в областта на правата на човека; като има предвид, че отстраняването от имот отдавна е признато за грубо нарушение на правата на човека;

Създаване на подходящи, енергийно ефективни и здравословни жилища

1. призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че правото на подходящо жилище се признава и прилага като основно право на човека чрез приложимите европейски и национални законодателни разпоредби; призовава Комисията и държавите членки да гарантират равен достъп за всички до достойни жилища, включително чиста и висококачествена питейна вода, подходящи и справедливи санитарни условия и хигиена, свързаност към мрежите за водоснабдяване и канализация, висококачествена среда в помещенията и достъпна, надеждна и устойчива енергия за всички, като по този начин допринасят за изкореняването на бедността във всичките ѝ форми, защитават правата на човека на домакинствата в неравностойно положение и подкрепят най-уязвимите групи в защита на тяхното здраве и благосъстояние;
2. отново призовава за действие на равнището на ЕС за мораториум върху изключването на отоплението на сградите през зимата и призовава за въвеждане на непрекъснатост на доставките през зимата; осъжда заобикалянето на мораториума, като през есента отоплението не се включва и с това мораториумът се обезсилва; призовава Комисията да гарантира, че доставчиците на електроенергия ще приемат схеми за защита, за да гарантират вътрешното енергийно снабдяване на най-нуждаещите се, тъй като достъпът до основни комунални услуги като вода, електричество и канализация е от съществено значение за постигане на целите за устойчиво развитие;
3. призовава за въвеждане на минимални задължителни изисквания на равнището на ЕС за здравословни домове, в т.ч. по отношение на качеството на въздуха в помещенията, които да бъдат най-малко в съответствие с насоките на СЗО; призовава държавите членки да спазват и прилагат основните правила за обществената хигиена и общественото здраве, както и насоките на Световната здравна организация (СЗО) за подходящо жилищно настаняване, здравеопазване и подходяща температура, и на национално равнище да обменят най-добри практики и съображения;
4. призовава Комисията и държавите членки да дадат приоритет на намаляването на емисиите и на енергийната ефективност чрез саниране на жилища; подкрепя факта, че в съответствие с целите и принципите на Европейския зелен пакт при вълната на саниране ударението се поставя върху преодоляването на енергийната бедност и върху сградите с най-лоши енергийни показатели, за да се гарантира социално справедлив преход към неутрална по отношение на климата икономика, при която не се пренебрегва никой; призовава за обръщане на специално внимание на социалните жилища, еднофамилните

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

жилища и многофамилните жилищни сгради, обитавани от собствениците им, както и на преодоляването на неподходящите жилищни условия и на достъпността на жилищата; поради това подчертава, че наемателите на жилища и обитателите на собствени жилища следва да бъдат напълно информирани и да участват в проекти за модернизирани, без това да води до увеличаване на общите им разходи;

5. призовава държавите членки да провеждат кампании за спестяване на енергия; подчертава ролята, която играят минималните стандарти за енергийна ефективност (MEPS) за увеличаване на обема и степента на модернизирани на сградите с най-лоши показатели, и приветства планираното в рамките на вълната на саниране въвеждане на задължителни минимални стандарти за енергийните характеристики на съществуващите сгради при предстоящото преразглеждане на Директивата за енергийната ефективност и Директивата за енергийната ефективност на сградите;

6. приветства подкрепата на Комисията в рамките на вълната на саниране за финансиране на решения за домакинствата с ниски доходи; приветства модела на неутралност на разходите за жилище (включващ наеми, енергийни и текущи разходи и местни данъци), тъй като чрез него се съчетават социални и климатични цели и се предотвратява прогонването на наематели под предлог, че дадена сграда се нуждае от цялостно саниране, като се гарантира, че увеличаването на наемите се компенсира напълно чрез икономии на енергия; подчертава необходимостта от защита на наемателите от отстраняване от обитаваните от тях жилища по време на тяхното модернизиране;

7. отбелязва, че за да се осигурят стимули за модернизиране, по-специално в многофамилните сгради, от ключово значение ще бъдат участието, комуникацията и финансовите стимули; призовава Комисията, държавите членки и финансовите институции да гарантират широка наличност на финансиране за модернизиране, както и допустимостта за финансиране на всички категории собственост, включително в случаи, в които няма сдружения на собствениците на жилища;

8. призовава Комисията да даде приоритет на „вълната на саниране“ в рамките на многогодишната финансова рамка и инструмента за възстановяване, наречен NextGenerationEU, като постави хората в уязвимо положение в центъра на политиките за възстановяване, както и да гарантира равен достъп на всички до проекти за модернизиране, тъй като инвестициите в тази област може да подействат като антициклична намеса със значителен потенциал за създаване на работни места; призовава държавите членки в своите планове за възстановяване и устойчивост да дадат приоритет на модернизирането, за да допринесат за постигането на основно модернизиране на поне 3 % от европейския сграден фонд годишно; изисква да се обърне специално внимание на сградите с висок сеизмичен риск в сеизмичните региони на Европа;

9. призовава ЕС и държавите членки да подкрепят кръговата икономика в строителния сектор и да прилагат принципите на кръговата икономика със задължителни екологични критерии за сградите и продуктите; призовава ЕС и държавите членки при разглеждането на варианти за модернизиране да дават предимство на строителни продукти от нисковъглеродни, устойчиви и нетоксични материали, които също така позволяват лесно ремонтване и повторна употреба, и да насърчават бързия преход към възобновяеми източници на енергия за отопление и охлаждане; подчертава, че с изграждането на домове, които в по-голяма степен щадят околната среда, тъй като са построени с по-устойчиви от екологична гледна точка и трайни материали, се създават както обширни социални, така и индивидуални икономически ползи; призовава Комисията и държавите членки да въведат в своите инвестиционни жилищни планове екологосъобразни социални жилища, включително критерии за устойчивост на социалните жилища;

10. призовава Комисията да гарантира, че съгласно правилата за обществените поръчки са възможни иновации и дългосрочни партньорства за модернизация в сектора на социалното жилищно настаняване, като например подхода за интелигентно съседство, предложен в рамките на Инициативата за достъпни жилища в рамките на вълната на саниране;

11. призовава държавите членки да подкрепят програми и стимули, с които се дава възможност на семействата да живеят в близост едни до други, така че да се засилят връзките между поколенията и да се дава възможност на по-възрастните хора, които са принудени да напуснат домовете си по финансови или здравословни причини, да намерят ново място за живеене, което да отговаря на нуждите им, без да се налага да напускат общностите, от които са били част дълги години;

Борба с бездомничеството и дискриминацията

12. призовава за цел на равнището на ЕС за слагане на край на бездомничеството до 2030 г.; призовава Комисията да предприеме по-ефективни действия в подкрепа на държавите членки за намаляване и изкореняване на бездомничеството като приоритет в контекста на плана за действие относно ЕССП;

13. призовава Комисията да предложи рамка на ЕС за националните стратегии за борба с бездомничеството, а също така призовава държавите членки да възприемат принципа „Housing First“ („Жилище преди всичко“) и да дадат предимство на предоставянето на постоянно жилищно настаняване на бездомните хора, включително чрез проактивни и реактивни мерки, в рамките на своите национални стратегии за борба с бездомничеството, въз основа на системни консултации с НПО, работещи в областта на бездомничеството, бедността и дискриминацията;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

14. счита, че Комисията следва да проучи допълнително прилагането на успешни съществуващи модели, а именно „Housing First“ („Жилище преди всичко“), чрез подходящи инструменти за финансиране, като Европейския социален фонд плус и Европейския фонд за регионално развитие;
15. подчертава необходимостта от сътрудничество между министерствата и между правителствата за разработването и прилагането на тези стратегии, както и от участието на основните заинтересовани лица, и насърчава обмена на най-добри практики между държавите членки;
16. подчертава значението на събирането на надеждни данни относно бездомничеството, включително бездомничеството сред младите хора, с участието на съответните НПО и органи, действащи в предоставянето на услуги на лица, застрашени или засегнати от бездомничество; призовава Комисията и държавите членки да приемат общо рамково определение и съгласувани показатели за бездомничеството в ЕС, което ще даде възможност за общо разбиране, системна съпоставка и оценка на мащаба на бездомничеството в различните държави — членки на ЕС, и ще позволи систематично да се наблюдава равнището на бездомничество на равнището на ЕС чрез институции като Евростат; призовава за използването на съществуващите инструменти като Европейската типология на бездомността и жилищното изключване;
17. призовава държавите членки и Комисията да предприемат мерки и да прилагат програми за млади хора, които навършват 18 години и са изложени на риск от бездомничество; призовава Комисията да осигури финансова подкрепа за младите хора да започнат независим живот, като подобри достъпа до информацията относно средствата за жилища на достъпни цени и да гарантира, че преразгледаната гаранция за младежта допринася за справяне с бездомничеството сред младите хора, което се увеличава в много държави от ЕС;
18. приветства вниманието, отделено в стратегията за равенство на ЛГБТИК на бездомничеството на ЛГБТИК лицата, и по-специално на бездомничеството сред младите ЛГБТИК лица; призовава Комисията да създаде инструменти за подобро събиране на данни, да насърчи научните изследвания в целия ЕС и да улесни обмена между държавите членки на подходи за справяне с проблема по отношение на ЛГБТИК лицата, засегнати от бездомничество;
19. повтаря призива си от 16 януари 2014 г. за слагане на край на криминализирането на бездомните хора и за промяна на дискриминационните практики, използвани за възпрепятстване на достъпа на бездомните хора до социални услуги и подслон;
20. призовава Агенцията на Европейския съюз за основните права за по-засилен мониторинг на престъпленията от омраза и инцидентите, мотивирани от апорофобия; подчертава, че бедността и бездомничеството не са престъпления; настоятелно призовава държавите членки да създадат в своите публични политики механизми за гарантиране на безопасността на бездомните хора и да въведат в своите политики за обществена сигурност апорофобията като престъпление от омраза; призовава Комисията и държавите членки да забранят дискриминацията въз основа на бездомничество или друг жилищен статус и да предприемат мерки за справяне с нея, както и да отменят всички закони и мерки, които криминализират или санкционират бездомничеството или поведение, свързано с бездомничество, като например ношуване или хранене на публични места, а така също да забранят принудителното изгонване на бездомни хора от обществени пространства, освен ако им се предостави безопасна жилищна алтернатива, както и унищожаването на личните им вещи;
21. призовава държавите членки да гарантират, че извънредните мерки за предотвратяване на бездомничеството и за защита на бездомните хора по време на кризата, свързана с COVID-19, по-специално чрез мораториуми върху отстраняването от имот и прекъсването на енергоснабдяването, както и чрез осигуряване на временно настаняване, ще бъдат поддържани толкова дълго, колкото е необходимо, и ще бъдат последвани от адекватни трайни решения; призовава държавите членки да подкрепят и популяризират неправителствените и благотворителните организации, които предоставят здравни и социални услуги на бездомни хора и им помагат да се предпазят от COVID-19;
22. признава, че в някои извънредни ситуации, като например когато става въпрос за лица в несигурна административна ситуация или за жертви на домашно насилие, на нуждаещите се следва да се предоставят решения за спешно жилищно настаняване, като например приюти; призовава държавите членки да гарантират, че никой не е принуден да спи на открито поради липса на достойни алтернативи; призовава Комисията и държавите членки да работят съвместно в подкрепа на безусловния достъп до спешен подслон с подходящо качество за всички нуждаещи се, изпаднали в остра нужда от жилищно настаняване; подчертава обаче, че това следва да бъде само временна мярка и не е алтернатива на структурни решения като превантивни действия и осигуряване на адекватно жилищно настаняване и социална подкрепа в отговор на бездомничеството;
23. припомня, че жените са изложени в особено голяма степен на кризата, свързана с жилищното настаняване; подчертава, че всъщност жените са засегнати в по-голяма степен от бедност, което се дължи отчасти на разликата в трудовите възнаграждения и пенсиите между жените и мъжете, както и на факта, че те по-често работят на намален работен ден; подчертава, че бездомничеството сред жените често е по-малко видимо и трябва да му се обърне специално внимание; призовава Комисията и държавите членки в своите стратегии за борба с бездомничеството да разработят съобразен с пола подход, за да подпомагат жените, изпаднали в бездомничество, които често преживяват сложни травми и са изложени на

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

риск от повторно травматизиране, като например домашно насилие и малтретиране, отделяне от децата им, стигматизация и липса на безопасни и сигурни пространства; призовава Комисията и държавите членки в своите политики за жилишно настаняване да разработят подход, основан на пола, по-специално като подкрепят жените, които се намират в специфични ситуации, като например самотни родители;

24. припомня, че социалното дистанциране и карантината, наложени във връзка с COVID-19, оказаха драматично въздействие върху броя на случаите на насилие над жени, включително доведоха до увеличаване на случаите на домашно насилие и малтретиране на деца; припомня, че икономическата независимост на жените се оказва ключов инструмент за справяне с насилието, основано на пола; поради това призовава Комисията и държавите членки да предоставят финансова подкрепа за жени, жертви на основано на пола насилие, които преминават към независим начин на живот, както и по-добър достъп до информация относно финансирането на жилища на достъпни цени като начини за подобряване на тяхната икономическа независимост и на стандарта им на живот;

25. призовава за всеобхватна и интегрирана стратегия за борба с бедността с определена цел за намаляване на бедността, включително за бедността сред децата; призовава Комисията и държавите членки да гарантират прилагането на правото на децата на подходящо жилище, включително чрез предоставяне на свързаната с това подкрепа за родителите, които имат затруднения с поддържането на жилище или достъпа до жилище, в което да останат заедно с децата си, като обръщат особено внимание на младите хора, които напускат институциите за закрила на детето; призовава Комисията да представи не по-късно от 2021 г. Европейска гаранция за децата с бюджет от 20 милиарда евро, като с прилагането ѝ се гарантира, наред с другото, достъпът на всяко дете в ЕС до достойно жилишно настаняване;

26. призовава държавите членки да гарантират равен достъп до достойно жилишно настаняване за всички, да се борят с расизма и антигиганизма и да гарантират липсата на дискриминация въз основа на което и да било от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на ЕС; призовава Комисията и държавите членки да гарантират прилагането на Хартата, както и на Директивата за расовото равенство, на рамката на ЕС за изпълнение на националните стратегии за интегриране на ромите и Конвенцията за правата на хората с увреждания; изисква те да обърнат особено внимание на междусекторната дискриминация; призовава Съвета бързо да приеме хоризонталната директива за борба с дискриминацията; призовава Комисията ефективно да оцени политическия ангажимент на държавите членки и да започне производствата за установяване на нарушение срещу онези от тях, които не прилагат законодателството на ЕС за борба с дискриминацията или които криминализират бездомните;

27. настоятелно призовава държавите членки да определят и прилагат политики срещу некоректните наемодатели на жилища в лошо състояние и наемодателите, които налагат прекомерно висок наем, както и да споделят помежду си добри практики във връзка с тези политики;

28. отбелязва с дълбока загриженост, че условията, при които живеят хората от ромски произход, продължават да са изключително тревожни, тъй като много от тях често живеят в изолирани населени зони, характеризирани се със занижени стандарти на условията на живот; призовава държавите членки да насърчават пространствената десегрегация и да ангажират бенефициенти от ромски произход в проектирането, изпълнението, наблюдението и оценката на всички етапи от проектите за жилишно настаняване, за да гарантират ефективно, че им се предоставя информация, за да се възползват от съществуващите фондове, както и от антидискриминационните политики и механизми за предотвратяване на случаи на отстраняване от заеманите от тях жилища и предоставяне на достатъчно и подходящи зони за временни лагери за ромите с неуседнал начин на живот; подчертава неотложната необходимост от образователни кампании и кампании за повишаване на обществената осведоменост, както и от публични инвестиции в това отношение, които станаха още по-необходими и поради опасностите, свързани с пандемията от COVID-19; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да използват планирания Фонд за справедлив преход, предназначен за подобряване на положението в областта на жилищното настаняване, здравеопазването и заетостта, така че никой, в т.ч. и ромите, да не бъде пренебрегнат;

29. предупреждава, че за да може всяко отстраняване от имот да отговаря на международното право в областта на правата на човека, трябва да бъдат изпълнени редица критерии, включително пълноценно взаимодействие със засегнатите лица, проучване на всички жизнеспособни алтернативи, преместване в подходящо жилище със съгласието на засегнатите домакинства, така че никой да не изпадне в състояние на бездомничество, достъп до правосъдие с цел осигуряване на процесуална справедливост, както и спазване на всички права на човека; призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че когато тези критерии не са изпълнени, отстраняването от имота се счита за принудително и представлява нарушение на правото на жилище; изисква отстраняването от имот, определено в международното право в областта на правата на човека, да бъде забранено при всякакви обстоятелства;

30. отбелязва с дълбока загриженост, че хората с увреждания често се сблъскват с редица сложни предизвикателства и с различни форми на лишаване от права в областта на жилищното настаняване, като например лишаването им от правото да живеят в общността с равни възможности, липсата на предоставяни в общността услуги, които са им необходими за прехода от институционални грижи към живот в общността, факта, че често са принудени да живеят в отделени домове за настаняване, бедността, липсата на достъп до програми за жилишно настаняване, съществуващите пречки пред достъпността

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

и др.; припомня на Комисията и на държавите членки, че Конвенцията за правата на хората с увреждания им налага задължения; призовава за бърза деинституционализация в цяла Европа и използване на наличните средства на ЕС и национални фондове за създаване на достъпни, несегрегирани жилища и за предоставяне на необходимите услуги в общността за хора с увреждания, за да се гарантира правото им на самостоятелен живот в общността и те да имат равни шансове за участие в обществото;

31. призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че средствата на ЕС или на държавите членки няма да се използват за жилищни проекти, които водят до сегрегация или социално изключване; призовава държавите членки винаги да вземат предвид качеството на жилищата по отношение на градското развитие, архитектурата и функционалността, за да се повишава благосъстоянието на всички; призовава Комисията и държавите членки да подкрепят програми и стимули, които насърчават и укрепват връзките между поколенията, като дават възможност на хората, по-специално на възрастните хора, които трябва да напуснат домовете си по финансови или здравословни причини, да намерят нови жилища, отговарящи на техните потребности, без да се налага да напускат своите общности;

32. призовава Комисията и държавите членки да наложат общо задължение за спазване на критериите за достъпност в планираната вълна на саниране на обществени и частни сгради и да използват нейния потенциал за подобряване на достъпността за хората с увреждания и възрастните хора, както и за хората с двигателни и сетивни затруднения, за да направят жилищата удобни за техните обитатели, както и „ориентирани към бъдещето“ с оглед на развитието на демографските процеси;

Интегриран подход към социалното, общественото и финансово достъпното жилищно настаняване на равнището на ЕС

33. призовава Комисията и държавите членки да направят жилищното настаняване един от крайъгълните камъни на плана за действие на ЕССП; припомня, че политиките на ЕС, програмите за финансиране и финансовите инструменти оказват голямо въздействие върху жилищните пазари, качеството на жилищния фонд и живота на гражданите; призовава Комисията да разработи спешно интегрирана стратегия на равнището на ЕС за социално, обществено, несегрегирано и финансово достъпно жилищно настаняване, като създаде благоприятна рамка за националните, регионалните и местните органи, за да се гарантира предоставянето на безопасни, здравословни и достъпни жилища на разумни цени за всички; призовава Комисията да подобри в рамките на тази стратегия действията си за ангажиране на всички равнища на управление в пълното и последователно прилагане на правото на достойно жилищно настаняване за всички;

34. приветства включването в европейския семестър на финансовата достъпност на жилищата; настоятелно призовава Комисията да гарантира, че всички специфични за всяка държава препоръки допринасят положително за пълното и последователно прилагане на принципите на ЕССП, както и за постигането на целите на ООН за устойчиво развитие и на целите на ЕС в областта на климата, определени в Зеления пакт; настоятелно призовава държавите членки да изпълнят специфичните за всяка държава препоръки относно достъпността на жилищата; посочва, че в националните програми за реформи следва да бъдат включени национални планове за жилища на достъпни цени, и изисква от Комисията и държавите членки да създадат конкретни стратегии за справяне с пречките пред правото на жилищно настаняване, като дискриминация, спекулации, хищническо кредитиране, заграбване на земя, конфликти, отстраняване от имот, влошаване на околната среда и уязвимост към бедствия;

35. подчертава необходимостта да се усъвършенства показателят за индекса на цените на жилищата; счита, че дадено жилище е финансово достъпно, когато дава възможност да остане определен минимум от средства за покриване на други разходи от основно значение за достоен живот; подчертава необходимостта от разработване на изчерпателно определение на финансовата достъпност на жилищата на равнището на ЕС, като се вземат предвид широк спектър от показатели, като равнищата на отстраняване от имот и на бедност; посочва, че настоящият референтен праг за степента на прекомерни жилищни разходи, който е в размер на 40 % от располагаемия доход на едно домакинство, е недостатъчно представителен за броя на домакинствата, обременени с прекомерни жилищни разходи; призовава за преоценка на референтния праг и приканва Евростат да изготви по-широк набор от данни за жилищните разходи на домакинствата от 25 % до 40 % от располагаемия доход с интервали от 5 %;

36. настоятелно призовава Комисията да предостави по-точни, качествени и сравними данни за пазарите на жилища и да наблюдава достъпността на жилищата в целия ЕС, включително на местно и регионално равнище, чрез статистическите данни на ЕС за доходите и условията на живот (EU-SILC) на Евростат и Европейската обсерватория на енергийната бедност, като взема предвид фрагментацията на националните жилищни пазари и различията между държавите членки;

37. призовава Съвета и държавите членки да въведат отново неформалните срещи на министрите на жилищната политика, да включат и Парламента в тях, да ги отворят за заинтересованите лица и да представят преразгледан формат на координационните центрове по въпросите на жилищното настаняване, за да се гарантира механизъм за обмен на информация между държавите членки, и да предоставят платформа за обмен на най-добри практики за справяне с бездомничеството и осигуряване на достойно и финансово достъпно жилищно настаняване;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

38. насърчава държавите членки да си сътрудничат при финансирането на социални инвестиции, насочени към решаване на жилищни проблеми със социалните партньори, гражданското общество и частния сектор, много от които играят и могат да играят ключова роля в разработването и поддържането на адекватни жилищни решения за хората в уязвимо положение;

39. призовава държавите членки да инвестират повече в достъпни домове за възрастни хора с качествени услуги за полагане на грижи, достъпни за по-широк кръг от по-възрастното население;

Гарантиране на сигурността на владение на жилищата и приобщаващи жилищни пазари

40. посочва, че 25,1 % от наемателите в Европа, които плащат наеми по пазарни цени, изразходват над 40 % от доходите си за наем, и че средният размер на наемите непрекъснато се увеличава⁽⁴³⁾; призовава държавите членки и регионалните и местните органи да въведат правни разпоредби, включително ясни правила за отдаване под наем, с цел защита на правата на наемателите на жилища и на обитателите на собствени жилища както и с цел насърчаване на сигурността както на собствениците, така и на наемателите, и предотвратяване на отстраняването от имот, включително след мерки за модернизиране, включително на живеещите в жилище, което е отчуждено от държавата в рамките на процеса на реституция; призовава държавите членки и регионалните и местните органи да гарантират прозрачност на наемите и да предоставят подкрепа на организациите, работещи в областта на защитата на наемателите на жилища и на обитателите на собствени жилища и да създадат процедури за разрешаване на спорове с нисък праг;

41. приканва държавите членки да водят политика в областта на жилищното настаняване, която се основава на принципа на неутралност спрямо собствени жилища, частни отдавани под наем жилища и социални отдавани под наем жилища; призовава Комисията да се съобразява с този принцип в рамките на европейския семестьър; счита, че правото на жилищно настаняване не следва да се определя тясно като достъп до социални жилища, а в по-широк смисъл, като право на живот в дом в мир, сигурност и достойнство; изтъква, че е важно да се определят прозрачни критерии за допустимост за социални и публично финансирани жилища, за да се гарантира равен достъп до жилищно настаняване; насърчава държавите членки да въведат национални стратегии за предотвратяване на социалната сегрегация чрез по-широко географско разпределение на социални жилища, достъпни за всички граждани, независимо от статута, пола, религията или етническата им принадлежност; призовава държавите членки да улеснят достъпа до жилищно настаняване и да насърчават развитието на квартали, характеризиращи се с разнообразие, чрез по-добър достъп до кредитни механизми и отдаване под наем с право на закупуване за младите хора, семействата с ниски и средни доходи и хората от групи в неравностойно социално и икономическо положение; насърчава държавите членки да си сътрудничат с банковия сектор, за да предоставят на тези групи гарантирани от държавата заеми на достъпни цени, като същевременно предотвратяват появата на спекулативни балони и изпадането в свръхзадлъжнялост;

42. призовава държавите членки да бъдат по-активни в коригирането на неравенствата на жилищния пазар, в т. ч. чрез предоставяне на всеобхватна информация относно функционирането на жилищните пазари, броя и географското разпределение на сделките, тенденциите при цените в конкретни пазарни сегменти и потенциала за развитие в други конкретни сегменти;

43. подчертава, че целесъобразните политики и мерки, които подкрепят подходящото предоставяне на жилищно настаняване, са от решаващо значение за поддържане на баланс и за подобряване на икономическото развитие на жилищния сектор в полза на цялото общество и осигуряват достъпна и благоприятна среда за живот за всички; счита, че предприетите мерки трябва да бъдат съзнателни, конкретни и насочени към реализирането на правото на жилище в разумен срок, и че държавите членки трябва да разпределят достатъчно ресурси и да дадат приоритет на нуждите на хората в неравностойно положение и маргинализираните лица или групи, живеещи в несигурни жилищни условия; ето защо призовава държавите членки да гарантират с подкрепата на Комисията предоставянето на достатъчно, подходящо и достъпно социално жилищно настаняване за покриване на нуждите от жилищно настаняване на тези лица и групи;

44. призовава държавите членки да разработят свои политики за изграждане на жилища, които да стимулират икономическия растеж в контекста на пандемията от COVID-19;

45. отбелязва със загриженост увеличената финансиализация на жилищния пазар, по-специално в градовете, при която инвеститорите третират жилището като актив с пазарна стойност, а не като право на човека; призовава Комисията да направи оценка на приноса на политиките и разпоредбите на ЕС за финансиализацията на пазара на жилища и на способността на националните и местните органи да гарантират правото на жилищно настаняване; да представи законодателни предложения за борба с финансиализацията на жилищния пазар; призовава държавите членки и местните органи да въведат подходящи мерки за противодействие на спекулативните инвестиции и да възприемат политики, благоприятстващи дългосрочните инвестиции на пазара на жилища, и да разработят политики за градско и селско планиране, които да са в полза на достъпното жилищно настаняване, социалната структура и социалното сближаване;

⁽⁴³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/digpub/housing/index.html?lang=en>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

46. подчертава, че прозрачността по отношение на собствеността и сделките с недвижимо имущество е от жизненоважно значение за предотвратяване на нарушенията на пазара на недвижими имоти и за предотвратяване на изпирането на пари в този сектор; отново изтъква задължението на Комисията, посочено в Директивата относно борбата с изпирането на пари, до 31 декември 2020 г. да представи доклад относно необходимостта от хармонизиране на информацията за собствеността върху недвижимо имущество и от взаимно свързване на съответните национални регистри с цел предотвратяване на спекулации; поради това повтаря призива си от 26 март 2019 г. държавите членки да разполагат с публично достъпна информация относно крайните действителни собственици на земя и недвижимо имущество;

47. призовава Комисията и държавите членки да осигурят по-добра защита на ипотечните кредитополучатели срещу отстраняване от имот; подчертава, че лица, които са били отстранени от имот, следва да могат да отстояват правата си в съда; призовава Комисията и държавите членки да засилят съществуващите обвързващи правила за поведение на кредиторите, обслужващите кредити лица и купувачите на кредити, за да се избегнат подвеждащи практики, тормоз и нарушаване на правата на потребителите, поне що се отнася до ипотечните кредити, или, ако е целесъобразно, да приемат нови правила; счита, че с тези правила следва по-специално да се определят изисквания за разумни и жизнеспособни мерки за просрочване на задължения в допълнение към мерките, предвидени в член 28 от Директива 2014/17/ЕС; приканва Комисията да оцени необходимостта от законодателно предложение за минимално съотношение между размера на кредита и стойността на обезпечението на пазара за ипотечни кредити; призовава Комисията да вземе предвид въздействието върху жилищните пазари, когато предлага правила за секюритизациите;

48. изтъква, че бурното разрастване на краткосрочното ваканционно отдаване под наем води до премахване на жилища от пазара и покачване на цените и може да окаже отрицателно въздействие върху условията на живот в градските и туристическите центрове; призовава Комисията да тълкува Директивата за услугите в съответствие с решението на Съда на Европейския съюз (С-390/18), в което жилищната достъпност и недостигът на жилища под наем се определят като „императивни съображения от общ интерес“, и следователно да предостави широка свобода на действие на националните и местните органи да определят пропорционални правила за услугите по настаняване, включително задължителна регистрация, ограничаване на разрешителните и специфични политики за зонирание, ограничаване на срока, избягване на „туристификацията“, изпразването на градските центрове и влошаването на качеството на живот в тях в ущърб на жителите; настоятелно призовава Комисията да включи в законодателния акт за цифровите услуги предложение, съгласно което платформите на пазара за краткосрочно настаняване под наем да имат задължения за споделяне на информация в съответствие с правилата за защита на данните, тъй като този достъп до информация е от съществено значение за органите, за да се гарантира наличието на финансово достъпни жилища;

49. припомня на Комисията и на държавите членки, че ако не регулират пазара на недвижими имоти и финансовите участници, действащи на този пазар, за да осигурят достъп до финансово достъпни и подходящи жилища за всички, това ще доведе до неспазване на техните задължения по отношение на правото на жилищно настаняване;

50. призовава за включване на жилищния сектор, а не само на социалните жилища, в социалните услуги от общ интерес, тъй като това е от съществено значение за гарантиране на правото на финансово достъпни и достойни жилища за всички;

Инвестиране в социални, обществени, финансово достъпни и енергийно ефективни жилища

51. подчертава, че недостигът на инвестиции за достъпни жилища възлиза на 57 милиарда евро годишно⁽⁴⁴⁾; призовава Комисията и държавите членки да отпадат приоритет на преодоляването на недостига на инвестиции за жилища на разумни цени; във връзка с това призовава за реформа на рамката за икономическо управление, която да даде възможност на държавите членки да направят необходимите екологични и социални публични инвестиции, включително тези, свързани с развитието и подобряването на социални, публични и енергийно ефективни жилища на достъпни цени; освен това призовава за хармонизиране на счетоводството във връзка с методите за амортизация за инвестиции в достъпно жилищно строителство;

52. припомня, че като услуга от общ икономически интерес социалното жилищно настаняване е освободено от изискванията за уведомяване за държавна помощ; припомня, че социалното жилищно настаняване е единственият сектор в решението за УОИИ, за който Комисията посочва целева група (граждани или групи от граждани в неравностойно социално положение) и че това не се отнася за други социални услуги; счита, че това може да ограничи възможността за предоставяне на социални жилища на достъпни цени за всички; признава, че на равнището ЕС няма съгласувано общо определение за социални жилища; предупреждава обаче, че тясното определение на социалните жилища, с което те се ограничават само до „жилища за граждани в неравностойно положение или групи в неравностойно социално положение, които поради ограничената си платежоспособност нямат възможност да намерят жилище при пазарни условия“, е ограничително и възпрепятства способността на държавите членки да определят свои услуги от общ икономически интерес и услуги от общ интерес; подчертава, че УОИИ в областта на жилищното настаняване следва да се ръководят основно от специфични

⁽⁴⁴⁾ Доклад на работната група на високо равнище относно инвестициите в социална инфраструктура в Европа: „Насърчаване на инвестициите в социалната инфраструктура в Европа“ (2018 г.).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

изисквания, определени от националните, регионалните или местните органи, тъй като тези органи разполагат с компетентността да установяват и да вземат мерки за справяне с жилищните нужди и условията на живот на различните групи, които може да варират значително между селските и градските райони, и тъй като тези органи играят решаваща роля в целенасоченото вземане на решения; настоятелно призовава Комисията да адаптира определението на целевата група за социално и публично финансирано жилищно настаняване в правилата относно услугите от общ икономически интерес, за да се даде възможност на националните, регионалните и местните органи да подкрепят жилищното настаняване за всички групи, чиито нужди от достойни жилища на достъпни цени не могат да бъдат задоволени лесно при пазарни условия, като същевременно се гарантира отпускането на достатъчно финансиране за хората в най-неравностойно положение, така че да се деблокират инвестиции и да се осигурят достъпно жилищно настаняване, неутралност на жилищата и устойчиво градско развитие и да се създадат разнообразни от социална гледна точка квартали и да се засили социалното сближаване;

53. призовава Комисията и държавите членки да продължават да увеличават инвестициите в ЕС в социални, обществени, енергийно ефективни, подходящи и финансово достъпни жилища, както и в борбата с бездомничеството и изключването от жилищно настаняване; във връзка с това призовава за инвестиции чрез Европейския фонд за регионално развитие, Фонда за справедлив преход, InvestEU, ЕСФ +, „Хоризонт Европа“ и Next Generation EU, и по-специално чрез Механизма за възстановяване и устойчивост, Инвестиционната инициатива в отговор на коронавируса (CRII) и Инвестиционната инициатива в отговор на коронавируса — плюс (CRII +); призовава за по-голямо взаимодействие между тези инструменти; приветства финансирането на кредити за социални и финансово достъпни жилища чрез InvestEU и в по-широкия портфейл на ЕИБ; призовава Комисията и държавите членки да включат в Механизма за възстановяване и устойчивост социалния напредък като инвестиционен приоритет заедно с екологичния и цифровия преход, за да защитят уязвимите хора от отрицателното въздействие на настоящата криза, и да включат в плановете за възстановяване и устойчивост плановете за социален напредък, в които да се описва как ще бъдат прилагани принципите на ЕССП и къде ще бъдат насочени социалните инвестиции, включително инвестициите в социални жилища; настоятелно призовава Комисията да гарантира повишаването на достъпността на финансирането от ЕС и финансирането от ЕИБ за местни и регионални, социални и обществени доставчици на достъпни жилища; призовава ЕИБ да се опита да увеличи съответното кредитиране чрез целенасочена техническа помощ и по-ясно сътрудничество с финансовите посредници и държавите членки;

54. призовава Комисията да насърчава използването на европейските програми, които подпомагат възстановяването на жилища, с цел да се постигне финансова достъпност на жилищата;

55. насърчава държавите членки да гарантират, че всички бъдещи проекти за изграждане и рехабилитация на жилища имат за цел да насърчат изграждането на интелигентни сгради, при които потреблението на вода и енергия може да се следи и да се направи по-икономически ефективно, в съответствие с целите на Европейския съюз в областта на климата;

56. призовава Комисията, държавите членки и регионалните и местните органи да признаят, подкрепят и финансират ръководени от общностите, демократични и основани на сътрудничество решения за жилищно настаняване, включително общностни поземлени тръстове, като законни и жизнеспособни средства за осигуряване на пазарни и социални жилища; призовава за устойчив подход към ползването на градските площи, като например това да се дава приоритет на рехабилитацията на изоставени къщи пред създаването на нови;

o

o o

57. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0021

Правото на откъсване от работната среда**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. с препоръки към Комисията относно правото на откъсване от работната среда (2019/2181(INL))**

(2021/C 456/15)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид член 153, параграф 2, буква б) от ДФЕС, във връзка с член 153, параграф 1, букви а), б) и и) от ДФЕС,
- като взе предвид Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 91/383/ЕИО на Съвета от 25 юни 1991 г. за допълнение на мерките за насърчаване на подобряването на безопасността и здравето на работното място на работниците на срочно трудово правоотношение или временно трудово правоотношение ⁽²⁾,
- като взе предвид Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽³⁾,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2019/1152 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за прозрачни и предвидими условия на труд в Европейския съюз ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2019/1158 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи, и за отмяна на Директива 2010/18/ЕС на Съвета ⁽⁵⁾,
- като взе предвид членове 23 и 31 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“),
- като взе предвид Европейския стълб на социалните права, и по-конкретно принципи № 5, 7, 8, 9 и 10 от него,
- като взе предвид конвенциите и препоръките на Международната организация на труда (МОТ), и по-специално Конвенция № 1 относно работното време (индустрия) от 1919 г., Конвенция № 30 относно работното време (търговия и търговски бюра) от 1930 г., препоръка № 163 относно колективното трудово договаряне от 1981 г., Конвенция № 156 относно работниците и служителите със семейни задължения от 1981 г. и придружаващата я препоръка № 165, както и Декларацията на МОТ от 2019 г. относно бъдещето на труда по случай стогодишнината на МОТ,
- като взе предвид преразгледаната Европейска социална харта на Съвета на Европа от 3 май 1996 г., и по-специално член 2 от нея (относно правото на справедливи условия на труд, включително разумно работно време и почивка), член 3 (относно правото на безопасни и здравословни условия на труд), член 6 (относно правото на колективно договаряне) и член 27 (относно защитата на работниците със семейни отговорности),
- като взе предвид член 24 от Всеобщата декларация за правата на човека,
- като взе предвид рамковите споразумения на европейските социални партньори относно дистанционната работа (2002 г.) и цифровизацията (2020 г.),

⁽¹⁾ ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 206, 29.7.1991 г., стр. 19.

⁽³⁾ ОВ L 299, 18.11.2003 г., стр. 9.

⁽⁴⁾ ОВ L 186, 11.7.2019 г., стр. 105.

⁽⁵⁾ ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 79.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид проучването за оценката на европейската добавена стойност, проведено от Отдела за европейска добавена стойност към Службата на ЕП за парламентарни изследвания (EPRS), озаглавено „The right to disconnect“ (Правото на откъсване от работната среда) ⁽⁶⁾,
 - като взе предвид доклада на Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд (Eurofound) от 31 юли 2019 г., озаглавен „The right to switch off“ (Правото на изключване),
 - като взе предвид работния документ на Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд (Eurofound), озаглавен „Правото на откъсване от работната среда в 27-те държави — членки на ЕС“,
 - като взе предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз във връзка с критериите за определяне на работното време, включително дежурствата и режима на разположение, значението на времето за почивка, изискването за измерване на работното време и критериите за определяне на статута на работник ⁽⁷⁾,
 - като взе предвид решението на Съда на ЕС по дело C-518/15, съгласно което периодът от време, в който работникът е у дома със задължение да се отзове на повикване на работодателя в рамките на кратък период от време, трябва да се разглежда като „работно време“ ⁽⁸⁾,
 - като взе предвид решението на Съда на ЕС по дело C-55/18, съгласно което държавите членки трябва да изискват от работодателите да въведат система, която да позволява продължителността на дневното работно време да бъде измервана ⁽⁹⁾,
 - като взе предвид доклада на Международната синдикална федерация „UNI Global Union“, озаглавен „The Right to Disconnect: Best Practices“ (Правото на откъсване от работната среда: добри практики),
 - като взе предвид параграф 17 от своята резолюция от 10 октомври 2019 г. относно заетост и социални политики в еврозоната ⁽¹⁰⁾,
 - като взе предвид член 5 от решението на Европейския парламент от 28 септември 2005 г. за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент ⁽¹¹⁾,
 - като взе предвид членове 47 и 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (A9-0246/2020),
- A. като има предвид, че понастоящем не съществува специално законодателство на Съюза относно правото на работниците да изключват цифровите инструменти, включително информационните и комуникационните технологии (ИКТ), използвани за служебни цели;
- B. като има предвид, че цифровизацията и подходящото използване на цифровите инструменти осигуриха много икономически и обществени ползи и предимства за работодателите и работниците, като например повишена гъвкавост и автономност, потенциал за подобряване на баланса между професионалния и личния живот и намаляване на времето за пътуване до работното място, но също така доведоха до някои неблагоприятни последици, които породиха редица етични, правни и свързани със заетостта предизвикателства, като например увеличаване на работата и удължаване на работното време, като по този начин се размиват границите между професионалния и личния живот;
- B. като има предвид, че все по-честото използване на цифровите инструменти за служебни цели води до културата на „постоянно свързани“, „винаги на линия“ или „непрекъснато на разположение за повиквания“, която може да окаже отрицателно въздействие върху основните права на работниците и справедливите условия на труд, включително справедливото възнаграждение, ограничаването на работното време и баланса между професионалния и личния живот, физическото и психичното здраве, безопасните условия на труд и благоденствието на работниците, както и равенството между мъжете и жените, поради непропорционалното въздействие върху работниците със задължения за полагане на

⁽⁶⁾ PE 642.847, юли 2020 г.; [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/642847/EPRS_BRI\(2020\)642847_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/642847/EPRS_BRI(2020)642847_EN.pdf)

⁽⁷⁾ Вж., наред с другото, решенията на Съда на ЕС от 5 октомври 2004 г., Pfeiffer и др., C-397/01 до C-403/01, ECLI:EU:C:2004:584, точка 93; от 7 септември 2006 г., Комисия/Обединено кралство, C-484/04, ECLI:EU:C:2006:526, точка 36; от 17 ноември 2016 г., Betriebsrat der Ruhrlandklinik, C-216/15, ECLI:EU:C:2016:883, точка 27; от 21 февруари 2018 г., Matzak, ECLI:EU:C:2018:82, C-518/15, точка 66; и от 14 май 2019 г., Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), C-55/18, ECLI:EU:C:2019:402, точка 60.

⁽⁸⁾ Решение на Съда на ЕС от 21 февруари 2018 г., Matzak, ECLI:EU:C:2018:82, C-518/15, точка 66.

⁽⁹⁾ Решение на Съда на ЕС от 14 май 2019 г., Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), C-55/18, ECLI:EU:C:2019:402, точка 60.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0033.

⁽¹¹⁾ ОВ L 262, 7.10.2005 г., стр. 1.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- грижи, които обикновено са жени; като има предвид, че цифровият преход следва да се ръководи от зачитането на правата на човека и на основните права и ценности на Съюза, и следва да оказва положително въздействие върху работниците и условията на труд;
- Г. като има предвид, че използването на цифровите инструменти за продължителен период от време може да доведе до намаляване на концентрацията, както и до когнитивно и емоционално претоварване; като има предвид, че монотонните, повтарящи се манипулации и статичната поза в продължение на дълъг период от време могат да доведат до напрежение на мускулите и до мускулно-скелетни смущения; като има предвид, че Международната агенция за изследване на рака е класифицирала радиочестотната радиация като потенциално канцерогенна; като има предвид, че бременните жени могат да бъдат изложени на особен риск, при експозиция на радиочестотно лъчение;
- Д. като има предвид, че прекомерното използване на технологичните устройства може да утежни някои явления, като например изолация, пристрастяване към технологиите, лишаване от сън, емоционално изчерпване, тревожност и изтощение; като има предвид, че според СЗО над 300 милиона души в световен мащаб страдат от депресия и от често срещани психични разстройства, свързани с работата, а 38,2 % от населението на Съюза страдат ежегодно от психични разстройства;
- Е. като има предвид, че мерките, предприети в резултат на кризата, предизвикана от COVID-19, промениха начина на работа на хората и показаха значението на цифровите решения, включително използването на схеми за работа от дома от дружества, самостоятелно заети лица и органи на публичната администрация в рамките на Съюза; като има предвид, че според Eurofound по време на ограничителните мерки над една трета от работниците на Съюза са започнали да работят от дома си, спрямо петте процента, които преди това са работели обичайно от вкъщи, и че използването на цифровите инструменти за служебни цели се е увеличило значително; като има предвид, че според Eurofound 27 % от респондентите, работещи от дома си, съобщават, че са работили през свободното си време, за да се справят с изискванията, свързани с работата им⁽¹²⁾; като има предвид, че работата от разстояние и дистанционната работа се увеличиха по време на кризата с COVID-19 и се очаква да останат на по-високо равнище, отколкото преди кризата с COVID-19, или дори да се увеличат още повече;
- Ж. като има предвид, че жените са изложени на особено висок риск и са по-тежко засегнати от икономическите и социалните последици, произтичащи от кризата с COVID-19, поради тяхната значима или все още традиционна роля на лица, полагащи грижи за дома и семейството; като има предвид, че увеличаването на дистанционната работа по време на кризата с COVID-19 може също така да доведе до по-висок риск за младите хора и лицата с отговорности за полагане на грижи, като например самотните родители, семействата с деца и семействата със зависими роднини, нуждаещи се от грижи; като има предвид, че работата и личният живот в период на дистанционна работа, социално дистанциране и ограничителни мерки трябва да бъдат добре балансирани; като има предвид, че аспектите, свързани с равенството между половете, следва да се разглеждат в контекста на правото на откъсване от работната среда;
- З. като има предвид, че правото на откъсване от работната среда е основно право, което е неделима част от новите модели на работа в новата цифрова ера; като има предвид, че това право следва да се разглежда като важен инструмент на социалната политика на равнището на Съюза, за да се гарантира защитата на правата на всички работници; като има предвид, че правото на откъсване от работната среда е особено важно за най-уязвимите работници и за лицата с отговорности за полагане на грижи;
- И. като има предвид, че технологичният напредък добави ново ниво на сложност към наблюдението и надзора на работното място; като има предвид, че използването на инвазивни цифрови технологии на работното място се разглежда и регулира до известна степен само в няколко държави членки; като има предвид, че член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) предвижда, че „всеки има право на защита на личните си данни“; като има предвид, че това се използва в националните юрисдикции с цел защита на неприкосновеността на личния живот на служителите в контекста на трудовите правоотношения; като има предвид, че член 8 от ЕКПЧ и прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (Общ регламент относно защитата на данните)⁽¹³⁾ следва да гарантират, че служителите получават подходяща информация относно обхвата и естеството на наблюдението и надзора и че от работодателите се изисква да обосновават мерките и да свеждат до минимум тяхното въздействие чрез прилагане на възможно най-неинвазивни методи;
- Й. като има предвид, че в проучването на Eurofound 27 % от респондентите, работещи от дома си, съобщават, че са работили през свободното си време, за да се справят с изискванията, свързани с работата им;

⁽¹²⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/publications/blog/covid-19-unleashed-the-potential-for-telework-how-are-workers-coping>

⁽¹³⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

1. подчертава, че цифровите инструменти, включително и ИКТ, използвани за служебни цели, се характеризират с по-голяма гъвкавост по отношение на времето, мястото и начина на извършване на работата, и че с работниците може да се осъществи контакт дори и извън работното им време; като има предвид, че подходящото използване на цифровите инструменти може да бъде предимство за работодателите и работниците във връзка с осигуряването на повече свобода, независимост и гъвкавост, с цел по-добро организиране на работното време и работните задачи, намаляване на времето, прекарано в пътуване до работата, и улесняване на управлението на личните и семейните задължения, като по този начин се създава по-добър баланс между професионалния и личния живот; отбелязва, че потребностите на работниците са доста различни и във връзка с това подчертава, че е важно да се разработи ясна рамка, която да насърчава личната гъвкавост и едновременно с това — защитата на правата на работниците;
2. подчертава, че постоянната свързаност, в комбинация с високите изисквания по отношение на работата, както и все по-големите очаквания, че работниците трябва да бъдат на разположение по всяко време, могат да повлияят неблагоприятно върху основните права на работниците, върху баланса между техния професионален и личен живот и върху тяхното физическо и психично здраве и благосъстояние;
3. признава, че ефективното регистриране на работното време може да допринесе за спазването на договорно установеното работно време; подчертава, че макар да е важно работното време да се регистрира, с цел да се гарантира, че договорените часове и законовите ограничения не се превишават, трябва да се обърне внимание на ефективността, предвид факта, че само в няколко държави членки съществува уредба в тази област;
4. отбелязва, че все повече доказателства показват, че последиците от ограничаването на работното време, балансът между личния и професионалния живот, осигуряването на известна гъвкавост при организацията на работното време, както и активните мерки за подобряване на благосъстоянието на служителите на работното място оказват положително въздействие върху физическото и психичното здраве на работниците, подобряването на безопасността на работното място и повишаването на производителността на труда поради намалена умора и стрес, по-високи нива на удовлетвореност и мотивация на служителите от работата и по-нисък процент на отсъствия от работа⁽¹⁴⁾;
5. признава значението на правилното и ефикасно използване на цифровите инструменти за служебни цели — както за работниците, така и за работодателите, като се следи да се избягват евентуални нарушения на правата на работниците във връзка с осигуряването на справедливи условия на труд, включително справедливо възнаграждение, ограничаване на работното време и осигуряване на баланс между професионалния и личния живот, както и гарантиране на здравословни и безопасни условия на труд;
6. счита, че прекъсванията на неработното време на работниците и удължаването на тяхното работно време могат да увеличат риска от неплатен извънреден труд, умора от работа, психосоциални, психически и физически проблеми, като например тревожност, депресия, изтощение и стрес от технологиите, и могат да окажат неблагоприятно въздействие върху тяхното здраве и безопасност на работното място, върху баланса между техния професионален и личен живот и върху тяхната почивка от работата;
7. отчита констатациите на Eurofound, които показват, че лицата, които работят редовно от дома си, има два пъти по-голяма вероятност да работят повече от изисквания максимум от 48 часа седмично и рискуват да почиват по-малко от необходимите 11 часа между работните дни, както е предвидено в законодателството на Съюза, в сравнение с лицата, които работят в сградата на своя работодател; отбелязва, че почти 30 % от тези дистанционни работници съобщават, че работят в свободното си време всеки ден или няколко пъти в седмицата, в сравнение с по-малко от 5 % от работниците, базирани в „офиси“, и че има по-голяма вероятност дистанционните работници да работят на ненормиран работен ден; подчертава, че в рамките на Съюза се увеличава броят на работниците, които полагат труд в домашни условия, като те посочват, че имат дълго работно време или че не могат да се възползват от извънработното си време; отбелязва освен това, че редовните дистанционни работници по-често съобщават, че страдат от свързан с работата стрес и че те са засегнати от нарушения на съня, стрес и излагане на светлината на цифрови екрани, и отбелязва, че някои други последици за здравето на дистанционните и „високомобилните“ работници са главоболие, напрежение в очите, умора, тревожност и мускулно-скелетни смущения; признава, че редовната работа в домашни условия може да окаже физическо въздействие върху работниците, тъй като специално създаденото в дома работно пространство, както и лаптопите и друго ИКТ оборудване, може да не отговарят на ергономичните стандарти; призовава Комисията и държавите членки да подобрят научните изследвания и събирането на данни и да извършат подробна оценка на тези проблеми; подчертава, че значението на решаването на тези въпроси нараства с оглед на прогнозираното увеличение на дистанционната работа в дългосрочен план;
8. посочва, че дистанционната работа изигра важна роля за запазването на някои работни места и предприятия по време на кризата с COVID-19, но отново заявява, че поради съчетаването на дълго работно време и по-високи изисквания тя може също така да доведе до по-големи рискове за работниците, с отрицателно въздействие върху качеството на тяхното работно време и баланса между техния професионален и личен живот, както и върху тяхното физическо и психично здраве; подчертава факта, че когато работата не е свързана с определено работно място, когато връзката с работата е непрекъсната и когато работата се слива със семейния и личния живот, могат да възникнат големи трудности;

⁽¹⁴⁾ Месинджър, MOT, цитиран в проучването за оценката на европейската добавена стойност, проведено от Отдела за европейска добавена стойност към Службата на ЕП за парламентарни изследвания (EPRS), озаглавено „The right to disconnect“ (Правото на откъсване от работната среда) (PE 642.847, юли 2020 г.): [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/642847/EPRS_BRI\(2020\)642847_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/642847/EPRS_BRI(2020)642847_EN.pdf)

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

9. подчертава, че правото на работниците на откъсване от работната среда е много важно за защитата на тяхното физическо и психично здраве и благосъстояние, както и за тяхната закрила от психологически рискове; припомня значението и ползите от прилагането на оценки във връзка с психосоциалните рискове на равнище частни и публични дружества и отново подчертава, че е важно да се насърчава психичното здраве и да се предотвратяват психични разстройства на работното място, като се създават по-добри условия за служителите и работодателите; признава, че комисиите по здраве и безопасност, създадени от социалните партньори, могат да играят положителна роля за осигуряване на по-чести и точни оценки на риска;

10. припомня, че съгласно действащото законодателство и практиката на Съда на Европейския съюз работниците не са длъжни да бъдат на разположение на работодателя постоянно и непрекъснато, и че има разлика между работното време, когато работникът трябва да бъде на разположение на работодателя, и неработното време, когато работникът няма задължението да остава на разположение на работодателя, и че времето, през което лицата трябва да са на разположение за повижавания, е работно време; признава обаче, че правото на откъсване от работната среда не е изрично регламентирано в законодателството на Съюза; припомня, че положението в отделните държави членки е много различно, като някои държави членки и социалните партньори са предприели мерки за регулиране със закон или с колективни трудови договори, или съчетавайки тези два подхода при използването на цифровите инструменти за служебни цели, с оглед предоставяне на гаранции и защита за работниците и техните семейства; призовава Комисията и държавите членки и насърчава социалните партньори да обменят най-добри практики и да гарантират прилагането на координиран общ подход по отношение на съществуващите условия на труд, без да се накърняват социалните права и мобилността в рамките на Съюза;

11. призовава Комисията да направи оценка и да предотврати рисковете от незащита на правото за откъсване от работната среда;

12. призовава държавите членки и работодателите гарантират, че работниците са добре информирани и имат възможност да упражняват правото си на откъсване от работната среда;

13. припомня специфичните потребности и различията между секторите във връзка с правото на откъсване от работната среда; призовава Комисията, въз основа на задълбочено проучване, подходяща оценка и консултации с държавите членки и социалните партньори, да представи предложение за директива на Съюза относно минималните стандарти и условия за гарантиране на възможност за работниците да упражняват ефективно своето право на откъсване от работната среда, и за регулиране на използването на съществуващите и новите цифрови инструменти за служебни цели, като се вземе предвид Рамковото споразумение на европейските социални партньори относно цифровизацията, което включва механизми за свързване и изключване от работа; припомня, че Рамковото споразумение предвижда социалните партньори да предприемат мерки за изпълнение през следващите три години и че внасянето на законодателно предложение преди изтичането на този срок за изпълнение би означавало, че се пренебрегва ролята на социалните партньори, посочена в ДФЕС; настоява, че всяка законодателна инициатива трябва да гарантира зачитане на автономността на социалните партньори на национално равнище, както и на националните колективни трудови договори и националните традиции и модели на пазара на труда, и не трябва да засяга правото на договаряне, сключване и прилагане на колективни споразумения, в съответствие с националното право и практика;

14. призовава Комисията да представи законодателна рамка с оглед на установяването на минимални изисквания за дистанционна работа в рамките на целия Съюз, която да гарантира, че дистанционната работа не засяга условията на труд на лицата, работещи от разстояние; подчертава, че тази рамка следва да изясни условията на труд, включително предоставянето, използването и отговорността за обезпеченото оборудване, например съществуващи и нови цифрови инструменти, и следва да гарантира, че тази работа се извършва на доброволна основа и че правата, работното натоварване и стандартите за работа на дистанционните работници са еквивалентни на тези, валидни за работниците в сходно положение;

15. счита, че новата директива следва да конкретизира, да допълни и да се придържа изцяло към изискванията, определени в Директива 2003/88/ЕО относно някои аспекти на организацията на работното време, и по-специално правото на платен годишен отпуск, в Директива (ЕС) 2019/1152 за прозрачни и предвидими условия на труд, в Директива (ЕС) 2019/1158 относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи и в Директива 89/391/ЕИО на Съвета относно безопасността и здравето на работниците, и по-специално изискванията в тези директиви, които се отнасят до максималната продължителност на работното време и минималните периоди на почивка, гъвкавите условия на труд и задълженията за предоставяне на информация, и не следва да оказва отрицателно въздействие върху работниците; счита, че новата директива следва да предвижда решения за справяне със съществуващите модели, ролята на социалните партньори, отговорностите на работодателите и потребностите на работниците във връзка с организацията на тяхното работно време, когато те използват цифрови инструменти; подчертава същественото значение на правилното транспониране, изпълнение и прилагане на правилата на Съюза и припомня, че достиженията на правото на Съюза в областта на заетостта и социалната сфера се прилагат изцяло по отношение на цифровия преход; призовава Комисията и държавите членки да гарантират правилно прилагане чрез националните органи за инспекция на труда;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

16. подчертава, че правото на откъсване от работната среда позволява на работниците да се въздържат от участие в задачи, дейности и електронни комуникации, които са свързани с работата, като например телефонни обаждания, електронни писма и други съобщения, извън тяхното работно време, включително през периодите на почивка, по време на официален и годишен отпуск, отпуск по майчинство и бащинство, родителски отпуск, както и други видове отпуск, без да са застрашени от каквито и да било неблагоприятни последици; подчертава, че следва да се обезпечава известна автономност, гъвкавост и зачитане на независимостта при организиране на времето, като на работниците трябва да се разрешава да планират работното си време около личните си отговорности, и по-специално грижите за деца или болни членове на семейството; подчертава, че увеличаването на свързаността на работното място не следва да води до дискриминация или неблагоприятни последици във връзка с наемането на работа или професионалното развитие на лицата;

17. подчертава, че напредъкът по отношение на новите технологични възможности, като например изкуствения интелект, играе решаваща роля за оформянето на работното място на бъдещето и за оценката на ефективността на работата, и той не следва да води до дехуманизирано използване на цифровите инструменти, нито да поразда опасения относно неприкосновеността на личния живот, непропорционалното и незаконно събиране на лични данни, наблюдението и мониторинга на работниците; подчертава, че новите форми на работно пространство и инструментите за наблюдение на работните показатели, които позволяват на дружествата да проследяват отблизо дейността на работниците, не следва да се разглеждат като възможност за извършване на системно наблюдение на работниците; призовава социалните партньори, както и надзорните органи за защита на данните, да гарантират, че инструментите за наблюдение на труда се използват единствено когато това е необходимо и пропорционално, и също така да гарантират правото на неприкосновеност на личния живот на служителите и на самоопределение в тяхната работа; посочва, че ако на служителите им бъде разрешено да използват за лични цели комуникационните услуги, предоставяни от работодателя, последният няма право на достъп до комуникационните метаданни или съдържание, а работниците трябва да бъдат обучени и информирани във връзка с обработката на техните данни; припомня, че при трудовите правоотношения съгласието на даден служител за обработката на лични данни обикновено не може да се счита за свободно изразено и следователно не е валидно, тъй като съществува явен дисбаланс на силите между субекта на данните на служителя и контролора на работодателя;

18. отново заявява, че зачитането на работното време и неговата предвидимост се разглеждат като съществен фактор за гарантиране на здравето и безопасността на работниците и на техните семейства в Съюза;

19. подчертава, че Комисията, държавите членки, работодателите и работниците трябва да подкрепят и да насърчават активно правото на откъсване от работната среда и да поощряват прилагането на ефективен, обоснован и балансиран подход към цифровите инструменти на работното място, както и на мерки за повишаване на осведомеността и провеждане на образователни и обучителни кампании, свързани с работното време и правото на откъсване от работната среда; подчертава значението на разумното използване на цифровите инструменти, като се гарантира, че правото на откъсване от работната среда и всички други права, които целят защита на психичното и физическото здраве на работниците, се прилагат ефективно и се установяват като активен компонент на трудовата култура в Съюза;

20. подчертава факта, че работодателите не следва да изискват от работниците да бъдат пряко или непряко на разположение извън работното си време и че служителите следва да се въздържат да търсят по работа своите колеги извън договореното работно време; припомня, че времето, през което работникът е на разположение на работодателя, е работно време; подчертава, че с оглед на променящия се характер на работната среда съществува все по-голяма необходимост от пълно информиране на работниците за техните условия на труд с цел прилагане на правото за откъсване от работната среда, като това следва да се извършва своевременно, в писмена или дигитална форма, до която работниците да имат лесен достъп; посочва, че работодателите трябва да предоставят на работниците достатъчно информация, включително и писмена декларация, в която да се посочва правото на работниците за откъсване от работната среда, а именно най-малко практическите разпоредби за изключване на цифровите инструменти, използвани за служебни цели, в това число и всякакви свързани с работата инструменти за мониторинг или надзор, начина на отчитане на работното време, оценката на работодателя за здравето и безопасността на работниците, както и мерките за защита на работниците срещу неблагоприятно третиране и за прилагане на правото на работниците за получаване на обезщетение; отново изтъква значението на равното третиране на трансграничните работници и призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че работниците са добре информирани за правото си на откъсване от работната среда, включително в трансграничен контекст;

21. подчертава значението на социалните партньори за гарантиране на ефективното изпълнение и прилагане на правото за откъсване от работната среда, в съответствие с националните практики, и подчертава, че следователно работата, която вече е извършена от тях в това отношение, следва да бъде взета предвид; счита, че държавите членки трябва да гарантират, че работниците могат да упражняват ефективно правото си на откъсване от работната среда, включително чрез колективен трудов договор; призовава държавите членки да определят точни и достатъчни механизми, за да гарантират минимален стандарт на защита, в съответствие с правото на Съюза, както и прилагането на правото на откъсване от работната среда за всички работници;

22. призовава държавите членки да гарантират, че работниците, които се позовават на правото си на откъсване от работната среда, са защитени от преследване и от други неблагоприятни последици, както и че са въведени механизми за разглеждане на жалби или нарушения на правото на откъсване от работната среда;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

23. подчертава, че всички дейности, които са свързани с дистанционно професионално учене и обучение, трябва да се разглеждат като трудови дейности, а не да се провеждат в извънработно време или през почивните дни, без да се осигурява подходящо обезщетение;
 24. подчертава, че е важно да се подкрепят индивидуални обучения, насочени към подобряване на уменията в областта на информационните технологии за всички работници, по-специално за лицата с увреждания и по-възрастните колеги, за да се гарантира добро и ефективно изпълнение на тяхната работа;
 25. призовава Комисията да включи правото на откъсване от работната среда в своята нова стратегия за здравословни и безопасни условия на труд и да разработи специално нови психосоциални мерки и действия в рамките на здравословните и безопасни условия на труд;
 26. изисква от Комисията да представи, въз основа на член 153, параграф 2, буква б), във връзка с член 153, параграф 1, букви а), б) и и) от ДФЕС, предложение за акт относно правото на откъсване от работната среда, в съответствие с препоръките, отправени в приложението към настоящата резолюция;
 27. счита, че исканото предложение няма да доведе до финансови последици;
 28. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция, както и приложените подробни препоръки, на Комисията и на Съвета, както и на парламенти и правителствата на държавите членки.
-

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

**ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ РЕЗОЛЮЦИЯТА:
ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ**

ТЕКСТ НА ИСКАНОТО ЗАКОНОДАТЕЛНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно правото на откъсване от работната среда

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 153, параграф 2, буква б), във връзка с член 153, параграф 1, букви а), б) и и) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В член 153, параграф 1, букви а), б) и и) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда, че Съюзът подкрепя и допълва дейностите на държавите членки в областта на подобряването на работната среда с цел защита на здравето и безопасността на работниците, условията на труд и равенството между мъжете и жените по отношение на възможностите на пазара на труда и третирането на работното място.
- (2) В член 31 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) се предвижда, че всеки работник има право на условия на труд, които опазват неговото здраве и сигурност и зачитат достойнството му, както и на правото на ограничаване на максималната продължителност на труда, на периоди на дневна и седмична почивка, както и на платен годишен отпуск. Член 30 от Хартата предвижда правото на защита в случай на неоснователно уволнение, а членове 20 и 21 от Хартата предвиждат равенство пред закона и забраняват дискриминацията. Член 23 от Хартата изисква равенството между мъжете и жените да залегне във всички области, включително заетостта, труда и възнаграждението.
- (3) Европейският стълб на социалните права предвижда, че независимо от вида и продължителността на трудовото правоотношение, работниците имат право на справедливо и равно третиране по отношение на условията на труд, че за работодателите трябва да се осигури необходимата гъвкавост, за да могат да се адаптират бързо към промените в икономическите условия, че трябва да се насърчават новаторски форми на труд, които осигуряват качествени условия на труд, и че трудовите правоотношения, които водят до несигурни условия на труд, трябва да се предотвратяват, включително чрез забрана на злоупотребата с нетипични договори (принцип № 5). Той предвижда също така, че при наемането им на работа работниците имат право да бъдат информирани в писмен вид за своите права и задължения, произтичащи от трудовите правоотношения (принцип № 7), че социалните партньори трябва да бъдат консултирани във връзка с разработването и прилагането на политиките в областта на икономиката, заетостта и социалните въпроси, в съответствие с националните практики (принцип № 8), че родителите и лицата със задължения за полагане на грижи имат право на подходящ отпуск и гъвкави схеми на работа (принцип № 9), и че работниците имат право на здравословна, безопасна и добре приспособена работна среда и защита на данните, както и на правото на работна среда, пригодена към техните професионални нужди, която да им позволява да удължат участието си на пазара на труда (принцип № 10).

⁽¹⁾ ОВ С ...

⁽²⁾ ОВ С ...

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент ...

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- (4) В тази директива са взети предвид конвенциите и препоръките на Международната организация на труда по отношение на организацията на работното време, включително, по-специално, Конвенция № 1 относно работното време (индустрия) от 1919 г., Конвенция № 30 относно работното време (търговия и търговски бюра) от 1930 г., препоръка № 163 относно колективното трудово договаряне от 1981 г., Конвенция № 156 относно работниците и служителите със семейни задължения от 1981 г. и придружаващата я препоръка № 165, както и Декларацията на МОТ от 2019 г. относно бъдещето на труда по случай стогодишнината на МОТ;
- (5) В тази директива се взема също така предвид преразгледаната Европейска социална харта на Съвета на Европа от 3 май 1996 г., и по-специално член 2 от нея (относно правото на справедливи условия на труд, включително разумно работно време и почивка), член 3 (относно правото на безопасни и здравословни условия на труд), член 6 (относно правото на колективно договаряне) и член 27 (относно защитата на работниците със семейни отговорности).
- (6) Член 24 от Всеобщата декларация за правата на човека предвижда, че всеки има право на почивка и отдих, включително на разумно ограничаване на работното време и на периодичен платен отпуск.
- (7) Когато се използват правилно, цифровите инструменти позволяват на работниците да работят от всяко място и по всяко време, и могат да допринесат за подобряване на баланса между професионалния и личния живот на работниците, като осигуряват по-голяма гъвкавост при организацията на техния личен живот. Но използването на цифровите инструменти, включително и ИКТ, за служебни цели може да има и отрицателни последици, като например да доведе до удължаване на работно време чрез насърчаване на работниците да работят извън работното си време, до по-голяма интензивност на труда, както и до размиване на границите между работното време и свободното време. Ако тези цифрови инструменти не се използват единствено през работното време, те могат да повлияят на личния живот на работниците. За работниците, които имат задължения за полагане на грижи, без да им се плаща за това, цифровите инструменти могат да затруднят много намирането на здравословен баланс между професионалния и личния живот. Жените прекарват повече време от мъжете, изпълнявайки такива задължения за полагане на грижи, те разполагат с по-малко време за упражняване на платен труд и могат да напуснат изцяло трудовата заетост.
- (8) Цифровите инструменти, които се използват за служебни цели, могат да създадат постоянен натиск и стрес, да окажат неблагоприятно въздействие върху физическото и психичното здраве, както и върху благосъстоянието на работниците, и могат да доведат до психосоциални или други професионални заболявания, като например тревожност, депресия, изтощение, стрес от технологиите, проблеми със съня и мускулно-скелетни смущения. Всички тези последици водят до все по-голяма тежест за работодателите и системите за социално осигуряване и увеличават риска от нарушаване на правото на работниците да им се гарантират условия на труд, съобразени с тяхното здраве и безопасност. Предвид предизвикателствата във връзка с все по-голямото използване на цифровите инструменти за служебни цели, нетипичните трудови правоотношения и схемите за работа от разстояние, по-специално в контекста на увеличаване на дистанционната работа в резултат на кризата с COVID-19, което води до допълнителен стрес, свързан с работата, и до прикриване на разделението между работа и личен живот, става все по-наложително да се гарантира, че работниците могат да упражняват правото си на откъсване от работната среда.
- (9) Все по-голямото използване на цифровите технологии преобразува традиционните модели на работа и създаде културата на „постоянно свързани“ или „винаги на линия“. В този контекст е важно да се осигурят защита за основните права на работниците, справедливи условия на труд, включително тяхното право на справедливо възнаграждение и спазване на работното време, гарантиране на тяхното здраве и безопасност, както и обезпечаване на равенството между мъжете и жените.
- (10) Правото на откъсване от работната среда е правото на работниците да не се занимават с дейности или комуникации, свързани с работата, в извънработно време, чрез използването на цифрови инструменти, като например телефонни обаждания, електронни писма или други съобщения. Правото на откъсване от работната среда следва да позволява на работниците да изключват инструментите, свързани с работата, и да не отговарят на искания на работодателите в извънработно време, без риск от неблагоприятни последици, като например уволнение или други ответни мерки. От друга страна, работодателите не следва да изискват от работниците да работят извън работното си време. Работодателите не следва да насърчават културата „винаги на линия“ на работното място, при която работниците, които се отказват от правото си на откъсване от работната среда, се ползват очевидно с предимство спрямо служителите, които не правят това. Работниците, които докладват за случаи на неспазване на правото за откъсване от работната среда на работното място, не следва да бъдат наказвани.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- (11) Правото на откъсване от работната среда следва да се прилага за всички работници и всички сектори — както публични, така и частни, и следва да бъде ефективно приложено. Целта на правото на откъсване от работната среда е да се гарантира защита за здравето и безопасността на работниците, както и справедливи условия на труд, включително баланс между професионалния и личния живот.
- (12) Понастоящем не съществува законодателство на Съюза, което да урежда специално правото на откъсване от работната среда, като законодателството в тази област се различава значително в отделните държави членки. Но Директива 89/391/ЕИО на Съвета⁽⁴⁾ и Директива 91/383/ЕИО на Съвета⁽⁵⁾ имат за цел да насърчават подобряването на безопасността и здравето на работниците, работещи на безсрочно, срочно или временно трудово правоотношение; Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁶⁾ определя минимални изисквания за безопасност и здраве при организацията на работното време, в т.ч. по отношение на максималния разрешен брой работни часове и минималните периоди на почивка, които трябва да бъдат спазвани; Директива (ЕС) 2019/1152 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁷⁾ цели подобряване на условията на труд чрез насърчаване на по-прозрачна и предвидима заетост; а с Директива (ЕС) 2019/1158 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾ се установяват минималните изисквания за улесняване на съвместяването на професионалния и личния живот на работниците, които са същевременно родители или лица, полагащи грижи.
- (13) Съгласно Директива 2003/88/ЕО работниците в Съюза имат право на минимални изисквания за безопасност и здраве при организацията на работното време. В този контекст посочената директива предвижда междудневна почивка, почивки по време на работа, междуседмична почивка, максимална продължителност на седмичното работно време и годишен отпуск, и урежда някои аспекти на нощния труд, работата на смени и моделите на работа. Съгласно установената съдебна практика на Съда на Европейския съюз дежурствата, при които работникът трябва да присъства физически на определено от работодателя място, следва да се разглеждат като „пълно работно време [...] независимо от факта, че по време на дежурството съответното лице не извършва непрекъснато професионална дейност“⁽⁹⁾, и че времето в режим на готовност, което работникът е длъжен да прекара в дома си, докато е на разположение на работодателя, следва да се счита за работно време⁽¹⁰⁾. Освен това Съдът на ЕС е тълкувал минималните периоди на почивка като „правила на социалното право на Общността, от които всеки работник трябва да се възползва, в качеството им на минимални изисквания, необходими за осигуряване защита на безопасността и здравето му“⁽¹¹⁾. В Директива 2003/88/ЕО обаче няма изрична разпоредба за правото на работниците за откъсване от работната среда, нито пък се изисква работниците да бъдат на разположение в извънработно време, през периодите на почивка или в друго неработно време, но в нея се предвижда правото на непрекъснат дневен, седмичен и годишен период на почивка, по време на който работникът не следва да бъде на разположение. Освен това няма изрична разпоредба на Съюза, с която да се прилага правото на работника да не бъде непрекъснато на разположение извън определеното (в договора) работно време.
- (14) Съдът на ЕС потвърди, че Директива 89/391/ЕИО и Директива 2003/88/ЕО изискват от работодателите да въведат система за измерване на продължителността на отработеното от всеки работник дневно работно време, и че тази система следва да бъде „обективна, надеждна и достъпна“⁽¹²⁾.
- (15) В своята съдебна практика Съдът на ЕС е установил критерии за определяне на статута на работник. Тълкуването на тези критерии от Съда на ЕС следва да се вземе предвид при прилагането на настоящата директива. При условие че отговарят на тези критерии, всички работници в частния и публичния сектор, включително работниците на повикване, работниците на непълно работно време, работниците на непостоянна работа, работниците със заплащане чрез ваучери, работниците през платформи, стажантите и чираците, попадат в приложното поле на настоящата директива. Злоупотребата със статута на самостоятелно заетите лица, както е определен в националното право, било то на национално равнище или в трансгранични ситуации, е форма на фалшиво деклариран труд, който често се свързва с недеklarираната заетост. Фиктивната самостоятелна заетост възниква, когато дадено лице бъде обявено за

⁽⁴⁾ Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 91/383/ЕИО на Съвета от 25 юни 1991 година за допълнение на мерките за насърчаване на подобряването на безопасността и здравето на работното място на работниците на срочно трудово правоотношение или временно трудово правоотношение (ОВ L 206, 29.7.1991 г., стр. 19).

⁽⁶⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 18.11.2003 г., стр. 9).

⁽⁷⁾ Директива (ЕС) 2019/1152 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за прозрачни и предвидими условия на труд в Европейския съюз (ОВ L 186, 11.7.2019 г., стр. 105).

⁽⁸⁾ Директива (ЕС) 2019/1158 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи, и за отмяна на Директива 2010/18/ЕС на Съвета (ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 79).

⁽⁹⁾ Решение на Съда на ЕС от 5 октомври 2004 г., Pfeiffer и др., C-397/01 до C-403/01, ECLI:EU:C:2004:584, точка 93.

⁽¹⁰⁾ Решение на Съда на ЕС от 21 февруари 2018 г., Matzak, ECLI:EU:C:2018:82, C-518/15, точка 66.

⁽¹¹⁾ Решение на Съда на ЕС от 7 септември 2006 г., Комисия/Обединено кралство, C-484/04, ECLI:EU:C:2006:526, точка 38.

⁽¹²⁾ Решение на Съда на ЕС от 14 май 2019 г., Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), C-55/18, ECLI:EU:C:2019:402, точка 60.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

самостоятелно заето, въпреки че отговаря на условията, характерни за трудовите правоотношения, с цел да се избегнат някои правни или фискални задължения. Тези лица следва да бъдат включени в обхвата на настоящата директива. Установяването на наличие на трудово правоотношение следва да се ръководи от фактите, свързани с действителното изпълнение на работата, а не от описанието на правоотношението, направено от страните по него. За целите на настоящата директива терминът „работник“ се отнася за всеки работник, който е встъпил в трудово правоотношение, отговарящо на критериите на Съда на ЕС.

- (16) През последните десетилетия стандартните трудови договори намаляват все повече, а широкото разпространение на нетипичните или гъвкавите схеми на работа се увеличава, което се дължи до голяма степен на цифровизацията на икономическите дейности. Някои нетипични форми на заетост са уредени в законодателството на Съюза. С Директива 97/81/ЕО на Съвета⁽¹³⁾ се прилага рамковото споразумение между европейските социални партньори относно работата на непълно работно време. Тя цели да гарантира премахването на дискриминацията спрямо работниците на непълно работно време, да подобри качеството на работата на непълно работно време, да улесни развитието на работата на непълно работно време на доброволна основа и да допринесе за гъвкавото организиране на работното време по такъв начин, че да се вземат предвид потребностите на работодателите и работниците. Директива 1999/70/ЕО на Съвета⁽¹⁴⁾ привежда в действие рамковото споразумение между европейските социални партньори относно срочните трудови договори и има за цел да подобри качеството на срочната работа, като се гарантира прилагането на принципа за недискриминация и се предотвратяват злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения. Директива № 2008/104/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁵⁾, която беше приета след неуспеха на европейските социални партньори да се договорят за рамково споразумение, цели да гарантира защитата на работниците, наети чрез агенции за временна заетост, и да подобри качеството на работата чрез агенции за временна заетост, като гарантира равно третиране и признае агенциите за временна заетост като работодатели, отчитайки същевременно необходимостта от създаване на подходяща рамка за използване на работата чрез агенции за временна заетост, с оглед да се допринесе за реалното създаване на работни места и за развитието на гъвкави форми на работа.
- (17) През юли 2002 г. европейските социални партньори приеха рамково споразумение относно дистанционната работа, а през юни 2020 г. — рамково споразумение относно цифровизацията. В рамковото споразумение относно цифровизацията се предвиждат евентуални мерки, които да бъдат договорени между социалните партньори във връзка с включването и изключването на работниците от работата. С оглед на развитието на ситуацията след приемането на рамковото споразумение относно дистанционната работа през 2002 г., стана ясно, че е необходима оценка и правна рамка на равнището на Съюза за някои елементи на това споразумение.
- (18) В член 3, параграф 1, буква а) и член 3, параграф 2 от Директива 2008/104/ЕО се предвижда понятието „работник“ да се определя от националното законодателство. Но Съдът на ЕС постанови, че критериите, определени в установената му съдебна практика, трябва да бъдат приложени, за да се прецени дали дадено лице има статут на работник. И по-специално дали фактът, че „лицето предоставя работна сила в полза на друго лице и под негово ръководство, срещу което получава възнаграждение“ е определящ и „правната квалификация по националното право и формата на това правоотношение, както и естеството на правната връзка между тези две лица, не [са] решаващи в това отношение“⁽¹⁶⁾.
- (19) Някои държави членки предприеха мерки за регулиране на правото за откъсване от работната среда за работници, които използват цифрови инструменти за служебни цели. Други държави членки насърчават използването на цифрови инструменти за служебни цели, без специално да разглеждат съответните рискове, трета група държави членки прилагат общо законодателство за използването на цифрови инструменти, а четвърта група държави нямат специфично законодателство в тази област⁽¹⁷⁾. Действията на равнището на Съюза в тази област ще осигурят минимални изисквания за защита на всички работници в Съюза, които използват цифрови инструменти за служебни цели, и по-специално техните основни права за справедливи условия на труд.
- (20) Целта на настоящата директива е да подобри условията на труд за всички работници чрез определяне на минимални изисквания за правото на откъсване от работната среда. Настоящата директива следва да се прилага по начин, който да зачита изцяло изискванията на директиви 89/391/ЕО, 2003/88/ЕО, (ЕС) 2019/1152 и (ЕС) 2019/1158, и да не оказва отрицателно въздействие върху работниците.

⁽¹³⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, 20.1.1998 г., стр. 9).

⁽¹⁴⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите, Съюза на индустриалците в Европейската общност и Европейския център на предприятията с държавно участие (ОВ L 175, 10.7.1999 г., стр. 43).

⁽¹⁵⁾ Директива 2008/104/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно работа чрез агенции за временна заетост (ОВ L 327, 5.12.2008 г., стр. 9).

⁽¹⁶⁾ Решение на Съда на ЕС от 17 ноември 2016 г., Betriebsrat der Ruhrlandklinik, C-216/15, ECLI:EU:C:2016:883, точка 27.

⁽¹⁷⁾ Европейска фондация за подобряване на условията на живот и труд.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- (21) Практическите разпоредби за упражняване на правото на работника за откъсване от работната среда и за прилагане на това право от работодателя следва да могат да се договарят от социалните партньори посредством колективен трудов договор или на равнището на предприятието работодател. Държавите членки следва да гарантират, например с помощта на националните органи за инспекция по труда, че работодателите предоставят на работниците писмена декларация, в която се посочват тези практически разпоредби.
- (22) Държавите членки следва да гарантират, че работодателите създават обективна, надеждна и достъпна система, която да позволява измерване на продължителността на отработеното от всеки работник дневно работно време, в съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС, и по-специално неговото решение от 14 май 2019 г., *Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)*, C-55/18⁽¹⁸⁾.
- (23) Автономността на социалните партньори следва да се зачита. Държавите членки следва да подкрепят социалните партньори при изготвянето на колективни трудови договори с цел прилагане на настоящата директива.
- (24) Държавите членки следва да гарантират ефективното участие на социалните партньори в съответствие с националното законодателство и практика, и следва да насърчават и укрепват социалния диалог с оглед на прилагането на настоящата директива. За тази цел държавите членки следва да гарантират, че след провеждане на консултации със социалните партньори на подходящо равнище ще се определят минимален набор от условия на труд, за да могат работниците да упражняват правото си на откъсване от работната среда. Държавите членки следва да могат да възлагат на социалните партньори изпълнението на настоящата директива, в съответствие с националното законодателство и практика, с цел обезпечаване или допълване на този минимален набор от условия на труд.
- (25) Дерогации от изискването за прилагане на правото на откъсване от работната среда следва да се предвиждат само при изключителни обстоятелства, като например случаи на непреодолима сила или други извънредни ситуации, като работодателят следва да представи в писмена форма мотивите за това решение на всеки засегнат работник и да обоснове необходимостта от дерогация. Минималният набор от условия на труд, с които се прилага правото на откъсване от работната среда, следва да предвижда критерии за допускане на такива дерогации и за определяне на обезщетение за всеки труд, извършван в извънработно време. Това обезщетение следва да гарантира придържането към общата цел за обезпечаване на здравето и безопасността на работниците.
- (26) Работниците, които упражняват правата си, предвидени в настоящата директива, следва да бъдат защитени от всякакви неблагоприятни последици, включително мерки за уволнение и други ответни мерки. Тези работници следва също така да бъдат защитени срещу дискриминационни мерки, като например загуба на доход или на възможности за повишение.
- (27) За работниците следва да се осигури подходяща и бърза съдебна и административна защита срещу неблагоприятно третиране в резултат на упражняването или опита за упражняване на правата, предвидени в настоящата директива, включително правото на обезщетение, както и правото за образуване на административни или съдебни производства, с цел да се гарантира спазването на настоящата директива.
- (28) Държавите членки следва да определят условията за прилагане на правото на откъсване от работната среда, залегнало в настоящата директива, в съответствие с националното законодателство, колективните трудови договори или установената практика. Държавите членки следва да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за нарушения на задълженията по настоящата директива.
- (29) Тежестта на доказване във връзка с установяването дали уволнението или нанасянето на еквивалентна вреда не е извършено заради това, че работникът е упражнил или се е опитал да упражни правото си на откъсване от работната среда, следва да се носи от работодателя, когато работникът се позове пред съда или друг компетентен орган на факти, въз основа на които може да се предположи, че работникът е бил уволнен или е претърпял други неблагоприятни последици поради тези причини.
- (30) Настоящата директива установява минимални изисквания, като по този начин не засяга правото на държавите членки да въвеждат или да запазват по-благоприятни разпоредби. Настоящата директива и нейното прилагане не следва да представляват валидно основание за намаляване на общото ниво на защита, осигурявана за работниците в областта, уредена с настоящата директива.
- (31) Комисията следва да направи преглед на прилагането на настоящата директива с цел мониторинг и гарантиране на спазването на настоящата директива. За тази цел държавите членки следва да представят редовни доклади на Комисията.
- (32) За да се направи оценка на въздействието на настоящата директива, Комисията и държавите членки се насърчават да продължат да си сътрудничат помежду си, с подкрепата на ЕОТ, с цел разработване на съпоставима статистика и данни за прилагането на правата, залегнали в настоящата директива.

⁽¹⁸⁾ Решение на Съда на ЕС от 14 май 2019 г., *Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)*, C-55/18, ECLI:EU:C:2019:402.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- (33) Доколкото целите на настоящата директива, а именно осигуряване на подходящи гаранции за прилагане на правото на откъсване от работната среда в Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради техния мащаб и последствия могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящата директива определя минимални изисквания с цел да се осигурят възможности за работниците, които използват цифрови инструменти, включително и ИКТ, за служебни цели, да упражняват своето право на откъсване от работната среда и да се гарантира, че работодателите зачитат правото на работниците за откъсване от работната среда. Тя се прилага за всички сектори — както публични, така и частни — и за всички работници, независимо от техния статут и условията им на труд.

2. Настоящата директива конкретизира и допълва директиви 89/391/ЕИО, 2003/88/ЕО, (ЕС) 2019/1152 и (ЕС) 2019/1158 за целите, посочени в параграф 1, без това да засяга изискванията, определени в горепосочените директиви.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „откъсване от работната среда“ означава да не се извършват, пряко или непряко, дейности или комуникации във връзка с работата чрез използването на цифрови инструменти извън работното време;
- (2) „работно време“ означава работно време съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива 2003/88/ЕО.

Член 3

Правото на откъсване от работната среда

1. Държавите членки гарантират, че работодателите предприемат необходимите мерки, за да предоставят на работниците съответните средства за упражняване на тяхното право на откъсване от работната среда.
2. Държавите членки гарантират, че работодателите създават обективна, надеждна и достъпна система, която да позволява измерване на продължителността на отработеното от всеки работник дневно работно време, в съответствие с правото на работниците на неприкосновеност на личния живот и на защита на техните лични данни. Работниците трябва да имат възможност да изискват и да получават информация от регистъра за тяхното работно време.
3. Държавите членки гарантират, че работодателите прилагат правото на откъсване от работната среда по справедлив, законосъобразен и прозрачен начин.

Член 4

Мерки във връзка с прилагането на правото на откъсване от работната среда

1. Държавите членки гарантират изготвянето на подробни разпоредби, след провеждане на консултации със социалните партньори на подходящо равнище, за да могат работниците да упражняват правото си на откъсване от работната среда и работодателите да прилагат това право по справедлив и прозрачен начин. За тази цел държавите членки осигуряват най-малко следните условия на труд:
 - а) практическите разпоредби за изключването на цифровите инструменти, използвани за служебни цели, включително всички свързани с работата инструменти за мониторинг;
 - б) системата за измерване на работното време;
 - в) оценките за здравето и безопасността на работниците, включително оценките за психосоциалните рискове, във връзка с правото за откъсване от работната среда;
 - г) критериите за отклоняване на работодателите от изискването за прилагане на правото на работника за откъсване от работната среда;
 - д) в случай на дерогация по буква г), критериите за определяне на начина за изчисляване на обезщетението за труда, извършен извън работното време, в съответствие с директиви 89/391/ЕИО, 2003/88/ЕО, (ЕС) 2019/1152 и (ЕС) 2019/1158, както и с националното законодателство и практики;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- е) мерките за повишаване на осведомеността, включително обучение на работното място, които да бъдат предприети от работодателите по отношение на условията на труд, посочени в настоящия параграф.

Дерогация по буква г), алинея 1 се допуска само при изключителни обстоятелства, като например случаи на непреодолима сила или други извънредни ситуации, като работодателят следва да представи в писмена форма мотивите за това решение на всеки засегнат работник и да обоснове необходимостта от дерогация във всеки отделен случай, когато се прави позоваване на тази дерогация.

2. Държавите членки могат, в съответствие с националното законодателство и практика, да възложат на социалните партньори да сключат колективни трудови договори на национално, регионално и секторно равнище, както и на ниво работодатели, в които да се определят или допълват условията на труд, посочени в параграф 1.

3. Държавите членки гарантират, че работниците, които не са обхванати от колективен трудов договор съгласно параграф 2, се ползват от закрила, в съответствие с настоящата директива.

Член 5

Защита срещу неблагоприятно третиране

1. Държавите членки гарантират, че се забранява дискриминацията, по-неблагоприятното третиране, уволнението и други прилагани от работодателите мерки, които биха имали неблагоприятни последици, заради това, че работниците са упражнили или са се опитали да упражнят правото си на откъсване от работната среда.

2. Държавите членки гарантират, че работодателите защитават работниците, включително и представителите на работниците, срещу неблагоприятно третиране и евентуални неблагоприятни последици вследствие на жалба, подадена до работодателя, или вследствие на производства, образувани с цел осигуряване спазването на правата, предвидени в настоящата директива.

3. Държавите членки гарантират, че ако работници, които считат, че са били уволнени или са били подложени на друго неблагоприятно третиране заради това, че са упражнили или са се опитали да упражнят своето право на откъсване от работната среда, се позоват пред съда или друг компетентен орган на факти, въз основа на които може да се предположи, че работниците са били уволнени или са били подложени на друго неблагоприятно третиране, работодателят трябва да докаже, че основанията за уволнението или за друго неблагоприятно третиране са различни.

4. Параграф 3 не възпрепятства държавите членки да въведат правила за доказване, които са по-благоприятни за работниците.

5. От държавите членки не се изисква да прилагат параграф 3 към производствата, при които съдът или друг компетентен орган разследва фактите по делото.

6. Параграф 3 не се прилага към наказателните производства, освен ако държавите членки са предвидили друго.

Член 6

Право на обезщетение

1. Държавите членки гарантират, че работниците, чието право на откъсване от работната среда е било нарушено, имат достъп до бързо, ефективно и безпристрастно решаване на споровете и право на обезщетение в случай на нарушаване на правата им, произтичащи от настоящата директива.

2. Държавите членки могат да осигурят възможност за синдикалните организации или други представители на работниците, от името или в подкрепа на работниците и с тяхно одобрение, да участват в административни производства с цел гарантиране на спазването или прилагането на настоящата директива.

Член 7

Задължение за предоставяне на информация

Държавите членки гарантират, че работодателите предоставят писмено на всички работници ясна, достатъчна и подходяща информация за тяхното право на откъсване от работната среда, включително и декларация, в която се посочват условията на всички приложими колективни или други споразумения. Тази информация включва най-малко следните елементи:

- а) практическите разпоредби за изключването на цифровите инструменти, използвани за служебни цели, включително всички свързани с работата инструменти за мониторинг, посочени в член 4, параграф 1, буква а);
- б) системата за измерване на работното време, посочена в член 4, параграф 1, буква б);
- в) оценките на работодателя за здравето и безопасността на работниците във връзка с правото на откъсване от работната среда, включително оценките за психосоциалните рискове, посочени в член 4, параграф 1, буква в);

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- г) критериите за всяка дерогация от изискването за работодателите да прилагат правото на откъсване от работната среда и всякакви критерии за определяне на обезщетението за работата, извършена извън работното време, както е посочено в член 4, параграф 1, букви г) и д);
- д) мерките на работодателя за повишаване на осведомеността, включително и обучение на работното място, както е посочено в член 4, параграф 1, буква е);
- е) мерките за защита на работниците срещу неблагоприятно третиране в съответствие с член 5;
- ж) мерките за прилагане на правото за обезщетение на работниците в съответствие с член 6.

Член 8

Санкции

Държавите членки определят правилата за санкциите, които се прилагат в случай на нарушение на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, или на съответните разпоредби, които вече са в сила и засягат правата, предмет на настоящата директива, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите членки нотифицират Комисията за тези правила и мерки най-късно до... [две години след датата на влизане в сила на настоящата директива] и я уведомяват незабавно за всяко следващо изменение, което ги засяга.

Член 9

Равнище на закрила

1. Настоящата директива не представлява валидно основание за намаляване на общото ниво на защитата, което се предоставя на работниците в държавите членки.
2. Настоящата директива не засяга правото на държавите членки да прилагат или въвеждат по-благоприятни за работниците закони, подзаконови или административни разпоредби или да насърчават или разрешават прилагането на по-благоприятни за работниците колективни договори.
3. Настоящата директива не засяга други права, предоставени на работниците съгласно други правни актове на Съюза.

Член 10

Докладване, оценка и преразглеждане на правото на откъсване от работната среда

1. В срок до ... [пет години след влизането в сила на настоящата директива] и веднъж на всеки две години след това държавите членки представят на Комисията доклад с цялата необходима информация за практическото изпълнение и прилагане на настоящата директива, както и показатели за оценка на практиките за прилагане на правото на откъсване от работната среда, като посочват съответните гледни точки на националните социални партньори.
2. Въз основа на информацията, предоставена от държавите членки съгласно параграф 1, в срок до ... [шест години след влизането в сила на настоящата директива] и веднъж на всеки две години след това Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението и прилагането на настоящата директива и разглежда необходимостта от допълнителни мерки, включително, когато е целесъобразно, и изменения на настоящата директива.

Член 11

Транспониране

1. До ... [две години след влизането в сила на настоящата директива] държавите членки приемат и публикуват мерките, необходими за прилагане на настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби от ... [три години след датата на влизане в сила на настоящата директива].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Методите и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Веднага след влизането в сила на настоящата директива държавите членки правят необходимото, за да информират своевременно Комисията за всеки проект на закони, подзаконови или административни разпоредби, които те възнамеряват да приемат в областта, уредена с настоящата директива, за да може Комисията да представи своите забележки.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

3. Съгласно член 153, параграф 3 от ДФЕС държавите членки могат да възложат на социалните партньори, по тяхно съвместно искане, прилагането на настоящата директива, при условие че те гарантират спазването на настоящата директива.

Член 12

Лични данни

Работодателите обработват личните данни съгласно член 4, параграф 1, букви а) и б) от настоящата директива единствено с цел регистриране на работното време на всеки отделен работник. Те не обработват такива данни за никакви други цели. Личните данни се обработват в съответствие с Регламент (ЕО) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁹⁾ и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁰⁾.

Член 13

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 14

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в ...,

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

⁽¹⁹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁽²⁰⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0022

Реформиране на списъка на ЕС на данъчните убежища**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно реформиране на списъка на ЕС на данъчните убежища (2020/2863(RSP))**

(2021/C 456/16)

Европейският парламент,

- като взе предвид резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки относно кодекс за поведение при данъчното облагане на предприятията, приета на 1 декември 1997 г. ⁽¹⁾ с цел ограничаване на вредната данъчна конкуренция в рамките на Европейския съюз,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 17 юни 2015 г., озаглавено „Справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз: пет ключови области за действие“ (COM(2015)0302),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 28 януари 2016 г. относно външна стратегия за ефективно данъчно облагане (COM(2016)0024),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 8 март 2016 г. относно кодекс за поведение относно данъчното облагане на предприятията ⁽²⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 юли 2016 г. относно по-нататъшни мерки за повишаване на прозрачността и за борба с отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци (COM(2016)0451), което включва обяснение на процеса на ЕС на включване в списъка на данъчните юрисдикции, които не оказват съдействие,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 8 ноември 2016 г. относно критериите и процеса, водещи до съставянето на списък на ЕС на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели,
- като взе предвид резултатите от заседанието на Съвета по икономически и финансови въпроси от 5 декември 2017 г.,
- като взе предвид последните актуализации от страна на Съвета на списъка на ЕС на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели, от 6 октомври 2020 г. ⁽³⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 15 юли 2020 г., озаглавено „План за действие за справедливо и опростено данъчно облагане в подкрепа на стратегията за възстановяване“ (COM(2020)0312),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 15 юли 2020 г. относно доброто управление в областта на данъчното облагане в ЕС и извън него (COM(2020)0313),
- като взе предвид своите резолюции относно данъчните постановления и другите мерки, сходни по естество или въздействие ⁽⁴⁾, от 25 ноември 2015 г., относно данъчните постановления и другите мерки, сходни по естество или въздействие ⁽⁵⁾, от 6 юли 2016 г. и относно финансовите престъпления, данъчните измами и избягването на данъци от 26 март 2019 г. ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 декември 2015 г., съдържаща препоръки към Комисията относно осигуряването на прозрачност, координация и конвергенция в корпоративните данъчни политики в Съюза ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Приложение I към Заключенията на заседанието на Съвета по икономически и финансови въпроси (Ecofin) от 1 декември 1997 г. относно данъчната политика — Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 1 декември 1997 г. относно кодекс за поведение при данъчното облагане на предприятията (ОВ С 2, 6.1.1998 г., стр. 1).

⁽²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/bg/press/press-releases/2016/03/08/ecofin-conclusions-code-conduct-business-taxation/>

⁽³⁾ ОВ С 331, 7.10.2020 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ С 366, 27.10.2017 г., стр. 51.

⁽⁵⁾ ОВ С 101, 16.3.2018 г., стр. 79.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0240.

⁽⁷⁾ ОВ С 399, 24.11.2017 г., стр. 74.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид препоръката на комисия PANA от 13 декември 2017 г. до Съвета и до Комисията след разследването във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами ⁽⁸⁾,
- като взе предвид последващите действия на Комисията във връзка с горепосочените резолюции и препоръка на Европейския парламент ⁽⁹⁾,
- като взе предвид предложението на Комисията относно публичното отчитане по държави (pCBCR) ⁽¹⁰⁾, както и своята позиция от 27 март 2019 г. ⁽¹¹⁾ във връзка с посоченото предложение,
- като взе предвид проучването на Комисията, озаглавено „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates“ („Въздействието на данъчното планиране върху ефективните данъчни ставки, ориентирани към бъдещето“) ⁽¹²⁾,
- като взе предвид проучването на Комисията, озаглавено „Aggressive tax planning indicators“ („Показатели за агресивно данъчно планиране“) ⁽¹³⁾,
- като взе предвид проучването на Службата на ЕП за парламентарни изследвания (EPRS), озаглавено „An overview of shell companies in the European Union“ („Преглед на фиктивните дружества в Европейския съюз“) ⁽¹⁴⁾,
- като взе предвид докладите на Комисията по държави, изготвени като част от европейския семестър,
- като взе предвид текущата работа на групата на високо равнище на ООН относно международната финансова отчетност, прозрачност и почтеност,
- като взе предвид текущата работа на приобщаващата рамка на ОИСР/Г-20 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS) по въпросите на данъчните предизвикателства, произтичащи от цифровизацията,
- като взе предвид Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия ⁽¹⁵⁾,
- като взе предвид въпросите към Комисията и Съвета относно реформирането на списъка на ЕС на данъчните убежища (O-000082/2020 — B9-0002/2021 и O-000081/2020 — B9-0001/2021),
- като взе предвид член 136, параграф 5 и член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид предложението за резолюция на комисията по икономически и парични въпроси, изготвено с помощта на подкомисията по данъчните въпроси,

⁽⁸⁾ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 132.

⁽⁹⁾ Съвместните последващи действия във връзка с резолюцията на Европейския парламент (комисия ECON) с препоръки към Комисията относно осигуряването на прозрачност, координация и конвергенция в корпоративните данъчни политики в Съюза и резолюцията на Европейския парламент (специална комисия TAXE) относно данъчните постановления и другите мерки, сходни по естество или въздействие, приети от Комисията на 16 март 2016 г.; последващите действия във връзка с резолюцията на Европейския парламент (специална комисия TAX2) относно данъчните постановления и другите мерки, сходни по естество или въздействие, приети от Комисията на 16 ноември 2016 г.; последващите действия във връзка с незаконодателната резолюция на Европейския парламент (комисия PANA) от 12 декември 2017 г. относно проекта на препоръка на Европейския парламент до Съвета и до Комисията след разследването във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами, приети от Комисията през април 2018 г.; както и последващите действия във връзка с резолюцията на Европейския парламент (специална комисия TAX3) от 27 август 2019 г. относно финансовите престъпления, данъчните измами и избягването на данъци;

⁽¹⁰⁾ Предложение от 12 април 2016 г. за директива на Европейски парламент и на Съвета за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на информация за корпоративния данък от страна на някои предприятия и клонове (COM(2016)0198).

⁽¹¹⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0309.

⁽¹²⁾ Европейска комисия, „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates“ (Taxation paper № 64, 25 октомври 2016 г.)

⁽¹³⁾ Европейска комисия, „Aggressive tax planning indicators — Final Report“ (Taxation paper № 71, 7 март 2018 г.)

⁽¹⁴⁾ Kiendl Krišto I. и Thirion E., „An overview of shell companies in the European Union“ („Преглед на фиктивните дружества в Европейския съюз“), Генерална дирекция за парламентарни изследвания, октомври 2018 г.

⁽¹⁵⁾ ОВ С 384 I, 12.11.2019 г., стр. 1.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- А. като има предвид, че съществуването на юрисдикции, които не оказват съдействие за данъчни цели, и вредни данъчни схеми, включително в държави — членки на ЕС, води до драматични финансови загуби за държавите — членки на ЕС, което източва ресурси от националните бюджети и възпрепятства капацитета на правителствата; като има предвид, че понастоящем цената на избягването на корпоративното данъчно облагане се оценява на 500 милиарда щатски долара годишно ⁽¹⁶⁾; като има предвид, че това намаляване на данъчните приходи е особено проблематично в контекста на възстановяването от санитарната, социалната и икономическата криза, причинена от пандемията от COVID-19, и за финансирането на екологичния преход;
- Б. като има предвид, че според проучването на Евробарометър от есента на 2016 г. 86 % от гражданите на ЕС подкрепят по-строги правила относно избягването на данъци и данъчните убежища ⁽¹⁷⁾;
- В. като има предвид, че Съюзът прие първия си списък на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели („списъкът“) на 5 декември 2017 г.; като има предвид, че този списък включва 17 държави или територии извън ЕС; като има предвид, че Съюзът е преразгледал списъка 12 пъти;
- Г. като има предвид, че според индекса за корпоративните данъчни убежища за 2019 г. водещите юрисдикции в класацията на корпоративните данъчни убежища са: 1) Британските Вирджински острови, 2) Бермудските острови, 3) Каймановите острови, 4) Нидерландия, 5) Швейцария, 6) Люксембург, 7) Джърси, 8) Сингапур, 9) Бахамските острови, 10) Хонконг и 11) Ирландия;
- Д. като има предвид, че 95 юрисдикции бяха оценени спрямо трите критерия, посочени в заключенията на Съвета от 8 ноември 2016 г., а именно данъчна прозрачност, справедливо данъчно облагане и прилагане на минималните стандарти на ОИСП относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби;
- Е. като има предвид, че над 135 държави и юрисдикции оказват сътрудничество за изпълнението на плана за действие относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, отчасти поради риска да бъдат включени в списъка на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие; като има предвид, че в процеса на изготвяне на списъка от близо 40 държави беше поискано да реформират над 120 вредни данъчни практики;
- Ж. като има предвид, че в доклада относно състоянието на данъчната справедливост за 2020 г. беше установено, че само 2 % от данъчните загуби в световен мащаб са причинени от юрисдикции, включени в списъка на ЕС; като има предвид, че беше констатирано, че Каймановите острови са юрисдикцията, отговорна за най-голям дял от данъчните загуби в световен мащаб, като струват на другите над 70 милиарда щатски долара годишно, или 16,5 % от общите данъчни загуби;
- З. като има предвид, че Съветът последно преразгледа списъка на 6 октомври 2020 г., като заличи Каймановите острови и Оман и добави Барбадос и Ангилата; като има предвид, че Каймановите острови все още нямат корпоративен подоходен данък и са една от първите 10 дестинации за фантомни инвестиции според Международния валутен фонд ⁽¹⁸⁾, което повдига въпроси относно прозрачността и относно евентуален преференциален подход към някои държави;
- И. като има предвид, че списъкът на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие, понастоящем се състои от Американска Самоа, Ангилата, Барбадос, Фиджи, Гуам, Палау, Панама, Самоа, Сейшелските острови, Тринидад и Тобаго, Американските Вирджински острови и Вануату;
- Й. като има предвид, че няколко други юрисдикции са поели ангажимент за прилагане на принципите на добро управление в областта на данъчното облагане по отношение на критериите за прозрачност или справедливо данъчно облагане;
- К. като има предвид, че публичният достъп до документи и до работата на групата „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) продължава да бъде ограничен, по-специално по отношение на процеса на изготвяне на списъка на ЕС; като има предвид, че Европейският омбудсман има мандат да разглежда прилагането от страна на институциите на ЕС на правилата на ЕС за публичния достъп до документи ⁽¹⁹⁾ и по-специално правомощието да проверява всички документи на ЕС, независимо дали те са поверителни или не, и може да издава препоръки относно това дали следва да бъдат публикувани или не;

⁽¹⁶⁾ Cobham и Janský (2018 г.); <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/jid.3348>

⁽¹⁷⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/51abaf14-6b6e-11e7-b2f2-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF>

⁽¹⁸⁾ <https://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/2019/09/the-rise-of-phantom-FDI-in-tax-havens-damgaard.htm>

⁽¹⁹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Л. като има предвид, че в своето съобщение относно доброто управление в областта на данъчното облагане в ЕС и извън него Комисията подчерта необходимостта от реформа на Кодекса за поведение при данъчното облагане на предприятията и от преразглеждане на списъка;
- М. като има предвид, че като използва най-консервативната формула за разпределение, ЕС има най-големи загуби в световен мащаб в следствие на прехвърлянето на печалби към данъчни убежища и по оценки — губи около 20 % от своите приходи от корпоративен данък всяка година ⁽²⁰⁾;
1. признава положителното въздействие, което списъкът вече е оказал, но изразява съжаление, че той не реализира пълния си потенциал, тъй като юрисдикциите, които понастоящем са в списъка, покриват по-малко от 2 % от загубите на данъчни приходи в световен мащаб, което прави списъка обръквач и неефективен ⁽²¹⁾; се стреми към укрепване на списъка чрез по-голяма прозрачност и последователност, по-строги и по-безпристрастни критерии за включване в списъка и по-строги защитни мерки срещу избягването на данъци; изразява съжаление във връзка със заличаването от списъка на държави, които явно насърчават свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, като например Каймановите острови; изразява съжаление относно недостатъчните обяснения, предоставяни на широката общественост, въпреки че европейското обществено мнение подкрепя по-строги правила относно данъчните убежища;

Управление и прозрачност на списъка на ЕС на юрисдикциите, неказващи съдействие за данъчни цел

2. отбелязва, че първоначалният процес на изготвяне на списъка беше предложен от Комисията както в нейното съобщение относно външната стратегия за ефективно данъчно облагане, така и в съобщението ѝ относно по-нататъшни мерки за повишаване на прозрачността и борбата срещу данъчните измами; отбелязва, че на групата „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) — основно чрез нейната подгрупа за трети страни — беше възложено да извърши подготвителната работа за съставянето на списъка, въпреки факта, че това не беше част от първоначалния мандат на групата; поставя под въпрос способността и пригодността на такава неформална група за изпълнение на тази мисия;
3. счита, че списъкът на ЕС трябва да бъде реформиран на равнището на ЕС; препоръчва процесът да бъде формализиран, по-специално чрез правно обвързващ инструмент; счита, че тази реформа следва да бъде извършена до края на 2021 г., за да се защити ЕС от всякакви допълнителни загуби на приходи в периода на възстановяване след COVID-19; изисква от Съвета да възложи на Комисията, с подкрепата на държавите членки и с подходящото участие на Европейския парламент, да изготвя оценката на трети юрисдикции въз основа на ясни и прозрачни критерии, както и да представи на Съвета предложение за списък, което следва да бъде публично оповестено преди Съветът официално да приеме списъка и неговите преразглеждания; призовава Съвета да предостави на Парламента ролята на наблюдател в обсъжданията на групата „Кодекс за поведение“; счита, че подобни промени биха гарантирали безпристрастността, обективността и отчетността на процеса на изготвяне на списъка;
4. подчертава значението на прозрачността в процеса на изготвяне на списъка, за да се даде възможност за обществен контрол и да се увеличи демократичната отчетност на лицата, отговорни за вземането на решения; се стреми към пълна прозрачност по отношение на позицията на държавите членки; поради това призовава групата „Кодекс за поведение“ да оповести участващите органи, темите за обсъждане, техническите оценки, протоколите или резюметата, както и приетите заключения; счита, че за да се подобри отчетността и прозрачността, източниците на данни за извършването на скрининг на юрисдикциите следва да бъдат лесно достъпни, когато са обществено достояние; счита, че методологията за оценка на режимите на трети държави следва да бъде усъвършенствана и напълно оповестена; приканва група „Кодекс за поведение“ систематично да публикува подробно обобщение на взаимодействията си с трети държави, обсъжданите въпроси и ангажиментите, поети от трети държави, по време на всеки етап от процеса на оценка;
5. отбелязва, че липсата на прозрачност може да доведе до погрешно тълкуване на решенията и рискува да подкопае общественото доверие в процеса на изготвяне на списъка, особено когато резултатът от списъка на ЕС се различава от списъците на данъчните убежища, изготвени по прозрачен начин от трети страни; припомня първоначалния списък, съставен от списъците на държавите членки и посочен от Комисията в нейното съобщение, озаглавено „Справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз: 5 Ключови области за действие“, в който се съдържат 30 юрисдикции, включени в списъците на 10 или повече държави членки;
6. приветства вече предприетите стъпки по отношение на прозрачността, като например публикуването на двугодишни доклади за напредъка и публикуването на някои писма, изпратени до юрисдикции на трети държави; призовава писмата, изпратени от Съвета до трети юрисдикции, които все още не отговарят на критериите на ЕС за включване в списъка, да включват искане за публикуване на цялата кореспонденция с ЕС и да разглеждат всеки отрицателен отговор като липса на

⁽²⁰⁾ Tørsløv, Wier и Zucman (2020 г.); <http://gabriel-zucman.eu/files/TWZ2020.pdf>

⁽²¹⁾ <https://www.taxjustice.net/reports/the-state-of-tax-justice-2020/>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

сътрудничество от страна на съответната юрисдикция; изразява съжаление, че тези документи са достъпни едва след приключване на процеса на оценка; призовава всички писма и ангажименти, поети от трети юрисдикции, да бъдат публично достъпни веднага след получаването им; призовава публичната информация да бъде достъпна на лесна за ползване платформа;

7. призовава за редовен обмен на мнения между председателя на групата „Кодекс за поведение“ и Парламента, което включва поне едно официално явяване на публично изслушване годишно;

8. подчертава, че ролята на Парламента във връзка с групата „Кодекс за поведение“ следва да придобие официален характер, включително по отношение на управлението и критериите на процеса на изготвяне на списъка, например чрез процес на даване на становища;

9. отбелязва, че процесът на изготвяне на списъка на ЕС касае само трети държави; отбелязва, че влиянието на Съюза в борбата с отклонението от данъчно облагане и вредните данъчни практики в световен мащаб зависи от примера, който дава в собствените си държави членки; подчертава необходимостта от съгласуваност между критериите за включване в списъка и критериите за вредни данъчни практики в рамките на ЕС; припомня изявлението на председателя на групата „Кодекс за поведение“ по време на изслушването в комисията ТА Х 3от 10 октомври 2018 г. относно възможността за извършване на проверка на държавите членки по същите критерии, установени за списъка на ЕС, в контекста на преразглеждането на мандата на групата „Кодекс за поведение“; отбелязва, че една държава членка е получила рейтинг „отчасти в съответствие“ по отношение на спазването от нейна страна на международния стандарт за прозрачност и обмена на информация при поискване от Световния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели (Световен форум) ⁽²²⁾, и отбелязва, че при такъв рейтинг третите държави се регистрират от Съвета ⁽²³⁾; подчертава в тази връзка, че някои държави членки редовно са получавали специфични за съответната държава препоръки относно необходимостта да се справят с агресивното данъчно планиране ⁽²⁴⁾; подчертава, че Комисията признава, че някои от горепосочените държави членки са предприели мерки за подобряване на данъчните си системи в отговор на критиките на Комисията, но отбелязва, че Комисията продължава да твърди, че данъчните правила понастоящем улесняват агресивното данъчно планиране в тези държави членки; повтаря призива си, отправен в резолюцията на комисията ТАХЗ, към Комисията и Съвета да предприемат последващи действия във връзка със специфичните за всяка държава препоръки, насочени към съответните държави членки, докато бъдат проведени съществени данъчни реформи, и да предложат действия, където и когато възникне необходимост, но междуременно да разглеждат поне тези държави членки като данъчни убежища в ЕС; очаква тези правителства да разгледат опасенията и да намалят избягването на данъци в рамките на своите юрисдикции; поема ангажимент да извършва редовна оценка на всички инициативи, предприети от правителствата с цел изпълнение на тези препоръки, и да предлага действия, където и когато възникне необходимост;

10. припомня, че процедурата, предвидена в член 116 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно която Парламентът и Съветът действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, следва да се прилага, когато вредните данъчни практики водят до изкривяване на пазара в рамките на Съюза;

11. приканва групата „Кодекс за поведение“ да повиши приобщаващия характер и външното приемане на процеса, като се консултира с развиващите се страни и организациите на гражданското общество; предлага да се създаде работна група или консултативен орган с трети държави, и по-специално развиващи се страни, членове на гражданското общество и експерти, за да се улесни диалогът относно взетите решения;

Актуализиране на критериите за включване в списъка на ЕС с цел адаптирането им към настоящите и бъдещите предизвикателства

12. отново подчертава значението на критерия за прозрачност на списъка; призовава за яснота относно предстоящия критерий за прозрачност по отношение на крайните действителни собственици, в съответствие с Петата директива относно борбата с изпирането на пари; отбелязва неравните условия на конкуренция между държавите, които се придържат към общия стандарт за предоставяне на информация на ОИСР и Акта на САЩ за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки (FATCA); поради това счита, че липсата на реципрочност на FATCA на САЩ следва да бъде разгледана съгласно критерия за прозрачност;

⁽²²⁾ <https://www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/global-forum-reveals-compliance-ratings-from-new-peer-review-assessments-for-anguilla-chile-china-gibraltar-greece-korea-malta-papua-new-guinea-and-uruguay.htm>

⁽²³⁾ ОВ С 331, 7.10.2020 г., стр. 3.

⁽²⁴⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/2020-european-semester-country-specific-recommendations-commission-recommendations_en

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

13. счита, че критерият за справедливо данъчно облагане не следва да се ограничава до преференциалния характер на данъчните мерки, а следва да разглежда широките освобождавания от данъчно облагане и несъответствията при трансферното ценообразуване; припомня, че настоящият процес на изготвяне на списък за трети държави не включва самостоятелен критерий за нулева или много ниска данъчна ставка; призовава Комисията и групата „Кодекс за поведение“ да включат в оценката данъчни мерки, водещи до ниски равнища на данъчно облагане, в съответствие с текущите преговори по стълб II на приобщаващата рамка на ОИСР/Г-20, по-специално по отношение на минималното данъчно облагане; призовава Комисията и Съвета да предложат минимално ефективно равнище на данъчно облагане, което да представлява самостоятелен критерий за списъка на ЕС; препоръчва всяка минимална ефективна данъчна ставка да бъде определена на справедливо и достатъчно равнище и също така да отчита средната законоустановена ставка на корпоративния данък в ЕС ⁽²⁵⁾, за да се възпре прехвърлянето на печалби и да се предотврати вредната данъчна конкуренция;

14. призовава Комисията да разгледа ползите от приемането на инициатива, подобна на стълб II от приобщаващата рамка за критериите за включване в списъка на ЕС, в случай че до края на 2021 г. не бъде постигнат политически консенсус на равнището на ОИСР относно прилагането на тези мерки;

15. отбелязва, че някои от най-вредните трети юрисдикции, включително Каймановите и Бермудските острови, бяха извадени от списъка след въвеждането от тяхна страна на много минимални критерии по същество и слаби правоприлагащи мерки; подчертава, че подобни решения могат да повдигнат въпроси относно автентичността на конкретни дейности и безпристрастността на процеса на вземане на решения и да подкопаят общественото доверие; призовава за засилване на критериите за проверка, включително изискванията по същество въз основа на подход, базиран на формули, както и на изискванията за пропорционалност и тяхното наблюдение, за да се повиши ефективността на списъка и способността му да отговори на новите предизвикателства, породени от цифровизацията на икономиката; призовава Съвета да включи като самостоятелен критерий автоматичното включване в списъка на трети юрисдикции с нулева ставка на корпоративния данък или без данъци върху печалбите на дружествата; отбелязва със загриженост, че е възможно трети държави да отменят неотговарящи на изискванията данъчни режими, но да ги заменят с нови, които са потенциално вредни за ЕС; припомня значението на информацията от публичното отчитане по държави с цел наблюдение на изискванията по същество;

16. подчертава значението на минималните стандарти срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби при проверката на трети държави, по-специално действията 5, 6, 13 и 14; подчертава значението на определянето на други стандарти срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, които да бъдат включени като критерии за включване в списъка;

17. подкрепя разширяването на географския обхват на списъка на ЕС, като същевременно се взема предвид позицията на най-слабо развитите държави; подчертава, че фактът, че някои развиващи се страни може да не разполагат с необходимите ресурси за бързо прилагане на новоприетите данъчни стандарти, следва систематично да се взема предвид в бъдещите оценки; поради това настоятелно призовава Съвета да не обмисля като мерки за противодействие съкращения на помощта за развитие, които биха оказали пряко въздействие върху крайните бенефициери на помощта; отбелязва обаче, че държавите със значителни по размер финансови центрове не следва да се ползват от сходни равнища на толерантност;

18. отбелязва, че съществуват значителни различия между списъка на ЕС на неказващите съдействие юрисдикции и националните му еквиваленти; отбелязва амбицията на Комисията за по-добро привеждане на националните списъци в съответствие със списъка на ЕС; призовава за сближаване във възходяща посока и хармонизиране на критериите, за да се гарантират по-високи стандарти и съгласуваност;

19. приветства предложението на Комисията при проверката на данъчните юрисдикции да се вземе предвид методологията, разработена за идентифициране на високорискови трети държави за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, за да се гарантира, че двата процеса на изготвяне на списъци се подсилват взаимно;

20. отбелязва усилията за установяване на еднакви условия на конкуренция след излизането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз; призовава за задълбочена оценка на въпросните юрисдикции, включително непрекъснатата оценка на отвъдморските територии на Обединеното кралство и подчинените на Британската корона територии, в съответствие със стандартите, определени от групата „Кодекс за поведение“; подчертава, че бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство следва да се основават на взаимни ценности и да са насочени към общо благоденствие, което автоматично изключва агресивната данъчна конкуренция; изразява съжаление относно липсата на потенциални мерки за възстановяване на баланса в Споразумението за търговия и сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство, в случай на бъдещи различия с Обединеното кралство по въпроси, свързани с данъчните измами и изпирането на пари;

⁽²⁵⁾ Данъчните политики в Европейския съюз: Проучване от 2020 г., ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“, Европейска комисия, стр. 100.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

21. призовава за еднаква и безпристрастна оценка на основните търговски партньори на ЕС; призовава, по-специално, за ясна оценка на САЩ от гледна точка на критериите за прозрачност;

Координация на защитните мерки

22. признава въздействието, което включването в списъка оказва върху репутацията, като стимул за участието на юрисдикциите в процеса на проверка; подчертава, че това не е достатъчно, за да се противодейства ефективно на отрицателните последици, които тези юрисдикции оказват върху държавите членки и вътрешния пазар, тъй като въздействието, което включването в списъка оказва върху репутацията на някои юрисдикции, се подкопава от описаните по-горе недостатъци на процеса на изготвяне на списъка, по-специално липсата на прозрачност, незадължителните критерии и ограничения географски обхват;

23. приветства връзката между стандартите за добро управление в областта на данъчното облагане и използването на фондовете на ЕС, установена във Финансовия регламент⁽²⁶⁾, Регламента за Европейския фонд за устойчиво развитие⁽²⁷⁾, Регламента за Европейския фонд за стратегически инвестиции⁽²⁸⁾ и Решението за мандата за външно кредитиране⁽²⁹⁾, и признава, че тези стандарти са предварително условие за предоставяната от ЕС подкрепа; предупреждава обаче за всяко отрицателно въздействие, било то настоящо или потенциално, върху гражданите на развиващите се страни; подчертава, че е важно в процедурите за възлагане на обществени поръчки да се разработят равностойни условия, които да се прилагат по отношение на корпорациите и факторите, способстващи и улесняващи агресивното данъчно планиране;

24. призовава правилата за държавната помощ и националните програми за подпомагане на държавите членки да гарантират, че предприятията с икономически връзки с неосказващи съдействие юрисдикции, като например местните лица за данъчни цели в тези юрисдикции, няма да получат подпомагане; подчертава, че това е важно в контекста на вътрешноевропейската солидарност и изграждането на доверие между държавите членки; припомня, че е необходима прозрачност чрез публично отчитане по държави за всички сектори, за да се гарантира, че това е така; призовава Съвета спешно да приключи обсъжданията и да приеме общия си подход по законодателното предложение;

25. подкрепя и призовава за засилване на допълнителните изисквания за одит и надлежна проверка за дружествата и инвеститорите, установени в неосказващи съдействие юрисдикции; счита, че защитните мерки са от решаващо значение, за да може списъкът да има въздействие;

26. отбелязва, че строгите мерки за противодействие биха намалили стимулите за избягване на данъци; подчертава, че инструментариумът на ЕС от защитни мерки се подкопава от своеволното прилагане от страна на отделните държави членки; поради това призовава Комисията да разгледа възможността за представяне на законодателно предложение за координирани защитни мерки срещу избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане, като се вземат предвид преговорите по стълб II от приобхващата рамка или относно минимална ефективна данъчна ставка на равнището на ЕС, които биха могли да включват следното:

- а) неприспадане на разходи;
- б) подсилени правила относно контролираните чуждестранни дружества (КЧД);
- в) мерки за удържане на данък при източника;
- г) ограничаване на освобождаването от данъчно облагане на приходите от дялови участия;
- д) правило за преминаване от освобождаване към данъчен кредит;
- е) последици за обществените поръчки и държавната помощ;
- ж) специални изисквания относно документацията;

⁽²⁶⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

⁽²⁷⁾ Регламент (ЕС) 2017/1601 на Европейския парламент и на Съвета от 26 септември 2017 г. за създаване на Европейски фонд за устойчиво развитие (ЕФУР), гаранция от ЕФУР и Гаранционен фонд на ЕФУР (ОВ L 249, 27.9.2017 г., стр. 1).

⁽²⁸⁾ Регламент (ЕС) 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2015 г. за Европейския фонд за стратегически инвестиции, Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси и Европейския портал за инвестиционни проекти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1291/2013 и (ЕС) № 1316/2013 — Европейски фонд за стратегически инвестиции (ОВ L 169, 1.7.2015 г., стр. 1).

⁽²⁹⁾ Решение № 466/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за предоставяне на гаранция от ЕС на Европейската инвестиционна банка за загуби по операции по финансиране на инвестиционни проекти извън Съюза (ОВ L 135, 8.5.2014 г., стр. 1).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

з) спиране на разпоредбите на спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане;

отбелязва, че всички данъчни мерки, прилагани по отношение на дружествата, следва да зависят от посочените правила за свързване, когато сделката или съответният данъкоплатец изпълняват специфични вредни критерии; счита, че тези мерки следва да бъдат еднакво приложими в отношенията между дадена държава членка и трета държава и в отношенията между държавите членки;

27. отбелязва „сивия списък“ за юрисдикции, които не спазват изискванията, но са поели ангажимент за промяна; призовава Съвета и държавите членки да въведат специфични мерки, като например увеличени одити или засилени политики „познавай клиента си“ за сделките и комплексна проверка за тези юрисдикции;

28. призовава Комисията да посочи кои споразумения между ЕС и трети държави или региони не са включили „клауза за добро управление“, както се изисква в параграф 3.1 от съобщението на Комисията относно външна стратегия за ефективно данъчно облагане и както е посочено в заключенията на Съвета от 25 май 2018 г., в които са приети стандартните разпоредби, договорени за споразуменията с трети държави ⁽³⁰⁾; приканва Комисията и Съвета да обяснят липсата на такава клауза;

o

o o

29. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на секретариата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

⁽³⁰⁾ <https://www.consilium.europa.eu/bg/press/press-releases/2018/05/25/tax-fraud-standard-provision-agreed-for-agreements-with-third-countries/>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0023

Смекчаване на последиците от земетресенията в Хърватия**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно смекчаване на последиците от земетресенията в Хърватия (2021/2504(RSP))**

(2021/C 456/17)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 3 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид член 174, член 175, параграф 3 и член 212 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 2012/2002 на Съвета от 11 ноември 2002 г. за създаване на фонд „Солидарност“ на Европейския съюз ⁽¹⁾, изменен с Регламент (ЕС) № 661/2014 ⁽²⁾ и Регламент (ЕС) 2020/461 ⁽³⁾,
- като взе предвид Решение № 1313/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно Механизъм за гражданска защита на Съюза ⁽⁴⁾, изменено с Регламент (ЕС) 2018/1475 ⁽⁵⁾ и Решение (ЕС) 2019/420 ⁽⁶⁾,
- като взе предвид предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета от 29 май 2018 г. и последващата му актуализация от 14 януари 2020 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд+, Кохезионния фонд, Европейския фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство, както и финансови правила за тях и за фонд „Убежище и миграция“, фонд „Вътрешна сигурност“ и инструмента за управление на границите и визите (COM(2020)0023),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета ⁽⁷⁾, изменен с Регламент (ЕС) 2015/1839 ⁽⁸⁾, Регламент (ЕС) 2016/2135 ⁽⁹⁾, Регламент (ЕС) 2017/825 ⁽¹⁰⁾, Регламент (ЕС) 2017/1199 ⁽¹¹⁾, Регламент (ЕС) 2017/2305 ⁽¹²⁾, Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 ⁽¹³⁾, Регламент (ЕС) 2018/1719 ⁽¹⁴⁾, Регламент (ЕС) 2019/711 ⁽¹⁵⁾, Регламент (ЕС) 2020/460 ⁽¹⁶⁾, Регламент (ЕС) 2020/558 ⁽¹⁷⁾, Регламент (ЕС) 2020/1041 ⁽¹⁸⁾ и Регламент (ЕС) 2020/1542 ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 311, 14.11.2002 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 143.

⁽³⁾ ОВ L 99, 31.3.2020 г., стр. 9.

⁽⁴⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 924.

⁽⁵⁾ ОВ L 250, 4.10.2018 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 77 I, 20.3.2019 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 320.

⁽⁸⁾ ОВ L 270, 15.10.2015 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 338, 13.12.2016 г., стр. 34.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 129, 19.5.2017 г., стр. 1.

⁽¹¹⁾ ОВ L 176, 7.7.2017 г., стр. 1.

⁽¹²⁾ ОВ L 335, 15.12.2017 г., стр. 1.

⁽¹³⁾ ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1.

⁽¹⁴⁾ ОВ L 291, 16.11.2018 г., стр. 5.

⁽¹⁵⁾ ОВ L 123, 10.5.2019 г., стр. 3.

⁽¹⁶⁾ ОВ L 99, 31.3.2020 г., стр. 5.

⁽¹⁷⁾ ОВ L 130, 24.4.2020 г., стр. 1.

⁽¹⁸⁾ ОВ L 231, 17.7.2020 г., стр. 4.

⁽¹⁹⁾ ОВ L 356, 26.10.2020 г., стр. 1.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/369 на Съвета от 15 март 2016 г. относно предоставянето на спешна подкрепа в рамките на Съюза ⁽²⁰⁾, изменен с Регламент (ЕС) 2020/521 на Съвета ⁽²¹⁾;
- като взе предвид съобщението на Комисията от 14 октомври 2020 г., озаглавено „Вълна на саниране за Европа — екологизиране на нашите гради, създаване на работни места, подобряване на качеството на живот“ (COM(2020)0662),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 375/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за създаване на Европейския доброволчески корпус за хуманитарна помощ (инициатива „Доброволци на ЕС за хуманитарна помощ“) ⁽²²⁾, коригиран с поправка от 24 април 2014 г. ⁽²³⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ ⁽²⁴⁾, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 ⁽²⁵⁾, Регламент (ЕО) № 219/2009 ⁽²⁶⁾ и Регламент (ЕС) 2019/1243 ⁽²⁷⁾,
- като взе предвид Междуйнституционалното споразумение от 2 декември 2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетни въпроси и доброто финансово управление ⁽²⁸⁾, и по-специално точка 11 от него, и Междуйнституционалното споразумение от 16 декември 2020 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетни въпроси и доброто финансово управление, както и относно новите собствени ресурси, включително пътна карта за въвеждането на нови собствени ресурси ⁽²⁹⁾,
- като взе предвид предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2020 г. относно мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз с цел предоставяне на помощ на Хърватия и Полша във връзка с природно бедствие и на авансови плащания на Германия, Ирландия, Гърция, Испания, Хърватия, Унгария и Португалия във връзка с извънредна ситуация в областта на общественото здраве (COM(2020)0960),
- като взе предвид решението на Съвета от 30 октомври 2020 г. за приемане на позицията на Съвета по проект за коригиращ бюджет № 9 на Европейския съюз за финансовата 2020 година ⁽³⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 ноември 2020 г. относно позицията на Съвета относно проект на коригиращ бюджет № 9/2020 на Европейския съюз за финансовата 2020 година, придружаващ предложението за мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз с цел предоставяне на помощ на Хърватия и Полша във връзка с природно бедствие и на авансови плащания на Хърватия, Германия, Гърция, Унгария, Ирландия, Португалия и Испания във връзка с извънредна ситуация в областта на общественото здраве ⁽³¹⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 28 ноември 2008 г., които съдържат призив за засилване на способностите за гражданска защита чрез европейска система за взаимна помощ, основаваща се на модулния подход за гражданска защита,
- като взе предвид своята резолюция от 14 ноември 2007 г. за регионалните последици от земетресенията ⁽³²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 19 юни 2008 г. относно повишаване способността на Европейския съюз за реагиране при бедствия ⁽³³⁾,
- като взе предвид член 132, параграфи 2 и 4 от своя Правилник за дейността,

⁽²⁰⁾ ОВ L 70, 16.3.2016 г., стр. 1.

⁽²¹⁾ ОВ L 117, 15.4.2020 г., стр. 3.

⁽²²⁾ ОВ L 122, 24.4.2014 г., стр. 1.

⁽²³⁾ ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 122.

⁽²⁴⁾ ОВ L 163, 2.7.1996 г., стр. 1.

⁽²⁵⁾ ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1.

⁽²⁶⁾ ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 109.

⁽²⁷⁾ ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241.

⁽²⁸⁾ ОВ С 373, 20.12.2013 г., стр. 1.

⁽²⁹⁾ ОВ L 433 I, 22.12.2020 г., стр. 28.

⁽³⁰⁾ ОВ С 372 I, 4.11.2020 г., стр. 1.

⁽³¹⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0313.

⁽³²⁾ ОВ С 282 E, 6.11.2008 г., стр. 269.

⁽³³⁾ ОВ С 286 E, 27.11.2009 г., стр. 15.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- А. като има предвид разрушителните земетресения в Хърватия през изминалата година, едно от които, с магнитуд 5,5, в Загреб, Загребската жупания и Крапинско-Загорската жупания на 22 март 2020 г., и други две в Сисашко-Мославската жупания с магнитуд от съответно 5,2 и 6,4, на 28 и 29 декември 2020 г., и последното земетресение, с магнитуд 5,0 — на 6 януари 2021 г.;
- Б. като има предвид, че земетресението през март 2020 г. беше най-силното, поразило района на Загреб от 1880 г. насам, и че бяха нанесени щети на над 26 000 сгради, 1 900 от които бяха обявени за неизползваеми, а причинените щети възлязоха на над 11,5 милиарда евро;
- В. като има предвид, че Загреб и Загребската жупания и Крапинско-Загорската жупания все още се възстановяват от това земетресение, което причини смъртта на един човек и рани 26 и имаше огромни социално-икономически, културни и инфраструктурни последици и дълготрайни психологически отражения;
- Г. като има предвид, че през ноември 2020 г. Европейският парламент одобри отпускането на 683,7 милиона евро от фонд „Солидарност“ на ЕС за справяне с последиците от земетресението в Загреб от март 2020 г.;
- Д. като има предвид, че последните земетресения в централна Хърватия на практика разрушиха град Петриня и засегнаха сериозно близките градове Глина, Сисак, Хърватска Костайница, Майске Поляне и други села в Сисашко-Мославската жупания (окръг), както и Загребската жупания и Карловашката жупания;
- Е. като има предвид, че трусовете причиниха смъртта на осем души и раниха 36, като 30 души бяха извадени от развалините; като има предвид, че над 45 000 сгради⁽³⁴⁾ бяха повредени и над 70 000 души бяха пряко засегнати, като земетресението беше усетено и в Словения, Австрия, Италия, Унгария, Босна и Херцеговина, Сърбия и, в по-малка степен, в Германия, Словакия и Чехия;
- Ж. като има предвид, че на 22 март и 29 декември 2020 г. Хърватия задейства Механизма за гражданска защита на Съюза и поиска зимни палатки, осветителни системи и осветителни кули, електрически калорифери, съгваеми легла, спални чували и жилишни фургони;
- З. като има предвид, че на 4 януари 2021 г. хърватското правителство обяви бедствено положение в най-тежко засегнатите жупании, по-специално Сисашко-Мославската и части от Загребската и Карловашката;
- И. като има предвид, че вторичните трусове продължиха през следващите седмици и все още се усещат далеч извън епицентъра на земетресението; като има предвид, че хората бедстват и живеят в постоянна несигурност и страх от евентуални нови трусове, които продължават да се усещат ежедневно и създават риск от срутване на още сгради; като има предвид, че всичко това се случва в разгара на пандемията от COVID-19, което би могло по-късно да предизвика проблеми с психичното здраве и посттравматични заболявания;
- Й. като има предвид, че засегнатите региони и градове претърпяха огромни материални и социално-икономически щети, невиджани от войната за независимост през 1990-те, и се нуждаят от спешно и бързо възстановяване, както и от дългогодишна програма за възстановяване; като има предвид, че земетресенията доведоха голям брой жители на засегнатите райони до ръба на отчаянието и причиниха различни косвени щети в околните райони; като има предвид, че въпросните райони вече се намираха в изключително неравностойно социално положение и бедност от икономическа гледна точка, и като има предвид, че последното земетресение ще има допълнителни отрицателни финансови и социално-психологически последици за техните жители и за целия регион;
- К. като има предвид, че според оценките около 90 % от къщите в Петриня трябва да бъдат съборени; като има предвид, че по-малките квартали и села около Глина, като например Майске Поляне, бяха частично лишени от достъп до електричество и вода още преди земетресението, което допълнително откъсна жителите от основна инфраструктура и основни услуги;
- Л. като има предвид, че има индикации, че земетресенията са нанесли значителни повреди на насапите и системите за защита от наводнения, които в настоящия сезон на увеличаване на валежите и наводнения могат да причинят допълнителни щети във вече бедстващите райони;
- М. като има предвид, че местната и регионалната инфраструктура е сериозно увредена, че е разрушено историческо и културно наследство и че са преустановени икономически дейности, особено в земеделието и животновъдството, секторът, на който местното население разчита най-много;

⁽³⁴⁾ Съгласно предварителните оценки на хърватското Министерство на физическото планиране, строителството и държавните активи (<https://mgipu.gov.hr/en>)

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Н. като има предвид, че местните селскостопански съоръжения, като сгради, машини, оборудване, производствени полета и помещения за съхранение на фураж, са сериозно засегнати и като има предвид, че огромен брой селскостопански животни и домашни любимци са загинали или са били изоставени и страдат от последиците от земетресението;
- О. като има предвид, че земетресението възпрепятства значително функционирането на обществените и здравните институции и инфраструктурата, като пътищата и електропреносната мрежа; като има предвид, че следва да се постави специален акцент върху изграждането на основна инфраструктура, която не достигаше преди земетресението, и като има предвид, че достъпът до продукти и услуги от първа необходимост следва да бъде бързо възстановен във всички части на засегнатите райони;
- П. като има предвид, че значителен брой училища трябва да бъдат напълно разрушени, както и че някои университетски сгради, като например факултета по металургия и факултета за обучение на учители в Сисак, вече не могат да бъдат използвани за провеждане на образователни дейности в началото на новия семестър; като има предвид, че тези институции вече бяха подложени на натиск от пандемията от COVID-19 и че сега децата не могат да учат нито присъствено, нито онлайн от домовете си;
- Р. като има предвид, че здравният център на град Сисак трябваше да бъде бързо евакуиран веднага след земетресението, като по този начин пациентите, страдащи от COVID-19, и останалите пациенти, включително лица с увреждания и деца, бяха изложени на повишен здравен риск; като има предвид, че здравните центрове и аптеките в Глина и Петриня претърпяха сериозни щети; като има предвид, че земетресенията поставиха здравната система и системата за грижи под допълнителен натиск и ускориха разпространението на COVID-19, особено в засегнатите райони;
- С. като има предвид, че някои територии в Европейския съюз са по-уязвими от други и са изложени на висок сеизмичен риск; като има предвид, че усилията за устойчиво възстановяване и проектите за сеизмично устойчиво и стабилно строителство трябва да бъдат правилно координирани и проследявани, за да се възстановят икономическите и социалните загуби, като същевременно се спазват изискванията за прозрачност, следване на най-добрите практики и правилата при възлагане на обществени поръчки;
- Т. като има предвид, че бързата и професионална реакция на националните, регионалните и местните органи, екипите за гражданска защита и спасителните екипи, хърватските въоръжени сили и различни хуманитарни организации и особено на стотиците доброволци смекчи значително непосредствените последици от земетресението;
- У. като има предвид, че кризата, породена от COVID-19, и разпространението на вируса усложняват допълнително изпълнението на дейностите по спасяване и възстановяване; като има предвид, че пандемията от COVID-19 натоварва хърватската икономика и изисква допълнителни финансови ресурси;
1. изразява своята най-дълбока солидарност и съпричастност към всички засегнати от земетресенията лица и техните семейства, както и към хърватските национални, регионални и местни органи, които участват в усилията за оказване на помощ;
 2. приветства непрестанните усилия и бързата реакция в опустошените райони на спасителните екипи, силите за гражданска защита, хърватските въоръжени сили, доброволците, организациите на гражданското общество, международните организации, местните, регионалните и националните органи и всички други участници за спасяване на човешки животи, ограничаване на щетите и възстановяване на основни дейности, необходими за поддържане на приемлив стандарт на живот; изразява своята благодарност към всички лица, организации и инициативи, които ускориха тези усилия и изпратиха подкрепа и помощ;
 3. приветства солидарността на държавите членки и на други държави, които оказват подкрепа в тази извънредна ситуация под формата на взаимна помощ, включително предоставяйки неща от първа необходимост, финансова подкрепа, доброволци и друга помощ и улеснявайки по този начин интервенциите; приветства солидарността, проявена от институциите на ЕС и международната общност чрез взаимна помощ при извънредни ситуации; подчертава в тази връзка значението на Механизма за гражданска защита на Съюза за насърчаване на сътрудничеството между националните органи за гражданска защита в цяла Европа при неблагоприятни ситуации и за свеждане до минимум на последствията от извънредни събития;
 4. призовава Комисията и хърватските органи да намерят всички възможни начини за предоставяне на незабавна помощ и подкрепа и за осигуряване на приемливи и безопасни условия на живот за многобройните хора, изгубили домовете си и все още без сигурно място за живеене, поне под формата на фургони за временно настаняване, които биха могли да осигурят минимална степен на подслон през суровите зимни условия през следващите месеци;
 5. призовава да се обръща специално внимание на хората с увреждания, възрастните хора и децата и юношите с критични потребности като най-уязвимите членове на обществото; приветства в този контекст цялата помощ, която вече е предоставена от организации на място;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

6. подчертава, че е важно да се обърне особено внимание на големия брой селскостопански животни и домашни любимци, ранени или разпръснати след земетресението; приветства в тази връзка значителните усилия и сътрудничеството между Министерството на земеделието, местните и регионалните власти и НПО в областта на хуманното отношение към животните;
7. подчертава сериозността на положението на място, което поставя под значителен и силен финансов натиск националните, регионалните и местните публични органи в Хърватия и може да доведе до необратим спад на населението в пострадалите райони и да изправи засегнатите хора пред разрушителни социални и икономически последици и изключително силен психологически и социален натиск;
8. насърчава органите в Хърватия, заедно с експерти от Комисията, да направят бърза и задълбочена оценка на цялостните щети в Сисашко-Мославска жупания, за да могат ремонтните и възстановителните дейности да започнат веднага щом условията позволят това; подчертава, че когато започнат дейностите по регионално възстановяване и реконструкция трябва да се обърне специално внимание на стимулирането на устойчивото икономическо съживяване и на поминъка на хората;
9. насърчава хърватските национални, регионални и местни органи да следят отблизо дейностите по възстановяване и да гарантират тяхното съответствие с изискванията за устойчиво на земетресения строителство и инфраструктура, както и да се придържат към най-добрите професионални практики и експертен опит от други държави членки; призовава хърватските органи и отговорните институции да разгледат следвоенния процес на възстановяване в засегнатите райони, за да се изясни дали нередности в практиките на строителство са довели до лошо качество и са допринесли за разрушителните последици от неотдашните земетресения; приветства решението на хърватското правителство да публикува регистъра на дружествата, участвали в процеса на възстановяване, като първа стъпка в тази насока;
10. подчертава проблемите, свързани с прогнозирането на земетресения в силно сеизмичните региони на Югоизточна Европа; призовава Комисията и държавите членки да активизират научните изследвания и образованието с оглед на въвеждането на система, която да гарантира по-добра подготовка с цел предотвратяване и управление на подобни кризи и свеждане до минимум на въздействието на подобни бедствия;
11. призовава за по-добра координация и сътрудничество между институциите за научноизследователска и развойна дейност на държавите членки, особено на тези държави членки, които са изправени пред сходни рискове; призовава за усъвършенстване на системите за ранно предупреждение в държавите членки и за създаване и засилване на връзките между различните системи за ранно предупреждение;
12. призовава хърватските органи да дават приоритет на санирането в своя план за възстановяване и устойчивост, като обръщат специално внимание на превантивното саниране, което гарантира най-високите стандарти на устойчивост на земетресения за жилищата и сградите, изложени на най-голям риск в най-застрашените от земетресения региони;
13. подчертава, че при силни земетресения като неотдашните в Хърватия, смекчаването на последиците отнема значително време, което следва да се взема предвид при бъдещо преразглеждане на фонд „Солидарност“ на ЕС, за да се гарантира, че има достатъчно време за усвояване на средствата отвъд настоящите крайни срокове при подаване на заявления; подчертава също така значението на увеличаването на разходите по линия на фонд „Солидарност“ на ЕС не само за възстановяване на щети, но и за устойчивост спрямо изменението на климата, природните бедствия и извънредните ситуации, свързани с общественото здраве, така че да можем да излизаме от бедствените ситуации по-силни;
14. посреща със задоволство подкрепата от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд, оказана през текущия финансов период с цел предотвратяване на риска от бедствия, устойчивост и енергийна и сеизмична модернизация; насърчава хърватските органи съответно да включат тези мерки в извършваното от тях планиране и програмиране на разпределените бюджетни средства на ЕС за периода 2021 — 2027 г.; призовава Комисията да проявява гъвкавост по отношение на програмирането и изменението на националните оперативни програми, когато става въпрос за справяне с природни бедствия;
15. призовава Комисията, в сътрудничество с институциите на ЕС и на Хърватия, да разработи бърз начин за разпределяне на необходимата финансова и друга помощ за осигуряване на бързото възстановяване на засегнатите райони, да предостави всички възможни финансови средства за подпомагане на Хърватия за едно бързо възстановяване и оказване на помощ на всички нуждаещи се, както и да сведе до минимум административната тежест при достъпа до помощ и подкрепа на хората на място;
16. подчертава, че е важно да се дава приоритет на жителите на засегнатите райони при ваксинирането срещу COVID-19; насърчава хърватското правителство да изпълнява своето обявено решение за пренасочване на значителна част от доставките на ваксини към Сисашко-Мославската жупания, за да защити незабавно здравето на всички жители, помощници и работници на място; приветства във връзка с това решението на държавите членки да предоставят част от своите запаси от ваксини на Хърватия;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

17. посочва на Комисията, че новите шети, причинени от неотдавнашните земетресения на сгради, които са били повредени и по време на земетресението през март 2020 г., ще изискват допълнителни проекти за оценка и обновяване; настоятелно призовава Комисията освен това да включи целенасочени мерки за справяне със земетресенията и последиците от тях в планирането и законодателството в рамките на „вълната на саниране“ на сградите;

18. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителството на Хърватия и на регионалните и местните органи в засегнатите райони, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0024

Перспективата за равенство между половете по време на кризата с COVID-19 и в периода след кризата**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно перспективата за равенство между половете по време на кризата с COVID-19 и в периода след кризата (2020/2121(INI))**

(2021/C 456/18)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 2 и член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз и членове 6, 8 и 153 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Европейския стълб на социалните права, и по-конкретно принципи 2, 3, 5, 9, 10, 16 и 20 от него,
- като взе предвид Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, принципа „никой да не бъде изоставен“, и по-специално цел 1, с която се цели да се сложи край на бедността, цел 3, с която се цели да се гарантира, че хората могат да живеят в добро здраве, цел 5, която е насочена към постигане на равенство между половете и подобряване на условията на живот за жените, и цел 8, насочена към постигане на устойчив и икономически растеж,
- като взе предвид Конвенцията на ООН от 18 декември 1979 г. за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените,
- като взе предвид член 6 от Конвенцията на ООН от 3 май 2008 г. за правата на хората с увреждания,
- като взе предвид съществуващите от 1975 г. насам директиви на ЕС относно различни аспекти на равното третиране на мъжете и жените (директиви 79/7/ЕИО ⁽¹⁾, 86/613/ЕИО ⁽²⁾, 92/85/ЕИО ⁽³⁾ и 2004/113/ЕО ⁽⁴⁾ на Съвета, Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, Директива 2010/18/ЕС на Съвета ⁽⁶⁾ и Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾),
- като взе предвид Директива (ЕС) 2019/1158 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи, и за отмяна на Директива 2010/18/ЕС на Съвета ⁽⁸⁾,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 март 2020 г., озаглавено: „Съюз на равенство: Стратегия за равенство между половете (2020 — 2025 г.)“ (COM(2020)0152),

⁽¹⁾ Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 г. относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 10.1.1979 г., стр. 24).

⁽²⁾ Директива 86/613/ЕИО на Съвета от 11 декември 1986 г. за прилагане принципа на равното третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, включително и в сектора на земеделието, както и за закрила на самостоятелно заетите жени по време на бременност и майчинство (ОВ L 359, 19.12.1986 г., стр. 56).

⁽³⁾ Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 348, 28.11.1992 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги (ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 37).

⁽⁵⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23).

⁽⁶⁾ Директива 2010/18/ЕС на Съвета от 8 март 2010 г. за прилагане на ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), и за отмяна на Директива 96/34/ЕО (ОВ L 68, 18.3.2010 г., стр. 13).

⁽⁷⁾ Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета (ОВ L 180, 15.7.2010 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 79.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид съвместния работен документ на службите от 21 септември 2015 г., озаглавен „Равенство между половете и овластяване на жените: преобразяване на живота на момичетата и жените посредством външните отношения на ЕС за периода 2016 — 2020 г.“ (SWD(2015)0182),
- като взе предвид предложението за решение на Съвета от 4 март 2016 г. за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (COM(2016)0109),
- като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2020 г. относно приоритетите на ЕС за 64-ата сесия на Комисията на ООН за положението на жените ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 30 януари 2020 г. относно разликата в заплащането на жените и мъжете ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2019 г. относно враждебните реакции срещу правата на жените и равенството между половете в ЕС ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 28 ноември 2019 г. относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул и други мерки за борба с насилието, основано на пола ⁽¹²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2018 г. относно услугите за полагане на грижи в ЕС за подобряване на равенството между половете ⁽¹³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 29 ноември 2018 г. относно положението на жените с увреждания ⁽¹⁴⁾;
- като взе предвид своята резолюция от 17 април 2018 г. относно овластяване на жените и момичетата чрез цифровия сектор ⁽¹⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2018 г. относно жените, равенството между половете и справедливостта в областта на климата ⁽¹⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 3 октомври 2017 г. относно икономическото овластяване на жените в частния и публичния сектор в ЕС ⁽¹⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 юни 2017 г. относно необходимостта от стратегия на ЕС за предотвратяване и премахване на разликата в пенсиите на мъжете и жените ⁽¹⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 март 2017 г. относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз през 2014 — 2015 г. ⁽¹⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 4 април 2017 г. относно жените и тяхната роля в селските райони ⁽²⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2017 г. относно насърчаването на равенството между половете в рамките на изследванията в областта на психичното здраве и клиничните изследвания ⁽²¹⁾,

⁽⁹⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0039.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0025.

⁽¹¹⁾ ОВ С 449, 23.12.2020 г., стр. 102.

⁽¹²⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0080.

⁽¹³⁾ ОВ С 363, 28.10.2020 г., стр. 80.

⁽¹⁴⁾ ОВ С 363, 28.10.2020 г., стр. 164.

⁽¹⁵⁾ ОВ С 390, 18.11.2019 г., стр. 28.

⁽¹⁶⁾ ОВ С 458, 19.12.2018 г., стр. 34.

⁽¹⁷⁾ ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 6.

⁽¹⁸⁾ ОВ С 331, 18.9.2018 г., стр. 60.

⁽¹⁹⁾ ОВ С 263, 25.7.2018 г., стр. 49.

⁽²⁰⁾ ОВ С 298, 23.8.2018 г., стр. 14.

⁽²¹⁾ ОВ С 252, 18.7.2018 г., стр. 99.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид своята резолюция от 8 март 2016 г. относно положението на жените бежанци и жените, търсещи убежище, в ЕС ⁽²²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 19 януари 2016 г. относно външните фактори, представляващи пречка за предприемачеството сред жените в Европа ⁽²³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 9 септември 2015 г. относно професионалните кариери на жените в рамките на науката и висшето образование и наличието на т.нар. стъклени тавани ⁽²⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 9 юни 2015 г. относно стратегията на ЕС за равенство между жените и мъжете за периода след 2015 г. ⁽²⁵⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 10 декември 2019 г. на тема „Икономики с равенство между половете в ЕС: пътят напред“,
- като взе предвид доклада на Международната организация на труда (МОТ), озаглавен „COVID-19 and the world of work. Fourth edition“ (COVID-19 и светът на труда. Четвърто издание), публикуван на 27 май 2020 г.,
- като взе предвид анализа на МОТ, озаглавен „Sectoral impact, responses and recommendations related to COVID-19“ (Секторно въздействие, отговори и препоръки, свързани с COVID-19),
- като взе предвид доклада на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), озаглавен „Women at the core of the fight against COVID-19“ (Жените в центъра на борбата с COVID-19), публикуван през април 2020 г.,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 6 март 2019 г., озаглавен „Доклад за 2019 г. относно равенството между жените и мъжете в ЕС“ (SWD(2019)0101),
- като взе предвид доклада на Службата на ООН за равенство между половете и овластяване на жените (ООН — Жени), озаглавен „The Impact of COVID-19 on Women“ (Въздействието на COVID-19 върху жените), публикуван на 9 април 2020 г.,
- като взе предвид доклада на ООН — Жени, озаглавен „From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19“, (От прозрения към действия: равенство между половете след COVID-19), публикуван на 2 септември 2020 г.,
- като взе предвид публикацията на ООН — Жени, озаглавена „Online and ICT* facilitated violence against women and girls during COVID-19“ (Насилието онлайн и улесненото от ИКТ* насилие срещу жени и момичета по време на COVID-19“,
- като взе предвид доклада на Фонда на ООН за населението (ФНООН), озаглавен „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage“ (Въздействие на пандемията от COVID-19 върху семейното планиране и прекратяването на основаното на пола насилие, гениталното осакатяване на жени и детските бракове), публикуван на 27 април 2020 г.,
- като взе предвид изявлението на ФНООН, озаглавено „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic“ (Поради пандемията от COVID-19 се очакват милиони нови случаи на насилие, детски бракове, генитално осакатяване на жени, непредвидена бременност), публикувано на 28 април 2020 г.,
- като взе предвид изявлението от 24 март 2020 г. на председателя на Експертната група на Съвета на Европа за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) Марселин Науди относно необходимостта от спазване на стандартите на Конвенцията от Истанбул по време на пандемия,
- като взе предвид доклада на Съвместния изследователски център, озаглавен „How will the COVID-19 crisis affect existing gender divides in Europe?“ (Как кризата, свързана с COVID-19, ще повлияе на съществуващото неравенство между половете в Европа?),

⁽²²⁾ ОВ С 50, 9.2.2018 г., стр. 25.

⁽²³⁾ ОВ С 11, 12.1.2018 г., стр. 35.

⁽²⁴⁾ ОВ С 316, 22.9.2017 г., стр. 173.

⁽²⁵⁾ ОВ С 407, 4.11.2016 г., стр. 2.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид Индекса за равенство между половете за 2019 г. на Европейския институт за равенство между половете (EIGE), публикуван на 15 октомври 2019 г.,
 - като взе предвид доклада на EIGE, озаглавен „Tackling the gender pay gap: not without a better work-life balance“ (Преодоляване на разликата в заплащането между жените и мъжете: не без по-добро съчетаване на професионалния и личния живот), публикуван на 29 май 2019 г.,
 - като взе предвид доклада на EIGE, озаглавен „Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States“ (Пекин + 25: петият преглед на изпълнението на Пекинската платформа за действие в държавите — членки на ЕС), публикуван на 5 март 2020 г.,
 - като взе предвид набора от данни за проучването на Eurofound за 2020 г., озаглавено „Living, Working and COVID-19“ (Живот, работа и COVID-19),
 - като взе предвид проучването на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA), озаглавено „A long way to go for LGBTI equality“ (Дълъг път за постигане на равенство на ЛГБТИ лицата), публикувано на 14 май 2020 г.,
 - като взе предвид доклада на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA), озаглавен „A persisting concern: anti-Gypsyism as a barrier to Roma inclusion“ (Незатихващ проблем: антиромските настроения като пречка пред приобщаването на ромите), публикуван на 5 април 2018 г.,
 - като взе предвид проучването на FRA, озаглавено „Насилието срещу жените: общоевропейско проучване“, публикувано на 5 март 2014 г.,
 - като взе предвид политическия обзор на Международната асоциация на лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица (ИЛГА) за Европа, озаглавен „COVID-19: домашно насилие срещу ЛГБТИ лица“,
 - като взе предвид публикацията на Европейското лоби на жените, озаглавена „Putting equality between women and men at the heart of the response to COVID-19 across Europe“ (Да поставим равенството между жените и мъжете в центъра на реакцията спрямо COVID-19 в цяла Европа),
 - като взе предвид публикацията на Европейската мрежа на Международната федерация по семейно планиране, озаглавена „How to address the impact on women, girls and vulnerable groups and their sexual and reproductive safety“ (Как да се справим с последиците от COVID-19 за жените, момичетата и уязвимите групи и тяхната сексуална и репродуктивна безопасност“,
 - като взе предвид политическия обзор на Европейското лоби на жените, озаглавен „Walk-the-talk: EU funds must mirror women's equality“ (Цела вместо слова: Фондовете на ЕС трябва да отразяват равенството на жените),
 - като взе предвид политическия обзор на Европейското лоби на жените, озаглавен „Women must not pay the price for COVID-19!“ (Жените не трябва да плащат цената за COVID-19!),
 - като взе предвид проучването на професор Сабине Йортелт-Приджионе, озаглавено „The impact of sex and gender in the COVID-19 pandemic“ (Въздействието на пола и половата идентичност в пандемията от COVID-19), публикувано на 27 май 2020 г.,
 - като взе предвид съвместния доклад на Европейския парламентарен форум за сексуални & репродуктивни права и Европейската мрежа на Международната федерация по семейно планиране, озаглавен „Сексуално и репродуктивно здраве и права по време на пандемията от COVID-19“, публикуван на 22 април 2020 г.,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете (A9-0229/2020),
- A. като има предвид, че кризата с COVID-19 и последиците от нея имат ясни аспекти, свързани с равенството между половете, тъй като засягат жените и мъжете по различен начин и открояват съществуващите неравенства и недостатъци по отношение на равенството между половете и правата на жените; като има предвид, че поради това е необходима реакция, съобразена с аспектите на пола;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Б. като има предвид, че COVID-19 засяга различни групи в обществото по различни начини и в различна степен, както жени, така и мъже, млади хора, възрастни хора, хора с увреждания, жертви на основано на пола и домашно насилие, хора от различни социално-икономически среди, деца, самотни родители и малцинствени групи, включително роми, ЛГБТИК лица и жени бежанци и мигранти, както и че има и междусекторни последици; като има предвид, че жените и момичетата ще бъдат засегнати непропорционално в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, а пандемията изостри съществуващите структурни неравенства между половете, по-специално при момичета и жени от маргинализирани групи;
- В. като има предвид, че първите официални данни за смъртността показват, че в сравнение с жените при по-възрастните мъже процентът на смъртност от вируса е по-висок, а жените са в по-голяма степен изложени на риск от заразяване с вируса поради тяхното непропорционално високо представителство сред персонала на първа линия в основните сектори по време на настоящата криза;
- Г. като има предвид, че ЕС и държавите членки не бяха подготвени за подобна здравна криза; като има предвид, че достъпът до здравеопазване без дискриминация е основно право на човека; като има предвид, че вече съществуващите пречки пред достъпа до интензивно лечение бяха сериозно утежнени от здравната криза; като има предвид, че в резултат на отмяната или отлагането на „несъществени“ здравни услуги възникна забавяне — а понякога възникнаха и пречки — при достъпа до интензивно лечение в спешни случаи, включително за жени; като има предвид, че във връзка с това достъпът до сексуално и репродуктивно здравеопазване и услуги беше затруднен, което доведе до сериозни последици, и че в някои държави членки бяха направени някои законни опити за ограничаване на правото на безопасен и законен аборт; като има предвид, че основните потребности на жените включват достъп до грижи по време на майчинство и безопасно раждане, наличие на противозачатъчни средства, възможност за безопасен аборт и услуги в областта на ин витро оплождането, както и мерки за клинично лечение в случай на изнасилване; като има предвид, че поради извънредното положение в националните здравни системи по време на кризата и тъй като основните услуги и стоки стават по-ограничени, съществува опасност жените и момичетата да загубят основното си право на здравни услуги; като има предвид, че усилията за ограничаване на епидемиите могат да отклонят ресурси от рутинните здравни услуги и да изострят вече ограничения достъп до услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве;
- Д. като има предвид, че докладите и данните от няколко държави членки по време на периода на изолация и след него разкриха тревожно нарастване на домашното насилие и на насилието, основано на пола, включващи физическо насилие, психологическо насилие, принудителен контрол и кибернасилие; като има предвид, че насилието не е частен, а обществен проблем; като има предвид, че мерките за изолация затрудняват лицата, които са жертви на насилие от страна на интимния партньор, да потърсят помощ, тъй като те често са изолирани заедно със своите насилници, и че ограниченият достъп до услуги за подкрепа, като например приюти за жени и горещи линии, и недостатъчните структури и ресурси за подкрепа могат да изострят вече съществуващата „пандемия в сянка“; като има предвид, че броят на леглата в приютите за жени и момичета, станали жертви на насилие, е едва наполовина от изисквания съгласно Конвенцията от Истанбул; като има предвид, че животът и благосъстоянието на много уязвими групи жени са все по-застрашени поради пандемията от COVID-19; като има предвид, че убийствата на жени не се отчитат в официалните статистически данни за смъртните случаи вследствие на COVID-19, но могат да бъдат свързани с епидемията и ограничителните мерки, предприети през този период; като има предвид, че ограничителните мерки и мерките за изолация може да доведат до по-висок риск от генитално осакатяване на жени, като случаите останат неразкрити поради прекъсване на училищното образование; като има предвид, че икономическите и социалните проблеми изострят факторите, които в дългосрочен план биха могли да доведат до увеличаване на домашното насилие и насилието, основано на пола, и да създадат допълнителни трудности за жените да напуснат упражняващи насилие партньори;
- Е. като има предвид, че засиленото използване на интернет по време на пандемията увеличава онлайн насилието и улесненото от ИКТ насилие, основано на пола, както и сексуалното насилие онлайн над деца и особено момичета; като има предвид, че защитниците на правата на човека, жените в политиката, жените, работещи като журналисти, жените, принадлежащи към етнически малцинства, жените от коренното население, лесбийките, бисексуалните и транс-сексуалните жени и жените с увреждания са в особена степен обект на насилие, улеснено от ИКТ; като има предвид, че в Европа младите жени на възраст между 18 и 29 години са изложени на най-висок риск от онлайн насилие ⁽²⁶⁾;
- Ж. като има предвид, че по-голямата част от персонала, предоставящ основни услуги в настоящата криза, са жени, включително 76 % от здравните работници (лекари, медицински сестри, акушерки, персонал в домове за медико-социални грижи с настаняване), 82 % от касиерите, 93 % от работещите в сферата на грижите за деца и учителите, 95 % от домашните чистачи и помощници и 86 % от работещите в сферата на личните грижи ⁽²⁷⁾ в ЕС; като има предвид, че икономическите, социалните и здравните ни системи, нашият обществен живот и основните ни

⁽²⁶⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604979/IPOL_STU\(2018\)604979_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604979/IPOL_STU(2018)604979_EN.pdf)

⁽²⁷⁾ <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

дейности се поддържат именно благодарение на тези жени, за които физическо дистанциране често не е възможно и които вследствие на това са изложени в по-голяма степен на опасността да разпространят вируса сред своите роднини;

3. като има предвид, че заплатите в много основни сектори, в които преобладават жени, може да са ниски, като често се получава само минималната работна заплата; като има предвид, че хоризонталната и вертикалната сегрегация на пазара на труда в ЕС все още е значителна, като жените са свръхпредставени в по-малко рентабилните сектори; като има предвид, че в сферата на образованието, здравеопазването и социалните дейности работят 30 % от жените в сравнение с 8 % от мъжете, докато в областта на науката, технологиите, инженерството и математиката работят 7 % от жените и 33 % от мъжете ⁽²⁸⁾; като има предвид, че МОТ предупреждава, че определени групи ще бъдат непропорционално засегнати от икономическата криза, включително тези, които навлизат на пазара на труда, като по този начин се увеличава неравенството, и че жените имат по-ограничен достъп до социална закрила и ще понесат непропорционална тежест; като има предвид, че съществува повод за загриженост във връзка със загубата на работни места вследствие на кризата в професиите, в които преобладават жени; като има предвид, че секторите, в които работят предимно мъже, вероятно ще се възстановят по-рано от секторите, в които обикновено преобладават жени; като има предвид, че планът за възстановяване на ЕС Next Generation EU следва да обхваща в достатъчна степен секторите, в които жените са свръхпредставени; като има предвид, че в предложението на Комисията за план за възстановяване се подчертава, че инвестициите в цифровия преход са ключът към просперитета и устойчивостта на Европа в бъдеще; като има предвид, че индексът за равенство между половете за 2019 г. разкри наличието на трайни неравенства между мъжете и жените в цифровия сектор, и като има предвид, че са необходими усилия за намаляване на различията между половете и сегрегацията на пазара на труда по време на цифровата трансформация на пазара на труда;
- И. като има предвид, че е по-вероятно жените да заемат временна, почасова и несигурна заетост в сравнение с мъжете (26,5 % в сравнение с 15,1 % от мъжете ⁽²⁹⁾) и поради това са — и дългосрочно ще бъдат — засегнати в значителна степен от загубата на работни места и излизането в принудителен отпуск;
- Й. като има предвид, че проучване на Eurofound показва, че кризата, предизвикана от COVID-19, води до сериозен риск от връщане с десетилетия назад по отношение на напредъка, постигнат в областта на равенството между половете във връзка с участието на пазара на труда, особено ако упражняването на съответната дейност продължава да е затруднено в секторите, в които жените са свръхпредставени ⁽³⁰⁾; като има предвид, че проучванията показват стагнация на кривата, отразяваща разликата в заетостта между жените и мъжете в периода между 2015 и 2018 г., и че продължаващите различия по отношение на участието в заетостта струват на Европа повече от 335 милиарда евро годишно, което съответства на 2,41 % от БВП на ЕС през 2019 г. ⁽³¹⁾;
- К. като има предвид, че свързаното с пола въздействие на кризата става ясно, наред с другото, от работата на Европейския институт за равенство между половете и ООН — Жени; като има предвид обаче, че е трудно да се измери цялостното въздействие на кризата, като се има предвид липсата в държавите членки на сравними данни, групирани по пол; като има предвид, че пандемията от COVID-19 оказва безпрецедентно въздействие върху европейския пазар на труда; като има предвид, че положението трябва да бъде разгледано внимателно по сектори с групирани по пол и възраст данни, както по време на кризата, така и в периода на възстановяване; като има предвид, че все още не са известни цялостните икономически, трудови и социални последици от пандемията, но предварителните проучвания, в т.ч. на Eurofound, сочат значителни загуби на работни места в секторите на услугите и промишлеността, както и в секторите, свързани с близък контакт с други хора, включително търговията на дребно, развлеченията и личните услуги, в които работят предимно жени; като има предвид, че от друга страна, други сектори запазиха сигурността на заетостта въпреки кризата, включително публичният, медицинският сектор и секторът на ИКТ;
- Л. като има предвид, че от кризата значително засегнати бяха стартиращите предприемачи;
- М. като има предвид, че COVID-19 разкри дългогодишен проблем в областта на предоставянето на грижи в много държави — членки на ЕС; като има предвид, че грижите трябва да се разглеждат цялостно в рамките на непрекъснат процес — от грижите за деца до грижите при извънучилищни занимания, грижите за хора с увреждания и грижите за възрастни хора;

⁽²⁸⁾ Европейски институт за равенство между половете, Индекс за равенство между половете за 2019 г.

⁽²⁹⁾ <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/economic-hardship-and-gender>

⁽³⁰⁾ Eurofound, Проучване във връзка с COVID-19, 2020 г.

⁽³¹⁾ Eurofound, Closing gender gaps in employment: defending progress and responding to COVID-19 challenges (2020) (Преодоляване на неравнопоставеността между половете в областта на заетостта: защита на напредъка и отговор на предизвикателствата, свързани с COVID-19 (2020 г.)).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Н. като има предвид, че затварянето на училища, центрове за полагане на грижи и работни места увеличи неравномерното разпределение на неплатените домашни отговорности на жените и отговорностите им за полагане на грижи в дома, както и че жените нерядко не само трябваше да се грижат за постигане на равновесие в работата от дома, но и не разполагаха с недостатъчно подкрепа за полагането на грижи за деца и възрастни хора; като има предвид, че дистанционната работа не е заместител на услугите за грижи за деца; като има предвид, че в сравнение с мъжете жените обикновено прекарват на седмица 13 часа повече в безплатно полагане на грижи и извършване на домакинска работа⁽³²⁾; като има предвид, че кризата с COVID-19 беше възможност за мъжете да се включат по-активно в отговорностите за полагане на грижи, но също така разкри несъразмерния дял на грижите и домакинската работа, който най-вероятно ще се отрази в по-голяма степен на жените и момичетата; като има предвид, че поддържането на равновесие между дистанционната работа и семейните отговорности създава допълнителен натиск и по тази причина жените са изправени пред по-голяма емоционална, умствена и социална тежест; като има предвид, че това би могло да намали възможностите им за реализация в работата и да се отрази на професионалното им развитие в сравнение с мъжете;
- О. като има предвид, че непропорционална и изключителна тежест пада върху самотните родители, 85 % от които са жени, което възлиза на 6,7 милиона домакинства в ЕС, съставени от самотна майка⁽³³⁾, като почти половината от тях са изложени на сериозен риск от социално изключване или бедност;
- П. като има предвид, че резултатите от проучвания⁽³⁴⁾ показват, че COVID-19 се е отразил в по-голяма степен на жените с малки деца, отколкото на мъжете, които са в същото положение в домакинството; като има предвид, че от проучванията става ясно, че за почти една трета (29 %) от жените с малки деца е трудно да се съсредоточат върху работата, докато при мъжете с малки деца този дял е 16 %; като има предвид, че два пъти повече жени с деца (29 %) се чувстват твърде уморени след работа, за да вършат домакинска работа, в сравнение с 16 % от мъжете; като има предвид, че през април 2020 г. жените с деца на възраст между 0 и 11 години са чувствали по-голямо напрежение в сравнение с мъжете с деца в същата възрастова група (23 % спрямо 19 %) или са се чувствали самотни (14 % спрямо 6 %) и потиснати (14 % спрямо 9 %);
- Р. като има предвид, че предложението на Комисията за план за възстановяване поставя акцент върху инвестициите в екологичния преход; като има предвид, че въздействието на изменението на климата се усеща по различен начин от жените, тъй като те са изправени пред по-големи рискове и тежести по различни причини; като има предвид, че равенството между половете е предпоставка за устойчиво развитие и ефикасно управление на предизвикателствата, свързани с климата; като има предвид, че всички действия в областта на климата трябва да включват измерението на пола и междусекторна перспектива;
- С. като има предвид, че определени групи в обществото, като самотните родители, жертвите на насилие, жените, принадлежащи към расови и етнически малцинства, възрастните и младите жени, жените с увреждания, жените от ромски произход, ЛГБТИК лицата, проституиращите жени, жените бежанци и мигранти са особено уязвими към вируса или към последиците му за здравето и социално-икономическите му последици, като се вземат предвид предприетите мерки и съществуващите недостатъци на инфраструктурата и услугите;
- Т. като има предвид, че в контекста на пандемията от COVID-19 жените, засегнати от бездомност, продължават да се сблъскват със специфични предизвикателства, тъй като живеят в центрове за настаняване и за временно настаняване, където са особено уязвими, що се отнася до разпространяването на болести, основаното на пола насилие и липсата на достъп до хигиена и здравни заведения;
- У. като има предвид, че COVID-19 е световна пандемия, засягаща всяка държава в света; като има предвид, че пандемията ще има опустошителни последици за населението, и особено за жените и момичетата в държави с недостатъчно финансирани здравни системи, както и за населението на засегнати от конфликти държави; като има предвид, че до 2021 г. вследствие на пандемията над 47 милиона жени и момичета по света ще живеят под прага на бедността⁽³⁵⁾;
- Ф. като има предвид, че съгласно последните данни от Фонда на ООН за населението (ФНООН) забавянето или прекъсването на програмите за осведомяване и за образование относно вредните практики в световен мащаб се очаква през следващото десетилетие да доведе до още 2 милиона случая на генитално осакатяване на жени и 13 милиона повече детски бракове в сравнение с прогнозите преди пандемията;

⁽³²⁾ <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/unpaid-care-and-housework>

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/jrc/en/publication/eur-scientific-and-technical-research-reports/how-will-covid-19-crisis-affect-existing-gender-divides-europe>

⁽³⁴⁾ Eurofound, Проучване във връзка с COVID-19, 2020 г.

⁽³⁵⁾ ООН — Жени, „From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19“, (От прозрения към действия: равенство между половете след COVID-19).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Х. като има предвид, че предоставянето на услуги следва да се основава на идентифициране на потребностите въз основа на данни, като бюджетните ресурси се разпределят въз основа на това проучване; като има предвид, че бюджетите и разпределението на ресурсите трябва да отчитат различните нужди и житейски обстоятелства на мъжете и жените;
- Ц. като има предвид, че поради наличието на т.н. „стъклен таван“ жените не участват наравно с мъжете при вземането на решения във фазата на възстановяване; като има предвид, че жените и техните представителни организации на гражданското общество трябва да играят активна и централна роля в процесите на вземане на решения, за да се гарантира, че техните гледни точки и потребности се вземат предвид при вземането на решения, разработването, изпълнението и мониторинга на фазата на възстановяване и свързаните с това мерки на местно, регионално, национално и европейско равнище;
- Ч. като има предвид, че въпросите, свързани с правата на жените и насърчаването на равенството между половете, трябва да бъдат взети предвид и обсъдени на най-високо равнище, по-специално с оглед на изпълнението на стратегията на ЕС за равенство между половете; като има предвид, че въпреки че Европейският парламент има комисия, посветена на правата на жените и равенството между половете, и че има член на Комисията, отговарящ изключително за равенството между половете, няма специален състав на Съвета по въпросите на равенството между половете, а министрите и държавните секретари, отговарящи за равенството между половете, нямат специален форум за обсъждане и вземане на решения;
- Ш. като има предвид, че основните действия, определени в настоящия документ, ще изградят устойчивост и готовност за бъдещи кризи;

Общи бележки

1. подчертава необходимостта от подход, съобразен с равенството между половете, при който принципите на интегриране на равенство между половете и на бюджетиране, съобразено с равенството между половете, да са отразени във всички аспекти на реакцията на кризата, предизвикана от COVID-19, за да се запазят и защитят правата на жените през целия период на пандемията и след нея и за да се засили равенството между половете;
2. подчертава необходимостта от прилагане на поуки, извлечени от минали и настоящи кризи, към бъдещото разработване и прилагане на политики, така че да не се повтарят грешки от миналото, както и необходимостта от изготвяне на съобразени с пола ответни мерки за всички етапи на бъдещи кризи, за да се предотвратят отрицателните последици за правата на жените; призовава Комисията да улесни създаването на постоянна мрежа за обмен на най-добри практики между държавите членки относно начините за справяне със свързаните с пола аспекти на COVID-19; призовава Съвета да създаде специализиран състав за равенство между половете и формална работна група с цел да се предприемат общи и конкретни мерки в отговор на предизвикателствата в областта на правата на жените и равенството между половете, както и да се гарантира, че въпросите, свързани с равенството между половете, се обсъждат на най-високо политическо равнище;
3. подчертава, че Комисията и държавите членки следва систематично да извършват оценки на въздействието върху равенството между половете, включително по отношение на мерки, които са част от плана за възстановяване; решава да включи и укрепи равенството между половете в Next Generation EU чрез позицията на Парламента;
4. настоятелно призовава Комисията да проучи разпространението на вируса сред работещите в основни сектори по време на настоящата криза, особено сред жените и етническите малцинства, с оглед на тяхното непропорционално високо представителство в тези сектори; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да реагират с подходящи мерки за повишаване на тяхната безопасност на работното място и призовава държавите членки да подобрят своите условия на труд, включително чрез рамковата директива⁽³⁶⁾, Директива 92/85/ЕИО и стратегическата рамка на ЕС за здравословни и безопасни условия на труд за периода след 2020 г.;
5. призовава държавите членки, Комисията, Евростат и Европейския институт за равенство между половете да събират редовно данни относно COVID-19, групирани по пол, възраст и комбинирана дискриминация, наред с други фактори, както и данни за социално-икономическото въздействие, което оказва вирусът; подчертава, че мерките за възстановяване трябва да се определят и основават на групирани по полов признак данни, за да се гарантира всеобхватна реакция, като се обръща специално внимание на областите с оскъдни и несъпоставими данни, като например насилието срещу жени и услугите за полагане на грижи; подчертава, че тези данни трябва да бъдат изготвяни систематично и да са публично достъпни; подчертава необходимостта Комисията и държавите членки да подкрепят изграждането на капацитет на националните статистически органи и други съответни участници в това отношение;

⁽³⁶⁾ Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

6. подчертава необходимостта от равно представителство на жените и мъжете, включително от най-уязвимите групи, в ръководството и процеса на вземане на решения при прилагането и отмяната на мерки при кризи, както и на всички етапи от изготвянето, приемането и прилагането на планове за възстановяване, така че техните специфични нужди и обстоятелства да бъдат изцяло и надлежно взети предвид и да бъдат планирани ефективни и целенасочени мерки, за да се гарантира, че необходимият пакет от мерки за подкрепа отговаря на техните нужди; приканва държавите членки по време на подобни кризи да създават специални работни групи с участието на съответните заинтересовани лица и представители на организациите на жените от гражданското общество, за да се гарантира интегрирането на принципа на равенство между половете; призовава националните парламенти на държавите членки да създадат комисии по въпросите на въздействието на кризата, предизвикана от COVID-19, върху жените и момичетата, за да се осигури специално пространство за разисквания и за наблюдение на кризата и нейното въздействие върху равенството между половете; приветства намерението на Комисията да насърчи приемането на предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за подобряване на баланса между половете сред директорите без изпълнителни функции на дружествата, допуснати до борсова търговия, и свързани с това мерки⁽³⁷⁾ (Директивата относно жените в управителните съвети) и настоятелно призовава Съвета да деблокира и приеме директивата; освен това подчертава, че в Механизма за гражданска защита на ЕС и в други механизми за реагиране при кризи както на равнището на ЕС, така и на национално равнище, трябва да бъдат включени повече жени; освен това се ангажира да гарантира, че по време на изслушванията и семинарите на Парламента представителството на половете в комисиите е балансирано, и че дискусиите относно мерките за възстановяване се обогатяват чрез многообразие;

7. призовава Комисията и държавите членки да следят отблизо и да реагират решително на случаи на дезинформация, отрицателни публични изказвания, недостатъчно приоритизиране, ограничения или отказан достъп до съответните услуги, както и на регресивни инициативи, свързани с правата на жените, правата на ЛГБТИК лицата и равенството между половете; призовава Комисията да наблюдава свиването на пространството за организации на гражданското общество и за демонстрации, свързани с посочените теми, което е следствие от ограничителните мерки, тъй като това са въпроси, отнасящи се до демокрацията и основните права по време на кризата с COVID-19 и периода след кризата; посочва, че ще се предприемат подходящи мерки, когато се установи, че нарушения на принципите на правовата държава в дадена държава членка накърняват или има сериозна опасност да накърнят достатъчно пряко доброто финансово управление на бюджета на ЕС или защитата на финансовите интереси на Съюза; призовава държавите членки да гарантират, че спешните ограничителни мерки служат само за целите на борбата с пандемията, че са ограничени във времето и са съвместими с основните права;

Аспекти на COVID-19, свързани със здравето и въздействието по отношение на равенството между половете

8. изразява своята загриженост във връзка с високия процент смъртност от COVID-19; отбелязва първоначално по-високия процент смъртност сред мъжете и настоятелно призовава Световната здравна организация (СЗО) и съответните агенции на ЕС да проучат различните последици за здравето на мъжете и жените; призовава Комисията да продължи да наблюдава ситуацията с цел разбиране на дългосрочното въздействие на вируса върху здравето на жените и мъжете; подчертава, че клиничните изследвания на вируса трябва да включват балансирано по пол представителство, за да се оцени как вирусът и всички потенциални ваксини или лечения биха могли да засегнат жените и мъжете по различен начин;

9. настоятелно призовава държавите членки да осигурят на жените и мъжете достъп до основни аспекти на качествени медицински и психологически здравни грижи, които не са свързани с COVID-19, като например скрининг и лечение на рак, здравно обслужване на майки и новородени и спешни грижи за пациенти с инфаркт или инсулт; настоятелно призовава държавите членки да действат в съответствие с насоките на СЗО в тези области;

10. изразява съжаление, че по време на кризата достъпът до услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права (СРЗП) беше пренебрегнат, ограничен или дори атакуван в някои държави членки; подчертава необходимостта държавите членки да гарантират качествен и финансово приемлив достъп без дискриминация до услуги, информация и продукти, свързани със СРЗП, по време на кризата и в периода след кризата и при сходни извънредни ситуации, като признават, че това са жизненоважни, животоспасяващи и често чувствителни към времето услуги и следва да се предоставят в съответствие с насоките на СЗО и с ориентиран към пациентите подход, основан на правата на човека; категорично отхвърля всякакви опити за връщане назад по отношение на СРЗП и правата на ЛГБТИК лицата и подчертава, че на противниците на СРЗП не следва да се позволява да злоупотребяват с тази криза като средство за ограничаване на правата на жените, като например правото на безопасен аборт; призовава Комисията да улесни обмена на най-добри практики между държавите членки, като същевременно включи и организациите на гражданското общество, които често са експерти в тези области, що се отнася до новите методи за предоставяне на грижи, свързани със СРЗП, и начините за преодоляване на

⁽³⁷⁾ COM(2012)0614.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

пропуските при предоставянето на услуги; подчертава значението на комуникацията с доставчиците на услуги, за да стане ясно, че тези услуги продължават да бъдат от съществено значение и следва да бъдат предоставяни последователно; подчертава, че всички услуги, свързани с майчинство, трябва да бъдат на разположение и да разполагат с достатъчно персонал и ресурси;

11. настоятелно призовава държавите членки да инвестират в стабилни и устойчиви системи за здравеопазване и да насърчават и подкрепят работниците, изпълняващи критично важна роля, като например здравните и социалните работници, като гарантират безопасни условия на труд, предоставят подходящо оборудване, създават условия за справедливо заплащане, предлагат професионално развитие, включително чрез висше образование, и осигуряват достъп до услуги като грижи за деца и услуги в областта на психичното здраве;

12. настоятелно призовава Комисията да вземе предвид извънредни обстоятелства като COVID-19, включително тяхното въздействие върху свързаните с пола здравни съображения като например СРЗП, в своите политически реакции, свързани със здравето, например здравната програма за действията на Съюза в областта на здравето, Плана на ЕС за борба с рака и здравната стратегия на ЕС; призовава Комисията и държавите членки при изпълнението на програмата за действията на Съюза в областта на здравето да разгледат свързаните със здравето аспекти на стратегията за равенство между половете за периода 2020—2025 г., като например СРЗП, като неразделна част от здравето и съществен аспект на благосъстоянието и на насърчването за постигане на равенство между половете; изисква да бъдат увеличени инвестициите в услуги, които са от съществено значение за равенството между половете, а в изпълнението на програмата за действията на Съюза в областта на здравето да бъдат включени експерти в областта на свързаното с пола здравеопазване, както и балансът между половете;

13. припомня, че достъпът до здравеопазване е право на човека и се нуждае от подходящо финансиране; припомня на държавите членки да вземат предвид специфичните потребности на жените и мъжете при укрепването на капацитета на системата за здравеопазване и на критичната инфраструктура вследствие на COVID-19, по-специално по отношение на разходите за здравеопазване, откриването и реагирането на заболявания, готовността за извънредни ситуации, научноизследователската и развойната дейност и работната сила в сектора на здравеопазването;

14. призовава държавите членки да стимулират инициативите в подкрепа на психичното здраве по време на тази криза и след това с оглед на стреса, тревожността, депресиите и самотата, породени от изолацията, както и с оглед на икономическите проблеми и основаното на пола насилие или други фактори, свързани с кризата, като се има предвид различното въздействие върху жените и мъжете, а така също да инвестират финансови ресурси за осигуряване на наличността на подходящи услуги в случай на нужда; призовава Комисията да организира кампания за психичното здраве в целия ЕС;

Насилие, основано на пола, по време на COVID-19

15. настоятелно призовава държавите членки, в своята реакция на пандемията от COVID-19 да обърнат внимание на основаното на пола насилие, с което се сблъскват жените и момичетата, включително транссексуалните жени, както и интерсексуалните, небинарните и джендър променливите лица; настоятелно призовава държавите членки да продължат да анализират данните за разпространението и тенденциите в разпространението на всички форми на насилие, основано на пола, и домашно насилие, и за осведомяването за тези форми на насилие, както и последиците за децата, докато се прилагат мерки за изолация и по време на периода непосредствено след това; признава, че обществените реакции не са били достатъчни за справяне с насилието срещу жени и момичета и за адекватно отчитане на необходимостта от предотвратяване на насилието срещу жени в плановете за реагиране при извънредни ситуации, както и при бъдещи извънредни ситуации, като липсва акцент върху въвеждането на изключения от правилата за изолация, създаването на телефонни линии за оказване на помощ и инструменти и сигнали за обмен на информация и гарантирането на непрекъснат достъп до здравни услуги, както и запазването на безопасен достъп до „правни клиници“ и приюти или алтернативно настаняване с достатъчен капацитет, до полицията и съдебните служби, извънредните съдилища за издаване на подходящи ограничителни заповеди и/или заповеди за защита и гарантирането, че те се считат за основни; изисква от държавите членки да създадат безопасни и гъвкави системи за предупреждение при извънредни ситуации, да предложат нови услуги за оказване на помощ по телефона, електронната поща и с текстови съобщения за пряка връзка с полицията и онлайн услуги, като например телефонни линии за оказване на помощ, скрити приложения, цифрови платформи, фармацевтични мрежи, както и да предоставят спешно финансиране на службите за подкрепа, неправителствените организации и организациите на гражданското общество; призовава държавите членки да гарантират, че службите за подкрепа възприемат координиран подход за идентифициране на изложените на риск жени, да гарантират, че всички тези мерки са налични и достъпни за всички жени и момичета в рамките на тяхната юрисдикция, включително за жените и момичетата с увреждания, независимо от миграционния им статут, и да предоставят чувствително към аспектите на пола обучение на здравните работници, както и на работещите на предна линия полицейски служители и членовете на съдебната система; приканва държавите членки да споделят националните иновации и най-добри практики за справяне с насилието, основано на пола, с цел по-добро идентифициране и популяризиране на ефективните практики, и призовава Комисията да популяризира тези практики;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

16. с оглед на пандемията призовава държавите членки да осигурят координиран подход между правителствата и публичните служби, структурите за подкрепа и частния сектор и да актуализират протоколите за жертвите на насилие, основано на пола, за да им помогнат да търсят помощ, да съобщават за престъпления и да имат достъп до здравни услуги, както и да насърчат свидетелите да съобщават за такива престъпления; призовава Комисията да разработи протокол на Европейския съюз относно насилието срещу жени по време на криза и извънредни ситуации с цел предотвратяване на насилието срещу жени и оказване на подкрепа на жертвите на насилие, основано на пола, по време на извънредни ситуации като пандемията от COVID-19; подчертава, че този протокол следва да включва основни услуги за защита на жертвите; приветства предложението на германското председателство за създаване на телефонна линия за оказване на помощ в целия ЕС на всички езици на ЕС на жертвите на домашно насилие и насилие, основано на пола, и настоятелно призовава Съвета да я подкрепи;

17. призовава Комисията да насърчава кампании за повишаване на осведомеността, информирани и застъпничество с цел справяне с домашното насилие и насилието, основано на пола, във всичките му форми, като например физическо насилие, сексуален тормоз, кибернасилие и сексуална експлоатация, по-специално във връзка с новосъздадени превантивни мерки и гъвкави системи за предупреждение при извънредни ситуации, за да се насърчи съобщаването за насилие в координация и сътрудничество с признати и специализирани организации на жените; призовава Комисията да работи с технологичните платформи в областта на законодателния акт за цифровите услуги с цел справяне с незаконните онлайн дейности, включително онлайн насилието срещу жени и момичета във всичките му форми, тъй като от началото на пандемията интернет се използва и ще продължи да се използва широко за работа, образование и забавление;

18. припомня, че специалният докладчик на ООН относно насилието срещу жените отбелязва, че кризата с COVID-19 е илюстрирала липсата на правилно прилагане на централните конвенции за защита и предотвратяване на насилието, основано на пола; призовава Съвета да приключи спешно процеса на ратифициране от страна на ЕС на Конвенцията от Истанбул въз основа на широко присъединяване без каквито и да било ограничения и да се застъпи за нейното ратифициране, бързо и правилно прилагане и изпълнение от всички държави членки; призовава останалите държави членки бързо да ратифицират конвенцията и да заделят подходящи финансови и човешки ресурси за предотвратяване и борба с насилието срещу жени и насилието, основано на пола, както и за защита на жертвите, особено по време на кризисни периоди; настоятелно призовава държавите членки да вземат предвид препоръките на GREVIO и да подобрят своето законодателство, за да го приведат в по-голямо съответствие с разпоредбите на Конвенцията от Истанбул, по-специално по отношение на общите определения за актове на насилие, основано на пола;

19. призовава Съвета да добави актовете на насилие срещу жени в списъка на престъпленията в ЕС и призовава Комисията да предложи директива за справяне с всички форми на насилие, основано на пола, така че да се създаде стабилна правна уредба, да координира обмена на най-добри практики между държавите членки, да насърчава събирането на точни и съпоставими данни, да измери точно обхвата на това насилие, да разгледа възможността за изготвяне на прогнози и да направи оценка на въздействието на COVID-19 върху предоставянето на основни услуги на жертвите; приветства ангажмента на Комисията да проведе ново проучване на ЕС относно насилието, основано на пола, като резултатите ще бъдат представени през 2023 г.; подчертава необходимостта от събиране на хармонизирани данни относно насилието, основано на пола, и призовава държавите членки да събират и предоставят съответните данни при поискване, включително на Евростат;

20. отново изразява силната си подкрепа както за програмата „Правосъдие“, така и за програмата „Граждани, равенство, права и ценности“; приветства създаването на новото направление „Ценности на Съюза“ в рамките на програмата „Граждани, равенство, права и ценности“ и подчертава, че то следва да се съсредоточи върху защитата и насърчането на правата, както и върху повишаването на осведомеността за тях чрез предоставяне на финансова подкрепа на организациите на гражданското общество, които развиват дейност на местно, регионално и транснационално равнище; припомня позицията на Парламента относно осигуряването на подходящо финансиране за тези програми; приветства разпределянето на допълнителни средства за водещите програми, договорени в окончателните преговори по МФР за периода 2021 — 2027 г. между Парламента и Съвета, от което ще се възползва програмата „Граждани, равенство, права и ценности“; приветства постигането на предварително споразумение за бюджета на ЕС за 2021 г., в който се разпределят допълнителни 6,6 милиона евро за програмата „Граждани, равенство, права и ценности“; подчертава необходимостта от подходящо финансиране от тези разпределени средства за действия, насочени към предотвратяване и борба с насилието, основано на пола, в рамките на специфичната цел на „Дафне“, и приветства договореното за тази цел целево заделяне на средства; подчертава, че ЕС трябва да бъде по-амбициозен при защитата на нашите ценности и да осигурява подходящо финансиране за тези дейности; призовава освен това за спешното прилагане на ясни полово-специфични мерки чрез целево заделяне на средства, за да се отговори на специфичните потребности на жените вследствие на кризата, по-специално в областта на заетостта, насилието, основано на пола, и сексуалното и репродуктивното здраве и права, включително в други програми и инструменти в рамките на Next Generation EU и МФР за периода 2021 — 2027 г., в съответствие с двойния подход на стратегията за равенство между половете; призовава държавите членки и Комисията да вземат това предвид при представянето на националните планове за реагиране на COVID-19, като отчитат надлежно съществуващите мерки и финансиране и поставят равенството между половете в центъра на икономическото възстановяване; призовава държавите членки и Комисията да прилагат интегриране на принципа на равенство между половете и бюджетирани, съобразено с равенството между половете, в мерките за възстановяване;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

21. отбелязва със сериозна загриженост въздействието на кризата върху ЛГБТИК лицата, и по-специално младите хора, много от които е трябвало да се подложат на социално дистанциране или карантина във враждебна семейна среда, което увеличава риска да бъдат подложени на домашно насилие и насилие, насочено срещу ЛГБТИК лицата; отбелязва, че по-висок от средния процент от ЛГБТИК лицата са безработни или работят на несигурни работни места с ограничени и нестабилни финансови ресурси, вследствие на което остават във враждебна среда или в среда, в която върху тях се упражнява тормоз; призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че всички инициативи във връзка с COVID-19 по отношение на домашното, основаното на пола и сексуалното насилие вземат предвид повишения риск и специфичните предизвикателства за ЛГБТИК лицата, както и че службите за подкрепа на жертвите и специалните инициативи във връзка с COVID-19 в отговор на домашното насилие изрично достигат до ЛГБТИК лицата, които са жертви на домашно насилие;

22. призовава държавите членки да гарантират предоставянето на ефективна, физически и финансово достъпна и качествена медицинска и психологическа подкрепа за жертвите на насилие, основано на пола, включително услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве, особено по време на криза, когато такава подкрепа трябва да се счита за основна; изисква от Комисията да работи в тясно сътрудничество с държавите членки, за да се гарантира пълното прилагане на Директивата за правата на жертвите⁽³⁸⁾, с акцент върху перспективата за равенство между половете вследствие на неотдавнашния доклад относно прилагането ѝ⁽³⁹⁾, и с оглед на укрепването на правата на жертвите на насилие, основано на пола, в новата стратегия за правата на жертвите;

COVID-19, икономиката, възстановяването и въздействието върху равенството между половете

23. призовава Комисията, Парламента и Съвета да вземат предвид факта, че кризата с COVID-19 засяга непропорционално жените в социално-икономическата сфера, включително техните доходи и равнище на заетост, и ще доведе до още по-дълбоки неравенства между мъжете и жените и дискриминация на пазара на труда, и ги призовава да работят с държавите членки, за да разгледат внимателно и да предвидят конкретни разпоредби за социално-икономическите потребности на жените и мъжете вследствие на кризата, както и да разгледат хоризонталната и вертикалната сегрегация на пазара на труда при изпълнението на програмите в рамките на бюджета на ЕС за 2021 г., следващата МФР и Next Generation EU, като гарантират, че всички програми включват перспективата за равенство между половете и бюджетиране, съобразено с равенството между половете, както и последващи оценки на въздействието по признак пол, както е посочено в стратегията на Комисията за равенство между половете за периода 2020—2025 г.; призовава за ефективно изпълнение и мониторинг на стратегията; призовава държавите членки да включат глава с целенасочени действия за постигане на напредък в областта на равенството между половете като част от националните планове за възстановяване и устойчивост, разработени в сътрудничество с националните органи по въпросите на равенството;

24. подчертава, че след кризата ще бъде необходимо да се преразгледат естеството и мястото на полагането на труд; подчертава, че работата от дома не може да бъде заместител на услугите за грижи за деца или да отмени необходимостта от предоставяне на достъп до финансово достъпни качествени услуги за грижи за деца, нито замества свързаните с увреждания корекции на работното място; посочва, че договорената с работодателите гъвкава работа може да предостави възможности на жените и мъжете да работят от дома си или от местни съвместни работни пространства и има потенциала да осигури по-голямо равновесие между професионалния и личния живот, което може да доведе до дългосрочен и приобщаващ по отношение на пола растеж; отбелязва, че този подход има потенциала да подсили селските райони и инфраструктурата; призовава Комисията да гарантира постигането на целите от Барселона; настоятелно призовава държавите членки да ратифицират незабавно Конвенцията на МОТ от 2019 г. относно насилието и тормоза (№ 190) и да я приложат заедно с придружаващата я препоръка (№ 206), която обхваща всички места, където могат да възникнат свързани с работата насилие и тормоз, като например публични и частни места на работа, както и свързани с работата комуникации;

25. призовава Комисията да събере дезагрегирани и съпоставими данни относно предоставянето на различни видове грижи, включително грижи за деца, грижи за възрастни хора и грижи за хора с увреждания, както и пол, възраст и трудов статус на лицето, полагащо грижи, които да се използват за проучване, в което да се изследва разликата между жените и мъжете по отношение на полагането на грижи, с оглед на разработването на стратегия на ЕС за полагането на грижи, която да възприеме цялостен подход към грижите през целия живот, вземайки предвид нуждите както на лицата, полагащи грижи, така и на тези, които получават грижи; отбелязва, че стратегията трябва да зачита компетентността на държавите членки и регионите, но следва да има за цел да подобри сътрудничеството и координацията на равнище ЕС чрез съответни инициативи и инвестиции, включително по линия на програма InvestEU и Механизма за възстановяване и устойчивост, като донесе ползи за лицата, полагащи грижи неофициално и официално, и за хората, за които се полагат грижите; подчертава, че

⁽³⁸⁾ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57).

⁽³⁹⁾ Доклад на Комисията от 11 май 2020 г. относно прилагането на Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления (COM(2020)0188).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

сътрудничеството и действията на равнище ЕС, заедно с ефективното използване на средствата на ЕС, могат да допринесат за развитието на качествени, физически и финансово достъпни услуги за полагане на грижи;

26. подчертава, че инвестициите в полагането на грижи са важни за гарантирането на равенството между половете и икономическото овластяване на жените, изграждането на устойчиви общества и подобряването на узаконяването на заетостта, социалната сигурност и пенсиите в доминираните от жени сектори и също така оказват положително въздействие върху БВП, тъй като дават възможност на повече жени да участват в платен труд; подчертава необходимостта от промяна на моделите за предоставяне на грижи, както е видно вследствие на пандемията от COVID-19 и свързаните с нея мерки; на този фон призовава Комисията да улеснява обмена на най-добри практики по отношение на качеството и физическата и финансова достъпност на услугите за полагане на грижи, както и по отношение на различните модели на услуги за полагане на грижи; настоятелно призовава Комисията да разгледа положението на лицата, полагащи неформални грижи, и да сподели най-добри практики относно това, как държавите членки могат да узаконят работата им по полагането на грижи; призовава държавите членки да отговорят на потребностите на лицата, полагащи грижи, при пенсиониране; призовава в тази връзка за предложение за препоръка на Съвета относно социалната закрила и услугите за лицата, полагащи грижи;

27. настоятелно призовава държавите членки да насърчават мъжете, например чрез стимулиращи мерки, да приемат гъвкави схеми на работа, тъй като несъразмерно голям брой жени обикновено ползва такива схеми; настоятелно призовава държавите членки изцяло да транспонират и да приложат незабавно Директивата относно равновесието между професионалния и личния живот и призовава Комисията да наблюдава отблизо и систематично прилагането на директивата от държавите членки на годишна основа; насърчава държавите членки да разгледат слабостите в равновесието между професионалния и личния живот, като надхвърлят определените в директивата стандарти, особено като се има предвид необходимостта от справяне с обстоятелствата, станали видни вследствие на мерките във връзка с COVID-19, и техните последици за медицинските протоколи в структурите, включително качествените детски заведения;

28. призовава държавите членки, докато все още са в сила мерки за справяне с кризата с COVID-19, да въведат специален отпуск за лицата, полагащи грижи, и работещите родители, който да не може да се прехвърля и да е изцяло платен;

29. признава изключително трудните обстоятелства, пред които са изправени самотните родители, голяма част от които (85 %) са жени, по време на пандемията и следкризисния период в резултат на множество тежести, включително непрекъснато предоставяне на грижи, опасения във връзка с условията за упражняване на родителски права, потенциални икономически проблеми и самота; призовава Комисията и държавите членки да вземат предвид и да продължат да проучват тяхното специфично положение, включително допълнителната тежест от гледна точка на работата, училищното образование и грижите, достъпа до адвокати и прилагането на споразумения за упражняване на родителски права;

30. подчертава значението на увеличаването на участието на жените в икономиката и гарантирането на по-приобщаващ растеж като част от решението за възстановяване след пандемията, тъй като равните възможности и засиленото участие на жените на пазара на труда могат да увеличат броя на работните места, икономическото благополучие и конкурентоспособността в ЕС; насърчава държавите членки да следват насоките на Комисията за заетостта в ЕС, като отдават дължимото внимание на своите национални модели на пазара на труда; във връзка с това призовава държавите членки да вземат надлежно предвид сегрегацията на пазара на труда, несигурната заетост, разликите в заплащането и пенсиите на жените и мъжете с оглед на подобряването на условията на труд и социалната закрила чрез адаптирани политики;

31. подчертава, че равното заплащане за равен труд или за труд с равна стойност между жените и мъжете трябва да бъде водещ принцип за Комисията, Парламента и всички държави членки при разработването на мерки за реагиране на кризата с COVID-19; настоятелно призовава Комисията да изпълни в кратък срок ангажимента си да представи задължителни мерки за прозрачност в заплащането с цел ефективно справяне с разликите в заплащането и пенсиите на жените и мъжете, тъй като икономическите показатели сочат, че тези разлики се увеличават още повече вследствие на пандемията; във връзка с това призовава Комисията да разгледа най-добрите практики на държавите членки, като същевременно надлежно отчита специфичните условия на малките и средните предприятия (МСП) и различните модели на пазара на труда в ЕС; освен това призовава Комисията да преразгледа Директива 2006/54/ЕО;

32. подчертава предизвикателствата, с които се сблъскват секторът на домакинските услуги и домашните грижи и работещите в него; призовава държавите членки да ратифицират Конвенция № 189 на МОТ относно домашните работници и да гарантират, че секторът отговаря на условията за прилагане на мерки, насочени към смекчаване на финансовото въздействие на кризата, така че те да могат да възобновят дейността си при подходящи условия; призовава държавите членки да гарантират узаконяването на сектора на домакинския труд;

33. приветства Инвестиционната инициатива в отговор на коронавируса (CRII) и Инвестиционната инициатива в отговор на коронавируса — плюс (CRII Plus), които мобилизират политиката на сближаване с цел подпомагане на най-засегнатите сектори, и също така призовава за целенасочени мерки, насочени към секторите, в които работят предимно жени; подчертава значението на инструмента на Комисията за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE), който гарантира подкрепа за доходите на безработни работници или такива в принудителен отпуск; подчертава необходимостта от оценка на въздействието на тези инструменти върху положението

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

на жените и мъжете на пазара на труда в ЕС и съответно адаптиране на бъдещите политики; подчертава необходимостта от програми за преквалификация и повишаване на квалификацията на жените, които да отчитат промените на пазара на труда вследствие на COVID-19;

34. призовава Комисията да подкрепя предприемачите, и по-специално жените предприемачи, когато се стремят да развият и надграждат върху уменията или интересите, придобити по време на периода на COVID-19, включително чрез възможности за предприемачество за майки, самотни родители и други лица, които по-рядко участват в предприемаческа дейност, да засилва тяхната икономическа независимост и да подобрява достъпа до и осведомеността по отношение на заеми, финансиране със собствен капитал и микрофинансиране чрез програми и фондове на ЕС, така че кризата да се превърне във възможност за постигане на напредък чрез адаптиране и трансформация като част от зелената и цифровата икономика; призовава институциите на ЕС и държавите членки да поставят специален акцент върху подкрепата за МСП, и особено за ръководените от жени МСП, които често са изправени пред специфични предизвикателства, когато става въпрос за достъп до необходимото финансиране, и които също ще се нуждаят от подкрепа по време на фазата на възстановяване; призовава Комисията, Европейския институт за равенство между половете и Евростат да увеличат събирането на данни относно ръководените от жени МСП, самостоятелно заетите жени и ръководените от жени стартиращи предприятия, както и относно въздействието на пандемията от COVID-19;

35. призовава Комисията и държавите членки да увеличат присъствието и приноса на жените в секторите на изкуствения интелект, науката, технологиите, инженерството и математиката и цифровите технологии, както и зелената икономика; призовава за многостепенен подход за преодоляване на неравенството между половете на всички равнища на цифровото образование и заетост, за да се преодолее цифровото разделение, станало явно с внезапното преминаване на трудовата заетост и училищното обучение, както и на редица услуги и съоръжения, към дистанционни методи на работа; подчертава, че преодоляването на цифровото разделение ще увеличи равенството между половете не само по отношение на пазара на труда, но и чрез достъпа до технологии в личната сфера; призовава Комисията да интегрира принципа на равенство между половете в Стратегията за единния пазар и Програмата в областта на цифровите технологии с оглед на ефективното преодоляване на недостатъчното представителство на жените в разрастващите се сектори за бъдещата икономика на ЕС; приветства информационното табло на Комисията относно жените в областта на цифровите технологии, което наблюдава участието на жените в цифровата икономика, използването на интернет, уменията на ползвателите на интернет, специализираните умения и заетостта; подчертава значението му за подпомагането на държавите членки и Комисията при вземането на информирани решения и определянето на съответни цели, особено като се имат предвид последиците от COVID-19;

36. отбелязва, че е важно да се вземе предвид специалното положение на жените, които се завръщат от отпуск по майчинство, за да се гарантира, че имат достъп до правителствена подкрепа без дискриминация;

37. подчертава предизвикателствата пред селското стопанство и доставките на храни в ЕС, както и специфичното положение на жените в селските райони; подчертава необходимостта от запазване на съществуващата тематична подпрограма за жените в селските райони чрез стратегическите планове на общата селскостопанска политика, финансирани от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони; подчертава, че тази подпрограма има за цел да насърчи заетостта и предприемачеството сред жените; във връзка с това призовава да се заделят средства на ЕС за подобряване на условията на живот и труд в селските райони; призовава освен това за размисъл относно ролята на жените в селските райони за опазването на околната среда и биологичното разнообразие в рамките на Европейския зелен пакт; призовава държавите членки да обменят най-добри практики относно професионалния статут на помагачите съпрузи в селскостопанския сектор и изисква от Комисията да изготви насоки в тази връзка;

COVID-19 и интерсекционалност

38. подчертава, че комбинираната и структурната дискриминация създават допълнителни пречки и предизвикателства и оказват отрицателно социално-икономическо въздействие за конкретни групи жени и че поради това безопасността, защитата и социално-икономическото благосъстояние на всички хора трябва да бъдат гарантирани и техните специфични потребности трябва да бъдат взети под внимание, като се взема надлежно предвид един междусекторен подход към кризата и следкризисните мерки;

39. подчертава, че е важно жените и момичетата да бъдат включени в разработването на достъпна и целенасочена информация и тази информация да се разпространява във всички среди, особено по време на криза;

40. подчертава, че поради по-високата продължителност на живота и по-голямата вероятност от възникване на здравословни проблеми възрастните жени често съставляват мнозинство в заведенията за дългосрочни грижи⁽⁴⁰⁾, които се превърнаха в „горещи точки“ на разпространението на вируса в много държави членки поради липсата на достатъчно ресурси и знания за гарантиране на безопасността и защитата на живущите там; призовава Комисията да анализира различните среди на предоставяне на официални дългосрочни грижи и тяхното равнище на устойчивост по време на пандемията от COVID-19;

⁽⁴⁰⁾ <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/gender-impacts-health>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

призовава държавите членки да проучат предоставянето на грижи за възрастни хора както в домовете за медико-социални грижи с настаняване, така и в контекста на полагането на грижи в рамките на общността, включително чрез предоставянето на 24-часови домашни грижи или грижи с настаняване в дома на работодателя, и да гарантират благосъстоянието на възрастните жени, включително достъп до грижи и здравни услуги и икономическа независимост; призовава Съвета да определи цели за предоставянето на физически и финансово достъпни и качествени дългосрочни грижи, които да са равностойни на целите от Барселона;

41. изразява съжаление, че много жени с увреждания, включително тези, които зависят от други лица за ежедневните грижи, и особено тези, които живеят в институции и други затворени структури и имат голяма потребност от подкрепа, са били значително засегнати от пандемията, но не са могли да получат достъп до обичайните си мрежи за подкрепа или да поддържат физическо дистанциране и са срещнали затруднения при достъпа до услуги и стоки; призовава държавите членки да гарантират, че тези мрежи за подкрепа се считат за основни услуги и са адекватно адаптирани към обстоятелствата, както и че специфичните потребности на хората с увреждания, и по-специално на жените и момичетата, се вземат предвид в бъдещите кризисни мерки и мерки за планиране при извънредни ситуации; призовава ЕС и държавите членки да гарантират правата на всички жени и момичета с увреждания, залегнали в Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, включително правото им на независим живот и достъп до образование, работа и заетост;

42. приканва държавите членки да гарантират предоставянето на подкрепа за жените и мъжете мигранти чрез достъп до здравни грижи от първа необходимост по време на кризата; подчертава необходимостта от това центрове за бежанци и приемните центрове надлежно да отчитат потребностите на жените и момичетата и рисковете, на които са изложени, с оглед на известните предизвикателства, свързани със социалното дистанциране и поддържането на хигиена, както и с оглед на тяхната уязвимост по отношение на насилието, основано на пола, и да предоставят достатъчно средства за намаляването на тези рискове;

43. подчертава специфичните обстоятелства на жените, засегнати от бездомност, и проституиращите жени и тяхната повишена уязвимост по отношение на насилието, основано на пола, както и липсата на достъп до хигиена и здравни заведения в резултат на пандемията от COVID-19 и последвалите извънредни мерки; призовава държавите членки да гарантират насочването на услуги и подходяща подкрепа към лицата в несигурно положение, включително жените, изложени на риск от бедност, или тези, които живеят в бедност, и жените, които са бездомни или застрашени от социално изключване; приветства Фонда за европейско подпомагане на най-нуждаещите се лица, който предоставя допълнителни ресурси за справяне с материалните лишения и социално подпомагане; подчертава необходимостта бездомните жени и жените без документи да имат достъп до здравеопазване; отбелязва, че обстоятелствата, свързани с тези обществени групи, са взети предвид в плана за действие на Комисията за интеграция и приобщаване; призовава държавите членки да обърнат дължимото внимание на жените, засегнати от бездомност, в своите планове за реагиране при пандемия;

44. подчертава допълнителните нужди на малцинствените групи, като например жените от ромски произход, които се сблъскват с вкоренена дискриминация и непрекъснати нарушения на правата си поради липсата на достъп до основни инфраструктури, услуги и информация, особено по време на периода на изолация;

45. подчертава, че услугите за подкрепа на ЛГБТИК лицата, включително подкрепата за психичното здраве, групите за партньорска подкрепа и услугите за подкрепа за жертвите на насилие, основано на пола, са от основно значение;

46. изразява съжаление относно случаите на ксенофобска и расова дискриминация, които се увеличили в контекста на кризата, и настоятелно призовава Комисията и държавите членки да прилагат подход на нулева толерантност към расистките атаки и да възприемат междусекторен подход в своите реакции, който разглежда потребностите на маргинализираните групи от населението, включително расовите и етническите малцинства;

47. настоятелно призовава държавите членки да одобрят и приложат Директивата за борба с дискриминацията и да гарантират премахването на множествените и комбинирани форми на дискриминация във всички държави — членки на ЕС;

48. подчертава необходимостта държавите членки да осигурят непрекъснат достъп на децата до образование, като обърнат дължимото внимание на групите от маргинализираните социално-икономически среди, уязвимите деца и момичетата, изложени на риск от бедност, или тези, които живеят в бедност, които са изложени на по-голям риск от ранни или принудителни бракове; подчертава необходимостта да се гарантира, че дистанционното обучение е напълно достъпно за всички; подчертава необходимостта всички млади хора да разполагат с необходимите ресурси и подкрепа по време на затварянето на училищата и да се улесни завръщането им в образователната система след края на кризата;

Външна дейност

49. подчертава, че глобалният характер на пандемията от COVID-19 изисква глобална реакция; подчертава уязвимото положение на жените и момичетата в много части на света — особено в нестабилни и засегнати от конфликти държави — във връзка с COVID-19, например поради липсата на достъп до здравеопазване, включително сексуално и репродуктивно здраве и права, уязвимостта по отношение на насилието, основано на пола, включително гениталното осакатяване на жени

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

и ранните или принудителни бракове, статуса на заетост, достъпа до образование и крайната бедност и глада; отбелязва, че в много държави партньори жените са заети във феминизирани сектори, като например производството на облекла и производството на храни, които са най-силно засегнати, с верижни последици за равнищата на бедност на семействата и общностите, както и за икономическата независимост и здравето и безопасността на жените и момичетата; призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че финансовата подкрепа, предоставяна на държавите партньори за справяне с кризата, се разпределя и за подпомагане на жените и момичетата; призовава за засилена подкрепа за защитниците на човешките права на жените и организациите за защита на правата на жените и тяхното участие на всички равнища на вземане на решения; подчертава, че трябва да се положат всички възможни усилия, за да се гарантира, че една бъдеща ваксина ще бъде налична за всички;

50. приветства пакета „Екип Европа“, предложен от Комисията за подкрепа на държавите партньори в борбата срещу пандемията от COVID-19 и последиците от нея, и подчертава необходимостта от чувствителен към аспектите на пола подход и заделяне на средства за равенството между половете при разпределянето на тези средства; подчертава необходимостта от чувствителна към аспектите на пола реакция на COVID-19 при прилагането на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС) и Инструмента за предприєдинителна помощ III, за да се вземат предвид специфичните обстоятелства на жените и момичетата и да се стимулират възможностите в следкризисния период; насърчава продължаването и даването на приоритет на образованието при извънредни ситуации през този период; призовава ЕС и неговите държави членки да дадат приоритет на глобалната солидарност, като поддържат достатъчно равнища на финансиране за официалната помощ за развитие и като подкрепят по всеобхватен начин реакцията на държавите партньори на кризата; призовава ЕС да се съсредоточи върху засилването на достъпа до здравеопазване, включително сексуално и репродуктивно здраве и права, в хуманитарната си реакция и реакцията си по отношение на развитието във връзка с пандемията от COVID-19, международното развитие и новия план за действие относно равенството между половете III; подчертава, че принципите на интегриране на принципа на равенство между половете и бюджетиране, съобразено с равенството между половете, следва да се спазват във всички географски и тематични програми на ИССРМС;

51. призовава Комисията да провежда основана на ценности търговска политика на ЕС, която да гарантира високо ниво на защита на трудовите и екологичните права, както и зачитане на основните свободи и на правата на човека, включително равенството между половете; припомня, че всички търговски и инвестиционни споразумения на ЕС трябва да интегрират принципа на равенство между половете и да включват амбициозна и подлежаща на изпълнение глава относно търговията и устойчивото развитие; припомня, че договарянето на търговски споразумения би могло да представлява важен инструмент за утвърждаване на равенството между половете и овластяване на жените в трети държави; призовава да се насърчава и подкрепя включването на специални глави относно равенството между половете в търговските и инвестиционните споразумения на ЕС въз основа на тяхната добавена стойност, като се използват съществуващи международни примери;

52. призовава Комисията да постави жените и момичетата в центъра на своята глобална реакция и да ги включи пълноценно, да се вслушва в гласовете им и да им даде възможност да бъдат активна част от реакцията на пандемията;

Полова идентичност и възстановяване

53. призовава Комисията и държавите членки да направят цялостна оценка на специфичните за пола въздействия и потребности, произтичащи от кризата и нейните социално-икономически последици; призовава Комисията и държавите членки да заделят допълнителни и целенасочени бюджетни средства, за да помогнат на жените да се възстановят от кризата, включително при прилагането на пакета за възстановяване, особено в областта на заетостта, насилието и сексуалното и репродуктивното здраве и права, както и да наблюдават тези разходи и да интегрират принципа на равенство между половете във всички бюджетни, политически и законодателни предложения, в съответствие с ангажиментите си в стратегията за равенство между половете; призовава Комисията да засили в предстоящите си предложения връзката между политиките в областта на изменението на климата, цифровите технологии и равенството между половете; подчертава, че подготвителните действия са най-добрият начин за изграждане на устойчивост във всички области в случай на бъдещи кризи;

54. призовава включването на равенството между половете като един от политическите приоритети да бъде разгледано на предстоящата конференция за бъдещето на Европа, както и ЕС да гарантира баланс между половете в своите органи и да включи организациите за правата на жените и организациите на жените в работата си, за да се гарантира, че потребностите на жените ще се вземат предвид след пандемията от COVID-19;

55. призовава ЕС и държавите членки да поддържат подкрепяща среда за организациите на гражданското общество, по-конкретно чрез осигуряването на политическа подкрепа и достатъчно равнища на финансиране;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

o

o o

56. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0025

Стратегия на ЕС за равенство между половете

Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно стратегията на ЕС за равенство между половете (2019/2169(INI))

(2021/C 456/19)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 2 и член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и членове 6, 8, 10, 83, 153 и 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид членове 21 и 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Програмата на ООН за устойчиво развитие за периода до 2030 г. и целите за устойчиво развитие (ЦУР) от нея, и по-специално цел 5 и съответните ѝ цели и показатели,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените от 18 декември 1979 г.,
- като взе предвид действащите от 1975 г. насам директиви на ЕС относно различните аспекти на равното третиране на мъжете и жените (Директива 79/7/ЕИО ⁽¹⁾, Директива 86/613/ЕИО ⁽²⁾, Директива 92/85/ЕИО ⁽³⁾, Директива 2004/113/ЕО ⁽⁴⁾, Директива 2006/54/ЕО ⁽⁵⁾, Директива 2010/18/ЕС ⁽⁶⁾ и Директива 2010/41/ЕС ⁽⁷⁾),
- като взе предвид Директива (ЕС) 2019/1158 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи, и за отмяна на Директива 2010/18/ЕС на Съвета ⁽⁸⁾,
- като взе предвид предложението на Комисията от 14 март 2012 г. за директива на Европейския парламент и на Съвета за подобряване на баланса между половете сред директорите без изпълнителни функции на дружествата, допуснати до борсова търговия, и свързани с това мерки (Директива относно жените в управителните съвети) (COM(2012)0614),
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул),
- като взе предвид предложението за решение на Съвета от 4 март 2016 г. за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (COM(2016)0109),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 6 март 2019 г., озаглавен „Доклад относно равенството между жените и мъжете в ЕС за 2019 г.“ (SWD(2019)0101),

⁽¹⁾ Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 г. относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 10.1.1979 г., стр. 24).

⁽²⁾ Директива 86/613/ЕИО на Съвета от 11 декември 1986 г. за прилагане принципа на равното третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, включително и в сектора на земеделието, както и за закрила на самостоятелно заетите жени по време на бременност и майчинство (ОВ L 359, 19.12.1986 г., стр. 56).

⁽³⁾ Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (ОВ L 348, 28.11.1992 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги (ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 37).

⁽⁵⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23).

⁽⁶⁾ Директива 2010/18/ЕС на Съвета от 8 март 2010 г. за прилагане на ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), и за отмяна на Директива 96/34/ЕО (ОВ L 68, 18.3.2010 г., стр. 13).

⁽⁷⁾ Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета (ОВ L 180, 15.7.2010 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 79.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2020 г. относно приоритетите на ЕС за 64-ата сесия на Комисията на ООН за положението на жените ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 30 януари 2020 г. относно разликата в заплащането на жените и мъжете ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2019 г. относно враждебните реакции срещу правата на жените и равенството между половете в ЕС ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 28 ноември 2019 г. относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул и други мерки за борба с насилието, основано на пола ⁽¹²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 17 април 2018 г. относно равенството между половете в медийния сектор в ЕС ⁽¹³⁾,
- като взе предвид Индекса за равенство между половете за 2019 г. на Европейския институт за равенство между половете (EIGE), публикуван на 15 октомври 2019 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2019 г. относно равенството между половете и данъчните политики в ЕС ⁽¹⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 март 2018 г. относно равенството между половете в търговските споразумения на ЕС ⁽¹⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 3 октомври 2017 г. относно икономическото овластяване на жените в частния и публичния сектор в ЕС ⁽¹⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 юни 2017 г. относно необходимостта от стратегия на ЕС за предотвратяване и премахване на разликата в пенсиите на мъжете и жените ⁽¹⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 март 2017 г. относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз през 2014 — 2015 г. ⁽¹⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2017 г. относно насърчаването на равенството между половете в рамките на изследванията в областта на психичното здраве и клиничните изследвания ⁽¹⁹⁾,
- като взе предвид Конвенция 100 на Международната организация на труда (МОТ) за равенството в заплащането от 1951 г. и Конвенция 190 на МОТ за борба с насилието и тормоза от 2019 г.,
- като взе предвид препоръката на Комисията от 7 март 2014 г. относно укрепването чрез прозрачност на принципа на равното заплащане за мъжете и жените ⁽²⁰⁾,
- като взе предвид Стратегическия ангажимент на Комисията за равенство между половете за периода 2016 — 2019 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 ноември 2017 г., озаглавено „План за действие на ЕС за периода 2017 — 2019 г.: Преодоляване на разликата в заплащането на жените и мъжете“ (COM(2017)0678),
- като взе предвид доклада на Комисията от 2019 г. относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 13 юни 2019 г. относно премахване на разликата в заплащането на жените и мъжете: основни политики и мерки,
- като взе предвид своята резолюция от 26 май 2016 г. относно бедността през призмата на равенството между половете ⁽²¹⁾,

⁽⁹⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0039.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0025.

⁽¹¹⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0111.

⁽¹²⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0080.

⁽¹³⁾ ОВ С 390, 18.11.2019 г., стр. 19.

⁽¹⁴⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0014.

⁽¹⁵⁾ ОВ С 162, 10.5.2019 г., стр. 9.

⁽¹⁶⁾ ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 6.

⁽¹⁷⁾ ОВ С 331, 18.9.2018 г., стр. 60.

⁽¹⁸⁾ ОВ С 263, 25.7.2018 г., стр. 49.

⁽¹⁹⁾ ОВ С 252, 18.7.2018 г., стр. 99.

⁽²⁰⁾ ОВ L 69, 8.3.2014 г., стр. 112.

⁽²¹⁾ ОВ С 76, 28.2.2018 г., стр. 93.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид своята резолюция от 16 ноември 2017 г. относно борбата срещу различните видове неравенство като средство за стимулиране на създаването на работни места и на растежа ⁽²²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 26 февруари 2014 г. относно сексуалната експлоатация и проституцията и тяхното отражение върху равенството между половете ⁽²³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 19 януари 2016 г. относно външните фактори, представляващи пречка за предприемачеството сред жените в Европа ⁽²⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 4 април 2017 г. относно жените и тяхната роля в селските райони ⁽²⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2018 г. относно предлагането в ЕС на услуги, свързани с полагането на грижи, с оглед на подобряването на равенството между половете ⁽²⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 17 април 2020 г. относно координирани действия на ЕС за борба с пандемията от COVID-19 и последиците от нея ⁽²⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2018 г. относно жените, равенството между половете и справедливостта в областта на климата ⁽²⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 28 април 2016 г. относно равенството между половете и предоставянето на възможности за заемане на ръководни длъжности на жените в ерата на цифровите технологии ⁽²⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 9 юни 2015 г. относно стратегията на ЕС за равенство между жените и мъжете за периода след 2015 г. ⁽³⁰⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 10 декември 2019 г. относно икономики с равенство между половете в ЕС: пътят напред,
- като взе предвид Европейския стълб на социалните права, и по-конкретно принципи 1, 2, 3, 6, 9, 11, 12 и 15 от него,
- като взе предвид втория план за действие на ЕС в областта на равенството между половете и съвместния работен документ, озаглавен „Равенство между половете и овластяване на жените: преобразяване на живота на момичетата и жените посредством външните отношения на ЕС за периода 2016 — 2020 г.“ (SWD(2015)0182),
- като взе предвид Пекинската декларация и платформа за действие и резултатите от конференциите за прегледа ѝ,
- като взе предвид Международната конференция за населението и развитието (МКНР), нейната програма за действие и резултатите от конференциите за прегледа ѝ,
- като взе предвид Парижкото споразумение от 2016 г. по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и работната програма за засилено участие от Лима по въпросите на равенството между половете и нейния План за действие относно равенството между половете от декември 2019 г.,
- като взе предвид проучването на Агенцията за основните права (FRA), озаглавено „Насилието срещу жените: проучване за целия ЕС“, публикувано през 2014 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 март 2020 г., озаглавено: „Съюз на равенство: Стратегия за равенство между половете (2020 — 2025 г.)“ (COM(2020)0152),
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 7 май 2020 г., озаглавено „Демографските предизвикателства в ЕС с оглед на неравенствата по отношение на икономиката и развитието“,

⁽²²⁾ ОВ С 356, 4.10.2018 г., стр. 89.

⁽²³⁾ ОВ С 285, 29.8.2017 г., стр. 78.

⁽²⁴⁾ ОВ С 11, 12.1.2018 г., стр. 35.

⁽²⁵⁾ ОВ С 298, 23.8.2018 г., стр. 14.

⁽²⁶⁾ ОВ С 363, 28.10.2020 г., стр. 80.

⁽²⁷⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁸⁾ ОВ С 458, 19.12.2018 г., стр. 34.

⁽²⁹⁾ ОВ С 66, 21.2.2018 г., стр. 44.

⁽³⁰⁾ ОВ С 407, 4.11.2016 г., стр. 2.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид Европейската харта за равенство на жените и мъжете в местния живот,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид становищата на комисията по заетост и социални въпроси, комисията по култура и образование и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи,
 - като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете (A9-0234/2020),
- A. като има предвид, че правото на равно третиране е определящо основно право, признато в Договорите на Европейския съюз и в Хартата на основните права, и е от съществено значение за бъдещото му развитие;
- Б. като има предвид, че в индекса на ЕС за равенството между половете за 2019 г. средно държавите членки постигат 67,4 от 100 точки — резултат, който от 2005 г. насам се е подобрил едва с 5,4 точки;
- В. като има предвид, че вредните структури и стереотипи по целия свят увековечават неравенството, и като има предвид, че преодоляването на тези структури и стереотипи ще доведе до напредък в областта на равенството между половете; като има предвид, че насърчаването на равенството между половете и инвестирането в жените и момичетата са от полза не само за обществото като цяло, но и представляват цел сами по себе си; като има предвид, че е важно да се проучат трайността и първопричините за явлението на „спукания тръбопровод“; като има предвид, че е необходимо силно движение за правата на жените, за да се поддържат демократичните ценности, основните права, и по-специално правата на жените, и като има предвид, че заплахите за правата на жените представляват също така заплахи за демокрацията;
- Г. като има предвид, че дискриминацията, основана на пола, често се съчетава с дискриминация, основана на идентичности, като например раса, цвят, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политическо или каквото и да е друго мнение, принадлежност към национално малцинство, имотно състояние, рождение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, полова идентичност и изразяване и класово и/или миграционно положение, като се задейства двойна и множествена дискриминация; като има предвид, че хоризонталната междусекторна перспектива е от съществено значение във всяка политика за равенство между половете, за да се признаят и преодолеят тези многобройни заплахи от дискриминация; като има предвид, че политиките на ЕС досега не са приложили междусекторен подход и са съсредоточени предимно върху индивидуалното измерение на дискриминацията, което не разглежда нейните институционални, структурни и исторически измерения; като има предвид, че прилагането на междусекторен анализ не само ни позволява да разберем структурните пречки, но също така предлага доказателства за създаване на референтни показатели и за проправяне на пътя към стратегически и ефективни политики срещу системната дискриминация, изключването и неравенството между половете, и като има предвид, че тези усилия трябва да бъдат насочени към всички форми на дискриминация, за да се постигне равенство между половете за всички жени;
- Д. като има предвид, че ЕС е приел важно законодателство и е осъществил решаващ напредък за постигане на равенство между половете; като има предвид обаче, че тези усилия се забавиха през последните години, докато движения, противопоставящи се на политиките за равенство между половете и правата на жените, процъфтяват, опитвайки се да възстановят традиционните роли на половете като норма, поставяйки под въпрос статуквото и блокирайки по-нататъшния напредък; като има предвид, че тези движения, които се противопоставят на политиките за равенство между половете, семейното многообразие, еднополовите бракове, сексуалното и репродуктивното здраве и права (СРЗП), както и на интегрирането на принципа на равенство между половете, се опитват да повлияят на националните и европейските политики, така че те да се откажат по тревожен начин от вече установени основни права, и като има предвид, че заплахите за правата на жените винаги означават и заплахи за демокрацията и социалния и икономическия напредък;
- Е. като има предвид, че здравните права, по-специално правата, свързани със сексуалното и репродуктивно здраве, са основни права на жените, следва да бъдат насърчавани и не могат да бъдат отслабвани или премахвани по никакъв начин;
- Ж. като има предвид, че в някои държави членки е налице видима враждебна реакция, включително в областите на икономическото овластяване на жените, и че има риск неравенството между половете да изостане още повече в дневния ред на държавите членки;
- З. като има предвид, че една на всеки три жени в ЕС на възраст 15 или повече години е била подложена на някаква форма на физическо и/или сексуално насилие⁽³¹⁾, една от всеки две е била подложена на сексуален тормоз, а 1 от всеки 10 е била подложена на онлайн тормоз;

⁽³¹⁾ Проучване на FRA от 2014 г., най-всеобхватното на равнище ЕС в тази област, въз основа на данни от 28 държави членки.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- И. като има предвид, че насилието над жени във всичките му форми (физическо, сексуално, психическо, икономическо насилие или насилие в киберпространството) представлява нарушение на правата на човека и е една от най-големите пречки пред постигането на равенство между половете; като има предвид, че животът без насилие е предварително условие за равенството; като има предвид, че основаното на пола насилие в здравеопазването, като например акушерското и гинекологичното насилие, са форми на насилие, които станаха известни едва през последните години, и като има предвид, че насилието срещу по-възрастните жени все още до голяма степен остава недостатъчно признато; като има предвид, че кампаниите за дезинформация, уронващи равенството между половете, също така блокират напредъка по въпроса за премахването на насилието срещу жени, както се вижда в случая на Конвенцията от Истанбул, във връзка с която тези кампании доведоха до обществена съпротива и вредни политически решения в някои държави членки;
- Й. като има предвид, че трафикът на хора представлява едно от най-явните нарушения на основните права и човешкото достойнство; като има предвид, че жените и момичетата съставляват 80 % от регистрираните жертви на трафик и 95 % от регистрираните жертви на трафик с цел сексуална експлоатация; като има предвид, че трафикът на хора е нарастващ клон на организираната престъпност, форма на робство и нарушение на правата на човека, и засяга предимно жените и децата, особено с цел сексуална експлоатация; като има предвид, че пазарът на проституцията подхранва трафика на жени и деца и засилва насилието срещу тях; като има предвид, че държавите членки трябва да разработят своите социални и икономически политики по такъв начин, че да помогнат на уязвимите жени и момичета да изоставят проституцията, включително чрез въвеждане на специфични социални и икономически политики, предназначени да им помогнат;
- К. като има предвид, че бедността и социалното изключване имат структурни причини, които трябва да бъдат изкоренени и преодолени, по-специално чрез политики в областта на заетостта, жилищното настаняване, мобилността и достъпа до обществени услуги; като има предвид, че проституцията, трафикът на хора, особено на жени и деца, с цел сексуална експлоатация е форма на робство, несъвместима с човешкото достойнство, особено в държавите, в които секс индустрията е узаконена; като има предвид, че в резултат на увеличаването на организираната престъпност и нейната рентабилност трафикът на хора по света нараства; като има предвид, че пазарът на проституцията стимулира трафика на жени и деца и води до нарастване на насилието над тях, особено в страните, в които секс индустрията е узаконена;
- Л. като има предвид, че според ООН почти 35 % от жените в световен мащаб са били подложени на психичен или сексуален тормоз на работното място или тормоз с важни последици за техните лични и професионални стремежи, което е навредило на тяхното самочувствие и на тяхната способност да преговарят за по-справедливо възнаграждение; като има предвид, че справедливото възнаграждение и икономическата независимост са основна предпоставка, за да могат жените да прекъснат връзка, в която са подложени на посегателства и насилие;
- М. като има предвид, че равенството между мъжете и жените може да бъде постигнато единствено чрез гарантиране на тяхното равенство пред закона, както и на равни възможности по отношение на достъпа до образование, обучение и заетост;
- Н. като има предвид, че традиционните роли на половете и стереотипите все още оказват влияние върху разделението на труда в домакинството, в образованието, на работното място и в обществото; като има предвид, че неплатеният труд, свързан с полагането на грижи, и неплатената домакинска работа се извършват най-вече от жени, което оказва влияние върху заетостта и напредъка в кариерата и допринася за разликата в заплащането и в пенсиите; като има предвид, че мерките за постигане на равновесие между професионалния и личния живот, като например Директивата за равновесието между професионалния и личния живот, са важни първи стъпки, които трябва преди всичко да бъдат правилно транспонирани от държавите членки, да бъдат приложени изцяло навреме и също така да бъдат допълнени от по-нататъшни мерки, за да се включат повече мъже в неплатения труд по полагане на грижи, като се подчертае неговата еднаква важност в сравнение с професионалния труд, професионалните задължения за полагане на грижи и за насърчаване на модела на равнопоставеност между мъжете и жените като работници и като лица, полагащи грижи; като има предвид, че традиционните структури, неплатеният труд по полагане на грижи и демотивиращите фактори в националните данъчни политики допринасят за това жените да получават статут на втори работещ член на домакинството, което има отрицателни последици за жените и тяхната икономическа независимост, както и за обществото като цяло;
- О. като има предвид, че оценките показват, че 80 % от всички грижи в целия ЕС се предоставят от хора, полагащи неформални грижи, които са предимно жени (75 %), което показва наличието на разлика между половете по отношение на грижите, оказваща силно влияние върху разликата в пенсиите на мъжете и жените; като има предвид, че над 50 % от полагащите грижи лица на възраст под 65 години съчетават полагането на грижи със заетост, което води до трудности във връзка с равновесието между професионалния и личния живот; като има предвид, че лицата, полагащи грижи, може често пъти да бъдат наемани на нискоквалифицирани и нископлатени работни места, които да могат да бъдат адаптирани към техния график за полагане на грижи, както и че те често са принудени да работят на намалено

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

работно време или да се откажат от платения труд; като има предвид, че между 7 % и 21 % от лицата, полагащи неформални грижи, намаляват работното си време, а между 3 % и 18 % от тях се оттеглят от пазара на труда; като има предвид, че предоставянето на качествени грижи в ЕС се различава значително както в рамките на държавите членки, така и между тях, между частните и публичните структури, градските и селските райони и сред различните възрастови групи; като има предвид, че данните относно предоставянето на грижи в ЕС са доста фрагментирани, че липсва цялостен подход, който би разгледал демографските предизвикателства, пред които е изправен ЕС, с произтичащия от тях натиск върху публичните разходи;

- П. като има предвид, че съществуват недостатъци при съчетаването на системите за грижи за деца в различните държави членки с потребностите на родителите, включително самотните родители (основно самотни майки), и че пропължават да съществуват трудности при съвместяването на семейния, личния и професионалния живот, особено за жените; като има предвид, че жените на възраст над 45 години често се възприемат като недостатъчно заети и работят при много по-лоши условия от мъжете, особено когато се завръщат на работа след отпуск по майчинство или родителски отпуск, или когато са принудени да съвместяват работата с полагането на грижи за лица на издръжка;
- Р. като има предвид, че за насърчаването на равновесието между професионалния и личния живот следва да бъде предоставена добре обмислена система на свързан с полагането на грижа отпуск заедно с висококачествена, лесно достъпна (и финансово) инфраструктура за полагане на грижи, като разходите за тази инфраструктура следва да се разглеждат като част от инфраструктурните инвестиции; като има предвид, че тези услуги са предпоставка за участието на жените на пазара на труда и на ръководни длъжности в областта на науката и научните изследвания;
- С. като има предвид, че закрилата на майчинството е право, което трябва да бъде изцяло спазвано, и като има предвид, че увеличаването на периодите на отпуск по майчинство с пълни права и заплащането на 100 % следва да бъдат реалност;
- Т. като има предвид, че правото на равно заплащане за равен труд или за труд с равна стойност, дори и залегнало в закона, невинаги е гарантирано; като има предвид, че колективното договаряне е важен актив за коригиране и преодоляване на неравенствата между мъжете и жените на пазара на труда; като има предвид, че разликата между жените и мъжете по отношение на почасовото заплащане е 16 %, въпреки че това варира значително между различните държави членки; като има предвид, че разликата в заплащането между жените и мъжете достига 40 %, ако се вземат предвид равнищата на заетост и цялостното участие на пазара на труда; като има предвид, че последиците от разликата в заплащането на жените и мъжете включват 37 % разлика между половете по отношение на пенсионните доходи; като има предвид, че по отношение на участието на пазара на труда 8 % от мъжете в ЕС работят на непълно работно време в сравнение с 31 % от жените, което разкрива трайно неравенство, чиито първопричини трябва да бъдат преодоляни;
- У. като има предвид, че макар участието на жените на пазара на труда да е нараснало, съществуват трайни разлики между половете, които могат да поставят жените в уязвимо или несигурно положение; като има предвид, че разликата в заетостта между жените и мъжете в ЕС е 11,6 %⁽³²⁾; като има предвид, че жените са недостатъчно представени в добре платените сектори и при длъжностите, свързани с вземането на решения, и че те заемат по-често работни места, за които са свръхквалифицирани, като една на всеки пет работещи жени в ЕС се числи към групата с най-ниско възнаграждение в сравнение с един на всеки десет мъже; като има предвид, че последиците от разликата в заплащането на жените и мъжете включват разлика от 37 %⁽³³⁾ в доходите от пенсии — ситуация, която ще продължи да съществува в продължение на десетилетия — и неравна степен на икономическа независимост между жените и мъжете; като има предвид, че е необходимо да се положат амбициозни усилия, за да се премахнат всички тези разлики между половете;
- Ф. като има предвид, че недостатъчната представеност на жените на пазара на труда води и до тяхното неравнопоставено участие в процеса на вземане на решения или техните заплати и следователно ограничава потенциала на жените да променят икономическите, политическите, социалните и културните структури; като има предвид, че вертикалната и хоризонталната сегрегация в професиите и дискриминационните практики при набирането на персонал и повишенията са една от основните причини за разликата в заплащането на жените и мъжете; като има предвид, че квотите по пол, системите на ципа и последващите санкции в случай на неспазване или нефункциониращи процедури са доказани ефективни мерки за осигуряване на равнопоставеност и за работа срещу неравностойните властови отношения;

⁽³²⁾ Съобщение на Комисията, озаглавено: „Съюз на равенство: Стратегия за равенство между половете (2020 — 2025 г.)“ (COM(2020)0152).

⁽³³⁾ Резолюция на Европейския парламент от 30 януари 2020 г. относно разликата в заплащането на жените и мъжете (Приети текстове, P9_TA(2020)0025).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Х. като има предвид, че съществува икономически аргумент за пълноценното участие на жените в икономиката, тъй като разликата в заетостта между половете струва на Европа 370 милиарда евро годишно ⁽³⁴⁾;
- Ц. като има предвид, че достъпът до изчерпателна и съобразена с възрастта информация, както и до образование в областта на сексуалността и взаимоотношенията, както и достъпът до грижи за сексуалното и репродуктивно здраве и права, включително семейно планиране, противозачатъчни методи и безопасен и законен аборт, са от съществено значение за постигането на равенство между половете и премахването на основаното на пола насилие; като има предвид, че нарушенията на СРЗП на жените, включително отказът на безопасни и законни грижи при аборт, са форма на насилие срещу жените; като има предвид, че всеобхватното образование в областта на сексуалността и взаимоотношенията, както и автономността и способността на момичетата и жените да вземат свободни и независими решения относно своите тела и живот, са предпоставки за тяхната икономическа независимост и по този начин за равенството между половете и премахването на насилието, основано на пола;
- Ч. като има предвид, че жените са начело на борбата срещу пандемията от COVID-19, и като има предвид, че настоящата криза оказва непропорционално въздействие върху жените, момичетата и равенството между половете; като има предвид, че тези въздействия варират от тревожно нарастване на насилието и тормоза, основани на пола, неплатените и неравностойни грижи и домашни отговорности, през ограничения достъп до СРЗП, до значителни икономически и трудови последици за жените, по-специално здравните работници, лицата, полагащи грижи, и работниците в други феминизирани и несигурни сектори; като има предвид, че са необходими специфични мерки за противодействие на това явление; като има предвид, че програмите за възстановяване или преходните фондове следва да се разпределят по балансиран по отношение на половете начин; като има предвид, че мерките за бюджетни ограничения в миналото се оказали вредни за жените, правата на жените и равенството между половете;
- Ш. като има предвид, че зачитането на основните свободи и правата на човека, включително равенството между половете, е предпоставка за създаването и разпространението на разнообразни форми на културно и образователно изразяване, тъй като всички сектори на културата и творчеството оказват значително влияние върху нашите убеждения, ценности и възприемане на въпросите, свързани с пола;
- Щ. като има предвид, че жените и момичетата са изправени пред редица пречки в областта на спорта и са обект не само на насилие, но също така на дискриминация по отношение на заплащането, парите от награди и условията на труд и са много слабо представени в управителните съвети на спортни организации и медии;
- АА. като има предвид, че жените представляват само 34,4 % от самостоятелно заетите лица в ЕС и 30 % от предприемачите със стартиращи предприятия;
- АБ. като има предвид, че бедността и социалното изключване в Европа засягат непропорционално жените, по-специално самотните майки, жените с увреждания, възрастните жени, жените от селски и отдалечени райони, жените мигранти и жените от етнически малцинства; като има предвид, че на равнището на ЕС 15 % от домакинствата с деца са домакинства с един родител; като има предвид, че през 2017 г. средно 85 % от тези домакинства са оглавявани от самотни майки, а 47 % от домакинствата с един родител са били изложени на риск от бедност или социално изключване; като има предвид, че бездомността сред жените представлява нарастващ проблем; като има предвид, че Директивата за борба с дискриминацията, която би осигурила повече защита чрез хоризонтален подход, продължава да бъде блокирана в Съвета;
- АВ. като има предвид, че равенството между половете и включването на жените в процеса на вземане на решения е предпоставка за устойчиво развитие и ефективно управление на предизвикателствата, свързани с климата, за да се постигне справедлив преход, при който никой да не бъде изоставен; като има предвид, че климатичната криза изостря неравенството между половете и затруднява постигането на справедливост между половете; като има предвид, че въздействието на изменението на климата се усеща по различен начин от жените, тъй като те са по-уязвими и са изправени пред по-големи рискове и тежести по различни причини, вариращи от неравен достъп до ресурси, образование, възможности за работа и поземлени права до социални и културни норми, стереотипи и разнообразен междусекторен опит; като има предвид, че всички действия в областта на климата трябва да включват измерението на пола и междусекторна перспектива; като има предвид, че правата на жените трябва да бъдат укрепени, за да се намали въздействието на изменението на климата върху жените, и че трябва да се създадат възможности за улесняване на жените да играят по-голяма роля в дискусиите и решенията относно изменението на климата като лидери, специалисти и технически агенти за промяна;

⁽³⁴⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/gender-employment-gap-costs-europe-eu370-billion-per-year>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- АГ. като има предвид, че жените в селските райони са изправени пред многобройни предизвикателства, включително по-ниски стандарти на живот, по-ограничени възможности за заетост, относителна изолация от пазарите, ограничен достъп до инфраструктура, включително инфраструктура в селските райони, обществени услуги и здравеопазване, достъп до образование (включително сексуално образование) и информацията относно възможностите за образование, и са недостатъчно представени във форумите за вземане на решения; като има предвид, че те могат да извършват невидима работа в стопанствата поради липсата на официален статут на помагачите съпруги, което води до проблеми с признаването на тяхната работа от националните системи;
- АД. като има предвид, че в Европейския съюз живеят 46 милиона жени и момичета с увреждания; като има предвид, че тази цифра представлява почти 60 % от общото население с увреждания; като има предвид, че повечето увреждания се придобиват с възрастта;
- АЕ. като има предвид, че повече от половината от жените в трудоспособна възраст с увреждания са икономически неактивни; като има предвид, че във всички държави членки при жените с увреждания се наблюдава по-високо равнище на тежки материални лишения в сравнение с жените без увреждания;
- АЖ. като има предвид, че индексът за равенство между половете за 2019 г. показва трайно неравенство между мъжете и жените в цифровия сектор и подчертава необходимостта от перспектива за равенство между половете и оценка на въздействието върху половете на всички политики, насочени към цифровата трансформация; като има предвид, че преодоляването на неравенството между половете в областта на цифровите технологии с по-добър достъп до технологии и интернет за момичетата и жените е от първостепенно значение; като има предвид, че жените са един неизползван ресурс в нововъзникващи области, като например цифровите технологии, изкуствения интелект и ИКТ, като жените представляват едва 16 % от почти осем милиона души, работещи в ИКТ сектора в Европа; като има предвид, че делът на мъжете, работещи в цифровия сектор, е три пъти по-голям от този на жените; като има предвид, че насърчаването на заетостта на повече жени в цифровия сектор и в други сектори на бъдещето е от жизненоважно значение за борбата с разликите в заплащането и пенсиите на жените и мъжете и за гарантирането на тяхната икономическа независимост, както и за създаването на нови възможности за заетост, включително за групи, които обикновено са изключени от пазара на труда; като има предвид, че в тази връзка е от съществено значение да се насърчава участието на жените в цифровото предприемачество, науката, технологиите, инженерството и математиката (НТИМ), образованието и заетостта в областта на ИКТ; като има предвид, че чрез интегрирането на повече жени на пазара на работните места в областта на цифровите технологии има потенциал да се постигне ръст на БВП от 16 милиарда евро за европейската икономика; като има предвид, че неравенствата между половете и дискриминацията се възпроизвеждат чрез дизайна, въвеждането и използването на изкуствен интелект (ИИ); като има предвид, че непълните набори от данни и неправилните предубеждения могат да изкривят логиката на дадена система за ИИ и да изложат на риск равенството между половете в обществото;
- АЗ. като има предвид, че събирането на групирани по полов признак данни е от съществено значение за видимостта на неравенствата и за създаването на целенасочени политики и е от изключително значение за подход, насочен към равенството между половете, към всички разглеждани въпроси, като например, наред с другото, насилието, основано на пола, уврежданията, рака и редките или хроничните заболявания, въздействието на изменението на климата, цифровите умения и НТИМ; като има предвид, че все още липсват чувствителни по отношение на пола данни в различни области на политиките на ЕС и на държавите членки;
- АИ. като има предвид, че жените са непропорционално слабо представени в новинарските и информационните медии; като има предвид, че неравномерното представяне на жените и мъжете в медиите затвърждава стереотипите, които се отнасят до облика на жените и мъжете;
- АЙ. като има предвид, че интегрирането на принципа на равенство между половете, бюджетизирането, съобразено с равенството между половете, и оценките на въздействието върху равенството между половете са основни инструменти за постигане на равенство между половете във всички области на политиката на ЕС; като има предвид, че равенството между половете се разглежда в политиките на ЕС чрез различни фондове и инструменти, и като има предвид, че създаването на възможности за оптимално взаимодействие между тях е много важен инструмент; като има предвид, че това е особено важно за социално-икономическите мерки, предприемани след здравната криза с COVID-19, включително плана на ЕС за възстановяване;
- АК. като има предвид, че стратегията за равенство между половете за 2020 — 2025 г. и укрепването на чувствителните към аспектите на пола политики на равнището на ЕС са от съществено значение, за да се гарантира, че въздействието на кризата, предизвикана от Covid-19, няма да задълбочи неравенството между половете и че действията в отговор на кризата допринасят за намаляване на дискриминацията срещу жените;
- АЛ. като има предвид, че кризата, свързана с COVID-19, засегна и лицата, предоставящи сексуални услуги, като увеличи риска от загуба на доходи и бедност, и се характеризира с продължаващата липса на рамка и прилагане на техните човешки права;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

AM. като има предвид, че единните действия са от съществено значение за постигането на по-голямо сближаване и хармонизиране на правата на жените в Европа чрез силен пакт между държавите членки чрез споделяне и ангажиране с най-амбициозното законодателство и най-добрите практики, които понастоящем са в сила в ЕС;

AN. като има предвид, че има член на Комисията, който отговаря изключително за равенството, а Европейският парламент има комисия, посветена на правата на жените и равенството между половете, но не съществува специален състав на Съвета относно равенството между половете и министрите и държавните секретари, отговарящи за равенството между половете, не разполагат със специален форум за разисквания;

Общи бележки

1. приветства приемането на съобщението на Комисията, озаглавено „Съюз на равенство: Стратегия за равенство между половете за периода 2020 — 2025 г.“, представена навреме през първите 100 дни от новата Комисия, като силен знак за политическа ангажираност с европейските политики в областта на равенството между половете и като решителна, ясна и амбициозна политическа рамка за допълнително реализиране на правата на жените и равенството между половете и за противодействие на атаките срещу тях; подкрепя целта на Комисията за Европейски съюз без дискриминация и структурни неравенства за всички хора в цялото им многообразие; подчертава значението на избрания двоен подход, състоящ се от целенасочени мерки и ангажимент за последователно прилагане на интегрирането на принципа на равенство между половете и междусекторността като принципи на всички равнища, и приветства силната връзка между сферите на работа и премахването на стереотипите, предразсъдъците по отношение на пола и дискриминацията, и призовава за силни механизми за наблюдение с цел редовно измерване и оценка на успеха на стратегията и нейните мерки;

2. подчертава обаче необходимостта от подход, основан на възможностите, в рамките на стратегията за равенство между половете; изисква от Комисията да възприеме „равните възможности за жените“ като отправна точка за по-нататъшното разгръщане на стратегията;

3. приветства приоритета, който новата Комисия и нейният председател отдават на равенството между половете, както и назначаването на специален член на Комисията, отговарящ за равенството, и очаква годишния доклад относно равенството като полезен инструмент за оценка на напредъка и за установяване на съществуващите пропуски и потребностите от интегриране на принципа на равенство между половете в политическата рамка;

4. приветства обявяването на няколко допълнителни инициативи на ЕС, като например европейска стратегия за хората с увреждания със задължителни мерки за периода след 2020 г., стратегията за ЛГБТИ+ и рамката на ЕС за стратегии за равенство и приобщаване на ромите за периода след 2020 г., и призовава за стратегическа рамка за свързването им, както и за междусекторен подход, който да бъде възприет във всички тях; подчертава значението на наблюдението на разглежданите ситуации и гъвкавото адаптиране на равенството между половете и други съответни стратегии към резултатите, както и към предстоящите предизвикателства, като се използват настоящите политики или се предлагат нови инструменти, както показва скорошната криза с COVID-19; отново изтъква необходимостта от засилване на конкретните мерки за недискриминация и равенството и защитата на жените, които са обект на структурни неравенства между половете, и припомня на Комисията, че са необходими допълнителни усилия в тази насока;

5. изразява съжаление във връзка с факта, че стратегията остава неясна по въпроса за сроковете за няколко силно приветствани мерки и че в нея не се определят нито конкретни цели за равенство между половете, които да бъдат постигнати до 2025 г., нито ясни инструменти за наблюдение; поради това призовава Комисията да изготви конкретна пътна карта със срокове, цели, годишен преглед и механизъм за мониторинг, ясни и измерими показатели за успех и допълнителни целенасочени действия; призовава освен това за представяне на насоки, както и за пътна карта за това как да се прилагат ефективно междусекторните подходи и подходите за интегриране на принципа на равенство между половете, включително бюджетирание, съобразено с равенството между половете, при изготвянето на политиките на ЕС, както и за разработване на специфични инструменти (като например показатели, цели и инструменти за наблюдение), както и за отпускане на подходящи човешки и финансови ресурси, които да позволят тяхното прилагане във всички политики на ЕС; призовава за ясни срокове по отношение на разработването на обявената рамка за сътрудничество на интернет платформите, стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора, стратегията за равенство между половете в аудиовизуалната индустрия (като част от подпрограма „МЕДИА“) и комуникационната кампания в целия ЕС относно борбата със стереотипите, свързани с пола;

6. призовава Комисията да спазва ангажиментите по работната програма за 2020 г. при всяко преразглеждане и да представи предложение за задължителни мерки за прозрачност на заплащането, стратегия на ЕС за правата на жертвите и нова стратегия на ЕС за премахване на трафика на хора; изразява съжаление, че предложението за задължителни мерки за прозрачност на заплащането не беше въведено през 2020 г., както беше планирано;

7. настоятелно призовава държавите членки да одобрят и приложат Директивата за борба с дискриминацията и да гарантират премахването на многото и междусекторни форми на дискриминация във всички държави — членки на ЕС;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

8. припомня необходимостта от борба с многопластовата дискриминация, по-специално срещу уязвимите групи, включително жените с увреждания, чернокожите жени, жените мигранти, жените от етнически малцинства и жените от ромски произход, възрастните жени, самотните майки, лицата, които са ЛГБТИК+, и бездомните жени, и подчертава, че е важно да се гарантира, че те извличат ползи от целите и действията на стратегията на ЕС за равенство между половете за периода 2020 — 2025 г.; призовава Комисията да формулира изрични насоки относно прилагането на междусекторната рамка, в които следва да се даде предимство на участието на групите, засегнати от пресичащите се форми на дискриминация, за да се оцени диференцираното въздействие на политиките и действията, с цел да се разработят специфични действия във всяка област въз основа на принципа на недискриминация;
9. призовава Комисията и държавите членки, в съответствие с целите на стратегията, систематично да включват перспективата за равенство между половете на всички етапи от отговора на кризата с COVID-19 и да насърчават участието на жените на всички равнища в процеса на вземане на решения; подчертава, че отлагането на някои елементи от новата стратегия би било погрешен сигнал, и поради това настоятелно призовава Комисията да продължи да следва новата стратегия; призовава Комисията и държавите членки да вземат надлежно предвид потребностите на жените при проектирането и разпределянето на средствата, договорени в рамките на плана за възстановяване на Европа „NextGenerationEU“;
10. подчертава необходимостта да се гарантира надеждно и адекватно събиране и анализ на разбити по полов признак данни, които да служат като основа за вземане на решения чрез осигуряване и разширяване на финансирането и капацитета на EIGE;
11. призовава държавите членки редовно да обменят най-добри практики и да се ангажират с по-голямо сближаване и хармонизиране на правата на жените в Европа, като въведат в своето съответно законодателство най-амбициозните национални мерки и практики, които понастоящем са в сила в държавите — членки на ЕС;
12. освен това призовава индексът за равенство между половете на EIGE да бъде включен в процеса на наблюдение на Комисията и да се разработи показател за разликата в пенсиите на мъжете и жените, следвайки препоръките на Парламента, отправени в неговата резолюция от 14 юни 2017 г. относно необходимостта от стратегия на ЕС за предотвратяване и премахване на разликата в пенсиите на мъжете и жените⁽³⁵⁾, който да бъде наблюдаван в рамките на стратегията за равенство между половете като единствената стратегия, която обединява всички неравенства, с които жените се сблъскват през целия си живот; призовава освен това за разглеждане на други показатели относно разликите в заплащането на мъжете и жените и в грижите, полагани от мъжете и жените, цифровото разделение между половете и др.;
13. призовава Съвета да създаде състав за равенство между половете, който да обединява министрите и държавните секретари, отговарящи за равенството между половете, в единен, специален форум, с цел да се въведат общи и конкретни мерки в отговор на предизвикателствата в областта на правата на жените и равенството между половете, както и да се гарантира, че въпросите, свързани с равенството между половете, се обсъждат на най-високо политическо равнище;
14. призовава държавите членки да създадат официален състав на Съвета относно равенството между половете, за да се предостави на министрите и на държавните секретари, отговарящи за равенството между половете, специализиран форум за дискусии, и за да се улесни интегрирането на принципа на равенство между половете във всички политики на ЕС, включително в политиката по заетостта и социалната политика;
15. изразява съжаление относно липсата на позоваване в стратегията за равенство между половете за периода 2020 — 2025 г. на защитата на жените и момичетата, изложени на риск от социално изключване, бедност и бездомност; призовава Комисията да разгледа тези въпроси в предстоящия план за действие за интеграция и приобщаване, за да се предотврати изключването на тези жени от социалните и икономическите политики, което изключване би задълбочило допълнително цикъла на бедността;
16. призовава Съвета да приеме заключения на Съвета, с които да одобри стратегията за равенство между половете и да набележи конкретни действия за нейното изпълнение;

Премахване на насилието срещу жените и насилието, основано на пола

17. подкрепя ангажимента на Комисията да се бори с насилието, основано на пола, като подкрепя и защитава жертвите на тези престъпления, и да гарантира, че виновните ще бъдат подведени под отговорност за своите престъпления; подкрепя плана на Комисията да продължи да настоява за ратифицирането в целия ЕС на Конвенцията от Истанбул; подчертава в този контекст необходимостта от конкретни мерки за преодоляване на съществуващите различия в законодателствата, политиките и услугите между държавите членки и увеличаването на домашното насилие и насилието, основано на пола, по време на пандемията от COVID-19; обръща внимание обаче на факта, че няколко опита да бъдат убедени държавите членки, проявяващи неохота, се провалиха и че правителството на Унгария наскоро реши да не ратифицира изобщо конвенцията; поради това горещо приветства намерението на Комисията да предложи през 2021 г. мерки за постигане на целите на

⁽³⁵⁾ ОВ С 331, 18.9.2018 г., стр. 60.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

Конвенцията от Истанбул, ако присъединяването към нея на ЕС продължава да бъде блокирано; призовава за започване на подготвителни действия сега, за да се даде ход на допълнителни правно обвързващи мерки и рамкова директива на ЕС за предотвратяване на и борба с всички форми на насилие, основано на пола, като се обърне внимание, наред с другото, на гениталното осакатяване на жени, принудителния аборт, принудителната стерилизация и браковете по принуда, както и за включването в нея на сексуалната експлоатация, трафика, кибернасилието, публикуването на порнографски материали с цел отмъщение и изказвания, подбуждащи към омраза срещу жени, със силен междусекторен подход; приветства инициативата за разширяване на понятието за „области на престъпност“, така че да бъдат включени конкретни форми на насилие, основано на пола, в съответствие с член 83, параграф 1 от ДФЕС; припомня, че тези нови законодателни мерки следва да допълват ратифицирането на Конвенцията от Истанбул;

18. приветства плана за внасяне на допълнителна препоръка, както и евентуално законодателство, относно предотвратяването на вредните практики и за създаване на мрежа на ЕС за предотвратяване както на основаното на пола насилие, така и на домашното насилие; изисква прилагането на определенията и целите на Конвенцията от Истанбул и постоянното включване на организациите за защита на правата на жените и на организациите на гражданското общество; настоятелно призовава да бъдат предложени подходящи последващи мерки, като се спазва принципът на недискриминация; подчертава значението на ангажираността на местните и регионалните органи в този процес, когато това е целесъобразно в съответствие със структурата на дадена държава членка; подчертава ролята на образованието, включително образованието на момчетата и мъжете, и призовава за противодействие на свързаните с пола стереотипи в това отношение; призовава за осигуряване на подходяща защита на жените — жертви на домашно насилие, като се увеличат средствата на държавите и ефективните ответни действия;

19. подчертава необходимостта от събиране на групирани данни за всички форми на насилие, основано на пола; приветства обявяването на ново проучване в целия ЕС относно разпространението и динамиката на всички форми на насилие срещу жени; подчертава необходимостта от всеобхватни и сравними данни, разбити по полов признак, на равнище ЕС и от хармонизиране на системите за събиране на данни между държавите членки;

20. подчертава необходимостта от защита на малолетните и непълнолетните жени, които принадлежат към малцинства или имат здравословен проблем или увреждане, като потенциални жертви и обекти на различни форми на насилие; подкрепя плана на Комисията да представи и финансира мерки за борба с възможните злоупотреби, експлоатация и насилие срещу тези особено уязвими групи;

21. призовава Комисията и държавите членки да гарантират приобщаващото равенство за жените и момчетата с увреждания във всички области на живота, да гарантират техните сексуални и репродуктивни права, да им осигурят закрила от домашно насилие и насилие от доставчиците на услуги за полагане на грижа и подкрепа, както и за тази цел да стартират програми за повишаване на осведомеността и изграждане на капацитета за специалистите в сферата на здравеопазването, социалните услуги и услугите за полагане на грижи, услугите в сферите на образованието, обучението и заетостта, правоприлагането и съдебната власт;

22. подчертава обхвата и въздействието на насилието и тормоза на работното място и необходимостта от конкретни мерки на равнище ЕС за справяне с тези проблеми и за борба с психическия и сексуалния тормоз; посочва, че по-специално лицата, полагачи неформални грижи, домашните работници и селскостопанските работници, наред с другото, нямат защита и видимост, и призовава държавите членки да приемат Конвенция № 189 на МОТ, за да се укрепят правата на работниците, особено на жените, в неформалната икономика и да се гарантира, че механизмите за подаване на жалби са независими, поверителни и достъпни за всички жени без дискриминация, както и че се предвиждат конкретни мерки за защита на жалбоподателите от ответни мерки от страна на работодателите и от повторно превръщане в жертва; приветства ангажимента на Комисията като работодател да приеме нова всеобхватна нормативна уредба с набор от превантивни мерки и мерки за реагиране, насочени срещу тормоза на работното място;

23. изразява съжаление относно липсата на позоваване на измерението на пола във връзка с трафика на хора с цел трудова експлоатация, особено в случая на домашните работници поради ограниченията, присъщи за семейния дом като работно място, по отношение на възможностите за извършване на инспекции и контрол на трудовата дейност; припомня своята резолюция от 28 април 2016 г. относно жените — домашни помощници и полагачи грижи лица в ЕС, и отправя искане към Комисията и държавите членки да насърчават разследванията в тази област, с цел да се подобрят механизмите за откриване и защита на жертвите и да се включат НПО, профсъюзите, публичните органи и всички граждани в процеса на разкриване на случаи на злоупотреби;

24. изразява дълбоката си загриженост във връзка с естеството, обхвата и тежестта на насилието и тормоза в сферата на труда и въздействието на всички форми на насилие над жени и момчета в работни условия; във връзка с това посреща със задоволство наскоро приетата Конвенция № 190 на МОТ относно насилието и тормоза на работното място и призовава държавите членки да я ратифицират и приложат своевременно; също така призовава Комисията и държавите членки да въведат ефективни и обвързващи мерки за определяне и забрана на насилието и тормоза в сферата на труда, включително да осигурят ефективен достъп до съобразени с равенството между половете, безопасни и ефективни механизми за подаване на

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

жалби и разрешаване на спорове, обучение и кампании за повишаване на осведомеността, услуги за оказване на подкрепа и правни средства за защита;

25. счита, че работничките, които са подложени на насилие, основано на пола, следва да имат право на намаляване или реорганизация на работното време и на смяна на работното място; счита, че основаното на пола насилие следва да бъде включено в оценките на рисковете на работното място;

26. осъжда кампанията срещу насочената срещу насилието над жени Конвенцията от Истанбул и целенасочената кампания за нейното дискредитиране; изразява загриженост във връзка с отхвърлянето на нормата за нулева търпимост към насилието срещу жени и насилието, основано на пола, норма, която се основава на силен международен консенсус; посочва, че това поставя под въпрос същността на правата на човека, като равенство, автономност и достойнство; подчертава ключовата роля на организациите на гражданското общество в борбата срещу насилието, основано на пола, и в подкрепа на жертвите, и поради това настоятелно призовава Комисията да осигури подходящо финансиране за сдруженията, преследващи тези цели; приветства ангажимента в рамките на новата стратегия за правата на жертвите да се обърне внимание на специфичните нужди на жените и момичетата, които са жертви на насилие, особено с оглед на гарантирането на правата, защитата и обезщетяването на жертвите; призовава Съвета неотложно да приключи ратифицирането от ЕС и пълното прилагане на Конвенцията от Истанбул и да подкрепя нейното ратифициране от всички държави членки;

27. подчертава необходимостта от признаване на и борба с всички видове насилие и тормоз в образователната система, училищата, университетите, стажовете, програмите за професионално развитие и всички други програми в целия сектор;

28. приветства предложените конкретни мерки за справяне с кибернасилието, което засяга непропорционално жените и момичетата (включително онлайн тормоз, кибертормоз и сексистки изказвания, подбуждащи към омраза), по-специално активисти, жени политици и други публични фигури, видими в обществения дискурс; приветства в този контекст съобщението, че това явление ще бъде разгледано в законодателния акт за цифровите услуги и че в него се предвижда да се работи с технологичните платформи и сектора на ИКТ в нова рамка на сътрудничество, за да може секторът да се справи с проблема чрез подходящи технически мерки, като техники за превенция и механизми за реагиране на вредно съдържание; настоятелно призовава държавите членки и ЕС да приемат допълнителни мерки, включително задължителни законодателни мерки, за борба с тези форми на насилие в рамките на директива относно предотвратяването на и борбата с всички форми на насилие срещу жени, както и за подкрепа за държавите членки при разработването на инструменти за обучение за служителите, участващи на всички етапи — от превенцията и защитата до наказателното преследване, като например полицейските сили и съдебната система, заедно със сектора на информацията и комуникациите, като същевременно се защитават основните права онлайн;

29. изразява загриженост относно липсата на изрична забрана в правото на ЕС на дискриминацията въз основа на половата идентичност и изразяването на половата принадлежност; отбелязва устойчивото присъствие на дискриминацията, тормоза и изключването от пазара на труда на лицата, които са ЛГБТИК+; припомня своята резолюция от 14 февруари 2019 г. относно бъдещето на списъка на дейностите за лицата ЛГБТИ⁽³⁶⁾ и своята резолюция от 18 декември 2019 г. относно публичната дискриминация и словото на омразата по отношение на ЛГБТИ лица⁽³⁷⁾; приветства приемането на първата стратегия за ЛГБТИК+ лицата като последващо действие във връзка със списъка на дейностите за лицата ЛГБТИ за периода 2016 — 2019 г., което включва специфични мерки за борба с дискриминацията на работното място въз основа на сексуалната ориентация, половата идентичност, изразяването на половата принадлежност и половите характеристики;

30. приветства наскоро приетата първа по рода си Стратегия на ЕС за правата на жертвите (2020 — 2025 г.), която ще разгледа специфичните потребности на жертвите на насилие, основано на пола, по-специално специфичен подход към психическото насилие срещу жени и въздействието върху психичното им здраве в дългосрочен план; подчертава необходимостта от преодоляване на настоящите пропуски в законодателството на ЕС и отправя искане към Комисията да представи незабавно предложение за преразглеждане на Директивата за правата на жертвите по отношение на международните стандарти за борба с насилието срещу жени, като например Конвенцията от Истанбул, с цел подобряване на законодателството относно правата, закрилата и обезщетяването на жертвите; подчертава необходимостта всички жертви да имат ефективен достъп до правосъдие чрез прилагането на Директивата за правата на жертвите, което все още липсва в някои държави членки; призовава за непрекъснато насърчаване на правата на жертвите, също и чрез съществуващи инструменти, като например европейската заповед за защита;

31. насочва вниманието на Комисията и на държавите членки към изключително драматичното положение на децата, осиротели вследствие на насилие, основано на пола, или принудени да живеят в среда на домашно насилие, и настоятелно ги призовава да вземат предвид тези ситуации при решаването на проблема с домашното насилие;

⁽³⁶⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0129.

⁽³⁷⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0101.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

32. настоятелно призовава Комисията да представи дългоочакваната стратегия на ЕС за изкореняване на трафика на хора и подчертава необходимостта от ясно признаване на насочеността на трафика и сексуалната експлоатация по отношение на пола, тъй като жените и момичетата са най-засегнати; признава, че сексуалната експлоатация за сурогатно майчинство и репродуктивни цели или цели като бракове по принуда, принудителна проституция и порнография е неприемлива и нарушава човешкото достойнство и правата на човека; поради това изисква в стратегията да се разгледа внимателно положението на проституиращите жени, като се обърне специално внимание на връзката между проституцията и трафика на жени и малолетни и непълнолетни лица в ЕС и по света, както и на нововъзникващото използване на интернет с цел експлоатация; подчертава важната роля и работата на координатора на ЕС за борба с трафика на хора и настоятелно призовава Комисията да назначи новия координатор без по-нататъшно забавяне, да следи отблизо прилагането от страна на държавите членки на Директивата за борба с трафика; настоява, че е важно да се включат мерки и стратегии за намаляване на търсенето;

33. призовава за по-строги мерки по отношение на законодателството срещу сексуалните престъпления и подчертава, че сексът трябва винаги да бъде доброволен; призовава Комисията да включи препоръки към всички държави членки за изменение на определението за изнасилване в националното им законодателство, така че то да се основава на липсата на съгласие;

34. приветства комуникационната кампания в целия ЕС относно борбата със стереотипите, свързани с пола, както и мерките за превенция на насилието, насочени към мъжете, момчетата и мъжествеността; призовава за по-ясни мерки срещу разрушителните норми за мъжественост, тъй като стереотипите, свързани с пола, са първопричина за неравенството между половете и засягат всички сфери на обществото;

35. призовава за повече внимание и подкрепа за домовете за сираци и приемните домове за жертвите на насилие, които са били затворени или чийто капацитет за подслон е бил силно ограничен по време на пандемията от COVID-19, което задължава жените или младите момичета и децата да се изправят пред перспективата за карантина в дома на техните насилници;

36. подчертава факта, че насилието срещу жени често е основната причина за бездомността сред жените; поради това настоятелно призовава Комисията да предприеме необходимите мерки за предотвратяване на насилието срещу жени, което води до бездомност или я удължава;

37. приветства обявяването на препоръка за предотвратяване на вредните практики, наред с евентуално законодателство, за борба с гениталното осакатяване на жени, принудителната стерилизация, ранните и принудителните бракове и т.нар. насилие, свързано с честта, което конкретно нанася рани на деца и млади момичета;

Жените и икономиката

38. отново отправя своя призив към Комисията и държавите членки да доразвият и подобрят събирането на данни, статистика, изследвания и анализи с разбивка по пол⁽³⁸⁾, както и да предприемат мерки за подпомагане и подобряване на изграждането на капацитет в институциите и в организациите на гражданското общество по отношение на събирането и анализа на данни, по-специално по отношение на участието на жените на пазара на труда и в области като неформалната заетост, предприемачеството, достъпа до финансиране и до здравни услуги, неплатения труд, бедността и въздействието на системите за социална закрила; настоятелно призовава EIGE и всички други съответни институции и агенции на ЕС да разработят и включат нови показатели, например бедност на работещите, липса на време, недостигащи в използването на времето, стойност на работата по полагане на грижи (платена и/или неплатена) и степента, в която жените и мъжете се възползват от възможностите, предоставени от Директивата относно равновесието между професионалния и личния живот; призовава Комисията да използва тези данни, за да прилага ефективно оценките на въздействието върху равенството между половете на своите политики и програми, както и на политиките и програмите на други агенции и институции на ЕС;

39. подкрепя преразглеждането на целите от Барселона и призова към държавите членки да гарантират подходящи инвестиции в услуги за полагане на грижи и услуги за дългосрочни грижи, включително от наличното финансиране от ЕС, както и да гарантират финансово и физически достъпни висококачествени грижи за деца, включително образование в ранна детска възраст, като предоставят по-специално на младите майки възможност да работят и/или учат, и припомня в този контекст принцип 11 на Европейския стълб на социалните права; призовава за финансова подкрепа и споделяне на най-добри практики между държавите членки, които все още не са постигнали целите; приветства освен това разработването на насоки за държавите членки относно справянето с финансовите демотивиращи фактори във връзка със социалните, икономическите и данъчните политики; подчертава целта за равно полагане на грижи и за равно трудово възнаграждение, която трябва да бъде в основата на тези усилия, и в този контекст приветства Директивата относно равновесието между професионалния и личния живот като първа стъпка;

⁽³⁸⁾ Вж. Резолюция на Парламента от 30 януари 2020 г. относно разликата в заплащането на жените и мъжете.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

40. призовава Комисията да предложи Пакт за предоставяне на грижи за Европа, като възприеме цялостен подход към всички потребности от грижи и услуги и определи минимални стандарти и насоки за качеството за грижите през целия живот, включително за децата, възрастните хора и лицата с дългосрочни потребности от грижи; приканва Комисията и държавите членки да събират агрегирани данни относно предоставянето на услуги за полагане на грижи; настоятелно призовава държавите членки бързо и изцяло да транспонират и прилагат Директивата относно равновесието между професионалния и личния живот, така че да гарантират справедливо разпределение на работата и семейния живот, и ги приканва да надхвърлят рамките на минималните стандарти на директивата, като въведат мерки като платен в пълен размер отпуск, насърчаване на равната роля на мъжете като лица, полагачи грижи, като по този начин се преодолеят свързаните с пола стереотипи при ползването на отпуск по бащинство и/или майчинство, признаване на ролята на лицата, полагачи неформални грижи, чрез гарантиране на достъпа им до социална сигурност и на техните пенсионни права, подпомагане на услугите, адаптирани към специфичните предизвикателства и нужди на родителите и/или членовете на семейството, които се грижат за лица с увреждания или продължително заболяване или за възрастни хора, гъвкави схеми на работа, които не са в ущърб или за сметка на заплатите на работника, достъп до социални и трудови права и надбавки и зачитане на правото на работниците на „откъсване от работната атмосфера“; настоятелно призовава Комисията да наблюдава ежегодно, отблизо и системно прилагането от държавите членки на Директивата относно равновесието между професионалния и личния живот;
41. призовава за финансово достъпни и качествени услуги за полагане на грижи за деца и дългосрочни грижи, които да дават възможност за завръщане на пазара на труда, особено за жените, и да улесняват доброто равновесие между професионалния и личния живот;
42. подчертава необходимостта от създаване на мрежа от детски ясли и заведения за предучилищно образование; посочва, че това е широка социална отговорност и следва да представлява универсална услуга, която да е действително достъпна за всички деца и семейства, които желаят да използват тази мрежа;
43. насърчава държавите членки, въз основа на обмена на добри практики, да въведат в полза както на жените, така и на мъжете, „кредити за полагане на грижи“, които да компенсират прекъсванията на трудовата заетост с цел предоставяне на неформални грижи за членове на семейството и периодите на официални отпуски за полагане на грижи, например отпуск по майчинство, отпуск по бащинство и родителски отпуск, и да вземат предвид тези кредити с оглед на справедливото изчисляване на пенсионните права; счита, че тези кредити следва да се отпускат за кратък, фиксиран период, с цел да не се задълбочат допълнително стереотипите и неравенството;
44. настоятелно призовава държавите членки да предприемат конкретни мерки за борба с риска от бедност в напреднала възраст и пенсиониране, като увеличат пенсиите и социалните обезщетения; счита, че неравенството в доходите между мъжете и жените при пенсиониране трябва да бъде преодоляно и че това изисква увеличаване на пенсиите и поддържане и укрепване на обществените, универсални и основани на солидарност системи за социална сигурност, като се гарантира, че те имат преразпределителен характер и осигуряват справедливи и достойни доходи след края на трудовия живот, като се гарантира устойчивостта на публичните системи за социална сигурност чрез създаване на работни места с права и подобряване на заплатите;
45. призовава Комисията, Парламента и Съвета внимателно да проучат потребностите и участието на жените на пазара на труда, както и хоризонталната и вертикалната сегрегация на пазара на труда, като същевременно разработят програми в рамките на следващата многогодишна финансова рамка (МФР), както и Инструмент на Европейския съюз за възстановяване (NextGenerationEU);
46. счита за приоритет предприемането на действия в подкрепа на семейството, включително по отношение на осигуряването на подходящи и финансово достъпни детски заведения, които ще имат положителен принос за участието на жените на пазара на труда и за техните перспективи за пенсиониране;
47. приветства ангажимента на Комисията да наблюдава правилното транспониране на Директивата относно равновесието между професионалния и личния живот в националното законодателство до 2022 г., както се изисква, и да гарантира пълното му прилагане;
48. призовава Комисията да събере данни относно предоставянето на различни видове грижи (грижи за деца, за възрастни хора и за лица с увреждания или лица, нуждаещи се от дългосрочни грижи), които да се използват за проучване на разликата между жените и мъжете по отношение на полагането на грижи, въз основа на което да бъде изготвен европейска стратегия за лицата, полагачи грижи; отбелязва, че въпросната стратегия трябва да зачита правомощията на държавите членки, предвидени в Договорите, но ще има за цел да подобри сътрудничеството и координацията на всички мерки, които биха могли да бъдат от полза за лицата, полагачи неформални грижи в ЕС, и за хората, за които те полагат грижи; подчертава, че сътрудничеството на европейско равнище, заедно с ефективното използване на средствата на ЕС, може да допринесе за развитието на качеството и физическата и финансова достъпност на услугите за полагане на грижи;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

49. посреща със задоволство решението на Съвета да задейства „общата клауза за дерогация“ и призовава държавите членки да инвестират в обществени услуги, включително безплатни детски и здравни грижи, за да се създадат нови качествени работни места и да се смекчи социално-икономическото въздействие на кризата; счита, че мерките за бюджетни ограничения имат дългосрочни отрицателни последици, особено за жените, и не трябва да бъдат налагани след края на кризата, предизвикана от COVID-19;

50. посреща със задоволство инструмента за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE); призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че SURE предлага подкрепа във връзка със загубите на доходи на жените;

51. подчертава необходимостта от значително увеличаване на инвестициите в услугите, по-специално в здравеопазването, образованието и транспорта, с цел да се отговори на нуждите на населението и да се допринесе за независимостта, равенството и еманципацията на жените;

52. приветства ангажимента на Комисията да предложи обвързващи мерки за прозрачност на заплащането, които могат да бъдат полезен инструмент за откриване на пропуски и дискриминация в рамките на един и същ сектор и за преодоляване на разликата в заплащането на жените и мъжете; въпреки това изразява съжаление във връзка със забавянето на публикуването на това предложение и призовава Комисията да представи предложението възможно най-скоро; във връзка с това подчертава значението на пълното сътрудничество и участие на социалните партньори и всички заинтересовани лица в съответствие с националните практики и традиции; посочва обаче, че въпросът за равното заплащане за равен труд или за труд с равна стойност за мъжете и жените в различните професионални сектори все още трябва да бъде разглеждан, за да се обхванат разликите в заплащането за труд с еднаква стойност на пазара на труда, сегрегиран по полов признак, с по-ниски заплати в някои сектори, в които се наемат предимно жени, като например медицински сестри, грижи, търговия на дребно, продажби и образование, в сравнение например с производствения сектор или техническите професии, в които работят повече мъже; настоятелно препоръчва включването на принципа на равно заплащане за труд с равна стойност за жените и мъжете, който може да се определи по следния начин: „Счита се, че трудът е с равна стойност, ако въз основа на сравнение между две групи работници, които не са съставени по произволен начин, извършеният труд е сравним, като се вземат предвид фактори като условията на труд, степента на отговорност, предоставена на работниците, и физическите или умствените изисквания за извършването на труда“; посочва, че за тази цел трябва да бъдат разработени неутрални по отношение на пола инструменти за оценка и критерии за класификация на труда;

53. посреща със задоволство оценката на Комисията на съществуващата уредба за равно заплащане за равен труд или за труд с равна стойност, стартирането на процес на консултация относно начина за подобряване на равенството между половете в сферата на труда, предстоящия доклад за адекватността на пенсиите и разглеждането на възможността за осигуряване в рамките на професионалните пенсионни схеми на кредити за пенсионни плащания за прекъсване на професионалната дейност във връзка с полагане на грижи;

54. призовава Комисията да представи през следващата година преразгледаната Директива 2006/54/ЕО в съответствие с неотдавнашната оценка на функционирането и прилагането на законодателството на ЕС по отношение на равното заплащане и в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз; счита, че преразгледаната директива следва да включва определение за „труд с равна стойност“ за всички професионални сектори, което да съдържа аспектите на равенството между половете, и да упоменава различните форми на дискриминация, както и да предвижда допълнителни мерки за гарантиране на прилагането на директивата;

55. припомня резолюцията на Европейския парламент от 30 януари 2020 г. относно разликата в заплащането на жените и мъжете; призовава за незабавно преразглеждане на плана за действие и за изготвяне до края на 2020 г. на амбициозен нов план за действие за преодоляване на разликата в заплащането на жените и мъжете, който следва да определи ясни цели за държавите членки за намаляване на разликата в заплащането на жените и мъжете през следващите пет години и да гарантира, че тези цели са отразени в специфичните за всяка държава препоръки; изтъква по-специално необходимостта от включване на междусекторна призма в новия план за действие; призовава Комисията и държавите членки да включат социалните партньори и организациите на гражданското общество в разработването на новите политики за премахване на разликата в заплащането на жените и мъжете и да подобрят и доразвият статистическите данни, изследванията и анализите с оглед на по-доброто измерване и наблюдение на напредъка в преодоляването на разликата в заплащането на жените и мъжете, като обърнат специално внимание на групите, които са подложени на множество и междусекторни форми на дискриминация; призовава Комисията да обърне внимание на факторите, водещи до разликата в пенсиите, и да подкрепи държавите членки в техните усилия за нейното намаляване чрез създаването на показател за разликата в пенсиите на мъжете и жените, за да се направи оценка на кумулативното неравенство, с което се сблъскват жените през целия си живот;

56. отбелязва, че данъчните политики оказват различно въздействие върху различните видове домакинства; подчертава, че индивидуалното данъчно облагане може да има основно значение за постигането на данъчна справедливост за жените; подчертава отрицателното въздействие на някои форми на данъчно облагане върху равнищата на заетост на жените и тяхната икономическа независимост и отбелязва, че данъчните политики следва да бъдат оптимизирани, за да се засилят стимулите за участие на жените на пазара на труда; обърща внимание на потенциалните отрицателни последици от съвместното данъчно облагане върху разликата в пенсиите на мъжете и жените; подчертава, че данъчните системи следва да преразглеждат предположението, че домакинствата обединяват и споделят средствата си по равно; подчертава въздействието на бедността,

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

свързана с месечния цикъл, върху много европейски жени в резултат на скъпите продукти за хигиена по време на месечния цикъл и високите равнища на данъчно облагане на тези продукти в много държави членки и поради това настоятелно призовава държавите членки да предприемат действия срещу тази форма на непряка данъчна дискриминация и срещу бедността, свързана с месечния цикъл;

57. припомня, че политиките в областта на финансирането и данъчното облагане съдържат важен компонент, свързан с равенството между половете; посреща със задоволство ангажимента на Комисията да интегрира принципа на равенство между половете в цялата МФР, по-специално по отношение на Европейския социален фонд плюс (ЕСФ+), за да насърчи участието на жените на пазара на труда, равновесието между професионалния и личния живот и предприемачеството сред жените, но изразява съжаление относно липсата на бюджетиране, съобразено с равенството между половете, в новата МФР и структурните фондове; призовава Комисията да продължи да насърчава и подобрява използването на бюджетиране, съобразено с равенството между половете, и приканва държавите членки да интегрират аспектите на равенството между половете в данъчните политики, включително чрез одити на аспектите на фискалните политики, свързани с равенството между половете, за да се премахнат предубежденията по отношение на пола в данъчното облагане;

58. отново припомня необходимостта да се постави по-силен акцент върху равенството между половете в различните етапи на процеса на европейския семестър и призовава за въвеждането на стълб за равенство между половете и всеобхватна цел за равенство между половете в приемника на стратегията „Европа 2020“; настоятелно призовава за включване на ясни показатели за равенство между половете и за разработване на статистически методи и анализ за наблюдение на напредъка в областта на равенството между половете, с междусекторна перспектива, в специфичните за всяка държава предизвикателства, определени в набора от социални показатели;

59. подчертава, че 70 % от световната работна сила в областта на здравните и социалните услуги са жени, които често получават едва минималната заплата и работят при несигурни условия, и призовава за изравняване на заплатите и условията на труд в сектори, където са заети предимно жени, например предоставянето на грижи, здравеопазването и продажбите на дребно, както и призовава за премахване на разликата в заплащането и пенсиите на жените и мъжете и сегрегацията на пазара на труда;

60. призовава Комисията и държавите членки, в консултация със социалните партньори, да разработят чувствителни към аспектите на пола насоки за здравословните и безопасни условия на труд, насочени конкретно към професиите на първа линия, за да се защитят работниците, упражняващи тези професии, в случай на бъдещи епидемии; подчертава, че промените в условията на труд като дистанционната работа и същевременно предлагането на възможности за подобряване на гъвкавите схеми на работа и равновесието между професионалния и личния живот могат да окажат въздействие също върху възможността за откъсване от работната атмосфера и да увеличат работното натоварване, като жените са засегнати много повече, отколкото мъжете, поради преобладаващата си или традиционна роля като лица, полагащи грижи за дома и семейството; поради това призовава Комисията да представи чувствително към аспектите на пола законодателно предложение относно правото на откъсване от работната атмосфера, както и директива относно психичното здраве на работното място, която да има за цел тревожността, депресията и професионалното изчерпване да бъдат признати като професионални заболявания, и да създаде механизми за превенция и за реинтеграция на засегнатите служители в икономическо активното население;

61. призовава Комисията да преразгледа Директива 92/85/ЕИО за да гарантира, че жените в цяла Европа могат да се ползват на равни начала с мъжете от свободното движение на работниците⁽³⁹⁾;

62. подчертава необходимостта държавите членки да предоставят основани на доказателства и добре замислени политики и реформи на пазара на труда, които да подобряват на практика условията на труд на жените и да повишават качеството на заетостта;

63. призовава Комисията да представи европейска стратегия за социална закрила, в която да разгледа свободното движение на работниците, и по-специално феминизирането на бедността, със специален акцент върху домакинствата на самотни родители, оглавявани от жени;

64. подчертава, че равните възможности и по-високите равнища на участие на пазара на труда сред жените могат да доведат до увеличаване на работните места, на икономическото благополучие и на конкурентоспособността в Европа; призовава Комисията и държавите членки да определят цели за намаляване на несигурните работни места и принудително намаленото работно време с цел подобряване на положението на жените на пазара на труда;

65. призовава Комисията да възприеме специфичен подход за самотните майки, които са особено уязвими от икономическа гледна точка, тъй като те често печелят по-малко от мъжете и е по-вероятно да напуснат пазара на труда, когато станат родители; призовава Комисията в този контекст да засили прилагането на съществуващите правни инструменти за трансгранично събиране на издръжка и да повишава осведомеността в обществото относно тяхната наличност; настоятелно призовава Комисията да работи в тясно сътрудничество с държавите членки за идентифициране на практическите проблеми, свързани със събирането на издръжка в трансгранични ситуации, и да разработи инструменти за ефективно прилагане на задълженията за плащане;

⁽³⁹⁾ Директива 2014/54/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно мерки за улесняване на упражняването на правата, предоставени на работниците в контекста на свободното движение на работници, ОВ L 128, 30.4.2014 г., стр. 8.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

66. отбелязва, че участието на жените на пазара на труда е по-слабо в сравнение с мъжете; подчертава важноста на това да се намали данъкът върху доходите, за да се насърчи участието на пазара на труда;
67. настоятелно призовава държавите членки да предприемат по-нататъшни действия за борба с дискриминацията срещу жените на пазара на труда;
68. припомня, че сферата на труда продължава да се характеризира с неравенство по отношение на доходите, перспективите за професионално развитие, феминизираните сектори, достъпа до социална закрила, образованието и обучението; припомня, че всички тези измерения трябва да се вземат под внимание, за да се постигне равенство между половете;
69. призовава Комисията и държавите членки да гарантират равно участие и възможности на пазара на труда за мъжете и жените и да предприемат мерки по отношение на феминизирането на бедността във всичките ѝ форми, включително бедността сред възрастните хора, по-специално чрез отчитане на измерението на наличието на подходящи пенсионни права и достъпа до тях, с цел да се премахне разликата в пенсиите на мъжете и жените, и чрез подобряване на условията на труд във феминизираните сектори и професии, например хотелиерството, туризма, услугите по почистване и сектора за полагане на грижи; изтъква, че е важно да се предприемат действия по отношение на културното подценяване на работните места, в които преобладават жените, и необходимостта да се преодолеят тези стереотипи и прекомерно високият дял на жените при нетипичните форми на заетост; призовава държавите членки да гарантират равното третиране на жените мигранти (също и чрез преразглеждане на системата за признаване на професионалните квалификации), както и на други особено уязвими групи жени; призовава Комисията и държавите членки да разширят обхвата на колективното договаряне на секторно равнище и участието на социалните партньори в изготвянето на политиките, за да се насърчи стабилната и качествена заетост; подчертава необходимостта от стратегии за насърчаване и подкрепа на предприемаческите инициативи на жените;
70. отбелязва, че разрастващата се икономика на работата по отделни заявки има последици за работниците, които са в по-малка степен обединени в профсъюзи и са изложени на риск от несигурност на работното място поради фактори като нестабилно работно време и приходи, недостатъчни гаранции на трудовите права, неяснота във връзка със социалното осигуряване и пенсиите или липса на достъп до професионално развитие и преквалификация; изразява загриженост относно факта, че свързаната с това несигурност, която се влошава от наложените заради настоящата криза ограничителни мерки, оказва особено отрицателно въздействие върху жените, които продължават да носят по-голямата част от тежестта, свързана с полагането на грижи, в рамките на един силно обусловен от половата принадлежност пазар на труда, особено върху жените, които са обект на пресичащи се форми на дискриминация; призовава държавите членки да прилагат целенасочени мерки за социална закрила за жените, работещи на свободна практика, и за жените, работещи в икономиката на отделни заявки; призовава Комисията да следи отблизо прилагането на Директива 2010/41/ЕС;
71. посреща със задоволство ангажимента на Комисията да приеме план за действие за прилагане на Европейския стълб на социалните права; подчертава необходимостта да се интегрира призмата на равенството между половете посредством междусекторен подход в съответствие с принципи 2 и 3 от Европейския стълб на социалните права;
72. подчертава, че разликата в заплащането на жените и мъжете в медийния сектор е голяма и че жените журналисти е по-вероятно да бъдат подложени на тормоз, насилие, сексизъм и дискриминация, отколкото мъжете; припомня втората глава от Европейския стълб на социалните права относно справедливите условия на труд; поради това призовава държавите членки да гарантират правото на справедливи и безопасни условия на труд за всички работници в медийния сектор;
73. призовава държавите членки да предприемат мерки, за да гарантират достъпа на жените мигранти и жените бежанци до здравеопазване, заетост, храна и информационни услуги, както и да намалят рисковете, свързани със защитата, по-специално насилието между мъжете и жените и трафика на жени;
74. насърчава държавите членки да предприемат строги мерки за санкциониране на предприятията, в които не се спазва трудовото законодателство и е налице дискриминация между мъжете и жените; освен това счита, че следва да се прилага обвързаност с условия при разпределянето на средства на ЕС за дружества, които имат високи стандарти на труд и не дискриминират жените;
75. настоятелно призовава Комисията да проведе кампания за повече жени на позиции, свързани с вземането на икономически решения, като изтъква икономическите и социалните предимства на този подход и като споделя най-добри практики, като например публични индекси за резултатите на дружествата в областта на равенството; настоятелно призовава Комисията да продължи да работи с държавите членки, както и с настоящото и предстоящото председателство на ЕС, спешно да преодолее безизходното положение в Съвета и да приеме предложената директива относно жените в управителните съвети, както и да разработи стратегия с държавите членки за съдържателно представителство на всички жени от различни среди при вземането на решения, включително във всички институции на ЕС;
76. припомня, че недостатъчното представителство на жените в обществения и политическия живот подкопава доброто функциониране на демократичните институции и процеси; поради това призовава държавите членки да насърчават и да подкрепят мерките, насочени към улесняване на балансираното участие на мъжете и жените в процеса на вземане на решения на национално, регионално и местно равнище;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

77. призовава Комисията и държавите членки да приемат мерки за борба срещу явлението „стъклен таван“, например дългосрочен родителски отпуск, достъп до висококачествени услуги на достъпни цени за полагане на грижи за деца и премахване на всички форми на пряка и непряка дискриминация, свързана със служебните повишения, на пазара на труда;

78. приветства подкрепата за равна представеност на жените и мъжете в изборни органи като Европейския парламент; призовава за въвеждането на задължителни мерки, като например квоти, и подчертава, че ЕП трябва да служи като модел за подражание в това отношение; освен това приветства съобщението на Комисията, че възнамерява да служи за пример по отношение на ръководните длъжности, и призовава за стратегии, които да гарантират съдържателно представителство на жените от различни среди при вземането на решения в Комисията; отбелязва вече положените усилия в тази насока в състава на настоящата Комисия и подчертава, че същата амбиция е необходима и за Парламента; призовава държавите членки да въведат задължителни квоти в изборителните си системи, за да гарантират равно представителство на жените и мъжете както в Европейския парламент, така и в националните парламенти;

79. приветства ангажимента на Комисията да насърчи участието на жените като гласоподаватели и кандидати на изборите за Европейски парламент през 2024 г.; във връзка с това подчертава необходимостта от преразглеждане на Акта за избиране на членове на Европейския парламент, за да се предвиди възможност за временно заместване на членове на Европейския парламент, които се ползват от своето право на отпуск по майчинство, бащинство или родителски отпуск; призовава Комисията съответно да преразгледа Акта за избиране на членове на ЕП, а Съвета — да одобри това преразглеждане;

80. призовава също така жените да могат да осъществяват житейските си планове в селските и периферните райони; посочва, че трябва да е на разположение необходимата за това инфраструктура, да се развиват нови сфери на стопанска дейност, да се улеснява завръщането на работа и да се насърчава участието на широк кръг от партньори за сътрудничество, за да се подкрепя, насърчава, улеснява и поощрява достъпът на тези жени до пазара на труда, да се гарантират равни възможности и да се подобрява социалното сближаване в селата;

81. подчертава активната и ключова роля на жените в икономиката на селските райони и изразява съжаление относно факта, че все още съществуват значителни различия между жените и мъжете по отношение на заетостта в селското стопанство и на достъпа до социална сигурност, обучение, отпуск по майчинство и пенсии за осигурителен стаж и възраст; призовава Комисията, държавите членки и регионалните и местните органи да подкрепят проекти, които са насочени по-специално към жените и целят създаването на иновативни селскостопански дейности в селските и обезлюдените райони с цел укрепване на тяхната позиция на селскостопанския пазар, което може да доведе до разкриването на нови работни места; освен това призовава Комисията да намери възможности за финансиране по линия на втория стълб на общата селскостопанска политика (ОСП) с цел увеличаване на достъпа на жените до земя и подобряване на техните условия на труд в селските райони, особено що се отнася до сезонните работници;

82. призовава Комисията да увеличи усилията си за предлагане на конкретни мерки и специфични средства за борба с феминизирането на бедността и на несигурните работни места, като се обърне специално внимание на жените, изправени пред множество форми на дискриминация;

83. отново отправя призива си към Комисията и държавите членки във връзка със своята резолюция от 28 април 2016 г. относно жените — домашни помощници и полагащи грижи лица в ЕС; настоятелно призовава Комисията да въведе рамка за професионализирането на домашния труд и полагането на грижи, водеща до признаването и стандартизацията на съответните професии и умения и до възможности за професионално развитие, и да насърчи държавите членки да въведат системи за професионализиране, обучение, постоянно развитие на умения и признаване на квалификациите на жените — домашни помощници и полагащи грижи лица, както и да създаде обществени агенции по заетостта с цел укрепване на професионализирането;

84. призовава държавите членки да насърчават и разработват политики в сектора на сценичните изкуства, които зачитат стойността на равните възможности, както и равенството между половете във всички дейности, с акцент върху смекчаването на отрицателните последици от дълготрайните различия и неравенства, като например разликите между половете в музикалния сектор, където съотношението между мъжете и жените е приблизително между 70 % и 30 % съответно във всички региони и в Европа, като жените представляват 20 % или по-малко от регистрираните композитори и автори на песни, и печелят средно 30 % по-малко от мъжете, работещи в сектора, като жените композират едва 2,3 % или по-малко от класическите произведения, изпълнявани на концерти, и са собственици на едва 15 % от звукозаписните компании;

85. изразява загриженост във връзка с ограничената социална мобилност, която възпрепятства трудовата мобилност сред жените; подчертава необходимостта от подобряване на възможностите за трудова мобилност в рамките на ЕС;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

Цифрови политики за равенство между половете

86. изразява съжаление относно недостатъчното представителство на жените в секторите на цифровата икономика, ИИ, ИКТ и НТИМ по отношение на образованието, обучението и заетостта и изтъква риска по този начин да бъдат утвърждавани и възпроизвеждани стереотипите и предубежденията по отношение на пола при програмиране на ИИ и други програми; подчертава потенциалните ползи и възможности, но също така и потенциалните предизвикателства на цифровизацията за жените и момичетата, и настоятелно призовава Комисията да гарантира приемането на конкретни мерки за интегриране на принципа на равенство между половете при изпълнението на стратегията за единния пазар и програмата в областта на цифровите технологии, като съвременно и предварително се предотвратява всяко отрицателно въздействие на цифровизацията върху жените и момичетата и се гарантира ясна връзка между ангажиментите за премахване на стереотипите и всеобхватните действия за гарантиране на независимостта на жените при формирането на цифровия пазар на труда; призовава Комисията да предложи конкретни мерки за това технологиите и изкуственият интелект да бъдат преобразувани в инструменти в борбата за премахване на свързаните с пола стереотипи и за овластяване на момичетата и жените да навлизат в областта на изследванията в НТИМ и ИКТ, както и да останат на тези професионални поприща;

87. призовава Комисията и държавите членки да предприемат действия срещу хоризонталната и вертикалната сегрегация в сферата на заетостта и дискриминационните практики в решенията относно наемането на работа и служебните повишения, включително политики, които насърчават интеграцията на жените от маргинализираните групи на пазара на труда;

88. призовава за допълнително разбиване на структурата на традиционните норми за половете и специфичното за половете разпределение на работните места и дейностите с цел преодоляване на продължаващите предрасъдъци и стереотипи, свързани с пола; подчертава значението на повишаването на чувствителността на всички участници в процеса на подбор на учебни курсове и професионално развитие в това отношение;

89. подчертава значението на достъпа до и развитието на цифрови умения за възрастните жени, жените в селските райони и жените и момичетата в неравностойно положение с ограничен достъп до нови технологии, за да могат те да останат свързани с активния живот и да се улесни контактът им с приятели и роднини;

90. приветства ангажимента на Комисията да използва „Хоризонт Европа“ за предоставяне на информация и решения за справяне с потенциалните предрасъдъци по отношение на пола в областта на ИИ; изисква обаче да се използват всички възможни средства за подкрепа на проекти, които насърчават момичетата и жените да подобряват своите умения в областта на цифровите технологии и ги запознават с НТИМ;

91. отбелязва, че в контекста на събития като продължаващата пандемия от коронавирус се наблюдава увеличаване на ролята на дистанционната работа и работата от разстояние и на свързаните с тях възможности; призовава Комисията да включи в стратегията ролята на дистанционната работа и работата от разстояние като важен фактор в постигането на равновесие между професионалния и личния живот;

Интегриране на принципа на равенство между половете във всички политики на ЕС и финансиране на политиките за равенство между половете

92. подчертава, че интегрирането на принципа на равенство между половете и бюджетирането, съобразено с фактора пол, са основни инструменти за оценка и насочване на въздействието от различните политически действия и използването на бюджета върху мъжете и жените и следва да се използват през целия процес на създаване на политики и бюджетни действия;

93. отново подчертава значението на интегрирането на принципа на равенство между половете като систематичен подход за постигане на равенство между половете; поради това приветства новосъздадената работна група на Комисията по въпросите на равенството и призовава тази работна група да бъде подходящо обучена и обезпечена с ресурси и периодично да докладва на комисията по правата на жените и равенството между половете относно своята работа; подчертава значението на прозрачността и участието на организациите за защита на правата на жените и организациите на гражданското общество от различни среди; настоятелно призовава Комисията да включи разпоредби, които да направят задължително за генералните дирекции вземането под внимание на приноса на работната група, и да разработи курсове за обучение за целия персонал, както и процеси за наблюдение и оценка на интегрирането на принципа на равенство между половете в съответствие със своята мисия;

94. призовава Комисията, Парламента и Съвета да създадат тематична подпрограма за жените в селските райони чрез стратегическите планове на общата селскостопанска политика, финансирани от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР); подчертава, че тази подпрограма следва да се стреми да насърчава заетостта и предприемачеството сред жените, като използва възможностите, свързани с аграрния туризъм и развитието на цифровите села, подобрява достъпа на жените земеделски стопани до земя, кредити и финансови инструменти, умения и резултати чрез образование, обучение и консултантски услуги, по-голямо участие в местни групи за действие и развитие на местни партньорства в рамките на програмата LEADER; във връзка с това призовава за заделяне на средства на ЕС за по-добри условия на живот и труд в селските райони, включително по-добър достъп до услуги и развитие на инфраструктурата, със специален акцент върху достъпа до широколентов интернет, както и за подкрепа на предприемаческите инициативи и достъпа до кредитиране, като по този начин се овластяват жените в селските

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

райони; призовава държавите членки да обменят най-добри практики относно професионалния статут на помагашите съпрузи в селскостопанския сектор, като по този начин се вземат предвид социалноосигурителните права на жените, включително отпусъкът по майчинство или пенсионните права, и изисква от Комисията да изготви насоки в това отношение;

95. призовава Комисията да насърчава предприемачеството сред жените и достъпа до заеми и капиталово финансиране чрез програми и фондове на ЕС и приветства намерението ѝ да въведе нови мерки за насърчаване на ръководените от жени стартиращи предприятия и иновативни малки и средни предприятия през 2020 г., както и да засили равенството между половете в рамките на „Хоризонт Европа“; подчертава, че изискването за планове за равенство между половете от страна на кандидатите е ключов инструмент за постигане на напредък в тази област; подчертава необходимостта от повишаване на осведомеността относно съществуващите и бъдещите възможности за финансиране от ЕС за жените и момичетата предприемачи, както и от повишаване на видимостта на жените лидери с цел създаване на по-силни ролеви модели и премахване на съществуващите стереотипи;

96. подчертава, че отговорът на епидемията от COVID-19 следва да се използва за установяване на допълнителни бюджетни ресурси, които държавите членки биха могли да мобилизират в подкрепа на жертвите на насилие;

97. изразява дълбока загриженост във връзка с факта, че Европейският зелен пакт и свързаните с него инициативи не включват нито перспектива за равенство между половете, нито каквото и да било позоваване на равенството между половете; настоятелно призовава интегрирането на принципа на равенство между половете да бъде включено в политиките на ЕС в областта на околната среда и климата, като например Зеления пакт, и подчертава, че тези политики трябва да се основават на оценки на въздействието върху равенството между половете, за да се гарантира, че те разглеждат съществуващите неравенства между половете и други форми на социално изключване; призовава Комисията да засили финансовата и институционалната подкрепа за насърчаване на справедливи по отношение на пола действия в областта на климата и да установи силни политически мерки за насърчаване на равното участие на жените в органите за вземане на решения и политиката в областта на климата на национално и местно равнище, което е от жизненоважно значение за постигането на дългосрочна справедливост в областта на климата, както и да признае и подкрепи жените и момичетата като двигатели на промяната;

98. призовава Комисията да изготви пътна карта за изпълнение на ангажиментите по обновения План за действие относно равенството между половете, договорен на COP25, и да създаде постоянно звено за контакт на ЕС по въпросите на равенството между половете и изменението на климата, което да разполага с достатъчно бюджетни средства и да има за цел изпълнение и наблюдение на съобразените с равенството между половете действия в областта на климата в ЕС и в световен мащаб;

99. подчертава необходимостта от увеличаване на наличните ресурси за програмите на ЕС, посветени на насърчаването на равенството между половете и правата на жените; призовава Комисията да увеличи усилията си за прилагане на бюджетни средства, съобразено с фактора пол, като неразделна част от бюджетната процедура на всички етапи и във всички свои бюджетни редове, и да включи независими бюджетни редове за целенасочени действия; подчертава, че всяка нова мярка, механизъм или стратегия следва да бъдат подложени на оценка на въздействието върху равенството между половете; в този контекст призовава Комисията и Съвета да инвестират в икономиката на грижите и да приемат пакт за грижи за Европа, който да допълни Европейския зелен пакт; приветства факта, че за първи път интегрирането на принципа на равенство между половете ще бъде хоризонтален приоритет в МФР и ще бъде придружено от задълбочена оценка на въздействието върху половете и мониторинг на програмите;

100. призовава Комисията да вземе предвид равенството между половете и перспективата на жизнения цикъл при изготвянето на най-новите европейски политики и стратегии, което ще допринесе за увеличаване на икономическата независимост на жените и намаляване на неравенствата в тази област в дългосрочен план;

101. призовава Комисията и държавите членки да предприемат действия, за да гарантират, че жените могат да се възползват от възможностите, създадени от екологичния преход; подчертава, че равенството между половете следва да бъде включено в политиките в областта на заетостта, свързани с устойчивостта и справедливия преход, за да се осигурят политики, които позволяват подходящо равновесие между професионалния и личния живот и гарантират равно заплащане, достойни доходи, личностно развитие и адекватна социална закрила; настоятелно призовава проектите, финансирани по програми в областта на околната среда, и достъпът до инвестиции за действия в областта на климата да включват перспективата за равенство между половете;

102. призовава държавите членки и Комисията да увеличат равенството между половете и овластяването на жените в спорта като цяло, като се има предвид силната и безспорна роля, която спортът може да играе за подпомагане на жените и момичетата да преодолеят стереотипите, свързани с пола, за изграждане на доверие и за укрепване на техните ръководни умения; призовава държавите членки и Комисията да предоставят ефективни платформи за насърчаване на женските ролеви модели и лидери с международен, национален и местен обхват; призовава държавите членки да насърчават и разработват политики за борба с разликите в заплащането и различията в средствата за награди, основани на пола, с всякакъв вид насилие срещу жените и момичетата в спорта и да гарантират по-голямо отразяване на жените в спортните медии и присъствие на постове, свързани с вземането на решения; призовава Комисията да включи спорта в планираната кампания срещу стереотипите;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

103. призовава ЕС да приеме междусекторна перспектива и перспектива за равенство между половете в отговор на кризата, предизвикана от COVID-19, и да отпусне значително финансиране от Инструмента за възстановяване и устойчивост за мерки за равенство между половете, по-специално в силно феминизирани сектори, както и за утвърждаване на правата на жените; призовава финансирането да се основава на измерим принцип на интегриране на принципа на равенство между половете, чрез който може да се гарантира справедливо, адекватно и съгласувано разпределение на финансирането; призовава освен това за специален фонд за равенство между половете в борбата с коронавируса в подкрепа на борбата срещу съществуващите неравенства;

104. отново подчертава необходимостта от по-нататъшно включване на перспективата за равенство между половете в предстоящата стратегия за равенство на хората с увреждания от 2021 г., като се отдаде дължимото внимание на подобряването на достъпа до пазара на труда чрез целенасочени мерки и действия;

105. припомня своята резолюция от 29 ноември 2018 г. относно разликата в заплащането на жените и мъжете⁽⁴⁰⁾; настоятелно призовава Комисията да представи консолидирано предложение в рамките на Европейската стратегия за хората с увреждания за периода след 2020 г., което да включва разработването на утвърдителни действия, насочени към жените с увреждания, за да се гарантира тяхното пълноценно и ефективно участие на пазара на труда и да се премахнат дискриминацията и предубежденията, пред които те са изправени, включително мерки за насърчаване на заетостта, обучението, назначаването на работа, равното професионално развитие, равното заплащане, достъпността и разумното приспособяване на работното място и допълнителното обучение, като се обърне внимание на тяхното цифрово приобщаване и необходимостта от гарантиране на равновесието между професионалния и личния живот; също така отправя искане мерките относно разликите между жените и мъжете в заплащането, пенсиите и полагането на грижи изрично да обхващат нуждите на родителите на деца с увреждания и на лицата, полагащи грижи за деца с увреждания, особено на жените и на домакинствата с един родител; взема под внимание необходимостта от гаранция за правата на хората с увреждания, която да бъде придружена от специфични мерки, насочени към нуждите на жените с увреждания, както и необходимостта от укрепване на гаранцията за младежта;

106. призовава Комисията да насочи вниманието си по-специално към най-уязвимите жени; поради това призовава Комисията да гарантира, че всички относими действия на стратегията не оставят нито една жена пренебрегната;

107. насочва вниманието към факта, че призмата на равенството между половете не е интегрирана в сферата на здравословните и безопасни условия на труд; подчертава, че интегрирането на принципа на равенство между половете следва да бъде неразделна част от разработването на политики в областта на безопасните и здравословни условия на труд и на стратегии за превенция във всички сектори, включително при предстоящия преглед от Комисията на стратегическата рамка за безопасни и здравословни условия на труд за периода след 2020 г.; настоятелно призовава Комисията, държавите членки и социалните партньори да разглеждат като професионални и свързани с работата заболяванията, които все още не са признати като такива и които се срещат особено често в професии, в които преобладават жените, както и заболяванията, засягащи по-специално жените, да интегрират принципа на равенство между половете в безопасните и здравословни условия на труд в професиите, доминирани от мъжете, където все още има много пропуски, включително във връзка със санитарните съоръжения, работното оборудване или личните предпазни средства, да обезпечат защитата на майчинството и безопасността на работното място и мерките за връщане на работа след отпуски по майчинство, както и да извършат оценка на свързаните с труда рискове в секторите, в които преобладават жените, включително в дома, когато става въпрос за домашен труд и грижи;

108. отправя искане към Комисията, с оглед на доказаните ползи от човешкото мляко за новородените, да насърчава кърменето, особено за преждевременно родените кърмачета; призовава Комисията да подкрепя политики, които засилват поемането на човешко мляко от преждевременно родените кърмачетата, както чрез кърмене, така и от дарено мляко, и да насърчава трансграничното използване на млечни банки, за да се гарантира, че жените в граничните региони могат да се възползват от тази подкрепа, когато това е необходимо;

109. настоятелно призовава уврежданията да бъдат включени като аспект във всички общи инициативи за равенство между половете, насърчавани в Европейския съюз; настоятелно призовава за гарантиране на защита на жертвите на насилие, основано на пола, които са в режим на настойничество или в други схеми с ограничена правна дееспособност, като за тази цел настоятелно призовава за ефективен достъп до правосъдие за тази група лица и за обучение и изграждане на капацитет за специалисти в специалните служби, които участват в такива производства (като например специалисти в областта на наказателното правосъдие или здравни специалисти); настоятелно призовава за създаването на достъпна образователна система без стереотипи, която да позволява на момичетата и жените с увреждания да избират областите, в които да се обучават и работят, в светлината на собствените им желания и таланти, без да бъдат ограничавани от недостъпност, предразсъдъци и стереотипи; подкрепя участието на жените с увреждания като модели за промяна в равенството между половете и движенията за правата на жените; настоятелно призовава за включването на жените и момичетата с увреждания, включително тези в специализирани институции, във всички планове за превенция на рака на гърдата и на шийката на матката в държавите членки, както и за включването на тази група във всички програми за борба с ХИВ/СПИН и други програми за изкореняване на болести, предавани по полов път; настоятелно призовава всички показатели и данни, събрани по въпросите на равенството между половете, да бъдат групирани по възраст, увреждания и пол;

⁽⁴⁰⁾ ОВ С 363, 28.10.2020 г., стр. 164.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

Противопоставяне на отстъпленията по отношение на равенството между половете

110. отново изтъква необходимостта от редовен обмен на най-добри практики между държавите членки, Комисията и основните заинтересовани страни (като здравни специалисти, регулаторни органи и организации на гражданското общество) по въпросите на равенството между половете в здравеопазването, включително насоки за всеобхватно сексуално образование и образование в областта на взаимоотношенията, СРЗП и чувствителни към аспектите на пола реакции на епидемии; призовава Комисията да предприеме допълнителни мерки и подкрепа, за да гарантира СРЗП по време на изпълнението на настоящата стратегия за равенство между половете и да включи СРЗП в следващата си здравна стратегия на ЕС; призовава Комисията да подкрепи държавите членки при укрепването на техните здравни системи и предоставянето на висококачествен и всеобщ достъп до всички здравни услуги, както и да намали различията в достъпа до здравни услуги, включително услуги в областта на СРЗП, между и в рамките на държавите членки; във връзка с това призовава държавите членки да гарантират безопасен, своевременен и пълен достъп до СРЗП и до необходимите здравни услуги;

111. отправя искане към Комисията да обърне внимание на неравнопоставеността в здравеопазването в рамките на предстоящата здравна стратегия на ЕС, която следва да се съсредоточи върху достъпа до профилактично здравно обслужване на всички етапи от живота, здравето и безопасността на жените на работното място, както и да постави специален акцент върху равенството между половете в европейския план за борба с рака; подчертава още веднъж значението на медицината и научните изследвания, съобразени с пола, и поради това подчертава, че инвестициите в различията между жените и мъжете по отношение на тяхното здраве следва да бъдат подкрепяни чрез „Хоризонт Европа“, за да се даде възможност на здравните системи да отговорят в по-голяма степен на различните потребности на жените и мъжете;

112. призовава Комисията да подкрепи научните изследвания в областта на нехормоналната контрацепция за жените, предоставяйки им повече алтернативи, както и да подкрепи научните изследвания в областта на контрацептиви за мъжете, като се стреми да осигури равнопоставеност по отношение на достъпа до и използването на противозачатъчни средства, както и споделена отговорност;

113. изисква подкрепа за защитниците на правата на жените и организациите за правата на жените в ЕС и по света, включително организациите, работещи в областта на СРЗП и ЛГБТИ+, чрез увеличена и специално заделена финансова подкрепа в следващата МФР; освен това подчертава техните финансови затруднения, произтичащи от настоящата криза, и призовава за увеличаване на финансирането, за да се финансира в достатъчна степен непрекъснатата им работа; изразява дълбока загриженост относно враждебните реакции срещу установените права на жените и равенството между половете в някои държави членки, и по-специално относно опитите за допълнително криминализиране на грижите, свързани с абортите, и подкопаването на достъпа на младите хора до всеобхватно сексуално образование в Полша и относно приетата реформа, с която се атакуват правата на транссексуалните и интерсексуалните лица в Унгария; призовава за постоянно наблюдение на актуалното състояние във връзка с правата на жените и равенството между половете, включително дезинформация и регресивни инициативи във всички държави членки, и за създаване на алармена система, която да сигнализира за регресивни прояви; призовава Комисията да подкрепи проучвания, които анализират връзката между антидемократичните движения и атаките и кампаниите за дезинформация относно правата на жените и равенството между половете, както и относно демокрацията, и призовава Комисията да анализира техните първопричини и да увеличи усилията си, за да им противодейства, като разработи фактически проверки, насрещни послания и кампании за повишаване на осведомеността;

114. призовава Комисията да проведе глобална кампания срещу нарастващите атаки, на които те са подложени, и да осигури освобождаването на защитниците на правата на човека, като обърне специално внимание на защитниците на правата на жените; призовава за незабавното въвеждане в насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека на приложение с цел признаване и разработване на допълнителни стратегии и инструменти за по-добро и по-ефективно реагиране и предотвратяване на специфичното положение, заплахите и рисковите фактори, пред които са изправени защитниците на правата на човека на жените;

115. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да защитават жените, които са особено уязвими към множествена дискриминация, като признават междусекторните форми на дискриминация, на които са подложени жените въз основа на пол, етническа принадлежност, националност, възраст, увреждане, социален статус, сексуална ориентация и полова идентичност, както и миграционен статут, и да гарантират, че изпълняваните действия отчитат и отговарят на специфичните нужди на тези групи;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

116. припомня своята резолюция от 12 февруари 2019 г. относно необходимостта от подобрена стратегическа рамка на ЕС за националните стратегии за приобщаване на ромите за периода след 2020 г.⁽⁴¹⁾, в която се посочва, че в повечето държави членки не се забелязват подобрения в достъпа до заетост, че съществуват сериозни опасения във връзка с жилищното настаняване и незначителния напредък по отношение на бедността, както и че е необходимо рамката на ЕС да съдържа силно измерение, свързано с пола; изразява загриженост относно изказванията, проповядващи вражда и омраза към ромите в контекста на пандемията от COVID-19, и допълнителните ограничения, въведени от някои държави членки, за налагане на карантина на ромски общности, и изразява своите опасения във връзка с отрицателните последици за най-уязвимите групи сред ромите, например момичетата, младите жени, възрастните жени, хората с увреждания или ЛГБТИК + лицата; приветства приемането на стратегическата рамка на ЕС за равенство и приобщаване на ромите, която създаде възможност за анализ на въздействието на коронавируса върху ромите и за приемане на мерки за избягване на враждебните реакции срещу тях;

117. настоятелно призовава Комисията да създаде конкретна рамка за правата и защитата на лицата, предоставящи сексуални услуги, по време на криза и след нея; освен това настоятелно заявява, че е важно да се включат мерки и стратегии за справяне с дискриминацията, с която се сблъскват лицата, предоставящи сексуални услуги, по отношение на достъпа до финансиране, жилищно настаняване, здравеопазване, образование и други услуги;

118. подчертава, че аудиовизуалните и печатните медии са един от секторите със значителна културна, социална и икономическа тежест, която отразява и формира обществото и културата; изразява съжаление поради факта, че жените са изключително недостатъчно представени на ключови творчески позиции в този сектор, включително във филмовата индустрия в цяла Европа и по света; призовава Комисията да обърне внимание на свързаните с пола стереотипи в медиите и да насърчава съдържание, свързано с равенството между половете; подчертава значението на насърчаването на медийната грамотност и предоставянето на всички съответни заинтересовани страни на инициативи за медийно образование, отчитащи аспектите на пола; призовава държавите членки да приемат законодателство за забрана на сексистките реклами в медиите и за насърчаване на обученията и практически курсове за противодействие на свързаните с пола стереотипи в училищата по журналистика, комуникации, медии и реклама; призовава Комисията да помогне за обмена на най-добри практики в областта на борбата със сексистките реклами; призовава държавите членки да разработят и приложат политики за премахване на продължаващите неравенства в целия аудио-визуален сектор, за да се предоставят и подобрят възможностите за жените и момичетата;

Равенство между половете посредством външните отношения

119. В съответствие с член 8 от ДФЕС, в който се посочва, че във всички свои дейности ЕС следва да полага усилия за премахването на неравенствата и за насърчаване на равенството между мъжете и жените, призовава за съгласуваност и взаимно укрепване на вътрешните и външните политики на ЕС относно принципите на множествената дискриминация, интегрирането на принципа на равенство между половете, равенството между жените и мъжете, противодействието на свързаните с пола стереотипи и норми, както и вредните практики и дискриминационните закони, и насърчаването на равното упражняване от страна на жените на пълния набор от права на човека посредством външните отношения; подчертава по-специално, в този контекст, политиките на ЕС в областта на търговията, сътрудничеството за развитие и правата на човека; подчертава първостепенната роля на овластяването на жените с цел ефективно прилагане на политиките за развитие; припомня значението на образованието за овластяването на жените и момичетата както в ЕС, така и в държавите партньори; подчертава, че образованието е не само право, но и ключов инструмент за борба срещу ранните и принудителните бракове и бременността сред подрастващите; настоятелно заявява, че е необходимо, като приоритетен въпрос, външната политика на ЕС да спомога момичетата да остават в училищата и да продължат образованието си в страните партньори; приветства подновения ангажимент по отношение на правата на жените и момичетата и позоваването на ЦУР, и по-специално на ЦУР 5, като ключова рамка за стратегията за равенство между половете;

120. призовава Комисията, в партньорство с държавите членки, да наблюдава и да работи за пълното изпълнение на Пекинската платформа за действие, Програмата за действие на МКНР и резултатите от конференциите за прегледа им, както и на всички цели за ЦУР, включително цели 3.7 и 5.6, както в рамките на ЕС, така и извън него, като се използват показатели в съответствие с глобалната рамка на ООН от показатели за ЦУР;

121. приветства Комисията бързо да приеме новия План за действие относно равенството между половете III (GAP III) като ключов инструмент за насърчаване на равенството между половете и овластяването на жените и момичетата във външните отношения; подчертава, че този документ трябва да бъде придружен от ясни, измерими и обвързани със срокове показатели, включително разпределяне на ролите и отговорностите между различните участници; приветства факта, че в новия план за действие се запазва целта от 85 % за всички нови програми, допринасящи за равенството между половете; изразява съжаление, че не беше установена новата цел от 20 % за програмите, чиято основна цел е равенството между половете; изисква новият Инструмент за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество да даде

⁽⁴¹⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0075.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

приоритет на равенството между половете и правата на жените в географските и тематичните програми в тази насока; приветства промяната в институционалната култура на службите на Комисията и на Европейската служба за външна дейност с цел по-ефективно изпълнение на ангажиментите на ЕС по отношение на правата на жените и равенството между половете;

122. призовава Комисията да укрепи допълнително ролята на ЕС като катализатор за равенството между половете в целия свят;

123. призовава Комисията да насърчава по-задълбоченото разбиране на специфичните нужди на жените и момичетата мигранти и търсещи убежище по отношение на достъпа до здравна и образователна подкрепа и финансова сигурност, за да се предотврати рискът те да бъдат експлоатирани и да се гарантира зачитането на техните права;

124. отбелязва, че Комисията трябва да обърне внимание на особено положение със защитата на жените от насилие, основано на пола, в приемните центрове за мигранти и лица, търсещи убежище, и призовава за адаптиране на инфраструктурата с оглед на потребностите на жените и момичетата и при необходимост за подходящо обучение на персонала в тези центрове;

125. приветства една основана на ценности търговска политика на ЕС, която да гарантира високо ниво на защита на трудовете и екологичните права, както и зачитане на основните свободи и на правата на човека, включително равенството между половете; припомня, че всички търговски и инвестиционни споразумения на ЕС трябва да интегрират принципа на равенство между половете и да включват амбициозна и подлежаща на изпълнение глава относно търговията и устойчивото развитие; приветства ангажимента на Комисията да гарантира за първи път включването на специална глава относно търговията и равенството между половете в осъвремененото споразумение за асоцииране с Чили, като се основава на съществуващите международни примери;

126. отново заявява непрекъснатата си подкрепа за работата на Комисията в тази област;

o

o o

127. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0026

Преодоляване на неравенството между половете в областта на цифровите технологии: участие на жените в цифровата икономика

Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно преодоляването на неравенството между половете в областта на цифровите технологии: участие на жените в цифровата икономика (2019/2168(INI))

(2021/C 456/20)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 2 и член 3, параграф 3, втора алинея от Договора за Европейския съюз и член 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид декларацията и платформата за действие от Пекин, приети на Четвъртата световна конференция по въпросите на жените през 1995 г., и по-конкретно проблематиката, свързана с „Жените и медиите“,
- като взе предвид Конвенцията на Международната организация на труда (МОТ) относно насилието и тормоза (№ 190) и Препоръката относно насилието и тормоза (№ 206) от 2019 г.,
- като взе предвид заключителния документ от 16 декември 2015 г. от заседанието на високо равнище на Общото събрание на ООН относно цялостния преглед на прилагането на резултатите от Световната среща на високо равнище по въпросите на информационното общество,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 6 май 2015 г., озаглавено „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“ (COM(2015)0192), и средносрочния преглед на нейното изпълнение от 10 май 2017 г., озаглавен „Свързан с интернет цифров единен пазар за всички“ (COM(2017)0228),
- като взе предвид Европейския стълб на социалните права, и по-конкретно принципи 1, 2, 3 и 20 от него,
- като взе предвид стълб II („Създаване на подходящи условия за развитие на цифровите мрежи и услуги“) и стълб III („Оптимизиране на потенциала за растеж на нашата европейска икономика“) от стратегията на Комисията за цифровия единен пазар,
- като взе предвид стратегическата рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („Образование и обучение 2020“),
- като взе предвид проучванията на Комисията, озаглавени „ИКТ за работа: уменията в областта на цифровите технологии на работното място“ и „Жените в ерата на цифровите технологии“,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 март 2020 г., озаглавено: „Съюз на равенство: Стратегия за равенство между половете (2020 — 2025 г.)“ (COM(2020)0152),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 1 юли 2020 г., озаглавено „Европейска програма за умения за постигане на устойчива конкурентоспособност, социална справедливост и издръжливост“ (COM(2020)0274),
- като взе предвид доклада на Комисията от 1 октомври 2013 г., озаглавен „Жените, работещи в сектора на ИКТ“,
- като взе предвид проучването на Европейския институт за равенство между половете (EIGE) от 26 януари 2017 г., озаглавено „Полът и Програмата в областта на цифровите технологии“,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 30 май 2016 г. относно развиване на медийна грамотност и критично мислене чрез образование и обучение,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 6 декември 2018 г. на тема „Равенството между половете, младежта и цифровизацията“,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 10 декември 2019 г. относно икономики с равенство между половете в ЕС: пътят напред“,

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид становището на Консултативния комитет за равните възможности за жените и мъжете от 19 декември 2018 г., озаглавено „Бъдещето на стратегията за равенство между половете след 2019 г.: битките, които спечелим, никога не са спечелени“,
- като взе предвид декларацията за поемане на ангажимент относно жените в областта на цифровите технологии, подписана през 2019 г. от 27 министри от ЕС и представители на държавите членки, както и от Норвегия,
- като взе предвид своята резолюция от 24 май 2012 г. с препоръки към Комисията относно прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените за равен труд или за труд с равна стойност ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 12 март 2013 г. относно премахване на стереотипите, свързани с пола, в ЕС ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2013 г. относно Програмата в областта на цифровите технологии за растеж, мобилност и заетост: време е за ускорени действия ⁽³⁾, и по-специално Широката коалиция за работни места в сферата на цифровите технологии,
- като взе предвид своята резолюция от 8 октомври 2015 г. относно прилагането на Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 28 април 2016 г. относно равенството между половете и предоставянето на възможности за заемане на ръководни длъжности на жените в ерата на цифровите технологии ⁽⁵⁾,
- като взе предвид световната среща на високо равнище по въпросите на информационното общество (WSIS) през 2019 г. относно информационните и комуникационните технологии за постигане на целите за устойчиво развитие,
- като взе предвид световната среща на високо равнище по въпросите на информационното общество (WSIS) през 2020 г. относно насърчаването на цифровата трансформация и глобалните партньорства: насоки за действие от световната среща на високо равнище по въпросите на информационното общество за постигане на целите за устойчиво развитие (ЦУР),
- като взе предвид въпроса към Комисията относно овластяването на жените и момичетата чрез цифровия сектор (О-000004/2018 — В8-0010/2018),
- като взе предвид своята резолюция от 17 април 2018 г. относно овластяване на жените и момичетата чрез цифровия сектор ⁽⁶⁾,
- като взе предвид заседанието на своята междупарламентарна комисия, проведено в Международния ден на жената през 2018 г., относно овластяването на жените и момичетата в областта на медиите и ИКТ,
- като взе предвид задълбочения анализ, озаглавен „Овластяване на жените в интернет“, публикуван от Генералната дирекция за вътрешни политики на ЕП на 30 октомври 2015 г. ⁽⁷⁾,
- като взе предвид проучването, озаглавено „Основните причини за неравенството между половете в областта на цифровите технологии и възможните решения за засилено цифрово приобщаване на жените и момичетата“, публикувано от Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС на 15 февруари 2018 г. ⁽⁸⁾,
- като взе предвид проучването, озаглавено „Насилието в киберпространството и изказванията онлайн, подбуждащи към омраза, срещу жени“, публикувано от Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС на 16 август 2018 г. ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 264 Е, 13.9.2013 г., стр. 75.

⁽²⁾ ОВ С 36, 29.1.2016 г., стр. 18.

⁽³⁾ ОВ С 93, 9.3.2016 г., стр. 120.

⁽⁴⁾ ОВ С 349, 17.10.2017 г., стр. 56.

⁽⁵⁾ ОВ С 66, 21.2.2018 г., стр. 44.

⁽⁶⁾ ОВ С 390, 18.11.2019 г., стр. 28.

⁽⁷⁾ Задълбочен анализ „Овластяване на жените в интернет“, Европейски парламент, Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел В — Граждански права и конституционни въпроси, 30 октомври 2015 г.

⁽⁸⁾ Проучване „Основните причини за неравенството между половете в областта на цифровите технологии и възможните решения за засилено цифрово приобщаване на жените и момичетата“, Европейски парламент, Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел В — Граждански права и конституционни въпроси, 15 февруари 2018 г.

⁽⁹⁾ Проучване „Насилието в киберпространството и изказванията онлайн, подбуждащи към омраза, срещу жени“, Европейски парламент, Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел В — Граждански права и конституционни въпроси, 16 август 2018 г.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид проучването, озаглавено „Образование и заетост на жените в областта на науката, технологиите и цифровата икономика, включително ИИ и неговото влияние върху равенството между половете“, публикувано от Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС на 15 април 2020 г. ⁽¹⁰⁾,
 - като взе предвид проучването на Агенцията на Европейския съюз за основните права, озаглавено „Насилието срещу жените: проучване за целия ЕС“, публикувано през 2014 г.,
 - като взе предвид Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета ⁽¹¹⁾,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 19 юни 2012 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за премахване на трафика на хора за периода 2012—2016 г.“ (COM(2012)0286) и междинния доклад от 17 октомври 2014 г. относно нейното изпълнение (SWD(2014)0318),
 - като взе предвид информационното табло „Жените в областта на цифровите технологии“ ⁽¹²⁾,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете (A9-0232/2020),
- A. като има предвид, че член 8 от ДФЕС гласи, че във всички негови дейности Съюзът трябва да полага усилия за премахването на неравенствата и за насърчаване на равенството между мъжете и жените, като има предвид, че за да се постигне равенство между половете, момичетата и младите жени се нуждаят от равен достъп до технологии и цифрово обучение, както и от безопасност онлайн; като има предвид, че целта за устойчиво развитие (ЦУР) 5 се отнася до равенството между половете и овластяването на жените и това включва използването на технологии и интернет;
- Б. като има предвид, че цифровизацията промени из основи повечето аспекти на нашия живот по начин, който създава безброй възможности, но също така поставя нови предизвикателства; като има предвид, че е вероятно кризата, предизвикана от COVID-19, и нейните последици да доведат до постоянни промени в живота в Европа, в които цифровизацията ще има важна роля; като има предвид, че въздействието на цифровизацията върху перспективите за заетост на жените и последиците от дистанционната работа трябва да бъдат проучени и оценени; като има предвид, че балансирането на дистанционната работа, личния живот и отговорностите за полагане на грижи създава допълнителен натиск и следователно жените са изправени пред по-голяма емоционална, умствена и социална тежест; като има предвид, че поради пандемията пазарът на труда е изправен пред предизвикателството, свързано със значителна цифрова трансформация;
- В. като има предвид, че свързаните с пола стереотипи представляват сериозна пречка пред равенството между жените и мъжете, като допринасят за сегрегация по пол в образованието и заетостта, допълнително увеличават различията между половете в цифровия сектор и пречат на пълноценното участие на жените като ползватели, новатори и творци; като има предвид, че общите стереотипи свързват високите интелектуални способности с мъжете повече, отколкото с жените, и че тези стереотипи се подкрепят и влияят на интересите на децата още от 6-годишна възраст, и по-специално момичетата;
- Г. като има предвид, че Индексът за равенство между половете за 2019 г. разкрива наличието на упорити форми на неравенство между половете в сектора на цифровите технологии;
- Д. като има предвид, че данните на Евростат от 2018 г. показват, че около 1,3 милиона души изучават информационни и комуникационни технологии (ИКТ) в Европейския съюз и че момичетата и жените до голяма степен са малцинство, като представляват едва 17 % от всички учащи в ЕС в областта на ИКТ;
- Е. като има предвид, че 73 % от момчетата на възраст между 15 и 16 години с лекота използват цифрови устройства, с които не са запознати, в сравнение с 63 % от момичетата в същата възрастова група ⁽¹³⁾, които са по-малко уверени, въпреки факта, че притежават умения да изпреварват момчетата в областта на цифровата грамотност;

⁽¹⁰⁾ Проучване „Образование и заетост на жените в областта на науката, технологиите и цифровата икономика, включително ИИ и неговото влияние върху равенството между половете“, Европейски парламент, Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел В — Граждански права и конституционни въпроси, 15 април 2020 г.

⁽¹¹⁾ ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1.

⁽¹²⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/women-digital-scoreboard>

⁽¹³⁾ Показател 6 на Европейския институт за равенство между половете. Източник: Информационен документ на Европейския институт за равенство между половете, озаглавен „Равенството между половете и цифровизацията в Европейския съюз“, публикуван на 11 октомври 2018 г.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Ж. като има предвид, че стереотипите по отношение на пола силно влияят върху избора на учебни предмети; като има предвид, че много малко момичета в юношеска възраст в държавите — членки на ЕС, (по-малко от 3 %) проявяват интерес да работят като специалисти в областта на ИКТ на 30-годишна възраст⁽¹⁴⁾; като има предвид, че учителите и родителите могат да задълбочат свързаните с пола стереотипи, като обезкуражават момичетата да се стремят към кариера в областта на ИКТ; като има предвид, че премахването на специфичните за пола очаквания относно професиите и насърчаването на женски ролеви модели в областта на науката, технологиите, инженерството и математиката (НТИМ) и ИКТ могат да насърчат момичетата да изучават ИКТ;
- З. като има предвид, че жените в сектора на информацията и комуникацията печелят с 19 % по-малко от мъжете; като има предвид, че разликата в заплащането на жените и мъжете пряко допринася за разликата в пенсиите на мъжете и жените⁽¹⁵⁾; като има предвид, че равнищата на заплащане на мъжете и жените трябва да бъдат в съответствие с принципа на справедливост и равенство;
- И. като има предвид, че в целия свят жените като демографска група използват по-малко интернет, отколкото мъжете, за да инсталират софтуер или да използват онлайн радио- и телевизионни услуги, онлайн банкиране или услуги за електронна търговия;
- Й. като има предвид, че през последните няколко години се наблюдава увеличение на броя на жените, работещи в областта на киберсигурността, но въпреки това цифрите остават значително ниски, като жените представляват по-малко от 20 % от специалистите в областта на киберсигурността в Европа;
- К. като има предвид, че се очаква в бъдеще за повече от 90 % от работните места да е необходима известна степен на електронни умения и цифрова грамотност;
- Л. като има предвид, че е по-вероятно жените да се борят да намерят своето място в професиите в областта на ИКТ в резултат на различни пречки, като например стереотипи и места на работа, където преобладават мъже и не съществува многообразие; като има предвид, че съществува значителна вертикална и хоризонтална сегрегация в сектора на ИКТ и че жените често са свръхквалифицирани за заеманите от тях длъжности; като има предвид, че само малка част от жените заемат старши позиции в областта на софтуерния инженеринг;
- М. като има предвид, че използването и създаването на софтуер се превръщат в ключови качества за цифровата трансформация; като има предвид, че неравнопоставеността между половете при разработчиците на софтуер и инженерите е повод за загриженост по отношение на участието на жените в сектора, както и на потенциални съзнателни и несъзнателни предубеждения, дискриминиращи въз основа на пола, в приложенията на ИИ, видеоигрите и играчките, както и в други приложения;
- Н. като има предвид, че проучването на FRA относно насилието срещу жени показва, че 14 % от жените са били подложени на кибертормоз от 15-годишна възраст⁽¹⁶⁾; като има предвид, че се съобщава за голям брой случаи на сексуален тормоз в образователните заведения в областта на НТИМ, включително в училищата, университетите и работните места, което допълнително изключва жените от сектора; като има предвид, че много жени са били жертва на нови форми на онлайн сексуален и психически тормоз през периода на COVID-19, включително смущаване на видеоконференции (zoom-bombing), преследване и заплахи; като има предвид, че спешно са необходими мерки за справяне с тези нови форми на сексуален и психически тормоз; като има предвид, че третирането на жените и момичетата като предмети, свръхсексуализирането и експлоатацията на жените онлайн, по-специално чрез интернет порнография, имат опустошително въздействие върху изграждането на сексуалност и в по-общ план върху равенството между половете;
- О. като има предвид, че ИКТ са сектор с нисък процент на работещи в него жени; като има предвид, че голям брой жени изоставят висшето си образование, академичните възможности и кариерата си в сектора на ИКТ (явление, известно като „спукан тръбопровод“), което се дължи главно на лошо равновесие между професионалния и личния живот, организационни ограничения и среда, в която преобладават мъжете; като има предвид, че годишната загуба на производителност за европейската икономика, дължаща се на това, че жените напускат работата си в областта на цифровите технологии, за да останат без заетост, възлиза на 16,1 милиарда евро⁽¹⁷⁾;
- П. като има предвид, че в сектора на информационните технологии се наблюдава значително нарастване на броя на жените в управителните съвети, но също така това е и секторът с най-висок процент на управителни съвети, съставени единствено от мъже;

⁽¹⁴⁾ Информационен документ на Европейския институт за равенство между половете, озаглавен „Равенството между половете и цифровизацията в Европейския съюз“, публикуван на 11 октомври 2018 г.

⁽¹⁵⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/women-ict>

⁽¹⁶⁾ Проучване на FRA — [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604979/IPOL_STU\(2018\)604979_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604979/IPOL_STU(2018)604979_EN.pdf)

⁽¹⁷⁾ Проучване на Комисията, озаглавено „Жените в ерата на цифровите технологии“ (2018 г.).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Р. като има предвид, че цифрова компетентност означава способността за придобиване, обработване и съобщаване на цифрова информация и се влияе от социално-културния и икономическия произход; като има предвид, че жените прекарват повече време от мъжете в неплатени грижи и домашен труд; като има предвид, че това ограничава тяхното свободно време, времето за платена работа или възможностите за придобиване на цифрова компетентност и умения за използване на интернет; като има предвид, че действията, насочени към повишаване на осведомеността, преодоляване на свързаните с пола стереотипи и норми, както и към постигане на по-добро преразпределение на неплатените грижи за отглеждане на деца и домакинска работа, биха позволили по-голямо участие на жените в (цифровите) пазари на труда и обучението и биха им позволили да придобият по-добри умения в областта на цифровите технологии;
- С. като има предвид, че само незначителен процент от инвеститорите в рисков капитал, бизнес ангелите и инвеститорите са жени; като има предвид, че тъй като момичетата обикновено изучават по-малко предмети в областта на ИКТ и НТИМ от началното училище до университета, това води до значително по-малък брой жени в тези области на пазара на труда и като основатели и собственици на частни дружества и стартиращи предприятия; като има предвид, че по-ниският процент на жените, участващи в технологиите, оказва пряко въздействие върху всички промени в обществото и създава предубеждения по отношение на иновациите, които се отразяват на видовете иновации и новите технологии, които се предоставят на потребителите;
- Т. като има предвид, че тенденциите показват намаляване на броя на жените, които следват висше образование, свързано с ИКТ, в сравнение с 2011 г.; като има предвид, че от 8-те милиона специалисти в областта на ИКТ в ЕС жените съставляват 17 %; като има предвид, че ако повече жени навлязат на пазара на цифрови работни места, секторът би се възползвал в голяма степен от неоползотворен набор от умения и разнообразни перспективи, което би могло да доведе до годишен ръст на БВП в размер на 16 милиарда евро за европейската икономика;
- У. като има предвид, че според доклада на Световния икономически форум относно разликите между половете в световен мащаб от 2018 г. едва 22 % от специалистите в областта на ИИ в световен мащаб са жени, в сравнение с 78 % мъже, което представлява разлика между половете от 72 %, която все още не е преодоляна; като има предвид, че през 2019 г. 92 щатски долара от всеки 100 щатски долара, инвестирани в европейски технологични дружества, са отишли за създаване на екипи изцяло от мъже ⁽¹⁸⁾;
- Ф. като има предвид, че цифровото приобщаване означава способността на всички хора и общности да имат достъп до ИКТ и да ги използват; като има предвид, че липсата на достъп, финансова достъпност и образование, както и свързаните с пола очаквания и социално-културни норми, по-слабото участие в образованието в областта на НТИМ и ИКТ, ограниченото използване на цифрови инструменти и по-ниската активност в социалните платформи в резултат на кибернасилието спрямо момичетата и жените са фактори, които изключват последните от цифровото приобщаване; като има предвид, че измерението на цифровото приобщаване на равенството между половете трябва да бъде част от всички инициативи и инвестиции на ЕС, свързани с ИКТ и цифровизацията;
- Х. като има предвид, че цифровото финансово приобщаване означава цифров достъп и използване на формални финансови услуги, които са подходящи за нуждите и се предоставят отговорно на достъпна цена; като има предвид, че законите и нормите, които могат да подронят правото на жените да участват в работната сила, да контролират активите, да установяват и да имат достъп до финансиране за разрастване на формални предприятия и да вземат собствени икономически решения, са основните причини за финансовото изключване на жените; като има предвид, че приблизително един милиард жени все още нямат достъп до формални финансови услуги поради липсата на достъп до документи за самоличност, мобилни телефони, цифрови умения и липса на финансови познания, както и поради неподходящи продукти; като има предвид, че по-добрият достъп и използване на отговорни цифрови финансови услуги може да спомогне за изграждането на икономическата мощ и икономическата независимост на жените;
- Ц. като има предвид, че способността на жените да имат достъп и да използват цифрови технологии се влияе от много фактори, включително инвестиции, разпоредби и конкуренция; като има предвид, че жените и момичетата в селските и труднодостъпните региони са изправени пред предизвикателства и пречки пред достъпа до интернет и цифровите технологии и инфраструктура, което им пречи да се възползват напълно от цифровия потенциал на съвременните технологии; като има предвид, че особено в развиващите се страни жените и момичетата в селските райони като цяло работят в селското стопанство и тяхната работа често е неплатена и несигурна, което ги кара да живеят в нискотехнологична среда и води до затруднена достъпност на цифровите технологии;

⁽¹⁸⁾ <https://2019.stateofeuropeantech.com/chapter/diversity-inclusion/article/state-di-european-tech/>

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

Общи бележки

1. призовава Комисията и държавите членки да приведат мерките за насърчаване на цифровия преход в съответствие с целите на Съюза в областта на равенството между половете; подчертава, че при цифровия преход никой не следва да изостава; приветства ангажиментите на Комисията за насърчаване на участието на жените в цифровата икономика и в информационното общество, включени в стратегията за равенство между половете за периода 2020—2025 г.; призовава Комисията да продължи да разглежда сериозните различия между половете в сектора на ИКТ в програмата в областта на цифровите технологии, европейската стратегия за цифровите технологии и всички други политики и инициативи в областта на цифровизацията и образованието, с конкретни мерки, насочени специално към увеличаване на участието на жените и момичетата в сектора; подчертава, че увеличаването на участието на жените в цифровия сектор може да окаже важно въздействие върху борбата с неравенството между половете, стереотипите и дискриминацията, подобряването на достъпа на жените до пазара на труда и техните условия на труд, както и преодоляването на разликата в заплащането на жените и мъжете; призовава Комисията и държавите членки да предоставят подходящо финансиране за програми, насочени към привличане на повече момичета и жени в следването и работата в областта на НТИМ, да създадат програми за предприемачество, които финансират жени и момичета, които започват технологични проекти или създават нови дружества, да разработят стратегии, насочени към увеличаване на цифровото приобщаване на момичетата и жените и цифровото финансово приобщаване в области, свързани с НТИМ, ИИ и сектора на научните изследвания и иновациите, и да възприемат многостепенен подход за преодоляване на неравнопоставеността между половете на всички равнища на образованието и заетостта в цифровия сектор;

2. призовава Комисията да вземе надлежно предвид равните възможности за жените и мъжете и неравенството между половете в областта на цифровите технологии при преговорите по програмите в рамките на следващата многогодишна финансова рамка и фондовете и заемите в рамките на плана за възстановяване, както и да повиши осведомеността за тези механизми сред жените; подчертава, че интегрирането на принципа на равенство между половете и бюджетиране, съобразено с равенството между половете, с измерими показатели следва да бъдат част от политиките в подкрепа на развитието на ИКТ; призовава Комисията да гарантира интегрирането на принципа на равенство между половете в законодателния акт за цифровите услуги и във всички предстоящи предложения, свързани с цифровата сфера;

3. призовава Комисията и държавите членки да гарантират цялостно изпълнение на Декларацията на министри за поемане на ангажимент, озаглавена „Жените в областта на цифровите технологии“; призовава Комисията да наблюдава изпълнението на междусекторните национални планове на държавите членки относно жените в областта на цифровите технологии;

Образование

4. подчертава значението на гарантирането на интегрирането на принципа на равенство между половете в цифровото образование на всички равнища, включително в извънучилищното, неформалното и самостоятелното образование, включително за преподавателския състав; призовава за приемането на специфични стратегии за различните възрастови групи;

5. насърчава Комисията и държавите членки, както и разработчиците, деловите среди и университетите, да преодолеят неравнопоставеността между половете в сектора на ИКТ и да си сътрудничат при намирането на решения и споделянето на най-добри практики за по-добро приобщаване на момичетата към въпроси, отнасящи се до цифровото образование от тяхната най-ранна възраст и след това; призовава ЕС и държавите членки да развият, подкрепят и изпълняват действията, насърчавани от ООН и нейните органи;

6. призовава Комисията да разгледа задълбочено въпроса за малкия брой жени, участващи в обучение и професионално развитие в областта на ИКТ, и да гарантира силна перспектива за равенство между половете в програмата „Цифрова Европа“ и актуализиран план за действие в областта на цифровото образование, включително достъпност и финансова достъпност на цифровото оборудване; призовава образователните институции да включат компонент, свързан с пола, във всички учебни програми от областта на НТИМ и ИКТ, в образователните материали и преподавателските практики от ранна възраст, за да насърчават момичетата да започнат и продължат да изучават математика, програмиране, курсове по ИКТ и научни предмети в училищата; насърчава Комисията и държавите членки да работят с образователните институции и организациите на гражданското общество за оценка и преработване на образователните формати в областта на ИКТ;

7. подчертава значението на това жените и момичетата да бъдат съавтори на собственото си бъдеще в областта на науките, технологиите, инженерството и математиката (НТИМ) и на превръщането на ИКТ в неразделна част от предучилищното и началното образование, като по този начин се изоставят вредните полови стереотипи относно ролята на момичетата и момчетата;

8. призовава Комисията и държавите членки да вземат предвид перспективата за равенство между половете при разработването на политики в областта на цифровото образование, за да се даде възможност както на мъжете, така и на жените студенти да се справят с бъдещите предизвикателства; призовава Комисията и държавите членки да създадат схеми за обучение с женски ролеви модели в областта на ИКТ в рамките на всички образователни равнища; призовава Комисията и държавите членки да насърчават кампании за повишаване на осведомеността, насочени както към учениците, така и към техните родители, с цел борба със стереотипите, свързани с пола, в училищните проекти и работните места; подчертава значението на признаването на работата на жените, така че момичетата да не виждат само мъжки имена в научните книги, но също така да имат женски ролеви модели;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

9. призовава Комисията и държавите членки да подкрепят ученето през целия живот, за да улеснят професионалния преход на жените към свързани с ИКТ длъжности, както и обучение и схеми за повишаване на електронните умения, укрепване на уменията и преквалификацията на момичетата и жените; подчертава, че препоръката на Съвета относно професионалното образование и обучение и актуализираната програма за умения в Европа трябва да гарантират перспектива за равенство между половете;

10. призовава Комисията и държавите членки да приемат политики и мерки за справяне с явлението на „спукания тръбопровод“;

11. призовава за равенството между половете да се превърне в последователна и структурна част от бъдещата стратегия и политики на ЕС за младежта;

Заетост и предприемачество

12. настоятелно призовава държавите членки да транспонират изцяло и да прилагат Директивата относно равновесието между професионалния и личния живот и призовава Комисията да я наблюдава ефективно, за да гарантира, че и двамата родители се възползват от отпуск по бащинство, родителски отпуск и отпуск за полагане на грижи; насърчава държавите членки да разглеждат ИКТ като средство за насърчаване на равновесието между професионалния и личния живот и да наблюдават тенденциите в цифровизацията на света на труда, включително цифровия сектор, за да адаптират съществуващите мерки за равновесие между професионалния и личния живот, ако е необходимо, и да насърчават и укрепват своите системи, насочени към равно разпределение на отговорностите за полагане на грижи; в този контекст насърчава Комисията и държавите членки да въведат политики за справяне с положението на самостоятелно заетите лица, по-специално жените предприемачи в сектора на ИКТ и на цифровите технологии, както и с тяхната нужда от достъп до системи за социална закрила, отпуск по майчинство и грижи за деца; посочва, че дистанционната работа позволява на жените да работят от дома си и има потенциала да доведе до по-добро равновесие между професионалния и личния живот; отбелязва обаче, че тя трябва да бъде наблюдавана и правилно регулирана от държавите членки;

13. подчертава, че разликата в заплащането на жените и мъжете оказва отрицателно въздействие върху социалноосигурителните обезщетения и върху разликата в пенсиите на жените, включително в цифровия сектор; приветства ангажимента на Комисията до края на 2020 г. да представи обвързващи мерки относно прозрачността на заплащането, като същевременно отладе дължимото внимание на уникалните обстоятелства на европейските малки и средни предприятия, както и на различните модели на пазара на труда, които съществуват в ЕС, с цел ефективно справяне с разликите в заплащането и пенсиите на жените и мъжете, както и с бедността в напреднала възраст;

14. призовава Комисията и държавите членки да насърчават равенството между половете в дружествата в областта на ИКТ и свързаните с тях сектори и в цифровата икономика, и да приемат хоризонтални политики за намаляване на неравнопоставеността между половете в цифровата икономика чрез целенасочени мерки, включително европейски фондове за финансиране на ръководени от жени проекти в цифровия сектор, насърчаване на минимален брой жени изследователи, участващи в проекти в областта на ИКТ, курсове за обучение на отделите за човешки ресурси по въпросите на „несъзнателните по отношение на пола предразсъдъци“, определяне на схеми за награждаване и стимулиране за дружества и организации, които активно прилагат неутрални по отношение на пола политики, обвързани с измерими цели, насърчаване на включването на жените на измерението на пола в стратегиите на дружествата за производство, проектиране и маркетинг на ИКТ продукти, годишни доклади относно многообразието и разликата в заплащането на жените и мъжете в ИКТ дружествата, политиките в областта на обществените поръчки и/или насоките относно закупуването на ИКТ услуги от доставчици, които съблюдават равновесието между половете в състава на своите дружества и управителни съвети, улеснявайки разпределението на европейски средства за дружества, които вземат предвид критериите за равновесие между половете и насърчавайки прилагането на планове и протоколи за равенство между половете за подобряване и мониторинг на показателите на дружествата по отношение на участието на жените, включително на равнището на управлението и лидерството, както и програми за наставничество;

15. призовава Комисията и държавите членки да направят пълна оценка на причините и факторите, които водят до висок процент на жени, които се отказват от кариера в областта на цифровите технологии; призовава Комисията и държавите членки да анализират въздействието, което липсата на равновесие между професионалния и личния живот оказва върху способността на жените да участват в обучението за повишаване на квалификацията, необходимо за поддържане на необходимото равнище на умения в сектора на ИКТ; призовава Комисията и държавите членки да разработят механизми и програми за интегриране на жените и момичетата в инициативите за образование, обучение и заетост в цифровия сектор, независимо от техния миграционен статут в юридически план;

16. призовава Комисията и държавите членки да засилят предприемачеството и участието на жените в иновациите и да увеличат възможностите за финансиране за жените предприемачи и ръководените от жени стартиращи предприятия в областта на цифровите технологии, както и да подобрят достъпността на съществуващите фондове, така че те да имат равни възможности да се конкурират на цифровия единен пазар и да насърчават по-балансиран от гледна точка на пола състав на финансовите институции;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

17. насърчава Комисията и държавите членки да засилят финансирането за научни изследвания в областта на свързаните с пола въпроси в областта на ИКТ;

18. счита, че е от първостепенно значение да има повече женски ролеви модели и да се увеличи броят на жените на ръководни позиции в сектора на ИКТ; призовава мъжките ролеви модели да говорят открито за равенството между половете в цифровата икономика; подчертава необходимостта дружествата в областта на ИКТ да въведат практики в областта на човешките ресурси, които насърчават многообразието, като например баланс между половете на средни и висши ръководни длъжности, както и в управителните съвети на дружествата; приветства заявеното намерение на Комисията да насърчи приемането на предложението от 2012 г. за директива за подобряване на баланса между половете сред директорите без изпълнителни функции на дружествата, допуснати до борсова търговия (Директива относно жените в управителните съвети) и насърчава Съвета да деблокира и приеме директивата;

Културата, медиите и аудио-визуалния сектор

19. подчертава въздействието на културния, медийния, рекламния и аудио-визуалния сектор върху развитието и засилването на свързаните с пола стереотипи и насърчането на нормативни и културни бариери, възпроизведени чрез разпространявания език и образи;

20. призовава аудио-визуалната и медийната индустрия във все по-голяма степен да показва жените в професии от областта на ИКТ и НТИМ, така че да въвеждат изображения на многообразието и възможностите в областта на НТИМ и ИКТ; призовава медийната индустрия да включи жените в дискуссионни панели, в статии във вестници и в други пространства, където се оформят общественото мнение и дебатът по технологични теми;

21. припомня важното значение на премахването на съзнателните и несъзнателните предубеждения, свързани с пола от алгоритмите, приложенията на ИИ, видеоигрите и детските играчки, които налагат стереотипи по отношение на пола и водят до намаляване на участието на жените в областта на цифровите технологии, ИИ и ИКТ; подчертава необходимостта да се обърне внимание на предубежденията по отношение на иновациите в сектора на ИКТ, при които проектантите и разработчиците на услуги, софтуер и потребителски приложения са предимно мъже, а ползвателите — предимно жени;

Гражданско, политическо и икономическо овластяване на жените

22. подчертава, че ИКТ могат значително да повишат способността на жените да участват в изборните процеси, обществените консултации, проучванията и дебатите, както и да се организират и защитават правата на жените; призовава Комисията и държавите членки да вземат предвид измерението, свързано с пола, при разработването на инициативи за електронно управление; подчертава ефективността на използването на интернет за кампании, форуми и увеличаване на видимостта на женските ролеви модели;

23. призовава Комисията и държавите членки да се ангажират конструктивно със и да подкрепят организациите на гражданското общество в цифровия сектор, както и да насърчават подобни организации да участват в управлението на интернет; призовава Комисията и държавите членки да работят също така в тясно сътрудничество и да включват жените и женските организации на гражданското общество, за да отговорят по-добре и да смекчат опасенията, които съществуват в ежедневието на жените и момичетата, при разработването и прилагането на публичните технологични политики, както и да насърчават икономическото и цифровото приобщаване на жените;

24. насърчава държавите членки и Комисията да организират кампании за повишаване на осведомеността, за обучение и за интегриране на принципа на равенството между половете, за да се подчертае въздействието на владенето на ИКТ върху икономическото овластяване на жените;

25. счита, че е необходимо жените да бъдат насърчавани да играят по-решаваща роля в проектирането, развитието, изграждането и поддръжката на интелигентни градове или интелигентни села;

Събиране на данни

26. приветства създаването на табло с показатели за участието на жените в областта на цифровите технологии като неразделна част от индекса за навлизането на цифровите технологии в икономиката и обществото (DESI), както и четирите нови показателя, предложени от Европейския институт за равенство между половете (EIGE) в неговия доклад от 2018 г., озаглавен „Равенството между половете и младежта: възможности и рискове, свързани с цифровизацията“;

27. призовава Комисията и държавите членки, както и платформите и предприятията, да събират съпоставими, разбити по пол и възраст данни относно използването на ИКТ, както и да предложат инициативи, включително научни изследвания, за разбиране и преодоляване на първопричините за неравенството между половете в областта на цифровите технологии; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да събират и използват съществуващите разбити по пол данни за насърчаване на повече научни изследвания относно взаимодействието на различните фактори, които възпрепятстват

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

цифровото приобщаване на жените и момичетата; подчертава, че хармонизираното събиране на данни улеснява сравняването и споделянето на данни и примери за най-добри практики от страна на държавите членки;

Борба с насилието, основано на пола: кибернасилие

28. отбелязва с голяма загриженост увеличаването на цифровите престъпления и актовете на сплашване, нагрубяване, сексуални мъчения, тормоз и насилие срещу жени в света на цифровите технологии; подчертава значението на цифровата и медийната грамотност, киберхигиената и киберсигурността; призовава за средства и кампании за повишаване на осведомеността и образование на жените относно начините за гарантиране на техните сметки и комуникации, за да се защитят онлайн, и как да поддържат проявяваща уважение социална комуникация в интернет, като жените биват предупреждавани за потенциални извършители на тормоз или агресори и също така информирани как да потърсят помощ в случай на инцидент; счита, че подобни кампании следва да се борят срещу насилието, основано на пола и свързаните с пола стереотипи, да образуват мъжете как да се държат към жените онлайн и да гарантират трайната свобода на изразяване на жените и съдържателното им участие в обществения дебат; освен това счита, че дружествата и разработчиците следва да се справят с основаното на пола онлайн насилие и злоупотреби в своите инфраструктури чрез ефективни механизми за докладване и прекратяване; призовава държавите членки да улеснят каналите за подаване на сигнали и да подкрепят разработването на инструменти за обучение на полицейските сили, съдебната система и сектора на информационните и комуникационните технологии, за да се даде възможност на правоприлагащите органи ефективно да разследват и преследват злонамерени нападатели и да подкрепят жертвите на онлайн тормоз и насилие;

29. призовава институциите, агенциите и органите на ЕС, както и държавите членки и техните правоприлагащи агенции да си сътрудничат и да предприемат конкретни стъпки за координиране на действията си за борба с използването на ИКТ за извършване на престъпления, включително онлайн сексуалния тормоз и трафика на хора за целите на сексуалната експлоатация, и да събират разбити по пол данни относно основаното на пола насилие; приветства обявеното от Комисията проучване относно насилието, основано на пола; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да предоставят подходящо финансиране за разработването на решения в областта на ИИ, които предотвратяват и волят борба с кибернасилието, онлайн сексуалния тормоз, експлоатацията на жени и момичета, и тормоза на работното място; призовава държавите членки да преразгледат своето наказателно право, за да гарантират, че новите форми на цифрово насилие са определени, признати и криминализирани, както и да ратифицират Конвенцията на МОТ относно насилието и тормоза от 2019 г., която се прилага, наред с другото, по отношение на съобщенията, свързани с работата;

30. счита, че за постигането на равенство между половете е от съществено значение да се въведе всеобхватно, съобразено с възрастта образование по сексуалните въпроси и отношения, което включва борба с кибернасилието и сексуалния тормоз онлайн, както и борба с онлайн предметяването и хиперсексуализацията и сексуалната експлоатация на жените; призовава Комисията и държавите членки да приемат политики и мерки за справяне със случаите на сексуален тормоз в образователните заведения и училищата в областта на НТИМ, както и в сектора на ИКТ; призовава работодателите да адаптират мерките в областта на човешките ресурси, за да се справят както със старите, така и с новите форми на онлайн тормоз, със задължителни курсове за обучение и предоставяне на номера за спешни случаи на жертвите;

31. призовава за допълнителни правно обвързващи мерки и за директива за предотвратяване и борба с насилието, основано на пола, включително кибернасилието, което често е насочени срещу жени публични личности, като например политици и активисти, както и изказванията онлайн, пораждащи омраза срещу жените; призовава Комисията да гарантира, че предстоящото предложение за законодателен акт за цифровите услуги и новата рамка за сътрудничество между интернет платформите разглеждат отговорностите на онлайн платформите по отношение на разпространяването от потребителите изказвания, подбуждащи към омраза, и друго вредно, обидно и сексистко съдържание, за да се защити безопасността на жените онлайн; призовава Комисията да разработи хармонизирани правни определения за кибернасилие и нов кодекс за поведение за онлайн платформите относно борбата срещу онлайн насилието, основано на пола;

Нововъзникващи области

32. призовава националните публични администрации и институциите на ЕС да работят с частния сектор за създаване на общоевропейски кампании за ролеви модели, насърчаващи жените млади специалисти да избират професиите в областта на киберсигурността, което значително би намалило недостига на умения, би стимулирало икономиката и би подобрило цялостната устойчивост на сектора на киберсигурността в Европа;

33. подчертава необходимостта от допълнителни регулаторни усилия, за да се гарантира, че ИИ защита принципите и ценностите за равенство между половете и недискриминация, както са залегнали в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

34. подчертава, че съществува необходимост от задълбочаване на разбирането, през призмата на пола, на нововъзникващи области като алгоритмичното вземане на решения, технологията на блоковата верига и криптовалутата и наблюдението на данни, както и от определяне на стратегии за справяне с тях;

Равенство между половете в политиките за развитие

35. изразява своята загриженост относно риска от увеличаване на неравенството между половете в цифровия сектор в развиващите се страни и региони в контекста на настоящата криза; подчертава значението на насърчаването на уменията, достъпността и финансовата достъпност на цифровите технологии за жените и момичетата като инструменти за постигане на равенство между половете в стратегиите за развитие; подчертава необходимостта от насочване на средствата за развитие към насърчаването на цифровото образование на момичетата и жените, и от подкрепа за ръководени от жени проекти в цифровия сектор, особено на проекти със социално въздействие;

36. припомня, че хората с увреждания, етническите и малцинствените групи, жените от различни социално-икономически среди, възрастните жени и жените в селските райони, както и жените бежанци и жените мигранти, могат да срещнат трудности при достъпа до цифрови услуги и свързаната с тях инфраструктура; подчертава значението на междусекторен подход към всички инициативи за интегриране на принципа на равенство между половете по отношение на увеличаването на достъпа на жените до цифрови услуги и тяхното използване, както и до образование и заетост в цифровата икономика и общество; призовава държавите членки да се справят с цифровото изключване на всички уязвими групи в обществото и да направят образованието в областта на ИКТ достъпно за тях чрез адаптиране на методите и графика на преподаване, за да се вземат предвид различните фактори, определящи достъпа на жените до образование;

o

o o

37. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0027

Репресиите срещу демократичната опозиция в Хонконг

Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно репресиите срещу демократичната опозиция в Хонконг (2021/2505(RSP))

(2021/C 456/21)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите резолюции от 19 юни 2020 г. относно закона на КНР за националната сигурност по отношение на Хонконг и необходимостта ЕС да защити високата степен на автономност на Хонконг ⁽¹⁾ и от 18 юли 2019 г. относно положението в Хонконг ⁽²⁾, своите резолюции от 24 ноември 2016 г. относно Гуй Минхай, лишен от свобода издател в Китай ⁽³⁾ и от 4 февруари 2016 г. относно случая на изчезналите книгоиздатели в Хонконг ⁽⁴⁾, както и своята резолюция от 17 декември 2020 г. ⁽⁵⁾, по-специално с оглед на важността на създаването на ефективно европейско законодателство в областта на корпоративната надлежна проверка,
- като взе предвид предишните си резолюции относно Китай, и по-специално резолюцията от 12 септември 2018 г. относно актуалното състояние на отношенията между ЕС и Китай ⁽⁶⁾ и резолюцията от 16 декември 2015 г. относно отношенията между ЕС и Китай ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своите предходни препоръки, свързани с Хонконг, по-специално препоръката от 13 декември 2017 г. до Съвета, Комисията и заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно Хонконг — 20 години след предаването му на Китай ⁽⁸⁾,
- като взе предвид декларацията на върховния представител от името на ЕС от 7 януари 2021 г. относно масовите арести на участници в продемократичните първични избори през юли 2020 г. в Хонконг, изявлението на говорителя от 29 декември 2020 г. относно съдебния процес срещу 10 хонконгски граждани, декларацията на върховния представител от името на ЕС от 12 ноември 2020 г. относно отстраняването на членове на Законодателния съвет на Хонконг, изявлението на говорителя от 2 ноември 2020 г. относно задържането на няколко продемократични депутати и бивши депутати в Хонконг, изявлението на говорителя от 24 септември 2020 г. относно задържането на Джошуа Уонг и други продемократични активисти, изявлението на говорителя от 10 август 2020 г. относно извършените напоследък задържания и проверки по домовете съгласно Закона за националната сигурност на Хонконг, декларацията на върховния представител от името на ЕС от 3 август 2020 г. относно отлагането на провеждането на изборите за Законодателен съвет в Хонконг и декларацията на върховния представител от името на Европейския съюз от 1 юли 2020 г. във връзка с приетия от Общокитайското събрание на народните представители правен акт за националната сигурност в Хонконг,
- като взе предвид изявлението за медиите на Председателския съвет на ЕП от 6 юли 2020 г.,
- като взе предвид приемането от Постоянния комитет на Общокитайското събрание на народните представители на Закона за националната сигурност за Хонконг на 30 юни 2020 г.,
- като взе предвид изявлението на министрите на външните работи на държавите от Г-7 от 17 юни 2020 г. относно Хонконг,
- като взе предвид Основния закон на Специалния административен район Хонконг, който беше приет на 4 април 1990 г. и влезе в сила на 1 юли 1997 г.,
- като взе предвид съвместната декларация на правителството на Обединеното кралство и правителството на Китайската народна република по въпроса за Хонконг от 19 декември 1984 г., известна също като китайско-британската съвместна декларация,

⁽¹⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0174.

⁽²⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0004.

⁽³⁾ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 78.

⁽⁴⁾ ОВ С 35, 31.1.2018 г., стр. 46.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0375.

⁽⁶⁾ ОВ С 433, 23.12.2019 г., стр. 103.

⁽⁷⁾ ОВ С 399, 24.11.2017 г., стр. 92.

⁽⁸⁾ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 156.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид 13-ия годишен структуриран диалог, който се проведе в Хонконг на 28 ноември 2019 г.,
 - като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и ЗП/ВП от 12 март 2019 г., озаглавено „ЕС — Китай: стратегически перспективи“ (JOIN(2019)0005),
 - като взе предвид политиката на ЕС за „единен Китай“,
 - като взе предвид член 144, параграф 5 и член 132, параграф 4 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че на 5 януари 2021 г. полицията в Хонконг арестува 53-ма представители на демократичната опозиция и активисти по обвинения в подривна дейност съгласно Закона за националната сигурност за Хонконг; като има предвид, че сред задържаните бяха организаторите на и кандидатите за демократичните първични избори през юли миналата година в навечерието на изборите за Законодателен съвет на Специалния административен район Хонконг, бивши членове на Законодателния съвет, областни съветници и американски адвокат, ангажиран с продемократичното движение; като има предвид, че по нареждане на полицията на Хонконг банките също така замразиха 1,6 милиона хонконгски долара, свързани с 53-те лица; като има предвид, че междувременно всички тези лица, освен трима, бяха освободени под гаранция в очакване на по-нататъшно разследване;
- Б. като има предвид, че това беше последното от дългата поредица от задържания на представители и активисти на демократичната опозиция и други действия, насочени към подкопаване на демократичните институции в Хонконг след влизането в сила на Закона за националната сигурност на 1 юли 2020 г.; като има предвид, че 93-ма представители на опозицията са били задържани съгласно закона от неговото въвеждане; като има предвид, че на 1 септември 2020 г. експертите на ООН по правата на човека потвърдиха, че законът „поражда както сериозни опасения относно законността, така и неоправдани ограничения на свободата на мнение, на изразяване и на мирни събрания“;
- В. като има предвид, че министърът на сигурността на Хонконг обяви, че задържаните са заподозрени в опит да парализират правителството чрез планове си да използват своите демократични права и да спечелят мнозинството от местата в законодателния орган;
- Г. като има предвид, че голям брой продемократични представители са станали обект на политически мотивирано лишаване от правото да заемат изборни длъжности въз основа на резолюция на Общокитайското събрание на народните представители от 10 ноември 2020 г. за установяването на патриотизма като правно изискване за депутатите, което е довело до оставката на почти всички членове на опозицията от Законодателния съвет; като има предвид, че независимата преди съдебна система на Хонконг бива подложена на все повече атаки от Китайската комунистическа партия и контролираната от държавата преса;
- Д. като има предвид, че на 15 януари 2021 г. доставчикът на интернет услуги Hong Kong Broadband Network блокира продемократичен уебсайт по искане на органите на Хонконг съгласно Закона за националната сигурност; като има предвид, че този първи случай на интернет цензура по силата на Закона за националната сигурност поражда опасения, че органите на Хонконг планират да използват това законодателство, за да ограничат допълнително свободата на изразяване и свободата на онлайн информация; като има предвид, че това би имало вредни последици както за гражданските свободи, така и за демокрацията;
- Е. като има предвид, че правителството на Хонконг взе решение да отложи с една година изборите за Законодателен съвет, първоначално насрочени за 6 септември 2020 г., несъмнено в опит да възпрепятства опозицията, която за първи път имаше реален шанс да спечели мнозинство; като има предвид, че непосредствено след влизането в сила на Закона за националната сигурност лидерът на Хонконг Кари Лам заяви, че първичните избори са незаконни и биха могли да нарушат Закона за националната сигурност;
- Ж. като има предвид, че на 23 август 2020 г. китайските органи задържаха 12 активисти от Хонконг, за които се твърди, че са се опитали да избягат от Хонконг с лодка; като има предвид, че 10 от 12-имата активисти бяха осъдени на лишаване от свобода за срок между 7 месеца и 3 години по обвинения в незаконно преминаване на границата в съдебен процес, в който не беше зачетено правото на обвиняемите на справедлив процес; като има предвид, че един от тези активисти, Кок Тъз-Лун, е 19-годишен студент с двойно гражданство — китайско и португалско, който следователно е гражданин на ЕС; като има предвид, че обвиняемите бяха задържани, държани в изолация и изправени пред съда в Шънджън; като има предвид, че те също така бяха лишени от възможността да изберат свои представители;
- З. като има предвид, че те бяха задържани, а процесът им, проведен в Шънджън, беше в нарушение на принципите на справедлив съдебен процес и на надлежно провеждане на съдебния процес; като има предвид, че на 15 януари 2021 г. Департаментът по правосъдие на провинция Съчуан отне лиценза за упражняване на адвокатска професия на китайския адвокат по правата на човека Лу Сиуей заради представяването на един от тези 12 активисти; като има предвид, че на 19 януари 2021 г. адвокатът по правата на човека Рен Куаниу беше изслушан в Съдебния департамент на провинция Хенан, за да оспори решението на Съдебния департамент за започване на процедура за отнемане на лиценза му поради същата причина; като има предвид, че и двамата адвокати са изложени на риск да загубят лицензите си, след като се

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

опитват да представляват активисти от Хонконг, които са били прихванати от китайските власти при опит да избягат в Тайван с лодка; като има предвид, че на 10 дипломати, включително някои, представляващи държави — членки на ЕС, беше забранено да наблюдават изслушването на Лу Сиуей в Ченгду на 13 януари 2021 г.;

- И. като има предвид, че на 10 август 2020 г. Джими Лей, медийният магнат и основател на продемократичния вестник *Apple Daily*, беше арестуван на основание нарушаване на Закона за националната сигурност;
- Й. като има предвид, че Законът за националната сигурност (ЗНС) нарушава явно китайско-британската съвместна декларация от 1984 г. и Основния закон на Специалния административен район Хонконг от 1990 г., който гарантира автономността и независимостта на изпълнителната, законодателната и съдебната власт, както и основните права и свободи като свободата на словото, на събранията, на сдружаването и на печата в продължение на 50 години след предаването на суверенитета; като има предвид, че ЗНС също така пречатства Хонконг да спазва своите международни задължения за правата на човека, включително Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП), чието изпълнение от Хонконг скоро ще бъде преразгледано;
- К. като има предвид, че в годишния доклад на Human Rights Watch се посочва, че Китай е насред най-мрачния си период по отношение на правата на човека след убийствата на площад Тянанмън;
- Л. като има предвид, че Европейският съюз продължава да изразява дълбока загриженост по отношение на ЗНС на КНР за Хонконг; като има предвид, че това е чувствителен въпрос с дългосрочни последици за Хонконг и неговия народ, за гражданите на ЕС и за чуждестранните граждани, за организации на ЕС и международни организации на гражданското общество и за доверието на бизнеса в Хонконг; като има предвид, че ЗНС увеличава рисковете, пред които са изправени гражданите на ЕС в Хонконг;
- М. като има предвид, че ЕС винаги е подкрепял категорично принципа „една държава — две системи“ и запазването на високата степен на автономност на Хонконг в съответствие с Основния закон и международните ангажименти; като има предвид, че при настоящите обстоятелства тези принципи са на ръба да бъдат подкопани необратимо;
- Н. като има предвид, че през декември 2020 г. ЕС и Китай се договориха по принцип относно Всеобхватното споразумение за инвестиции между ЕС и Китай (ВСИ);
1. призовава за незабавно и безусловно освобождаване на арестуваните в Хонконг през първите две седмици от 2021 г. и на всички арестувани по-рано по обвинения съгласно ЗНС, както и за това всички обвинения срещу тях да бъдат оттеглени; призовава настоятелно властите да спазват върховенството на закона в Хонконг, правата на човека, демократичните принципи и висока степен на автономия съгласно принципа „една държава — две системи“, който е залегнал в Основния закон на Хонконг, и в съответствие с вътрешните и международните задължения;
 2. призовава за незабавно и безусловно освобождаване на задържаните на 23 август 2020 г. хонконгски активисти, за които се твърди, че са се опитали да избягат с лодка, както и да бъдат оттеглени всички обвинения срещу тях; призовава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), чрез делегацията на ЕС в Китай, да продължи да оказва надлежна помощ на Кок Тъз-Лун, гражданин едновременно на Китай и на Португалия, и следователно гражданин на ЕС, който също беше един от десетимата осъдени в Шънджън; призовава китайските власти незабавно да възстановят лицензите на защитниците на осъдените лица, адвокатите по правата на човека Лу Сиуей и Рен Куаниу;
 3. призовава за незабавно и безусловно освобождаване на всички мирни протестиращи в Хонконг, арестувани през последните години, включително Джошуа Уонг, Иван Лам и Агнес Чоу, както и за снемане на всички обвинения срещу тях; призовава за провеждане на независимо, безпристрастно, ефективно и своевременно разследване на използването на сила от полицията на Хонконг срещу демонстрантите;
 4. призовава властите в Хонконг незабавно да се въздържат от по-нататъшно използване на ЗНС за потискане на правата на свобода на изразяване, мирно събрание и сдружаване; подчертава значението на предотвратяването, като следваща стъпка, на дисквалификацията на окръжните съветници, както и на всяка промяна в избирателния закон, която допълнително ще ограничи пространството на продемократичния лагер, което противоречи на правните гаранции съгласно Основния закон на Хонконг и международните задължения и стандарти;
 5. призовава за пълно оттегляне на закона, озаглавен „Решение на Обшокитайското събрание на народните представители за създаване и допълване на правната система на Специалния административен район Хонконг и механизмите за изпълнение с цел защита на националната сигурност“, който би навредил на международния статут на Хонконг, тъй като би подкопал неговата автономност и демокрация, независимостта на съдебната му система и зачитането от него на правата на човека;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

подчертава, че хората в Хонконг трябва да се ползват от свободите и високата степен на автономия, гарантирани както от Основния закон, така и от МПГПП, по който Хонконг е страна;

6. подчертава, че въвеждането на ЗНС е нарушение на ангажиментите и задълженията на КНР съгласно международното право, а именно китайско-британската съвместна декларация, възпрепятства установяването на отношения на доверие между Китай и ЕС и подкопава бъдещото сътрудничество;

7. изразява загриженост във връзка с нарастващия брой посегателства срещу съдебната система в Хонконг от страна на Китайската комунистическа партия и на контролираната от държавата китайска преса, насочени към пряко поставяне под въпрос на независимостта на съдебната власт; изразява загриженост, че като следваща стъпка може да се използва позоваване на ЗНС, за да се подкопае независимостта на съдебната система на Хонконг, тъй като на главния министър на администрацията се предоставя правомощието да назначава съдии за наказателно преследване по дела, свързани с националната сигурност, и тъй като обвиняемите биха могли да бъдат екстрадирани в континентален Китай и съдени в китайски съдилища;

8. силно приветства решението на правителството на Обединеното кралство да създаде възможност за получаване на гражданство за повече от един милион жители на Хонконг, които притежават британски национални откъдморски паспорти; осъжда отправените от Китай заплахи да оттегли признаването на такива паспорти като валиден документ за пътуване и изразява загриженост във връзка с последната информация, че според твърдения Китай обмисля изключването на притежателите на британски национални откъдморски паспорти от заемането на длъжност в публичната служба на Хонконг или дори лишаването им от правото да гласуват на изборите в Хонконг; призовава Съвета, ЕСВД и Комисията да подобрят координацията, за да се постигне успешно и ефективно прилагане на пакета от мерки за Хонконг, приет през юли 2020 г.; призовава ЕСВД да предостави по-прозрачна оценка на тези мерки, включително спешната необходимост от създаване на „схема за спасителни лодки“ за гражданите на Хонконг в случай на по-нататъшно влошаване на правата на човека и основните свободи;

9. настоятелно призовава целия дипломатически персонал на ЕС и на Европа да направи всичко възможно, за да осигури защита и подкрепа на мирните активисти в Хонконг, включително чрез присъствие на съдебни процеси, искане за посещения в затвори и последователно и решително търсене на контакт с местните органи, като се прилагат в пълна степен насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека и други съответни политики на ЕС, включително новият план за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията;

10. изразява дълбоката си загриженост във връзка със съобщенията, че органите на Хонконг обмислят възможността да повдигнат съдебно преследване на датските депутати Уфе Елбек и Катарина Амитцбол за оказване на помощ на активиста от Хонконг Тед Хуей да замине в изгнание в Обединеното кралство; счита, че предложените обвинения срещу датските депутати са незаконни и неверни, и изразява силна загриженост относно решимостта на китайската комунистическа партия да потисне гласовете на несъгласие в Хонконг в демократичния свят чрез извънтериториално прилагане на Закона за националната сигурност; настоятелно призовава Китай да освободи неправомерно задържаните граждани на ЕС, сред които е например ирландският гражданин Ричард О'Халоран; освен това призовава Комисията да извърши оценка на риска за това по какъв начин Законът за националната сигурност на Хонконг може да засегне европейски граждани;

11. изразява своето изключително възмущение от продължаващото задържане на шведския издател Гуи Минхай и настоятелно призовава ЕС и държавите членки за решителни и постоянни действия на ЕС на най-високо равнище, за да се гарантира неговото освобождаване; призовава за освобождаването на Кок Тъ-Лун, който е с двойно гражданство — хонконгско и португалско, и настоятелно призовава да му бъде разрешен достъп до служителите на консулството на Португалия и до правен съветник по негов избор;

12. приветства решенията на държавите — членки на ЕС, и на други международни партньори за суспендиране на договорите за екстрадиране с Хонконг; подчертава, че е важно да се продължи наблюдението на съдебните процеси и да се продължи извършването на оценка и подготовката на ответна реакция на възможните последици от Закона за националната сигурност извън Хонконг; повтаря призива си към държавите членки да суспендират своите договори за екстрадиция с Китайската народна република, за да се предотврати екстрадицията например на уйгури, граждани на Хонконг, тибетци или китайски дисиденти, намиращи се в Европа, които в Китайската народна република ще бъдат подложени на политически процес;

13. осъжда ролята на банките със седалище в Европа, които оказват съдействие на китайските органи при прилагането на Закона за националната сигурност, като замразяват активите и банковите сметки на бивши депутати, застъпващи се за демокрацията, и на религиозни лидери;

14. припомня, че Хонконг ползва свободен достъп до интернет, но изразява загриженост, че Законът за националната сигурност предоставя на полицията правомощието да се разпорежда на доставчиците на интернет да блокират уебсайтове; изразява силната си загриженост във връзка с неотдавнашните изявления на доставчика на интернет услуги Hong Kong Broadband Network, че възнамерява да отхвърли всички уебсайтове, които биха могли да подбудят „незаконни действия“ съгласно Закона за националната сигурност, и следователно, във връзка с осезаемия риск Хонконг да бъде интегриран в китайската защитна стена; настоятелно призовава органите на Хонконг незабавно да оттеглят всички вече издадени разпореждания за премахване на интернет съдържание и да възстановят пълната достъпност на интернет;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

15. настоятелно призовава Съвета да засили разискванията си относно пакета от мерки за Хонконг и да извърши оценката му, както и своевременно да обмисли въвеждането на целенасочени санкции срещу лица в Хонконг и Китай, в т.ч. Кари Лам, Тереза Юук-ва Ченг, Ся Баолун, Сяомин Чжън, Ло Хуейнин, Чжън Янсионг, Пин-киен Танг, Уай-Чунг Ло и Ка-цю Ли, съгласно глобалния режим на ЕС за санкции за нарушаване на правата на човека, като в хода на 2021 г. вземе предвид наложителността от възстановяване на гражданските и политическите права и спазването на условията, съгласно което представителите на демократичната опозиция трябва да бъдат освободени и да бъдат допуснати да участват в предстоящите избори, в пълно съответствие с Основния закон на САР Хонконг;
16. изразява съжаление по повод на факта, че решението за политическо сключване на всеобхватното споразумение за инвестиции не отразява исканията на Парламента в предходни резолюции относно Хонконг за използване на инвестиционни преговори като лост с цел да се запази високата степен на автономия на Хонконг, както и с цел да се запазят основните му права и свободи; изразява съжаление по повод на факта, че в бързината си да постигне това споразумение без предприемане на конкретни действия срещу продължаващите тежки нарушения на правата на човека, например в Хонконг, провинция Синцзян и Тибет, ЕС рискува доверието в него като световен фактор в областта на правата на човека да бъде подкопано; посочва, че Парламентът внимателно ще разгледа споразумението, включително разпоредбите му относно трудовите права, и припомня на Комисията, че ще вземе предвид положението с правата на човека в Китай, включително в Хонконг, когато бъде приканен да одобри инвестиционното споразумение или бъдещи търговски споразумения с КНР;
17. настоятелно призовава ЕС и всички държави членки да действат единно и решително за създаването на независим орган на ООН за наблюдение на Китай, като разширяват проактивно коалициите с държави със сходни виждания, като проведат в рамките на Съвета за сигурност на ООН заседание по формулата „Agria“ относно Китай, като призоват настоятелно върховния комисар на ООН по правата на човека да започне разследване на Съвета по правата на човека относно нарушенията, и като призоват генералния секретар на ООН да назначи специален пратеник относно Китай; настоятелно призовава ЕСВД и държавите членки, които са членки на Съвета на ООН по правата на човека, да увеличат усилията си за открито изразяване на опасения във връзка с нарушенията на правата от страна на Китай, например като поемат инициативата да призоват за провеждането на специална сесия относно положението с правата на човека в Китай, включително в Хонконг, по време на цикъла на Съвета през 2021 г., и подчертава, че членството на Китай в Съвета изисква страната да се придържа към по-високи стандарти на защита на правата на човека;
18. призовава ЕС да настоява пред генералния секретар на ООН или върховния комисар на ООН за правата на човека да назначи специален пратеник на ООН или специален докладчик за положението в Хонконг, като се присъедини към инициативата на председателите на комисиите по външни работи на Обединеното кралство, Канада, Австралия и Нова Зеландия; призовава Съвета и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията да работят с международната общност за създаване на международна контактна група за Хонконг;
19. призовава международната общност да спазва обещанията си към народа на Хонконг и да предприеме спешни и безпрецедентни действия, за да се потърси отговорност от Китай за тези нарушения на международното право; отново отправя призива си към ЕС и държавите членки да разгледат възможността за сезиране на Международния съд въз основа на това, че решението на Китай да наложи на Хонконг Закона за националната сигурност и последващото му прилагане нарушават съвместната декларация на китайско-британската съвместна декларация и Международен пакт за граждански и политически права;
20. приветства новосъздадения двустранен диалог между ЕС и САЩ относно Китай, чието начало беше поставено на 23 октомври 2020 г.; призовава за засилена координация с международните партньори, включително с новата администрация на САЩ, по отношение на всички аспекти на отношенията с КНР и Хонконг; настоява в дневния ред на предстоящия диалог между ЕС и САЩ централно място да заемат правата на човека, като се обърне специално внимание на положението в Хонконг;
21. отбелязва, че политиката на КНР за отказ от подхода „една държава — две системи“ отчужди до голяма степен народа на Тайван, и подчертава готовността си да сътрудничи с международните партньори с цел да спомогне за осигуряването на демокрацията в Тайван;
22. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на правителството и парламента на Китайската народна република, както и на главния администратор и законодателното събрание на Специалния административен район Хонконг.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0028

Положението с правата на човека в Турция, по-специално случаят на Селяхатин Демирташ и други лишени от свобода заради убежденията си**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно положението с правата на човека в Турция, и по-специално случая със Селухатин Демирташ и други лица, лишени от свобода заради убежденията си (2021/2506(RSP))**

(2021/C 456/22)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно Турция, и по-специално от 8 февруари 2018 г. относно настоящото положение с правата на човека в Турция ⁽¹⁾, от 13 март 2019 г. относно доклада на Комисията от 2018 г. относно Турция ⁽²⁾ и от 19 септември 2019 г. относно положението в Турция, по-специално отстраняването от длъжност на избрани кметове ⁽³⁾,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 6 октомври 2020 г. относно политиката на ЕС за разширяване (COM(2020)0660) и придружаващия доклад за Турция за 2020 г. (SWD(2020)0355),
 - като взе предвид рамката за преговори с Турция от 3 октомври 2005 г.,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/1998 на Съвета ⁽⁴⁾ относно глобалния режим за санкции в областта на правата на човека,
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 10 и 11 декември 2020 г. и други имащи отношение заключения на Съвета и на Европейския съвет относно Турция,
 - като взе предвид решението на големия състав на Европейския съд по правата на човека от 22 декември 2020 г. по делото *Демирташ/Турция* (14305/17),
 - като взе предвид решението на Европейския съд по правата на човека от 20 ноември 2018 г. по делото *Демирташ/Турция*,
 - като взе предвид член 144, параграф 5 и член 132, параграф 4 от своя Правилник за дейността,
- A. като има предвид, че Турция е страна кандидатка за членство в ЕС и дългогодишен член на Съвета на Европа; като има предвид, че като член на Съвета на Европа Турция е страна по Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) и е обвързана с разпоредбите и съдебната практика на Европейския съд по правата на човека;
- B. като има предвид, че от средата на септември 2020 г. турската полиция извършва мащабни внезапни сутрешни проверки в цяла Турция, при които бяха задържани десетки политици, политически активисти, адвокати и други участници от гражданското общество по свързани с „тероризъм“ обвинения; като има предвид, че на 31 декември 2020 г. влезе в сила новият закон за предотвратяване на финансирането на разпространението на оръжия за масово унищожение, като само шест от неговите членове включват средства и разпоредби за борба с финансирането на тероризма, а останалите предоставят на Министерството на вътрешните работи на Турция и на президента широки правомощия да ограничават дейността на неправителствените организации, бизнес партньорствата, независимите групи и сдружения и да намаляват тяхната роля;
- B. като има предвид, че г-н Селухатин Демирташ, бивш член на парламента на Турция между 2007 и 2008 г., бивш съпредседател на Демократичната партия на народите и кандидат за президент по време на изборите през 2014 и 2018 г. (получил съответно 9,76 и 8,32 % от гласовете), е задържан вече повече от четири години по недоказани обвинения и независимо от две решения на Европейския съд по правата на човека в полза на освобождаването му;

⁽¹⁾ ОВ С 463, 21.12.2018 г., стр. 56.⁽²⁾ Приети текстове, P8_TA(2019)0200.⁽³⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0017.⁽⁴⁾ ОВ L 410 I, 7.12.2020 г., стр. 1.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- Г. като има предвид, че г-н Демирташ първоначално беше задържан на 4 ноември 2016 г. заедно с осем други демократично избрани парламентаристи от Демократичната партия на народите, включително бившата съпредседателка на партията г-жа Фиген Юксекдаг, и че му бяха повдигнати обвинения за „членство в терористична организация“, „разпространение на терористична пропаганда“ и за много други престъпления, с което беше поставено началото на продължаващата кампания на правителството на Турция срещу партията и което е част от по-широк модел на политически мотивирани преследвания и лишавания от свобода; като има предвид, че въпреки спечелените места в 65 кметства в цялата страна на местните избори през 2019 г. само шест кмета от Демократичната партия на народите са все още на тази длъжност, докато останалите са отстранени или лишени от свобода и заменени с назначени от правителството управници;
- Д. като има предвид, че на 20 септември 2019 г., същия ден, в който г-н Демирташ трябваше да бъде освободен съгласно решение на 26-и истанбулски наказателен съд, главният прокурор на Анкара се позова на старо и неактивно текущо разследване като основание за повторното задържане на г-н Демирташ и на г-жа Юксекдаг; като има предвид, че поради това г-н Демирташ понастоящем продължава да бъде задържан под стража в досъдебното производство във връзка с протестите през октомври 2014 г. срещу обсадата на Кобане от страна на ИДИЛ и осъждащи бездействието и мълчанието на правителството на Турция пред неминуемата заплаха от масово избиване, като при последвалите сблъсъци в хода на протестите загинаха десетки хора;
- Е. като има предвид, че на 22 декември 2020 г. големият състав на Европейския съд по правата на човека постанови, че с първоначалното задържане на г-н Демирташ и след това с удължаването на задържането му в продължение на повече от четири години правителството на Турция е преследвало скритата цел да му попречи да осъществява политическата си дейност, като е лишило избирателите от техния избран представител и е задушило плурализма и ограничило свободата на политически дебат, които са сърцевината на концепцията за демократично общество, и по този начин е нарушило член 18 от ЕКПЧ; като има предвид, че в окончателното решение се заключава, че няма достатъчно основания за продължаване на задържането, и отново беше наредено незабавното освобождаване на г-н Демирташ; като има предвид, че според Европейския съд по правата на човека Турция е нарушила също свободата на изразяване на мнение (член 10 от ЕКПЧ), правото на свобода и сигурност (член 5, параграфи 1 и 3 от ЕКПЧ), правото на гражданите да избират и да бъдат избирани (член 3, параграф 1 от ЕКПЧ); като има предвид, че Европейският съд по правата на човека не откри ясна връзка между речите на г-н Демирташ и свързани с тероризъм престъпления;
- Ж. като има предвид, че на 7 януари 2021 г. турски наказателен съд одобри обвинителните актове на 108 ответници, включително бившите съпредседатели на Демократичната партия на народите г-н Демирташ и г-жа Юксекдаг, като част от разследването на довелите до смърт инциденти вследствие на терора през 2014 г., като отхвърли исканията на Европейският съд по правата на човека за освобождаване на г-н Демирташ и поиска 38 доживотни присъди за подсъдимите, от които 27 са задържани;
- З. като има предвид, че въпреки решението на Конституционния съд на Турция от 9 юни 2020 г., че продължителното задържане в досъдебното производство на г-н Демирташ нарушава неговите конституционни права, той продължава да бъде в затвор с висока степен на сигурност от тип F в Одрин; като има предвид, че той е само един от многобройните незаконно лишени от свобода лица в Турция по политически мотивирани обвинения;
- И. като има предвид, че повтарящите се политически изявления на най-високо равнище от страна на представители на правителството на Турция и на лидери на управляващата коалиция по случая с г-н Демирташ и близките времеви връзки между политическите изявления и очевидно незаконните действия на съдебната власт предоставят още повече доказателства за политическите мотиви за делото и сериозно подкопават независимостта на турската съдебна система;
- Й. като има предвид, че по друго дело на 10 декември 2019 г. Европейският съд по правата на човека постанови, че предварителното задържане на виден деец на гражданското общество, г-н Осман Кавала, е в нарушение на ЕКПЧ и че турските органи трябва да осигурят незабавното освобождаване на г-н Кавала; като има предвид, че въпреки решението на Европейския съд по правата на човека на 9 октомври 2020 г. съдът в Истанбул удължи задържането на г-н Кавала на основание обвинения в шпионаж и опити за сваляне на конституционния ред по време на протестите в парка Гези през 2013 г.; като има предвид, че Турция продължи да действа в нарушение на ЕКПЧ, като не освободи г-н Кавала въпреки призивите на Комитета на министрите на Съвета на Европа;
1. призовава за незабавното и безусловно освобождаване на г-н Демирташ в съответствие с решението на Европейския съд по правата на човека от 2018 г., потвърдено с решението на големия състав от 22 декември 2020 г., и за оттеглянето на всички обвинения срещу него и г-жа Юксекдаг, бивши съпредседатели на опозиционната Демократична партия на народите, както и останалите лишени от свобода членове на партията; подчертава, че турските органи трябва да им осигурят възможност да упражняват своите демократични мандати независимо и без заплахи и пречки; отново изразява подкрепа за всички, които продължават да работят за прекратяването на тези и на други случаи на явна несправедливост и за връщането на Турция на пътя на пълноценната демокрация;
 2. припомня на турските органи, че неосвобождаването на г-н Демирташ представлява пряко нарушение на ЕКПЧ и на националното законодателство, необосновано продължаване на нарушението на правата на г-н Демирташ и явно нарушение на задължението на Турция да изпълнява решенията на Европейския съд по правата на човека; настоява, че решението на Европейския съд по правата на човека означава, че турските органи трябва незабавно да го освободят;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

3. подчертава, че Европейският съд по правата на човека прецени продължителното и незаконно предварително задържане на г-н Демирташ като политически мотивирано; изразява дълбоката си загриженост относно незаконните практики и политическите изявления, направени във връзка с това дело, което е признак, че турското правителство се е намесило в съдебните дела, свързани с продължителното задържане на г-н Демирташ;
4. призовава Комитета на министрите на Съвета на Европа да разгледа спешно на следващото си заседание на 21 март 2021 г. отказа на Турция да изпълни решението на големия състав на Европейския съд по правата на човека по делото *Демирташ/Турция*, да приеме декларация по въпроса и да предприеме необходимите стъпки, за да гарантира, че правителството на Турция ще изпълни посоченото решение без допълнително забавяне; изразява категоричната си убеденост, че германското председателство на Комитета на министрите на Съвета на Европа ще предприеме всички подходящи и необходими мерки, за да осигури изпълнението на решението на големия състав по делото на г-н Демирташ; призовава делегацията на ЕС в Съвета на Европа да удвои усилията си за осигуряване на изпълнението на решенията на Европейския съд по правата на човека относно Турция;
5. осъжда отношението на турските органи към г-н Демирташ, което нарушава правата му съгласно ЕКПЧ, Международния пакт за граждански и политически права, националното законодателство на Турция и човешкото му достойнство, както е заложено в член 17 от Конституцията на Република Турция; счита, че незаконното удължаване на задържането на г-н Демирташ за повече от четири години е жестоко и политически мотивирано наказание, което причинява непоправими лични и политически щети на него, на семейството и на партията му; призовава Турция да се въздържа от по-нататъшни мерки за сплашване срещу него и да гарантира неговите човешки права, залегнали в турската конституция и в европейското и международното право;
6. настоятелно призовава заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Комисията и държавите членки да продължат да повдигат пред турските си събеседници въпроса за делото на г-н Демирташ и всички други случаи на защитници на правата на човека, адвокати, журналисти, политици и представители на академичните среди, подложени на произволно задържане, както и да им предоставят дипломатическа и политическа подкрепа; призовава Комисията и държавите членки да увеличат използването на спешно предоставяне на безвъзмездни средства на защитници на правата на човека и да гарантират пълното прилагане на Насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека от страна на делегацията на ЕС и на дипломатическите представителства на държавите членки в Турция; настоятелно призовава делегацията на Европейския съюз в Турция да продължи да наблюдава отблизо делото на г-н Демирташ и делата на други затворници, включително чрез присъствие на процесите им, както и да продължи да повдига въпроса за тяхното положение пред турските органи;
7. изразява дълбока загриженост по повод на пренебрежението, проявено от турската съдебна система и органи към решенията на Европейския съд по правата на човека и нарастващото неспазване на решенията на турския конституционен съд от страна на по-низшестоящи турски съдилища; призовава Турция да гарантира пълното спазване на разпоредбите на ЕКПЧ и на решенията на Европейския съд по правата на човека; настоятелно призовава Турция да сътрудничи изцяло със Съвета на Европа за укрепване на върховенството на закона, правата на малцинствата, демокрацията и основните права; изразява надежда, че Европейският съд по правата на човека ще успее да ускори постановяването на решенията си по множество дела, свързани със ситуацията в Турция; настоятелно призовава правителството на Турция да гарантира, че всички лица разполагат с основното право на справедлив съдебен процес, като техните дела бъдат разглеждани от напълно независима и функционираща съдебна система в съответствие с международните стандарти;
8. изразява дълбока загриженост във връзка с постоянните атаки и натиск върху опозиционните партии, и по-специално непрекъснатите, конкретни и политически мотивирани нападки срещу Демократичната партия на народите и нейните младежки организации от страна на турските органи, което подкопава правилното функциониране на демократичната система, и призовава турските органи незабавно да прекратят репресиите си срещу тях; изразява особена загриженост във връзка с продължаващите дебати относно забраната на Демократичната партия на народите и снемането на имунитета на девет нейни парламентаристи — и двете във връзка със същите протести относно Кобане от октомври 2014 г., за които беше задържан г-н Демирташ; подчертава случая с Джихан Ердал, член на младежкото крило на турската Зелена/Лява партия, който беше задържан на 25 септември 2020 г. и на когото бяха повдигнати обвинения на 7 януари 2021 г., заедно с повече от 100 други ответници, включително Селухатин Демирташ, като част от „делото Кобане“; изразява сериозна загриженост във връзка с непрекъснатия политически и съдебен тормоз на Канан Кафтанчогул, регионален председател на Републиканската народна партия в Истанбул, която беше осъдена на почти десет години лишаване от свобода по политически мотивирани дела, по които се очаква решение на Върховния съд, и срещу която през декември 2020 г. бяха повдигнати обвинения по ново дело, за което може да получи присъда за още десет години;
9. изразява сериозна загриженост във връзка със свиването на пространството на гражданското общество и продължаващото влошаване на основните права и свободи и върховенството на закона в Турция; подчертава по-специално загрижеността във връзка с трайното отстъпление на Турция по отношение на независимостта на съдебната власт; призовава турските органи да прекратят съдебния тормоз над защитниците на правата на човека, представителите на академичните среди, журналистите, духовните лидери, адвокатите и членовете на лесбийската, гей, бисексуалната, транссексуалната и интерсексуалната общност, чиито основни права се нарушават, особено след неуспешният опит за държавен преврат;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

настоятелно призовава правителството на Турция незабавно да освободи видния деец на гражданското общество Осман Кавала в съответствие с решението на Европейския съд по правата на човека от май 2020 г. и в отговор на многократните призови и резолюции на Комитета на министрите на Съвета на Европа;

10. припомня наскоро одобрения глобален режим на ЕС за санкции в областта на правата на човека — механизъм за наблюдение и санкциониране на сериозни нарушения на правата на човека, какъвто е случаят в Турция, който е насочен към отделни лица, образувания и органи, участващи или свързани със сериозни нарушения на правата на човека;

11. изразява силна загриженост във връзка с положението със свободата на медиите в Турция; призовава турските органи незабавно да отговорят и да предприемат действия по всички сигнали, подадени по отношение на Турция чрез платформата на Съвета на Европа, както и да насърчават защитата на журналистиката и безопасността на журналистите; призовава турските органи да осигурят справедлив достъп до правосъдие и да прекратят политически мотивираните съдебни дела срещу журналисти и лица, работещи в медиите, както в неотдавнашното дело срещу журналистката Мелис Алфан, която беше обвинена в разпространение на терористична пропаганда и е застрашена от до седем години и шест месеца затвор; изразява сериозна загриженост във връзка с наблюдението на платформите на социалните медии и осъжда закриването на профили в социалните медии от турските органи; счита, че това представлява допълнително ограничаване на свободата на изразяване на мнение и инструмент за потискане на гражданското общество;

12. отбелязва намерението на Турция да обърне нова страница в отношенията си с ЕС, нейната решимост да приложи реформи и пълна ангажираност към процеса на присъединяване, изразени от президента Ердоган и други висши държавни служители на 9 януари 2021 г.; счита, че зачитането и прилагането на решенията на Европейския съд по правата на човека би било важна стъпка за потвърждаване на достоверността на такива изявления въз основа на факти; отново потвърждава, че ЕС е открит за едно ново начало; подчертава обаче, че по-добрите и по-тесни връзки зависят изцяло от, *inter alia*, постигането на осезаеми подобрения по отношение на демократичните принципи, върховенството на закона и основните права в Турция;

13. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, специалния представител на ЕС за правата на човека, германското председателство на Комитета на министрите на Съвета на Европа, както и на президента, правителството и парламента на Турция, и отправя искане настоящата резолюция да бъде преведена на турски език.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0029

Положението с правата на човека във Виетнам, и по-специално случаят с журналистите, работещи в областта на правата на човека, Фам Чи Дунг, Нгуен Туонг Туи и Ле Ху Мин Туан**Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно положението с правата на човека във Виетнам, и по-специално случая на журналистите в областта на правата на човека Фам Чи Дунг, Нгуен Туонг Туи и Ле Ху Мин Туан (2021/2507(RSP))**

(2021/C 456/23)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно Виетнам, по-конкретно резолюциите от 15 ноември 2018 г. относно Виетнам, и по-специално положението на политическите затворници ⁽¹⁾, от 14 декември 2017 г. относно свободата на изразяване на мнение във Виетнам, и по-специално случая на Нгуен Ван Хоа ⁽²⁾, и от 9 юни 2016 г. относно Виетнам ⁽³⁾,
- като взе предвид резолюциите си от 12 февруари 2020 г. относно проекта на решение на Съвета за сключване на Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и Социалистическа република Виетнам ⁽⁴⁾ и относно проекта на решение на Съвета за сключване, от името на Съюза, на Споразумението за защита на инвестициите между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Социалистическа република Виетнам, от друга страна ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Рамковото споразумение за всестранно партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Социалистическа република Виетнам, от друга страна, подписано на 27 юни 2012 г., което влезе в сила през октомври 2016 г. (Споразумение за партньорство и сътрудничество (СПС)),
- като взе предвид Споразумението за свободна търговия между ЕС и Виетнам (ССТ между ЕС и Виетнам),
- като взе предвид десетия диалог за правата на човека между ЕС и Виетнам от 19 февруари 2020 г.,
- като взе предвид изявлението на говорителя на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) от 6 януари 2021 г. по повод осъждането на тримата журналисти (Фам Чи Дунг, Нгуен Туонг Туи и Ле Ху Мин Туан),
- като взе предвид съобщението от страна на Делегацията на Европейския съюз във Виетнам относно решението на Апелативния съд на град Хошимин от януари 2021 г., с което се поддържа тежката присъда срещу членовете на групата Хиен Фап,
- като взе предвид съвместното изявление на специалните докладчици на ООН от 14 януари 2021 г., озаглавено „Виетнам: арестите изпращат смразяващо послание преди важно заседание на Партията“,
- като взе предвид бележките за прескомюникето на говорителя на Върховния комисар на ООН по правата на човека от 8 януари 2021 г. относно Виетнам и изявлението на Върховния комисар на ООН по правата на човека от 3 юни 2020 г., озаглавено „Азия: Башле изразява безпокойство във връзка с репресиите срещу свободата на словото по време на COVID-19“,
- като взе предвид съвместните изобличителни писма от специалните процедури на ООН от 17 септември 2020 г. във връзка с тримата журналисти и от 22 януари 2020 г. относно две лица, включително журналиста Фам Чи Дунг, и съответните отговори от страна на виетнамското правителство от 28 декември 2020 г. и от 18 март 2020 г.,
- като взе предвид третия периодичен доклад относно Виетнам (CCPR/C/VNM/3) от 11 и 12 март 2019 г. и заключителните бележки към този доклад на Комитета на ООН по правата на човека от 29 август 2019 г.,
- като взе предвид Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека от 2011 г.,

⁽¹⁾ ОВ С 363, 28.10.2020 г., стр. 66.

⁽²⁾ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 73.

⁽³⁾ ОВ С 86, 6.3.2018 г., стр. 122.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0027.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P9_TA(2020)0029.

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

- като взе предвид Насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека,
 - като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
 - като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП), към който Виетнам се присъедини през 1982 г.,
 - като взе предвид член 144, параграф 5 и член 132, параграф 4 от своя Правилник за дейността,
- А. като взе предвид, че на 5 януари 2021 г. защитниците на правата на човека и журналисти Фам Чи Дунг, Нгуен Туонг Туи и Ле Ху Мин Туан, членове на Независимата журналистическа асоциация на Виетнам, бяха осъдени с тежки присъди за лишаване от свобода за съответно 15, 11 и 11 години от страна на Народния съд на град Хошимин за „създаване, съхранение и разпространение на информация, материали и предмети с цел противопоставяне на държавата“, наред с други обвинения; като взе предвид, че техните репортажи обхващаха съответно неправомерното управление от страна на правителството и корупцията, отношението към защитниците на правата на човека от страна на виетнамските органи и продемократичното движение във Виетнам;
- Б. като има предвид, че виетнамските органи продължават да затварят, задържат, преследват и сплшават защитници на правата на човека, журналисти, автори на блогове, адвокати в областта на правата на човека, активисти на гражданското общество и дейци на профсъюзите в страната; като има предвид, че защитниците на правата на човека са заплашени от дългосрочни присъди за лишаване от свобода заради работата си в областта на правата на човека и за упражняването на основното си право на свобода на изразяване, както онлайн, така и офлайн; като има предвид, че понастоящем Виетнам задържа най-голям брой политически затворници в Югоизточна Азия, включително 170 лица, лишени от свобода заради убежденията си, от които 69 са задържани единствено заради дейността си в социалните медии; като има предвид, че повечето политически затворници са задържани съгласно неясно формулирани клаузи за национална сигурност, които са несъвместими с виетнамската конституция и с международните договори в областта на правата на човека, като МПГПП, по които Виетнам е страна;
- В. като има предвид, че политическите активисти и активистите в областта на правата на човека са изправени пред тежки условия на задържане, включително отказ на достъп до медицински грижи, правен съвет и семейни контакти, и често са подложени на насилие, изтезания или други форми на малтретиране; като има предвид, че често бързите съдебни процеси срещу тях не отговарят на основните стандарти за безпристрастност, справедливост и независимост на съдилищата; като има предвид, че признания редовно се извличат под натиск и се предават по телевизията;
- Г. като има предвид, че Фам Чи Дунг, независим журналист, провеждащ кампания в защита на околната среда, демокрацията, свободата на медиите, политическия плюрализъм, върховенството на закона и развитието на гражданското общество, беше произволно задържан от ноември 2019 г. по обвинения в „сътрудничество с чуждестранни медии за предоставяне на изкривена информация“; като има предвид, че тези обвинения бяха повдигнати, след като той изпрати видео послание до членовете на ЕП, в което настоятелно ги призова да отложат ратифицирането на ССТ между ЕС и Виетнам, докато не бъде постигнат напредък в областта на правата на човека в страната; като има предвид, че преди това Фам Чи Дунг беше задържан за шест месеца през 2012 г. по същите обвинения;
- Д. като има предвид, че скоро след арестуването на Фам Чи Дунг интернет страницата на Независимата журналистическа асоциация на Виетнам беше затворена от органите; като има предвид, че Нгуен Туонг Туи беше арестуван в апартамента му в Ханой на 23 май 2020 г., а Ле Ху Мин Туан беше арестуван на 12 юни 2020 г.; като има предвид, че и тримата защитници на правата на човека са били подложени на тормоз и сплшване от страна на виетнамските органи преди произволното им задържане и осъждане;
- Е. като има предвид, че според докладите на гражданското общество близо 80 % от лицата, лишени от свобода заради убежденията си във Виетнам, са в затвора заради дейността си в социалните медии; като има предвид, че най-малко две световни платформи на социалните медии значително увеличиха спазването на виетнамските ограничения на свободата на словото и законите за цензура, включително чрез цензуриране на мирните критики към държавата, разрастване на блокирането на географски принцип и премахване на „пропагандата срещу страната и държавата“ в нарушение на универсални стандарти като Ръководните принципи на ООН и на техните собствени кодекси за поведение;
- Ж. като има предвид, че Виетнам се нарежда на 175-то от общо 180 места в световния индекс за свобода на медиите на организацията „Репортери без граници“ за 2020 г.; като има предвид, че почти всички медии във Виетнам са притежавани и контролирани от държавата и че е налице цензура, включително на чуждестранните медийни оператори и публикации; като има предвид, че виетнамското правителство продължава да забранява функционирането на независими или частни медии и да упражнява строг контрол върху радио- и телевизионните станции и печатните публикации; като има предвид, че през април 2016 г. Националното събрание прие закон за медиите, който значително ограничава свободата на печата във Виетнам;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

3. като има предвид, че на 12 юни 2018 г. Националното събрание на Виетнам прие закон за киберсигурността, насочен към по-строг онлайн контрол, който изисква от доставчиците да заличават постове, считани за заплаха за националната сигурност; като има предвид, че този закон поставя сурови ограничения върху свободата на изразяване на мнение онлайн и има за цел значително да ограничи правото на неприкосновеност на личния живот;
- И. като има предвид, че правото на свобода на изразяване е гарантирано от виетнамската конституция, от Всеобщата декларация за правата на човека и от други международни конвенции, по които Виетнам е страна, в това число МПГПП; като има предвид, че в рамките на периодичния преглед на ООН, Виетнам прие препоръките да гарантира свободата на мнение и свободата на изразяване, и да премахне ограниченията върху тези свободи;
- Й. като има предвид, че на 1 януари 2018 г. влезе в сила за първи път във Виетнам закон относно убежденията и религията, който задължи всички религиозни групи в страната да се регистрират пред органите и да ги информират за дейностите си; като има предвид, че органите могат да отхвърлят или да възпрепятстват заявленията за регистрация и да забраняват религиозни дейности, за които произволно считат, че са в противоречие с „националния интерес“, „обществения ред“ или „националното единство“;
- К. като има предвид, че Наказателният кодекс на Виетнам съдържа репресивни разпоредби, които са неправомерно използвани за заглушаване, задържане, осъждане или ограничаване на дейността на защитниците на правата на човека, дисидентите, адвокатите, професионалните съюзи, религиозните групи и неправителствените организации, особено тези, които изразяват критични възгледи за правителството на Виетнам;
- Л. като има предвид, че смъртното наказание продължава да се изпълнява в страната, а броят на екзекуциите е неизвестен, тъй като виетнамските органи класифицират статистиката за смъртното наказание като държавна тайна;
- М. като има предвид, че отношенията ЕС — Виетнам се основават на споразумение за партньорство и сътрудничество (СПС) между ЕС и Виетнам, съществен елемент от което са правата на човека и което предвижда суспендиране на инструментите за двустранно сътрудничество, включително двустранните търговски преференции в случай на тежки и системни нарушения на правата на човека;
- Н. като има предвид, че съгласно СПС между ЕС и Виетнам, по-конкретно членове 1, 2 и 35 от него, Виетнам се е ангажирал да сътрудничи с Европейския съюз за насърчаване и защита на правата на човека; като има предвид, че това сътрудничество включва прилагане на международните инструменти в областта на правата на човека, като МПГПП, по което Виетнам е страна; като има предвид, че съществува явна връзка между СПС ЕС — Виетнам и Споразумението за свободна търговия между ЕС и Виетнам, като и двете страни се ангажираха да изпълняват задълженията си в областта на правата на човека; като има предвид, че важна по значение клауза в СПС ЕС — Виетнам позволява предприемането на подходящи мерки в случай на тежки и системни нарушения на правата на човека;
- О. като има предвид, че второто заседание на съвместния комитет съгласно СПС ЕС — Виетнам, което се проведе онлайн на 15 декември 2020 г., направи преглед на предложенията за сътрудничество в областта на правата на човека, включително прилагането на МПГПП, и прие отправените в рамките на периодичния преглед на ООН препоръки;
 1. призовава виетнамските органи да освободят незабавно и безусловно Фам Чи Дунг, Нгуен Туонг Туи и Ле Ху Мин Туан и всички други журналисти, защитници на правата на човека и околната среда, синдикални лидери и затворници по идеологически причини, които са задържани и осъдени само защото са упражнявали правото си на свобода на изразяване, и да оттегли всички обвинения срещу тях;
 2. изразява възмущение и осъжда ескалиращите репресии на дисиденти и увеличаващите се нарушения на правата на човека във Виетнам, и осъжда тези политики, по-конкретно присъдите, сплашването чрез политически средства, следенето, тормоза, несправедливите съдебни процеси и насилственото изгнаничество, които търпят политически активисти, журналисти, блогъри, членове на опозицията, дисиденти и защитници на правата на човека заради това, че са упражнявали свободата си на изразяване, и което е в явно противоречие с международните задължения на Виетнам в областта на правата на човека;
 3. призовава виетнамските органи незабавно да прекратят други форми на тормоз, включително съдебен тормоз и сплашване на журналисти, защитници на правата на човека и околната среда, активисти и всички лица, ангажирани в мирно упражняване на своето право на свобода на изразяване и на други права на човека, както онлайн, така и офлайн;

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

4. изразява дълбока загриженост във връзка с пренаселването и нехигиеничните условия във виетнамските затвори, които увеличават риска от заразяване с COVID-19 и други болести; подновява призива на Върховния комисар на ООН по правата на човека за освобождаване на всички лица, осъдени без достатъчни правни основания, включително политическите затворници и задържаните заради дисидентски възгледи; настоява, че до тяхното освобождаване, виетнамските органи трябва да гарантират, при всички обстоятелства, физическата безопасност и психическото благосъстояние на всички затворници, включително на Фам Чи Дунг, Нгуен Туонг Туи и Ле Ху Мин Туан, и да гарантират, че отношението към всички останали политически затворници и арестанти съответства на международните стандарти; подчертава факта, че правото на достъп до адвокати, медици и членове на семейството е важна защита срещу изтезания и малтретиране;
5. призовава виетнамските органи да прекратят цензурата на независимите новинарски емисии и медии, продуцирани от местни или международни медии, включително IJAVN, да премахнат ограниченията върху източниците на онлайн информация и използването на интернет, и да предвидят безопасна и насърчаваша среда за журналисти, граждани, заети с журналистическа дейност, блогъри и други лица, изразяващи се онлайн;
6. изразява загрижеността си във връзка със съобщенията за участие на глобални мрежи на социалните медии в опитите на виетнамските органи да ограничат свободата на изразяване и настоятелно призовава медийните платформи на социалните медии да не бъдат съучастници в текущата цензура във Виетнам;
7. призовава правителството на Виетнам да премахне всички ограничения върху свободата на религията и да сложи край на тормоза, упражняван по отношение на религиозните общности;
8. настоятелно призовава виетнамското правителство да преразгледа разпоредбите на Наказателния кодекс на Виетнам, по-конкретно членове 117, 118 и 331, които неоснователно ограничават правата на свобода на изразяване, мирни събрания и свободно сдружаване, и да изменят Закона за киберпрестъпността и декрет 15/2020/ND-CP относно наказанията при административни нарушения на разпоредбите относно пощенските услуги, телекомуникациите, радио честотите, информационната технологии и електронните трансакции, и декрет 72/2013/ND-CP относно управлението, предоставянето и използването на интернет услуги и информационно съдържание, за да ги преведат в съответствие с международните стандарти в областта на правата на човека; подчертава по-конкретно, че реформата на Наказателния кодекс е необходима и за да се гарантира ефективно прилагане на Конвенция № 98 и № 87 на Международната организация по труда (МОТ), които Виетнам се е ангажирал да ратифицира;
9. призовава Виетнам да ускори темпа на ратифициране на Конвенция № 87 на МОТ относно синдикалната свобода и закрилата на правото на синдикално организиране и да гарантира своевременното ѝ влизане в сила, както и да осигури надеждна пътна карта за прилагането на Конвенция № 105 на МОТ относно премахването на принудителния труд и Конвенция № 98 относно правото на организиране и колективно договаряне; призовава виетнамските органи да признаят независимите синдикати и да защитават всички работници, и особено жените и децата, от дискриминация, сексуален тормоз, нарушения на законоустановения праг за извънреден труд и нарушения на задълженията по отношение на безопасността и здравето;
10. призовава виетнамските органи да подкрепят прилагането на Ръководните принципи на ООН и призовава дружествата, установени или извършващи дейност в ЕС, да спазват Ръководните принципи на ООН и международното и националното право в областта на правата на човека;
11. призовава виетнамските органи да наложат незабавен мораториум върху прилагането на смъртното наказание като стъпка към неговото премахване; призовава за преразглеждане на всички смъртни присъди, за да се гарантира, че съдебните процеси са били в съответствие с международните стандарти, и за присъединяването на Виетнам към Втория факултативен протокол към МППП, който цели премахването на смъртното наказание;
12. подчертава, че зачитането на правата на човека представлява ключова основа на двустранните отношения между Виетнам и ЕС и е съществен елемент от СПС и ССТ между ЕС и Виетнам;
13. приветства засиленото партньорство и диалога относно правата на човека между ЕС и Виетнам, и особено създаването на съвместната парламентарна група за мониторинг между ЕП и Националното събрание на Виетнам с цел мониторинг на ССТ между ЕС и Виетнам и Споразумението за защита на инвестициите, което би могло да улесни диалога по въпроси, различни от търговските; припомня важноста на диалога относно правата на човека като основен инструмент, който да бъде използван по ефикасен начин за подпомагане и насърчаване на Виетнам при осъществяването на необходимите реформи; призовава ЕСВД, Комисията и специалния представител на ЕС за правата на човека да засилят диалога с Виетнам относно правата на човека на най-високо равнище;
14. признава институционалната и правна връзка между ССТ и СПС, която гарантира, че правата на човека се поставят в центъра на отношенията между ЕС и Виетнам; призовава страните да използват споразуменията, за да подобрят положението с правата на човека във Виетнам, и подчертава колко е важно да се води конструктивен и ефективен диалог относно правата на човека между ЕС и Виетнам; припомня на правителството на Виетнам, в контекста на мащаба на продължаващите нарушения на правата на човека, че СПС между ЕС и Виетнам, което е свързано със ССТ между ЕС

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

и Виетнам, позволява да се предприемат подходящи действия в случай на сериозни нарушения на правата на човека, т.е. да се заеме по-строга позиция спрямо виетнамското правителство; приветства възможността да се повдигат въпроси за правата на човека на срещите на съвместната парламентарна група за мониторинг на ССТ между ЕС и Виетнам с виетнамския парламент и също така приветства факта, че първата такава среща се състоя през декември 2020 г.;

15. призовава Комисията и ЕСВД да извършат бързо цялостна оценка на въздействието върху правата на човека във връзка с това, което ССТ между ЕС и Виетнам може да означава за правата на човека, както Парламентът поиска в резолюцията си относно ратифицирането на споразумението; призовава за приемането на план за действие с цел ефективно преодоляване на засилващите се репресии на Виетнам и неспазването на задълженията му в областта на правата на човека и призовава Комисията и ЕСВД да докладват редовно на Парламента за изпълнението на този план за действие;

16. отново призовава ЕС и Виетнам да установят механизъм за независим мониторинг на правата на човека и независим механизъм за подаване на жалби, така че да предоставят на засегнатите граждани и на местните заинтересовани лица ефективно право на защита;

17. изразява съжаление, че вътрешните консултативни групи (ВКГ) относно ССТ между ЕС и Виетнам все още не функционират, и отново призовава за широко и балансирано представителство на независими, свободни и разнообразни организации на гражданското общество в тези групи, включително независими виетнамски организации от сектора на труда и опазването на околната среда, както и защитници на правата на човека; призовава виетнамските органи да се въздържат от всякаква неправомерна намеса в състава и функционирането на органа, както и от заплахи или отмъщение срещу избраните му членове;

18. настоятелно призовава Виетнам да отправи постоянна покана към специалните процедури на ООН да посетят Виетнам, и по-специално специалния докладчик по свободата на изразяване и специалния докладчик за защитниците на правата на човека, и да им предостави свободен и безпрепятствен достъп до всички страни, с които желаят да се консултират;

19. призовава заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, ЕСВД и Комисията да подкрепят активно журналистите, групите на гражданското общество и лицата, защитаващи правата на човека във Виетнам, включително като призовават за освобождаването на журналисти, защитници на правата на човека и лица, лишени от свобода заради убежденията си, при всички контакти, които имат с виетнамските органи; настоятелно призовава делегацията на ЕС в Ханой да предоставя всяка подходяща подкрепа на лишените от свобода защитници на правата на човека, включително чрез организиране на посещения в затвори, наблюдение на съдебни процеси и предоставяне на правна помощ;

20. призовава делегацията на ЕС да насочи вниманието към посочените в настоящата резолюция случаи, както направиха органите и експертите на ООН, включително, наред с много други, Тран Хуин Дуй Тук, Хо Дук Хоа, Тран Ан Ким, Ле Тан Тунг, Фан Ким Кан, Тран Хоанг Фук, Хоанг Дук Бин, Буи Ван Трунг, Труонг Мин Дук, Хуен Трунг Тон, Фам Ван Трой, Нгуен Бак Труен, Ле Дин Луонг, Нгуен Ван Тук, Нгуен Трунг Трук, Фам Ван Диеп, Нгуен Нан Тин, Тран Дук Тах, Фам Доан Транг, Кан Ти Теу, Трин Ба Фуонг, Трин Ба Ту, Дин Ти Ту Туй, Нгуен Ти Нгок Хан, Нго Ван Дунг, Ле Куи Лок и Хо Дин Куонг;

21. настоятелно призовава Съвета на ЕС по външни работи да обсъди положението с правата на човека във Виетнам; призовава държавите членки, за предпочитане преди 13-ия национален конгрес на Комунистическата партия на Виетнам, да изразят категорично своите опасения във връзка с влошаването на положението с правата на човека във Виетнам; насърчава ЕС и неговите държави членки да увеличат международните си усилия за насърчаване, в рамките на Съвета на ООН по правата на човека, на съвместна инициатива с единомислещи партньори, и по-специално с новата администрация на САЩ, с цел да се работи за постигане на конкретни подобрения в областта на правата на човека във Виетнам;

22. призовава ЕС да продължи да работи за ефективна система за контрол на износа, продажбата, актуализирането и поддръжката на всякаква форма на оборудване за сигурност, оръжия и изделия с двойна употреба, включително технологии за наблюдение в интернет, за да се избегне използването им за вътрешни репресии от страна на държави с обезпокоителни резултати в областта на правата на човека, включително Виетнам;

23. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, генералния секретар на Асоциацията на народите от Югоизточна Азия, правителството и Националното събрание на Виетнам и генералния секретар на ООН.

Вторник, 19 януари 2021 г.

III

(Подготвителни актове)

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

P9_TA(2021)0001

Споразумение за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Северно море с нефт и с други опасни вещества („Споразумението от Бон“) по отношение на разширяването на неговия материален и географски обхват ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно проекта на решение на Съвета относно сключването на измененията на Споразумението за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Северно море с нефт и с други опасни вещества („Споразумението от Бон“) по отношение на разширяването на обхвата на посоченото споразумение и присъединяването на Кралство Испания към същото споразумение (11487/2020 — С9-0351/2020 — 2020/0205(NLE))

(Одобрение)

(2021/C 456/24)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта на решение на Съвета (11487/2020),
 - като взе предвид проекта на решение на договарящите се страни по Споразумението за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Северно море с нефт и с други опасни вещества по отношение на разширяването на обхвата на посоченото споразумение с оглед на сътрудничеството в областта на наблюдението във връзка с изискванията в приложение VI към Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (MARPOL) (11490/2020),
 - като взе предвид проекта на решение на договарящите се страни по Споразумението за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Северно море с нефт и с други опасни вещества по отношение на присъединяването на Кралство Испания към същото споразумение (11493/2020),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 191, параграф 1, член 196, параграф 2 и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а), подточка v) от Договора за функционирането на Европейския съюз (С9-0351/2020),
 - като взе предвид член 105, параграфи 1 и 4 и член 114, параграф 7 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид препоръката на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A9-0268/2020),
1. дава своето одобрение за сключването на измененията на Споразумението;
 2. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки и на договарящите се страни по Споразумението.

Вторник, 19 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0002

Изключване на някои спот валутни бенчмаркове от трети държави и замяната на някои бенчмаркове, чието изготвяне е в процес на прекратяване *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на изключването на някои валутни бенчмаркове за валути на трети държави и определянето на заместващи бенчмаркове за някои бенчмаркове в процес на прекратяване (COM(2020)0337 — C9-0209/2020 — 2020/0154(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2021/C 456/25)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и до Съвета (COM(2020)0337),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C9-0209/2020),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид становището на Европейската централна банка от 18 септември 2020 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 29 октомври 2020 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид временното споразумение, одобрено от компетентната комисия съгласно член 74, параграф 4 от своя Правилник за дейността и поетия с писмо от 9 декември 2020 г. ангажимент на представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид член 59 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси (A9-0227/2020),
1. приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. приканва Комисията да се отнесе до него отново, в случай че замени своето предложение с друг текст, внесе или възнамерява да внесе съществени промени в това предложение;
 3. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P9_TC1-COD(2020)0154

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на изключването на някои спот валутни бенчмаркове от трети държави и замяната на някои бенчмаркове, чието изготвяне е в процес на прекратяване и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) 2021/168.)

⁽¹⁾ ОВ С 366, 30.10.2020 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ С 10, 11.1.2021 г., стр. 35.

Вторник, 19 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0003

Инструмент за техническа подкрепа ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на инструмент за техническа подкрепа (COM(2020)0409 — C9-0148/2020 — 2020/0103(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2021/C 456/26)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и до Съвета (COM(2020)0409),
 - като взе предвид член 294, параграф 2, член 175, параграф 3 и член 197, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C9-0148/2020),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 15 юли 2020 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Комитета на регионите от 14 октомври 2020 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид временното споразумение, одобрено от компетентната комисия съгласно член 74, параграф 4 от своя Правилник за дейността и поетия с писмо от 16 декември 2020 г. ангажимент на представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид член 59 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид съвместните разисквания на комисията по бюджети и на комисията по икономически и парични въпроси в съответствие с член 58 от Правилника за дейността,
 - като взе предвид становището на комисията по заетост и социални въпроси,
 - като взе предвид доклада на комисията по бюджети и на комисията по икономически и парични въпроси (A9-0173/2020),
1. приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. приканва Комисията да се отнесе до него отново, в случай че замени своето предложение с друг текст, внесе или възнамерява да внесе съществени промени в това предложение;
 3. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P9_TC1-COD(2020)0103

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Инструмент за техническа подкрепа

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) 2021/240.)

⁽¹⁾ ОВ С 364, 28.10.2020 г., стр. 132.

⁽²⁾ ОВ С 440, 18.12.2020 г., стр. 160.

Вторник, 19 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0004

Упражняване на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 654/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно упражняването на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила (COM(2019)0623 — C9-0197/2019 — 2019/0273(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2021/C 456/27)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и до Съвета (COM(2019)0623),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C9-0197/2019),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид Становище № 2/15 на Съда на Европейския съюз ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 28 ноември 2019 г. относно кризата във връзка с Апелативния орган на СТО ⁽²⁾,
 - като взе предвид временното споразумение, одобрено от компетентната комисия съгласно член 74, параграф 4 от своя Правилник за дейността и поетия с писмо от 4 ноември 2020 г. ангажимент на представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид член 59 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по международна търговия (A9-0133/2020),
1. приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. одобрява съвместните изявления на Парламента, Съвета и Комисията, които са приложени към настоящата резолюция;
 3. приема за сведение изявленията на Комисията, приложени към настоящата резолюция;
 4. приканва Комисията да се отнесе до него отново, в случай че замени своето предложение с друг текст, внесе или възнамерява да внесе съществени промени в това предложение;
 5. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P9_TC1-COD(2019)0273

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 654/2014 относно упражняването на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) 2021/167.)

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2017:376.

⁽²⁾ Приети текстове, P9_TA(2019)0083.

Вторник, 19 януари 2021 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ЗАКОНОДАТЕЛНАТА РЕЗОЛЮЦИЯ

Съвместна декларация на Комисията, Съвета и Европейския парламент относно инструмент за възпиране и противодействие на принудителните действия от страна на трети държави

Комисията взема под внимание опасенията на Парламента и държавите членки относно практиките на някои трети държави, целящи да принудят Съюза и/или неговите държави членки да предприемат или да оттеглят конкретни мерки на политиката. Комисията споделя мнението, че подобни практики пораждаат сериозни опасения. Комисията потвърждава намерението си да разгледа допълнително възможен инструмент, който би могъл да се приеме с цел възпиране или неутрализиране на принудителните действия от страна на трети държави и който би позволил бързото приемане на ответни мерки в резултат на такива действия. Комисията възнамерява да продължи своята оценка и на нейна основа, като вземе предвид всички относими обстоятелства, да приеме законодателно предложение, в което да се предвижда механизъм, позволяващ тези действия да бъдат възпирани или неутрализирани по начин, съвместим с международното право. Както беше обявено в писмото за намеренията на председателя на Комисията до председателя на Парламента и до действащия председател на Съвета от 16 септември 2020 г., Комисията ще приеме предложението във всеки случай не по-късно от края на 2021 г. или съответно по-рано, ако е необходимо в резултат на принудителни действия от трета държава.

Съветът и Европейският парламент вземат под внимание намерението на Комисията да представи предложение за инструмент за възпиране и противодействие на принудителните действия от страна на трети държави. И двете институции се ангажират да изпълнят своята институционална роля като съзаконотатели и своевременно да разгледат предложението, като вземат предвид задълженията на Съюза съгласно международното публично право и правото на СТО, както и съответното развитие в международната търговия.

Съвместна декларация на Европейския парламент, Съвета и Комисията

Съюзът остава ангажиран с многостранен подход към международното уреждане на спорове, с основаната на правила търговия и международното сътрудничество за постигане на целите на Организацията на обединените нации за устойчиво развитие. Съюзът ще сътрудничи при всички усилия, насочени към реформиране на механизма на СТО за уреждане на спорове, който може да гарантира ефективното функциониране на Апелативния орган на СТО.

Изявления на Комисията

1. Декларация на Комисията относно спазването на международното право

Когато Съюзът отнесе спор съгласно Договореността за уреждане на спорове (ДУС) срещу друг член на Световната търговска организация (СТО), Комисията ще полага всички разумни усилия, за да получи възможно най-рано съгласието на този член да се прибегне до арбитраж съгласно член 25 от ДУС като временна процедура за обжалване, която запазва основните характеристики на обжалването пред Апелативния орган („процедура за арбитраж при обжалване“), докато Апелативният орган не е в състояние да възобнови напълно функциите си в съответствие с член 17 от ДУС.

При приемане на актове за изпълнение съгласно член 3, буква аа) от Регламента Комисията ще действа в съответствие с изискванията на международното право относно ответните мерки, кодифицирани в членовете относно отговорността на държавите за неправомерни действия от международен характер, които са приети от Комисията по международно право.

По-специално, преди да приема актове за изпълнение съгласно член 3, буква аа), Комисията ще призовава съответния член на СТО да изпълни констатациите и препоръките на групата съдебни заседатели (панел) на СТО, ще го уведомява за намерението на Съюза да предприеме ответни мерки и ще потвърждава готовността си да договори взаимноприемливо решение в съответствие с изискванията на ДУС.

Когато актовете за изпълнение вече са приети съгласно член 3, буква аа), Комисията ще спира тяхното прилагане, ако Апелативният орган възобнови функциите си по съответния случай съгласно член 17 от ДУС или ако е започната временна процедура за обжалване, при условие че тя се провежда добросъвестно.

2. Изявление на Комисията

Комисията приветства приемането на Регламента на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 654/2014.

Вторник, 19 януари 2021 г.

Комисията припомня изявлението, което направи при приемане на първоначалния регламент, че наред с другото, актовете за изпълнение, които Комисията е оправомощена да приема, ще бъдат изготвяни въз основа на обективни критерии и под контрола на държавите членки. При упражняването на това правомощие Комисията възнамерява да действа в съответствие с изявлението, направено при приемане на първоначалния регламент, както и с настоящата декларация.

При изготвяне на проекти на актове за изпълнение, засягащи търговията с услуги или свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост, Комисията припомня задълженията си съгласно член 9, параграф 1а и потвърждава, че ще предприема интензивни предварителни консултации, за да гарантира, че всички съответни интереси и последици могат да бъдат довеждани до нейното знание, да бъдат споделяни с държавите членки и да бъдат надлежно вземани предвид при евентуалното приемане на мерки. При тези консултации Комисията ще търси и ще очаква да получи информация от заинтересованите страни от частния сектор, засегнати от евентуални мерки на търговската политика, които ще бъдат приети от Съюза в тези области. По подобен начин Комисията ще търси и ще очаква да получи информация от публичните органи, които могат да участват или да са засегнати от изпълнението на евентуални мерки на търговската политика, приети от Съюза.

При мерки в областта на търговията с услуги и свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост, по-специално мненията на публичните органи на държавите членки, участващи в изготвянето или прилагането на законодателство, уреждащо дадените сфери, ще бъдат надлежно вземани предвид при подготовката на проекти на актове за изпълнение, наред с другото, относно начина, по който евентуалните мерки на търговската политика биха взаимодействали със законодателството на Съюза и националното законодателство. По същия начин на други заинтересовани страни, засегнати от тези мерки на търговската политика, ще се предоставя възможност да формулират своите препоръки и опасения по отношение на избора и разработването на приеманите мерки. Наблюденията ще се споделят с държавите членки, когато се приемат мерки съгласно член 8 от регламента. При редовния преглед на всички такива мерки, извършван по време на прилагането им или след прекратяването им, също ще се вземат предвид мненията на органите на държавите членки и заинтересованите страни от частния сектор във връзка с действието на тези мерки и ще се даде възможност за корекции при възникване на проблеми.

Накрая, Комисията потвърждава, че отдава голямо значение на това да се гарантира, че регламентът е ефективен и ефикасен инструмент за осигуряване на съблюдаването на правата на Съюза съгласно международните търговски споразумения, включително в областта на търговията с услуги и свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост. Поради това мерките, които ще се избират в тези области, трябва също да гарантират ефективно осигуряване на съблюдаването в съответствие с правата на Съюза по такъв начин, че да водят до спазване от страна на съответната трета държава и да отговарят на приложимите международни правила относно вида на разрешените мерки във връзка с осигуряване на съблюдаването.

Декларация на Комисията

С приемането на регламента през 2014 г. Комисията пое ангажимент за ефективна комуникация и обмен на мнения с Европейския парламент и Съвета относно търговските спорове, които могат да доведат до приемането на мерки съгласно регламента, и относно действия във връзка с осигуряване на съблюдаването като цяло. Като отчита първостепенната цел за ефективно и ефикасно осигуряване на съблюдаването на правата на Съюза съгласно международните търговски споразумения на Съюза, Комисията ще продължи да насърчава и рационализира взаимодействието си с Европейския парламент и Съвета във взаимен интерес.

По-специално Комисията се ангажира да разгледа, като част от своята система за по-ефективно осигуряване на съблюдаването, предполагаемите нарушения на международните търговски споразумения на Съюза, посочени от Парламента, неговите членове или комисиите му или от Съвета, ако са налице доказателства. Комисията ще информира Парламента и Съвета за резултатите от дейностите си за по-ефективно осигуряване на съблюдаването.

При прилагане на системата за по-ефективно осигуряване на съблюдаването Комисията ще обръща еднакво внимание на предполагаемите нарушения на разпоредбите за търговията и устойчивото развитие от търговските споразумения на ЕС и на предполагаемите нарушения на системите за достъп до пазара. Обработката на предполагаемите нарушения на разпоредбите за търговията и устойчивото развитие ще бъде напълно интегрирана в системата. Комисията ще отдаде приоритетно значение на случаите, които са особено сериозни от гледна точка на въздействието им върху работниците или средата в контекста на търговията, имат системно значение и са правно обосновани.

Комисията ще продължи да е ангажирана в пълна степен със специалните сесии с компетентната парламентарна комисия за обмен на мнения относно търговските спорове и действията във връзка с осигуряване на съблюдаването, включително по отношение на въздействието върху отделните икономически сектори на Съюза. В тази връзка Комисията ще продължи своята практика да представя информация, като периодично уведомява за актуалното състояние по всички нерешени спорове и осигурява своевременни данни за най-важните аспекти от хода на споровете едновременно със свеждането на тази информация до знанието на държавите членки. Уведомяването и обменът на информация ще се осъществяват чрез компетентните комисии в Съвета и Парламента.

Вторник, 19 януари 2021 г.

Същевременно Комисията ще продължи да информира редовно Парламента и Съвета за събитията в международен план, които могат да доведат до ситуации, налагащи приемането на мерки по силата на регламента.

Накрая, Комисията потвърждава ангажиментите си съгласно Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета да предава своевременно на Парламента и Съвета проектите на актове за изпълнение, които представя на комитета на държавите членки, както и окончателните проекти на актове за изпълнение след представянето на становища в комитета. Тези действия се извършват чрез регистъра на комитологията.

Вторник, 19 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0005

Непредставяне на възражения срещу делегиран акт: датата на прилагане на измененията на някои подробни правила за производството на биологични продукти

Решение на Европейския парламент да не се представят възражения срещу делегирания регламент на Комисията от 4 декември 2020 г. за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2020/427 по отношение на датата на прилагане на измененията на някои подробни правила за производството на биологични продукти, съдържащи се в приложение II към Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета (C(2020)08462 — 2020/2902(DEA))

(2021/C 456/28)

Европейският парламент,

- като взе предвид делегирания регламент на Комисията (C(2020)08462),
 - като взе предвид писмото на Комисията от 17 декември 2020 г., с което последната отправя искане към Европейския парламент да заяви, че няма да представя възражения срещу делегирания регламент,
 - като взе предвид писмото от комисията по земеделие и развитие на селските райони до председателя на Съвета на председателите на комисии от 14 януари 2021 г.,
 - като взе предвид член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 12, параграф 2, буква д), член 14, параграф 2, буква в) и член 15, параграф 2, букви а) и г) от него,
 - като взе предвид член 111, параграф 6 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид препоръката за решение, внесена от комисията по земеделие и развитие на селските райони,
 - A. като има предвид, че поради настоящата пандемия от COVID-19 и произтичащите от нея широки ограничения на придвижването всички държави членки и земеделските стопани в тях са изправени пред изключителни трудности;
 - B. като има предвид, че датата на прилагане на Регламент (ЕС) 2018/848, първоначално определена за 1 януари 2021 г., наскоро беше изменена с Регламент (ЕС) 2020/1693 на 1 януари 2022 г.;
 - B. като има предвид, че делегираният регламент има за цел да приведе датата на прилагане на Делегиран регламент (ЕС) 2020/427 на Комисията ⁽²⁾ в съответствие с изменената дата на прилагане на Регламент (ЕС) 2018/848;
 - Г. като има предвид, че за да се избегне объркване и да се гарантира правна сигурност за сектора на биологичното производство, е от първостепенно значение да се ускори влизането в сила на делегирания регламент;
1. заявява, че не представя възражения срещу делегирания регламент;
 2. възлага на своя председател да предаде настоящото решение на Съвета и на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 150, 14.6.2018 г., стр. 1.

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/427 на Комисията от 13 януари 2020 г. за изменение на приложение II към Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на някои подробни правила за производството на биологични продукти (ОВ L 87, 23.3.2020 г., стр. 1).

Четвъртък, 21 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0015

ФЕПНЛ: специални мерки за преодоляване на кризата, породена от COVID-19 *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2021 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 223/2014 във връзка с въвеждането на специални мерки за преодоляване на кризата, породена от COVID-19 (COM(2020)0223 — C9-0151/2020 — 2020/0105(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(2021/C 456/29)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и до Съвета (COM(2020)0223),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 175, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C9-0151/2020),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 10 юни 2020 г. ⁽¹⁾,
 - след консултация с Комитета на регионите,
 - като взе предвид временното споразумение, одобрено от компетентната комисия съгласно член 74, параграф 4 от своя Правилник за дейността и поетия с писмо от 18 декември 2020 г. ангажимент на представителя на Съвета за одобряване на позицията на Парламента в съответствие с член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид член 59 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (A9-0174/2020),
1. приема изложената по-долу позиция на първо четене;
 2. приканва Комисията да се отнесе до него отново, в случай че замени своето предложение с друг текст, внесе или възнамерява да внесе съществени промени в това предложение;
 3. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P9_TC1-COD(2020)0105

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 21 януари 2021 г. с оглед на приемането на Регламент (ЕС) 2021/... на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 223/2014 във връзка с въвеждането на специални мерки за преодоляване на кризата, свързана с избухването на COVID-19

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) 2021/177.)

⁽¹⁾ ОВ С 311, 18.9.2020 г., стр. 82.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG